உ

முருகன்றுணை

பழனிஸ்தலம்

முத்தமிழ்ச்சக்கரவர்த்தியாகிய

ஸ்ரீமத்.

மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவலரவர்கள்

இயற்றியருளிய

பிரபந்தத்திரட்டு.

முதற் பாகம்

இது

மதுரைஜில்லா பெரியகுளம் தாலூகா மார்க்கயன்கோட்டை

ஸ்ரீமாந். பிச்சாண்டி ஆசாரியரவர்கள் குமாரர்

M. P. பழநிச்சாமியாசாரியால்

தொகுக்கப்பெற்று

மதுரை

விவேகபோத அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

Copy Right Registered.

1908.

இதன்விலை ரூ. 2—8—0.

OFFICE OF THE REGIS... 7 - ... MADRAS.

158

1908

11961

O-,11MMK2,P
N06

3. 2

இப்புத்தகத்துளடங்கிய பிரபந்தங்களின் விவரம்.

நம்பர்.	நூற்பெயர்.	பக்கம்.	பாட்டுத்தொகை
	முகவுரை		
	சரித்திரச்சுருக்கம்		
	சிறப்புப்பாயிரம்		
1	விநாயகமூர்த்திபதிகம்	1	11
2	சரஸ்வதியம்மன் பஞ்சரத்தினம்	3	5
3	சந்தப்புகழ்	5	7
4	பழநிப்பதிகம்	12	10
5	குமரகுருபதிகம்	15	11
6	சிவகிரிப்பதிகம்	18	10
7	திருச்செந்திற்பதிகம்	21	11
8	பழநிநான்மணிமாலை	23	46
9	திருப்பழநிவெண்பா	38	104
10	பழநிவெண்பாவந்தாதி	52	102
11	பழநாபுரிமாலை	65	102
12	குமரனந்தாதி	78	105
13	சிவகிரியமகவந்தாதி	92	103
14	பழநிக்கோயில் விண்ணப்பம்	106	125
15	தயாநிதிக்கண்ணிகள்	122	30
16	ஆனந்தகீதரசம்	125	23
17	துதிப்பாசுரத்தொகை	131	30
18	திருவருட்சமுகவிலாசத்துதித்தமிழ்	137	3
19	சரஜதி	140	5
20	திருவோலக்கச்சிறப்பு	143	1
21	சிங்காரரசமஞ்சரி (19-வது பாரம்)	1	250
22	சந்திரவிலாசச்சிறப்புப்பாயிரம் (2-ம் பாகம்)	1	
23	சந்திரவிலாசம்	7	102
24	தனிச்செய்யுட்கோவை சீட்டுக்கவித்திரட்டுடன் ...	41	303
25	தங்கப்பாட்டுகள்	112	11

ஆகச் செய்யுள் 1508.

உ

குமரகுருபரன் றுணை.

முகவுரை.

உபாஸனமூர்த்திகள்.

பண்டான மறைகளுமெய்ப் பண்ணவருந் துதித்துதினம் பரவிப் போற்றிக்
கொண்டாடுந் தன்னருளைப் பூவுலகோர்க் கருள்வருள் கூர்ந்தெந் நாளும்
வண்டார்பூம் பொழிற்கழனி வளங்குலவுந் திருப்பழனி மலைவாழ் ஞான
தண்டாயு தக்குமர சற்குருவின் பாதமலர் தலைமேற் கொள்வாம்.

வெண்பா.

புத்தமுத வாரிதியாய்ப் போதானந் தத்தெளிவாய்ச்
சுத்தசிவ ஞான சுகாலயமாய்—நித்தனுமென்
சிந்தையினுஞ் சென்னியினுஞ் சேர்ந்திலங்குங் கருணைத்
தந்தைபிச்சான் பூசர்மலர்த் தாள்.

அமிழ்தினு மினிய தமிழ்நலம்பருகும் ஐயன்மீர்!

சீருஞ் சிறப்பும் பொருந்திய இந்தச் செந்தமிழ் நாட்டில் இற்றைக்கு இருபதிற்றைந்தாண்டுகட்கு முன்ன ரெழுந்தருளியிருந்த முத்தமிழ்ச் சக்ரவர்த்தியாகிய ஸ்ரீமான் மாம்பழக் கவிச்சிங்க நாவலர், என்னும் நல்லிசைப் புலமையாளரின் மஹா வித்வ சாமர்த்ய கௌரவங்களனைத்தையும் இத்தமிழகத்துள்ள ஆன்றோ ரனைவரும் அறிந்திருப்ப தன்மையாகலான் என்னாலிங்கு எடுத்தியம்பற்பாலன வொன்றில்லை. எனினும் ஓர் நூலினை யாக்குதல், அல்லது தொகுத்தல் என்னுந் தொழின்மேற்கொண்டா னொருவன் றனக்கு அம்முயற்சியினிடையில் நேர்ந்த வர்த்தமானங்களை நன்முகத்துரைப்பது முறையெனக் கூறியமேலோரருளைத் துணைக்கொண்டு சில கூறத்துணிந்து முன்வந்தேன்.

அதாவது:—முற்காலத்திருந்த கல்வியிற் பெரிய கம்பநாட்டாழ்வார் முதலிய பல புகழான்ற வித்வத்ஜனங்க ளியற்றிய நூற்றொகுதிகளானும், காலதேச வியல்புகட்குத் தக்கவாறு அவ்வவ் வமயங்களி லருள்புரிந்த தனிப்பாடல்களானும், இக்காலத்திற் கல்வியறிவிற் கதித்துள்ள யாவரு முணரவைத்தாங்கு, இக்கூ

வலவலிகளும் முத்திசாதனமாகத் தமது ஞானதேசிகன் மீதியற்றிய துதிப் பிரட நங்களுடன், "முனிவரு மன்னரு முன்னுவு பொன்னுன் முடியும்." என்றவாறு இ- வாழ்வினுக்கும், தமக்கியற்கையாக நேர்ந்த அபார உதாரவுண்மைக் குணத்திற்கும் பொருந்திய பொருள்வருவாய் குறித்துச் சென்ற சென்ற திசைகடோறுந் தம்மை யாதரித்தருளிய மன்னவர் முதலாம் மாண்புடையார்பாற் புகன்ற சீரிய சுவை முதிர் செந்தமிழ்க் கவிமணிகள் அனேக ஆயிரங் கணக்குகளாக விருக்கின்றன. இவற்றில் முந்திய துதிப்பிரபந்தங்கள் மட்டும், நாவலர் காலத்திலே அவர்க ளன்பின் வழிப்பட்ட சில மேதாவியரா லவ்வவ் ரமயங்களிற் றனித்தனி யாக அச்சியற்றி வெளிவந்திருந்தன. அத்தகைப் பழம் பிரதிகளி லொன்று மிக் காலத்திற் காண்ப தரிதாகியது. மருங்காபுரி ஸமஸ்தானத்திற் புகன்ற பாடல் களை அந்த ஆதீன கர்த்தர் ஓர் புத்தக மாக்கியுள்ளார். அதனைத் தவிர வெளி வந்த தனிப்பாடல்கள் வேறொன்று மின்றும். இது நிற்க,

எனது ஞான சற்குருமூர்த்தியாகிய தந்தையார் ஸ்ரீமான் பிச்சாண்டி ஆச்சார்ய சுவாமிகள் திவ்ய அநுக்ரகத்தால் யான் சிறிது தமிழுணர்வு பெற்ற நாளிலிருந்து இக் கவிச்சிங்கத்தின் சரித்திராம்சங்களையும், கவிகளையும் புகல் வோர்வாய்க் கேட்டு அவற்றைப் பருகுவானென்ன ஆர்வத்தனாகி யெக்காலமும் அவைகளிற் புக்க மனத்துட னிருந்தனன். இதை யறிந்த என தாருயிர்த் துணை யான ஜேஷ்ட சகோதரர் ஸ்ரீமான் M. P. சுப்ரமண்ய ஆசாரியாரவர்கள் தமதரிய முயற்சியாற் சேகரித்திருந்த சில நூல்களையுந் தனிப்பாடல்களையும் கொடுத்தருள் புரிந்தார்கள். அவற்றினைக் காணுந்தொறு மிவைபோல்வன பிறவற்றையும் எவ் வாற்றானுந் துருவி யெடுத்துத் தொகுத்து ஓர் புத்தக மாக்கல்வேண்டுமென்னும் ஆசை யதிகரித்து அதற்கான எவ்விடங்களினுஞ் சென்று தேடக் காணுஞ் செய லைமேற்கொண்டு, குரோதி வருடம் ஆடித் திங்களில் நாவலர் வாழ்ந்த நற்பதிக் கேகினேன்.

அவ்விடத்தில் என்னையாளுடைய நாதனாவ தண்டாயுதப் பகவனது ஒப்பு யர்வற்ற திருவருட்சேவை சாதித்துக்கொண்டு சில நாட்களிருந்து, நாவலரிடம் நண்பு பூண்டோருந் தற்கால மாங்கின்மையால், அவர்கள் வீட்டிற் றேடினாலுஞ் சில கவிகள் பொறுக்கலாமென்று நினைத்து, எனதாப்த நண்பர்கள் சிலருடன் சென்று பற்பலர் வீட்டினிலுள்ள நீண்ட காலங்கண்ட பேழைகள்கொண்ட தக் குப்பைகளைக் கிளறியும் அவ்வவர் குடும்பகாரியத்திற்கேனு மொரு சிறு பய னுக்கு முதவாத அவற்றை நதிவாய்ப்புக விடுத்ததையன்றி யெமக்கானதொன்று மெடுத்திலேம், ஓர் மகம்மதிய நண்பரிடத்துமட்டும் மூப்பான்செய்யுண்மணிகள டங்கிய புத்தகமொன்று கிடைத்தது. இவ்வாறு யான் தேடித்திரிவதைக்கண்டு நாவலரவர்களின் உரிமையுள்ள சொந்த மைத்துனராகிய ஸ்ரீமான் தளி. சுப்பிரம

ண்ய ஆசாரியாரவர்கள் மனமகிழ்ந்து (திருப்பழநி வெண்பா, பழனிபிள்ளைமாலை, சிவ கிரியமகவந்தாதி, செந்திற்பதிகம்) என்னும் நான்கு பிரபந்தங்களடங்கிய ஏட்டுப் பிரதியொன்றைக் கருணையுடன் உதவினார்கள். ஒரே இடத்தில் இத்துணைப் பாடல்கள் கிடைக்கும்படி செய்தது முருகக் கடவுளின் றிருவருண் மகிமையெ னக் கொண்டேன்.

இந்நகரிற் சிலரிடம் நாவலரியற்றிய விரண்டு குறவஞ்சி நாடகத் தமிழும் சித்திரப்பாக்களும் தனிக்கவிகளும் உண்மையாகவைத்துக்கொண்டு பார்க்கவுந் தர மனமின்றி வேறு காரணங் கூறிக் கிடையாதெனச் சாதித்துவிட்டு, கிடைத்தமட்டிலுள்ளவற்றை விரைவி லச்சியற்றும்படி யென்னை ஊக்கமூட்டிய அன் பாளரும் உளர். இம்மாண்புடையார்க் கென்னாலியற்றுங் கைம்மாறுதான் ஏன் னையோ? அறியேன்.

இன்னணம் அங்கிருந்து கோயமுத்தூர், உடுமலைப்பேட்டை, ஆனைமலை, பொள்ளாச்சி முதலிய ஏனைய பிறவிடங்களினுஞ் சென்று தேடிய காலத்தி லெ னது முயற்சியி னளவிற்கேற்ப வாங்காங்குச் சில கவிகள் சேர்ந்தன. இச்சமய த்திலே எம்பெருமா னருளாற் சேலம் ஜில்லா ஸ்ரீமான் மாரியப்பமுதலியாரவர்க ளது ஒப்பற்ற கூட்டுறவுங் கிடைத்தது. அதிலிருந்தே முன்னரென் மனத்தங் குரித்த ஆசையென்னும் ஆலின் சிறுமுளை யிந்நாளடைவிலோங்கிப் பணைத்துத் தற்காலம் பலர் கனிகூரும் பலனுறப் பொலிந்தது. எனதன்பிற் கணிகலமாகிய இவர்கள் தமதிதய கமலாசன வாசியான கவிச்சிங்க நாவலரவர்களின் ஞாபகசின் னமாக அவர்களியற்றிய தனிக்கவிகள் நூற்றுக் கணக்கானவற்றைத் தம தரு மைத் திருக்கரத்தா லெழுதா வெழுத்தைப்போ லெழுதி யநுதினமும் பார்த்துக் கொண்டிருந்த புத்தகத்தையும் காமச்சியற்றிய தனிப் பிரபந்தங்களையும் அன் புட னுதவினார்கள். மேலும் இத்தொகுதியை விரைவில் வெளியிடற்காண விஷயங் களில் அடிக்கடி கடிதமூலங்களாக, வழுக்கல் நிலத்திற்கோ லூன்றுகோல்போ லுறுதியயப்பதான வசனங்களால் என்னைத் தூண்டுதல்புரிந்த கருணையின் றிறனையோர் கணமும் மறந்திலேன்.

நாவலரியற்றிய தனிப்பாக்களை யெத்துணைக்காலம் முயன்று சேகரிப் பினு மவற்றின் எல்லை காண்பது யாவருக்கு மரியதாகலான் இவ்வாறு கிடைத் தவற்றை யிரண்டு பகுதியாக்கி, முதலிற் பதிக முதலாய நூல்களைப் பிரபந்தத் திரட்டெனவும், தனியமைந்த தனிச்செய்யுட்களைத் துதிப்பாசுரத்தோகை யென வும், பிற்பகுதியிற் சந்திரவிலாசமும், தனிச்செய்யுட் கோவையும், முறையே நிறுவி, இத்திரட்டினுதியில் சரித்திர சாரசங்கிரக மிருத்த லத்யாவசிகமானதனை இயற்றிச் சேர்க்கவேண்டுமென்ற அனேக நண்பர்களின் விருப்பத்தை மறுக்க

அஞ்சி, அதற்கான உண்மையுள்ள ஆதாரங்களை நேரிற் கண்டுங் கேட்டும் ஆனந்த மடைந்தவனும் ஸ்ரீமான் எந்தையவர்களாலும், ஸ்ரீமத் சே. மாரியப்பமுதலியாரவர்களாலும் அங்கைக் கனிபோல் யானறிந்த விஷய நுணுக்கங்களனைத்தையு மெழுதவெத்தனையேடு மிடங்கொள்ளாதாதலின் அவற்றிற்சிலமுக்யாம்சங்களை மட்டும் எனது புல்லறிவிற்கேற்பப் புனைந்துரைத்தும் சந்தர்ப்பங்கட் கேதுவான பாக்களை யாங்காங்குத் துலக்கிய மொழிச்சேர்த்து, இத்தகைய நற்செயல்களெவற்றையு மெனது மனோபீஷ்டப்படி நிறைவேற்றியருளுங் கருணாமூர்த்திகளான சாக்ஷாத் தந்தையார், தமையனாரவர்களிடம் உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு, சென்ற 1906-ம் ௵ மேமீ 24உயன்று மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஐந்தாம் வருஷ மகோற்சவ தரிசனத்துட னிவற்றையு மரங்கேற்றி யவர்களி னனுமதியும் பெறலாமென்பது கருதிச் சென்றிருந்தேன்.

ஆங்கு நம் தமிழகத்திற் பற்பல விடங்களிலிருந்தும் வந்திருந்த சங்கத்தின் அங்கத்தினராய வித்துவான்களும் ஏனைய தமிழபிமானிகளும், இவ்வுற்சவம் நடத்தற்கென்று குறித்துப் பலவணி நலங்கள் சிறந்து விளங்கிய சேதுபதி ஹைஸ்கூல் விக்டோரியா மண்டபத்தில் ஒருங்கே கூடி மகா அற்புதக்காட்சி யளித்தார்கள். பின்னர் சங்கத்தலைவரான மாட்சிமைபொருந்திய ஸ்ரீமான் பாண்டித்துரைத்தேவரவர்களின் வேண்டுகோளால் ஆங்கு விஜயம் செய்திருந்த சென்னை மஹா மஹோபாத்தியாயர் கனம் பிரம்மஸ்ரீ வே. சாமிநாதையரவர்கள் அக்கிராசனத்தின் கீழ்க்கூடிய வித்துவக் கழகத்தில் வழக்கம்போற் பல உபந்யாஸங்களும், நூலரங்கேற்றங்களும், சங்கத்திற்கான தீர்மானங்களும் நடந்தேறின.

இத்துடன் அன்று சபை கலைந்த பின்னர் யாவரும் நல்விருந்தருந்தித் தாம்பூலம் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் எனது ஆத்மபூர்ணமான நட்புரிமைபூண்ட ஸ்ரீமான். M. R. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்களுடன் சென்று மஹா மஹோபாத்தியாயரவர்களிடம் நாவலர் பிரபந்தத்திரட்டினைக் கொடுத்து எனது கருத்துகளனைத்தையுந் தெரிவித்தேன். அவர்கள் கேட்டு ஆனந்தமடைந்து, இம்முயற்சி சாலச் சிறந்ததே யெனப் பல உரிமையருண்ட னென்னை யாதரித்து, நாவலவர் பாடல்களிற் றமக்குள்ள ஆர்வத்தை மிகுதியாய்க் காட்டிச் சில வருடங்கட்கு முன்னரே யிவ்வாறு பாடல்களனைத்தையுந் தொகுத்து இவர் சரித்திர மொன்றெழுதி யச்சியற்றுவதாகத் தாமே திருவுளங்கொண்டு சேகரித்த செய்யுட்களனைத்தையும் தமிழ்ச்சங்கத்திற் கொடுத்திருப்பதாகவும் அவற்றை யித்துடன் அவசியம் சேர்க்கவேண்டுமென்றும், மறுதினம் நிகழும் சங்கக்கூட்டத்தில் வந்து இவ்விஷயங்களை யெடுத்து உபந்யஸிக்கும்படியும் உத்தரவு கொடுத்தார்கள்.

அவ்வாறே சங்க மஹோற்சவத்தின் மூன்றாந் திருநாளாகிய (1906-ம் ௵ மேமீ 26உ காலையிற் கூடிய மஹாசபையிற் சங்கஸ்தாபகரான ஸ்ரீமான் பாண்டித்துரைத்தேவரவர்களே அக்கிராசனாதிபதியாக வீற்றிருந்தார்கள். அத்தினமும் சங்கத்தார் நியமித்த காலவளவின்படி உபந்யாஸங்களும் சில மேதாவியரால் நன்கு நிறைவேறின.

அச்சமயத்தில் பிரம்மஸ்ரீ மஹா மஹோபாத்தியாயர் வே. சாமிநாதையரவர்கள் எழுந்து சிலகாலத்திற்குமுன் இவ்வுலகிலிருந்து அழியாப் பெரும்புகழ் நிறுவிய ஸ்ரீமான் டப்பாக்கவிச்சிங்க நாவலரவர்களின் சுவைமுதிர்ந்த பாடல்களின் விருந்தினை அனைவரும் உட்கொண்டு களித்த லத்யாவசியமானதெனப் பல அமுதவசனங்களால் இனிதாகவெடுத்தியம்பினார்கள். சங்கத்தாரனைவரும் அதனை யாதரித்தார்கள். உடனே அக்கிராசனாதிபதியவர்களின் அநுமதிப்படி அவர்களருகில் நின்று நாவலரியற்றிய தேவஸ்துதியான செந்தமிழ்ப்பாக்களிற் சிலவற்றைக் கூறினேன். கேட்டு மகிழ்ந்து தனிக்கவிகளிற் சில கூறும்படி ஆக்ஞாபித்தார்கள். அப்பொழுது அக்கிராசனாதிபதியவர்களின் அருமைத் தந்தையாரவர்களாகிய மாட்சிமைபொருந்திய ஸ்ரீமான் பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள் சமுகத்திற் பாடிய பரிசினங்களைப் பாடினேன். அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் இதுவரையுங் கேட்டிராத புதுமைவாய்ந்த இச்செய்யுண்மணிகள்மேலுள்ள அன்பினை யாவர்க்குந் துலக்கிக்காட்டுதல்போலெழுந்த மந்தஹாஸத்துடன் ஒவ்வொரு கவிகளையும் இருமுறை மும்முறை சொல்லும்படி கேட்டானந்தித்தார்கள்.

இதற்கிடையிடையே நாவலரவர்களின் சரித்திர வாராய்ச்சியில் வந்த புகழ்நலங்களிற் சிலவற்றை பிரம்ம ஸ்ரீமான் மஹா மஹோபாத்தியாயரவர்களும், ராவ் பஹதூர் ஸ்ரீமான் நாகோஜிராயரவர்களும், வேம்பத்தூர் ஸ்ரீமான் பிச்சுவையரவர்களும், சேலம் ஸ்ரீமான் நல்லசாமிப்பிள்ளையவர்களும், மதுரை ஸ்ரீமான் M. R.-கந்தசாமிக்கவிராயரவர்களும், திருநெல்வேலி ஸ்ரீமான் கவிராஜ நெல்லையப்பபிள்ளையவர்களும், அன்புடன் புகழ்ந்து பேசினார்கள்.

பின்பு அறிஞர் பெருந்தகையாகிய ஸ்ரீமான் அக்கிராசனாதிபதியவர்களும், பிரம்மஸ்ரீ மஹா மஹோபாத்தியாயரவர்களும், இத்தகைய கவிச்சிங்கத்தின் கவிகளனைத்தையும் ஒருங்கே திரட்டிய நுமது நன்முயற்சி கற்றோரனைவராலும் வியந்து மகிழ்ந்துகொண்டாடற்பாலனவே, இவைகளைக் காலநீடிக்காமல் அச்சியற்றி வெளிவரச்செய்தல் நம் தமிழ்நாட்டிற்கோர் பேருபகாரமாகும், என்ற அன்பான வசனங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்கள்.

இங்ஙனம் ஆங்கு நடந்தனவனைத்தையும் அருட்பெருந்தகையரான ஸ்ரீமான் தந்தையாரவர்களிடம் வந்து தெரிவித்து, இந்நூல் அச்சியற்றற்கென்று

அவர்களருள்புரிந்த நன்கொடைப் பொருளுதவியை முன்னரே பெற்றிருந்தும் தெய்வாதீனமாக நிகழ்ந்த சில முக்ய காரணங்களா லிடையிற் சிலகாலம் இம்முயற்சி தாழ்ந்து நின்றது. பின்னர்ச் சில மாதங்கட்குமுன்னர் மதுரை விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில் இவ்வேலை தொடங்கினேன். எக்காலத்திலும் என்மீது உழுவலன்பு பாராட்டும் உத்தமசீலராகிய ஸ்ரீமத் M. R. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள் இக்காரியத்திற் புரிந்த பேருபகாரங்களை யென்று மெந்நாளு மறக்கற்பாற்றன்று; "காலத்தினாற் செய்த நன்றி ஞாலத்தின் மாணப்பெரிதென்பது" பொய்யாமொழியன்றோ!

இவ்வண்ணம் நிகழ்ந்த செயலினைத்திலுக்குந் தோன்றாத் துணையாகியிருந்து நிறைவேற்றி யாண்டருளிய திருவருள் நிறைந்த தாதையான தண்டாயுதக் கடவுளின் உபய திருவடித்தாமரைமலரை எனது மன்மொழி மெய்யென்னுந் திரிகரணங்களாலும் பத்தியுடன் வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

கீலகநாம சம்வத்சரம்
இடப-ரவி
24உ

M. P. பழநிச்சாமி,
மார்க்கயன்கோட்டை,
5—6—1908.

உ

ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணிதுணை.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF ... 1 - AUG ... MADRAS.

தமிழ்ச் சக்கரவர்த்தியாகிய

பழநிபுரி

மூ. மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலரவர்கள்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

மங்கலத்திணிந்த வளம்பல நிறைந்து பங்கமில் குணத்துப் பாண்டியராண்ட தென்றேடென்னுமிச் செந்தமிழ் நாட்டிற் சிறுற்றோங்குந் திருப்பதியும் குன்றுதோறாடல்புரி குமரக்கடவுளினிதுறைந்திடவுகந்த பிரதானத்தலங்களான படைவீடுகளாறனுளொன்றும், திருவாவினன்குடியெனும் பெரிய திவ்யக்ஷேத்திரமுமான, பழநித் தலத்தில் வசிக்கும் விசுவப்பிரம்மகுலத்தினரில், உலகினருக்கிருமைச்சுகங்களையுங் கொடுப்பதற்கு இன்றியமையாத் துணையினவாகுங், கல்வி செல்வம், ஒழுக்கம் முதலான சகல நன்மைகளும் பொருந்தி யதனினும் அறுமுகப்பெம்மானடிமலர்க்கன்பராய், வாழ்ந்த உத்தம சீலராகிய முத்தையாசாரியாரென்றொருவரிருந்தனர். அவர் முன்னர்ச் சென்னங்கடோறும் புரிந்த செழுந்தவப்பேறுற்றினருமையால், நம்புலவர் பெருமானார் கி. பி. 1836-ம் ஆண்டிற்குச் சரியான தமிழ் மன்மத வருடத்திலவர்களுக் கிரண்டாம் புத்திர ரத்னமாகவந்து அவதரித்தனர்.

இந்த நன்மகப்பேறடைந்த தந்தையார் மகிழ்வெய்தி ஜாதகன்மச் சடங்கு நன்கியற்றி மதிமரபுதித்த வழுதியராஞ்ஞையின் பின்பு ஆலவாய்ப்பதியி லரசு வீற்றிருந்து செங்கோலெந்தத்திசையினுஞ் செலுத்திப் புவிதனைக்காத்த புரவலர் பெருமான் திருமலை நாயக்கரவர்கள் முற்காலத்திற்புரிந்த அரிய பெரிய சிவாலயத் திருப்பணிகட்குப் பொருந்திய துணையினராகியிருந்த இவரது மூதாதையரின் சிற்பசாத்திரத்திறமையிருந்த அற்புதக்கைத்தொழிலினருமையைக் கண்டு மகிழ்ந்து கொடுத்த செம்பொருட் சிறப்புடன் அன்னவரின் வேதாகமப் பயிற்சி மிக்க வாக்கின் மதுரபாஷ்யத்தைக்கேட்டானந்தித்து அவ்வள்ளலாற் காரணச் சிறப்புப்பெயராகச் சூட்டப்பெற்ற அக்காலமுதற்கொண்டு தமது குல மக்களுக் களித்து வழங்கி வரும் பெருமை வாய்ந்த மாம்பழம் என்ற திருநாமம் புனைந்து மகவினை வளர்த்துவருவாராயினர். இங்ஙனம் நிகழுங்காலத்திற் குழந்தையின்

மூன்றாம் வயசிற் பிணித்த வசூரியம்மையென்னும் விதலை நோயினாற் குதலை மொழிபகரும் மதலைபடுந்துயரைக்கண்டு சகிக்குமாற்றலின்றித் தியங்கிப்பலவாறு சிந்தித்துத் தமது எம்முயற்சியாலுங் குழவியைக் கொடிய நோயினின்றும் விடுவிக்கும் வழிகாண்கிலாது வருந்தி மெலிந்து இனிச்

சிவகிரிக்கட்புவனமுய்யச்சேரர்பிரான்ஸ்ரீகருபச்சிமத்துவார
நவமணிப்பொற்சினகரத்துஞானகருணைநிதியாய் நவைதீரன்பர்
தவவருச்சித்துபசரிக்குஞ்சமையங்கடொறும்பலசுந்தரசொரூப
முவகைமுற்றக்காட்டியிருளோட்டிமெழுசெழுஞ்சுடராயுதித்துவாழும்,

உமையிளங்குமரனையன்றி நமதிளங்குமரனைக்காக்க வல்லுநரொருவருமிலரெனத் துணிந்து குழவியையோர் பரியங்கத் தமளியுடனெடுத்துச் சென்று தண்டாயுதன் றிருச்சன்னிதியடைந்து "என்னுளத்தகலாதிலங்கு மேவிறைவ! நினதருளால் யானெய்திய இந்த மைந்தனை யருப்பிணி வருத்துவதென்னை? ஐயகோ! இத்துயரினை யெவ்வாறு கண்டுசகிப்பேன். தெய்வமே! யான் செய்வதொன்றறியாமற்றிகைத்து நின்று இத்தினம் உனது கிருபாநோக்கச் சந்நிதியிற் கொண்டுவந்து கிடத்தினேன். கவலைநோய்தீர்த்துக் காப்பதுன் பாரம்" என்று பலமன்றாட்டத்துடன் பிரார்த்தனை புரிந்து போற்றித் துதித்து எம்பிரான் அருட்பிரசாதரூபமான திருநீற்றுக் காப்பினைக் குழவிக்கணிந்து பரனே! நினதடைக்கல மிதுவெனப்புகன்றகன்றேகினார்.

பிற்றை நாளுதயத்தெழுந்து நலந்திகழ் ஷண்முக நதிப்புனல் படிந்து நித்தியகன்ம நியதிகள் முடித்துப் பூசனைக்குகந்த பொருள்களைக்கொண்டு கரிசறுந்தமது பரிசனக் குழுவுடன் இறைவனார் சினகரத் தெய்தி நோக்குழி ஷண்முகத் தண்ணல் தன்னருணலத்தால் அவ்விராப்போதினுக்குள் தம்மகவினுடலமுழுது மிடையறாது நெருங்கி நிறைந்த விரணங்கள் யாவுஞ் செவ்வனேயாறித் தெளிவுடன் மதலை யெம்பெருமான் றிருநாமங்களை யன்புடன் ஓதிக்கொண்டிருக்கும் அருட்பெருஞ்செயலினைக் காண்டலும், உண்ணிறைந்தோங்கு முவகையம் பெருக்காற் கண்கணீர் ததும்பக் கதித்ததம்முடலம் பரவசமடைந்து பாங்குடனுயர்ந்த மகவினையெடுத்து மார்புடனணைத்துப் பரிவொடு முகத்தினைப் பார்க்கும்போது குலவிய கண்ணொளி குறைந்துள தன்மையை யறிந்துளம் மாழ்கி யாகுலித்துயர்ந்தனர்.

என்னை? மொய்ம்மலர்க் கடம்பணி முழவுறழ்கடம்புய முருகப்பிரான் அன்பிரவிற் றம்பாலடைக்கலமுய்த்த வணிமகவினுக்கு நோயின் கொடுமையாற் பொருந்திய புறப்பொருள் விளக்குங் கட்புலனொளிக் குறைவினுக்குப் பிரதியுபகாரமாகவும், "கண்ணுடையரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு புண்ணுடையர் கல்லாதவர்". என்று பெரியார் வகுத்த தெய்வத்திருவாக்கினுக்கிலக்கு சான்றாகவும், நன்மாணுழைபுல நிறைவாற்றேடிக்கொள்ளும் புலமைத்திறத்தினுக்கான்ற நூலாராய்ச்சிகட்குத் தக்கபடி பின்னரிம் மகவால் நிகழும் ஏகசந்தக்கிராஹிய மூலமாக ஒருதாதுணரலாகும் அரிய பெரிய சக்தியை யருள் புரிந்து, ஞானசற்குருமூர்த்தியாக சாக்ஷாத்கரித்து உபதேசஞ்செய்து நாவலர்பெருமானாகச் செய்தருளிய தேவரகசியமான உண்மையின் பெருமையை முன்னர்த் தெரிந்துகொள்வதென்பது சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினையுடைய விம்மக்கட் பிறப்பிற் கியலாத காரியமன்றே.

ஆதலின் இவ்வுண்மையுணராத தந்தையார் ஒருவாறு தேறிக் கண்ணொளி கெடுத்த பகவனை நன்மதி கொடுத்தாளுமவனெனத் துணிந்து பரிவொடு மகிழ்ந்து பலமுறை பணிந்து விசிலமடைந்து கிரிவலமடைந்து மகவினைக்கொண்டு தம் வளமனைக் கெய்தினர். அற்றை நான்முதற் குழவியும் வடிவேலிறைபத மறவா மனத்துடன் வளர்ச்சியுறுங்காலத்தில் ஐந்தாம் பருவம் போதரலுந் தந்தையார் இவரைக் கல்விபயிற்றல் கருதிக் கழகஞ் சென்று வருதற் கியலாதிருந்தலாற் றமே தம்மடியிற் கிடத்தி மகவின் முதுகின்புறத்தி லெழுதிக் காட்டியவொரு சபதினத்திலே உயிரு மெய்யுமான முதலெழுத்துக்கள் முப்பதினையும் நன்கறிந்து கொண்டனர். இவ்வாறு சிலதினப்பழக்கத்தினாலேயே உயிர்மெய்யெழுத்துக்கள் இருநூற்றுப்பதினாறையும், அவற்றின் எண் பெயர் முறை பிறப்பு உருவு முதலான பாகுபாட்டின் றன்மைகளுடன் செவ்வனே யறிந்துகொண்டு எத்தனையநெடிய தொடர் வாக்கியங்களாகப் புகலினும் வழூஉக்களில்லனவாக் கற்பலகையிலெழுதும் வரிபிறழாது தீட்டித் தந்தையிடங் காட்டுவாராயினர்.

அதனைக்கண்ட பேரறிவாளரான தந்தையாரினையிலாப் பேரானந்தத்துடன் ஆச்சரியமடைந்து இவ்வாறு சிந்தனை புரிதன் மேயினார். ஆஹா! என்னே புதுமை! விளையாட்டாக சாயிரண்டொரு தினம் பயிற்றுவித்தமையானே இச்செல்வனது கல்வியறிவிற் புகுந்த மனவுணர்வின் றிறன் நன்கு விளங்குகின்றது. ஓ இஃதன்றே முதன் மாணாக்கரியல். அன்றியும் "விளையும் பயிர் முளையிலே தெரியு"மென்ற முதுமொழியின் பொருளிங் குணரத்தக்கதே. மேலும் "தந்தை மகற் காற்று நன்றி யவையத்து முந்தியிருப்பச் செயல்" என்றபொய்யாமொழியாரின் பொதுமொழியை உய்த்துணர்ந்து பார்க்குமிடத்து அதன் மெய்ப்பொருள் இத்தகைய சேயைப்பெற்ற செல்வனாகிய என்னையார்க் கன்றி ஏனையர்பாற் பயனிய வல்லதோ? இன்று. ஏன்? தனயர்தம் நுண்ணறிவினது அதிதீவிர பக்குவமன்றோ தந்தையர் புரியு முயற்சிக் காணைக்கு முதற்காரணமாக நிற்பது. ஆக

வின் இச்செல்வக் குமாரனைக் கல்வியறிவிற் சிறந்தோங்கச் செய்தலே எனது முந் தியகடமையென்றுளத்தானும் முந்தியதெனத் தெளிந்து, ஓர் ஆசிரியரைத் தமது மனைக்கழைத்துவந்து அவர்பாலொப்புவித்தனர். நாவலரும் சிலகாலமவ்வாசிரிய ருடனிருந்து எண்ணெழுத்து முறையான யாவையு மோதியுணர்ந்து, இலக்கண விலக்கிய நூலாராய்ச்சியுட் புக்கனர். புகவே, இவரது குசை நுனிபோற் கூரிய பேரிய லறிவின் திறன் அபராஹ்ணத்திற் றோன்றும் நிழற் சாயை போல தினந் தோறும் அபிவிர்த்தியாகப் பெற்றதனாற் பாடம் சொல்லவந்த ஆசிரியரும் பலரா யினர்.

ஞான குருபரன் நல்லருள் பெற்ற நாவலர் புதிது புதிதாக வந்த ஆசிரிய ரெவ்வெவரும், ஒருவாரம் ஒருபக்ஷம் ஒருமதி யென்னும் சிறிய காலத்தளவே யிவர் பக்கத்திலிருந்து பன்னூற் றொகுதிகளை யொவ்வொரு முறை வாசித்துக் கொண்டிருக்கவும் அவற்றினுட் பொருள் நுட்பங்களை யிவர்பாற் கேட்டானந்தங் கொள்ளவு மாயினரன்றிச் சில மாதங்களாகவேனும் ஆசிரியத் தன்மை பூண் டொழுகின ரொருவருமிலரே யென்பது தேற்றம். இவ்வாறு சில வருடங்க ளுக்குள், தொல்காப்பிய ரூபங்களான இலக்கியங்களினுந் தொல்காப்பிய முத லான இலக்கண நூல்களினும் வடமொழி நூலாராய்ச்சியினும், வேதாந்த சித் தாந்தங்களினும் சோதிடம் சங்கீதம் ஏனைய சமய நூல்கள் முதலான சகல கலை களினும் பயின்று தெளிந்து உலகநடை முழுது முணர்ந்து தாம் பாலப்பருவத் தெல்லையைக் கடக்குமுன்னரே கோலப்புலமைத்திற மனைத்தையுங் கொள்ளை கொண்டனராயினர்.

அவ்விளம்பருவத்தே இயற்றமிழ்க் கவிகளியற்றுந் தகைமையராய்த் தமது ஞானாசிரியராகிய ஸ்ரீகுமரகுருபரநாதன் குரைகழற் றனைத்தாண் மலர்மிசை யணிந்த பாமாலைகளாகிய, பழநிப்பதிகம், குமரகுருப்பதிகம், செந்திற்பதிகம், சிவ கிரிப்பதிகம் முதலானவைகளின் றன்மை பகருதற் கெளிதன்று. அதினின்றுஞ் சின்னாட்களிற் சிறிய சிற்கவித் துறைகளுக்கெளிந்த திறனுடைமையும், எத் தகைய கல்விமான்களினுந் தம்மாலியற்றப்பட்டதொரு நூலை யொருமுறை யோதின் அவைகளைத் தாம் காந்தம் வசியு மிரும்பு போலேற்றித் தமதருமை தெரிதர, இரு தொன்னூலெனச் சாற்றுந்தனியுடைமையும் ஒலிக்குறிப் புணர்ந் துரைக்கும் றன்மையும் "கேட்டார்ப்பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்" என்ற தமிழ் மறைக்கிணங்க நவரசக் கற்பனாலங்காரப் பிரசங்கச் சொல்வன்மையு மிதுமுதலாக வின்னமு மனேக சமத்காரப் பெருமிதக் குணப்ரபாவங்களனைத்து மொருங்கேயுடையராய்த் திகழ்ந்து கவிராஜ னென்னும் சிறப்புப்பெயர் புனைந்து சிவிகை யேறித் தகுந்த கையேட்டினர்களுடன் சிறப்பு

மிந்த பல விருதுகள் துலங்கத் தமது கல்வியின் றிறனறிந்து கொடுக்குங் கொடைத் திறமுடைய அரசரெவரென நாடி, சம்பிரம வளம்பரவுதென்முகவை யம்பதித் தலைவராய் மணிமுடி பொறுத்த மங்களக்குரிசில் மின்னவிர் நெடுவேல் வேந்தர்கள் தம்பிரானாகிய முத்துராமலிங்க சேதுபதியவர்கள் தமதருமைச்சோ தர சிகாமணியும், முற்காலத்தில் மதுரையம்பதியிற் றமிழ்முச்சங்கங்களை வளர்த் துவந்த பாண்டித்துரைமார்கள் சீர்த்திக்கிணங்கத் தற்காலத்தில் அத்திரு நகரில் நான்காஞ் சங்கமெனத் தாபித்து நற்செந்தமிழனங்கினைச் சீருடன் வளர்த்துந் தாயாய் மெய்ப்புகழ் தழைத்திடும் ஸ்ரீமாந். பாண்டித்துரைச்சாமியவர்கள் செல் வத் தந்தையாருமாகிய பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்களுட வினிதுறைந் தோங் குந் திருப்பெருஞ் சமூகமடைந்து வருதலே வழுத்தரும் புகழுடைத்தெனத் தமது நுண்ணறிவா லறிந்து, இராமநாதபுரம் சமஸ்தானத்திற்குச் சென்று அங் கேவோர் விடுதியிலமர்ந்து. தமது கல்வித்திறமனைத்தையுங் காட்டிய சீட்டுக்கவி யென்று தீட்டி, இறையவர் பேட்டியின் விஷயமாய்க் கையேட்டினர்பாற் கொடுத் தனுப்பினர்.

அதனையறிந்த மன்னவரிருவரும் கவிதையின் றிறமைக்கு வெகு ஆச் சரியமடைந்து என்ன செய்பலாமென்று விசனமுற்று கண்ணிலாதவரான இவரது வருகையைச் சமஸ்தானம் ஏற்றுக் கொள்ளுதல் தகுதியன்றென அங்கீகரியாது விடுத்தனர்கள்.

இதனைக் கையேட்டினர்களாலறிந்த நாவலர் நம்மைக் கண்ணில் ஆதவ ரென மதித்துத் தகுந்த காலத்தில் அழைத்துக்கொள்ள வெண்ணி யிங்ஙனங் கூறினர்கள் போலும், என்று இவ்வாறு நினைந்த மன்னர்களாலே தகுந்த பெரு மிருந்த சீரும் பெற்றாலன்றிப் பிரியேன் இவ்வூரென்று மஹா தீர்க்க வைராக்கிய சித்தத்துடன் எத்தனைக் காரியங்களுக்கும் காலமுமிடமும் வலிதிறனுந்துணை கற்றறிந்த மேலோர் கடனாதலால் தாம் கருதிய வினைத்தும் பெறுவதற்குரிய காலானுகூலத்தை யெதிர்பார்த்தாராகி அந்நகர் வித்வான்களுடன் சம்பாஷித்துப் பொழுது போக்கிக் கொண்டு தமது கைப்பொருளுதவியாற் பலநாளாங்கு வசித் தனர். அக்காலத்தில் ஓர்நாள் மஹா வித்வஜனப்பிரியரான ஸ்ரீமாந் பொன்னு ஸாமித்தேவரவர்கள் தமது ஆஸ்தான வித்வான்களை நோக்கி ஸ்ரீலக்ஷ்மிதேவி ஸ்துதியான வடமொழிச் சுலோக மொன்றைக் கொடுத்து நும்மவரில் எவரேனு மிதன் கருத்தை யோர் வெண்பாவாக வியற்றுதிரென ஆஞ்ஞாபிக்க, அவர்களா லங்ஙனமியற்ற வியலாதிருந்த அந்த சுலோகத்தினை அவ்வித்வான்களு ளொருவர் மதுநாக் கவிராயரவர்களிடம் வந்து சொல்லி இதன்பொருளை வெண்பாவாகப் பாடுதிர் பார்ப்போமென்று பரீக்ஷிக்குமாறு கேட்டனர். அதற்கு உடனே

வெண்பா.

அப்புயமென் றூதுசகி யாதுனது தோள்சகிமா
ரம்புகிர் பார்வைசகி யாதுமெய்யல்—வம்புயர்கை
தாங்கலம்மெய் மால்வனூரஞ் சர்க்கரி தென்னிலென்வாய்
வீங்குரை யாற்றுங் கொதிரு வே.

னைப்பாடினர். இதனைக்கண்டு மகிழ்ந்து கொண்டு சென்ற வித்வான் இறைவர் சமுகமடைந்து இச்செய்யுள் பனியைக் கொடுத்து நடந்த விர்த்தாந்தங்களைக் கூறுதலும், அத்தினமே, இப்புலவர் சிகாமணியை ஆதரிக்க வேண்டுமென் றெழுந்த வுள்ளன்பின் மிகுதியை வெளிக்காட்டலான புன்னகையுடன் கவியைப் படித்து மகிழ்ந்து சமுகத்திற்கு அவரை அழைத்துவரக் கட்டளையிட்டனர். கவிராயரவர்களு மிதனை யறிந்து கைபேட்டினர் சூழ இறைவர் முன்னர்ச் சென்று

புகழான்ற நகமீன்ற பொன்னின்முலைக் கன்னியொரு புறந்தழீ இப்பல்
லகிலாண்ட முதலாண்டு வருமோன சிவஞான வமலன் காக்க
பகர்பூங்காத் தொறும்பூவை பதங்கோவைச் செழும்பாவைப் படிக்குந்தேவை
நகரேந்த்ர சமுகமுத்து ராமலிங்க பூபவனை நாளுந்தானே. என்றும்,

மங்கரிய பங்கவிடர் வெங்கடலின் முங்கலுறு வார்மீளற்குன்
பொங்கவிக ளங்கசமு கங்கருணை வங்கமது போலுமாலோ
கொங்கர்சக ரங்கர்கலிங்க விங்கர்பல ருங்கரமுன் கூப்பக் கீர்த்தி
தங்கவளர் துங்கஜய சிங்கமெனு மெங்கள்பொன்னுச் சாமிமாலே.

என்றும் இரண்டு கவிகளைப்பாடி;

நாவலீர் போற்றும் காவலீர்! தேனமியல் நாற்கவித் திறந்தெரி கலமணைத்தையும் நம்பாற் கவித்திரு நிதி படைத்திட வெண்ணி யானிப்பதிவந்து பலநாட்களாயின ஆயினும் நந்தமருமையுள்ள பேட்டியைத் தகுந்த காரணங்கொண்டு கையுறல் வேண்டுமென்றே இதுகாறு மிருந்தனன், நமது திருவுள மின்றுதானிரங்கி யது போலும் என்றனர். அப்பொழுது அரசர் பெருந்தகை இவரைப் பரீக்ஷிக்க வெண்ணங்கொண்டு, கலைவலீர்! சமஸ்திகள் கூறவருமோ வென்றதற்கு ஈற்றடி கொடுத்தால் முதலடி யெடுக்கலா மென்றனர்.

ஆங்குக் கொடுத்த ஈற்றடிகளின் முறை வருமாறு—

(1) கிரியிற் கிரியுருகுங்கேட்டு (2) கிரியின்மயல் காட்டநிஞர் கேள், (3) கனதன வெனக்கூறிற் கண்டு, (4) கானையுரு வழித்தோன் கண், (5)

குடத்தைப்பிடித்தவன் சட்டியை நோக்கக் குறைவில்லையே, (6) மஞ்ஞையிடற் றுட் புகுந்த முள்ளெயிற்று வல்லரவு மகிழுந்தானே" என்னுமிவைகள் போன்ற பின்னும் பலவுள. அவையனைத்துக்கும் கூறிய விடைகள் முறையே வருமாறு.

வெண்பா.

மாலாம்பொன் னுச்சாமி மன்னர்பிரான் றன்னாட்டிற்
சேலாங்கண் மங்கையர்வா சிக்குநல்யாழ்—நீலாம்
பரியிற் பெரியகொடும் பாலைகுளி ரும்ஆ
கிரியிற் கிரியுருகுங் கேட்டு. (1)

என்றுமொரு தன்மைத் தெனவிரிக்கு மொன்னலரை
வென்றபொன்னுச் சாமி [illegible] வேந்தே—துன்று
வரிசிலைக்கை வேளையிலான் மாய்ந்தகிர வஞ்சக்
கிரியின்மயல் காட்டநிஞர் கேள். (2)

போலுரைமட் டும்புகல்வர் பொங்குபொரு ளொன்றீயார்
சிலபொன்னுச் சாமியெனுஞ் சிங்கேறே—சால
மனமிரக்க மில்லாத வன்கணரைத் தேடிக்
கனதனவெ னக்கூறிற் கண்டு. (3)

பத்திபுரி நெஞ்சே பகலிரவும் பேரின்ப
முத்திதரு மையலிடை மூழ்காதே—சத்தியினால்
வானை யுருவழித்த வள்ளுகிர்க்கைச் சிங்கமுகக்
கானை யுருவழித்தோன் கண். (4)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கடத்தைப் பழித்துக் களபந் திமிர்ந்து கதிர்த்தரள
வடத்தைத் தரித்துச் சுணங்கு படர்ந்தொளிர் வள்ளிதன
தடத்தைத் தழுவுந் தனது மலர்க்கைத் தலத்தினிற்குக்
குடத்தைப் பிடித்தவன் சட்டியை நோக்கக் குறைவில்லையே' (5)

விருத்தம்.

அஞ்ஞைகளைத்தினந்தினங்கொண்டாடிநனிபாடிமிடியதனாற்பல்லை
ஞெஞ்ஞைமெனத்திறக்காதெற்புரக்குமுத்துராமலிங்கநரேந்திராகேண்மோ
கஞ்ஞையுறுசிறியர்பெரியோரையும்வெல்லுவர்விதியார்கடப்பாரோர்கால்
மஞ்ஞையிடற்றுட்புகுந்தமுள்ளெயிற்றுவல்லரவமகிழுந்தானே. (6)

அருணகிரியார் அருளிச்செய்த திருப்புகழில் "முத்தைத்தரு" என்னும் முதலடி முழுதையுமோர் வெண்பாவாகப் பாடுகவென, அதற்கு "வரமுதவிக்காக்குமனமே வெண்சோதி பரவிய" என்று முதலிற்சேர்த்துக்கொண்டால் வெண்பாவாமென்றனர்.

வெண்பா.

வரமுதவிக் காக்கு மனமேவெண் சோதி
பரவியமுத் தைத்தரு பத்தித்—திருநகையத்
திக்கிறை சத்திச் சரவணமுத் திக்கொருவித்
துக்குருப ரன்னெனவோ து.

வினா. எலிக்கும் புலிக்கும் சிலேடை.

வெண்பா.

பாயுங் கடிக்கும் பகைகருவா டெப்புசிக்கும்
சாயுங் குன்றிற்குழிச் சஞ்சரிக்கும்—தூயபுகழ்
தேங்குமுத்து ராமலிங்கச் சேதுபதிப் பாண்டியனே
வேங்கை யொரு சிற்றெலியாமே. (என்பது விடை.)

ஓர் வெண்பாவில் 4 காசிவரவும் முருகர் துதியாகவும் பாடுக என்னும் வினாவிற்கு விடை.

வெண்பா.

இக்கா சினிப்பா விலங்கா சினித்தேவர்
தொக்காசி கூறித் தொழக்கருணை—திக்காருங்
கந்தா முருகாசி காவனத்தின் மீதேறி
வந்தா தரித்தருளு வாய்.

இதுவுமது 6 காசி.

துங்காசி வீந்த சுமுகாசி லோதிவள்ளி
பங்காசி க்குதிரைப் பாகாசித்—தங்காசி
னிச்சைதனி லேங்கா தெனையாள்க காசிறந்த
செச்சைவடி வேலா தினம்.

இதுவுமது 10 காசி.

வாகாசி ராகாசி வாகாசி ஞகாசித்
[illegible]காசி யோகாசி தாகாசி—யேய்காசி
வண்குழவி பாகாசி வந்தவுத்துங் காசிற்று.
தீண்கருணை கூர்சந்த தம்.

இவ்வாறு காலவ்வளவு சிறிதுமின்றி உடனுக்குடனே கூறும் மறுமொழிகளைக் கண்டுவியந்து இவரது நல்லிசைப் புலமையை யின்னமுந் துலக்க நினைந்து 5 நிமிஷத்திற்குள் 14 காசி வரும்படி சிவஸ்துதியாகப்பாடுதிர் என,

நேரிசை வெண்பா.

14 காசி இதில் 6 காசி யென்றும் 8 காசிவவென்றும்.

காசினிபுக் காசிவருங் காசிவனிக் காசிறியேற்
காசிதமே காசினநா காசிவைபா—காசிமேபோற்
காசிவண்வா காசிவதுங் காசிவமோங் காசிவமாக்
காசிவர் தாழ் காசிவளா கா. (எனப்பாடினர்)

பின்னர் ஓர்சமயம், கால், கொம்பு, விசிறி, சுற்று, நீங்கிய அனுசிக நிரோட்டகம் (அதாவது) உயிரெழுத்திலும் மெய்யெழுத்திலும் முதலெழுத்தையன்றி யேனைய வெழுத்துக்கள் வராமலும், அவைகளிலும் நாசியின் றுணையைக்கொண்டு சப்திப்பதான, ஙகர ஞகரம் வராமலும் இரண்டுதடுகளும் பொருந்தப் பிறக்கும் பகர மகரங்கள் வராமலும், சிவபிரான் மேற் பேரின்பப் பொருள் கொண்ட ஸ்துதிவெண்பா வொன்று பத்து நிமிடத்திற் பாடுக வென்றனர்.

அவ்வாறே பாடிய வெண்பா.

அலக கசட தடர ளகட
கலக சயச கதட—சலச
தரள சரத தரத ததள
கரள சரள கள.

இதன் பொருளை நவரசாலங்காரத்துடன் சவிஸ்தாரமாகப் பிரசங்கித்தனர். இன்னமும், இவைபோன்ற அருமையான கடாக்களனைத்திற்கும், தகுந்த விடைகள் கொடுத்தும், இடையிற் கிடைக்குஞ் சிறிதுகாலத்தில் உவமையிலக்குகளாகவும் சிருங்காரங்களாகவும் அநேக கவிதா ரத்தினங்களைச் சொரிந்து அவ்வள்ளலார் மனத்தைப் பலவாற்றானும் மகிழ்வுறச் செய்தனர். அக்கவிகள் யாவையு மீண்டுக் கூறுதல் அத்யாவசியமே யெனினும் சரித்திர மிக விரிதலானும் பின்னருள்ள தனிச்செய்யுட் சிந்தாமணியினுள் விவரமாகக் கோத்திருப்பதானும் நிறுத்தி அவற்று ளிரண்டொன்றை யிங்குக் கூறுவாம்.

விருத்தம்.

தலைமைபெறு திருபாசிகா மணியாய்ச் சான்றோர்
தமக்கணியா யுதித்தபொன்னுச் சாமியென்னுங்
கலைநிதியே கலாநிதியின் முகம்போலென்பர்
கவிஞர்சில ரதுநிதமிக் கவின்கொள்வாமெண்

நிலையினிடைப் படிந்துபடிந் தெழுந்துமா சோர்
வாமைகண்டு வெள்ளிமெலிந் தறவுங்கனி
மலையுமில தனதுமுகம் போன்று வெய்ய
வனுக்குமருக் கலியிருளை மாற்றிடாதே.

மருவிரிபந்து வெருவுறநொந்து வளைசிமிழ் கூட்டபடமுந்து
வடகிரிகோடத் தடமுகைவாட மருண்டுபம் பரஞ்சுழன்றுடப்
பருமணிபொறுத்துப் பருத்துக் கச்சறுத்துப் பணைத்தொளிர் கண்கறுகறுத்துப்
பவத்தொடர் நீங்குந் தவத்தருமேங்கும்படியடிபடர்ந்தினிதோங்கும்
இருமுலையிருந்து மொருமுலைபொருந்து மெழின்மதன்வரவிவள்வருந்து
மியல்கொளலாமா நயக்குணசோமா வின்பநன்கருள் செழுந்தாமா
தருவெனுநேமா பொருபலவிமா ஜகமெலாம் பணிரகுராமா
தயைமலர்மின்னுக் கிசைபுயபொன்னுச் சாமிராஜேந்த்ரவுத் தமனே.

இத்தகைய கவிகளைக்கேட்டுப் புளகாங்கிதமடைந்து, புவியரசர் செங்கரத்தாற் கவியீரசர் தங்கரத்தைப் பிடித்துச் சபாஷென்று குலுக்கியபோது சொல்லியது.

அவனிபுக ழனந்ததிரு வடிமலரி னெழுதுகளா லன்றநீங்காப்
பவமதகன் றெருகரிய பாறையும்பெண் ணாகுமெனிற் பாராவாரத்
துவளமுத தெடுத்தினிய சுரர்க்கருளின் றிருக்கரத்தாற் றொடப்பேற்றேற்குக்
கவலையினி யுளதாமோ காமர்பொன்னுச் சாமியென்னுங் கருணைமாலே.

அப்போது, பொற்பணி சிவிகை யாடை புகலருஞ் செம்பொன் முதலானவனேக சம்மானங்கள் செய்து அற்புதமான வேலைப்பாடுள்ளதும் விலையுயர்ந்ததுமான பஞரிஸ் பீதாம்பர மென்னும் பொன்னுடை யொன்றினை நாவலரிருதோள்களிலும் மாலையாக வணிந்து கவிச்சிங்கம் என்னும் பட்டம் சூட்டி, இதுமுதலாக நமது சம்ஸ்தானத்திலே யிருத்தல் வேண்டுமென்று அநேக முகமன் கூறி மிகுந்த அன்பு பாராட்டினார்கள்.

அப்பொழுது சொல்லியது.

கங்கங்குலவுகதிர்வேலாக்குக்கமேருகருணைமுகில்
பொங்கும்பெறுதென்புதுவைவளர்பொன்னுச்சாமிபூபனெனக்
கெங்குந்திறல்கூர்கவிச்சிங்கமெனவோர்பெயரிட்டெழில்வளமை
தங்கும்புகழ்மேலாங்கலையுந்தந்தேயெனையாதரித்தனனே.

சங்கரம் கொடுத்தபோது 7 சந்தனம் வரும்படி ஓர் செய்யுளியற்றுதிர்
என உடனே சொல்லியது.

கட்டளைக் கலிப்பா.

கந்தச்சந்தனமெய்யிற்பொருந்திகழக்கனவசந்தனம்பாலுன்றன்மோகமே
முந்தச்சந்தனமேவிச்செந்தேனும்முதிங்கச்சந்தனவென்றேமயங்கினள்
இந்தச்சந்தனகுந்தளம்புனைந்தெழுகச்சந்தனமின்னிவட்குச்சுகந்
தந்தச்சந்தனந்தெவ்வமுந்தீர்த்திடத்தயவுகூர்பொன்னுச்சாமிநரேந்த்ரனே.

இங்ஙனம் செல்வமுங் கல்வியு மொருங்கனுபவிக்கும் பெருவள்ளலாகிய மன்னர் அம்மன்னவருடனிருந்து சதாகாலமும் கவிதாப்பிரசங்கங்களாலும் வசன சம்பிரதாயங்களாலும் சங்கீத நுணுக்கங்களாலும் ரமிக்கச் செய்து வந்தனர்.

நாவலர் தமது ஞானதேசிகன்மீது புகன்ற துதிப் பிரபந்தங்களைக் கேட்டு ஸ்ரீமான் பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள் சொல்லிய

வெண்பா.

உன்னியவி றன்மையுலகைவலம்வந்தனனென்
றன்னையின்னுமன்பாலளித்தனளோ—மன்னுபொழிற்
றேம்பழுதி வேடன் செவிக்கூட் டினையிரத
மாம்பழமே சொல்லென் மதி.

என்ற அற்புத விசேடக் கற்பனை நிறைந்த செய்யுண்மணியே அம்மன்னர்பிரானிவர்மேற்கொண்ட கருணையின் பெருக்கைக் காட்டுந்திகழும்.

இவ்வாறு நடந்துவருங்காலத்தில், ஒரு நாள் வடதேசத்திலிருந்து வந்த விசுவநாத பாரதியார் என்ற தமிழ்வாணரொருவர் சேதுபதியவர்கள் மீது பாடிய பிரபந்தத்தினை யரங்கேற்ற நினைந்து ராஜ சமுகத்திற்கு வந்தனர். அப்போதங்குள்ள கவிச்சிங்கத்தைக் கண்டு, இவரது கல்வித்திறத்தை முன்னரே கேட்டுளாராதலால் மனந்திடுக்கிட்டு, இவரில்லாத காலத்திலரங்கேற்றினலன்றி நமது நூலினிது நிறைவேறாதென்று மதித்து, அரசனிடஞ்சென்று வேறு காரணத்தாற் கூறுவார்போல, அரசே! சபைமங்களகரமாகவிருத்தல் வேண்டுமென்று மிருதுவாயறிவித்தனர். இவரது அகக் கருத்தைத் தெரிந்த, இறைவர் நமது பாவைக் கவ்வனந் தோற்றவில்லையோ? என்றனர்; நாவலர் அச்சமயத்தி லிந்தச் சூசனை வார்த்தைகளை யறிந்தும் அறியார்போ லிருந்தனர். பின்னர் பாரதியாரவர்களால் நூலினுளமைந்த நூறு செய்யுட்களும் முறையே மூலபாடமாக ஓதப்பெற்றன. அச்சமயத்திற் கவிச்சிங்கம் மிகுந்த பதட்டமுடையார் போலவெழுந்து ஆ, ஆ, ஆ, ஈதென்ன அநியாயம், என்ன துணிவு? சிலவருடங்கட்கு முன்

னரே, ஓர் பிரபுவின்மீது இப்பிரபந்தத்தினைப்பாடிச் சம்மானம் பெற்றிருக்கின்றேனே, அது இவர் கைக்கெவ்வாறு கிட்டியதோ? பேர்களைமாத்திரம் மாற்றிக்கொண்டு, குற்றமுள்ளோரை யடக்குங் கொற்றவர் சபையிலச்சமின்றிக் கூறவந்தது வெகு விந்தையே. வித்வான்களுள், ஒருவரியற்றிய நூன்முழுமையு மொருவர் கொள்ளையடிக்குங் காரணத்தை யிதுகாறுங் கண்டிலன். இதைக்குறித்தென்ன கேள்விமுறை யின்றோ? என்றனர். அவையிலோரனைவரும் பிரமித்தார்கள். அந்தோ! இயற்றினோர் கவலை யெய்யபவும் பெறுமோ. ஆ ஹா! யெனது பரிதாபம் பரிதாபம் என் செய்வார், செய்வதொன் றறியாமற் றிகைத்து இவரையே நோக்குகின்றார். இஃதிங்ஙனமாக, வேந்தனும் என்னகாணும் நீவிரியற்றியதாகச் சொல்லிய பிரபந்தத்தினைக் குறித்து அவரென்னவோ சொல்லுகின்றனரே. இதனுண்மை தெரிந்தாலல்லவோ நன்மை யென்னலும் பாரதியார், கவிச்சிங்கத்தைப்பார்த்து, இந்நூல் உம்மா லியற்றப்பட்டதாக விருப்பில் சிற்சில பாடல்களாவது சொல்லவரு மன்றோ? அங்ஙனஞ் சொல்வீரேல் நமது வார்த்தைகளெல்லாம் மெய்யே என்றனர். உடனே, கவிச்சிங்கம், சிற்சிலவென்ன "முழுதுங்கூறலாமென்று கவிகடோறும் வேறு பேரமைத்து முறைபிறழாது செய்யுட்களனைத்தையுங் கூறுவாராயினர். இதற்கிடையிடையி லித்தனையாம் பாடலில் இத்தனையாம் வரியைக் கூறுகவெனப் பலவாறு வினவியதற்கெல்லாம், நிராடங்கமாகச் சொல்லிமுடித்தனர். இம்மட்டோ நூதனமான விரண்டு செய்யுட்களியற்றியதனிலிந்நூலின் பாடற்றொகையும், அரங்கேற்றிய காலமும் மிடமு மின்னதென வமைத்துங் கூறினார். இனிது வெட்டப் பூதம் புறப்பட்டவாறு போலிதுவென்ன காரணம். இங்ஙனம் நம்மைவந்து சூழ்ந்துகொண்டதே யென்று உண்மைப் பாரதியா ரொன்றும்பேச நாவெழாது விழித்தனர்.

இதனுண்மை யறிந்த இறைவரிருவரும், கவிச்சிங்கமோர் காரணார்த்தமாகக் காட்டிய திறமைப் பாடென்று மகிழ்ந்து கொண்டு, கவிஞ்ஞரேறே! இவ்விஷயத்தை நீவிரே துலக்கவேண்டுமென்றனர். அதற்கு, நாவலர் பெருமான் அடைந்தார்ப் புரக்கும் அருட்பெருந்தகையீர்!

இந்நூலியற்றினோர் அவரே. இதற்கி யாதோரையமுமின்று. ஆனாலிவ்வித மாறுபாடு நிகழ்ந்த தென்னையோ வெனில், "பொய்ம்மையும் வாய்மையிடத்த புரைதீர்ந்தநன்மைபயக்குமெனின்" என்பதுநீதிநூன்முறையாகலானும், இப்பாரதியார் நூல் தொடங்குங் காலத்தில் என்னினைந்தோ சபை மங்களகரமாக விருத்தல் வேண்டுமென்ற வாக்கின் செருக்கை யடக்குதற்காகவும், ஏகசந்தக்கிராஹியமென்னும்மதியற்கையானபழக்கத்திறமையை, இம்மஹா சமூகத்திலுமறிவித்தற்காகவு மன்றி வேறின்று மென்றனர். இந்த ஆச்சர்யகரமான திவ்விய சக்தியைக் குறித்து உடனே, இறையவரானனைவரும் சபையோர்களானந்த கரகோஷ முழக்கம் புரிந்தனர்கள். பின்னர் அம்மன்னவர் கவிச்சிங்கத்தை யந்நூலின் பொருட்பிரசங்கஞ் செய்யச் சொல்லிக் கேட்டானந்தித்து இருவருக்கும் தகுந்த சம்மானமளித்தனர். அன்று முதலாக யாவரும் நாவலர் விஷயத்திற் பயபக்தியுடன் அன்பு பாராட்டி வந்தனர்.

ஒரு சமயத்தில் நாவலர் தமக்குப் படியனுப்பும்படி சமத்காரமாகச் சொல்லியது.

வடிவாளமுதனையபலகலையுமுணர்ந்தடைகுநர்புன்மருளாங்கன்றல்
விடி[illegible]னகருள்செயுநின்பெருந்தகைமையறிந்திருந்தும்விருப்பாலின்னம்
[illegible]யென்றடிகட்டியெப்படிமொழிவல்படிமகிழும்படிநாடோறு
நெடியபுகழ்வளர்க்குமனுநீதபொன்னுச்சாமிமன்னநிருபரேறே.

அன்றுமுதலெவேதஷ்டமான போஜனவகைச் சாமான்களனுப்ப உத்தரவுசெய்தார்கள். சின்னாள் கடந்த பின் படி விசாரணை நடத்துவோர் பராமுகத்தாற் பதார்த்தங்கள் மிகுந்தும் குறைந்தும் நியதியின்றித் தகுதியான காலங்களில் வரத்தாமதித்து மிருந்தன. அப்போது சொல்லியனுப்பியது.

கனபடிகமிதுவெனும்பொற்கமலகரதலசமுகாகணிந்தசெந்தே
னெனவடிவண்டியிர்குழற்பொன்னிணங்குபொன்னுச்சாமிமன்றைவியம்பக்கேண்
[illegible]படிநானினைத்தபடிவந்துபடிப்படியுணர்த்தமாட்டேனின்னே [மேற்
றினப்படியிப்படியுனக்குச்செலும்படியென்றொருபடிநீசெய்குவாயே.

அதுமுதல் நாளொன்றுக்கு ரூபா பத்து வீதம் படி கொடுத்து வந்தார்கள்.

ஒரு நாள் மத்தியான்வேளையில் ராஜசமுகத்திற்குக் கையேட்டினருடன் வழக்கப்படி சென்றபோது முதல் வாசலிலிருந்த பாராச்சேவகர் இவர்களை இன்னாரென்றறியாது தடுத்தனர். அங்குள்ள இவர் தரமுணர்ந்த சிலர் இக்காரணத்தை, இறையறிந்தா லென்னுமோ வென்றஞ்சி, நாவலரவர்கட்கு நலம்படு முகமன் கூறி உள்ளே போகும்படி யேவினார்கள். அவ்வாறு சென்று இறையவன் முன்னரெய்திக் கூறியது.

தருமகுணமிகுமுனதுசமுகமுறுவர்வறுமையெனச்சலிக்கக்காய்ந்து
வருமிரவிவெயிலத[illegible]கியின்றுநானிங்குவந்தபோழ்தி
லருமைத்விர்பாராச்சேவகர்தமதுபெயர்ப்பொருளையறியக்காட்டிக்
கருவமொடுதடுப்புதென்னோகாமர்பொன்னுச்சாமியெனுங்கருணைமாலே.

இதைக்கேட்டவுடன் அச்சேவகரைக் கருவித்துத் தண்டிக்கலுற்ற பொழுது, கவிச்சிங்கம், அரசே! பாராச்சேவகர் தடுத்தாரென்ற தன்றிப் பார்த்தவர்களென்று கூறிலேன். நென்னல் காறும் அங்கிலையி னின்ற முதியோரன்றி இவர்கள் புதியோராதலின் ஒருவாறு தடுக்கமுயன்றனர், இக்குற்றத்தை மன்னித்தருளவேண்டுமெனக்கேட்டு அவர்களைத் தண்டனையினின்றும் விடுவித்தனர்.

ஓர்தினம், இன்று நமது போஜனத்திற்கான சமையல்களென்ன வென்றபோது, அன்று நடந்தவைகளை, ஓர் துறையாக வமைத்துக் கூறியது.

முதிர்கொடிக்கொத்தவரைக்காய்கத்தரிக்காய்நன்[illegible]ப்புமுலைமாதஞ்சி
மதிமிகவுமிளகுரசமாக்[illegible]தனெய்ததியால்வருந்துவாளோ
கதிர்குலவுதினதுபுயக்காமருபூந்தாமமருள்கனிஞர்காளுந்
துதிபுதுவைப்பதியதிபசமுகபொன்னுச்சாமியெனுந்துரைச்சிங்கமே.

நாவலர் சிவகங்கை தேவகோட்டை முதலான விடங்கட்குச் சென்று ராமநாதபுரம் வந்த காலத்திற் சுரநோய்ப்பற்றிய போது சொல்லியது.

உன்னியசன்னிதிநாளொருவியயன்மருவியதாஅுடனருசைவ
தன்னிலேவிட்டன்னியநானடைபுகுமீனவனேயன்றுவிந்தகாந்த
லென்னிடத்துமுன்னிவருத்தியதுசற்றேவுனதருளுப்திருந்தேனவெச
தன்னில்வருகனரிதிருவென்னுமின்னுமன்னுபொன்னுச்சாமிமாலே.

காந்தல் தீர்ந்தபோது சொல்லியது.

சொற்செறிமுத்தமிழ்வலர்க்குத்துரங்கமணிசாங்கவிகைதுலங்குந்தந்த
பொற்கிவிகைமுதலவருள்புனிதபொன்னுச்சாமியென்னும்புயமேவ்புரறன்
மற்செழுந்தன்கருணைநெடுமழைநனைப்பவதனுலென்வறுமையாய
மூற்சுரமும்பிற்சினந்தமுதுசுரமுமிகவயலாய்முடிந்தமாதோ.

மூக்குத்தூள் போட்டுக் கொள்வதில் நாவலர் மிருந்த பிரியமுள்ளவரா னதால் ராஜசமுகத்திற் பிரசங்கஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுதும், சர்வஜாக் கிரதையுட னெவருமறியொணுதபடி சம்பிரதாயமாக வுபயோகித்துக்கொள்ளுதல் வழக்கம். ஒருநாள் அவ்வாறு செய்துகொண்டு டப்பியைப் பக்கத்தில் வைத்திருந் தனர். அதனை யருகிலிருந்த இறைவர் கண்டெடுத்துக் கொண்டனர். பின்னரத னைத் தேடமுயன்ற பொழுது இதனையே கவனித்துக் கொண்டிருந்த மன்னர் பிரான் புலவரேறே! பிரசங்கத்தினிடையிற் றேடமுயன்றகாரிய மென்னதெனக் கழறுவிரென்றதற்கு, புரவலர் பெரும! நுமதருமைத் திருச்சமுகத்தி லஞ்சா தறிவிக்கற்பாலதான வத்துணைப் பெரிய காரிய மன்றே யென்றனர்.

ஆனாலது பொடிக்காரியமோ வென்னலும் ஆமென்றார். அதற்கு வேலவர் துதியான வொரு வெண்பாவில், ஐந்து பொடி வரும்படி இந்நீட்டத்திற் பாடுவீ ரேல், அக்காரியத்தை யநுகூலப் படுத்தலாமென்றனர்.

அப்பொழுது கூறியது.

கரும்பொடிமாவஞ்சவெதிகைப்பொடிசில்வெற்பர்
தருங்கொம்பொடிசைதெய்வத்தையல்—விரும்புபுய
வான்பொடியாநின்றகதிர்மாணுமயிலோயெனையாள்
தேன்பொடியார்பூம்பதந்தந்தே.

உடனே சொர்னத்தாலமைந்த நவரத்ன கஜிதமானதும் விலையுயர்ந்ததுமான பொடிடப்பி ஒன்றைப் பரிசாக வளித்தனர்.

ஓர் நாள் அருணேதய காலத்தில், அரண்மனை வாசல் முகப்பில் அரசருட னின்று பேசிக்கொண்டிருந்தபொழுது, கீழ்த்திசையி லுதித்த சூரியன் றேற்றத்தை, அங்கு வலப்பாக மிடப்பாகங்களில் நின்ற புளியமரத்திற்கும் பனைமரத்திற் கும் மிடையே கண்டு, "இந்தப்புளிக்கும் பனைக்கும் நடுவே பொழுது புறப்பட்டதே" எனக்கொடுத்த ஈற்றிற்குச் சொல்லியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அளிக்கும் பனைக்குஞ் சரவுரியான்முத லாருமஞ்சங்
களிக்கும் பனைக்கும் பிட்டாறுமுகனைக் கலந்தெமது
நளிக்கும் பனைக்குந் தெரியாமற் சேர் தரு னைத்திலிந்தப்
புளிக்கும் பனைக்கும் நடுவே பொழுது புறப்பட்டதே.

பனிக்காலத்தில் தமக்குப்போர்வை கேட்டது.

கற்போர்வை திகரெவருங் கவிதுறந்து புதுவைவயற் களங்கடோறு
நெற்போர்வை யியபடிநன் னிதிப்போர்வைத் திடவுதித்த நிபுணனாரும்
பொற்போர்வை வேலருள் பூத்தபொன்னுச் சாமிமன்ன புகழுக்கேற்ற
நற்போர்வை யின்னமெற்கு நல்கவில்லை பனிவருத்த நவிலொணுதே.

சால்வைத்துப்பட்டி கொடுத்தபோது சொன்னது.

மால்வைத்துப்பட்டிலகுவள்ளுறைவேன்மன்னர்மன்னன்மகிழ்பாவாணர்
மேல்வைத்துப்பட்டிகையன்னமுங்கொடுத்தாதரித்தருளும்விவேகநன்னி
ரேல்வைத்துப்பட்டினஞ்சூழ்முகவைமுத்துராமலிங்கமெனுநரேந்த்ரன்
சால்வைத்துப்பட்டியொன்றுதந்தெனதுபுறநடுக்கத்தையுந்தீர்த்தானே.

பிதாம்பர வித்தைக்காரர்கள் வந்து ராஜசமுகத்தில் வித்தைகளாடிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, கவிச்சிங்கம் தமக்கும் சில வித்தைகள் தெரியுமென்று உபயார்த்தமாகச் சொல்லியது.

ஆசிரியம்

அட்டவரைகளையுண்டனந்தனைவிழுங்கியேழண்டத்தையுங்குலுக்கி
யஞ்சாமலிடி[illegible]டித்துப்பொடித்துமருவலர்தமையெலாங்கசக்கி
மட்டரியகனலைப்பிழிந்துசாறுக்கியதைவயிறுகொளவாய்மடுத்து
வனவேங்கையைச்சிமிழில்வைத்தடக்கிக்கொடுமகிழ்ந்துவிளையாடவறிவேம்
துட்டவெங்கலிதனைவெருட்டவொருவித்தைகற்சொல்லிக்கொடுத்தல்வேண்டும்
துங்கவ[illegible]ங்கசதுரங்கதளவிங்கிதசமங்களவலங்கிர்தருணு
வட்டுடைபக[illegible]மெழிவிட்டுளமருட்டுமிளவட்டமுலையிட்டமடவார்
மதனவன்[illegible]பூமி[illegible]செய்பொன்னுச்சாமிமகராஜசுகபோஜனே.

இவ்வாறு ப[illegible]தங்களாக இராமநாதபுரம் சமஸ்தானத்தில் வாசஞ் செய்து கொண்டிரு[illegible]மன்மேலும் தகுந்த சம்மானங்களுடன் அம்மன்னவரிடம் உத்தரவும் பெற்றுக்கொண்டு, இராசதானியாகிய, சென்னைநகர், தஞ்சை, சேலம், கோயமுத்தூர், மதுரை, திருநெல்வேலி முதலிய ஜில்லாக்களெங்கணும் சீருலாப் போந்து, அவற்றுள்ளடங்கிய அனேக ஜமீந்தார் மிட்டாதார் உத்தியோகஸ்தர் கனதனவான்கள் ஜட்ஜி கலெக்டர்க ளாதிய ஆங்கிலத் துரைமார்களிடஞ்சென்று, அற்புதக்கவிமாலைகள் சூட்டி, அவ்வவர்களாலளிக்கப்பெற்ற அநேக வரிசைக ளேற்று மகிழ்ந்து, ஆங்காங்கெதிர்ந்த புலவரை யடக்கி, உலகினிற் கல்விக் கொடி

நாட்டி யுலாவித் திரிந்த காலத்தில், இக்கவிச்சிங்க மியற்றிய இசைத்தமிழ்ச் சிங்கார நூல்கள் பல. ஓலைத்தூக்குகள் முதலான திறக்கவிச் சிந்தாமணிகள் எண்ணிறந்தன.

செந்தமிழ் வித்வ சிகாமணியாயும் சங்கீத சாஸ்த்ர சம்பன்னராயும் அன்னதானப் பிரபுவாயும் விளங்கிக்கொண்டிருந்த சேலம் ஜில்லா வேளுக்குறிச்சி மிட்டா ஜமீன்தார் ஸ்ரீமாந் வேலப்பகவுண்டரவர்கள் சமுகத்திலிருந்து அற்புதானந்தமயமான கவிகளாலும் பிரசங்கங்களாலும் அவ்வள்ளலை யனவரதகாலமு மகிழ்வித்துவந்த காலத்திலோர் நாள் பிரபு பழம்பாடல்களான சித்திரக்கவிகளின் பெருமையைப் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். நாவலரிக்குறிப்புணர்ந்து ஓகோ! நாமிதுகாறுமிவ் வள்ளியோன்மீது சித்திரப்பாக்களியற்றிலேமின்று. அவை கேட்கவிரும்பியன்றோ இங்ஙனம் கூறுது கூறினரென்று நினைத்து,

"நேரதிரசகமின் வந்தா டதியிதி னேடியரு
டாரதின் வஞ்ச மிலட்டி தகாதய தண்கமலை
விரகண் பாரா விடிற்சந் திரன்பனு மெய்ப்புதுமை
பாரணி நேய புயாசல வேலப்ப பாண்டியனே."

"காம லகரி கடலா மமையாது
தாமசம தேதீ சலாமேவி—நீமருவே
சிராமா மாநேம தேகபுனி தாகமழைவின்
மாராவே லப்பபூ மா."

என்ற சதுரங்கபந்தக் கலித்துறை யொன்றும் அஷ்டநாகபந்த வெண்பாவொன்றும் உடனே யியற்றிக் கூறினர் வேந்தன் இவைகளைக் கேட்டுப் புளகாங்கிதங் கொண்டு மேன்மேலுங் கவிச்சிங்கத்தின் கடலனைய கல்வியின் பெருமையைத் தம்மாலியன்றவரை காணுபவா மிஞ்சி நானிலம்புகழும் நாவலர் திலகமே! புராதனமான சித்திரங்கட்கிணங்கச் செய்யுளியற்றலினும், சித்திரமும் செந்தமிழும் நூதனமாகவிருப்பின் விசேஷ சம்பிரமமாகு மென்றெண்ணுகிறேன் என்றனர். இதனைக்கேட்ட நாவலர் புன்னகை காட்டி நீவிரெவரினும் ஓர் அரிய சித்திரந் தீட்டுதிரெனவும், இறைவனதாணையால், அச்சபையிலிருந்தவர்களிலொருவரும் ஓவியத்துறையிற் கைதேர்ந்த உத்தமருமான ஸ்ரீமாந் சேலம் மாரியப்ப முதலியாரவர்கள் இரட்டை நாக பந்தத்திலிதற்கு முன் இல்லாத விதமாகவொன்று தீட்டி, அதற்கு விசித்ர உபயநாகபந்த மெனப்பேர்சூட்டி, இவ்வெண்பாவில் டங்கும் அறுபான் மூன்றக்கரங்களில், 6+8, 14+40, 16+18, 20+46, 22+24, 26+28, 30+48, 32+50, 34+52, 42+44, 58+60, என்னும் இலக்கத்தொடர்கள் ஒவ்வொன்றும் சந்திப்புள்ளன வெனத் தெரிவித்துக் கேட்டுக்கொண்டமாத்திரத்தில், அனைவருங் கூடியோசித்தெழுது மோவியத் தமைதியிவ் வளவுதானோ" வென்று உடனே,

நூதனவிசித்ர உபயநாகபந்தம்.

"மன்மதன்கை வாகை மடங்காது பன்னலென
தன்ம கனக தனிபனிபிந்—துன்றுது
சிலப்ர தாபசுக தேகவின்பந் துன்னுதங்க
வேலப்ப பூபதீ மேவு."

என்ற வெண்பாவை முன்னரே பாடிவைத்திருந்தவர்போல யோசியாமற் புகன்றதுமன்றி, நூதனமான இப்பாவினுளமைந்த சந்திகளைப் பிற்காலத்தினர் நன்குணரத்தக்க சூத்திரமாக

"எட்டினுக்காறுகுமெண்ணைந்தினுக்கேயிணைபத்தபதினைதாகும்
ஈரெட்டினுக்குவருபதினெட்டுநாலைந்தினுக்குநாற்பத்தாறுதான்
தொட்டவிருபத்திரண்டெண்மூன் றுநாலேழுநாலங்குமிருபத்தாறதாந்
தோன்றுமென்றுறுக்குமுப்பதாம்பத்தைந்துநாயமுப்பத்திரண்டாம்
திட்டமுறுமுப்பத்துநான்கினுக்கைம்பத்திரண்டதாமாறேழுடன்
செப்புநாற்பத்திறலைம்பதிற்றெட்டுடன்சேர்வதோராறுபதாகும்
கட்டமில்லாமலறுபத்துமூன் றக்கரங்களையுடையவெண்பாவிது
தமிழ்விசித்திரவுபயநாகபந்தனமாங்கனிந்துருகுசெஞ்சொன்மாதே."

என்று மகடூஉ முன்னிலைகொண்ட செய்யுளையுங் கூறியருளினர். இதனில், "எத்தகைய மிறைப்பா வினத்துள்ளும் தமது நுண்ணறிவானது சிறிதுந் தட்டின்றிச் செல்லுந் திறத்தது" என்னு முண்மையைக் குறிப்பா லுணர்த்துவார்போல் "கட்டமில்லாம லறுபத்துமூன் றக்கரங்களையுடைய வெண்பாவிது" வெனுஞ் சொற்போங்காற் கூறியவாற்றல் காண்க.

இன்னணம் நிகழ்ந்தன வினைத்தையும் செந்தமிழ் முருமையிற் சிறந்த அவ்விறைவன் கண்டாச்சர்யமடைந்து ஆஹா இவர் சாக்ஷாத் தண்டாயுதப்பவனது பூரணவரப்ரசாதம் பெற்றவரென்பதற்கு இக்காட்சியே தக்கசாட்சியென்று ஆனந்தாமிர்த பாஷிதங்களான ஸ்துதிகள் செய்து பயபக்தி பூர்வமாக வனேக சம்மானங்கள் செய்யப்பெற்று மகிழ்ந்தனர். இந்தப்பிரபுவின் வண்மைக் குணாதிசயங்கள் யாவும் தரிச்செய்யுட்கோவைப் பாடல்களால் நன்கு விளங்கத்தகுவனவே. ஆயினும் மருங்காபுரிச் சீட்டுக்கவிகளிலொன்றிலுள்ள

"தருராம நாதபுர சேதுபதி யாம்பொன்னு ஸாமிமக ராஜன்மெச்சித்
தந்தவெகு மதியோ கணக்குக் கடங்காது தருமவே ளுக்குறிச்சிச்
சத்ரபதி வேலப்ப மூகிலொர்சீட் டுக்கவி தனக்குமுந் நூறுரூபா
தகுபெட்டி வண்டிமா டருளின னவன்மீது சந்திரவி லாசஞ்சொனேம்
அருகேயழைத்துருபாயிரண்டாயிரமுமதிகவரிசையுநல்கினன்"

என்ற ஐந்தடிகளும் இங்கு எடுத்தியம்பத்தக்கன. இலனென்னும்பெஞ் வழுமையாவோ மேற்கொண்டு எத்துவக்குமின்பநலம்வாய்ந்த இம்மன்னவனேற்ற சந்திரவிலாசமென்னுந்தனிநூலானது, யமகம், திரிபு, சிலேடை, முதலிடைகடை மடக்கு, முதலிய வணிகளாற் பொலிந்து அகத்துறை நிறைந்து, சொல்லினும் பொருளினுஞ் சுவைபெற நிமிர்ந்து, வனிதையர் கலவிநூலுக்கங்களை விளக்கும் மதனநூலெனத் திகழ்ந்து, கவிவலரிதயங் களிப்புற நிலவும்.

மதுரைஜில்லாமார்க்கயன்கோட்டையிலிருந்தருளியஇல்லறமெய்ஞ்ஞானதிலகரும் நாவலரவர்களின் சிறியதந்தையாருமான ஸ்ரீமாந் பிச்சாண்டி ஆச்சார்ய சுவாமிகள் சமுகத்திலிருந்தபொழுது ஒருசமயத்தில் முன்னர்க் காளமேகப்புலவரியற்றிய பூட்டுவிற் பொருள்கோள்கொண்ட

"சிறுவளைபயறுசெக்கெறக்கிரு
மறிகிரிதண்டுமெனிநூல்—பொறியரவம்
வெற்றேறுபுள்ளன்னம்வேதனரன்மாலுக்குக்
கற்றூழும் பூவே கறி"

என்னும் வெண்பா முதன்மையிற் சிவபிரான், விஷ்ணு, பிரமன், என்பர்க்குக் கொண்டமுறை பின்னர்ப் பிறழ்ந்துளவால் அவற்றைத் திருத்தியும்; அம்மூவரின் றேவியரும், செய்தொழிலும் பொருத்தியும், முந்தைய "கற்றூழும்பூவேகறி" என்னு மீற்றையேகொண்டு முடிக்கவேண்டுமென்றபோது ஒருகணமும் பின்னிடாம லுடனே சொன்ன

வெண்பா.

"சேயனைமுற் கங்கடுகு செந்நெலுழை சக்கரந்தண்
டாயபணி மாமணிநூ லின்புள்ளன்னம்—மாயைபொன்சொற்
பொற்றேனுகை போக்களிப்புப் பூப்பரன்மால் வேதனுக்குக்
கற்றூழும் பூவே கறி"

நாற்கவிச்சிங்க நாவலர் தமது இருபத்தொன்றும் பருவத்தியற்றிய தேவாங்க புராணமென்னுஞ் செந்தமிழ்நூல் முழுதினு நிறைந்த விலக்கணவமைதியுட னருமையான கற்பனைசாரங்களைப்பெற்று மதுரச் சுவைமிக்க கம்பீரமான செய்யுள் நடையிலமைந்திருத்தலாற் செந்தமிழறிவிற் சிறந்துள யாவர்க்குமுதவி நூலாய இலக்கியமெனத் திகழ்ந்து நிற்கின்றது.

சேலமா நகர வாசிகளான சில மேதாவியர்களின் வேண்டுகோளால், வடமொழியிலிருந்த, சிங்காரரச மஞ்சரியை மொழிபெயர்த்து, இலக்கண விலக்கிய வியற்றமிழ்க் கவிகளால், மங்கையர் திறத்தெழின் மாண்புற வழுத்திச் செந்தமிழுலகந் தெரிதர வைத்ததும், இன்றியமையா விருந்தனைச் சிறப்பே, இதன் புகழ் பகராரேவருமிலர்.

நாவலர் தமக்கு நல்லன்பு செலுத்திய மித்ரரத்னமும் சேலநகர்ச் சுகவனமுதலியாரவர்க ளருமையுள்ள புத்ரரத்னமுமான ஸ்ரீமான் மாரியப்ப முதலியாரவர்களால் இந்நூலின் சீரினுக்கு மியற்றினர் பேரினுக்கு மிணங்கவியற்றிய அழிப்பரும் புகழ்சேர் பொழிப்புரையின்றிறன் கற்றவர் யாவருமகிழ்ந்துகொண்டாடற்பாலனவே.

இவ்வாறு இவர்களுடைய ஜீவிதகாலத்தில் நடந்த முக்கியாம்ஸமானவுண்மைகளை யிங்குக் குறித்த சரித்திர வாராய்ச்சிக்குப் பொருந்தச் சிற்சில வாங்காங்கு கூறிச் செல்லுதன் முறையெனக் கொண்டெழுதுவதிற் சாலவிரிதல் கண்டஞ்சி, இம்மட்டில் நிறுத்தி இனிச் சரித்திரப்பொருண் முடிபுகாட்ட முயலுதும்.

இங்ஙனம் புகழ்விளைத்துயர்ந்த இப்புலமையாளர் இருபத்தேழாம் பருவத்தினிற் றிருமணம் புரிந்து இல்லறம் வழுவா தியல்புற நடாத்திச் சகல சௌபாக்யத்துடன் அரிய சுகபோகங்களெலா மநுபவித்துத் தண்டபாணிப் பிரானைப் பழநி நான்மணிமாலை, திருப்பழநிவெண்பா, குமரனந்தாதி, சிவகிரியமகவந்தாதி முதலிய திவ்யகவிப் பிரபந்தங்களியற்றித் துதித்து வாழ்ந்திருந்தனர்.

பின்னர்ச் சிலகாலங்கழித்துத் தமதுடலிற் றொடர்ந்தமேகரோகத்தின் வாதனை நீக்கியருள், வேதனைச் சிறையிட்ட நாதனைத்தினமும், பழநிவெண்பாவந்தாதி, பழனிபுரிமாலை, பழநிக்கோயில்விண்ணப்பம், கீதாமிர்த சாரமென்னும் பிரபந்த ரூபங்களாற் பிரார்த்தனை புரிந்து, விதிவலியால் விளைந்த அவ்வினையினின்றும் குருவருளாற் சிறிதுகாலம் நீங்கிச் சுகமுற்றிருந்து, நாற்பத்தெட்டாம் வயதான 1884-ம் ஆண்டிற்கிசைந்த தாருணநாம சம்வத்சரம் கும்பரவி சுக்கிலபக்கம் நவமிதிதிகூடிய சுபயோக சுபதினத்திரவு ஐந்துநாழிகையளவிற்றமது கையேட்டினர், மாணக்கர், இஷ்டஜன பந்துவர்க்கத்தினர் யாவரு மொருங்குசூழ்ந்திருக்க, சச்சிதானந்தஸ்வரூபமான ஜீவான்மாவிற்காகரமாகியிருந்த ஸ்தூல தத்துவக் கருவிகளாந்தக்கரணமு மொடுங்கி நிர்க்குண நிராமய நிரதிசயானந்த வாழ்வில் ஐக்கியமாகுந்தருணத்தை ஜென்மாந்தர புண்யவசத்தாற் கிடைத்த தமது பேரறிவாலுணர்ந்து தமது பரிபூரணகால நிலைமையை அனைவர்க்குந்தெரிவித்து, அடியார்களை அரகரவென் முழக்கஞ்செய்ய வாக்ஞாபித்துத் தமதிருகரங்களையுஞ் சிரமேற் குவித்துக்கொண்டு

"என்னபிழையான்செய்திருந்தாலுமென்னுமை
லன்னபிழையெல்லாமகற்றியின்னே—நின்னுபய
பாதநிழல்நல்கிபெனைப்பாலித்துக்கொள்சமயம்
நீதருகனேகம்பினேன்"

என்ற திருப்பாடலைப்புகன்று நிருவிகற்ப சமாதியோகமாயிருந்து ஆங்ஙனமே குதைவரிவடிவேற்குகவரதன்றன் பதமலர்நிழலாம் பரகதியடைந்தனர். சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

திருச்சிற்றம்பலம்.

சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிறப்புப்பாயிரம்.

இது

சென்னை பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்

கனம் ப்ரும்மஸ்ரீ மகாமகோபாத்தியாயர்

உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்கள்

இயற்றியது.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

சீருறு செந்தமிழ்க் கீரனும் பெரியனும்
அருண கிரியெனும் பொருணயக் கவியும்
போற்றுறு பெருமை வீற்றுற மேவி
அறுமுகன் படைவீ டாறனு ளொன்றாய்ப்
பல்வளஞ் செறிந்த பழனியம் பதியில்
விச்சுவ குலத்தின் மெச்சுறு தமிழ்பயில்
நன்மைசான் மரபிடைத் தொன்மையோர் செய்த
புண்ணிய மென்ன நண்ணிய வண்ணல்
கந்தன் பதத்திடை முந்தன் புடையோன்
உம்மைத் தவமிவன் செம்மையி னுளனெனச்
செந்தமிழ் மொழியி னைந்திலக் கணமுஞ்
சிந்தையே யேடாத் திரிபின் றுணர்ந்தோன்
தேனினும் பாலினுந் தானினி தென்னச்
சொன்னயங் கவிபல் பன்னுறு வாக்கி
அயல்வர் கருத்தினை நயனுற வறிந்தே
வேகமாக் காள மேகமே யென்னப்
பாடுபு வேத்தவை கூடிய தீரன்
ஏக சந்தக் கிராகியிவனெனப்
பாகசந் தக்கவி பாடுவோ னிவனென
ஆசு கவியென வாசிலாக் கவியெனக்

கற்றவ ருவந்து சொற்றிட விளங்கியோன்
பன்னுறு முகவைப் பதிவயி னடைந்து
மாது பதிபுரச் சேது பதியும்
தோமில்சீர்ப் பொன்னுச் சாமியா மவனும்
ஆண்டுள புலவரு மகமகிழ்ந் திடப்பாத்
தேம்பழ மெனத்தித் தித்திடப் பாடி
மாம்பழக் கவியெனு மாப்பெயர் படைத்தே
இக்கார் விழுச்சுவை யக்கா ரக்கனி
நச்சும னுறெனு நாவல னெனவுட்
குவிவிரு மந்தகக் கவிவீர ராகவப்
பாவல னெனப்புகழ் மேவிய புலவன்
நன்றியா ராட்டுறு நயமுடைச் சுகுணன்.
இவன்போற் பாடன்மற் றெவர்க்குறு மோவெனக்
கவிஞர்க ளெண்ணப் புவியிடை மேயோன்
கூலமா மறுகிற் சேலமா நகர்வாழ்
மாரி யப்பவேள் மனமகிழ் நண்பன்
ஆகிய விவனே யதியா ரெவரே
அனையவ னியம்பிய புனைபல நூல்களும்
இனிப்பா வளவாத் தனிப்பாப் பலவும்
தொகுத்தே நிரையா வகுத்தே யெவர்க்கும்
பயன்பட வச்சிற் பதிப்பித் தீந்தனன்
ஈண்டிய வளஞ்செறி பாண்டிநன் னாட்டிற்
சீர்க்கயஞ் சுலவு மார்க்கயன் கோட்டையன்
மேற்கூறியகவி விழுக்குடிப் பிறந்தோன்
தேற்றுறு தமிழ்ச்சுவை தெரிந்து
சாற்றுறு பழனிச் சாமியென் பவனே.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் செந்தமிழ்ப்பத்திராசிரியர் ப்ரும்மஸ்ரீ.

மு. ராகவையங்காரவர்களியற்றியது.

காவலர் சிகாமணியா மெங்கள்பொன்னுச் சாமிமன்னன் களிக்கு மேனாம்
பாவலர் சிகாமணிமாம் பழக்கவிச்சிங் கேறுரைத்த பாக்க ளெல்லா
நாவலர் சிகாமணியா நயந்தேற்ப வச்சிலிட்டு நனிசீர் பெற்றான்
பூவலர்சீர் மார்க்கயனூர்ப் புகழ்ப்பழனிச் சாமியெனும் புலவன் மன்னே.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் சேதுபதி செந்தமிழ்க்கலாசாலை உபாத்தியாயர் ப்ரும்மஸ்ரீ

சுந்தரேசய்யரவர்களியற்றியன.

நதியமலை யெறிந்தவனே நங்கைவனே யனமனமா றூடி நன்னீர்ப்
பொதியமலை முனியெனுமாம் பழக்கவிச்சிங் கேறுபல புத்தே ளிர்க்குத்
துதியமலை தரப்பகரும் பன்னூலு மதுரரசந் துளும்புஞ் செந்தேற்
பொதியமலை யாதபொருள் போதரச்சொல் கவிபலவும் பொதுளக் கோத்து

அத்தகுநன் னாவலவன் சரித்திரமும் வரைந்ததினைத் தனிகூ ரச்சுப்
புத்தகமா யிரமாக்கிப் புலவரெலாம் வியந்தேற்பப் புரிந்தான் மேலா
முத்தமன்மார்க் கயன்கோட்டை யூரினுறை பிச்சாண்டி யுரவோன் மைந்தன்
முத்தமிழ்ச்சுப் பிரமணியன் றனைபழநிச் சாமியெனு மொழிவல் லோனே.

சென்னை எக்ஸிகியூடிவ் இன்ஜினீயர் கனம் ப்ரும்மஸ்ரீ உத்தமபாளையம்

U. S. இராமசாமி அய்யரவர்களியற்றியது.

குமரனடிக்கே கண்ணுள்ளார் கொடுவெம்பிறவிக் கண்ணில்லார்
குறுமாமுனியே நிகரானார் குணத்தினுயர்வி னிகரில்லார்
அமரர்முனிவர் இனநாடு மருமைப்பழனித் திருநாடர்
அருளாற்கவிதை விரைந்துரைப்பா ரனிதமொருநா ளினுமுறையார்
பமரமிசைசேர் பத்தாரார் பத்தர்மகிழத் திருத்தருவார்
பயிலுமுலக மயக்கவித்தார் பகர்மாம்பழக்க விராயரென்பார்
விமலவிசுவ குலமணியார் வியன்செந்தமிழின் மிகவணியார்
விந்தைத்தனிப்பாப் பலவுரைத்தார் வேறாரவற்றி னிணையுரைப்பார்.

வேறு.

அன்னவற்றை யுலகினுளோ ரனைவருநன் கறிந்துவியந் தனுபவிக்க
வுன்னியசீர் விசுவகுலத் துதித்தவள்ளல் கவிச்சிங்க முகந்த பாலன்
மன்னுரிய மார்க் கயன்கோட்டைப் பிச்சாண்டி மகராசன் பெற்ற மைந்தன்
பன்னுகவி நாவலவ னும்பழனிச் சாமியச்சிற் பதித்திட் டானே.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்களி லொருவராகிய கனம் ப்ரும்மஸ்ரீ

பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயரவர்களியற்றியது.

மாற்றரிய நெடுந்தவத்துக் குறுமுனியின் றமிழ்ப்பெருவா ரிதியை வாங்கி
யாற்றன்மிகு மாம்பழப்பேர்க் கவிமுகில்பொன் மணிசிதறி யவிரு மாறே

தோற்றமிகு கொடைச்செம்ம லவரெனும்பற் பலசிலம்பு தொறுங்கா லூன்றிக்
கீர்த்தியவொன் கவிமாரி நெடுவெள்ளங் கணக்கிலவாங் கவற்றைக் கண்டு (1)

பண்டுகூட லினுமற்றும் பொழிமாரி பயனறுதல் பண்பி ளுங்கே
கண்டரச ரூன்சுவைத்துக் கனலுமழு வாளியந்நீர் கரையு ளாக்கி
யெண்டிசையும் பொன்னிநதி யெனப்போற்றி யாடியய னெய்தி மல்கக்
கொண்டுவந்து விளைவமைந்துப் பல்லுயிரும் வாழவைத்த கொள்கை யொப்ப (2)

ஆயபெரும் புலவர்பிரா னேகியவூர் தொறுமேகி யவற்றைச் சொல்லு
நேயரைத்தா னுசாவியவன் றளவிட்டி நிசியுரைகண் ணின்றபுல்ல
பூயமெழு கினிற்றிரட்டிப் பல்வளமாக் கிடுங்கனது பான்மைக் கேற்ப
வேயமெழு தாவெழுத்தி னேற்றியருந் தமிழ்வாண ரேற்பத் தந்தான் (3)

ஈர்க்கையங்கோட் டரியகன தனப்பாவை பங்கரடி யேத்து மன்ப
னீர்க்கையங்கோட் டுயர்வானை நெடுந்தெங்கிற் பாயவஞ்சி நின்ற மேதி
கார்க்கையங்கோட் டிடப்பாய்ந்து கயமுழக்கிக் கஞ்சமலர் கறித்து வைகு
மார்க்கையங்கோட் டையினினிது வாழ்பழனிச் சாமியெனு மதிவல் லோனே. (4)

மதுரை மாணவர் செந்தமிழ்ச் சங்கத்து அக்கிராசனாதிபதியும்,
மதுரைக் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமான ப்ரும்மஸ்ரீ.

ம. கோபாலகிருஷ்ணையரவர்களியற்றியவை.

உலகுதனி மறைப்பொருளென் றோதுமுமை பாகனுக்கு மொருகா லத்தில்
நிலவியநற் பிரணவமெய்ப் பொருளைநனி நேர்ந்துரைத்த நிமல ஞான
குலவுபுகழ்க் குமரகுரு பரமுருகன் குடியிருப்பாங் குன்று மேவும்
பலவளமுஞ் செறிந்ததிருப் பழனியெனுங் கழனிநிறை பதியின் பேறாய் (1)

கண்ணுடையார் கற்றவரே முகத்திரண்டு புண்ணுடையார் கல்லா தாரென்
றெண்ணியபொய் யாமொழிக்கோ ரிலக்கியமா யிவ்வுலகி லிலங்கா நிற்குங்
கண்ணியனு மனிதர்முகக் கண்ணுணராப் பொருளையகக் கண்ணா னோக்குந்
திண்ணியனும் புலவர்புரி புண்ணியமோ ருருவெடுத்துத் திகழ்வோ னாகி (2)

முத்தையனு சாரியெனு முதறிஞன் முயன்றதவ முனையாய் மூவா
எத்திசையும் புகழ்மணக்க வினிதுதித்தே யிளமையினி லினிமை யார்ந்த
முத்தமிழு நாற்கவியு மொழிந்திடுமைந் திலக்கணமு முறையி னோர்ந்து
வித்தகநற் பிரசங்க விற்பனவற் புதனாகி விளங்கா நின்று (3)

பொன்னவிரும் புதுவைநகர் பொலியவரும் புகழ்ப்பொன்னுச் சாமித் தேவ
மன்னவன்றன் மனக்கிசையத் தருஞ்சபிதைக் குரியவிடை வருத்துக் கூறிக்
கன்னலங்கைத் திடத்தமிழின் பின்னவினுந் தீவிரமாக் கவியும் பாடி
அன்னவனும் கவிச்சிங்க நாவலனென் றுயர்பட்ட மணியப் பெற்று (4)

பூதவுடல் பொன்றிடினும் பொன்றுமாம் பழக்கவிஞப் புலவ னேறு
மேதகைய வாரணத்தோ கைமைமருவி வள்ளியையு மேவும் வேலன்
மீதுநறுந் தமிழ்க்கவிஞர் தமைப்புரக்கு மேலோர்கண் மீதுஞ் சொற்ற
ஓதரிய மாதுரிய சாதுரிய கவிதைபல வொருங்கு கோத்து (5)

நதிபுனையுந் திருமுடிபா ரதியசெந் நாவரசு நண்ணித் தாமே
மதுரநறுந் தமிழ்வளர்த்த மதுரையெனும் பதியிலதன் மாண்மை யோர்ந்து
அதிமருவு சைவமொடு தொன்மை மிகு தென்மொழிக்குந் தொண்டு ஞற்று
மிதிகொடைநல் லறிவுபுகழ் சேர்பாண்டித் துரையென்னு நிருபர் கோமான் (6)

காதலினு னிறுவியவங் கச்செயுநான் காமதுரைக் கழகந் தன்னில்
வேதியர்சி காமணியாய் மிளிர்பெரும்பே ராசிரிய விமலன் சாமி
நாதனுமய ரணையிருப்ப வரங்கேற்ற மற்றவற்றை நவிலக் கேட்ட
கோதகலவ் வேதியன்பாண் டித்துரையா தியர்கள்களி கூர்ந்தோ ராகி (7)

ஏதிதனைப் போலுளது தீதுபதி யாப்புலவோ யெம்மைப் போன்று
மேதினியோர் களுமகிழ வேண்டுமென யாங்கண்மிக விருப்பங் கொண்டேம்
ஆதலினம் மேதகுநன் னூலவை யருங்கவிக ளனைத்துஞ் சேர்த்துத்
தீதறுமச் சியற்றிமிகச் சிறப்புறுக வெனச்சொலவத் திரட்டை யாய்ந்து (8).

பாமருவு தாதையெழி லூறமையன் றன்பெயரின் பான்மைக் கேற்பக்
காமருவு மாமதுரை மேவுகந்த் சாமியெனுங் கவிவ லோன்சீர்
பூமருவி மாமகளு நாமகளு மேவிமகிழ் விவேக பானு
நாமமுறு சாலையிலச் சியற்றியவன் யாவனெனி னவிலக் கேண்மின் (9)

சாதுசங்கப் பிரியமுளான் சற்குணவான் றனையடைந்தோர் தம்மைக்காப்போன்
ஓதுபுங்கப் பிச்சாண்டி யீசன்று திருத்தவத்தி லுதித்த மேலோன்
கோதுதங்கா விசுவகுல மணியெனமாம் பழக்கவிஞன் குலத்தில் வந்தோன்
மாதுபங்கற் கிசைகுமரன் மலர்ப்பதமே மனத்திருத்து மாண்பு வாய்ந்தோன் (10)

மருமலரார் குழலுமையாள் மதுரைநகர் மாணவர்செந் தமிழ்ச்சங் கத்தின்
பொருளுதவும் போஷகனுப் புகழுறுமங் கத்தினனுப் பொலிவோன் கோம்பைத்
திருமலைசக் கயகவுண்டன் செய்தசிவ பிரான்யமகத் திரிபந் தாதிக்
கொருதனிநேருரைவகுத்தவுத்தமன்மார்க்கயன்கோட்டையூரில்வாழ்வோன் ()

கருப்பழகு திருக்கரத்தான் றகைபெறுசுப் பிரமண்ணியன் றனக்குப் பீடுறேன்
திருப்பழனி மாலையைப் பொருப்புறைசெவ் வேள்புயத்திற் றிகழச் சாத்தி
விருப்புறவோன் சிறப்புறுநா ளும்பிகையா தியர்பதிகம் வியக்கச் சொன்றோன்
உருக்குருகப் பிரசங்கம் புரிபழநிச் சாமியெனு மொருவன் மாதோ. (12)

பெரியகுளம் தாலூகா சின்னமனூர் கனம் ப்ருமஸ்ரீ - வித்துவான்
வெங்கடநரசிம்மய்யரவர்களியற்றியவை.

நுத்திருக்கு நத்தனுமான் முகனுமிவர் நடாதிய னரியென் றேத்தும்
முத்திருக்கு மொளிர்வதன முதல்வனுக்குப் பிரணவத்தை மொழிந்தோ னன்பர்க்
கெத்திருக்கு மனுகரும லெழிற்பழனு புரியுறைவோ னிசைவண் டார்க்குங்
கொத்திருக்குங் கடம்பணிகோட் குகனடிதன் முடிசூட்டுங் கொள்கை யாளன். (1)

மன்னுபுகழ்த் தபதியர்தம் மரபோங்க மலைமுனியே வந்தா னென்னப்
பன்னுதமிழ்க் கரைகண்ட பண்டிதரெ லாம்பகரப் பன்னூ லாய்ந்தோன்
பொன்னுலக மனைபுதுவைப் பதிபுரக்கும் புரந்தரனும் பொன்னுச் சாமி
என்னுமகி பதியளித்த கவிச்சிங்க மெனும்பெரும்பே ரிசையப் பெற்றோன். (2)

இன்னபெரும் புகழுறுமாம் பழக்கவிச்சிங் கக்குரிசி லிலகுந் தோகை
வன்னமயில் வாகனன்மேன் மன்னர்கண்மே லேனையர்மேன் மகிழ்ந்தன் பாகச்
சொன்னநறுங் கவிகளெல்லாஞ் சோர்வறவச் சிட்டுலகிற் றுலக்கி னானல்
நன்னயஞ்சேர் மார்க்கயன்கோட் டைப்பழனிச் சாமியெனு நாவ லோனே. (3)

அருமந்த நகரீம் கனம் ப்ருமஸ்ரீ
மதுரகவி ஸ்ரீநிவாசய்யங்காரவர்களியற்றியவை.

கனகமலைநிகர்பழனிச்சிவகிரிவாழாறுமுருகக்கடவுடன்சீர
கனகமலையுரைகொளிருகழல்களனுதினமுமுளங்கருதுங்கற்பாற
கனகமலையருள்பெருகுங்கடாட்சகவியெனக்கவிஞர்கலைவல்லார்சோ
கனகமலையிரும்புவியிற்புகழருமைபெருமைநிறைகடலொப்பாவான். (1)

நன்றாக்கார்பயன்வெஃகாயன்சிறந்தவமைதியுள்ளோனதியோடந்தண்
பொன்றாக்காரிதழிமலர்புனைந்தசடாடவிப்பரமன்புனிதப்பொற்று
டன்றாக்கார்நிறையுளத்திற்றுங்கியமேதகைபுலமைத்தக்கோர்க்கெல்லா
மன்றாக்கார்கவிவாணர்வழுத்துதிதிருநாமெனுநல்வரைபோல்வான். (2)

முத்தமிழுளாற்கவியுமுறுக்குறைந்தகவிவாணர்மொழிந்தவண்ண
மித்தகைப்பாவிவ்விசையாவிப்பரிசாவிக்கருத்தாலிசைத்தியென்போர்க்
கத்தகையுமவ்விசையுமப்பரிசுமக்கருத்துமமைந்துதோன்றச்
சித்திரமீதெனவிமைப்பிற்செப்புறுநாவீரனெனுஞ்சீமானும்மால். (3)

எழுத்தாதியிலக்கணத்தாலியலிசைநாடகத்தமிழாய்ந்திசைக்குமரண்பாற்
பழுத்தாருங்கவிபாடும்பரிசதனாற்பழமைதரும்பண்புமேவி
வழுத்தாதியிலக்கியநூல்வகைதேர்ந்துபிறர்க்குரைக்கும்வழக்காறுடையோன்
முழுத்தாமநாவலர்க்குண்முதற்கம்பநாடனெனமொழியத்தக்கோன். (4)

மற்றுமிவன்பெருமைதனைவிரிவஞ்சிவிடுத்தாமிம்மதியோனும்மு
கற்றுணர்ந்தார்யாவருநன்கறிவரெனல்பெருமையெனக்கருதேங்காட்சி
யுற்றதிசையெட்டிடத்துமுறைதருவாரெல்லாருமுணர்வாராலும்
முற்றருமைத்தமிழ்ப்புலவீரன்னவன்றம்புலமைநலன்மொழியவற்றோ. (5)

இன்னபெரும்புகழ்பெருமாம்பழக்கவிநாவலவனெடுத்தினிமைகூரச்
சொன்னலங்கொண்டெவ்வொருகாற்சொற்றதனிப்பாடலொடுஞ்சுவைமிக்கான்று
பன்னரியகடவுளர்தம்பிரபந்தமனைத்தினையும்பரிவிற்சேர்த்து
மன்னியகந்தமிழ்நிலத்துமாந்தரனைவரும்வியந்துமகிழ்வினைத்த (6)

கல்வியறம்பொருளறிவுகலையொழுக்கம்வாய்மைநிறைகனஞ்சேர்சான்ற
சொல்விசயன்விசுவகுலதுரந்தரன்மார்க்கயநகர்வாழ்சுப்ரதியன்
செல்வியருள்பெறுபழநிச்சாமியெனுநாவலவன்றெளிவிற்றேர்ந்து
பல்விசையம்பெறுபாக்கிங்கச்சியற்றிப்புகழெவனும்பரப்பினனே. (7)

ஷை யாரவர்கள் சகோதரர் கனம் ப்ருமஸ்ரீ.
அ. சு. கிருஷ்ணசாமி அய்யங்காரவர்களியற்றியவை.

விழுமியசெங் கேழினர்க்கொன் றையங்கணிச்சிப் பராற்பரன்முன் விரிக்க யாணர்
பழுநியமாண் டமிழ்மணந்து நோற்றலினாற் றலிற்சிறந்து பரந்த மாண்போன்
எழுதியவைந் திலக்கணமுங் குழுவிகணீர் பிலிற்றவுரை யிசைத்த நாலும்
வழுவறவங் குரித்ததிந்த வழுதிவள நாடெனில்யாம் வழுத்தற் பாற்றோ. (1)

அருகாற்றுப் புறந்துணர்ப்பைங் கமலமலர்த் தேத்துளிக ளளியே செய்யப்
பெருகாற்றுப் புடைதரள மொளியெறிக்குந் தமிழ்ப்பொதியப் பிறங்க னின்று
வருகாற்றித் தொழுகநுஞ்சந் தனங்கமழ மிவ்வழுதி வளநாட் டோர்பால்
முருகாற்றுப் படையிலஞ்ஞான் றுரைத்தவொரு பெருந்தலைய முதுமை மேவி

பன்னகரீம் பரர்முனிவர் கடவுமென நித்முறையும் பழநி யென்னும்
இன்னகர முருற்றுதவ னெவன்கொலென மகிபுகழ வெழுத்திற் கெல்லா
முன்னகர மெனக்கவிஞர் தமக்குமுத லெனவுதித்து மும்ம தத்த
கன்னகர மலையளித்தோன் மருகனெனு முருகனிருங் கருணை வாய்ந்தோன். (3)

மீனவிழி மலைமடந்தை கழன்மலரைச் சிரமணிந்து மேதக்கோர்கள்
மானவிழி யருள்சிறக்க மருள்துறக்கு மனவொழுக்க மாண்பு பூண்டே
ஊன்விழி பொறுத்தவர்க்கும் வானவழி நிறுத்துமுணர் வுற்ற கேள்வி
ஞானவிழிபடைத்தவன்மாம் பழக்கவியென் றுயர்த்தபுகழ் நாவ லோனே. (4)

தவாததிரு நாவெனுஞ்செங் கோனிறீஇத் திகந்தமெட்டுந் தழைத்த சீர்த்தி
யுவாமதியென் குடைநிழற்ற நகுமணிச்செஞ் சுடர்மகுட முயர்த்த வேந்தர் [பால்
அவாவுறுநெஞ் செனுந்திறைகொண் டெனைத்துலகு மமுதமுந்தென் றருந்த முப்
நிவாசமுறப் பலவமையத் தறைந்தபல பாடலினன் வீர்மை நோக்கி (5)

மிகுத்தகலை யுணர்வொழுக்கம் வாய்மையறன் பொறைபுலமை மேவி முக்கோ
தொகுத்துமகா மகோபாத்தி யாயரென வரசர்தரு முரிமை பூண்ட
வகுத்தமறை யந்தணன்செந் தமிழ்ச்சாமி நாதவள்ளன் மாண்பா வெல்லாந்
தொகுத்துநனி யச்சியற்று கெனவியற்றி யழிவிலிருஞ் சுகமுற் றுறைல். (6)

அன்னவன்பா ரெனினறைது மறையுணரந் தணர்கெழும வணிய தாய்முன்
சொன்னதிரு நாட்டிடையே யெனைத்தறமு மிவணவெனத் துதித்தற் கேன்று
பொன்னகரிந் நகர்பொருவா தெனும்புகழ்மார்க் கயன்கோட்டைப் புரியில் வந்தே
கன்னனுங்கைத் திடவமுதஞ் சிவணநல நாற்கவியுங் கழற வல்லான். (7)

மனக்கினிய நலதுமறந் தெனினுமுருற் றிடலொழிந்தோன் வடிவேற் கையான்
றனக்கினிய னவன்கழலே நிரதமன மிசைநிறுவுந் தகைமை யாளன்
இனக்கினியன் சகக்கினியன் செவிப்பொருளும் புவிப்பொருளு மேனறேயென் றாம்
எனக்கினிய கேண்மையுளா னுயர்பழனிச் சாமியெனு மியல்வல் லோனே. (8)

சேலம் ஜில்லா சங்ககிரிதுர்க்கம் சப்ரிஜிஸ்தராபீசு ஹெட்கிளர்க்கு இராசிபுரம்
புவனேசுவரையரவர்கள் குமாரர் ப்ரும்மஸ்ரீ.

- அசுவத்த நாராயணையரவர்களியற்றியது.

அலைகடல் கலவு மம்புவி தன்னி
னலனெலா மமைந்த நற்பர தந்தனிற்
புண்ணிய பதிக ளெண்ணில வாயினு
மண்ணலெம் பெருமா னருமலைப் பொற்கொடி

யுன்னுடற் பாதியன் மன்னிய தலங்களி
லருள்விளை யாட லறுபத்து நான்கு
புரிதரப் பெற்ற புரிதிரு வாலவாய்
மூதூர் நங்கை முகமதி போன்ற
மேதகு திருவா வினன்குடி செய்த
மாதவப் பயனு மண்ணிடை வந்தோன்
எக்கனி தனினு மிக்க வினிய
நற்கனி யாகு நவின்மாம் பழப்பெயர்
வாய்ந்த மாதவந் தோய்ந்த சிந்தையன்
புண்ணியத் தோகைப் புநிதமா மயிலூர்
வள்ளி மணாளன் வார்கழன் மலரடி
யல்லும் பகலு மகத்திடை நிறுத்திப்
பல்கலைக் கொடிநாப் பண்பா விருத்தி
முத்தமி ழெல்லை முநியிற் கண்டோன்
சத்தி சிவன்றாட் டலைமீக் கொளீஇ
யெத்துறை யாயினு மெப்பா வாயினும்
புத்தமு தம்போற் புகல் காம்பீரன்
கற்றோ ரிவன்சொற் கவித்திறங் கண்டே
நற்கவிச் சிங்க நாவல னென்றார்
பன்னிரு கரத்தோன் பாதாம் புயத்திற்
சொன்னநற் பதிகத் தொகைபல வளவேன்
மன்ன ரவையின் மதவேழம்போற்
சொன்னயம் பொருணயந் தொடையணி நவரச
மின்னமு தூற விசைத்தபாப் பலவா
லவற்றைத் திரட்டி யறிஞர் தருகெனத்
தவத்தி னொரதன் றமிழி லகத்திய
னறிவி லனந்த னழகின் மதனன்
தருகிர் பழனிச் சாமிப் பெயரோ
னச்சிட் டுதந்த னவனி
மெச்சும் புகழை விளம்பிலா ராரே.

மதுரை அமெரிக்கன் மிஷன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ப்ரும்மஸ்ரீ
உத்தமபாளையம் பி. நாராயண ஐயரவர்கள் இயற்றியவை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மலர்பொதுளி மணமிகுநீள் வண்டலைதண் டலைபுடைசூழ் மணிநீர்ச் செந்நெல்
நிலமலிமார்க் கயன்கோட்டை நிலவவரு விசுவகுல நிமல னாரும்
பலபுலவர் புகழ்புனிதப் பிச்சாண்டிக் குரிசிறவப் பயனா வந்த
கலைவலவர் மதிபுலமை மிருபழநிச் சாமியெனுங் கலைவ லோனே. (1)

முருகவிழ்பைந் தொடைப்புனையெம் முருகனினி துறைப்பதியின் முதன்மை மேய
திருமருவு பழநிநகர் திகழவரு நாவலனற் றீம்பால் கனும்
பருவமழை நிகரவருங் கவிபொழிமாம் பழக்கவிஞன் பரக்கச் சொற்ற
வொருதனி நற் கவிகளெலா மொருங்கச்சி னுறுத்தியுயர் வுற்றான் மாதோ. (2)

சேற்றூர்ச் சமஸ்தான வித்துவானும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க
நூற்பரிசோதகருமாகிய கனம் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ
மூ. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்களியற்றியவை.

அதிமதுரரசமாகத்தன்வாக்கில்வரும்பாக்களமைதலாலே
மதிமிகுமாம்பழமெனும்பேர்தக்கதெனுங்கவிச்சிங்கமகிழ்ந்துதான்வாழ்
பதியிலமர்பழநியாண்டவரருளுந்திருவருட்சம்பத்துமன்னர்
துதிபெருகக்கொண்டபடியுதவுபொருட்சம்பத்துந்துய்ப்பான்வேண்டி (1)

எத்தனையோவொவ்வொரமையந்தொறும்பாடியதாலின்னஞ்சொல்லென்
உத்தமமாகியகவிகள்சிரந்துளக்குந்தனிப்பாவுமொன்றுனும்
மித்தரையிற்றவருமற்பற்பலநல்லிடங்களெலாமேவித்தேடி
யத்தனையுந்திரட்டிவந்துநன்முறையிதென்றுகண்டோரதிசயிப்ப (2)

அச்சினிலிட்டாயிரம்புத்தகமாக்கித்தமிழ்வழங்குமாங்காங்குய்த்தான்
உச்சியிற்கைகுவிப்பவரைப்புரந்தருளெம்பெருமானுருவக்குங்கூடற்
பச்சிமதிக்கினிலிருக்குமார்க்கயன்கோட்டைப்பதிவாழ்பழநிச்சாமி
மெச்சியநாவலனென்னும்புலவர்குழாத்துள்ளெண்ணும்விவேகிமன்னே.

மதுரை விவேகபாநுப் பத்திராதிபர் கனம் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ
மூ. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்களியற்றியவை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தருவாவி மலைகானம் பணையுவரி வளம்பலவுஞ் சமைந்தெங் கோடும்
பொருவாவி மலைபரசு புரிகன்னி தன்மகுடப் பொற்பிற் றுகி
யொருவாவி வரவுரு மெங்கருணைக் குககாதற் குறையு ளான
திருவாவி னன்குடியான் விசுவகுல திலகமெனச் செனித்த செம்மல் (1)

எண்ணென்ப வெழுத்தென்ப விருவிழிபா லிவ்விழியை யேயார் கண்கள்
புண்ணென்ப வெனத்தேவர் புகன்மொழிக்கோர் சாட்டாகப் புலமை வாய்ந்தோன்
மண்ணென்பர் விண்ணென்ப் வாழ்புலவர் மனமிவன்சீர் மதிக்குந் தோறுந்
தண்ணென்ப தன்றியொரு நிலைப்படுமோ வெனக்கலைதேர் தகையர் செல்வன் (2)

இடையினவல் லினபேத மெண்ணுகிலார் தனைமோனை யெதுகை யாதி
தொடையினல மறியகிலார் கவிஞரென வலரெனப்பேர் சூட்டிக் கொண்டு
கொடையினரைக் குறுகிப்பாப் பகருப்பா ரிழமைப்புங் கொள்வார் யாரே
தடையின்றிக் கவிக்கொடுமை யெனக்கவல்வா ருளக்கவலை தணிக்க வந்தோன் (3)

செவ்விதக்க கற்பனைய மகத்திபு துறைமடக்குச் சிலேடை யாதி
யெவ்விதக்க விதைகளையு மெழுதுபவர் கரஞ்சலிக்க விசைக்கும் வல்லோ
னவ்விதக்கல் வியினருமை யறிந்துபொன்னுச் சாமியெனு மதிப னிந்தக்
குவ்விதக்கக் கவிச்சிங்க நாவலனெனப்பட்டங்கொடுப்பக் கொண்டோன் (4)

தேம்பழக்க முறவினிக்குந் தெள்ளமுதப் பிரசங்கஞ் செய்யுஞ் சிரோன்
காம்பழக்க விணுமிளங்கோட் கலைவாணி வீற்றிருக்குங் கமல பீட
நாம்பழக்கம் பணையறியோம் புதுக்கம்பா ளிவனெனவே நாவலோர்சொன்
மாம்பழக்க விச்சிங்க நாவலப்பேர்க் கவிச்சக்ர வர்த்தி வள்ளல் (5)

ஏரம்ப மெய்க்கடவுள் வெண்கமலா சனத்தேவி யெம்மைக் காக்கும்
வாரம்ப ணையம்பன வள்ளிமண வாளன்முதன் மற்றுந் தேவர்
சீரம்ப னுவன்மலராற் செறித்துலகர் தவமுருவாத் திரண்டா லொப்ப
வாரம்ப முதற்றெடுத்த பதிகமுதற் பிரபந்த மகந்த மாமால். (6)

இந்திரவி யுளவரையும் புகழ்நிறுவி வேள்குறிச்சிக் கிறைவ னாக
வந்திரவி னல்வருந்து நாவலரைக் காவலரா வாழ்வித் தோங்குந்
தந்திரவி சாலதரந் தாவேல்ப் பேந்திரவுத் தமன்மேற் சாற்றுஞ்
சுந்திரவி லாசமெனப் பெயர்படைத்த மிகச்சிறந்த தணிநூ லொன்றும் (7)

மன்னவர்மன் னவன்பொன்னுச் சாமிமகி பதியுடன்பூ மன்னர்க் கெல்லா
முன்னவனு விருந்தமுத்து ராமலிங்கச் சேதுபதி முதல்வ னாதி
பன்னவரும் புகழுடையார் பலர்வியப்பச் சமத்தியுடன் பல்லாற் றானுஞ்
சொன்னவருங் கற்பனைசா றனிக்கவிக ளளப்பிலவாத் தோன்று மாலோ (8)

இந்தவிதக் கவிகண்மட்டோ விசையினிலக் கணம்வழுவா தியம்பா நின்ற
சந்தவிதச் சுரஜதிகீர்த் தனைகண்ணி பதம்பலவாஞ் சாற்றக் கேட்டோர்க்
கெந்தவித மமுந்தவிர்த்து மகிழ்வுறுத்து மிவற்றையங்கஞ் செய்தி நாடி
முந்தவிதன் னினும்பரிய பொருட்சுவைகண் டொருவாறு முறையிற் கோத்து

தாமுறுமின் புகைகுறச்செய் ததிகவின்ப முறலறிஞர் தக்கா மென்னத்
தேமலிசொற் றேவர்மொழித் தமைக்கேற்ப முன்போலத் தென்கூ டற்கண்
ணாமமலி தருநான்காந் தமிழ்ச்சங்கத் தைத்தகவை நன்றாட் கண்டோ
னேமமுடன் பலபுலவர் குழுமியுறு மவைக்களத்து நேயத் தெய்தி (10)

இன்னுமுறை யின்னுமுறை யென்னவன்று ரகத்துமகிழ் வெழுந்தாங் கார்ப்பச்
சொன்னலங்கூர் புலபாடல் சொல்லியகாற் குறுமுனிபோற் றென்னூ லாய்ந்து
தென்னவனர் தமிழ்ச்சாமி நாதமா லிவற்றையச்சிற் செறித்துத் தந்தான்
மன்னுபலன் மிகவாமென் றினிதுரைப்பப் பிறருமங்ஙன் வழுத்தக் கேட்டே (11)

நல்லார்கைப் படுபொருளொன் றுயிரமா மெனமுதிஞர் நவிலு மாற்ற
மெல்லாரு முணரவொரா யிரம்பிரதி யச்சியற்றி யியனூ லாதி
கல்லாருங் கற்றவருங் கவிப்பெய்தப் பரப்பியுப கரித்தா னிந்த
வல்லான்யா ரெனினெமது மனமகிழ்ந்து வாய்குளிர வழுத்து வாமால் (12)

புண்ணியத்தின் றுறையெனுமார்க் கயன்கோட்டை நகரினைப் புலவ சேறு
நண்ணியசீர் விசவகுலத் தினர்பெருமை யெங்காணு நவம்பெற் றோங்க
வுண்ணியபே ரறிவாளன் சாதுசங்க பரிபால னன்பு வாய்மை
தண்ணியஞ்சேர் பிச்சாண்டி யீசுவரப் பேர்க்கருணைக் கடலொன் றண்டால் (13)

அக்கடலிற் றோன்றிவள ரிருதிங்கள் மகள்வதனத் தருண்மீக் கொண்டு
தொக்கவிரு விழிராம னிலக்குவன்போ லவதரித்த துணைவர் தம்முன்
மிக்கதிற லறிவடக்கம் வாய்மையின்சொல் சுகுணமெலா மேவக் கொண்ட
தக்கவன்சுப் பிரமணியப் பெருந்தகையின் பின்னவனுந் தகுதி யுள்ளோன். (14)

தண்டமிழ்நா வலரேனு மவர்விடுக்குங் கவியேனுந் தன்பால் மேவக்
கொண்டவினைத் தான்சுதினை மெனக்களிக்கு மதியூகன் குணவி வேகன்
கண்டவருங் கேட்டவரு மதிசயிப்பப் பழுத்தசுவைக் கவிகள் சொல்வோ
னெண்டிசையும் புகழ்பரவ வளர்பழநிச் சாமியெனு மியல்வல் லோனே. (15)

ஸ்ரீமத் மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவலரவர்களின் அன்புள்ள நேசரும் சிங்காரரச
மஞ்சரி நூலின் உரையாசிரியருமான சேலம் கனம் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ
சு. மாரியப்பமுதலியாரவர்களியற்றியன.

பம்புதிரைக் கருங்கடல்சூழ் மாநிலத்தி லினியதமிழ் பரவு நாட்டிற்
கும்பமுனி முதற்புலவ ரெல்லாருங் கண்டுகரங் கூப்பு மாறு
செம்பழந்தேன் பொதிந்ததெனப் பலகவிதை யுலகுய்யச் செய்து வைத்த
நம்பியவ னென்னையன் பூம்பொழில்சூழ் புயர்பழநி நகரா னம்மா (1)

நாம்பழக்க முறவேண்டு மெனப்பெரிய புகழ்படைத்த நாவலோரு
மேம்பழக்க முறும்வையான் குணத்தெவரும் பொருந்தாத மேம்பா டுள்ளான்
பாம்பழற்கண் ணுதலுடையாற் கடிமைபூண் டொழுகுதகைப் படைத்தோ னன்ற
மாம்பழக்க விச்சிங்க நாவலனு மென்னிதய மறவா நாதன் (2)

அப்பெரியோன் செய்தருள மற்றொன்றும் பொருவாம லமுதே போலச்
செப்பரிய சுவைபெறுபல் கவிதேடி யச்சிட்டுச் செழும்வை யத்துக்
குப்பெரிய பொருளாக வுதவினன் மார்க்கையன் கோட்டை வாழ்வோன்
தப்பரிய குணப்பழநிச் சாமிமே தாவியெனுந் தமிழ்வல் லோனே. (3)

திருமயிலை வித்துவான் சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும்,சென்னை
எஸ். பி. ஜி. காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய ஸ்ரீமத் கனம்
கா. நமச்சிவாய முதலியாரவர்களியற்றியவை.

கான்மடங்கா நறுங்கடுக்கை மிலைந்தசடைப் பெருமானுற் கனிவிற் கொண்ட
தேன்மடங்கா மாங்கனிக்கே விழைந்தன்று தன்முன்னோர் செம்மன் முன்னே
நான்மடங்கா கியவிரைவின் மயிலுகைத்து வலம்வந்தும் நாரி பாகன்
வான்மடங்கா தருள்வேல் பழநீயே யெனப்புகலும் மாநகர்க்கண் (1)

செவ்வேளும் விழைந்ததுவு மக்கனியா வதன்றியினிச் செகத்து ளாரும்
செவ்வியநற் கனியென்னு முக்கனியிற் சீரிதாச் செறித வானே
நவ்விவிழி யார்மயலே யொருங்கவித்த புலமைசெறி நாவ லோன்றன்
திவ்வியமாம் பழக்கவிச்சிங் கப்பெயரே தனக்குரித்தாத் திகழ்ந்திட் டானல் (2)

ஊனக்கண் கொண்டுள்ள வெம்மனோர் காண்பரிய வுவையெ லாந்தன்
ஞானக்கண் ணதுகொண்டு நனிநாடி யாங்காங்கு நவின்ற வெல்லாம்
தேனக்கண் ணெளிர்சுவையா வயங்கியபாச் சுவையினிது தேர்ந்திங் கின்று
வானக்கண் வானோர்க்கு மரியதொரு தமிழமுதம் வயங்க வம்மா (3)

சேரலரும் விரும்புமெழிற் சீரியநல் வளங்குலவு சேர லத்தான்
நீரலருங் கடல்பருகி யுவர் நீக்கி யுலகுய்ய நீரு மாரிப்
பேரலரு மப்புவினிற் பேர்வரு மாரியப்பன் பெரிது வைத்தே
காரலர வினிதளித்து விரும்பியதோர் தனிமொழியை நலமாக் கொண்டே (4)

பதியுரிமை யொடுகுலத்தி பண்புரிமை பொருளுரிமை பரிவி னோர்ந்து
மதியுரிமை கொண்டிடுநல் லிசைவகுல மணியன்னன் மாண்பு சான்றன்
நிதியுரிமை கொண்டமைக்குப் பெறும்பேறு விந்நாலே நிலவத்தந்தான்
கதியுரிமை கொளுமனத்தோ னயர்பழனிச் சாமியெனுங் கலைவ லானே. (5)

நாகூர் தர்கா மகாவித்துவானும் மதுரைத் தமிழ்ச்
சங்கப் புலவருளொருவருமாகிய ஸ்ரீமத்

வா. குலாம்காதிறு நாவலரவர்களியற்றியது.

அகவற்பா.

வேங்கடங் குமரி கீழ்கடன் மேல்கட
லாங்கு நடுப் பட்ட வருந்தமி ழுலகத்துப்
புலவர் முன்னு மிருந்தனர் பலரே—பலருட்
பத்துப் பாட்டின ரெட்டுத் தொகையினர்
பதினெண் கீழ்க்கணக் கினரொடு புதிய
பஞ்சகா வியத்தின ருஞ்சிறந் தனரே
சீதை கேள்வன் கதையுங் கந்தமும்
பிறவு முடையார் சிறந்தனர் நடுநா—ளிந்நா
ளீழத் தொருவரு மீங்குமற் றொருவரும்
சொல்வயி னின்பமும் பொருள்வ யினின்பமும்
புல்லிய விலக்கணப் பெற்றிவு மாகப்
பாடிய செய்யுட் பேறுப் படிக்குநர்
வாய்வழி நறவு பாய்வரு தன்மைய
பல்வகைச் செய்யுள். செய்யுளிச் சிறப்பு

மெய்வரு புலவன் யாரை யோவென
ஆய்வழி யொருவனே யாயின னவனே
மானுங் கங்கையு மானுமை தானுந்
செங்கையிற் சிரத்திற் றங்குபா கத்துக்
கொண்டவன் குமரன் விண்டெனும் பழனி
மங்கலில் சீர்த்தி மாம்ப ழக்கவிச்
சிங்கநா வலனெனச் சிறந்தோன் றானே—யவனுடைக்
கவியுந் திறனுங் கல்வியு மிவையென
மற்றையர் கூறல் வேண்டா விற்றெனத்
தான்றவன் பெயரே சான்று மினதே—யவன்செய்
கவிபல திரட்டிப் புவியினர் வாய்கட்
கின்னமு தருத்தாங் கென்ன வாக
வச்சுவயிற் பதித்தும னிச்சையிற் பயந்தினன்
றீந்தமிழ்க் கல்வியிற் றேர்ந்துறு புலவன்
பூந்தொடை தாங்கிய வேந்தெழின் மார்பன்
சூழ்வரு பொருளில் வாழ்வுறு செல்வன்
கற்றவர்த் தழீஇ யுற்றுணர் தன்மையன்
வறியவர்க் குதவுஞ் செறிமுகிற் கரத்தினன்
பெருமையி னன்ற குணத்தி னருமையன்
சீரிய பழனிச் சாமியா சாரியென
வறிந்தவர் வியக்குஞ் சிறந்தவன் றானே.

இளையான்குடி மாஜி ஸ்பெஷல் மாஜிஸ்திரேட்டும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க
வித்துவான்களில் ஒருவருமாகிய கனம் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சோதுகுடி

M. K. M. அப்துல் காதிறு ராவுத்தரவர்களியற்றியன.

வெண்கரிமேற் கரியவன்போற் செங்காவிக் குடைநிழற்கீழ் மேவி யின்சொற்
பண்கவினும் பசுங்கொடிப்பொற் பாவையர்கள் பல்லாண்டு பாடு மோதை
விண்கதுவ வீற்றிருந்து முகவையிற்செங் கோல்செலுத்தும் வேந்தர் வேந்தன்
தன்கவிஞர்க் கிருநிதியுந் தருவுமெனத் தருபொன்னுச் சாமி வள்ளல் (1)

மனமகிழ்ந்து கவிச்சிங்க நாவலனென் றொருபட்டம் வழங்கப்பெற்றோன் [னும்
றனையடைந்தோர்க் கிருபொருளுந் தீருகுருவான் முத்தமிழுந் தழைப்பத் தோன்
தினகரனுற் கவிராஜ சேகரனோந் திலக்கணமுந் தேர்ந்தோ னுளுந்
கனைகடற்றெள் ளமுதெடுத்துக் கவிழ்த்திதனைப் புற் பலபிரசங் கஞ்செய் வாயான்

புவியரசர் பலர்வியந்து போற்றவுளார் புரைதபுநூற் புலமை சான்ற
கவியரச ரெனுமொழியை யெல்லவர்க்குங் காட்டாகக் காட்டி னேன்கட்
செவியரச ரைப்பிளக்க நிமிடகவி பலபாடுந் திறமை வாய்ந்தோன்
நவியரச னையவிழியார் செறிபழனு புரிவாழ்ந்த நன்மை யாளன் (3)

வியத்தகுசீர் மாம்பழக்க விச்சிங்க நாவலவன் விளம்பி வைத்த
நயத்தகுபின் னூல்கடனிக் கவிகடொகுத் தச்சிலிட்டு நல்கி னோற்
செயத்தகுவ தெ[illegible]த்தனைத்துஞ் செயுமுரவோன் விசுவகுல திலக னென்று
முயத்தகுசன் மார்க்க[illegible]சை யொழுகுமார்க் கயன்கோட்டை யூரில் வாழ்வோன் ()

ஊமக்குண்மை விசுவாச னியற்புலவர் சகவாச னெம்போல் வார்க
ளமைக்குமன மலர்வாச னணிகொள்பரி மளவாச னழ்கார் செய்யு [றோர்
னிமைக்குமுனம் பலசொல்வோ னெத்தகையோ ரையும்வெல்வோ னினிமை சான்
தமக்குளுயர் தருபழநிச் சாமிகவி வலனிவன்சீர் சாற்றற் பாற்றே. (5)

கந்தபுராணக்கீர்த்தனையியற்றிய குமாரசாமி முதலியாரவர்கள் குமாரரும்
திருச்செங்கோட்டுக் கலம்பகமியற்றிய சுந்தரமுதலியாரவர்கள் கனிட்டரும்
மதுரை ஜில்லா பெரியகுளம் ஐஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய
முத்தமிழ் வித்துவான் சேலம் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

சே. கு. விசாகப்பெருமாள் முதலியாரவர்களியற்றிய

நேரிசை யாசிரியப்பா.

உலகெலாந் துதிக்கு முயர்மறைப் பொருளாய்
நிலவிய நன்மன நேர்ந்தவ ரகத்தினிற்
குலவியே யொளிரறு குணமுடைத் தேவாய்ச்
சத்தியங் கையினிற் றனெடுத் தூண்ட
குடமுனிக் கின்றமிழ் கோதற வுணர்த்திய
வடவே றிவரு மைய னுமையவட்
கிடத்திருப் பாக மீந்த[illegible] கற்றைச்
சடையின் மதிநதி தரித்தவ னசைஇ
வினவப் பிரணவம் விழைவொ டுரைத்த
புனற்கரு மொன்னநீர் பரப்பிய வேலோன்

பவனமுண் கடுசேர் பஃறலை யரிதான்
கவலை கொளப்பாய் கனமயில் வாகன்
றண்டா யுதநேர் சரவண பவன்வா
ழொண்டா மரையின் வோங்கிடுஞ் சரசோ
டாறுரு வோருரு வாகவேள் வந்தாங்
கீறுறு வளங்கொண் டிருமூன் றூறு
மொன்றாய்க் கூடி யோடிய தரத்தி
னன்றூர் சண்முக நதியின் பெருக்கால்
வருக்கை கதலி மரவந் தமால
நெருக்கொடு பூக நீள்பனை தென்னை
பாடலம் வகுளம் பற்பல தருக்களின்
பீடமை தண்டலை பேசரு மாண்பார்
கன்னல் செந்நெல் கவினுறப் பொதுளிய
கன்னுந் தருசெறு கனிவளத் தொடுசூழ்
பழநியம் பதியிற் பான்மைமுத் தையமால்
கிழமையா லும்மையிற் செழுமிய வரத்தாற்
புதல்வ னாகிப் பொருந்திய முகக்க
ணுதவி யருளென வொப்பிலா முருகன்
கழலிணை தொழுவகக் கண்ணிணைத் தருவே
மெனவருள் பாலித் திடமகிழ் வொடுநேர்
மனனமெஞ் ஞான்று மாறா திலக்கண
விலக்கியம் யாவு மிளமையிற் றேனே
நிலக்கமுற வுணர்ந்து சொல்லிய நாற்கவி
யிமைப்பொழு ததனி லிசைக்கும்வன் மையுமா
னமைத்தவின் னிசைநூ லாய்ந்திடு வன்மையுந்
தமிழ்க்கட லீந்தித் தரணியிற் புகழ்பெறு
நிமித்தமெக் காலு நேர்ந்தநா வலர்க்கெலாம்
பொன்னுந் வியநற் பொன்னுச் சாமிமால்
மின்னுங் கதிர்முடி விளங்கிய செம்மல்
முத்து ராம லிங்கசே துபதி
யொத்து மனமுவப் பு[illegible]டு தம்முன்
மெச்சப் பலவகைச் சித்திரக் கவிக
ளிச்சகத் துள்ளோ ரெவரும் வியப்பக்
கழறியிக் காலக் கம்ப னெனும்பே

நழுகு மிகக்கொண் டரும்பிர பந்தம்
வேலவற் குயர்ந்த மாலையாத் தரித்துக்
கலியுகந் தனில்வரு கன்ன னெனச்சீர்
பொலியவே வாழ்ந்த புயன்மலி கொல்லி
மலைவள னோங்கு மாவேள் குறிச்சி
மிலைமலர் வேந்தன் வேலப் பேந்த்ரன்
றகைமைக் கினிய சந்திர விலாசம்
வகைவகைக் கற்பனை மடக்குச் சிலேடை
பலவுற வியற்றிய பாவல னுய்ந்த
புலவர்சொற் றிடுநூல் பொருத்தமா வோர்காற்
செவியிற் கேட்டபோ தேயினு னுரைத்தவ
ரவிர்மனந் திகைக்க வரைமாத் திரையிற்
செய்துட னக்கவிச் சிறப்பினைப் புகழு
மைதீர் வன்மையு மன்னவைக் களத்திற்
பிரசங் கம்மெனப் பிரசங் கம்பொழி
திரனுந் திறனுஞ் சிறந்தநா வலனெனு
மெத்தகு வன்மையு மொத்தவா றற்ற
சீர்மாம் பழக்கவிச் சிங்கநா வலன்சொல்
பேர்நன் கொளிர்நற் பிரபந் தத்திரட்
டேர்மிக வெழுதா வெழுத்துறச் சேல
நேர்பதி தன்னி னிறையளி வளரு
மாரி யப்பமால் வண்கவிப் புலவன்
காரியம் வழாமற் காக்கும் வகையினைப்
பழத்தின் ரசமெனப் பைந்தமிட் கவிசொலும்
பழநிச் சாமிமா புலவ
னுதவியாற் புரிந்துசீ ரிதமடைந் தனனே.

கோம்பை நகரம் வித்துவான் மஹா-௱-௱-ஸ்ரீ

௧. திருமலைச்சக்கயகவுண்டரவர்களியற்றியது.

நேரிசையகவற்பா.

குருகினமடர்தலின் மருவியநீள்வரால்
விசையொடுபாயா நசையுறநீரிடைப்
படிகருமேதியின் மடிநனியொல்க
உரந்தரமுட்டலிற் சுரந்ததீம்பால்
பொழிதருதலினால் முழுதும்வெளிறு
மூன்னியவிசும்புலா மின்னினமென்ன

மிடைந்துநறுங் குடைந்தெழுமடம்பார்
திருமுதலாக வருமுளைந்துகளாய்ச்
சிறையளிமுரச நறுமலர்க்கமலம்
சசாகரனைய நிசாகரனாக
நீளமென்றான்மலி நாளவரும்பாந்து
சலசமபிர்த கலசமதாக
ஆன்றதன்பாற் றோன்றக்காட்டி
வற்குந்தளைப் பாற்கடலென்னத்
தடந்திகழ்வாவியோ டிடங்கொள்வான் றடவுங்
காவினின்மல்கு மாவினன்குடியெனு
நலனுயர்பழநித் தலநிவாசன்
வஞ்சநீங்கிர வுஞ்சநகம
மஞ்சுரகிரியோடு வெஞ்சூர்தடிந்து
பண்ணவருய்வான் விண்ணரசளித்த
சரதமாமுக வரதனைத்தண்ட
பாணியின்னருளாக் காணியாக்கொண்டோன்
தாமுயர்விச்சைப் பிரமகன்மரபினன்
இலக்கணமேனை யிலக்கியமென்ப
வனைத்துமோருருவாச் செனித்துலகுய்ய
வந்தவனைச் சந்தக்கிரகி
பொன்னங்கிரியின் மின்னவிர்குடுமியி
னேற்றுநீண்டெனச் சாற்றினுமமையா
வானுலாங்கிரணப் பானுவின்யாண்டுந்
தெரிதரவிளங்கும் விரிபெரும்பாவலன்
நிறைந்தவேழ்கடன்மடை திறந்துசேறலின்
றாங்கக்கல்விப்பிரசங்கம்புரிவோன்
அனந்தன்வாயலைக்குந் தினந்தினம்புகழினு
முற்றுமுமைக்கத்தவம் பெற்றுயர்வொப்பரும்
புங்கமாம்பழக்கவிச் சிங்கப்பைம்புயல்
இரணவேற்குருபரன் கருணைப்பெருக்கா
யிருங்கடன்மிசையா வருங்கலமுதிர்வாங்
கயங்குலெயிற்றி யிமஞ்சார்வரைவரை
யீட்டுபெரும்புகழ் நாட்டிடுதடியா
அழுக்காறுடைய விழுக்காங்களின்று

மருண்மனக்கட்செவி வெருவுறத் தடைபடா
வசனவன்மையா மசனிமுழக்கித்
தடவுலகெங்கணு மிடனறப்பொழிதரு
திரதவொண்கவிகளா மரகதமணிகளைத்
தொகுத்தொன்றாக வகுப்பான்முன்னுப
திருத்தருதேக வருத்தமதனை
விரவியசீர்சால் திரவியச்செலவினைச்
சிறிதும்பொருள்செயா துறுதியின்முயன்று
தன்றுபலதிசைதொறுஞ்சென்றுசென்று
சேடமொன்றின்றி நாடிப்பொறுக்கி
வியப்புறு நூலிடை நயப்புறக்கோவா
உவர்சூழ்மகிதலத் தவர்நூலுணர்வோ
டாய்ந்தபேரறிவு வாய்ந்தபன்னலமார்
பேரெழில்வாய்ப்பச் சீரியநெஞ்சிடைப்
புனைந்துய்த்தானனி வினைந்தினிதளித்த[illegible]
காவலர்புகழுங் நாவலர்கோனரி
தனிட்டபந்துவாங் கனிட்டதந்தை
நயனுறுவைதிக நியமசிரேஷ்டன்
பிறவாவரனடி மறவாவுளத்தன்
கள்ளயில்வெள்வாய் மள்ளர்சிறூர்கள்
சங்கின்புன்கனி நுங்குதோறும்
நந்தமைகீரிடைச் சிந்தவினக்கனித்
திரளெனவாரித் தரளம்வாய்ப்பெய்துமிழ்
கயல்குதிபாய்தரு வயல்வளமன்னுபு
காருலாந்தண்டலை யேருலாம்பொன்னி
நாட்டைநேர்மார்க்கயன் கோட்டைமாநகரான்
திருமகளுடனவள் மருமகள்பொருந்தி
நத்துமன்புடனித மொத்துவாழ்வுறுநன்
மாக்ஷிதனக்கோர் சாக்ஷியாயுயர்
செல்வங்கல்வி மல்கியவகத்தன்
தன்னுயிரினுநனி மன்னுயிரோம்பும்
பரமகாருண்யன் பிரமஞானிகளுங்
காண்டகுபிச்சை யாண்டியோகீசன்
தன்னவியல்பெலாம் பின்னவருணர்வான்

சான்றதாவளித்த தோன்றல்நம்பிராட்டியார்
அன்னையும்பிதாவு மென்றிதெய்வமென்
றோதியமுதுநூல் நீதியதனை
யியல்பாந்தனுது செல்லாற்காட்டுவோன்
கன்யமார்சுப்ர மண்யாத்ருஷ்டமூ
தறிஞனென்றும் பதிஞரையத்தனி
லன்னையிற்புரந்தருள் பின்னைகொழுனனோர்
அநுலசத்குணனை மதுரபாஷிதனை
முன்னவனுக்கொரு தென்னவன்பண்டை
யிலக்கண[illegible]க் குலக்கணக்கட்டோ
ருறையுளாத்தன்னருள் நிறையுளமளித்தோன்
மருவலர்க்காய்ந்தனி மருவலர்த்தும்பைவேய்
வாசவன்கனபு வாசவன்புயத்தான்
அனகவின்குணன்மதி அனகவின்வதனன்
சித்தசன்[illegible]சே சித்தசன்மார்க்கன்
பூங்கஞ்சக்கண் ஓங்கஞ்சக்கரன்
பதந்தனைமறவான் நிதந்தருமறவான்
கழல்நணியார்க்குங் கழலினன்யார்க்கும்
இடர்செயாதவன் சுடர்செயாதவன்
விண்ணினின் றுச்சுங் கண்ணொளிபாய்தராத்
தலத்தினுமெம்புச் செலுத்தூநற்புகழ்மலி
பண்பினனெனைப்புமோர் நண்பனுக்கொண்டோன்
தேமிசைபழநிச்சாமி
யென்னுநன்றம மன்னுநாவலனே.

கோயமுத்தூர் ஜில்லா உடுமலைப்பேட்டை கனம் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

அ. முத்துசாமிக் கவிராயரவர்களியற்றியவை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

முந்தக் கடல்சூழ் மண்டலத்தே முதி[illegible]கழ்ச்சிக் கம்பன்முத
லெந்தக் கவிவா ணருமினையோ வென்றத் [illegible]சமா வெழுந்துகின்[illegible]ன்
சிந்தைக் கிறும்பூ தாயோர்காற் செப்பி னெய்ப்பித் திடுமேக
சந்தக் கிராகி முத்தமிழ்க்குஞ் சக்ரவர்த்தி மாம்பழமே.

மெச்சுஞ் சிலேடை தனிற்காள மேகஞ் சமுத்ர விலாசமென்பார்
தச்சுங் கிடந்து சுவைபருகச் சந்த்ர விலாசம் பகர்ந்தசிங்கம்
அச்சுந் தரச்செவ் வேள்சிவன்பால் அருளியா திருந்த கனியடையப்
பச்சென் றிலங்கும் பொழிற்பழனிப் பதியி லுதித்த மாம்பழமே. (2)

தாது கமழ்ந்த தொடைமார்பன் றனக்குள் மூத்த ராமலிங்கச்
சேது பதிமுன் கல்விநிறை சீமான் பொன்னுச் சாமிதுரை
பேது பெறநேர் பேட்டிபெற்றுப் பின்பு பரிசில் பரிசில்பல
போது மெனக்கொண் டாரிலுயர் புலவர் பிரானெம் மாம்பழமே. (3)

பல்லக் கனந்தந் திகழ்பிதாம் பரங்க ளனந்தம் பொருளனந்தம்
நல்லக் கனசன் மானமுற்றே உவந்தான் பிறர்க்கு முதவிவந்தான்
சொல்லற் கரிய மாதுரியந் தொடர்சா துரிய மெவராலும்.
வெல்லற் கரிய விதம்படைத்த வித்வா னெங்கண் மாம்பழமே. (4)

வீணைச் சுரந்தேர் மாதிடத்தான் விரிசேர் திருத்தான் வயித்தியர்கோன்
சேணைக் குறித்த வேதாந்த திவாக ரன்சித் தாந்தரத்நம்
கோணைச் செல்வர் கவிஞர்கட்குக் குலைத்த மன்னர் குலையாத
பூணைத் தரித்தான் செல்வாக்குப் பொழிந்த பழனி மாம்பழமே. (5)

எட்டு மதன்மே விரட்டியுமற்றியம்புஞ் சதமும் விதம்விதமாய்க்
கட்டு மவதா னங்களிற்றன் கருத்தை யெளிது பொருத்த வல்லான்
விட்டுப் பிரிந்தார் பல்லாண்டின் மேலன் றிடனுஞ் சொற் குறிபுணர்ந்து
கிட்டுங் கேண்மை ஞாபகஞ்சேர் கீர்த்திக் கொழுவன் மாம்பழமே. (6)

ஆதி யிகண்டுங் காப்பியங்க ளொக்துந் தனிப்பே ரகத்தியமுங்
கோதி லிதிகாச ங்களுஞ்சீர் குலாவு மறைக் கலைபுளவு
மோதி யுணர்ந்த வடமொழியி லுடன்றென் மொழியுந் தெளிந்ததுங்கன்
சோதி வடிவேன் மயின்மறவாச் சுகிர்தன் பழனி மாம்பழமே. (7)

மேனு மதுரஞ் சித்திரம்பன் வித்தா ரங்க ளத்தனையுஞ்
சானு மாசு வல்லமையிற் றருகெம் பீர வாக்கிமன்றே
நானு மறையுந் தொடர்ந்துதுதி நவிலும் விசுவப் பிரமகுலப்
பானு தாத்தன் முகக்கண்ணைப் பழிக்கு மகக்கண் மாம்பழமே. (8)

விரித்த விருவு னளையமற்று வெண்பாப் பண்டு நிரனிறைவிட்
டிரைத்த முரணை வசைப்புலமைக் கொருவன் வாக்கைத் திருத்துகென்னப்
பொருத்த புகழ்மார்க் கயன்கோட்டைப் பிச்சான் மகன் மகிழ்பூப்பங்
கவி விரண்டை யேற்றிவிண்ட கவிக்கோன் பழனி மாம்பழமே. (9)

இளமாங் கிலயக் கோலரசிற் கீர்த்தி புனைபல் லுத்யோகர்
களமேல் வரவா சாலகஞ்சேர் கவிஞர் கிளம்பாக் காலமம்மா
தளர்வே யின்றி யனையவருஞ் சன்மா னிக்கப் பன்மாண்பு
வளமாரியத்தில் விற்றிருந்தான் வையா புரியின் மாம்பழமே. (10)

வேறு.

ஒப்பெருந்தகைமாம்பழக்கவிச்சிங்கமெங்களுவலர்பெருமான்பேர்
செவப்பெழினுலவாக்களஞ்சியவ்வளஞ்சால்வரிசைமுத்தமிழ்ச்சக்ரவர்த்தி
யாப்பெனுஞ்சுட்டுக்கொன்றையுங்கனுதோங்கியபுகழ்மலையோரங்
கப்பெறுங்கல்விக்கடலுலாய்த்துறைநின்கண்டுவந்தண்டியவங்கம் (11)

ஏங்கண்மாம்பழப்பேர்வங்கத்திலெடுத்தகளடுக்கஞன்றட்சயமதனைல்
புங்கண்மாநிலத்திலனேகர்வாரினர்புற்றவங்கம்விதியின்மூழ்கினநாள்
இங்கடியார்க்கும்பொங்குமன்பாலியன்றமட்டுதவுவீரனெண்ணிக்
கங்கனந்தரனுத்தோன்றினன்குலத்தைக்காக்குஞ்சன்மார்க்கவைராக்யன் (12)

கன்னிநன்றுட்டுமார்க்கயன்கோட்டைக்கையறுகிலக்கவிபுனைந்து
மன்னியபுகழ்பிச்சாண்டியெஞ்சன்கன்மாதவப்புத்திரமணியம்
பொன்னியல்வாழ்க்கைப்புண்ணியன்புலமைப்பொக்கிஷமுணருமஞ்சனத்துக்
தன்னியன்சுப்ரமண்யனெம்பழனிச்சாமிசோதரதுரந்தரனே. (13)

சென்னை சர்வே ஆபீசு ஹெட்டரும் தமிழ் வித்துவானுமாகிய ஸ்ரீமான்
ம. இராஜகோபால பிள்ளையவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீரளிக்குந் தமிழுலகந் தினங்களிக்குந் திறனளிக்குஞ் செழிக்கும் வாக்கக்
காரளிக்குங் கனிக்களிக்குங் கருணைமாம் பழக்கவிச்சிங் கம்மென் றேதும்
பேரளிக்கும் பெருந்தகையான் பெரிதளிக்குங் கவிதையெலாம் பெட்பி னய்ந்தேன்
கேரளிக்கும் வணந்திரட்டி யினிதளித்தான் கைம்மாறென் னீவ தம்மா. (1)

அந்நூற்கு மவைநூற்றச் சிட்டாற்கும் பெயரறிய வாசைநூற்கின்
பொன்னூற்குங் கச்சினையும் பொரநூற்கும் புதுமுலையாய் புகலக் கேனைற்
சொன்னூற்கும் பிரபந்தத் திரட்டுதனிச் செயுட்டிரட்டுத் தூய கங்கை
மின்னூற்கும் வேணியாற் கினியபழ னிச்சாமி வேளென்பாரே. (2)

சென்னைப் பச்சையப்பன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத் பூ. கிருஷ்ணசாமி
முதலியாரவர்கள் மாணாக்கருள் ஒருவராகிய ஸ்ரீமான். ஆரணிமேடிகை
சென்னகேசவலு நாயுடவர்களியற்றியது.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருவளர் பழனு புரிதனில் வாய்மை பொங்குமுதற் றிண்ணிய குணமே
யுருவளர் பெரியோன் பெருமைசால் கவிஞ ரெவரினு முயர்வினை யேற்றோன்
கருவளர் விடஞ்சே ரதிசே டனும்பின் காணவே கவிமழை பொழிவோன்
மருவளர் மாம்ப ழக்கவிச் சிங்க நாவல னெனும்பெயர் வாய்ந்தோன் (1)

காவஞ்சுங் கரத்தான் பொன்னுச்சா மித்தே வன்புகழ் கவிஞர்த மேறு
பாவஞ்சிக் கலிப்பா விருத்தம்பா டெனுமுன் பல்வளத் தக்கணம் பாடும்
மேவஞ்ச லில்லா னொடு மதுர கவிகளின் மேன்மையைப் பெற்றோன்
நாவஞ்சு மன்னோன் புகழையென் சொல்லியேத்துவ னுனிலத் தோரே.
இப்புல வன்செய் பிரபந்தத் திரட்டு மினிதுவாந் தனிச்செய்யுட் டிரட்டு
மொப்புட னுய்க்தே யொன்றெனச் சேர்த்திவ் வுலகெலாம் புகழ்ந்திடும் வண்ண
தப்பித மின்றி யச்சுவா கனத்திற் றகையுடன் வெளியிடு வித்தான்
அப்பணி பெருமா னடிபணி பழனிச் சாமியா சாரிகா ணம்மா. (5)

சென்னை இந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சிங்கலறு பன்னூலுந் திறனமைந்த தனிச்செய்யுளும் செப்பம் வாய்ப்பக்
கங்கையணி வேணியரற் கன்புடைமாம் பழக்கவிச்சிங் கச்சி ரேட்டன்
துங்கமுறச் சொற்றவற்றைப் பழனிச்சா மிப்புலவன் றொகுத்தச் சேற்றி
யிங்குறையுந் தமிழ்மக்கட் கினிதளித்தான் கைம்மாறென் னியம்பு கேனே.

சேலம் ஜில்லா திருச்செங்கோடு விவேகதிவாகரன் பத்திராதிபர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

தி. அ. முத்துசாமிக்கோனாரவர்களியற்றியவை.

அரும்பாலை யிடத்தனடி முனிபோற்றிப் பெறுநதியுள் ளமைகும் பத்தை
வரும்பாலை ராவதற்காக் கொடிகவிழ்ப்பக் காவிரியா மாண்பு மற்றைக்
கரும்பாலை யொலிகேட்டுக் கரிபிலிற்றிச் சினைசாடக் கவிபாய்ந் தாடும்
பெரும்பாலை கொல்லிவைகா வெள்ளிமலை யொல்லைவளம் பிறங்கு கொங்கில் (1)

நெஞ்சினினை வினைகூடப் பான்முதற்கா வடியினிறை நிரையா யன்பு
மிஞ்சினவ ரெடுத்தவச மாலியடை வுறநடிக்க மெய்யின் வேர்வை
எஞ்சிறுரக் கண்டனைய ரயர்வகல நீர்தோய்தம் மிரண்டு பொன்னம்
பைஞ்சிறகால் விசியுள முருகனமர் கழனிசெறி பழனி மூதூர் (2)

அங்ககரந் தன்னில்விஸ்வப் ரம்மகுலத் திமென வவத ரித்துப்
பன்னிருகை வேளருளாற் பலகலையாய்ந் தவைக்களத்திற் புலர் இகைக்கச்
சொன்னயமும் பொருணயமுந் திணைநயமுந் துறைநயமுஞ் சுவை முதிர்ந்த
என்னயமும் நன்னயமாக் கடன்மடைபோ னிமிடகவி யியம்ப வல்லோன் (3)

நயாகசிந்து வாகவரு போஜனுழை யோர்காற்பாச் செப்பச் சொல்லும்
ஏகசந்தக் கிராஹிபிருந் தனரென்பி வொருமுறைநா வியம்பக் கேட்டு
யோகசந்த நட்பவிரி பொருண்முதல் பலகாலாய்ந் துற்றூர் போற்சொல்
சாகசந்தெய் விகமெனப் பிரமைகொள்ளப் புகலவல்ல சதுர தீரன் (4)

பற்பலதே யத்தவரும் பார்த்துவியப் புறநீடு பான்மைத் தாகப்
பெற்பமையா லயகேரீபு ராதிபல மணிநூத்ரப் பொறிக ளியாவுஞ்
சிற்பமுறப் புகளிரைந் தாலியற்று திறமோர்ந்த தென்கூடற்கோ [டோன் ()
விற்பனரற் புடன்முன்னோர்க் கிந்த "மாம் மழம்" எனும்பேர் விரும்பிக் கொண்

வலியமவனை யழைத்தன்புபாலிந்த பாஸ்கரநன் மன்னை யீன்ற
கலைகொண்முத்து ராமலிங்க சேதுபதி சமுகமுற்றுக் கவிதை மாரி
பொலிவுபெறச் சொரியவிழும் பூதுற்றுச் சன்மானம் புரிந்து சிந்தை
மலைவில் "கவிச் சிங்கம்" என மகிழ்ந்தழைக்கச் சிறந்திலங்கு வண்மை யாளன் ()

இத்தகையோ னியற்றுதனிப் பாடல்பல பிரபந்த மெலாமச் சேற்றிப்
புத்தகமாக் கித்தருக வெனவேண்டு மறிஞர்குழாம் புகழச் செய்தான்
வித்தகமா கியமார்க்க யன்கோட்டைப் பிச்சாண்டி விவேக னீன்ற
முத்தமிழா யும்பழனிச் சாமியெனும் நலநிறைந்த முதியோன் றானே (7)

சிவகிரி சம்ஸ்தான வித்துவான் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

ச. திருமலைவேற் கவிராயரவர்களியற்றியவை.

சிரசங்கஞ் சங்கத்தி ரைப்புனலுக் குமைக்கிடமாஞ் சிவனே யன்கார்
வரசங்கஞ் சங்கத்தி கைக்குழல்கந் தரநடைகா மருசெந் தேனி
னிரசங்கஞ் சங்கத்தி மொழிமுகங்க ணைஇமடவார்க் கெழின்மா ரன்பாப்
பிரசங்கஞ் சங்கத்தி னிடையிருந்து நடத்துகல்விப் பெருமை வாய்ந்தோன் (1)

சுகுமார மணிமலர்ப்பூம் பொழிறிகழ்மார்க் கயன்கோட்டை துலங்க வாழ்வோன்
றகுமார மணிபுயத்தான் பிச்சாண்டித் துரையருமைத் தவத்தாற் றோன்றி
யகுமார மணிசெயசுப் பிரமணிய முகிறுணைவ னேனோ னென்றும்
வெகுமார மணியமுறு புகழ்பழனிச் சாமியெனும் விவேகன் மன்னோ (2)

குமுதகவின் மலர்க்கழனி சூழ்பழனி வேட்குவளைக் குலமுத் தஞ்சிந்
துமுதகவி யன்கடலுங் டவனைநிகர்த் தவன்மார்பிற் சொனக்குன் றென்ன
விமுதகவி னுயர்முலைபார் பயின்மணிமா ளிகைமுகவை வேந்தன் மெச்ச
மமுதகவி ஞோர்திலக மாம்பழநி மாம்பழஞ்சொல் லருட்பா வெல்லாம் (3)

கண்டுகண்டு வியந்துதிரைக் கடலமுதை யப்புலவர் களிக்க வாலிற்
பண்டுகண்டு யின்றவனங் களித்ததெனப் புலவர்களிப் பானச் சீர்மை
யண்டுகண்டு நிகர்சுவைப்பா வனைத்துமச்சிட் டுதவினன்று ரயரச் சோகூ
னுண்டுகண்டு லவப்பொருதாற் பணியுமிவன் போற்புகழ்பெற் றுயர்ந்தோர் யாரே.
(4)

கண்மணி, பன்னிருநீதிக்கதை முதலியவற்றின் நூலாசிரியரான
சென்னை மகா-௱-௱-ஸ்ரீ

பு. வே. சபாபதி முதலியாரவர்களியற்றியது.

அகவற்பா.

மஞ்சுகண்படுக்குமணிமுடிநெருங்கிபு
மஞ்சனக்குவாலிடையகழ்ந்தவாவியோற்
பாழிகண்மலிந்துபன்மருங்கமைந்துங்
காழுகிற்றுறொடுகவின்சந்தேமுத
லேயபல்விருக்கமெங்கணுமுயர்ந்தும்
பாயலாவழர்ந்தபருமணியகந்தன்
பல்லுருக்கொண்டுபரவினபோன்ற
அருவிகள்பலவுமாங்குறைமணிகளை
யொருமையிற்றிரட்டியோடுபவாகியும்
தம்முயர்வறியாத்தகைமையோர்போல
வோங்கியபழநியொண்மலையடுத்துறாஉ
நகரிடைவந்தோன்காவலர்தலைவன்
மூவிருமுகத்துமூவாமுதல்வன்
அடியிணைக்கண்புபூண்டவனதனால்
அகக்கண்கொண்டேயனைத்தையுமறிந்து
பாடும்புலவன்பலர்புகழ்சுகுணன்
அமுதெனவயங்குமருந்தமிழ்க்கடலகத்துத்
தன்னுவதுவேதாழியாகக்
கடைந்தவணெழுநவநீதந்திரட்டி
மெய்ப்புலவோர்க்கிவண்விருந்தாயளித்தோன்
மாம்பழக்கவிஞனுமாண்பெயர்ச்சிங்கன்
அவ்வப்போதவனுர்வமொடியாத்த
வமிழ்தினுமினியவருீம்பாத்தொகுதியும்

சில்லறைச்செந்நாற்சேமநிதியும்
சிதைந்துபோகாமேதிரட்டியச்சிட்டனன்
அன்னோன்யாரெனின்றைகுவல்கேண்மோ
முதலிடைகடையெனமுச்சங்கங்களான்
இறைவனேமுதலோரிருந்தவணுய்ந்த
செந்தமிழ்வழங்குதிப்பியமதுரை
மாப்பதியணைந்தமார்க்கபன்கோட்டை
தன்னில்வதிவோன்றமிழறிவுடையோன்
விச்சுவகுலத்தன்வியன்குணநலத்தன்
அன்புருளந்தெவிட்டாவமுதன்னோன்
அறிவோர்சொல்லாரணமாக்கொள்வோன்
சிரியபழநிச்சாமியென்னும்
ஆய்ந்தறிபுலவரவாவுவோனே.

இந்திரபீடம் கரபாத்திர சுவாமிகள் ஆதீனம் ஸ்ரீமத். ஈசூர் சச்சிதானந்த சுவாமிகள் அடியார்களிலொருவரும் பழனுபுரி ஸ்ரீமாந் மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலரவர்கள் மாணுக்கர்களிலொருவருமாகிய சேலம் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ

திரு. கோமளேசுவர முதலியாரவர்களியற்றியது.

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

ஆரணமுடிவிலமர்ந்திடுபூரணன்
காரணகாரியகற்பனைக்கதீதன்
சச்சிதானந்தசற்குருசரவண
பவனுமெம்மிறைபயிலுஞ்சயிலப்
பழனிப்பதிவாழ்பருணிதனெங்கோன்
விசுவமறையவன்விண்ணவர்மண்ணோ
ரெவருமேத்திடுமியலிசைநாடக
மெனுமுத்தமிழ்க்கடலினிதுறப்படிந்து
பருகியகொண்மூபருவமழையெனச்
சிலேடையமகந்திரிபேமடக்குச்
சித்திரமாதியாஞ்செந்தமிழ்க்கவிபல
கருதுநர்மனப்படிகணப்பொழுதனிற்
பொழிந்திடுபாவலன்புலவர்பெருமான்

அகவல்.

சேமிகள் புடைசூழ் பூமியின் மீதே
யன்னைதன் வயிற்றி னுன்னிய கருவாய்ப்
பகருமுந் நாறு பகல்சென் றதற்பின்
பிறந்துட னவ்வழி சிறந்திடு முதலோ
ரேனையோ ரெடுத்துச் சேணெய்வாய் புகட்டி
மந்திடம் பெறவே சோறிடம் விளவி
மனமது மகிழத் தனையிர் தருத்தித்
தவழ்ந்து நடந்து தாய்வினை யாடி
யிற்புக மழலைச் சொற்பல பயின்று
சிறுரொடு கூடி நறுமலர் சூடிக்
கலந்துடை யணிந்து கலைசில தெரிந்து
வாலிப வயதாய் மதன்கணை தொடரக்
காமங் கவிந்து கலவியை விழைந்து
கொலைகுடி யிருந்த விலைமடந் தையர்த
மனைதொறும் புகுந்தவர் மயலிடை வீழ்ந்து
பொருள்புய வலிகன் மருமைத னிளமையும்
வறிதே யிழந்துமந் நிலையினை மறந்து
சின்னாட் சன்னைகள் செய்தலைத் துறந்து
மூப்பினி லுயர்ந்து முக்கால் படைத்து
நரைத்துட றளர்ந்து நடுக்கமுற் றொல்கி
யிரும விளைப்புப் பெருமலா லலைந்து
தாழ்வாய் வளைந்து போழ்வா யாகிப்
பொருந்திய வினையால் வருந்திடு மிந்தப்
பொய்யுடை வாழ்வை மெய்யென விரும்பி
யுனதடி பேணு முளமெலி யாம
லின்பால் லறிவை யெனக்கருள் புரிந்தே
யனுதின மெனைநீ யாள்வாய்
மனுமுறை வழாத மௌனசற் குருவே. (16)

வெண்பா.

வேலா வலையமனை மின்னார்மா தீர்த்தருள்கூர்
வேலா வலையமண மின்னுசெங்கை—மாலும்
விழுத்தவரும் வள்ளிதலை மென்மலர்வந் தோளும்
வழுத்தவரும் வள்ளிதலை வா. (17)

கலித்துறை.

தலைவ னமலை புதல்வன் பவளத் தடஞ்சடையின்
தலைவ னமலை பரற்குட் பொருள்சொலுஞ் சற்குருவி
தலைவ னமலை முலைவள்ளி யன்பன்பொற் றுண்மிசைக்கா
தலைவ னமலை வதுநிர வைத்துத் தலைச்செய்நெஞ்சே. (18)

விருத்தம்.

சேத னப்பொருட் டேட மறந்துநெஞ்
சேத னப்பொருட் டேசெலி னென்வரு
மாத ரச்சம வேலனை வாழ்த்திபா
மாத ரச்சம வானைவிட் டெய்யலே. (19)

அகவல்.

வேரிலும் பங்கய மென்முக மலர்ந்து
காரிதழ்க் குவளையங் கண்ணிணை விழித்து
நயமிகு நறவ வெயர்வது சொரிந்தங்
கொழுந்தள வள்ளைக் கொழுஞ்செவி குலுக்கி
யமுதமீ தூறிய குமுதவாய் பொருந்தித்
தண்ணுறு தள வெண்ணகை திருந்திப்
புனலுறுங் குமிழிக் கனதனம் படைத்து
வந்தடர் சைவலக் கொந்தள மலைய
நந்தெனுந் தூய கந்தர மார்ப்ப
மற்றொரு பூங்கொடிச் சிற்றிடை யொசியச்
சிறந்திடு சிறையனம் பறந்திரி தருமொலி
சிலம்பென விளங்க நலம்பெறு கணவர்தந்
தடம்புய மருவிய மடந்தையர் நிகர்க்கும்
வாவிசேர் சிவகிரி மேவிவாழ் குருபர
நாதனி னோதமெய்ப் போதசொ ரூப

நாரணன்மருகனம்பிவாழூரித்
தாரணிநங்கைதனக்கணிதிலகம்
விழவொலிநீங்காப்பழநாபுரிசெய்
பழம்பெருந்தவத்தின்பலனுவுதித்தோன்
விச்சுவகன்மவிளங்குங்குலத்தின்
மெச்சிடவந்தவுச்சிதவிற்பன
னட்டவிலக்குமியங்கக்குலவ
விட்டமென்றந்தைபாலிருத்திபெருந்தகை
பாம்பணிபரமன்பதம்பணிபத்தன்
மாம்பழக்கவிச்சிங்கமாநாவல
னிவன்கவித்திறத்தையெவரேயிசைப்பார்
புவிதனிற்கற்றோர்போற்றருந்தக்கோர்
சுவைமலியவற்றைத்தொகுப்பித்திரட்டித்
தருகெனமுத்தமிழ்த்தண்கடலாழியைப்
பருகுகொண்மூவெனப்பாரினில்வந்தோன்
கற்றவர்போற்றுங்கற்பசம்போல்வான்
சிற்பரன்கழலிற்சிந்தைசிறத்தவோன்
கொடியிடைநல்லார்குறிப்பிடுமழகன்
சீர்பெறும்பழநிச்சாமிச்செல்வ
னேர்பெறுமச்சிட்டெடுத்திப்
பாரெலாம்புகழைப்பரப்பிவிட்டானே.

சோழவந்தானூர் வித்துவான் ஸ்ரீமத்

அ. சண்முகப்பிள்ளையவர்களியற்றியவை.

பாசடைக் கமலத் தன்னம் பயில்பொழிற் பழனம் பல்ல
தேசுடை மதியந் தாங்கு செங்கதிர்க் கூட்டங் காட்டும்
ஆசறு பழநி யிற்பொன் னசலமேல் விளக்க மென்னக்
காசினி யுரைப்பத் தோன்றுங் கருத்தினன் றிருத்த மிக்கான். (1)

பன்னருஞ் சீர்த்தி வாய்மாம் பழக்கவிச் சிங்க மென்றே
என்னருஞ் சொல்லுந் தொல்லோ னியற்றிய கவிப லத்தும்
இந்நிலத் 'திறவா' வண்ண மியல்புறத் தொகுத்தச் சேற்றி
மன்னுல குவப்பத் தந்தான் மணிவழங் கெழிலி மான. (2)

அன்னவன் யாவ னென்னி லக்கவிச் சிங்கந் தோன்றும்
நன்னய மரபின் வந்த நாவலன் பாவ லன்சீர்
பன்னுறு மதியி னொத்த பண்பின னண்பின் மிக்கான்
இன்னலில் பழநிச் சாமி யென்னுநன் னாமத் தோனே. (3)

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

உ.

மார்க்கயன் கோட்டை ஸ்ரீமத் கனம் மஹா-ள-ள-ஸ்ரீ
சி. சுப்பிரமண்ய ஆசாரியாவர்கள் குமாரரும், இந்நூல் தொகுத்தாரின்
மருகரும், மாணாக்கருமாகிய
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

M. S. சுந்தரமாசாரியவர்களியற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பொன்னுலா வியனான் மறையுமின் னிறையும் பூமல ருறையும்புத் தேளுந்
துன்னுபே ரன்பிற் றொடர்ந்தினி திறைஞ்சுரு சேர்நிவா னவனருட் டுணைச்சீர்
மன்னுசெந் தமிழின் மணங்கமழ் சைவ மங்கலப் பாண்டிநன் னாட்டிற்
பின்னலங் களினுஞ் சிறந்தரு ளோங்கும் பதிதிருப் பழநியம் பதியே. (க)

இன்னமா நகரில் விச்சுவப் பிரமத் தினியமா மரபினி லுதித்துப்
பன்னுமுத் தமிழின் பயனெலாந் தெளிமாம் பழக்கவிச் சிங்க நாவலவர் [குத்து
சொன்னநூ றனிப்பாத் தொகையெலா மொருங்கு துருவியாங் கவற்றினைத் தொ
வன்னமா ரச்சிற் பதித்தினி தளித்த வள்ளலா ரியல்வழுத் துவனால். (உ)

புங்கமா ளிகைபின் மிசையிசை மடவார் பூங்குழற் கூட்டகிற் புகைகள்
துங்கவா னகத்திற் சூழ்வன காணுந் தோகைமா மயிலினஞ் சூற்கொண்
மங்குலா மெனவுண் மகிழ்ந்தெழி லுயர்ந்தீ வான்சிறை விரித்துநின் றாடும்
பொங்கமார் சோலை மார்க்கயன் கோட்டை புரிதவத் தாலுறை புநிதர். (3)

இடையகன் றிலகங் கடல்வளை யுலக மிசைந்தமெய் யறிவினர் திலகம்
கடைதவிர் வேதங் கழறுமன் னீதங் கருணையன் பருட்பிர சாதம்
உடையருண் முந்தை யுருவினர் சிந்தை யுணர்தவ ரெனதனை தந்தை
அடைதிரு நேயர் நடையுறு தூய ரரியசெம் பொருட்கனி வாயர். (4)

என்றுமே வுலகத் தின்பமோ டமர ரிறைஞ்சிடு மில்லறத் தொழுகித்
துன்றுவாழ் வதனிற் றுலங்குயிர் பலவாத் தோற்றுவ வுருவினி லெனினும்
ஒன்றதாம் பிரமத் துறைமனத் துறவா லுலகிய லறமுறை யுணர்த்தி
நின்றமா தவரிந் நிருபரென் றடியார் நினைதலுந் துதிக்குமெய்ஞ் ஞானி. (5)

சீருறு கவிஞர் செய்தவப் பயனோ திகழ்கலை மடந்தையார் தமக்கு
நேருறு வாக்கு நிதியமோ நீதி நெறியுநல் வேதநன் னிதியு
மோருரு வெடுத்திங் குதித்ததோ வெனவிவ் வுலகெலாந் தொழுதினி துவக்கும்
பேருற வணிந்த பெருந்தகை ஸ்ரீமான் பிச்சையாண் டீஸ்வரப் பெரியோர். (6)

இந்தவே தியர்தந் திருவருள் பெறுபுத் திரர்சிரந் தாவரு சரதர்
கொந்தமர் துலரென் சிரமுறை மலர்த்தாட் சுப்பிரமண்யதே சிகர்பின்
வந்தமே தகையர் வடிகொளு மமுத வாக்கின ரிருங்கலை வாணர்
சந்தமார் புயத்தர் தகுபுகழ்ப் பழனிச் சாமியாங் குருவரோ தயனூர். (7)

மூடனு மென்னைச் சூழ்மயக் ககற்றி மொழியுநல் லறிவுநற் செயலு
நீடுறா வொழுஞ்சற் போதனை புரிந்து நிகரிலாக் கலைபல நிகழ்த்திச்
சீடனாக் கொண்டு திருத்தியாண் டருளுஞ் செல்வவாழ் வினரிவர் செயலைப்
பாடநாப் பதிற்றுப் பத்துறுங் கோடி படைத்தில னேமலர்ப் பதியே. (8)

கலி நிலைத்துறை.

"நின்னையாட் கொண்டு நிறைபல நலமெலா நீட்டுந்
தன்னை யேயிணை யாகிய சற்குரு சரணப்
பொன்னை நாடுதற் குகந்துநீ முந்தையிற் புரிந்த
தென்ன மாதவ மியம்புதி வாழிநெஞ் சகமே" (9)

உ

கடவுள் துணை

விநாயகமூர்த்திபதிகம்.

ஸ்ரீ மகாகணபதி துதி.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சீர்கொண்ட கிரணசந் திரசடா மகுடமுந் திரியம்ப கரம்போஜமுந்
திடகரட கடவிகட ஜயகும்ப கெம்பீர திவ்யகுஞ் சரவதனமுந்
தார்கொண்ட பரிமள சதுர்ப்புய விலாசமுந் தரளவெக் ஞோபவீத
தடமார்ப லம்போ தரப்ரவா கமுமுசிக தவளாம்ப ராணந்தமுங்
கூர்கொண்ட பாசாங் குசாஸ்தமுங் கிண்கிணி குலுங்குபத முங்கண்டியான்
கும்பிட் டிறைஞ்சவருள் கூர்ந்துதவ வேண்டுமய குணசகல பரிபூரணா
வார்கொண்ட களபதன வல்லபை மனோகரா வளமுறுந் துறைகடோறு
மருவுபிர ணவவேத சொருபசம ரசகீத வரதசிவ கணநாதனே.

பதிகம்.

நேரிசை வெண்பா.

சிற்றுணர்வாற் குற்றமென்ன செய்தாலே னேனுமவை
முற்றுமினி நீபொறுத்தென் முன்னிற்பாய்—கற்றுயர்ந்தோர்
புந்திதனிற் றோன்றிப் பொழியுங் கருணைமதத்
தந்திமுகப் பிள்ளாய் சரண் (1)

சரணமலர் வாழ்த்தித் தமிழ்சொலப்பெற் றோர்க்கு
மரணபவ மாற்று மருந்தே—கிரணவரைக்
கொப்போதுந் தும்பிமுகத் தோங்காரத் துட்பொருளே
யெப்போதுங் காப்பா யெனை. (2)

எனைத்துந் திருவருளா லின்றளிக்குந் தேவே
நினைத்தன் மொடுநிதந்தா நின்றோர்—வினைத்துன்ப
மாற்றுங் கயமுகத்த வள்ளால் விரைந்தெனையி
டேற்றுந் சமைய மிது. (3)

சமையக் தொறுநிறைந்த தற்பரமே யன்பர்க்
கமையுந் தனித்தெள் ளமுதே—புமைதந்த
கண்மணியே யானைமுகக் கற்பகமே பேரின்ப
விண்மணியே யான்வாய் விரைந்து. (4)

விரைதரும்பு ஞானமத வேழமுகத் தெந்தா
யுரைகடந்து நின்ற வொளியே—வரைவினக்கப்
பாரதத்தை முன்னெழுதும் பாசாங் குசகரனென்
கோரதத்தை மாற்றியருள் கூர். (5)

கூரியவேற் கண்ணார் கொடியமய லைத்தவிர்த்துச்
சீரியபே ரின்பத் திறனருளிப்—பாரிலெனை
நீயடிமை கொண்டு நிகழ்காத் திடல்வேண்டுந்
தூயமத வேழமுகத் தோய். (6)

தோயுங் களப சுகந்தமட வார்விரகப்
பேயுங் கவலைப் பிணியுமினி—யோயும்
படிபுரிந்து வேழமுகப் பண்ணவனே யென்னை
யடிமைகொண்டு நீயாண் டருள். (7)

அருளா யுருவா யருவாய்ப்பே ரின்பத்
தெருளாய் முதியமறை தேடும்—பொருளாய
தந்திமுகத் தோனே தமியேன் குறித்தவரம்
வந்தினிது தந்துதவு வாய். (8)

வாயார வுத்தர்தமை வாழ்த்திவருந் தாமலெனை
நீயா தரித்து நிதங்காப்பாய்—வியாத
தொண்டரிதயாம் புயமாந் துய்யமணிக் கோயில்குடி
கொண்டகண நாதவருள் கூர்ந்து. (9)

கூர்ந்தமதி தந்தடிமை கொண்டெனையாள் வேதமின்னஞ்
சார்ந்தறிய மாட்டாத் தனிக்களிறே—தேர்ந்து
நடைசிறந்த நின்சீர் நவிலுந் திறமை
யுடையதன்றே யென்சிறு நாவு. (10)

விநாயகமூர்த்திபதிகம்.

முற்றிற்று.

உ.

வாணிதுணை.

ஸ்ரீஸரஸ்வதி அம்மன் பஞ்சரத்னம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்கொண்ட செம்பொற் சிலம்பிசை ததும்புனது சீதள வனச பாத
தெரிசன மெனக்குறு தினங்கொடுத் தென்னியவை சித்தியாம் படிமுடித்துக்
கார்கொண்ட துனபருவ காலமுகில் போலமுதிர் கவிதைமழை தடைபடாமற்
கனிவினொடு பொழியவென் வாக்கினிற் குடிவந்து கருணைநீ புரிதல்வேண்டும்
பார்கொண்ட ஜீவபரி பாலன குணாலயா பாகரா னந்த வடிவே
பலதேவ கணவிநுத படிகரத் னாபரண பரிமள விநோதவமுதே
நார்கொண்ட வடியர்மன நடனமயிலே பிரம னாவிற்றிருந்த குயிலே
நாதஷட் பதவேணி வேதபுத் தகபாணி ஞானமுத் தமிழ்வாணியே. (1)

அன்னைநின் கருணைகடாக்ஷமெனி யற்கோ ரணுத்தனை கிடைத்திருந்தும்
அதுகொண் டெனைப்பாடி யானந்த மடையாம லந்தோ வயர்ந்து வினை
தன்னையொன் றறியாத சர்வசங் கடலோப சண்டாளரைத் துதித்துச்
சதுசமது ரப்பகந் தங்கனை யிறைத்துத் தரித்திரத் தழல்வை தழகோ
என்னையிவ் விப்படி யிடர்க்கடல் புகுத்திடா திட்டற்றி யருளல்வேண்டும்
இனிநீ பராமுகஞ் செய்யத் தகாதுபுக லிலையெனக் குன்னையன்றி
நன்னயந் தருதவள நளினமண் டபகனக நவரத்ன மயபூஷணி
நாதஷட் பதவேணி வேதபுத் தகபாணி ஞானமுத் தமிழ்வாணியே. (2)

காளிதா சன்பாண கவிபிம கவிதண்டி கட்டுரைப் பட்டமூர்த்தி
கம்பனுயர் புகழேந்தி காளமே கஞ்சொற் கவிந்தவொட் டக்கூத்தனென்
றோதின ராகுமிவ ரனைவரு முனைப்போற்றி யல்லவோ மகிமைபெற்றார்
அப்படித் தமியேனை யுந்தொண்டு கொண்டுகாத் தருளிது சமயமம்மே
வாளியோ டிக்ஷுசர வாருணைப் புகழ்கொண்ட வாகினிருடொளிய
மான்பிணை வணங்கோது மறையப் பார்த்துசெவ் வரிபடரு நயனகருணை
நாளிலோர் நாலுமறை வாதுதொழு வாரிதய நளினமே விபவன்னமே
நாதஷட் பதவேணி வேதபுத் தகபாணி ஞானமுத் தமிழ்வாணியே. (3)

சம்பந்த ரப்பர்சுந் தராருணை கிரியார் தழைக்குநக் கீரதேவர்
சரதமா ணிக்கவா சகர்சிவப் பிரகாசர் சார்ந்தசிவ ஞானமூர்த்தி
கும்பந்த மிக்கமுச் சங்கநன் னுவலர் குலாவிபொய் யாமொழிமுதற்
கோதிலா வாணர்க ளெலோருநின் னருள்சிறிது கூடியன் றேவுயர்ந்தார்
வெம்பந்த பவரகித வீடென்ற லுலகு வேறொன்றி லுலெய்துமோ
மெய்யான் தெய்வமீ யாதலா லெனையிந்த வேளையி டேற்றல் வேண்டும்
நம்பந்த முனிவர்மன தீபமே யெவ்வுலகு நல்குமே பேரின்பவாழ்வே
நாதஷட் பதவேணி வேதபுத் தகபாணி ஞானமுத் தமிழ்வாணியே. (4)

அகவிரு ளறப்பெற் றரும்பொரு ளனைத்தையு மறிந்துநன் றிதுதீதிதென்
றநுதின மதித்துவித் யாநித்ய சாதன மடுத்துவீ டடைவதற்குத்
திகழுனது கட்கருணை சிறிதேனு மின்றியெத் தேவரா லுங்கூடுமோ
திறமாக வென்வாக்கினிற் குடியிருந்து பலசித்தியுந் தந்துகாப்பாய்
சகவிமல சிற்பரஞ் சோதியே பேரின்ப சுத்தசை தன்ய வாழ்வே
சுமுக சந்த் ரோதய சுலக்ஷண சுமங்கள சுசீலசுந் தர சொரூப
நகபருவ கற்பூர குங்கும படீரசன் னயபயோ தாரத்னமே
நாதஷட் பதவேணி வேதபுத் தகபாணி ஞானமுத் தமிழ்வாணியே. (5)

ஸரஸ்வதி அம்மன் பஞ்சரத்னம்.

முற்றிற்று.

உ

ஓம் சரஹண பவாய நம:

சந்தப்புகழ்.

திருப்பரங்கிரி.

குழிப்பு.

தனதன தனதன தனத்த னந்தன
தனதன தனதன தனத்த னந்தன
தனதன தனதன தனத்த னந்தன—தனதான.

ஆசிரியவண்ணச் சந்த விருத்தம்.

கதிர்பர வியமணி யுரத்தி லம்புய
மதுமலர் வனிதையை யிருத்து பைம்புயல்
கடவுளர் குலமுயர் தர்க்க டைந்திடு பொழுதாடே

கடலெழு மமுதினு மினித்த செந்தமிழ்
முனிகொள வருமறை விரித்த நின்கழல்
கருதியு மனதினில் வருத்த மென்பது வரலாமோ

அதிர்பரி புரநிரை தரித்த கிண்கிணி
கலகல கலெனமு னெதிர்த்த வஞ்சக
வசுரர்கள் சிதறிட நடத்து லங்குறு மயின்மீதே

யருகினில் விரைவுட னடுத்து வெம்பவ
விருண்முழு மையுமொரு கணத்து கன்றிட
வனவர தமுமதி திருத்தி நின்றினி யெனையாள்வாய்

முதிர்பல வளமலி திணைப்பு னந்தனின்
மொழிதிகழ் கிளிகடி குறக் கருங்குயின்
முலையினை முகடெழு தவிற் குழைந்தொளிர் புயலோலா

முகைகளை யெளிதினி லவிழ்த்து வண்டின
முறைமுறை விளரிகள் படிக்க வெண்டிகை
முருகுல வியாறு மலர்க்க டம்பணி நெடுமார்பா

சதிர்பெரு கியகொடு முடிக்ர வுஞ்சம
துடைபட மகபதி வினைக்க டுஞ்சிறை
தனில்வில கிடவிடு முனைப் பெருந்திறல் வடிவேலா

சருவிய வறுபகை களைக் களைந்தறி
சயரக சியநிலை தனைத்தெ ரிந்தமர்
தவவிர தியர்புகழ் திருப்ப ரங்கிரி முருகோனே.

ஸ்ரீ திருச்செந்தூர் ஸ்ரீ

குழிப்பு.

தனன தனந்த தனத்தந் தானன
தனன தனந்த தனத்தந் தானன
தனன தனந்த தனத்தந் தானன—தனதான.

தரும குணத்தை விடுத்தும் பாதக
வுருவு படைத்து மிடிப்புன் பேய்தொடர்
தாலினு லுத்தர் கனைக்கொண் டாடிபு … மவர்பாலே

தமிழை யினைத்து மலுக்குந் தீர
கதனி லிறக்கி யழுத்தும் பேதையர்
தமது வலைக்கு ளிளைத்தும் பாழினி … லலைவேனோ

மருளை யொழித்து வருத்தந் தீர்து
தருண மசட்டை செயிற்பின் பார்கதி
வரும தெதற்கு நினைக்கின் றுயது … அரியாமோ

மயிலை நடத்தி வரற்குந் தாரம
கலதி னியற்கை தடுக்கின் றொரொரு
வருமில் சமஸ்த வகைக்குங் காரண … நிதிநீயே

அருகு குதித்து விழக்குன் றேறிய
வருண கிரிக்கு மிகத்தந் தாய்வர
மகவல் படித்து வழுத்துங் கீரன … திடர்தாழா

தகல விரக்க முதித்தங் கோடினை
திரிபு வனத்து முனக்குண் டோநிக
ரதனை யெடுத்து விரிக்கும் பேரறி … வினைதேனோ

பருவ தனந்தை யவிழ்த்தன் பாலனி
சுருதி யிணக்க மதிற்குன் றுதிசை
பலவு மிழற்று மதுப்பங் கேருந் … மலருடே

பரவி யுடுக்க னொனத்தன் குல்வனை
தரள வினத்தை யுயிர்க்குஞ் சீர்திகழ்
பழன முடுத்த திருச்செந் தூருறை … முருகோனே. (2)

ஸ்ரீ திருவாவினன்குடி ஸ்ரீ

குழிப்பு.

தானன தனதன தான தந்தன
தானன தனதன தான தந்தன
தானன தனதன தான தந்தன—தனதான.

ஆணவ முதலிய பாழ் மலங்களி
லுலவ னியினிடை திது நன்றறி
யாதது தினமெளி யேன் வருந்துவ … தழகாமோ

ஆதர வுனையல தேது வஞ்சக
நீதினை குவது நிய்ய மன்றெனை
யாளுதி சமையமி தாதி சங்கர … குருநாதா

பாணமு மமுதமு மால முங்கரு
நீலமு னளின்மு நாண வென்றறி
பாய்விழி வனசர மாது தன்கர … மலராலே

பாகினு மினிமைய தாக முன்பொரு
நாளுத வியதினை மாறு கர்த்திடு
பாவன பரமசு காசுமங்கள … குணசீலா

வாணகை நிறைதரு சீத சந்திர
மாமுக விமையகு மாரி பொன்புனை
பூார்பினு லமடி மீதி னுந்தவழ் … சிறுபாலா

மாசறு சரவண வாவி யின்புடை
மாமெனை வுலவிய மூவி ரண்டனை
மாரிள முலைபொழி பான்ம ணங்கமழ் … கனிவாயா

சேணக ரெழுதரு நீழ லிந்திர
ஞார சுரிமைகெ டாது றம்படி
தீயுமிழ் வடிவுனை வேல்வ ளங்கொளு … மயில்வீரா

சீதர னயனிமை யோர் புயங்கரு
லாதிப ரிருடிகள் யாவ ரும்பணி
சீர்பர வியதிரு வாவி னன்குடி … முருகோனே. (3)

திருவேரகம்.

குழிப்பு.

தானத்தன தானன தானன
தானத்தன தானன தானன
தானத்தன தானன தானன—தனதான

ஏதித்தனை வாடெளி யேன்முறை
காதிற்புக வோயிலை யோபிற
வேசிப்பல கூறிடு மாறெனை விடலாமோ

ஏழைக்குரு காதது பாதக
மேதுர்க்கலி காலசு பாவமி
தேநுத்தம தேவதை காரண மெளிசாமீ

யாதித்தனி நாயக நீசெயல்
சோதிக்கவொ ணாதினி மேலெனை
தாபத்தையெ லாமுட னேயெழு பரியூர்தே

ராதித்தன்மு னேபனி போலய
லோடப்பணி நீடிய தீவினை
யாசைக்குள்வி ழாமல்வி வேகம தருள்வாயே

போதித்தசி வாகம நூல்வழி
சாதித்தத போதனர் மானத
பூசைக்குரி யாய்பரி பூரண சுகுணா

பூவிற்பொலி நாதனை வேலைவி
சாரித்தனை யான்மரு ளாமிருள்
போகச்சிறை யூடுக டாவிய புகழ்மேலோய்

சோதித்திரி சூலக பாலவி
பூதித்தட மார்பக ஞானசொ
ரூபப்பெரு மான்மகிழ் தேசிக னெனவேநேர்

சோணைப்புய லான்மயின் மாதரு
நாணப்புது நாடக மேபயில்
சோலைத்திரு வேரக மேவிய முருகோனே (4)

குன்றுதோருடல்.

:o:

குழிப்பு.

தந்ததா னதனன தானதன தானதன
தந்ததா னதனன தானதன தானதன
தந்ததா னதனன தானதன தானதன—தனதான

மூந்துகா மாதிமுழு மோசவிப ரீதவலை
வந்துமேன் மேலுலவு பாசவுவ ராழிதனின்
முங்கியே மீளவழி யேதுமுண ராதநிலை தளர்வேனோ

முன்பிறை [illegible]சனைசெ யாமலுட னேயுனது
செம்பொனே போலுமிரு பாதமல ராகியதொர்
மொய்ம்புகூர் தோணிதரு வாய்பருவ காலமிது சலியாதே

சந்துத[illegible] ளாயுலைய வீசியிகல் பாய்தவள
தந்தியூர் வோனதுத போபலகு மாரிபுணர்
கந்தகா தாதடைய டாதபல பூதகண தளவீரா

கன்கனீ ருறுடைய காரணகு காவிசித
கங்கைபா லாகடின சூரகுல கோபஜெய
சங்கணு தேவகவி வாணர்கள்ப ராவுகன கொளுராயா

நந்துநீ ருடுகதிர் தாவழுதிர் சூல்வயிறு
கொந்துமா ருதலதி மீனுமணி வானுடுவு
கந்தவே சூழ்சரவ ணோதயவ னேகபிர பலதூயா

நம்பினோர் மானதரி யானவடி வாயுறைபு
மெம்பிரா னேயுலக ஜீவ[illegible]ரி பாலனக
யந்தகோ லாகலச டானனப டாபரி மனதேகா

கொத்துவார் தேனிடைவி டாமலய லேயொழுகு
பைங்குரா நீழலினு மேவி மகிழ் வாய்வளர்கு
ளந்தைவே லாபழைய வேதமுடி மீதுநட மிடுவாழ்வே

கொண்டறும் சோலைசெறி சாரல்களெ லாமருவி
வண்டறா மாலையென வேயசைய மேன்மைதிகழ்
குன்றுதோ றாடியவு லாச்சுகு ணாபரண முருகோனே (5)

பழமுதிர்சோலை.

—:o:—

குழிப்பு.

தனதனதான தனத்தன தானன
தனதனதான தனத்தன தானன
தனதனதான தனத்தன தானன — தனதான

வழிவழிமூட ரெனத்திரி வோர்களு
முனதொருநாம நினைக்கிலு மோதிலு
மதியினராகி யுயர்ச்சியை மேவுவ — தியல்பேயான்

வரவரவாடி மலைத்திட நீவிடு
வதுசரியான தலச்சிறி தாயினு
மனதினகாம லிருக்கிற காரண — மெதினாலோ

விழியிணையாறு படைத்தனை யேயென
துடலில்வியாதி தனைத்தெரி யாதுன
விவரமியாது தமிழ்த்துதி காதினு — நுழையாதோ

விவிதகிலேச மினிச்சகி யேனிது
தருணமயூர வயப்பரி மீதினில்
விரைவுடனேறி யடுத்தெனை யாளுதி — முனியாதே

யழிவறுஞான விளக்கொளி யேயதி
வரியவிநோத மகத்வவ கோசர
வருவுருவாய முதற்பொரு ளேபிர — ணவ்வாழ்வே

யடியர்தியான தவப்பய னேயுமை
யவள்கைகுலாவு சருக்கரை யேதனி
யமிர்தசொரூப ரசக்கனி யேவிளை — தருதேனே

பழிதொடாத குணக்கட லேரக
சியசிவயோக முயற்சியி னுலெழு
பரமசுகாநு பவத்தெளி வேயிமை — யவர்கோவே

பகலிரவார்வ மிகுத்தக லாதர
மகளிர்கள்பாடி நடித்திட வேவளர்
பழமுதிர்சோலை மலைக்கரு ணாகர — முருகோனே. (6)

—

சிவகிரி.

குழிப்பு.

தத்தத்தன தத்தத் தனதன
தத்தத்தன தத்தத் தனதன
தத்தத்தன தத்தத் தனதன — தனதானா

இட்டப்படி கட்டித் தழுவித
ழிற்பற்பதி வட்டத் தனமெரு
டிக்கைத்தொழின் மெத்தச் சொருகயல் — விலகாதே

பெத்திக்கிநு நிற்கொப் பிலையினி
வெட்கத்தை[illegible] த்துக் கரியென
வெத்திப்பல சொத்துக் கனிலையு — மடியோடே

தட்ட[illegible]கு கெட்டுத் தெரிவைய
ரொட்டிக்குன கப்பட் டியல்வழி
தப்பிப்பிர மித்துப் பகலிர — வுழலாமே

சற்பத்தரி னத்துப் பழவிய
னைப்புத்தியி ருத்தித் தொழுவினை
தத்துத்தவிர் வித்துத் திருவருள் — புரிவாயே

மட்டற்றம தத்துக் கயமுக
துட்டப்பகை வற்செற் றிமையவர்
வர்க்கத்தையி ரக்ஷித் திடவரு — மொருகூரா

மத்தத்தையெ ருக்கைச் சிறுபிறை
யைக்கொக்கிற கைப்பச் சறுகினை
வைத்திட்டமு டித்தற் பரனது — சுகுமாரா

கட்டச்சக விச்சைத் தொடர்பற
நிட்டைத்தலை மெட்டித் தவகடை
கற்றுத்தெளி சித்தர்க் கினிதெதி — ருபகாரா

கற்பத்துநெ ருக்கத் திணுமிலை
பெற்றுப்பொலி வுற்றுத் தழைதரு
கற்றைக்கிர ணப்பொற் சிவகிரி — முருகோனே. (7)

கந்தப்புகழ் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ தண்டபாணி துணை.

பழநிப் பதிகம்.

:o:

ஆசிரியவிருத்தம்.

மணிகொண்ட கனகதட மகுடபந் திபுமெழில் வயங்குதிசைண் முகக்கமலமும்
வளர்கருணை பொழிவிழியு மிளநகையு முதுமறையின் மனுவொழுகு குமுதவாயுந்
திணிகொண்ட பணியுந்டு தோளுமென் னுளநஞ் சிலம்பொலி பலம்புதாளுந்
திரள்புனித காமுமக னாரமுமிடு கவசமுஞ் சேவற் பெருந்துவசமுங்
கனிகொண்ட வடிவுநட மயிலுமணி வெயிலுமிரு கன்னியர்க ளென்னுமொயிலுங்
கண்டுமன மண்டுதுயர் விண்டுனது தொண்டரொன் கனிவிநெடு பணியவருள்வாய்
பணிகொண்ட கண்டகர் பயங்கொண்ட வண்டரைப் பரிவுகொண் டாண்டதேவே
பழகுமங் களகீத முழவுகண் டுயிலாத பழநியம் பதிநாதனே. (1)

அருமைபெறு கருமமுத லாயபயிர் காயவதி யாயகெடு மாயமொடுவந்
தடர்காம வெங்கோடை சுடவாடி நொந்தேனை யம்போரு கம்போலுநின்
றிருவடி நிழற்கீழி ருத்திக் கருத்தைத் திருத்தித் தழைத்தவருளே
செய்பவிது நலசமய மையமதி தவழிமய சிமயமினி நின்றெடுத்த
தருணநய பரமசுந் தரகுமா ராவீர சமரமர கதமயூரா
சலனபவ மலரகித தாரக சொரூபா சதானந்த சுகுணதீபா
பருவமழை மருவதிமிர் பருமணிக் கனகப் பசுங்கதி ராகமெங்கும்
பழகுமங் களகீத முழவுகண் டுயிலாத பழநியம் பதிநாதனே. (2)

வஞ்சமத மானகன குஞ்சரம கோரசின வரிவேங்கை விரிதீங்கையே
வலிதுபுரி யுங்காம மலைபரவ கங்கார வண்டீர கண்டீரவந்
துஞ்சரிய மோகமெனு மஞ்சுனவ் ராகந் துவேடப்ர சண்டமேதி
தொடரிடம் பக்கரடி நடனசங் கற்பகுண தட்டமட் டிக்குரங்கு
சஞ்சலவு லோபசர பஞ்சமர்வி டாதுகுடி தங்குபா சாடவிக்குட்
சற்றுமனு காமனுனை முற்றுமினி தாகநின தன்மைதமி யேற்குதவுவாய்
பஞ்சமுக வரனுமுகிர் கஞ்சமொழிர் பானுமெதிர் பார்வவரு குரவவெங்கும்
பழகுமங் களகீத முழவுகண் டுயிலாத பழநியம் பதிநாதனே. (3)

இவைதரும மிவைபாவ மெனவுலக நடைநூலி னியல்சிறி தறிந்திருந்து
மெண்ணுத லைந்துவின் புண்ணுவ தன்றியீங் கென்யாய வன்மனப்பேய்
நவைதவிரு மோனமுழு ஞானவரு ஊனதொரு நாளேனு நாடவிலையே
நானிதற் கென்செய்கு வேனினிச் சென்றய்யு நல்வழி சொல்லவருவாய்
கவளமத களிறெலாந் திவளருவி நிறைகுலாங் கனிதாள மணிநிலவினூற்
காமனயி ராவதம தாமெனவு லாவுமுது கானல்வரை யேனல்காக்கும்
பவளவிதழ் வநிதைபுணர் பரிமளப டீரபுய பாரகெம் பீரவரதா
பழகுமங் களகீத முழவுகண் டுயிலாத பழநியம் பதிநாதனே. (4)

வாடிமுனி வருமஞ்ச மூடிவெகு விதவஞ்ச மாயைபுரி கிரவுஞ்சமால்
வரைதனினு நிலைமைபெறு நீரைதனினு மெனதுசிறு மனவல்ல லெனவல்லிதோ
நாடியொரு கோடிமுறை நின்சொற்று மேன்சற்று நலியுமி தகற்றவிலையே
நம்பினே னைக்கயவர் கும்பினூ டிட்டிடுத லன்மையோ தன்மையோக
வீடினிது கூடவிரும் புன தரும்புனித மெய்யடிய ரொடுசேர்த்துவாய்
வேதமுடி வேபஞ்ச பூதவடி வேகஞ்ச மென்கைகுவி யக்குழைந்து
பாடியனு தினமன்பு நீடிநினை பவர்முன்பு பரிவினெதிர் துரியவாழ்வே
பழகுமங் களகீத முழவுகண் டுயிலாத பழநியம் பதிநாதனே. (5)

தடமடவி னிடையின்டி மடவினைகு நெறிதாண்டி றனிலுளதோர் சுவைவேண்டியே
தாவுகிளை கெடலோர்ந்து மாவுணவி தெனநேர்ந்து தானுமழி மீனுணர்வுபோற்
றிடமகுட முடிபெற்ற வடலரசர் முதலுற்ற திருவினரு நிலைமையற்ற
சிற்றின்ப விடமுண்டு பற்றின்றி மருள்கொண்டு செத்திங்கு மடிதல்கண்டும்
நடனமன மீதைநாடி விடலரிய சதகோடி நவைமூடி நெடிதுவாடி
நையுதே விம்புபல செய்யுதே நான்கவல னன்றேவு னடிமையன்றோ
படலவிரு ளுடலமொடு படருநம னடருமுன் பாதுகாத் தருளவருவாய்
பழகுமங் களகீத முழவுகண் டுயிலாத பழநியம் பதிநாதனே. (6)

மாசைவளர் வித்துநரை யோசையொடு மொய்த்ததிரை வாரிபுனை பாரிடமெலாம்
வாவிவான் றிசைபிற வுலர்விமீன் டசையுற மனப்பெண் டனைச்சுழற்று
மாசைவிவ காரப்ப சாசையதி தூரத் தகற்றவொரு வகையில்லையோ
வையகோ வகனெடிய வெய்யகோ வினையடிய னுற்றறிது தேற்றவருவாய்
கேசவனு மயனுமணி வாசவனு மினிதுபணி கிரணசர ணாரவிந்த
கேயூர புயபார மாயூர ஜயவீர கிருபைப்ர பலவுதார
பாசபவ மோசனகு கேசவுப தேசவுற் பனவரத வனவரதமும்
பழகுமங் களகீத முழவுகண் டுயிலாத பழநியம் பதிநாதனே. (7)

துடைபடா துளங்கியதி யிடைவிடா தியல்புவிதி தவறிடா தழகொழுகுமுத்
தமிழ்மாலை யிமிழ்வேலை தந்தபத முந்தமுத சாரமென வினிதியற்றி
நடைதவா விபுதர்மலை விடையவா னுலகைநிலை நாட்டுனது தோட்டிரட்கே
நனிபுனைந் தனைநின்று தனிநினைந் தெனையின்று காணுமா றருள்புரிகுவாய்
விடையகா மிகல்வஞ்ச முடையகா ரிருணெஞ்ச மிசையென்று மிசைகின்றிலா
விமலபரி புரசரண கமலகுரு பரவிரண வெங்கிரிமு னங்கிரியவேற்
படைநடா வியசேந்த மிடைசடா தரசாந்த பத்தர்புகழ் முத்தவெங்கும்
பழகுமங் களகீத முழவுகண் டியிலாத பழநியம் பதிநாதனே. (8)

சரணமென் வணுகுமெனை மரணபவ துரிதவினை தனிவினி யழுந்திடிலுனைச்
சற்றுமக லாதுபழி சுற்றுமிக லேதுமொழி தனிநறவி னளினமெனுமுன்
கிரணபத சேவையருள் கரணவிப ரீதவிருள் கெழுமாத முழுமாதவக்
கிழவருள மிசையிலகு குழகவதிர் தலினுலகு கிழியவறி வழியமுனியா [கும்
முரணமர் தொடங்கவுணர் திரணடு நடுங்கவினர் மொய்த்தவரை மைத்தொடையல்
முடிவரர் சுவர்க்கநிலை குடிவர வெடுத்தவிலை முனைவேல வனைகோலவா
பரணெடு மார்பகய பிரணவசொ ரூபசெய பரமவுயர் கிரமவகையிற்
பழகுமங் களகீத முழவுகண் டியிலாத பழநியம் பதிநாதனே. (9)

இதுவரையு முயர்போத மதுசிறிது முதியாத வேழையேன் பிழைமதியா
வெப்பவ மிழைத்துறினு மப்பவ மனைத்துமினு மிரவிமுன் விரவிமம்போற் [றங்
கதுமென விடைந்தொழிய முதுவர்தொழ நின்செழிய காட்சிதந் தென்னைமுற்
காப்பதுன் பரமையநீ பரும் புனல்பெய்ய கார்ப்பெருந் தொகுதி பெய்ய
மதுரவமு தொழுகுகலை விதுவலவு சிகரமலை மையிலொரு கையிலேந்தி
மன்றநிறை பசுவுய்ய நின்றவிறை மகிழ்துய்ய மருகதிரு முருகசெய்ய
பதுமவுரை பொருளென்று சதுமுகனை மெலவன்று பணிகொண்ட பகவதகவிற்
பழகுமங் களகீத முழவுகண் டியிலாத பழநியம் பதிநாதனே. (10)

பழநிப்பதிகம்.

முற்றிற்று.

உ

முருகன்றுணை.

குமரகுருபதிகம்.

இரட்டையாசிரிய விருத்தம்,

பூங்கதிர் விரிக்குமதி தாங்குசிக ரப்பெரிய பொன்மலைபி லிம்மெனவிழும்
புனனதி கறுத்தநிற வினமணி கொழித்தசெயல் போற்கவுண் மதத்தருவியின்
பாங்கர்வரி வண்டினங்கு மூங்கனெதி கொண்டிசை பகர்ந்துபுர ளும்புகர்முகப்
பஞ்சகர குலகளின செஞ்சரண மேவுநகண பதிசகோ தரவேலவா
மாங்குயிலை வென்றமொழி யோங்குகன கும்பமுலை மாழையொண் கட்பவள்வாய்
மஞ்சரி நெடுங்குழற் குஞ்சரி மகிழ்ந்துநித மருவுமங் களநாயகா
தேங்கமழ் தருங் கங்கை வேணியற் கினியபொருள் செப்புமெய்ஞ் ஞானவடிவே
செயமிகுத் தலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (1)

பற்பல கதிர்த்திர ளெனப்பரு மணிச்சுடர் பரப்புமகு டத்தினழகும்
பத்தர்மகி ழக்கருணை வைத்தினிது பார்க்கின்ற பத்மநய னத்தினழகும்
உற்பன மறைப்பொருளை நற்றமிழ் முனிக்குமு ணர்த்துசெவ் வாயினழகும்
ஒழுகமிர்த நயகிரண முழுமதியு மனநாணு மோராறு வதனவழகும்
பொற்பருவ தத்தினைநி கர்த்துவளர் பன்னிரு புயத்தினழ குந்துலங்கிப்
பொங்குவெண் ணீற்றினழ குங்கண்டு தமியேன் புகழ்ந்துதொழ வரமுதவுவாய்
சிற்பரசு தானந்த நிட்களநி ராலம்ப திவ்யசுக பரிபூரணா
செயமிகுத் தலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (2)

வாசமலர் வகைசூடி நேசமுட னிசைபாடி வளர்கொங்கை யதனைமூடி
வஞ்சனைக் கயம்பேசி விஞ்சுகள பம்பூசி வளையணி கரங்கள்வீசி
யாசைமுக மதுகோட்டி மோசவரி விழிகாட்டி யற்பவின் பத்தையூட்டி
யடைவாக சுககந்த பொடிதூவி வெகுசொந்த மப்பொழுது செய்யுமந்த
வேசையர்த மய்ல்போக்கி மாசடைய பிணிநீக்கி மேவுநின் கருணைதேக்கி
மெய்யறிவு தந்தென்னை யாளுதற் கிதுநல்ல வேளையுனை யேநம்பினேன்
நேசநிகழ் சரவணத டாகத்து தித்தருள்வி சித்ரப்ர ணவசொரூபா
செயமிகுத் தலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (3)

நெடியசக் கரவரையு மிடியவெற் புகள்பலவு நெரியநீத் திலவரிசைநீர்
நிறைநின்ரக் கடல்சிதற முறைவிடுத் திரவிமதி நினைவுமற் றுளமருளவே
படிபொறுத் திடுமரவு விடமுமிழ்த் துளறியுடல் பதைபதைத் துழலமரர்கள்
பறவையொத் திடவலய முறுதிசைக் கடகரிகள் பிரதவித் தலறிவிழவே
ஆடுவுமிற் றதிரமகி முடியர்விக் கினமொழிய வயர்முகிற் படலமதெலா
முடைபடக் கனபரத நடனமிட் டிகலிவிரை வொடுசமர்க் களமதனிலே
ஒடுசிடுத் திடுமவுணர் படைதிடுக் கிடவுபய சிறையடித் தினியபுகழ்சேர்
செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (4)

கறுத்திடு விடத்தொடு மழற்சிகை பரப்பிய கடைக்கன லுதித்ததெனவே
கனப்பொரு களத்திடை யுழக்கிமுடு கிப்பரர் கனைத்தசுர் மருப்புகளினால்
வெறுத்தவர் திடுக்கிட வுரத்திடு பதத்தினின் மிதித்துடல் குழைத்துனிபோர்
வினைத்தடரு முக்ரத வளக்கட களிற்றிறை விடுத்திடு புகட்புயலெலா
மிறுத்ததொறு வக்குல நிரைத்திரள் பயப்பட விடித்துவருடித் திணுமகா
ளிடக்கொடு முடிப்பரு வதத்தினை மலர்க்கையி லெடுத்தவல வர்க்குமருகா
சிறுத்திடு மனத்துய ரகற்றிடுய சற்குண திடத்தினை யெனக்குதவுவாய்.
செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (5)

பரவுமிசை வரிவண்டு விரைகமழு மதுவுண்டு பயிலுமென் மலர்கொண்டுநின்
பங்கய பதங்களி லணிந்தினிய செந்தமிழ் பகர்ந்துனை வலம்புரிந்து
சரவணப வாபரா பரவடிவ மேசரா சரமான கருணைகரா
சதுர்வேத பூரண முதுஞான காரண சமரசே தனவாரண
அரகரகு காநீதி வரதன்மரு காசோதி யாதியே யெனவோதியே
யநுதினமு மெனதுதரு மனசையொரு வழிநிறுவி யடியேன் றுதிப்பதற்குத்
தெருளது கொடுத்துவெம் பருவரல் கெடுத்துளந் தேற்றிவினை மாற்றியாள்வாய்
செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (6)

மாருத போரசை வேரோடி நீள்பாச வனமதின் முளைத்தெழுந்து
வளர்பெண்டு பிள்ளைக ளெனுங்கவர் விரித்தறிவு வண்டமுறைக ளோச்சொரிந்து
வேரு[illegible]சுற்றமாம் பறவைக் குழாங்கட்கு மேவுமிட மாகிநின்று
வெய்யகா மாதிமலர் விரவியுறு பாவநறை வீசிமத மாங்கனிபழுத்
தாருத கவலைப்ர சண்டவெங் காற்றினு லலையுமிவ் வாழ்வாமர
மதுகூற்றெ னுந்தச்ச ரைப்ப டாமுனை யடியிணை கொடுத்தென்னையாள்
சேருடு குங்குமக் களபமணி பூண்முலைத் தெய்வகுஞ் சரிமணாளா
செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (7)

அறனது புரிந்தென்ன மறைமொழி தெரிந்தென்ன வணிபுகழ் விரிந்தென்னநூ
லாகமங் கற்றென்ன யோகமும் பெற்றென்ன வரியபிணி யற்றென்னவீ
ருறுதவ முடித்தென்ன முறைபல படித்தென்ன வுனதருளை யடையாதவர்க்
குறுதியிலை யிம்மையினு மறுமையினு மன்றுபல வென்றுமிலை யாதலாலென்
வறுமைகுற் றந்தீர்த்து நிறையருட் கண்பார்த்து மனசைத்தி ருத்திநல்ல
வழிகாட்டி யென்னைநீ யாளுதற் கிதுசமய மவுனசர வண பவகுகா
திறலவுணர் படையன்று முரியமுனி வொடுசென்று செருவினின் முடுக்கிவென்ற
செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமர குருவே. (8)

என்னென்ன விதமாக முன்னின்று சொல்லிமுறை யிட்டபோ திலுமேழைமே
லெள்ளளவு மிரும்பய மிலாததே துன்மன மிரும்போ திரண்டகல்லோ
அன்னையே யிருமதலை தன்முகம் பாராமலகலத் துரத்திவிட்டா
லாதரிப் பவர்களெவர் பூதலத் திலினிய வமுதகவி மாலைசூட்டி
யுன்னையே தொழுமடிமை தன்னைநீ நழுவவிடி லுன்னையல் லாமல்வேறோ
ருதவியுண் டோபல வுணர்த்தலென் னேயெனை புவந்தாள்வ துனதுகடனாற்
றென்னர்கோன் நன்மச்ச ரங்கூனிரண்டையுந் தீர்த்தருள்செய் கார்த்திகேயா
செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (9)

ஆரண னுமாகிநெடு நாரண னுமாகியுய ரமரர்புக் குரனுமாகி
யாதியாய் நீதியாய்ப் பாதியா யொன்று யனுதிப்ப ரஞ்சோதியாய்த்
தாரணிச லங்கனல கோரவளி விண்ணெனச் சாற்றுமைம் பூதங்களாய்ச்
சத்தியாய்ச் சித்தியாய் நித்திய னந்தவெளி தானுகி மோனமாகிக்
காரணக் கருவாகி யருவாகி யுருவாய்க் கனிந்தபே ரருளுமாகிக்
கதியாகி விதியாகி மதியாகி யெங்குங் கலந்தவே தாந்தவாழ்வே
சீரணி யுலாசபரி பூரணம ணேகரா சிறியேனை யடிமை கொள்வாய்
செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே (10)

சாதிபல பேதமுறை யாகிவெகு தூரஞ் சமீபமா யணுவிலணுவாய்த்
தற்பரமு மாகிவள ருற்பனமு மாகியறு சமயங்க ளுக்குமெட்டா
நாதமய மாகியழி யாதபே ரின்பசுக ஞானப்ர காசமாகி
காலான வேதத்தின் மேலான பொருளாகி நட்பினொடு பகையுமாகி
மாதனமு மாகிமனு நீதபல னுகிமும் மலபாச விருளகற்ற
வருமணிவி ளக்காகி விரிகிரண மதியிரவி வடிவாகி நின்றமுதலே
சிதமல ரனையநின் பாதநித மறவாத சிறியேனை யடிமைகொள்வாய்
செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (11)

குமரகுரு பதிகம் முற்றிற்று.

குருபரன் றுணை.

சிவகிரிப் பதிகம்.

———:o:———

பதினான்குசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சூடாமணி யடுத்த கடீஸ்புடை யுடுத்த தோல்புலி தனில்யமன் விடுத்த
தூதையே யன்னக் கோதைமா ரென்னத் தாளிற்றாமற் றவர்வளர் சொல்லிக்
குடமுலை யிடையிற் படரிரு ளுடையிற் கொடிந்து மலர்செறி சடையிற்
குலவிய மணத்திற் கலவிசெய் குணத்திற் குழிக்குபு புலம்புகந் தனத்திற்
றிடநறை மொழியிற் றடவரி விழியிற் [illegible]டி தடவிழு குழியிற்
சிந்தையைப் போக்கி சிந்தைதனைத் தேக்கித் தியங்குறு தியக்கெலா நீக்கி
யடல்செழு பத்தி யுடனுயர் சித்தி யளித்தெனை யாண்டருண் முத்தி
யருவிகள் பலசூழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே (1)

தனிசிகர் பாவி வினையொடு மேவித் தலைத்தலை குரங்கெனத் தாவித்
தவநிலை துறந்து பவநடைசிறந்து சாதன நான்கையு மறந்து
மனைமுத லாய புனைதனி லோய வாஞ்சையைத் தழுவு மென்மாய
மனத்தைநீ திருத்திக் கனத்ததுாய் விருத்தி வாய்ப்பகல் விளத்திடை யிருத்தி
யுனைநிதம் போற்று நினைவுநன் காற்று முணர்வு மெற் கருள்கதி யேற்று
முயர்குண நிதியே யயர்வறு ஆதியே யுறுசெழுங் கருணைவாரிதியே
யணியுமை பாலா முனைவடிவேலா வடியவர் தமக்கனு கூலா
வருவிகள் பல்சூழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே. (2)

மூடரை வணங்கிக் கேடரை யிணங்கி மூதுணர் வினரொடு பிணங்கி
முயனெறி தாழ்ந்து மயனெறி வீழ்ந்து முடிவறு பவக்கட லாழ்ந்து
வாட[illegible] விடுத்து நீடல ரெடுத்து மணமெழு மாலிகை தொடுத்து
வசையினின் பாத பிசைகயங் காத வகையணிந் துருகிமெய்ப் போத
வீடடை செல்வப் பீடருள் சொல்வ வேறினியாவுள வில்வ
வேணியர் மகவே பேணிய மகவே வெம்பணி நெனி நெளிந் தகவே
யாடல் செய் பரியோய் பாடல்கொள் பெரியோ யாரணத் தொடர் வரியோ
யருவிகள் பலசூழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே. (3)

கருங்கொடி பருந்து பருங்கழு கரு[illegible]று காரிய விருந்துநீப் பொருந்து
கடும்பவக் காடு கெடும் [illegible] கக்கிசப் பொக்கிச வீடு
சருங்கலின்மோக [illegible]ருங்கும் ராகந் தொருமிட மென்னுயிர்த் தேகஞ்
சோருமுன் வின[illegible] சேர்நெறி தன்னைச் சொலிக் கொடுத் தாண்டருளென்னை
மருங்கொளிர் [illegible]ய்ய வனிதைதந் தழுவி மலர்களை யெறிந்தினி தாய
மாதரை விரும்பி[illegible] தக்கர விலங்கை மருகுறத் தள்ளிவாளையும் பெற்
றருங்கனை யெடுத்தக [illegible]ன் டனைதவி னணையர வரியோன்
றருவிகள் பலசூழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐ[illegible] தெய்வநா யகனே. (4)

தருமநா லெல்லை மருவிடா தொல்லை த[illegible]ழுந்தெழு சினங்கெட வில்லி
தாமத மென்ற காமமு நின்ற [illegible]மர்புரி கின்ற
விருவினை யறியேன் றிருவருள் [illegible]றியே [illegible]னாங்கன முய்வனோ சிறியே
னிவையுணக் கழகா நவைகளிற் ப[illegible]ற்கைதந் தென்னையாள் குழகா
வரவுமை தழுவி வளர்பல மதனை வ[illegible]பு தருக்குழை தாங்கி
வண்டலையேந்தித் தொண்டர்கள் கவர்ந்து வசம்ப[illegible]மாவிடை நடத்தி
யரவமேற் கொடுமுத் தாமுன் காட்டி யடுத்[illegible] மலைவனைத் தரன்போன்
றருவிகள் பலசூழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே. (5)

பிரிவறுநேச மரிவையர் பாசம் பேசவொண் ணுதன் மோசம்
பிடித்திடில் யாரே படித்திடு நேரே பின்னடந் துய்வர்பேய்ப் போரே
பரிவென வொன்றோ பெரிதுள வன்றோ பாவியே னதிற்பட னன்றோ
பருவநா ளீது வருமமா காது பாறுகாத் திடத்தடை யேது
தெரியவே யிசைமா தினமனத் தனிறு செழிக்குமெண் கனிவருக் கிறத்தாம்
திரண்டவா ரணங்கள் செறிந்தொலிப் பதனுற் சென்றுகா வுனத்திலே றுந்தவா
லரியதா மரைமே லாகவாந் திடலா லகிலமு முதவலா லயன்போன்
றருவிகள் பலசூழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே (6)

தாங்கரும் பார மோங்ககங் காரஞ் சலமுதல் வினைசமு சாரந்
தருக்கினு ணாந்தத் திருக்குலீல் பந்தத் தளைப்புகா தய்யநின் சந்தப்
பூங்கழ லருளோங்கவி தெருளே பூத்தவே தாந்தமெய்ப் பொருளே
பூரணக் குருவே காரண[illegible] கருவே புத்துரை கடைந்தசித் துருவே
தேங்கரும் பெடுத்துத் திருந்தவன் டினமேற் செறிந்துமென் பூவையு மேந்தித்
திகழ்வினை நடத்தி மிகமதிக் கவிப்பிற் சென்றுலாய் தாக்கயல் காட்டி
பாங்ககன் றவனை யலை[illegible]றிடுந் திறத்தா லங்கச வேட்குமொப் பாகு
மருவிகள் பலசூழ் தருசி[illegible] கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே. (7)

வேர்பெரி தோடிச் சோர்வற நீடி விரிந்தழும் [illegible] லவிருண் மூடி
விண்பகல் கழித்து மாண்பதி வழித்து மெலிவ [illegible] ழு தொழித்துப்
பார்புகழ் கனமுஞ் சீர்புனை மனமும் பத்திபு மளித்தனு திமமும்
பாதுகாப் பாயே சோதிவேற் சேயே பாவியேற் குதுறணை [illegible]
தேர்பரி யமரத் திரள்வலி யுடைத்தாய்ச் சிளமரும் பச்சிலை தேர [illegible]
திதிசெவ் வாளி.சிறவனை தடிகத் திசைமெடுத் தெதிர்பரு வலசு
யார்வம தொடுசென் றலைதகலாற் செங்கோ [illegible] கருமொப் பாகு
மருவிகள் பலரும் தருசிவ [illegible] தெய்வயா யகனே. (8)

தீக்கவ ரிடையே புக்கவர் நடையே சார்[illegible]லா தனங்கவேள் படையே
தாக்கொத் தருகி யேக்கமும் பெருகித் [illegible] மைபயந் கனவிறைற் கருகிச்
சிக்கட ரீனத் துக்கமதான திரைப்படிந் [illegible] ஞானத்
திருவழ தாட்டிப் பொருள்வழி காட்டி [illegible] வான் டருள்புலை யோட்டி
யெக்கலை களும்பெற் றிறவினை யெறிந்து [illegible] மைதிர்மலங் காமையுந் தழுவி
யிலங்கிய தருக்காம் புலங்களை [illegible] டக்கி யிலிவிடுத் தனுதின முறைகொண்
டக்கரை மனத்து டமூந்தலான் மவுனத் தருந்தவ முனிவரு மனைய
மருவிகள் பலரும் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வயா யகனே. (9)

மதிவலர் போலே முதிருரை யாலே மாத்திரம் பிதற்றிமேன் மேலே
வஞ்சக விதமு நெஞ்சக மதமு மன்னினே னலதுனை நிதமுந்
துதிபுரி கிலனே கதியெனு நிலனே தோய்வதெங் ஙனமினி யலனே
தொடர்துணி பேற்றி யிடர்பிணி மாற்றிச் சுகங்கொடுத் தருண்மலர் தூற்றி
விதிமுனி வரரு நிதிவளர் சுரரு மேதகு வித்தியா தரரு
மிகப்பணி பாதா மகத்துவ வேதா வெஞ்சிறை விடுத்தமெய்ப் போதா
வதிர்திரை செழிக்கும் பொதியிருள் கழிக்கு மணிநவ மணிநிரை கொழிக்கு
மருவிகள் பலரும் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வயா யகனே. (10)

சிவகிரிப்பதிகம்

முற்றிற்று.

கந்தநாதன் றுணை.

திருச்செந்திற் பதிகம்.

வாங்குமிடை யேங்குமென தாங்குபுனை கோங்குமுகை மலர வாட்டி
யாங்குவிழி வீங்குமலை தாங்குபவர் நீங்குமய லனைத்து பின்னே
நீங்குமொரு பாங்குதனை யீங்குதவு தாங்குமிசை ஞிமிறுன் டார்க்குந்
தேங்குவளை பூங்குவளை தேங்குவய லோங்குதிருச் செந்தி லானே. (1)

வேற்றுமைமி னூற்றுறைகள் சாற்றுமதனி லாற்றுணையின் மெய்த்தாட் கேதொண்
டாற்றுபவ ரேற்றுவரு கூற்றுவன் [illegible] வர்தெள் ளமுதத் தாரை
யூற்றுகதிர் தூற்றுமிது திற்றுமதி [illegible] மசடை யுடையோர் பாலா
தேற்றமொரு ளேற்றமினை பாற்றுதவர் போற்று திருச் செந்தி லானே. (2)

மூந்திசியிற் பந்துகிரி மிந்துறமு னிந்துவளர் முலையார் பாற்பட்
டந்துகளி னந்துமொலி ஞெருந்துளல மந்துசலித் திலையாவண்ணக்
கந்திதுய ரந்துடைமலீந் துசெறி கொந்துவிரி தன்கா லெங்குஞ்
சிந்துகதி ருந்துகலை யிந்துமுகில் வந்துதவழ் செந்திலானே. (3)

ஈறுபடு காறுமொரு கோறுமுணை வேறுபிரிக் கீயார் பாற்போய்
வீறுபல நூறுதுதி கூறுபுகா டோறுமியான் மெலிகு வேனே
ஆறுகவி பாறுவகை யேறுதவு நாறுபொழி லொளிர் வண்டார்ப்புந்
தேறுமலர் தூறுமது வூறுவய லேறுதிருச் செந்தி லானே. (4)

பாந்தகெதி விந்தமன மாந்தரென லாந்தடியார் பாற்சென் றேறப்
போந்தகலி நீந்தவர மீந்தருள்செய் கந்தன்முகில் பொருவும் வள்ளி
காந்தவயி லேந்தமரர் வேந்தவசு ராந்தகமை கனிவி னூர்ந்த
சேந்தகுண சாந்தமுதிர் பூந்தமிழ்கு லாந்தகைகொள் செந்தி லானே. (5)

சூலமணி காலனெதிர் கோலவலை போலமுதிர் தூய வேலை
யாலகறு நீலமலர் சேலமுது போலவிழி யமைந்த மாதர்
மாலகல நாலறிவு சாலவருள் மூலமன்ற வழுத்த ஞான
சீலவனு கூலவுமை பாலவடி வேலதிருச் செந்திலானே. (6)

மெய்யமத னெய்யவிரு சையமூலை நொய்யவிடை பவளச் செவ்வாய்த்
தையலர்கள் குய்யமதின் மையலொடு கையவினித் தருமேழ் நாயேன்
பொய்யகல வையமிசை யுய்யவருள் செய்யமலிற் புரவி சேவற்கைச்
செய்யமுரு கையவனர் மெய்யர்பணி துய்யதிருச் செந்தி லானே. (7)

கன்றல்புரி கின்றவினை வென்றவனின் குன்றமெழ கதிரோற்கன்ட
வன்றிலென லின்றகல வென்றனுள நின்றறிவு துலக்கி யாள்வாய்
மன்றவள கன்றமர வொன்றவிடை பின்றரிய வயவர்சூழச்
சென்றமரி லன்றவுணர் பொன்றநகரி வென்றதிருச் செந்திலானே. (8)

ஆன்றமலை போன்றசினை யூன்றபெருமூன் அமயக் கான் காட்டைச்
சூன்றபொருள் சான்றதமி யேன்றறவு தான்றனியச் சொலியாற் மேன்மை
யேன்றநறை கான்றமுகில் சின்றகதி ரோன்றயர்த் தெல்லை தாவித்
தேன்றவிக ளூன்றபய னின்றபொழி ரேன்றுதிருச் செந்தி லானே. (9)

மேக்குமறை சோக்குமணி நாக்குரிசி லாக்குமலை விடாங்கவி
மூக்குமுனை வாக்குணறவு நீக்குபுமெடு ஊக்கு நவ் முற்றாவ காப்பா
பூக்குமணி தூக்குபல பாக்குளமடி தாக்குயில வாகர மாடத்
தேக்குநறை போக்குநறு மாக்குவனி நோக்குதிருச் செந்தி லானே. (10)

வாழி.

ஏகபாதக்கட்டளைக் கலித்துறை.

மங்கலந் தானவ ரஞ்சித மானவ மன்னனந்தா
மங்கலந் தானவ ரஞ்சித மானவ மன்னனந்தா
மங்கலந் தானவ ரஞ்சித மானவ மன்னனந்தா
மங்கலந் தானவ ரஞ்சித மானவன் வாழியவே.

திருச்செந்திற்பதிகம்,

முற்றிற்று.

43

வடிவேலன் துணை.

பழநி நான்மணிமாலை.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தபரஞ்சிலொய்ய விபுதர்பரவுந் தனிமுதலே
சுபரஞ்சிதம்பெறு மெய்ப்பொருளே யுயர்சுத்தமதா
னபரஞ்சிதம்புக முன்பர்க்குதவு நயவருள்சே
ரபரஞ்சிவேழமுகனே நின்பாத மடைக்கலமே. (1)

இதுவுமது.

நீதிரியப்பெறு மாவமுந்தொல்லைச் சிறுமையுமிப்
போதிடும்படி நாதுங்கருணைபுரிந்தருள்வ
மாதிரியம்பகன் வழிபடுஞ்சூழ மலர்நிறைபூம்
பாதிரிவேழமுகன் செந்தாமரைப் பாதங்களே. (2)

இதுவுமது.

விசலைவேலை புடைசூழ்புவிதனில் வேளினது
பூசலைக்கு மறிந்தறியாமன்முற் போதுசெய்த
மாசலைவாள துயர்திர்க்குமொற்றை மருப்பருட்கட்
கோசலைவேழ முகவன்பொற்றாள்சிரங் கொண்டவர்க்கே. (3)

காப்பு—வெண்பா.

மணிமாலைக் கும்பதன வள்ளியன்பன் றன்னன்
மணிமாலைக் கின்பமிக வாழ்த்திப்—பணிவோர
கம்பகர வாரணமேற் காமுற் றிலங்குசெம்பொற்
கம்பகர வாரணமே காப்பு.

நூல்—வெண்பா.

நாதா வலங்கார நாயகா வின்னுமென்மேல்
வாதா வலங்கார வாணையம்—போதார்
குழனிமலை கந்த குமரா வயல்சூழ்
பழனிமலை யாய்கடைக்கண் பார். (1)

கலித்துறை.

பாரப்பருவ முலையார்மயலைப் பகைத்துநின்றுன்
சேரப்பருவ ரலைசீத்தெனக்கருள் செய்விடையை
யூரப்பருவ ரவைபுண்டவற்குமொன் றோதியலங்
காரப்பருவ தமதிற்குலாவிய காவலனே. (2)

விருத்தம்.

வலனேபுரிந்து மருக்குலவுமலர்கடுவி விடையமிதிற்
புலனேகாமணி நுவின்றுள்போற்றித் தமியேன்பணிந்துநல்ல
பலனேபெறுதற் கருட்கடைக்கண்பார்த்துக் கவலைதீர்த்தாள்வாய்
கலனேர்குடிகொண் முலைக்குறத்திகணவா வடிவேற்கரத்தானே. (3)

அகவல்.

தானேவலைப்படு மானேபோலக்
கான்றநக்குத் தேனுரிளஞ்சொல்
விடந்திகழ்கூர்ங்கண் மடந்தையர்கூவி
தனைமிகவிரும்பி யுணர்ந்தமறந்து
மதிதடுமாறி திதிபலதேட
வொல்லெனவோடியெம் புல்லரைப்பாடியு
மிழிவொடுதிரியுந் தொழில்பழகாம
லமிழ்தினுமதுரத் தமிழெனுமலர்கொண்
டுன்பதாம்புயத்தை யன்பினுற்போற்றிப்
புகழக்கருணை புரிவாய்
பகர்தற்கரிய பழமறைப்பொருளே. (4)

வெண்பா.

பொருளிலங்கும் பத்தனத்தார் புன்மையனிக் கும்பத்
தருளிலங்கும் பத்தனத்தார் தம்மா—மருகனென் பாற்
பாடுபவர்க் கஞ்செல்வம் பாலிப்பா னைப்பணிவோர்
வாடுபவர்க் கஞ்செல் வரோ. (5)

கலித்துறை.

செல்வரத்தானை மயிலாடுமாமலைத் தேவைமலர்ச்
செல்வரத்தானை யவுணர்படைபைச் செறுத்துவென்ற
செல்வரத்தானை முருகனைப்போற்றல் செய்யார்நரகிற்
செல்வர்த்தானை குவர்கெடுவாரித் திறமிசமே. (6)

விருத்தம்.

மேகமெனுங்குழல் சிவகிர்ந்ததில் வேர்புனையிங்கித மானுர்மா
மோகநெடுங்கட லூடினதன்பது சூழ்கிமனஞ்செயல் சோர்வேனே
தேகபவந்தவிர் யோகர்வணங்கிய சேவடிதந்தெனை யாளாயோ
மாகநிறைந்தவி லேகாருந்துயர் மாறவிளங்கிய கோமானே. (7)

அகவல்.

மானேர் வரிவிழி மடமங் கையர்தம்
ஊனே குடிகொண் டுறுகடி தடமெனுங்
கொடும்பவம் விளையுந் தடம்பனை யிதனுள்
உலப்பரு விதிவலிக் கலப்பையின் வசமாய்த்
தாமத குணந்தரு காமமாங் கயிற்றிற்
கட்டுண் டடர்மட முட்பெருந் தோலால்
இடிபட் டுழபக டெனமதி தளர்ந்து
காறடி மாற்றுக் கதியினை யிழந்து
மிடையுமுற் பவச்சேற் றிடைபட் டுழன்று
வினை திரிந்தருள் பேறு தவர்காண்
மறைகளின் முடிமீ துறைபரஞ் சோதி
குரவணி திகழ்புய சரவண பவனிரு
பாதபங் கயத்தை யேதினம் துதித்து
வந்தனை புரிந்து மகிழ்மின்
சிந்தையி னினைந்தவை சித்தித் திடவே. (8)

வெண்பா.

திடத்தருண மீதுவருந் தேவா வருள்செய்
திடத்தருண மீதுவருந் தேலென்—றிடர்ப்பிணிதீர்
வாமா விளங்குமரா மாலைபுரள் பொற்புயச்செல்
வாமா விளங்குமரா வா. (9)

கலித்துறை.

வானத்தமர ரனம்பணைசூழ்ந்த வையாபுரியாய்
வானத்தமர ரசேந்தினைத்த வாமருகே
வானத்தமர முகின்மேனியான்மரு காமலர்போல்
வானத்தமர தநல்குஞ்செற்றதன் மாமணியே. (10)

விருத்தம்.

மணிமகுட வண்டர்சிவ தவமதுபு ரிந்தமுனி வரர்மவுனர் வந்து முறையே
பணியுமுரு கன்றனது திருவடியை யன்புகொடு பலதரமி னைந்து புகழ்வோ
ரணிபுலவி ஸின்பமுற வெகுபொழுதி ருந்துதெளி வழிவிரைவு பின்பு நமனார்
கணிதர்தமை வென்றினிய கருணைபெரு கும்பரம கதியினல னும்பெறுவரே. ()

அகவல்.

பெறுபே றறிவெனு முறுபா கெறிந்து
பொங்குப தேசமா மங்குசக் துறந்து
கழிபெருங் காமங் கடுஞ்சின மயலெனும்
இழிவுடை மும்மதம் பொழிதர வுலக
பாசமா மெழுக படாத்தினி லமைந்து
தொடர்ந்திடு மெழுபவ விடங்கணி றாங்கி
மைதோய்ந் தடுதொழின் மறலிபேறு கறுத்து
மெய்தோய் வேலினை நீண்டிரு குழையொடு
பொருதுமென் குமிழின் புறமறிக் தொதுங்கி
முழுக்கொலை களவு பழுத்தொளிர் தடங்கண்
மங்கைமார் புளகிதக் கொங்கைமால் வரையைக்
கண்டே நுகர்பொரு ளுண்டென விரும்பிச்
சார்பினிற் சென்றித மூறலை யருந்தி
நயங்கெடு மல்குற் பயம்பினில் வீழ்ந்து
புத்தியு மருண்டு தத்தளித் துழன்று
ஞானேர் கரதல மாறுர் களிறென
வினை கலங்கு மெய்ம்மதி யிலர்தான்
மிகத்தவ மியற்றிய வகத்திய முனிக்கொரு
பொருளினை யோதிய திருவருள் வாரிதி
வானவர் புகழத் தானவர் படைகளை
வென்றுமீண் டொமகிழ்ந் தன்றுகோ தடிக்குத்
தணிவறு சுடரெறி மணிமுடி சூட்டி
முருகன் சிவசண் முகசர வணபவன்
சங்கினை முயிர்த்த தரளக் குப்பைய
பவளவாய்ச் செங்காற் பசியபொற் சூட்டு
தன்னிறத் தூவி யன்னமுங் குருகும்

தஞ்சினை யாமென நெஞ்சினு ணினைந்து
வந்தடை கிடக்குஞ் சுந்தரச் செழுநீர்க்
கழனிகள் சூழ்ந்த பழனியங் கிரிவாழ்
போத சொரூப புனிதன் றனதிரு
பாதபங் கயத்தைப் பணிவீ ராயின்
அகில தலத்தினி லரும்பிணி யின்றிச்
சகல வெறுக்கையுந் தாம்பெற் றமர்ந்து
பின்பு சுவர்க்கப் பெருநக ரெய்தி
பந்துள போக மெல்லாமனு பவித்து
மாலோன் பிரமனும் வாழ்த்த
மேலாம் பதத்தினில் வீற்றிருப் பீரே. (12)

வெண்பா.

பிரமரு மானலத்த பெட்புமுலை யம்பிகைசிங்
காரமரு மானலத்த கம்பொருகன்—சீரடியை
வந்தித்த வந்தவிர்வான் வாழ்க்குரன் மனத்துறுபட
யந்தித்த வந்தவிர்வா னல். (13)

கலித்துறை.

ஆலத் திருக்கும ராவல்கு லுங்கொடி தானவிர்க்கா
சாலத் திருக்கும ராகமுஞ் சேர்பெண்க டம்மைவிட்டுச்
சீலத் திருக்கும ராமுரு காநெறி செப்புமறை
மூலத் திருக்கும ராவணி யாவென முன்னுநெஞ்சே. (14)

விருத்தம்.

சேலினை வெறுத்து வேலினைச் செறுத்துச் செயிவிடத் தினுங்கறுத் தறுத்துச்
செவ்வரி பரந்து வெவ்வினை சுரந்து சித்தர்த மனத்தையுங் கரந்து
கோலமை தீட்டிக் காலனை வாட்டிக் குலவிய மதர்விழி காட்டிக்
கொண்டையு முடித்துச் செண்டது பிடித்துக் குயில்பொரு மினியசொற் படித்து
மாலைகள் வேய்ந்து மேகலையில் வாய்ந்து வருமட வார்தமைத் தோய்ந்து
மிறந்தரு தீது பிறந்திலை யாது மகிழ்வுற வருள்செயிப் போது
காலைக டோறுஞ் சோலையி லூறுங் கள்ளையாற் பயிர்வளை மீறுங்
கழனிகள் சூழும் பழனியில் வாழுங் கர்த்தனே நித்யகா ரணனே. (15

அகவல்.

நேமிகள் புடைசூழ் பூமியின் மீதே
யன்னைதன் வயிற்றிற் றுன்னிய கருவாய்ப்
பகருமுந் நூறு பகல்சென் றதற்பின்
பிறந்துட னவ்வழி சிறந்திடு முறவோ
ரேனையோ ரெடுத்துச் செவ்வாய் புகட்டி
மாதிடம் பெறுநே சோதிடம் வினவி
மனமது மகிழத் தினவமிர் தருத்தித்
தவழ்ந்து நடந்து தான்விளை யாடி
யற்புத மழலைச் சொற்பல பயின்று
சிறாரொடு கூடி நறுமலர் சூடிக்
கலனுடை யணிந்து கலைசில தெரிந்து
வாலிப வயதாய் மதன்கணை தொடக்
காமங் கனிந்து கலவியை நினைந்து
கொலைகுடி யிருந்த விலைமடந் தையர்த
மனைதொறும் புகுந்தவர் மயலிடை வீழ்ந்து
பொருள்புய வலிமன மருமைத னிளமையும்
வறிதே யிழந்து மதியினை மறந்து
சின்னாட் சன்னைகள் செய்தலைத் துழன்று
மூப்பினி லயர்ந்து முக்கால் படைத்து
நரைத்துட றளர்ந்து நடுக்கமுற் றொருவி
யிரும விளைப்புப் பொருமலா லுலைந்து
தாழ்வாய் வளர்ந்து போழ்வா யாகிப்
பொருந்திய வினையால் வருந்திடு மிந்தப்
பொய்யுடை வாழ்வை மெய்யென விரும்பி
யுனதடி பேணு முளமெலி யாம
லின்பநல் லறிவை யெனக்கருள் புரிந்தே
யனுதின மென்னை யாள்வாய்
மனுமுறை வழாத மௌனசற் குருவே.

வெண்பா.

வேலா வலையமன மின்னார்மா தீர்த்தருள்கூர்
வேலா வலையமனமின்னுசெங்கை—மாலும்
விழுத்தவரும் வள்ளிதலை மென்மலர்வந் தோனும்
வழுத்தவரும் வள்ளிதலை வா. (17)

கலித்துறை.

தலைவ னமலை புதல்வன் பவளத் தடஞ்சடையின்
றலைவ னமலை யரற்குட் பொருள்சொலுஞ் சற்குருநீ
தலைவ னமலை முலைவள்ளி யன்பன்பொற் றுண்மிசைக்கா
தலைவ னமலை வதுநிரை வைத்துத் தவஞ்செய்நெஞ்சே. (18)

விருத்தம்.

சேத னப்பொருட் டேட மறந்துநெஞ்
சேத னப்பொருட் டேசெவி லோனவரு
மாத ரச்சம வேலனை வாழ்த்தியா
மாத ரச்சம வாவைவிட் டெய்யுமே. (19)

அகவல்.

வேரிசூழ் பங்கய மென்முக மலர்ந்து
காரிதழ்க் குவளையங் கண்ணினை விழித்து
நயமிகு நறவு வெயர்வது சொரிந்தங்
கொழுந்துள வள்ளைக் கொழுஞ்செவி குலுக்கி
யமுதமீ தூறிய குமுதவாய் பொருந்தித்
தண்ணறு தரள வெண்ணகை திருந்திப்
புன்னறுங் குமிழிக் கனதனம் படைத்து
வந்தடர் சைவலக் கொந்தள மலைய
வந்தெனுந் தூய கந்தர மார்ப
மற்றொரு பூங்கொடிச் சிற்றிடை யொசியச்
சிறந்திடு சிறையனம் பறந்திரி தருமொலி
சிலம்பென விளங்க நலம்பெறு கணவர்தந்
தடம்புய மருவிய மடந்தையர் நிகர்க்கும்
வாவிசேர் சிவகிரி மேவிவாழ் குருபர
நாதனி னோதமெய்ப் போதசொ ரூப

துன்னுமிவ் வுலகினின் மன்னுபல் லுயிர்க்குங்
கடாக்ஷமூற் றுதவும் சடாக்ஷரப் பொருளே
தொடர்பவ துன்பக் கடலிடை வீழ்ந்து
கரைகா ணமற் கலங்கி வருந்துமிந்
நாயேன் றனக்கு நல்வழி காட்டித்
தாழ்மனந் தேற்றி யூழ்வினை மாற்றி
நிதமுனைப் போற்றி நினைய
மதிகொடுத் தருள்வாய் வள்ளிமோ கனனே. (20)

வெண்பா.

மோகமட மானார் முதுமைபல்விட் டுய்யநெஞ்சே
மாகமட மானார் மருகனிகழ்—வாகியமுப்
பாத கமலம் பவமிகத்தோர் பாலுறைவேன்
பாத கமலம் பணி. (21)

கலித்துறை.

கமலத் தனத்தன கதிர்த்த நாதன் கடற்றுயின்ற
வமலத் தனத்தன மென்கந் தரவள்ளி யன்பனன்பர்
விமலத் தனத்தன லார்புன் மயலில் விழார்வினைதங்
குமலத் தனத்தன ராலெசெல் லார்கதி கூடுவரே. (22)

விருத்தம்.

வரத்தானைப் புயல்வணன்செல் வரத்தானை மிகுந்தபுகழ் வளர்வே லானை
கரத்தானைக் குகனைமெய்ச்சுந் தரத்தானைக் கமலமெனத் தயங்கி ராறு
கரத்தானைப் பிறைதவழ்சே கரத்தானைக் கிளையானைக் கருணை சேர்நேத்
திரத்தானைச் சடாக்ஷரமந் திரத்தானைப் பணிந்துவினை தீர்ப்பாய் நெஞ்சே. (23)

அகவல்.

சேணுறு பொரியமைத் தேமாங் கனியும்
பெட்புடை வருக்கையின் முட்புறக் கனியு
நிரம்பிய விரிதலை யரம்பைமென் கனியுந்
தாமே பழுத்துத் ததும்பிப் பொழிதரு
மம்மது வேதன் மும்மத மாக
விரும்பிசை யிடற்றுச் சுரும்பின மணிகொடு
படர்ந்துள தோற்ற மிடங்கனி யாகச்

சோகவெம் பிடியெனும் பாகனை யெறிந்து
செழுங்கதிர்க் கற்றையஞ் சிகர மலைத்து
விடாப்பெரு நிறைமுக படாத்தினி லமைந்து
பூமக டன்களி றுமென விளங்கும்
வயல்சூழ் பழனி மலையில்வீற் றிருக்கு
மருமறைப் பொருளே யடியர் கண்மணியே
யின்பமே விளைக்க வினியசெங் கரும்பே
மலைத்தவின் னாவர்வினை தொலைத்தருண் மருந்தே
துதிப்பவர் மனத்தினு ளொளிர்க்குமெய்ச் சுடரே
மருவுகுஞ் சரிக்கு வாய்த்ததெள் ளமுதே
தினமு முனது திருவருள் புரிந்து
தமியேன் கவலை தணிப்பாய்
கமழ்பூங் கடம்பணி கனகதிண் புயனே. (24)

வெண்பா.

புயலனைய மேனிப் புனிதன் படைக்குஞ்
செயலனைய மேனித் தியர்க்குந்—துயர்தவிர்த்த
தேவா சுகந்தந் திடம்புனைமார் பாமயின்மீ
தேவா சுகந்தந் திடு. (25)

கலித்துறை.

திடத்தா னவரச லத்தையும் வாட்டிவெண் சிற்றமதோற்
கடத்தா னவரச னுக்கருள் செய்த கனகொடிக்குக்
குடத்தா னவரச வேழமென் சொல்வள்ளி கோனருடம்
மிடத்தா னவரச னிக்குறற் கூற்றையு மெத்துவரே. (26)

விருத்தம்.

பரனைய விதழமிர்த வசனவனி தையர்த்திய சுகசலதி யிடைவி டுவையோ
பவமருவு சுபவர்மிசை தினமுமது ரிதமொழுகு பலகவிதை சொலவி டுவையோ
தவமுனிவர் பரவியநின் மலரடியை யடிமைமதி தனினிறுவ வருள்பு ரிவையோ
உவமையறு முனதுதிரு வுளமகிமை யெவரறிவ ருலகுபுகழ் பரம குருவே. (27)

அகவல்.

குருமணி கொழித்து வருமணிநெடுந்திரை
மொய்த்தபாற் கடலிடை மெய்த்துயில் கூர்ந்த
மான்மக பதிதிரு நான்முகன் முதலா
மெண்ணரு மிமையவ ருண்ணிறை மகிழ்வொடு

பரவி நெருங்கிப் பணியுந் தோறும்
வயங்கிய பைம்பொன் மகுடந் தோய்ந்துந்
தண்டைகின் கிணிசிலு சதங்கைநூ புரங்கள்
சிலம்புற வணிந்தும் புலன்களைத் துயர்ந்த
நேசர்மென் மலராற் பூசனை புரிந்துஞ்
சிவந்தநின் பாத திவ்யதா மரையை
மனத்தி னுளிருத்தி வாழ்ந்த
வெனக்கருள் புரிவா யின்பநா யகனே. (28)

வெண்பா.

சேமிருந்த மாதிகொண்டு நேரெதிர்ந்த சூரைவென்று
தேமிருந்த மாலையம்பர் சீர்புரந்த—சாமியெங்கள்
செந்தில்வந்தி டுங்குகன்செ ழும்பதங்க ணம்புகின்ற
புந்தியன்பர் தம்பவங்கள் போம். (29)

கலித்துறை.

பவங்கண நோயு மனுகாது வஞ்சம் படர்த்தமது
பவங்கண லார்கொடும் பாசஞ்செல் லாதுனைத் தேன்கனிரம்
பவங்கண மார்செய் வினையும் பழனிப் பரனருளின்
பவங்கண னீன்ற குகன்றன் மனத்துள்வைப் பாரகத்தே. (30)

விருத்தம்.

சீத்துதிரை நத்திதவு முத்துகள்கொ ழித்தலைக டற்புவித னிற்கருதி நா
னித்தியமு னைத்துதிசெ யச்செயவொ ரற்பமுநி னைத்தனையி லைத்தருமமா
அத்தர்மகிழ் வுற்றினிய புத்திரர்வ ருத்தமத கற்றுதல்வ ழக்கமல வோ
எத்தனைவி தத்தினினு ரைப்பினும்வெ றுப்பிநெடி ருப்பதென்ம லைக்குமர னே

அகவல்.

மலைக்கு மனத்தையோர் நிலைக்கு ணிறுத்திக்
களபசந் தனமணி புளகமந் தாமுலைக்
கயல்விழி மடவார் மயலினை யொருவிப்
புவிபொருள் வெறுத்துப் பொய்கொலை யிகழ்ந்தே
புலர்தரு சருகொடு பலகனி நுகர்ந்தைம்
புலன்களை முனிந்துயர் நலம்பெறு தவஞ்செயு

மிருடிகள் பரவுங் கருணையங் கடலே
யன்பரை வளர்க்கு மின்பமா முதலே
யெங்கணு நிறைந்தோங்குபூ ரணனே
அருண கிரிக்குமுன் பரகதி கொடுத்தா
யப்பரா கெடுஞ்சடை முப்புராந் தகற்கு
மகத்துவ மிகுத்த வகத்திய முனிக்குங்
கருதரு முண்மைப் பொருளினை மொழிந்தாய்
திடத்தமிழ் வலைஞ் கிடர்த்துயர் தீர்த்தாய்
வரிச்சிறை யறுகா லரிக்குல மமர்ந்து
கடிக்கமழ் பொன்னிறப் பொடியிடை தோய்ந்துங்
கிளமுகை யவிழ்த்து விளரிகள் படித்துத்
துளிமது வருந்திக் களிசிறந் துறங்கு
மெழிலார் கற்பகப் பொழில்சூ ழுலகின்
மேவிய சுரர்க்குத் தீவினை தவிர்த்தாய்
சிதசித முனது பதமலர் பணியு
மடிமையை யாள்வ தரிதோ
வடிவுறு மான்மகண் மருவுகா தலனே. (32)

வெண்பா.

தலமந் தரந்திகைக்குந் தானவமுற் றோங்க
வலமந் தரந்திகைக்கும் வண்டோட்—கொலையவுணர்
மெத்த மலைத்தே வெருவவென்றோய் மாதவர்பூ
சித்த மலைத்தே சிகா. (33)

கலித்துறை.

காதலங் கார முலைமறைத் தேவிழி காட்டிவருந்
தீதலங் கார நகையார் வலையினுட் சிக்குவரோ
போதலங் கார மறையோனைக் குட்டிய பொற்கரத்தான்
மாதலங் காரகல் வானெங்க ளுந்திகழ் வானன்பரே. (34)

விருத்தம்.

வானம திப்பிறை வார்பவ ளச்சடை மாவிம லற்குமுனுண்
ஞானமொ ழித்திற லோதிய சற்குரு நாதனி னைத்தொடர்பா
வினர்த மைப்புக ழாமனு னைத்தொழ வேழைம னத்துயர்தீ
தானதொ ழித்துநி வேசமெ னக்கரு ளாதிம றைப்பொருளே. (35)

அகவல்.

பொருளிதென் றறியாப் புன்மையேன் மனத்து
ளிருளினை யகற்றி யின்பமெய்ஞ் ஞானத்
திருவிளக் கேற்றித் தினமுமக் திலங்குநின்
னருளெனு மெய்வார்த் தவ்வழி வந்து
குடியிருந் தென்னை யடிமைகொண் டாள்வா
யக்கரி யம்புலி யறுகு மணிந்து
மன்னிய கனமறை மாலொரு புறந்தழீஇச்
சிகிகலை யேந்திச் சிவன்றனைப் போன்றும்
வளையுந் திகிரியு மருவுத லானு
நெடுந்தவர் கண்டக நெருக்குத லானும்
வணங்கொள லானு மாலென நின்று
மெண்கனி யங்குற விருங்கலை யினங்கை
வாழ வாரணம் வளரப் பாரித்
தன்ன முயர்த்தோன் றன்னை நிகர்த்தும்
[illegible]லி மொலிப்பக் கொழும்பலந் தாங்கி
மகிழ்வேய்ந் ததனன் மதனனை நேர்ந்துந்
தருகுரு காடத் தகரமா மேற்கொண்
டரத்தண்ட முந்தொட் டென்றனைப் போன்று
மிலகிய பழனி மலைதனி லுறையு
நித்தியா நந்த நிமலசொ ரூபா
வுத்தியா னத்தோ டுறழ்கொந் தளகத்
திறல்வடி வேற்கட் குறமகள் புளகக்
களபமென் முலைதோய் கனக கடம்பய
துங்க மனோகர மங்கள லோலா
சிறைவரிச் சுரும்பர் நிறைமது வருந்திப்
பராகம் பூசி யிராகம் பாடுக்
கணங்கொடு பயில்பைங் கடம்பின்
மணங்கமழ் தொடைபுரண் மார்பசுந் தரனே. (36)

வெண்பா.

தரங்கவலை மாறவரந் தந்தலக்கு வானோர்
தரங்கவலை மாறவரந் தந்து—புரந்தவுணர்
கன்று மறவா கவந்தொலைத்தோன் றன்னைநெஞ்சே
யென்று மறவா திரு. (37)

கலித்துறை.

இருதனந் தந்தமி ழார்சிமிழ் கண்கனை யின்பநடை
யிருதனந் தந்தமி ழைசந்தமுந் தம்பொரு வேசையர்பால்
வருதனந் தந்தமி கைப்பிணி தேடு மயலகற்றிக்
கருதனந் தந்தமிழ் கற்பித் தருள்சுரர் காவலனே. (38)

விருத்தம்.

நாவலருமலர்மதுவுண்டளிகள்பாடக்களித்துமயிலாடிக்கவன்னங்கருதிநோக்கு
மாவளஞ்சூழ்பழனிமலைமுருகாசற்றுமனமிரங்காவகையேதுவாநோகுதோ (டோ
பாவிவழுத்துதல்செவிகேளாதோவொன் றும்பகாரயோவுனக்குமேற்கும்பகைமுன்னுண்
நீவருகற்கின்றுதொலையோதருமந்தானோநின்கருணைமதுரிதமேநிறைந்ததேனே. ()

அகவல்

தேனின மூரன் று செழுமது வருந்து[illegible]
காமர் சினைமலர்க் கத்திகை மிலைந்து
தழையகிற் புகையுந் தகரமு மளைந்து
புழுகுமான் மதமும் பொலிவுற நீவிக்
கொண்டலுந் தெண்டிரை கொழித்ததெள் ளறலுங்
கிண்டொடு பொழிலும் வெள்கநெய்த் தொழுகி
நிறையிருள் வளர்ந்த நீள்கருங் குழலுங்
கறையிகந் தவிர்பிறை சிறைகிடந் தனைய
திருநுத லுந்திண் சிலையென வளைந்த
புருவமு மற்லி போற்கொலை பயின்று
திறத்தவேற் படையினை வெறுத்துமை தோய்ந்திரு
புறத்தினுந் தாவிப் பொருவரி விழியுங்
குமிழமென் மலரெனக் குலவிய மூக்கு
மமர்செய மதன்ற னழகுநோக் குதற்குத்
தொகுத்தநான் மறையோன் றொல்லைநா ளதனில்
வகுத்ததாப் பணமென வயக்குத போலவும்
வள்ளைவார் செவியும் வனமுருக் கிதழுங்
கள்ளவி ழாம்பற் கவினுறு வாயுந்
தண்ணில வெரிக்குந் தாளவெண் ணகையும்
பண்ணினு மதுரப் பசுங்கிளி மொழியும்

விழுமிய கிரண முழுமதி முகமும்
வழுவகல் வளைபோல் வாய்ந்தகந் தரமுங்
கரும்பெனத் திரண்ட கனதடம் புயமுந்
திருந்துமம் புயத்தைச் சேற்றிடை வீழ்த்திக்
கடகமுஞ் சரியுங் கனககங் கணமுஞ்
சுடர்மணி பதித்த தொடியுமீ தணிந்த
கரமும் பவளக் கடிகையிற் சிறந்த
விரலுஞ் சிகர மேருவைச் சினந்தென்
பொருப்பினோ டெதிர்ந்து புகர்முக வேழ
மருப்பினைக் கடிந்து வாகைகொண் டமிர்த
குடத்தினைப் பழித்துக் குவிந்தடி பரந்து
புடைத்திறு மாந்து பூரித் தெழுந்தங்
கிடங்கொடு ததும்பி யிணங்கிய சுணங்கு
படர்ந்துமா தவத்தினர் பலரு மயங்க
முனைகறு கறுத்து முதிர்ந்தசெஞ் சாந்து
பனிநீர் களபம் படீரந் திமிர்ந்து
வாரணி யணிந்து மகரயா ழனைத்த
பூரண மோகப் புளகித முலையு
மெறும்பின தொழுக்கென விசைந்தவ ரோமமு
நறும்புனற் சுழிநிகர் கலங்கொ ளுந்தியு
மிளைஞர்தம் மனஞ்சென் றேறுதற் கமைத்த
வளமிகு படியென மருவிய மடிப்பு
மாவிளந் தளிரினு மழகிய வுதரமு
நூலினு மெலிந்து நுடங்குசிற் றிடையும்
மிடைவை தாங்கிப் புடைபகன் றரவின்
படநிகர்த் திரைகள் பயில்கடி தடமும்
நயந்தவ ரம்பையை நகைத்துயர் தொடையும்
வியன்சினை வாரலெனு மென்கணைக் காலு
மனிச்ச மலரை யனுக்கிய சோகந்
தனைக்கெடு கடுத்துமாந் தளிரினை வாட்டிச்
செய்யபஞ் சூட்டிச் சில்லரிச் சிலம்புந்
துய்யகிண் கிணியுந் தொனித்தபொற் பதமு
மன்னநன் னடையு மின்னொளி வியப்பும்

துன்னிய வஞ்சத் தொழிலு மாயமும்
பெற்று விளங்கிய பெண்களை விரும்பிப்
பற்றிய மயலாற் பரிதபித் துழன்றுங்
காலை தோறுங் கனல்வினை தெரியும்
பாலையே போன்ற லீலையில் வீழ்ந்துஞ்
சிலரை யிகழ்ந்துஞ் சிலரைப் புகழ்ந்துஞ்
சாலவருந்தித் தளர்ந்தலை யாம
லுன்றனைக் கருதி யுவந்துபே ரின்பத்
தென்றமிழ் பாடிநின் சேவடி பரவி
வந்தனை புரிய மதியெனக் கருளிச்
சிந்தைவெங் கவலை தீர்த்தெனை யாள்வாய்
பழனி புரிவாழ் பரமசொ ரூபா
குழகா புனிதா குமாரச டாட்சர
முதல்வா சிவசண் முகசர வணபவ
சதுர்மா மறைமுடி தனிலுறை குருபர
தெய்வகுஞ் சரிபுணர் திவ்யவி னோதா
சைவமென் பெயருடைச் சமயவா னந்த
மோனகெம் பீர முழுமெய்ஞ்
ஞானதண் டாயுத நாதா விரைந்தே. (40)

வாழி விருத்தம்.

முருகன்வாழி நிமலவேத முதல்வன்வாழி மோனமே
கருதும்யோகர் மனசின்மேவு கமலபாதன் வாழிசீர்
தருகலாப மயிலும்வாழி சமரவேலும் வாழிமான்
மருகன்வாழி பழனிஞான வரதன்வாழி வாழியே.

வேறு

அருணவொண்சடை முடியில்வெம்பணி யலர்செழும்பிறை சூடுமோர்
பரமர்தஞ்செவி தனிலரும்பொருள் பகருமிங்கிதன் வாழிநீள்
கருணைதங்கிய நயனபங்கய கனகதிண்புயன் வாழிவான்
மருவுமங்கையர் தொழவருங்குற வனிதைகுஞ்சரி வாழியே.

பழனிநான்மணி மாலை முற்றிற்று.

உ

குமரன் றுணை.

திருப்பழனி வெண்பா.

காப்பு—வெண்பா.

திருமேவும் பைந்துளபத் தேனலங்கன் மார்பன்
மருகோன் பழனிவெண்பா மாலைக்—கொருமாரன்
கைக்குஞ் சரமுகத்தான் கட்டமுதுய்த் தாளருள்செங்
கைக்குஞ் சரமுகத்தான் காப்பு.

நூல்.

மின்னார்வெண் மாமதியும் வெங்கதிரோ னுந்தொழுது
பன்னாளு மேத்தும் பழனியே—யொன்னார்
மனந்தடுமா றக்கரத்தார் வைவேலாற் பண்டு
சினந்தடுமா றக்கரந்தார் சேர்பு. (1)

அம்முகில்வின் மானகையொத் தாழிபுண்டன் னாள்குழல்போற்
பம்மிமழை பெய்யும் பழனியே—யெம்மைநிலை
நாட்டுங் கருத்துடையார் நாடோறும் வஞ்சர்தமை
வாட்டுங் கருத்துடையார் வாழ்வு. (2)

மாலருவி வீழ்வதுபூ மாதெவ் வுயிர்க்குமுலைப்
பாலருள்வ தொக்கும் பழனியே—கோலவரிப்
புள்ளமருந் தாமமலர் பொற்பமத்தார் முற்பவத்தைத்
தள்ளவருந் தாமமலர் சார்பு. (3)

வாய்ந்தமலை வெள்ளநல்லோர் வண்புகழ்போ லோங்கியெங்கும்
பாய்ந்து நிரம்பும் பழனியே—யாய்ந்துதொழா
வஞ்சத் திருக்குமத்தர் வன்பிணிதீ ராடியார்
நெஞ்சத் திருக்குமத்தர் நேர்வு. (4)

வார்தடத்தா றுந்தியபன் மாமணிவான் விற்கொ[illegible]
பார்பிடித்த தொக்கும் பழனியே—போர்வினைக்குஞ்
செங்கட் குறவர் திருக்குலமா னன்பரன்பர்
தங்கட் குறவர் தலம். (5)

தத்துபுன லார்ப்புழுள்ளர் தாமுழுமார்ப் புந்திசையோர்
பத்துநிறைந் தோங்கும் பழனியே—முத்தருளந்
தங்கவரு மாதரத்தார் தானவர்த மாவிமுழு
துங்கவரு மாதரத்தார் தோய்வு. (6)

கூடிவய றூறுமணி கொண்டிறைப்ப தென்னமள்ளர்
பாடிவிரை தூற்றும் பழனியே—தேடிமிக
வீறு னனத்தார் விபுதர்கம லத்தார்புக
ஆறு னனத்தா ரகம். (7)

வண்ணநெடுஞ் சோலைமலர் வாய்விண் டுமிழ்ந்தசெந்தேன்
பண்ணைதொறும் பாயும் பழனியே—விண்ணவர்க்கு
ஆறுபடை வீட்டினு ரன்றவுணர் கொண்டவஞ்ச
மாறுபடை வீட்டினர் வாழ்வு. (8)

மெள்ளக் கடைசியர்கான் மென்களங்கண் டாமைநந்து
பள்ளத் தொளிக்கும் பழனியே—புள்ளத்தின்
மோனங் குறையார் முனைவருவார் பாவிகள்பாற்
ஞானங் குறையார் தலம். (9)

மாவயனீர் தோய்கடைசி மார்நிழலை மள்ளர்புனற்
பாவையரென் றேத்தும் பழனியே—பூவயன்மால்
யோக முனிவோ ருளமகிழத் தானவர்து
ளாக முனிவோ ரகம். (10)

கொங்கவிழ்பூம் பண்ணைநல்லோர் கொண்டநிறை செல்வமெனப்
பைங்கதிர்பெற் றோங்கும் பழனியே—பொங்குமொளி
தங்கா னனங்களைந்தார் தந்தகந்த ரன்பர்பந்த
வெங்கா னனங்களைந்தார் வீடு. (11)

மீக்கநெற்கொய் தேதொழுவர் வேய்ந்துளபோர் பல்கிரிபோற்
பக்கமெலாந் தோன்றும் பழனியே—தக்கபொரு
ளொன்றதுகண் டங்கறுத்தார்க் கோதினர்வெஞ் சூர்மரமாய்
நின்றதுகண் டங்கறுத்தார் நேர்வு. (12)

52

சீரெருமை யேற்றுற் றெளிச்சிறுறபோர் கார்தவழ்பொற்
பாரவரை நேரும் பழனியே—வீர
மடுத்து வருமயிலா ரன்றுகிர வஞ்ச
நடுத்து வருமயிலார் நாடு. (13)

சொற்பழுது தீர்த்திரப்போர் துன்பறத்தந் தஞ்சகட்டாற்
பற்பலர்விட் டுய்க்கும் பழனியே—பொற்பதுமக்
கைக்கும் பதனத்தார் காதலில்வீ ழாமலெனை
வைக்கும் பதனத்தார் வாழ்வு. (14)

செங்கயல்வாட் கண்ணார் திருமணிமா டங்கடொறும்
பங்கயமான் மேவும் பழனியே—துங்கவுல
கெல்லா மதிக்குமர னீன்றசுதன் வஞ்சகர்பாற்
செல்லா மதிக்குமரன் சேர்பு. (15)

திங்கட் பிறைபொழின்மேற் சேர்தொறுங்கொக் கென்றுகெண்டை
பங்கத் தொளிக்கும் பழனியே—தங்கத்த
மைக்குஞ் சரிகொழுநன் மாமணிமின் னுந்தொடிசூழ்
கைக்குஞ் சரிகொழுநன் காப்பு. (16)

ஆடலனங் காண வலர்தேன் பொழியவண்டு
பாடமயி லாடும் பழனியே—நாடரிய
வேதங் கடந்தார் விரிகடலுண் டோற்கினிய
போதங் கடந்தார் புரம். (17)

வீறியபூ கக்கனிகள் வீழப் புனல்வாளை
பாறிமுகில்கீறும் பழனியே—பேறினிய
பத்திவரத் தோரகத்தார் பைந்தமிழ்வல் லோர்பரவுஞ்
சித்திவரத் தோரகத்தார் சேர்பு. (18)

தண்பதும முத்தந் தனைக்கருவென் றேநிமங்கள்
பண்பினொடு காக்கும் பழனியே—வண்பிறைக
மூரத் துதித்துவந்தார் சிந்தைதனில் வாழ்பரமன்
மூரத் துதித்துவந்தார் சார்பு. (19)

கோட்டகமாந் தாய்முகிழ்மென் கொங்கை முகமலர்ந்து
பாட்டளிகட் கூட்டும் பழனியே—பூட்டுகன
வட்டவிர தத்திருந்தார் வாடமுனிந் தாரடியா
ரிட்டவிர தத்திருந்தா ரில். (20)

வில்லெடுத்த வேளை விளிப்பதுபோற் சூதமெலாம்
பல்லவக்கை காட்டும் பழனியே—செல்வமுற்று
வாழும் பரங்கிரியான் மண்ணளந்தோ னும்பணிந்து
சூழும் பரங்கிரியான் றோய்வு. (21)

11926

சேணகழிற் கெண்டைபுவி சிறிவிண்ணின் மேல்விடுக்கும்
பாணமெனத் தாவும் பழனியே—பூணுவனை
யாரத் தனைமவா னளகவள்ளி கும்பதன
பாரத் தமைவான் பதி. (22)

காந்துகதி ரைத்திருமால் கைத்திகிரி யென்றிடங்கர்
பாந்துபரி கஞ்சூழ் பழனியே—யேந்துமுலைக்
கோட்டமா மாணர் குழாம்பணிவள் ளிக்காக
நீட்டமா மாணர் நிறைவு. (23)

O-,11 MM12,
N08

பசைமட வார்குழற்கூட் டின்புகைகா ரென்றுகுன்றிற்
பச்சைமயி லாடும் பழனியே—வச்சிரற்கு
விண்ணளித்தா ரம்புயத்தார் வேதன் சிறைதவிர்த்தார்
பண்ணளித்தா ரம்புயத்தார் பற்று. (24)

வான்மணிமா டங்களிற்கார் மால்பாற் கடலமர்ந்த
பான்மையென மேவும் பழனியே—மேன்மைதரு
போதமுடி வானோர் புனிதருங்கா ணத்துரியா
தீதமுடி வானோர் செறிவு. (25)

வேறு.

வெய்யவனுற் காய்ந்துநொந்த வெப்பகற்றல் போற்கொடிகள்
பையமதி தோயும் பழனியே—பொய்யறவர்ச்
சித்தஞ் சலிப்பார் திருக்கறுப்பார் வஞ்சரெனிற்
சித்தஞ் சலிப்பார் செறிவு. (26)

வார்த்துணைமென் கொங்கைநல்லார் வாள்சிலைகொண் மாமுகத்தைப்
பார்த்துமதி யஞ்சும் பழனியே—கூர்த்தகழை
வாய்த்தகர வாகனத்தான் வண்மறைகூ றும்பவள
வாய்த்தகர வாகனத்தான் வாழ்வு. (27)

பூமணமு மின்னார் புழுகுமண மும்புலவோர்
பாமணமும் வீசும் பழனியே—நேமமொடு
வாரமிசை யும்பெருமான் பாணுநிறத் தோன்பரவ
வாரமிசை யும்பெருமான் வாழ்வு. (28)

பூங்குயில்கேட் பச்சுகமும் பூவையுமா றங்கமுறை
யாங்குபெற வோதும் பழனியே—யோங்குங்
கனகமயக் கோட்டுவார் கற்பகநா டாடுங்
கனகமயக் கோட்டுவார் காப்பு. (29)

ஏடலர்ந்த பூந்தா ரிறைமறுகெ லாங்கயங்கள்
பாடலங்க ளார்க்கும் பழனியே—நீடுமின்ப
வான்மலேமா தங்கத்தான் வண்கனிக்காப் பூவலஞ்செய்
வான்மலேமா தங்கத்தான் வாழ்வு. (30)

வெவ்வடிவாய் வேல்வேந்தர் வீதிதொறு மாமுரசம்
பவ்வமென வார்க்கும் பழனியே—செவ்வியசீ
ருள்ள முருகா னுறுதியிலா தார்க்கருள்சே
ருள்ள முருகா னுறைவு. (31)

வேணிமுனி வோருமயன் மீறமட வாரினிய
பாணிபல பாடும் பழனியே—சேணிமிர்பூஞ்
செய்யவிளங் கற்பகத்தான் றேவர்புடை சூழ்ந்துதுதி
செய்யவிளங் கற்பகத்தான் சேர்பு. (32)

ஆசையொடு கேட்பினுங்கண் டாலுந் துதித்திடினும்
பாசவினை தீர்க்கும் பழனியே—நேசருளத்
தென்று மொழியா ரிகழ்படிறர்க் குட்பொருளீ
தென்று மொழியா ரிருப்பு. (33)

வஞ்சநெடும் பாவ மயக்கையெல்லாந் தீயினிட்ட
பஞ்சென்னவே செய்யும் பழனியே—குஞ்சரமோர்
வேலேமுன மேவினர் மெய்புறம்முன் னீர்சுவற
வேலேமுன மேவினர் வீடு. (34)

புத்தியில ராயிருந்த போதினுங்கண் டாலுடனே
பத்தியையுண் டாக்கும் பழனியே—முத்திதருந்
தாரகவி நாயகனார் தந்துணைவர் மெய்யருள்வித்
தாரகவி நாயகனார் சார்பு. (35)

ஆர்வமிகுத் தேபரவு மன்பர்கட்கு மெய்ஞ்ஞானப்
பார்வைகொடுத் தாளும் பழனியே—போர்வடிவேற்
கையான் மலேவில்லான் காதலனென் மீதுமனங்
கையான் மலேவில்லான் காப்பு.

வண்டுறைபூ மாதுகில மங்கைகதிர் வான்பசுவும்
பண்டுதொழு தேத்தும் பழனியே—தண்டணிசெங்
கைக்குரவ னம்பரமன் கண்ணிமறை யென்சிகழி
கைக்குரவ னம்பரமன் காப்பு. (37)

ஏமமலர் கொண்டுபிர மேந்திரனார் மூன்முறைதப்
பாமலினி தேத்தும் பழனியே—நேமமறை
யோதி தருமகந்தா னும்பணிவே என்பருக்கே
யோதி தருமகந்தா னூர். (38)

நித்தியநா [illegible]றன் வினைவுநிறை வேறவிருப்
பத்தொ[illegible]பூ சிக்கும் பழனியே—சித்தமது
வந்[illegible]பாரூந் தண்டத்தார் மாற்றலர்வென் னிட்டொழிய
வ[illegible]பொருந் தண்டத்தார் வாழ்வு. (39)

[illegible]த்தமதி யாளனெனுஞ் சொன்னகுத்தன் றீமைதணப்
பத்தனிகின் றேத்தும் பழனியே—நித்தநெறி
யொன்றுதரு மங்கலேயா ருள்ளுவப்ப ஞானநிலே
யொன்றுதரு மங்கலேயா ரூர். (40)

மாதவத்தான் மிக்கவஞ்சி மன்னவற்கு முன்புதிறம்
பாதமுத்தி நல்கும் பழனியே—போத
வராக வரையான் மறந்தாரைப் பின்செல்
வராக வரையான் மனே. (41)

வந்தித்தோ ரின்பநிலே வாழ்வுபெற வாயிலேந்தும்
பந்தித்தோர் போற்றும் பழனியே—சந்தத்
தருக்கா னகமலேயான் றன்குருமெய்ஞ் ஞானத்
தருக்கா னகமலேயான் சார்பு. (42)

ஆதரவி தாமென் றடைபவர்க்குச் சிந்தைகுழும்
பாதவகை தந்தாள் பழனியே—வேதநய
சாரமறை வாக்கினன் றண்டமிழ்வேந் தற்குமுன்வி
சாரமறை வாக்கினன் சார்பு. (43)

சீராய வேள்வி செயுமிடனெ லாம்வேத
பாரா யணர்சூழ் பழனியே—பேராசை
சிந்திப்ப வந்தடிப்பார் தேவாதி தேவவெனச்
சிந்திப்ப வந்தடிப்பார் சேர்வு. (44)

கீர்தலலை நீந்திக் கதிகரஞ் சேர்வதற்கோர்
பாதையென வோங்கும் பழனியே—மோதுதிறன்
மாசுந் தரமாட்டார் மைந்தரடி யார்க்கொருமூம்
மாசுந் தரமாட்டார் வாழ்வு. (45)

மோசவினை வெம்பகையை மோதிவெல்லு ஞானிகட்கோர்
பாசறையீ தாகும் பழனியே—பூசித்
தவர்முன் வரமறையசன் சந்ததமு நன்மா
தவர்முன் வரமறையான் சார்பு. (46)

மைந்தரக லந்தொறும்பொன் மங்கையுற விந்தைகள
பந்திமிர்தோண் மேவும் பழனியே—சிந்தைநெறி
யன்புங் கவர்கோமா னன்னவர்மா தீர்த்தோர்கே
யன்புங் கவர்கோமா னார்வு. (47)

அஞ்சரசக் கிள்ளையுமா ருயபருக் தூங்களித்தோர்
பஞ்சரத்துண் மேவும் பழனியே—கஞ்சன்
மதமிறவப் போதவித்தான் மாமருக வேடா
மதமிறவப் போதவித்தான் வாழ்வு. (48)

உம்பருறை யும்பதியு மொப்பலவெ னப்பலசு
பம்பரவ வாழும் பழனியே—செம்பதுமக்
கந்தவிரும் போதகத்தான் காதலுறு மைத்துனன்சேர்
கந்தவிரும் போதகத்தான் காப்பு. (49)

நீர்மலிமுத் தங்கொழிக்கு நீடுகட லாடைபுனை
பார்மகள்கண் போலும் பழனியே—யோர்மும்
மலக வனத்தலைவன் மாவினர்கா னைவா
மலக வனத்தலைவன் வாழ்வு. (50)

வேறு.

செஞ்சுடர்மா டக்கொடியுந் தேருமன்பர் சிந்தையுமின்
பஞ்சிதமேற் றுன்னும் பழனியே—விஞ்சுகன
லொத்[illegible]குணக்கடலா ரொல்குதிறல் வாகுமுன்னு
தித்த குணக்கடலார் சேர்பு. (51)

சந்தந் திமிர்முலையார் தாமுந் துறவோரும்
பந்தங் கெடுக்கும் பழனியே—சுந்தரஞ்சேர்
ஞானத் தவசத்தான் மெய்ப்புதல்வி சேய்விமல
ஞானத் தவசத்தா னடி. (52)

வெற்பஞ்ச விம்முகொங்கை வேழையரும் பண்டிதரும்
பற்பஞ் சமைத்தும் பழனியே—முற்போ
தறுதிவரம் பற்று ருளத்தனுகார் தோற்ற
மிறுதிவரம் பற்று ரிருப்பு. (53)

சேலடுத்த செய்யுட் டிரிபகமும் பம்பாமும்
பாவரத்த மேயும் பழனியே—வாலிதுப்பைக்
கைத்துப் படைத்தார் கனிந்துதந்தோ னொச்சிறையின்
வைத்துப் படைத்தார் மனை. (54)

கேயர் த[illegible]பிரிந்த கேசிமைப ருங்குழலும்
பாயல் [illegible]றுக்கும் பழனியே—தூயவருட்
போ[illegible]ா னந்தத்தான் பூவயன்மா றேடியறி
யா[illegible]வா னந்தத்தா னார்வு. (55)

[illegible]த்தாரத் கொங்கையரு முல்லைநிலை மாக்களுமின்
[illegible]த்தாவைப் போற்றும் பழனியே—கொத்தார்
[illegible]ழுந்தும் பயந்தாரார் தேசிகர்நா யேற்குள்
[illegible]ழுந்தும் பயந்தாரா னார்வு. (56)

கானம் பயிலளிசூழ் கான்மலரி னூர்தடத்தும்
பானந் திமிரும் பழனியே—தாமென்
பதுமா தனத்தார் பரிவுமுறுர் நெஞ்சாம்
பதுமா தனத்தார் பதி. (57)

காவகமுந் தூயபஞ்ச காவியங்க ளானவுந்தேம்
பாவலர்வா சிக்கும் பழனியே—பாவல்
வடிவாகு மாகடம்பர் வாழ்த்துட் கொளார்தேன்
வடிவாகு மாகடம்பர் வாழ்வு. (58)

வாணிதத்தை யொத்தமொழி மாதரும்யாழ் வல்லவரும்
பாணித்தைக் காட்டும் பழனியே—தாணிலைத்தோர்
நீங்கங் கடத்தழைத்தார் சிந்துரம்வள் ளிக்கான
வோங்கங் கடத்தழைத்தா ரூர். (59)

தேனுலவு பூங்குழலார் சிந்துரமுங் கன்றினமும்
பானுகா நேரும் பழனியே—வானவர்கோன்
கந்தந் தரங்கத்தான் கைதொழுதேத் தஞ்சுதுர்வோ
தந்தந் தரங்கத்தான் சார்பு. (60)

செல்லியபூ வாவியினும் விறற்புல வோர்மனத்தும்
பல்கலையோ சிக்கும் பழனியே—செல்வநிறை
வஞ்சிநக ரத்திருப்பார் வைப்பதும மன்னவன்செய்
யுஞ்சிநக ரத்திருப்பா ரூர். (61)

மானை நிகர்த்தவிழி மங்கையர்சொற் குஞ்செவிக்குட்
டனை லமைக்கும் பழனியே—கானமலர்
தானனக ரத்தான் றவத்தினுயர் வோர்பணிநா
ருனனக ரத்தா னகம். (62)

தன்னைக்கட் பேதையர்சொற் சாரமும்பூ கப்பொழிலும்
பண்ணைக் கடிக்கும் பழனியே—விண்ணிற்போங்
கோட்ட விரும்பிறைவன் கோட்டுமுகத் தாருகனை
வாட்ட விரும்பிறைவன் வாழ்வு. (63)

போயவன சத்திரமும் போர்வினையாட் டாடவரும்
பாயசமு மூட்டும் பழனியே—தூயர்புக
முட்டதிரு மங்கலத்தா ரம்புயப்பொற் பாதமிசை
யிட்டதிரு மங்கலத்தா ரில்.

கோடடுத்த பூம்பொழிலுங் கூறுநல்லோர் நெஞ்சகமும்
பாடலக்க ணுறும் பழனியே—நீடுவச்ர
வாட்கோ கனகத்தான் மார்பிடந்தோ னும்பரவுந்
தாட்கோ கனகத்தான் சார்பு. (65)

வாசங் கமழ்கமல வாவியுமின் னார்புயமும்
பாகம் பிணையும் பழனியே—நேசந்
திரும்போத வாரியனார் தங்குமலி தன்னால்
விரும்போத வாரியனார் வீடு. (66)

மேவும் பெரியர் வினையகத்து நாவகத்தும்
பாவந் தவிரும் பழனியே—யாவுந்
தருமஞ் சனத்தார் தவமுனிவோ ராட்டுந்
திருமஞ் சனத்தார் செறிவு. (67)

கோதையர்பூந் தாள்களினுங் கும்பமுலை மீதுமரும்
பாதசர மாட்டும் பழனியே—போதகவி
சேடவெழு மாதவத்தார் தேடமலர் பாவனிரு
ளோடவெழு மாதவத்தா ரூர். (68)

காலந் தெரிபவருங் காளையரு மந்தரத்தார்
பாலன் பொருவும் பழனியே—ஞாலந்
துதித்த வரத்தர் துணிந்தெனையா ளச்சம்
மதித்த வரத்தர் மனை. (69)

முல்லைக்கோ தண்டவல்லோர் மொய்ம்பினுங்கோ வீதியினும்
பல்லக்கூ டாடும் பழனியே—மல்லற்கோட்
டோதியற மோதினா ரோங்கு மருணகிரிக்
காதியற மோதினா ரார்வு. (70)

கூருந் தவத்தினருங் கோவு மதிக்கவலைப்
பாரங் கடக்கும் பழனியே—வீரத்
தகுவான்முத் தாரத்தான் றன்றுணைவன் மார்பி
னகுவான்முத் தாரத்தா னாடு. (71)

விற்றசர் வேல்களினு மேவுநெற்போர் நீழலினும்
டாற லமரும் பழனியே—கூறுபொருண்
மாதர வாவான் மயங்காமை தந்தெனக்கோ
ரந்தர வாவா னகம். (72)

தோடவிழ்மென் பூவளிக்குந் தோகையர்கீர்த் தத்தினுக்கும்
பாடலியங் கூட்டும் பழனியே—கேடறுசீர்
மண்டு கலந்தகுகன் மாமுலைமான் மாதையந்நாட்
கண்டு கலந்தகுகன் காப்பு. (73)

அஞ்சொன் மடந்தையரும் யாசகரு மேற்றகதம்
பஞ்சந் தணியும் பழனியே—செஞ்சடர்வே
ணீங்காதா ரத்தமைந்தார் நேடரிய மூவிரண்டா
யோங்காதா ரத்தமைந்தா ரூர். (74)

ஆர்த்தடர்க்கு மல்லருங்கற் ஐய்ந்தபொறை யாளர்களும்
பார்த்திபத்தை நேரும் பழனியே—சீர்த்தாத்தி
லப்போது மாதரித்தா ராதிவிண்ணோ ரியாவரையு
மெப்போது மாதரித்தா ரில். (75)

வேறு.

மங்களமா தங்கியண்ணல் வாழ்ந்திசைமே லோர்குழுமிப்
பைங்கயிலை போலும் பழனியே—யெங்கு மொன்றாய்
நின்றவிரு தாரத்தார் நேயத் தொடுமருவா
நின்றவிரு தாரத்தார் நேர்வு. (76)

மாலைசெறிந் தத்தியர வந்திகழ்ந்தா ரங்கொடுகா
பாலிமுடி போலும் பழனியே—தாலமிசைச்
சோலை மயக்கார் தொழுங்குழலார் பாலேழை
யேனை மயக்கா திருப்பு. (77)

வண்ணவயன் மொய்கதிர்கள் வாழ்ந்தழுத வேரிகொண்டு
பண்ணவர்கா டொக்கும் பழனியே—நன்னுசிவ
யோகவரு வித்தகத்த ரோங்குகங்கை நக்கீரற்
காகவரு வித்தகத்த ரீர்வு. (78)

விஞ்சுபுல வோர்குழுமி வேண்டுமிடந் தந்துயர்ந்து
பஞ்சதரு நேரும் பழனியே—மஞ்சு
விரவுமணி யாண்டலையான் வீசுகடன் ஞாலம்
பரவுமணி யாண்டலையான் பற்று. (79)

மேலுயர்வின் மஞ்சுதுழாய் மென்றேகை வாழ்ந்தருட்கோ
பாலனுரம் போலும் பழனியே—நீலநிறத்
தானவரை யேற்றூர் தவமறந்து ளார்தமைமெய்ஞ்
ஞானவரை யேற்றூர் நகர். (80)

மங்கா வனம்பொருந்தி மாவா ரணம்பயின்று
பங்கே ருகனும் பழனியே—கொங்கார்பூஞ்
செச்சையணி ராகத்தார் செந்நரமா னைத்தழுவு
மிச்சையணி ராகத்தார் நேர்வு. (81)

மாசார்ந்த கோடவிர்ந்து வல்லவைமே வுந்திறத்தாற்
பாசாங் குசனும் பழனியே—தேசார்
தருங்கஞ் சமுகத்தார் தார்மகுட வானோர்
நெருங்கஞ் சமுகத்தார் நேர்வு. (82)

உற்றவிர தம்பலகின் றேயாப் பொதிகடந்து
பற்றனுகார் போலும் பழனியே—முற்றியசீ
ரோங்குமா றங்கத்தா ரோர்பதினெட் டாயகொடு
நீங்குமா றங்கத்தார் சேர்பு. (83)

துன்றுகங்கை மாவருக்கத் தாயதன்னத் தொண்டரனோர்
பன்றிவரை சாரும் பழனியே—வென்றிடந்
தானமருந் தோகையினார் தாயவள்ளி தன்னதா
னமருந் தோகையினார் பற்று. (84)

சீர்ப்பெருமான் மெய்தழுவிச் சேண்பொலிந்து கோங்கலனம்
பார்ப்பதிபோ லோங்கும் பழனியே—நீர்ப்புவன
வஞ்சமென்ப தஞ்சிவந்தார் வைகவுழப்பு சிப்பதனுற்
கஞ்சமென்ப தஞ்சிவந்தார் காப்பு. (85)

சாத்தமணி புங்கொடுபூத் தாங்குதலால் வில்லிவிளம்
பார்த்தனிறை போலும் பழனியே—காத்தி
நிகழுங் கனவேலான் சிந்தைதனிற் சற்று
மிகழுங் கனவேலா னில். (86)

ஆண்டுசெங்கோன் மேய்மதுரை யார்ந்து மகிழ்வளம்
பாண்டியனை நேரும் பழனியே—வேண்டி
வழுத்தினிருந் தாரணியார் மாதவர்பொன் னாடர்
வழுத்தவிருந் தாரணியார் வாழ்வு. (87)

அம்புரல மொய்பலைத் தாமைபெற்று நெல்வினைம்
பம்புகடல் போலும் பழனியே—வெம்பொறியோ
ரஞ்சங் களிப்பா ரடியேன்புன் சொற்கவிக்கு
நெஞ்சங் களிப்பார் நிறைவு. (88)

செய்யவனை மேவியலை சேர்த்தாறு துஞ்சாயனப்
பையரவன் போலும் பழனியே—தையலர்கண்
மைவசம யங்காப்பான் மைப்பொருவுங் கண்டன்வான்
சைவசம யங்காப்பான் சார்பு. (89)

ஆரமணி கொண்டிசைசேர் தங்கலொளிர் தேதடங்கள்
பாரதிபோல் வாழும் பழனியே—சீருலவு
கந்த மலையான் கருதுமென் றன் றீவினையைச்
சிந்த மலையான் செறிவு. (90)

மாற்றகமாய் வெள்ளையல வன்கமலை தோன்றிமடப்
பார்க்கடலு மொக்கும் பழனியே—மேற்கதனத்
தன்றும் பலக்குன்றார் சோதிமெய்ஞ்ஞா னத்தவெ
மென்றும் பலக்குன்றா நில். (91)

இன்பமல ரம்புகழை யேந்திவண்டு கொண்டெந்தாப்
பன்பொருவுஞ் செய்குழ் பழனியே—யன்பர்
வயமா றிரண்டார் வரைதனிவெல் றேங்கும்
புயமா றிரண்டார் புரம். (92)

போர்த்தலைவில் வண்டேந்திப் போந்ததிரு மாலுடுத்துப்
பார்த்தனிகர் காக்கும் பழனியே—யார்த்த
திடவந் தமருகனார் செல்வரி நேசித்
திடவந் தமருகனார் சேர்பு. (93)

கன்னிலைபெற் றம்புய நகன்னிமிலிசீ கோபுரங்கள்
பண்ணுமறை போலும் பழனியே—கன்னியுமை
வண்டாய னத்தான் மருகன் கருணைகுதி
கொண்டாய னத்தான் குடி. (94)

கந்தரா கம்புலிபூங் கான்மருவி மாளிகையின்
பந்திவரை போலும் பழனியே—சந்ததமங்
காவின் மனங்குழைவார் காதினர்பொய் யாமொழியார்
யாவின் மனங்குழைவார் பற்று. (95)

மாகோ டடுத்தலைந்து மால்பதமேல் வாழ்ந்துதுசம்
பாகிரதிசேர் பழனியே—மேகநே
யாயவரும் பாவநத்தா ரன்றுநற்கி ரன்கவலை
யோயவரும் பாவநத்தா ரூர். (96)

பூணுவலை கோடிலங்கிப் பொன்னகில்சேர்ந் தாவணநால்
பாணிமயங்காழும் பழனியே—நீணிலவு
வாய்க்கு மதியன் மனை [illegible] குன்றுமலை
வாய்க்கு மதியன் மனை. (97)

மேற்கலைபுட் டோய்ந்துவந்து வெவ்வாள்கைக் கொண்டுமன்னர்
பாற்கரனை நேரும் பழனியே—சேற்கருங்கண்
முத்த மணிவார் முலைவள்ளி நாயகர்வே
லத்த மணிவா ரகம். (98)

மன்னிசைமான் மேன்மைதங் [illegible]
பன்னர்மதி போலும் பழனியே—சொன்னவொரு
முத்தா கமவித்தார் மோனந் திகழ்பேரின்
பத்தா கமவித்தார் பற்று. (99)

மத்தமல ரும்பணியு மாமதியுங் கொண்டுசிவ
பத்தரரற் கொக்கும் பழனியே—வித்தநெறி
யோது மறவா னுலகிலெலை யாளுவதெப்
போது மறவான் புரம். (100)

—:o:—

கொற்ற வடிவேற் குமரன் பழனிவெண்பா
வுற்ற விருபத்தைக் தோர்திறமேன்—மற்றிருபத்
தைந்தோர் திறமிருபத் தைந்தோர் திறமிருபத்
தைந்தோர் திறமா மரோ. (101)

வாழிபுவி வாழிசுரர் வாழிகடல் வாழிமுகில்
வாழிமறை வாழியறம் வாழிதவம்—வாழிதிரு
வாழிநிதி வாழிகதி வாழிபதி வாழிமதி
வாழிமலை மேவுபெரு மான். (102)

தெய்வ நலம்வாழி திருநீறு வாழியருட்
சைவசமயநெறி தான்வாழி—கைவடிவேல்
வாழிதுவி நீடுதோகை வாழிமேவு வேழமாது
வாழிவாழி நாயகனா மான். (103)

திருப்பழனி வெண்பா முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ தண்டபாணி துணை.

பழனி வெண்பாவந்தாதி.

—:0:—

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

மதிமென்பூ நந்தனமேல் வந்தார் பழனிப்
பதிவெண்பா வந்தாதி பாடத்—துதிபுரிவாங்
காமக்கோட் டத்தி கலசமுலைப் பாலருந்துந்
தாமக்கோட் டத்தி தனே.

நூல்.

கார்தாங்கு பூமரங்கள் காமரங்கள் பாடிவரு
சீர்தாங்கு வீடுவெப்பத் தேன்பிலிற்றி—நேர்தாங்கு
வண்மைப் பழனிமயில் வாகனு நீயெனையா
ளுண்மைத் துணையாக வுற்று. (1)

உற்றார்பெற் றார்பிரரா ருண்டோ வுறுதிமிகக்
கற்றார்மற் றாருங் கனிக்கேத்தும்—பொற்றார்
வடிவேற் குகாபழனி வள்ளால் கனக
வடியேற்கு நின்னருளே யாம். (2)

ஆமைப் புறவடியா ராசைக் கடலழுந்துந்
தீமைப் புலையேனைத் தேற்றுயோ—மாமைக்
கழனிக் குகாமுக் கனிகடந்த தேன்பாய்
பழனிக் குகாகடைக்கண் பார்த்து. (3)

பார்த்துயரு மேலைப் பசும்பொற் பதித்துயருந்
தீர்த்துயரு நின்னைத் தியானிக்கும்—பேர்த்து
முனமலைபி னென்னும் வயற்பழனிக் கந்தா
தினமுநிலை நிற்கவருள் செய். (4)

செய்ய வனசத் திருவடிபோற் றிந்தீபியே
துய்ய விரைவி னுலர்த்தெரிப்பாய்—துய்யவடி
வேலா பழனி விமலா வுமையீன்ற
பாலா தரிபிதாவப் பா. (5)

பாவலர்சூழ் தென்பழனிப் பண்ணவா விண்ணவர்கைட…
பூவலர்சூழ் நின்னருமைப் பொன்னடியை—மேவலர்தாங்
காம முதலாய கடலைப் படிக்கடந்து
மாமவுன வாழ்வுபெறு வார். (6)

வார்கழுகின் மாகமுகின் மன்னுபழ னிக்குமரா
தீர்கவலை மோகவலை நின்னவெனக்—கார்கதிமத்
தன்னைபல தென்னைசொல வன்னதுதி தன்னவொன்னு
தென்னவகை தன்னையறி யேன். (7)

வினையா வன்ம பிறக்கவினை யாவினி
நினையா தென்னையுன்னை நன்றுவிப்பாய்—வானை
யீடரும் பொழிற்பழனி யாண்டவா வீண்டெடன்
விடருந் தவிர்த்தருளி யே. (8)

ஏறுமதி யாநுழலு மேழைநா னென்னிறுமென்
மீறுதய வேபுரிய வேண்டிது—நீறணியென்
றத்தேன் பழனி புடையா யபிற்படையாய்
பற்றேன் பராமுகஞ்சும் மா. (9)

மாதாவீ தாருருதெய் வங்களொலா மிக்கெனக்கு
நீதா னெனைவிலக்க னீதியன்று—வாதாரம்
வேறணர்வி லேன்பழனி வித்தகா வெவ்வினையை
நீறுசெயல் வேண்டுமின்றே நேர்ந்து. (10)

நேர்ந்துனது நாம நிகழ்த்துமெனி யேன்பவநோய்
தீர்ந்துவிட நீகருணை செய்குவாய்—சோர்ந்து
பராமுகமா யுற்றுப் பலகிக்கும் பழனிக்
குராவடிவே லாபதிப்பார் கும். (11)

கும்பிட் டிறைஞ்சாக் கொடியேன் குணமிகிலான்
வம்பிட்ட கொங்கையின்னு மாலுழந்து—வெம்பிப்புண்
ணுனே னெளிது மறிவுதிருந் திப்பழனிக்
கோனே யெனையடிமை கொள். (12)

கொள்ளித் துளையெறும்பாய்க் கோரநோய்க் கந்தமெனைத்
தள்ளிற் பழியுனைத்தான் சாராதோ—வள்ளிக்கு
நண்பா தமிழ்ப்பழனி நாதா வுனக்குபயஞ்
சண்பார் கருணை கனிந்து. (13)

கனிந்தகனி யின்பொருளாற் கற்புடைமா துரிற்
குனிந்தவனி நோக்குகருக் கொம்பர்—முனிந்தகிலாச்
சிந்தமுது வண்டு தெவிட்டியிசைக் கும்பழனிக்
கந்ததமி யேனைமுற் றுங்கா. (14)

காவிசூழ் வாவிக் கழனிப் பழனிவள்ளால்
பாவிநா னென்னினுந்தன் பார்த்தருளித்—தீவினையை
மாற்றுவது நின்கடமை வஞ்சிப்பா யாகிலெனைத்
தேற்றுபவர் நீயலதார் செப்பு. (15)

செப்புக் கனிம்புலவோர் தீர்ப்பதுபோ லென்னிதயத்
துப்புக் களைந்துனையே தோத்திரிக்கு—மப்புத்தி
தந்துகதி காட்டச் சமயமிது மாமயிலில்
வந்துபழ னிக்குகனே வா. (16)

வாவா வினைத்தா மதியேல் வயற்பழனித்
தேவாதி தேவ சிகாமணியே—நீவாது
பண்ணு வதுமுறையோ பாவ முனக்கிலையோ
நண்ணு முனதடிமை நான். (17)

நான்முகனு மான்முதல வல்லோர்மற் றெல்லோருங்
காண்மருவு தேன்மலர்தூய்க் கைகுவிக்க—மேன்மைதரு
தென்பழனி யின்பச் செழுஞ்சுடரே நீயெனையா
ளென்யமனு காமலெப்போ தும். (18)

தும்பிமுரல் சோலைபுடை சூழ்பழனி வாழ்பரம
வெம்பிணியி லென்னை விடலாமோ—நம்பி
யுனக்கபய மென்றுறு மோகோ விரங்கா
மனக்கபட மென்னசொல்லு வாய். (19)

வாய்துதிக்கச் சென்னி வணங்கக் கரங்கடொழத்
தூய்துபெற்றுச் சித்தமுனைச் சூழ்ந்துருகப்—பாய்திரைப்பொற்
கஞ்சமடுத் தென்பழனிக் கார்த்திகே யாகியமித்
தஞ்சமெனத் தேற்றியெனை யாள். (20)

ஆளிமுக னாதி யவுணரையெல் லாமடர்த்த
மீளிபெறு நீயெனது வெவ்வினையைத்—தூளிசெய
மாட்டாயோ வஞ்சனையேன் வாழ்பழனி வேன்முருகா
காட்டாயோ நல்ல கதி. (21)

கதிநீ யலாதிலைசிங் காரப் பழனிப்
பதிஞான பண்டிதனிப் பாவச்—சதிநோயை
நீப்ப துரிதோ நினைவின் படிக்கென்னைக்
காப்ப துனது கடன். (22)

கடனே படாது கலிநோய் தொடாது
திடனே விடாதெனைநீ தேற்றி—யுடனேயாட்
கொண்டா லுன்றற் குறைவுனக்குண் டோபழனித்
தண்டாயு தாகுகநா தா. (23)

தாமதியே லென்றுற் சகிக்கமுடி யாதுதுயர்
நீமதியே னென்னினுநான் றேறியுய்ய—மேதியே
றூட்டமுனக் கென்னதனி நற்பழனி யப்பாநின்
னிட்டமனைத் தும்பிறிதொன் றில். (24)

இல்லாமை யில்லாமை யெவ்வளவும் வெவ்வினைநோய்
புல்லாமை யுள்ளம் புலராமை—நல்லாமை
மல்குபுனல் சூழ்பழனி வாசமுரு கேசவரு
ளல்குசலி யேலெனையிந் நாள். (25)

நாளின் பகையிலக்கி னப்பகைரா சிப்பகைபல்
கோளின் பகையெக் கொடும்பகையும்—வாளின்கட்
குஞ்சரிபங் காபழனிக் கொற்றவா தீர்த்தெனது
நெஞ்சகநின் றேயருள்வாய் நீ. (26)

நீயே கலியுகத்தி னிச்சயதெய் வம்புவிக்கோர்
தாயே யெனவந் தனையன்றோ—நோயேகச்
செய்யா யெனிலினினுந் தென்பழனி மேவியவென்
னய்யா வருளினர்மற் றார். (27)

ஆராரோ முன்னின் னருளடைந்துய்ந் தாரெனவிப்
பாராரோ நுஞ்சொற் பழுதேயோ—நேராக
வென்னமுறை யிட்டு மிரக்கமிலை யேபழனி
மன்னவிது தன்மமன்றுள் வந்து. (28)

வீந்தலைவு பஞ்சாய் மனதுகழ லாதுறுதி
தந்துபிணி தீர்த்தானின் றுய்தந்தை—கொந்து
இடிப்பாரோ தென்பழனித் தெய்வமே வைது
தடிப்பாரோ காதலிமார் தாம். (29)

தாம்பார் வுலைவீழ் தனிமான்போன் மாறுழந்து
சேர்ம்பா தறிவு அலக்கியே—பூம்பாத
சேவைதரல் வேண்டுந் திருப்பழனிச் செல்வநின்றால்
யாவைமுடி யாதனவை யா. (30)

யாழுந் தலைவணங்க யணர்வண்டு பாடுபொழில்
சூழுந் தமிழ்ப்பழனித் தோன்றலென்—ஊழ்வினைநோய்
தீரே கருத்தைத் திருத்தே யருட்கண்ணாற்
பாரே யுனக்கென்கோ பம். (31)

பம்புபுனல் வாவிப் பழனிப் பிரானேயென்
வெம்புபிணி நீதவிர்க்கா விட்டாலிவ்—வம்புவிதா
னேதுசொல்லா துன்னையதி லென்னமக் கென்னிலொரு
பேர்துமெய்யா மோகின் புகழ். (32)

புகழுத் தெரியாத புன்மையனென் றென்னை
யிகழத் தகாதுநின்பா லென்றுக்—திகழ்பத்தி
நாட்டவமைத் தப்பழனி நாயகா நீயிதய
வாட்டமொழித் தாள்சலியா மல். (33)

மல்லார் புயப்பழனி மாமுருகா நெஞ்சமென்ன
கல்லா சிறிதுங் கரையாதா—பொல்லாத
வேளைபல பாவநின்றால் வெல்லமுடி யாதனவா
தாளொகினை வேனையின்னே தாங்கு. (34)

தாங்கச் சிலியிலையா சார்தற்கிது தொலைபா
திங்கச்ச ழுந்திர்த் திடன்மலையா—பூங்கச்செட்
டோங்குதனப் பொன்மா துலாவுபழ னிப்பதியா
யீங்குவரத் தாமதிப்ப தென். (35)

என்று லினிச்சகிப்ப தெப்படியப் பாவருத்த
முன்றால் விலக்குவதற் கொண்றோ—பொன்றுடு
காத்தாயே தென்பழனிக் கந்தா வடியரிடர்
தீத்தாயே நெஞ்சகத்தி னின்று. (36)

இன்றுணைபுண் டாகிலெத்த நீசரும்வெம் பாசவினை
வென்றுசுகம் பெற்று விளங்குவா—லென்றுயரம்
பற்பலவு மற்பகலாப் பார்த்துமிரங் காததென்ன
பொற்பழனி யற்புதவிப் போது. (37)

போதுபல தூவியுனைப் பூசித் திறைஞ்சகிலேன்
சாதுவென நீதி தழுவுகிலேன்—சூதுபல
கற்றேன் பழனிக் கடம்பநின்பேர் பன்னவுன்னப்
பெற்றேன் பொறுப்பாய் பிழை. (38)

பிழைத்தோ மலைப் பிலிதவிர்ந்தோ மெல்லாந்
தழைத்தோ மெனவிபுகர் தாழா—மழைத்தொனியிற்
போதிறவடி வேலெடுத்த பொற்பழனி யப்பவென்புண்
ணாற்றவிது வேபருவ மால். (39)

ஆல்வளர்சுந் தரன வரசின்ற பூங்குருந்தே
மேல்வளர்செங் கெற்பழனி மெய்ப்பொருளோ—மால்வளர்புன்
னொருஞ்சேன் வருத்தத்தை நீக்கிச் சுகந்தேக்கி
யந்தே லெனக்காத் தருள். (40)

அருள்சிறிது நீபுரிவா யாகிற் கொடிய
மருள்சிறிது மென்பால் வருமோ—தெருள்செறிபு
மன்பர்புகழ் தென்பழனி யாறுமுக தேவவினைத்
தென்பழைய வல்வினைதீ ரின்று. (41)

இன்றறிபொன் றுக்கெரியா தென்றுமுனி யேலெனை நீ
யன்றறிவன் டென்புமுரு வானதன்றோ—நின்றுபெருந்
தெய்வமதிச் தாற்பழனிச் செல்வமுற் றுதவுண்டா
மெய்வழிபெற் றுய்வகையை வின். (42)

வின்னும் புதியமலர் மென்மனம்போல் வின்புவிமற்
றுன்னும் புறமுகினைறுந் தோன்குதின்பாற்—கொள்ளும்
விருப்பமக லாதருளி மெய்யுறுதி தந்து
திருப்பழனி வேலவினை தீர். (43)

தீர்த்தமனந் தம்படிந்தென் றெய்வம் பலதொழுதென்
பார்த்ததலம் தோறும் பயின்றுறைந்தென்—கார்த்திகைமுன்
னோக்கியமைத் தாபழனி பெத்தா யுனதருளாற்
சாக்கியமைத் தானையறு தார். (44)

தார்புனைதோ ளுங்கமலத் தாளுந் தனிவேலு
மார்புன்றா ளுஞ்சே வலுமயிலு—மேபொலியக்
காட்சிகொடுத் தென்னைமுற்றுங் காப்பாற்றல் வேண்டுமினி
யாட்சியுடைத் தென்பழனி யாய். (45)

ஆயுங் கலைகற் றருந்தவஞ்செய் தாலுமுனைத்
தோயுங் கனிவெளிநிற் றேன்றமோ—தாயும்
பிதாவுமென நீயருளிப் பேணினல்லாற் செம்பொற்
பதாபழனி வேலா பணி. (46)

பணியெனக்கு நின்னைப் பணிவதுவே யாகத்
துணிவுமுற்று நல்கித் தொடர்ந்த—பிணிகொடியருண்
மாற்றிப் பழனி வரதா வருள்சேர்வி
டேற்றிப் புரப்பா யெனை. (47)

எனைத்துமுன தின்னருளா லிங்கியங்கு மென்று
னினைத்தவிர வேறுபொரு ளுண்டோ—வினைத்துமொரு
நீயே யெனையன் னியனுச்செ யேல்வரி
சேயே பழனியர சே. (48)

சேவியே னின்னைவலஞ் செய்யேனை யோகொடிய
பாவியே னுனைப் படியுய்வேன்—மேவியெனை
யாளாயோ தென்பழனி யப்பாவின் னப்பமொன்றுங்
கேளாயோ வுள்ளங் கிளர்ந்து. (49)

கிளர்ந்துவட மேருவையுங் கீழடக்கி மேன்மேல்
வளர்ந்துகடல் சேறி வரினுந்—தளர்ந்துவிடாச்
சித்தருங்கா ணுதவனைத் தென்பழனி யப்பாநா
னெத்தரங்கா ணப்பெறுவே னிங்கு. (50)

இங்குமுளா யங்குமுளா யெங்குமுளா யென்பதனுற்
பொங்குபுரா ணாகமங்கள் போதுமோ—மங்குதநீர்
வேதமுமெய்ப் பாமேனின் மேன்மைபக ரப்பழனி
நீதவுனக் கேது நிகர். (51)

நிகர்விகளாய் நீதிநெறி நின்றுதுதி யென்றும்
பகர்பேரியோ ருள்ளுறைபொற் பாதப்—புகர்மதமால்
யானைதுணை வாபழனி யவ்வனவே லாதமிய
னேனையினி நீவஞ்சி யேல். (52)

ஏலா தனவுநமக் கேதுமென வெண்ணி
மாலா யுழன்று வருந்துமக்தோ—மேலா
கதிதே றவதினியெக் காலம் பழனிப்
பதியாய் பரிபாலிப் பாய். (53)

பாயும் புலனைப் பலவழிசெல் லாதடக்கி
வாயுந் தனுவு மனமுமொத்து—தோயுந்
துயருமகன் றன்னைத் தொழப்பழனிக் கந்தா
தயவுபுரிந் தாளெனைநீத் தம். (54)

தம்பழுயிர்க் கெல்லா நின் றுளைது வேறில்லை
யிம்பரெனைக் காக்கவுனக் கென்னதடை—யம்பழனிக்
காதிகேயா வள்ளி கணவா வினிச்சிறிதுந்
திக்கேயா வண்ணந் திருத்து. (55)

திருத்துவசத் தோகைச் செழும்பழனி யாவென்
கருத்துவசத் தோகைக் கனிவைப்—பொருந்து
மயக்க வலையும் வருத்தும் பலகா
மியக்க வலையும் விட. (56)

விடத்தாலோ தொல்லைவினையாலோ வின்சங்
கடத்தாலோ மாதர் கலவி—நடத்தாலோ
வேதிறு லோவினைந்த விந்நோயாற் றேன்பழனி
யாதிபா தீர்த்துனுன் டாக்கு. (57)

ஆக்குலமும் பொன்னுட் டவர்குலமு மன்பர்களின்
மாக்குலமுங் காக்குமெடு மாமயூருகா—காக்குலமு
மன்னபுயத் தென்பழனி யப்பா வடிமேன்மே
லென்னவெறுப் பின்னமுமீ டேற்று. (58)

எற்றுகடை யாள ரெனினும் பிளிப்பட்டா
லாற்றுவது சால வரிதன்றோ—போற்றுவது
மோராய்கா னென்னசெய்வே னுகோ பழனியப்பா
தாராயோ தேகசுகத் தை. (59)

தையலா ரும்பிறருந் தாமொவ்வோர் தன்மையென்னை
மையலா ரும்பிணிக்குள் வாடுவனோ—மொய்யலர்சூழ்
நந்தவனத் தென்பழனி நாயகா நீயெனையா
னிந்தவனத் தந்தவிர்த்தே யின்று. (60)

ஈண்டுகடை வுட்புலவோ ரின்கவிக ளொத்தனையோ
பூண்டுவளர் கின்றனின்மேற் புன்மையினேன்—வேண்டுவனை
பாடினுமின் பாமா பழனிக் குகாநீயே
வாடினவென் பாற்கருணை வை. (61)

வைவார் தமையுயர்த்தி வாழ்த்துநரை விட்டுவது
சைவா கமதெய்வ சம்மதமோ—கைவேழ
மூர்பழனி வேன்முருகா வுண்மையறி யேனருளித்
தீர்பழைய வெவ்வினையாந் தீங்கு. (62)

தீங்குதலை வள்ளிபுணர் தென்பழனிக் கந்தகா
னேங்குநனை நீசிறிது மெண்ணிலையே—யோங்குதலை
மீது விதியெழுத்தை வெல்வதரி தென்னினுனக்
கேது மகிமை யியம்பு. (63)

இயம்புயவி ணுங்காங் கிசைக்கும் பழனிச்
சுயம்புமுரு காகிடங்கிற் சோர்ந்து—கயம்புகல்போற்
பந்தபாசத் திடைவீழ் பாவியே னைப்புரப்ப
தெந்தநா ளாங்கோதா வினி. (64)

இனிக்கவுப வாச மியம்பியுடம் பெல்லாம்
பனிக்கமுழ நாவும் பதறத்—துனிக்கயவர்
தம்பா லலைந்து சலித்தே னருள்பழனி
வம்பார் கடம்பா வளம். (65)

வளர்கின் றதுகவலை வாட்டுகின்ற தாசை
தளர்கின் றதுமனது சால—வுளர்கின்ற
வண்டலாஞ் செச்சையணி மார்பபழ னிக்குகவின்
றொண்டனேன் கண்டு திடஞ்சொல். (66)

சொல்லும் பசுங்கரும்புஞ் சூழ்பழனி யாய்முறையிட்
டல்லும் பகலு மலறுவனோ—கல்லு
மிரும்புமுரு குந்தயவே னில்லையுனக் கென்மேல்
விரும்புவனசந் தாள் விரைந்து. (67)

விரைமலர்தூ விக்கனியை மென்றளிர்க்கைக் கொண்டு
வரைவில்கணீர் பொங்க வணங்கி—நிரைநிரையே
பூசையன்பர் போலும் பொழிற்பழனிப் புங்கவவென்
னாசையின்று தீர்த்தருள்செல் வம். (68)

வம்புலவு கிஞ்சமலர்த் தாள்வாழ்த்து நர்க்கெல் லாம்பழனி
யம்புனித பண்டிதனீ யன்றியுண்டோ—நம்பும்
வகைமருந்தே னுங்களவில் வந்தா லிழுஞ்சொன்
மிகையாய்நீ நோய்தொலைய வே. (69)

வேற்று மருந்தேன் விபூதியொன்றே போதாதோ
தேற்று மருண்மாத் திரமிருந்தாற்—காற்றுலவு
பஞ்சாமே நோயனைத்தும் பார்த்துப் பழனிவள்ளா
லஞ்சாமே யான்வ தறன். (70)

அறக்கொடியே செய்வ தழகா வுனக்குக்
குறக்கொடிசே ரும்பழனிக் கோவே—மறக்குடிலத்
துன்பமெல்லா மின்னே தொலைத்துத் தொழுதுய்ய
நின்பதமே நல்கியென்முன் னில். (71)

இல்லா தனபலவு நிற்பனவென் றேமயங்கிக்
கல்லா தவரிற் கடைப்பட்ட—பொல்லாத
வென்னையுநீ காப்பாயோ வெப்படியோ பொற்பழனி
மின்னயில்வே லாவுணரேன் மெய். (72)

மெய்யோ மழைமின் விபவம் புனற்குமிழி
யய்யோ நினைவ தனேகவிதம்—பொய்யோதி
வீணாள் கழிந்தேன் வினைதீர்த் தருள்பழனி
வாணா குறித்த வரம். (73)

வரம்பிலடங் காதுபொல்லா மாயா விகாரந்
திரம்பிறிதொன் றின்றித் திகைத்தே—னிரம்புசெழுஞ்
செச்சைப் புயபழனித் தேவே யெனைத்திருத்தி
யிச்சைப் படிக்குவா மீ. (74)

ஈயுமெறும் பும்புன் னினமுநரி யும்பலபேய்
நாயுமருந் துமுடம்பை நானென்றே—யோயுங்
கருத்தினேனைப் பழனிக் கற்பகமே முற்றுந்
திருத்தினல் வாழ்வுறுமென் சீர். (75)

சீர்தனைகுன் றுங்கவிபோற் றென்பழனி யப்பாநான்
பார்தனினிந் திக்கப் படுவேனோ—நேர்தழுவுந்
தன்மையில்லைத் தின்மையினி சஞ்சலமெ லாம்விலக்கி
நன்மையினைத் தன்மைநிலை நாட்டு. (76)

நீட்டுள்ள செல்வர் நகைக்க நகைப்படுசொற்
கேட்டுள்ள மெல்கிக் கெடாமலுனை—வேட்டுள்ள
மூதறிவு நீதருவாய் மும்மைத் தமிழ்ப்பழனி
நீதருக நாதவினை நீத்து. (77)

நீத்தமெவை யும்பொன் னிரைகொழிக்குந் தென்பழனி
யாத்தவிட மூண்டபுவி யண்டமெலாங்—காத்தவிவ
சம்புசுத னிகொடுமை சாதிக்க லாகாது
நம்புமெனை யாள்வாய் நயந்து. (78)

நயந்துயர்தோன் றுதமுன ஞானிகளு மெய்தி
வியந்துபரா வும்பழனி வேந்தே—பயந்துசதா
வாடுவனோ நோயான் மருந்துமருந் தென்றுசம்மா
தேடுவனோ தேற்றுதிவந் தே. (79)

தேவரிடர் தீரச் சிறைநீக் கினையொருபெண்
கூவவெதிர் வந்தனைசெங் கோல்வழுதி—தாவசுர
முன்பகலச் செய்தாய் முதல்வபழ னிக்குகவென்
றுன்பமிதைத் தீர்ப்பதரி தோ. (80)

தோற்றி யருணகிரி தன்பந் தனைத்துடைத்தாய்
தேற்றி யவனைச் சிறைநீத்தாய்—போற்றிமுனம்
பொய்யா மொழிப்புலவன் போற்றவந்தாய் தென்பழனி
ஐயாவென் பாலே னடம். (81)

அடங்கவில்லை யாங்கார மாறவில்லை கோப
மடங்கவில்லை மாச்சரிய வன்மை—தொடங்கவில்லை
சித்தந் தலம்பழனிச் செல்வனினி நானுய்வ
தெத்தந் திரங்கொண் டிருந்து. (82)

இருந்தறவோ பூணவறி வில்லைநல்லோர் பாலுந்
திருந்தறவோ கோதறிதுஞ் செய்யேன்—வருந்தறவோ
வீணே பிறப்பித்தாய் மெய்ப்பழனி யப்பவென்னைப்
பேணா தனியே யினி. (83)

பிணியவிழ்செந் தாமரையும் பிந்தானது பாதப்
பணிதாழவும் பக்தி பழுத்துத்—துணியுமனந்
தந்தா துரிஞான தண்டாயு தாபழனிக்
கந்தா கருணா கரா. (84)

கராமலிற் பற்றக் கலங்குங் கயம்போல் ..
விராவுதுயர்க் குள்ளாய் மெலிந்தேன்—குராவடிவே
லப்பா பழனிக் கதிபா கரையேற்றித்
தப்பா தருளுனது தாள். (85)

தாள மதங்கந் தழங்குபழ னிக்கருணை
யாள மதங்கொண் டலைந்தேனை—நீள
வருத்துவது நீயன்று வாழ்த்தல் பினரு
டிருத்துவது தானே யிதம். (96)

இதனை விதிவினையு மென்றறியே னுக்குன்
பதசேவை நல்கப் படாதோ—முதலான
தீயென்ன செய்தாலு நின்பெருமை தென்பழனித்
தாயன்ன ஞானே தயா. (87)

தயாநிதிநீ யென்பதுதான் சத்தியமே யானல்
வியாதியினு லென்னைமெலி விக்கை—நியாயமதோ
சொல்லாய் விரைவிற் சுகந்தரவேண் டும்பழனி
வல்லாய் தகாதுவன்கண் மை. (88)

மையற்குள் வீழாது வன்பிணிதோன் றுதுமருண்
டையக் கனவி லழுந்தாது—தையச்ச
மில்லா துனைமறவா தெங்கள்பழ னிக்குகபோய்க்
கல்லா துறவருளுக் கம். (89)

கம்பித்த பாவிமனங் காட்சிபொருந் தித்திருந்த
வெம்பித்த மேமுதனைய் விட்டேக—நம்பித்த
பத்தர்புகழ் தென்பழனிப் பாலதண்ட பாணியெனு
முத்தவருள் செய்தளரா முன். (90)

முன்னே மகிமைபல மூடருங்கா ணச்செலுத்திப்
பின்னே திருவுளமேன் பேதித்தாய்—நின்னோர்மை
யாரறிவர் தென்பழனி யாறுமுக தேசிகவென்
கோரவினை தீரவருள் கூர். (91)

கூரியவே லாபழனிக் கோலா கலசீலா
வாரியபா லாமெய்க் கனுகூலா—காரியநா
னென்றுமறி யேன்வழுக்க ளுள்ளனவெல் லாந்திருத்தி
நன்றுறுதி யென்றுறுதி நல்கு. (92)

நல்குரவும் வல்வினையு நையவருள் செய்யுளிகள்
புல்குரவும் வெட்சியும்பைம் பூங்கடம்பு—மல்குரவுந்
தங்கா பழனிச் சுகாதெய்வ யானைவள்ளி
பங்கா வளர்சிற் பரா. (93)

பராபரமா யல்லாய்ப் பகலாய்ப் புவன
சராசரமாய் மேலாய்த் தனியாய்—நிராமயமா
யுற்றநீ யொன்று முணரார்போ னுய்பழனிக்
கொற்றவா நிற்கிதொழுங் கோ. (94)

கோபமுண்டா னேர்பற் குணமுண் டெனுமுலக
நீபரிந்தே யாளா நிலைமையென்னை—தாபமொன்றே
வெத்தனையென் றேதுவன்பா னெங்குமிலங் கும்பழனி
வித்தகநின் பார்வைவையென் மேல். (95)

மேலறியேன் கீழறியேன் மெய்யறியேன் பொய்யறியேன்
மாலறியேன் போத வழியறியே—னாலறியே
னுன்னை யறிவதெவ்வா றேங்குப்ப ழனிக்குகவென்
முன்னை வினையை முனி. (96)

முனிவரத வானவை முடிக்கும் பழனித்
தனிவரத வானவை தயவு—கனிவரத
னத்தங் கமய நகைபுனைநின் னொளிலென்னுள்
ளொத்தங் கமய வுடன். (97)

உட்லினுள நோயுமுள்ளத் துட்சஞ் சலமுங்
கடலிலெழு செங்கதிரைக் கண்ட—மிடலிருள்போ
லின்னேவிட் டேகவரு ளிங்குபசா ரம்பழனி
மன்னே நிற்கென்ன மொழிவல். (98)

வல்லே யருள்சுரந்து வந்துவகை யேதேனுஞ்
சொல்லே சொலியுட் டுயர்தனியே—தில்லையென்
சித்தமிசைத் தென்பழனித் தேவசே னாபதியா
முத்தமநிற் கென்னகுறை யும். (99)

உம்பரிடர் தீர்த்தனையென் றுண்மையா கத்தெரிந்தா
லிம்பருய ரும்பழனி யெம்மானே—நம்பவருந்
தேருலவா நின்றபிற தெய்வந் தொழுதுவணங்
காருனையே சேர்வர்மயங் கார். (100)

வாழி

மின்பரவு கார்வாழி விண்வாழி மண்வாழி
யன்பர்குலம் வாழி யருள்வாழி—தென்பழனி
வாழிதமிழ் வாழிகுகன் வாழிபன்னி மார்வாழி
வாழியயில் வாழி மயில்.

பழனி வெண்பா வந்தாதி முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீதண்டபாணிதுணை.

பழனாபுரி மாலை.

காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கடலுண்ட கார்திரு மால்வடத் தேறுயில் காட்சியின்மீ
தடர்கின்ற வார்பொழில் சூழ்பழ னாபுரி யாண்டவற்குத்
தொடரன்பி னேர்தமிழ் மாலை புனையத் துணைவருவ
திடகும்ப சோபித வைங்கரக் குஞ்சரச் செஞ்சரணே.

நூல்.

கிரிபோலும் வாகுமன் னுங்கை வேலுங் கிரீடமும்பொற்
புரிநூலு மார்பமுஞ் சண்முக மும்புனை பூங்கடம்பும்
பரிமள பூரமுஞ் சேவலுந் தோன்றவென் பாலணுகி
யரிதான சேவைதக் தாள்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (1)

பரிபுர மொலிடு கின்னிரு சீதள பாதமலர்த்
தெரிசன மேன்மு யடியேன் பெறவருள் செய்வதென்றோ
விரிதிரை வாரியி னூடே யனந்தன் மிசைத்துயில்கூ
ரரிமரு காமுரு காபழ னாபுரி யாண்டவனே. (2)

எப்பா விகளுனைப் பாடினும் பாட்டுக் கிரங்கியவர்
தப்பா னவைபொறுத் தாள்வதன் றோமுறை சந்ததத்துன்
வெப்பா ரனற்புறு வொப்பாக நீயெனை விட்டிடாதே
யப்பா மனவெறுப் பாபழ னாபுரி யாண்டவனே. (3)

சாலோக மின்ப முதற்பத நான்குந் தரற்குரிய
நீலோக பண்டித னென்றுனிற் கென்பிணி நீக்கரிதோ
மாலோ னயன்புகழ் வேலோய் தரள மணிவனிதா
லாலோல மென்புனல் சூழ்பழ னாபுரியாண்டவனே. (4)

ஊராத கண்பெற் றிருந்து மகற்றென்றி லேனுமெனைப்
பாராம லேனிந்த வன்கண்மை சாதிப் பதுபடித்தாய்
நேராகு மோவிது நினது யாதிதி நீயெனப்பின்
ஞராகி லுஞ்சொல்வ ரோர்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

பாவக் கலியுக காலத் திதும்பற் பலமகிமை
மேவுக் கருணைமிகு தெய்வ நீயன்றி வேறுளதோ
காவச் சமுமுட் கவலையுந் தீர்த்தெனைக் காணவள்ளி
யாவற் கிசைதுணை வாபழ னாபுரி யாண்டவனே.

எத்தனை விந்தைக ளோவடி யார்பொருட் டேவினைத்து
முத்தல முந்தொழ நின்றேய்க்கென் னென்னை முடிப்பரிதோ
சித்த மிரங்கி யருள்செஞ் சடைக்குள்வெண் டிங்கள்புனை
யத்தர் தரும்புதல் வாபழ னாபுரி யாண்டவனே.

இன்னம் பராமுக மாயிருந் தாலதி லெய்துகின்ற
சின்னம் பலவு நினக்கே யெனக்கல்ல நீங்கொழிப்பாய்
பொன்னம் புயத்தனி னுஞ்சாத் திரத்தினும் போங்கியபா
லன்னம் புகழ்விளக் கும்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

காரண காரிய மாகியெங் கெங்குங் கலந்தபரி
பூரண நீயெற் கயலான தென்ன புதுமையந்தோ
சீரண வாவெளி யேன்புன் மனத்தைத் தெளித்தருள்வா
யாரண வோ சைமிகும்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

சற்று நினுமித் தமியே னுனது தயவுவரப்
பெற்று லெவைபின் பெறுதன வெண்ணம் பிறழ்வதுண்டோ
முற்று முலையுமை பாலா தவத்தின் முயன்றுவினை
யற்றார் பெருந்துணை யாம்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

உன்னை யலான்மற் றொருபெருந் தெய்வ முணர்ந்திலன்யா
னென்னை விடேலுனக் காளாக்கிக் கொள்வதி லென்னதடை
முன்னை வினைவுத முளதோ பொறைநின் முறைசிறியேற்
கன்னை பிதாகுரு நீபழ னாபுரி யாண்டவனே.

தினைத்துணை யேனுநின் சித்தமென் பக்கந் திரும்பிவிட்டால்
வினைத்துயர் தீர்வ தரிதோ பனிவெவ் வெயிலினுண்டோ
நினைத்த வரந்தமி யேற்கருள் செய்துமுன் னின்றிரட்சி
யனைத்துல கும்பணி யும்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

செனனந் தொறுந்தெரிந் தும்தெரி யாமலுஞ் செய்துவந்த
மனவஞ் சனைமுதற் பாவ மனேக வகையெனினுங்
கனலொன் றியபஞ் சனவவை தீர்த்தெனைக் காத்தருள்வா
யனரஞ் சிதன்பரவும்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (13)

கொடியேன் வினைகள் கூட்டம் புகேனன்பு கூர்ந்துருகிப்
படியேன் வணக்கமொன் றில்லேன்புல் லேன்பெண்கள் பாலுழன்ற
மடியேன் முழுவஞ் சகினே னெனினும் வழிவழிநின்
னடியே னெனைக்கை விடேல்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (14)

போற்றுகி லேன்பத்தி பூணுகி லேனின் புகழ்பலநாற்
சாற்றுகி லேனெழுத் தாறுந் தெரிந்துச் சரித்துவினை
மாற்றுகி லேன்புன் மயக்கால் வினைந்த மனக்கவலை
யாற்றுகி லேனென்னை யாள்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (15)

எஞ்சலொன் றின்றி யெழுந்தவெங் காற்றி னிடையிலெம்
பஞ்சாலைந் தென்னப் பகலு மிரவும்பல விடய
அஞ்சலந் தாக்கத் தவித்தேனை மீட்டுத் தறிநிறுத்தி
யஞ்சலென் றுதவிப் பாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (16)

நாட்கொள காட்கொள நல்லறி வின்றி நடையிகந்தி
வாட்கொள நீண்டகண் ணார்வலைப் பட்டு மனத்துனது
தாட்கொள வுந்தெரி யாதுழல் வேனைத் தருணமிதி
லாட்கொள வேண்டுமை யாபழ னாபுரி யாண்டவனே. (17)

எல்லாச் சுருதிப் பின்னியல் பன்னி யினைக்குமெனிற்
கல்லாச் சிறிய னிஞ்சிறி யேனென்ன கண்டுரைப்பேன்
பொல்லாத் துதியையுங் கொள்வா யெனக்குப் புவியிலுனை
யல்லாற் புகலிலை காண்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (18)

ஈன்றவ ளுமைக் குழந்தை குழறினு மின்புறுதல்
போன்றடி யேன்வெற் றுரைக்குங் கருணை புரிந்தருள்வாய்
தேன்றரு சோலைத் தமிழ்ப்பொதி யாசலச் செல்வன்முத
லான்றவர் சேவிக்க வாழ்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (19)

பேராசை யென்னும் பிசாசு பிடித்துப் பிறப்பிறப்பொன்
றோராம லுன்னடி யேன்படு துறுவ துனக்கழகோ
சீராக வென்னைத் திருத்திக் கருணை செயவருவா
யாராத வின்னமு தேபழ னாபுரி யாண்டவனே. (20)

துயில்வது முண்பதும் வீணன் செலப்புன் றொழில்வழியித்
பயில்வது மன்றிமற் றொன்றறி யேனென் பயந்தவிர்ப்பாய்
வெயில்விரி யும்பொற் கிரீடவின் னோர்சிறை மீட்டவெற்றி
யயில்வளர் செங்கைக் குகாபழ னாபுரி யாண்டவனே. (21)

தினந்தொறு நானிப் படித்துன்ப சாகரத் தேதிளைத்து
மனந்தடு மாறிக் கரைகாண்ப தெவ்வகை வாழ்த்துமென்னே
வினந்தய வேன்வர வில்லை யுனக்கிங் கெனைப்புரப்பா
யனந்த விநோதத் தமிழ்ப்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (22)

உனதரு ளாலடி யேற்கொரு கல்வி யுணர்ச்சியது
தினமுயர் வாயபி விர்த்தி பெறும்படி செய்யிகமேல்
கனவினை தானினர் கட்கது காத்தல் கடமைகண்டா
யனக தயாநிதி யேபழ னாபுரி யாண்டவனே. (23)

கல்லையுந் தாழ்த்திய வன்னெஞ்ச வஞ்சக் கசடரிடம்
பல்லையும் பட்டையுங் காட்டும் படிதொடர் பாழ்மிடியுந்
தொல்லையுந் தீர்த்தருள் வானோர் பயத்தையுஞ் சூரினமா
முல்லையும் போக்கி யுளாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (24)

வெவ்விய பாதக னேனென் வினைகளை வேண்டுகின்றே
னெவ்விய னீசெய் யினுநின் பெருமை யெனக்கதிலென்
செவ்விய மாதவர் சிந்தைபி னன்றிச் சிறியதொழி
லவ்வியர் பாலணு காய்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (25)

கையா லுனைத்தொழச் சென்னியி னாலுன் கழல்வணங்க
மெய்யா யடிக்கடி வாக்காற் றுதிக்க விதித்துமன
வையர் வியற்கையு நல்கிலி யென்னை நழுவவிடே
லையா வுனக்கப யம்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (26)

தொடைக்கல மங்கைய ராசையைப் போலுட் டுணைக்கவல்லா
படைக்கல மொன்று மிலைப்பினுந் துன்பங்கள் பற்பலவுந்
திடைக்கல ழும்புரி கின்றன நானெளி யேனினிநின்
னடைக்கல மஞ்ச லிடேல்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (27)

கவிராஜ னென்றொரு பேரிட்டு நால்வரைக் கண்ணியமாய்ப்
புவிராஜ ருஞ்சொல வீவாழ்வித் தாயது போலமுற்றுந்
தவிராம லென்றனைக் காப்பதுன் பாரந் தகாமனத்து
னவிராத செஞ்சுட ரேபழ னாபுரி யாண்டவனே. (28)

வன்றுய ரக்கடல் வாய்த்துரும் பாமென் மனமலைந்து
கன்றுமி தற்கினி யென்னசெய் வேனெனைக் காத்தருள்வா
யின்றுமு னக்கப யங்கால னாலெளி யேன்கலங்கு
மன்றுமு னக்கப யம்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (29)

ஓதா ரனந்தரன் றேவிரன் னமுமுடித் துள்ளிருந்தாய்
காதார வென்புன் கவியையுங் கேட்டுக் கடைக்கணிவீ
பாதார விந்த மலரெளி யேனையெப் பார்க்கிலிவே
ருதார மொன்றுள தேர்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (30)

பொருளுடை நல்ல புவிகாடி மாதர்புன் போகமெனு
மருளுடை யல்ல லுழந்தேனிக் கால வரையினிநான்
றெருளுடை யையநின் சேவடி நாடிச் சிவகிரிமுந்
தருளுடை யுய்வதென் றோபழ னாபுரி யாண்டவனே. (31)

தஞ்சம் பிறிதிலை நாயேற்கு நின்மலர்த் தாளையன்றி
வஞ்சம் புரிவது நீதிகொன் மாயை வசத்தலைந்து
நெஞ்சம் பகலு மிரவுநொந் தேனெனை நீபுரப்பா
யஞ்சாம் பயில்வயல் சூழ்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (32)

கெஞ்சா தவனையுங் கெஞ்சி யனேக கிலேசமுற்று
நெஞ்சா னதுநொந் திடவச மோசம்பி னேனினிநான்
பஞ்சா னனசொற் பனவேழம் போற்கடன் பாட்டையுன்னி
யஞ்சா தெனைப்புரப் பாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (33)

மடிமைகண் டாளு குறவு வியர்த்தி மனக்கவலை
மிடிமையெம் பாவ வினைதொட ராமல் விலக்கிமுற்றுங்
குடிமைகுன் றுவருட் செல்வமெய்க் கல்வி கொடுத்தெனைநீ
யடிமைகொண் டாதரிப் பாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (34)

வாயிற் பிறர்மதிக் கப்பேச வேன்கில வார்த்தையவை
யோயிற் பழைய படியே மயங்குமென் னுள்ளமந்தோ
தாயிற் கருணை சுரந்தெனை யாதரி நாமதிப்பா
யாயிற் கவலை பெறேன்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (35)

இகபர மென்பதும் ஜீவேசுர ஐக்கிதென் பதும்வாய்ப்
புகல வருஞ்சுகம் போலைப லின்றிப் பொருளுணரேன்
சகல விதங்களுங் காட்டி யெனக்குநின் னருள்வா
யகனி தடம்புறஞ் சூழ்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (36)

தத்துவ ரற்றும்வி சாரிக்கி லேன்சமர்த் தாற்சிலரை
யெத்தாற் றிறகு கினைத்தேயன் னுள்களித் தேனிதையப்
பித்துவி டற்பமி திற்றீரு மோதவப் பேறருள்செய்
யத்துவி தப்பொரு ளேபழ னாபுரி யாண்டவனே. (37)

பேசுவ தொன்று நடப்பதொன் றாகமுன் பின்மறந்து
மாசா னழுந்திய நாயேற்கு முய்யும் வகைபுகல்வாய்
பூசச கந்த மொடுந்தமி ழேந்திப் பொதியமலை
யாசக மெங்கு முலாம்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (38)

பூதர மோகுட மோவென விம்மிப் புடைத்தமுலை
மாதர வாவின் மயங்கா திருக்க மனவுறுதி
நீதர வேணு மிதேவேண்டுந் தாலினி நின்னையன்றி
யாதர வார்சொலப் பாபழ னாபுரி யாண்டவனே. (39)

சாதி சனஞ்சமு சாரமெல் லாம்பணந் தான்பிறந்த
போதினை யுங்கை மெலிந்தா லுண்டோவெனும் பொய்யுறவு
நீதினை முந்துணை யென்றடைந் தேனன் னிலையில்லைப்பா
யாதி விளங்கும ராபழ னாபுரி யாண்டவனே. (40)

மதமோக டம்ப வகையால் விளைவை மறந்துபல
விதகா ரியங்க டொடங்கி வறிதின் மெலிகுவனே
பதசேவை தந்து பரிபாலிப் பாயெனைப் பல்புகழ்சே
ருதவாடை யன்குழக் காய்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (41)

சொல்லற் குமைகுவ தல்லபொல் லாமனத் தொல்லையுதை
வெல்லற் குபாயமொன் றுங்கண்டி லேனித வேளையினுன்
மல்லற் பதும மலர்த்தாள் வழுத்த வரங்கொடுத்தென்
னல்லற் பிணிதவிர்ப் பாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (42)

ஒருமட மான்முரு காமுரு காவென் றுரைக்குமன்னோர்
வருகரு ணைநிதி யாமெ நீயெனை வாட்டுவதேன்
றருமமி தோபரி பாலிப்ப துன்கடன் சங்கடந்தீர்த்
தருநினை வேயிருப் பாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (43)

உருளவெற் பேறு மருண கிரிக்கெதி ரோடிவந்து
தெருளமுற் போதுப தேசித்த நீயித் தினத்தெளியே
னிருளகற் றுதிரங் காதிருக் கின்றதென் னென்னையுங்காத்
தருளவுற் றுத்துறை யோபழ னாபுரி யாண்டவனே. (44)

விசைய கிரித்துறை நாளி லனேக விசேடமிக்காட்
டிசைய நடத்தினை நீயென் பதுசிச மேற்சகல
வசையு மொழித்தி யெனைக்காப்ப தென்ன மலைகொளுனக்
கசைவின் மனத்தர் தொழும்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (45)

மலையாள முற்படு நாட்டிடை மூடர் மனத்துமெய்த்தித்
தொலையாத வற்புத மாங்காங் கியற்றுத் தொடுத்தனைநன்
னிலைநீ யெனக்களித் தாலவர் வைது நினைத்திடுப்ப
ரலையா தினிப்புரப் பாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (46)

இன்பதுன் பங்க ளிருவினை யால்வரு மென்னின்மற்றோர்
வன்பெருந் தெய்வ மகிமையென் னேயுள்ள வாறுணர்த்தி
நின்பதந் தந்தெனை யீடேற்றல் வேண்டுநன் னேரமிதா
லன்பர்தஞ் சிந்தை யுளாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (47)

பத்திசெ யுஞ்சனர்க் கெல்லாஞ்சித் திக்குமப் பத்திசெயார்க்
கெத்திசை யுஞ்சுக மில்லையென் பார்பத்தி யேபெரிதோ
சித்திய நின்செய லேபெரி தோவைய நீதெளிப்பா
யத்திமு கன்றுணை வாபழ னாபுரி யாண்டவனே. (48)

சிலர்தமி ழின்படி முன்கேடு செல்வஞ்சித் தித்தனவாம்
பலர்தமி ழும்பின் பலித்தில வேயென்ன பாவமந்தோ
மலர்முக நின்க ணருள்சற் றுண்டே லெந்த வண்மையுமுண்
டலர்பொழில் விண்டட வும்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (49)

வேதா விதித்த விதிப்படி யேயெவ் விதங்களுமிப்
போதா மெனிற்சிறை புக்கவன் றேனைப் புணர்ப்பதனை
நீதான் விலக்கரி தன்றே யெனது நிலைமைதெரி
யாதா வுனக்கிதென் றேபழ னாபுரி யாண்டவனே. (50)

சிரிப்பார் புறத்துநிந் திப்பார் சலிப்பிற் றிரும்பிமுகஞ்
சுரிப்பார் குறிப்பறி யாரன்றித் தேறுதல் சொல்லியுப
சரிப்பா ரிலைத்தமி யேனென்செய் வேனெனைத் தாங்குதொல்லை
யரிப்பார் பொறுப்பரை யோபழ னாபுரி யாண்டவனே. (51)

முன்னமு மின்னமுஞ் சென்மமுண் டென்று முதுபுலவோர்
சொன்னதை யுண்மைய தாகநம் பாமற் சுழன்றினைத்தே
னென்னக வின்ன லிருட்டடைத் தவிர்த்தரு ளின்பநிறை
யன்னவ விண்மணி யேபழ னாபுரி யாண்டவனே. (52)

தொலையா வருத்தமின் காசினிப் பார்த்தினந் தோறுமனந்
சிலையா விரக்க மிலையா வுனக்கருள் செய்வதொரு
மலையா வெறுப்பென் சொலையாதுன் பாரெனை மாதகிப்போன்
னலையா விறைத்தொதுக் கும்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (53)

நோயொரு பக்கந் துயரொரு பக்க நுழைந்தகலிப்
பேயொரு பக்க மலைக்கநொந் தேனெனைப் பேணுகண்டாய்
நீயொரு பக்கம் வெறுத்தாலென் செய்வது நேயவள்ளி
யாயொரு பக்கமன் னும்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (54)

கற்றன கேட்டன வெல்லாஞ்சந் தேகக் கடற்சுழியி
லுற்றன வேற்றமி யேனெங் ஙனமுனை யுன்னியுய்வேன்
குற்றமு நோக்கா [illegible] தேமெய்ஞ் ஞானங் கொடுத்தருள்செய்
யற்றமி [illegible] பழ னுபுரி யாண்டவனே. (55)

தமராரி [illegible] ருஞ்சலிப் பெய்தத் தரித்திரமாங்
சமரா [illegible] ல் வேற்றுன் கருணைக் கடலருள்வாய்
குமர [illegible] ம ஞானாகந் தாமெய்க் குகாகுமரா
வமரா [illegible] தலை வாபழ னுபுரி யாண்டவனே. (56)

முருகா வெவர்க்கு முதல்வா சிவசன் முகாதிருமான்
மருகா தமிழ்ப்புல வாவென்று நானுனை வாழ்த்தமனை
முருகா திருப்பது நீதிகொ லோவென்ன யோசனைகா
ணொருகா வருட்கட லேபழ னுபுரி யாண்டவனே. (57)

ஒன்றோ வருத்தமென் செய்வே னெனையிவ ணோர்கட
னென்றோ வெறுத்தனை நாயேனை யேமற் றிதுவெனக்கு
நன்றோ வனுட்கல முற்றவர் தம்மை நலிவதிகழ்
வன்றோ விரக்கமின் றோபழ னுபுரி யாண்டவனே. (58)

பெருமித மார்பன் னிருகட் கருணைப் பெருக்கிலெனக்
கொருதுளி யேனுங் கிடைக்கச்செய் தாற்குறை யோவுனக்குப்
பருவமி லானென் றெனைநீ வெறுக்கப் பட்டாதுகண்டாய்
யருவுரு வாயெங்கு மாம்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (59)

வாக்கிற் குடிகொண் டிருந்து கவிதை மழைமதுரத்
தேக்கிப் புகழுந் திருவு முயர்த்திச் சிறுமைபினி
நீக்கித் துதியையு நீமகிழ்ந் தேற்றெனை நின்னடிமை
யாக்கிக் கருணைசெய் வாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (60)

செவிபனி ரண்டிருக் கின்றவுனக்கெச் செவியினுமென்
கவிசிறி தும்புகத் தானில்லை யோவிக் கபடமென்றோ
குவிமன மின்றியெய்த் தேன்வினை தீர்தருக் கொம்பரெங்கு
மவிழ்மலர் வண்டிசைக் கும்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (61)

பவவுரு வாகப் படைத்திடைக் கொஞ்சம் படிப்புநல்கிக்
கவலைபு காமற் சிலநாள் கடத்திப்பின் காதலுய்த்து
விவரமி லேனைத் தவிக்க விட்டாயின் விதத்திலுன்னை
யவனிபெ லாமெச்சு மோபழ னுபுரி யாண்டவனே. (62)

இரவல னானுள் தொல்லைய னேகமிங் கியலல்ல
புரவல ரார்பிணி சோம்பிடை யூறுபின் போவதெங்ஙன்
வரவறி யாதயர் கின்றேன் மயக்கத்தை மாற்றுகண்டா
யரகர வேன்முரு காபழ னுபுரி யாண்டவனே. (63)

நீயறி யாதன வில்லையென் னெண்ணமென் னெஞ்சறியுந்
தாயனை யாய்சிறு சேயனை யேனைத் தளரவிடேல்
வாயத னூற வாழ்த்தியர்ச் சித்து வணங்குமன்ப
ராயசு சிலர் தொழும்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (64)

வெறுமைப் பயமும் வியாதிப் பயமும் விலக்கிலையேன்
மறுமைப் பயனருள் வாயென வெம்பவு மார்க்கமுண்டோ
சிறுமைப் படமுடி யாதென் கலக்கத்தைத் திருவமை
யறுமைப் பரிவு முளாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (65)

இவ்வழி நல்வழி யென்றோர்கி லேனுய்த் திடுவதற்கோர்
செவ்வழி யொல்லை தெரிவிப்ப துன்கடன் சின்னவென்னை
வெவ்வழி செல்ல விடேலடி யார்க்கு வினைகடக்கு
மவ்வழி நல்கிறை வாபழ னுபுரி யாண்டவனே. (66)

பலபல யோசனை செய்து வெறும்புண் படுவதன்றி
நலனிது தீதிது வென்றுணர்ந் துமெய்ஞ் ஞானநெறி
செலவறி யாதென துள்ளந் தோவெகு சிக்கெதிரிவ்
வலமை தீர்விம லாபழ னுபுரி யாண்டவனே. (67)

தூக்கமும் பந்த நெடுமூச் சடிக்கடி தோன்றநல்ல
வூக்கமும் பண்பு மொதுங்கப் பொலிவுக வற்றமன
வேக்கமுந் துன்ப மெவையுந் தவிர்த்தெனக் கின்னமும்பே
ராக்கமுந் தந்தருள் வாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (68)

வாய்புல ராரு மனஞ்சலி யாதுடல் வாடிமிக
நோய்புகு தாருபன் னூன்மற வாது நொடிக்குமென்னைப்
பேய்புற மோட முடுக்கி யெனக்குநற் பேர்தருவா
யாய்புல வோர்துதிக் கும்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (69)

முந்தினர் பாவமென் வெவ்வினை தெய்வ முனிவுநல்லோர்
தந்திடு சாப முதற்றீங் கெவையிருந் தாலுமவை
சிந்திவி சாரமெ லாந்தீர்த்தல் வேண்டுந் திகழ்பொழின்மே
லந்திநி லாவுல வும்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (70)

பிறந்தவி ராசிப் பிறைநவக் கோளின் பிசகுறினும்
புறந்தவை யோடப் பணிப்பதற் கென்னநின் பால்வலிமை
சிறந்தில தோவெப் படியேனு மென்குறை தீர்த்தருள்வா
யறந்திரி யாவத் புதாபழ னாபுரி யாண்டவனே. (71)

பொறிதள ராமற் புலனலை யாமற் புகல்கரணை
நெறிபிச காமற் கபமே விடாமலந் நேரநின்றாட்
குறிதவ ராமற் றெளிந்துய்ய வென்னைக்கைக் கொண்டருள்வா
யறிவுடை யோர்மொய்த் துலாம்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (72)

இவனை யார்நமை யேத்தினென் னேத்தில ரென்னினென்னென்
றுவமையி லாதுள நீநினைத் தாலுல குய்வதுண்டோ
கவலையு றுவகை காப்பா யெனைத்தகி காலமிதா
லவவழி யூடு விடேல்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (73)

சூலை கிரந்தி மகோதரங் குன்மஞ் சுரங்குளிர்கா
மாலை பவுந்திரங் குட்ட முதற்பிணி மற்றவுநின்
காலை நினைத்தவர் பாற்சார்வ வோவென் கச்சொழிப்பா
யாலை மருங்குய ரும்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (74)

கூறிய கூறிய கூறினு மேற்றுக் கொடுசிறியேன்
றேறிய நீயருள் செய்திடல் வேண்டுந் தியங்கவிடேல்
வீறிய வாதிரு தோன்முதல் வாமயல் வென்றமுனி
[illegible]றிய போதர் தொழும்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (75)

எழுத்தொடு சொற்பொருள் யாப்பலங் காரமென் றிங்குயர்ந்தோர்
வழுத்து மிலக்கண மென்புன் கவியில் வழுவினுநீ
முழுத்தய வுற்றினி தாக்கொளல் வேண்டு முனிவருள்ளத்
தழுந்து மலர்ச்சர ணாபழ னாபுரி யாண்டவனே. (76)

இழிவான குற்ற மெலாங்குண மாகக்கொண் டென்னைநல்ல
வழிநீ புகுத்திடி னல்லான்மற் றெந்த வகையினுய்வேன்
விழியால் விருப்பொடு பார்த்திடர் தீர்த்திடல் வேண்டுமென்று
மழியாத மெய்ப்பொரு ளேபழ னாபுரி யாண்டவனே. (77)

நாடுங் குறுமுனி கீரன்பொய் யாமொழி நாவலவ
ரீடுங் கருணை யருண கிரிமுத னின்றநல்லோர்
பாடுங் கவிவல னீயென் னினுமென்புன் பாடலுங்கொ
ளாடுங் கனிமயி லூர்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (78)

வையந் தனிற்கிர வுஞ்ச மெனும்பெரு வஞ்சநெடுஞ்
சையந் தனைத்தக வாக்கியத் தாருகற் றுக்கமிக
நையந் தரத்தரை முற்காத்த நிற்கிந்த நாளிலென்னுள்
ளையந் தவிர்ப்பரி தோபழ னாபுரி யாண்டவனே. (79)

மோனந்த வாமுனி வோரையும் பேதிக்கு மோகமெனு
ஞானந்த வாதையெவ் வாறு கடந்துனை நாடுய்வேன்
றேனந்த வாசனை வீசுநின் பூவடிச் சேவையரு
ளானந்த வாரிதி யேபழ னாபுரி யாண்டவனே. (80)

வைராக மப்பொரு ளொன்றறி யேன்வினை யூடலைக்க
வையராகு தொட்ட கலாநிதி யென்ன மதிமழுங்கித்
துயராழி யிற்சுழல் கின்றேன் கருணை சுரந்துமுன்னின்
றுயரா தெனைப்புரப் பாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (81)

தாழாது உத்தரைப் பாடிக்கொண் டாடித் தரித்திரத்தாள்
வீழாது துட்டர்சொற் கேளாது மற்றொரு வெவ்வினையுஞ்
சூழாது பத்தியிற் சோராது சென்மத் துயர்க்கடலு
ளாழா தெனைப்புரப் பாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (82)

பணிகின்றி லேன்றுதித் தர்ச்சித் துனைச்சிவ பத்திவழி
துணிகின்றி லேன்புலைக் காமாதி மூன்றுந் துறந்துயவந்
தணிகின்றி லேன்றமிழ்த் தார்மற வாதுநின் றண்பிசைநா
னணிகின்றி லேன்பொறுப் பாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (83)

நனவி னிகழ்ந்தன வல்லா விகற்ப நடைபலவுங்
கனவி னெழுந்து மயக்கின வேயிக் கலக்கமுள்ள
மனசு திருந்துவ தென்றோ விரைந்து வரந்தருவா
யனவா ரதந்துதி சேர்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (84)

ஓடின நாள்பல வோட்டைப் பழங்குடத் தட்புனலாய்க்
கூடின மேவன்றி கூற்றி னுதையக் குறியெனப்பின்
வீடின வாசை கிலேசங் கரணமு நெஞ்சமுங்கூத்
தாடின நீயெனை யாள்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (85)

தேகமுந் தேகியும் வெவ்வேறென் பாரொன்றுந் தேறுகிலேன்
மோகமுஞ் சோகமுந் தீர்த்தென தெண்ணத்தை முற்றுவிப்பாய்
மேகமும் பூகமும் போலுங் குழற்பொன் மிடற்றுவள்ளி
யாகமும் பாகமுஞ் சேர்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (86)

கலைபல சொற்பல வெண்ணம் புலமயக் கம்பலவின்
புலைபல விச்சை முயற்சி பலமனப் புண்பலவென்
னிலைபல வெப்படி நானேற்றுய் வேன்றரு ணீயியங்க
ளலைபல வொத்திசைக் கும்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (87)

மாயா விகற்ப மிதுசச் சிதானந்த வாழ்விதென்று
நீயா தரிக்குமிக் காயேற் குணர்த்திட நேர்வருவா
யோயா மனப்பெரும் பேய்பிடித் தாட்ட வுயர்விழிநொன்
றுயா நினைத்துநொந் தேன்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (88)

ஏனறி வின்றி யியற்றினை பாவங்க ளென்றெனைநீ
தான்வி சென்று நிதமே லுனது தயைக்கழகோ
நானது கண்டு கடந்தினி யுய்வதெக் காலிமையோ
ரானவர் வந்து தொழும்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (89)

சோபத்தை யும்பவத் துன்பத்தை யுங்கெட்ட துட்டமனத்
தாபத்தை யும்பகைச் சலப் பிசகையுஞ் சண்டமன்
கோபத்தை யும்பிணிக் கோரத் தையுமென் குறையையுமெவ்
வாபத்தை யுந்தவிர்ப் பாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (90)

மத்தத்தை வென்றிருக் கின்றவர் போற்றுன் மலர்ப்பதத்தென்
சித்தத்தை யன்பிற் செலுத்தும் படிக்குத் திருத்தியினி
பெத்தத்தை யுந்தவிர்த் திட்டேற்றல் வேண்டு மிசைகுயிலோ
டத்தத்தை யும்படிக் கும்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (91)

சராசர சீவ தயாநிதி நீயிச் சமையமென்முன்
வராவிடில் யானினி யாரை நினைத்து வரம்பெறுவேன்
குராவடி வேல குழந்தைக் குமர குருமணிச்சூட்
டராவணை மால்பர வும்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (92)

இருவினை யின்பமன் பின்று மெனவு மிலையுடனே
வருமென வும்பொய் வழக்கி தெனவும் வகுக்குமுல
கொருவித மன்றெது வுண்மை யதனை யுணர்த்திடுபெற்ற
னருண பதந்தரு வாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (93)

முனைந்தவ சிலர் மொழிதீர்த்த யாத்திரை மூர்த்திதரி
சனந்தல வாச மிலையிலை தனுட்டிக்கல் சத்திபுண்டோ
தினந்தமி யேனுனை யேசமயி லேன்வினை தீர்புகழ்தத்
தனந்தனு மேடையங் கும்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (94)

பெருவெளி யோரனு வாக வணுவும் பெருவெளியாய்
மருவ வனேக விநோத மெவ்வாறு வழங்கிவைக்
கருதினு நீசெய லாமென் கவலை கனைந்திடவே
தருமை கொலோபுக லாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (95)

பூணாழ் சுபாவ நரேசருங் குற்றம் பொறுத்தருளி
மேவா வனேகர் கனைத்தென் டியாமல் விலக்குகின்றார்
தேவாதி தேவசிகாமணி நீயடந் செய்வதென்சொ
லாவா விநோதரு மம்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (96)

நீதித் துறையறி யேனொளி னுஞ்சில நின்பெயரை
யோதித் துதிபுரி கின்றேன் வருத்த மொழித்தருள்வாய்
சோதித் திடநினை யாதே பொறுத்தாளுந் தாய்மதியோ
டாதித்த னும்வலஞ் சூழ்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (97)

பார்க்கு மணியிசை பாடிய பூங்கற் பகவிநைமயோ
ரூர்க்கு முரக குலமினுக் கும்பன் னகநக்கத்
தீர்க்கு முயர்வுடை நீதமி யேனவஞ் சிக்கிலினி
யார்க்கு முறையிடு வேன்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (98)

வணங்குவ துன்னை குவிப்பது வாழ்த்து வதுந்தொழும்புக்
கிணங்குவ துந்தெரி கில்லாத பாவியென் றெனையொரு
துணங்குத வின்றியின் றுய்யும் படிக்கரு ளோங்குகங்கை
யணங்கு முவந்தமைந் தாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (99)

பாடிய பண்பெப் படியிருந் தாலுமென் பாமலர்த்தாள்
சூடி வரம்பற் பவதுந்தத் துன்பத் துயர்தவிர்ப்பாய்
வாடி மயங்கச் செயேல்வரை தோறு மகிழ்ந்துவிளை
யாடி வருஞ்சிற் பராபழ னுபுரி யாண்டவனே. (100)

வாழி.

கார்வாழி வாழி சராசரம் வாழி கருதுபொருள்
சீர்வாழி வாழிசை வந்தமிழ் வாழி செழுங்கடப்பந்
தார்வாழி வாழி மயில்வாழி வேல்புடை தங்குநங்கை
மார்வாழி வாழி பழனி புரிக்குகன் வாழியவே.

பழனுபுரிமாலை முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

குமரனந்தாதி.

காப்பு.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பூமேவு கற்பகப் பொன்னகர் முன்னோர் புலவனுக்கு
மாமேவு மன்பின் வழங்கிய பேரருள் வள்ளலெனு
நாமேவு வேற்கைக் குமரனந் தாதிக்கு நற்பழனிப்
பாமேவு சீர்திகழ் பட்டத்தி யானை பதந்துணையே.

குமரனந் தாதி னவினத் தொடுத்துயி லம்பழனிக்
குமரனந் தாதி செகலத்துணை யாமயன் கோபதிவாழ்த்
துமரனந் தாதி பணிவர்கொண் டாட்வத் தோன்முகற்காய்
சமரனந் தாதி லகுமைங் காத்தன்பொற் றுளிணையே.

அன்பர் துதி.

பொருந்திரை வேலை யருந்திய செல்வனைப் போற்றிபின்பந்
திருந்து மருண கிரிநாதன் பொற்பதஞ் சிந்தையில்வைத்
தருந்திறல் சேர்திருத்-தொண்டர்க ளைப்பணிந் தன்பினர்பால்
வருந்தனி மோனக் குமரனந் தாதி வழுத்துவனே.

நூல்.

புவனங் கடந்த பரம்பொரு ளேயொளிர் பொற்புடைத்துங்
கவனங் கடந்த னடைதன மேர்சசி கண்கவிகூர்
தவனங் கடந்த விரமுன் னருள்வர தாமலப்பா
வவனங் கடந்த கந்தா நம்பினை னின்மலர்ப்பதமே.

பதங்கா தலங்குற வஞ்சி கயவர்தம் பாற்சொலிச்சந்
ததங்கா தலங்குற வாக்குமம் மாதரைச் சார்ந்துடலம்
வதங்கா தலங்குற நற்போதந் தந்தெனை மாசடரா
விதங்கா தலங்குற னாயனந் தோன்றெழு மெய்ப்பொருளே.

மெய்யந் தரங்க முதல்வனைத் தானவர் வீறுயிருட்
குய்யந் தரங்க வருநெடு வேலனைக் கூறுதுதி
செய்யந் தரங்க மெறிகடன் ஞாலத்துறட் செல்வமெல்லாம்
பொய்யந் தரங்க வனமுனக் கேனதிற் புன்கணமே. (3)

புன்னாக மஞ்ச பொருக்கும் பழனிப் பொருப்பிலுறை
மூன்னாக மஞ்ச குளமா தவத்தர் வழுத்துமுமை
தன்னாக மஞ்ச முகமுடை யானரு டோன்றல்விடப்
புன்னாக மஞ்ச மயில்வா கனன்பதம் பற்றுநெஞ்சே. (4)

பற்ற கரத்தயங் கெட்டுவெஞ் சூரன் படப்பொருவே
லுற்ற கரத்தராங் கோர்நா ரதன்மகத் தூடெழுந்த
மற்ற கரத்தரங் கஞ்சமென் றுளை மதித்துருகா
வெ[illegible]த்தரங் கக்கட னேர்பவம் விட்டிலரே. (5)

விட்டிலங் காவ தரியாமை யாற்சுடர் மேல்விழல்போற்
கட்டிலங் காவ னிதிவா னுதலிற் கனதிலகப்
பொட்டிலங் காவ லிவையர் மையலிற் போவதென்னே
மட்டிலங் காவ துடையான் மருகனை வாழ்த்து நெஞ்சே. (6)

வாழ்வித் தனந்த வறுவதன் றென்று மயங்கிநெறி
தாழ்வித் தனந்த வினைசெய் துறபவந் தைத்தருமோர்
பாழ்வித் தனந்த கவாநடை யார்சம பாசநெஞ்சே
சூழ்வித் தனந்த மலைக்கும ரேசன் றுணைச் சரணே. (7)

சரங்கா விதந்தர மெஞ்ச வயங்குகட் டையலர்பா
விரங்கா விதந்தர வந்தருள் வாய்பொன் னெழினலமு
திரங்கா விதந்தர வஞ்ச கடிக்குஞ் சிகாவளமா
துரங்கா விதந்தர னிக்குள் வள் ளிக்குறத் தோய்பவனே. (8)

தோய வலைக்கு வலயத்து ளென்னைத் துலங்குமெழி
லாய வலைக்கு பிழியைப் பொருமுலை யார்தமது
மாய வலைக்கு வசப்படுத் தேலமர் வாளவுண
ரோய வலைக்கு மயிற்கும ராவரு ளுன்மதியே. (9)

மதியா தவனற் சினமூடர் கட்கு வரந்தரச்சம்
மதியா தவனற் குழற்குஞ் சரிமண வாளனவிர்
மதியா தவனற் சரர்பணி வேளருள் வாழ்வுறத்தா
மதியா தவனற் புதமலர்த் தாளை வழுத்துநெஞ்சே. (10)

வழுத்த விரும்பழு வாரணத் தாச்சியில் வாழ்முருகன்
கொழுத்த விரும்பழு னம்புடைச் சூழ்ந்து குறைவிலிப்பம்
பழுத்த விரும்பழு நிக்கும சேசன் பதந்தினையீர்
எழுத்த விரும்பழு னின்வினைப் பாச மறற்கு நெஞ்சே. (11)

அறந்த வனமலை யாற்றுரைத் தோயக் கவன்சடைமேற்
சிறந்த வனமலை யன்பாமைக் தாவினை செய்யமதித்
தறந்த வனமலை கொங்கையர் மைய றவிர்த்தருள்சீர்
பிறந்த வனமலை விண்மா பழநிப் பிரபலனே. (12)

பிரமனந்தந்த பிரைசயேந்து மாயன் பிறங்குமெண்மர்
திரமனந்தந்த வசித்தர் புகழ்மங் திரமெனைக்
கரமனந்தந்த அருதருள் செய்பொற் கமலவிரக்
தரமனந்தந்த மறப்பெய் பழனித் தயாபரனே. (13)

பரவற்கரிய பதந்தரு ஞானம் பயிற்றுமலர்
விரவற்கரிய குழலார் மயல்வெவ் வினை தவிர்க்கும்
காவற்கரிய இகர்தொழுந் தூயன் கனமணி
யரவற்கரிய தனித்தாள் மகன்சர ணம்புயமே. (14)

புயங்கந்தனக்கு நிகரான வல்குலும் பூவுலக
மயங்கந்தனக்கு வடிவுடை யாளிவ்ப வாழ்வுதற்செய்
வியங்கந்தனக்கு விடுகில போமெஞ்ச மேமிதமித்
தியங்கந்தனக்கு பைனரு ளாகிய செல்வமெய்யே. (15)

செல்லங்கவனத் தொடையான் மருகன் செகமெனுமில்
வில்லங்கவனத் தயதகன் மூர்க்கருண் மெய்க்குமரன்
புல்லங்கவனத் தகைப்பான்மைமத் தன்பதம் போற்றுநெஞ்சே
சொல்லங்கவனத் திருப்புகழ் வைவச் சுதனஞ்சவே. (16)

அஞ்சரிதான புலன்மற் றதனைவென் றங்கமெனை
யுஞ்சரிதான வனியாழ்வு பொய்யென் றுணர்ந்துதெய்வ
குஞ்சரிதான வனவள்ளி கோனன்பு கொண்டவர்பாற்
சஞ்சரிதான தவமிது முத்தி தருநெஞ்சமே. (17)

தருமங்களங்கலங் காரம் பெறத்திருந் தார்பிறர்மேல்
வருமங்களங்கலங் குங்கொலை காமம் வளர்த்துவர்செந்
திருமங்களங்கலந் தோங்கும் பழநிச்செவ் வேளையுன்னுர்
அருமங்களங்கலர் நீர்வதெவ் வாறு கனதிலந்தே. (18)

கனகமலைக்குங் கவின்றரு பூண்முலை காதடர்கண்
பனகமலைக்குங் கடிதடங் கொண்டவர் பற்றுமிருந்
தனகமலைக்குந் துயர்தீ ரரிக்கு மிலங்குமயி
லனகமலைக்குந் திருமரு காவின் னடைக்கலமே. (19)

கலங்கா மனத்தின மன்னைப் படாதெனைக் காவுனடைக்
கலங்கா மனத்தின தென்ற வுலாவக் கடிகமழ்ந்த
கலங்கா மனத்தின் மின்புற வந்தகந் தாகதிபு
கலங்கா மனத்தின் மார்பழு நைபுரிக் காவலனே. (20)

காவம்பரத்தை பளாவுஞ்செந் தார்க்கதிர் வேற்குமர
மேவம்பரத்தை பனைய கலை மிடிகொடிய
பாவம்பரத்தை யராசை இரகப் பகைதவிர்த்துத்
தா[illegible]பரத்தை யுணருமெய்ப் போதஞ் சதாகந்தமே. (21)

க[illegible]மலக விடம்புகழ் சைவத்தை நாட்டியவேற்
கந்தாமலக முடையா ருளத்தனு காக்குமரா
நந்தாமலக வனத்தர சேசின் முதிருளின்
பந்தாமலக வன்த்தால் வருமுற் பவமறவே. (22)

பவளம்பரவ வருமிதழ் வேல்விழிப் பார்மகளா
யவளம்பரவு மருப்ப வந்தமெய் யாவினைதீர்
திவளம்பரவ மருத வயல்புடை சேர்ந்துநலங்
குவளம்பரவ வளரும் பழனிக் குமரப்பனே. (23)

ஐவரையங்க சனைநெடுங் கூற்றை யடக்கிமுழு
மைவரையங்க னியரைவெல் வீரன்று வள்ளியஞ்சக்
கைவரையங்க மதமா வழைத்தருள் காரணன்மெய்ச்
சைவரையங்க முதமேற்று வான்பெயர் சாற்றுமினே. (24)

மின்னலங்கார தனிலெழல் போலுமிம் மேதினியிற்
பொன்னலங்கார மனைமுதல் வாழ்வதிற் போயுழன்று
பின்னலங்கார மிகுகோப மேவும்பித் தீர்குமரன்
நன்னலங்கார மலர்த்தாளெஞ் ஞான்றுந் தலைக்கொண்மினே. (25)

கொண்டலைவாவி வெருட்டிக் கமுகின் குலைபுதிர்த்துத்
தண்டலைவாவி தனில்வாளை மேவுந் தமிழ்ப்பழனி
வண்டலைவாவி கடமிடி தீர்த்திடு மைந்தர்வலி
கண்டலைவாவி பொருந்திமை யோரைமுன் காத்தவனே. (26)

தவந்தானமல வினைகொண்டு காலந் தனைக்கழித்த
லவந்தானமல ரவிநாடல் போ லும்பர் யாருமதிப்
பவந்தானமல னெனுங்கும ரேசன் பழனியென்று
முவந்தானமல மொழிப்பாவைத் தேடி யுருகுநெஞ்சே. (27)

உருவாரமர் மனையா ருமை யுளத்துணரார்
தருவாரமர மகன்றுரைப் பாடித் தயங்குவரோ
மருவாரமர வணிந்தசெவ் வேணி வரன்புதல்வா
திருவாரமர் தளாதிப னேமற் செயலருளே. (28)

செயமந்தராசல வண்டோட் குகனைத் தினமறந்தம்
புயமந்தராசல னங்குழு வொப்பவர் புன்னலங்க
வியமந்தராசல நீங்கா வவர்திருப் பெற்றியெல்லா
மியமந்தராசல மேலாங் குழிழி நிலைத்தென்பவே. (29)

பவராகவத்திரி பாசொழி யாவும்பர் பற்றலரென்
பவராகவத்திரி யத்தடிந் தானுற் பவந்தவிரின்
பவராகவத்திரி யாதி முனிவர் பணிகுகன்ச
பவராகவத்திரி யானுன் டெமக்கோர் பயமில்லையே. (30)

பயம்புவைப்பாரத் திகள்போன் மயனுட் படேல்சிரத்துந்
தியம்புவைப்பாரத் திருநத குட்டத் தினிதுதித்த
சுயம்புவைப்பாரத் தனையுந்தந் தானைத் தொழுதுதவி
ழியம்புவைப்பாரத் தனிவேன் மயிலையு மென்றுநெஞ்சே. (31)

நெஞ்சகத்தானந்த நீப முளான்கரி நின்றதன
வஞ்சகத்தானந்த வான்புகத் தாக்கு மயிற்குமரன்
விஞ்சகத்தானந்த மெய்யடி யாரை விடானமரந்
தஞ்சகத்தானந்த னந்தவர்க் கிந்துமென் றுவதுவே. (32)

ஆவலரும்பணி மென்னகை மங்கைய ராடவந்து
மேவலரும்பணி செல்வரும் பொன்றினர் வினைதன்றே
நீவலரும்பணி லஞ்சூழ் வயற்பழ நிக்குமரன்
பூவலரும்பணி மார்பன் கழற்கன்பு பூண்மனமே. (33)

பூண்டவிராதவ மாமுலை மங்கையர் போகமென
மூண்டவிராதவ வன்ப ரிதய முளரியின்ன
வாண்டவிராதவ னுங்கும ரேசனை யன்பினொடு
வேண்டவிராதவ மாசெனி தாமுபர் மெய்க்கதியே. (34)

கதித்தவரும்பரல் வெங்கான் புகுதக்கை கேசிசொற்சம்
மதித்தவரும்புப கோர மறலி மயக்கிகந்த
விதித்தவரும்பர வுங்கும ரான்பர மெய்ப்பணிதி
துதித்தவரும்பர நாதாமெய்ஞ் ஞான சுகமருளே. (35)

சுகந்தங்கமழ முகையவிழ் கற்பகத் தாயவிழ
லகந்தங்கமழ கனிற்றிந் திரனைவைத் தாயதிபா
தகந்தங்கமழ வியமாதக் காகநெந்த சத்தெணிப்பொய்
யுகந்தங்கமழ அருதெனை யாண்டரு ளுந்தமனே. (36)

மனத்திருக்காணவை வாரான் முத்தி வழிவருஞ்சந்
தனத்திருக்காணவை நீகமெய்ஞ் ஞானத் தமிழ்முனிசெஞ்
சொனத்திருக்காணவை திரும படிபுகழ் தூயவன்பொய்
யினத்திருக்காணவை வானோர் தலைவனை யென்றுமினே. (37)

மின்னுகரிக லருந்தவத் தோரு மிகமயங்கப்
பன்னுகரிக வுளமுதற் கீதம் பயிலுகல்லா
நின்னுகரிக மயக்குங்கண் மாசகத் தீமலர்த்தார்
மன்னுகரிக பரந்தரு வேலர் வரம்பெறினே. (38)

வரம்பினத்தோடு மதுரா புரியில் வழுதியர்கோன்
சுரம்பினத்தோடு தவிர்த்தமெய் யாதொண்டர் தூய்மனத்தா
தரம்பினத்தோடு மின்மன் றுளாடிய சம்புமைந்தா
கிரம்பினத்தோடு விரிகட பாசு ரின்பதமே. (39)

பதனம்பதனந் தவரிடை யென்னப் பனைத்தொளிர்கும்
பதனம்பதனைத் துருமதுச் சொற்பா னைப்பொருச
பதனம்பதனந் தராமாந்த னுள்ளவர் பற்றறவேன்
பதனம்பதனந் தருஞான மோன பலநெஞ்சமே. (40)

பலவாமகத்துவந் தோங்கு மயக்கவை பாவியினை
கலவாமகத்துவந் தந்துமெய்ஞ் ஞானக் கதியருள்சொற்
புலவாமகத்துவந் தெல்லாம் பெறுமப் புனிதர்புகழ்
வலவாமகத்துவந் தன்னை நடைத்தகர் வாகனனே. (41)

வாகாதுவருமங் கொவ்வாத மேனி வரன்றருமைந்
தாகாதுவருமங் காக்குழை யாயினந் தாமதமேன்
ஆகாதுவருமங் கேகயமீதுவந் தாரருள்செய்
தேகாதுவருமங் குற்குழ லான்புந்தித் தென்றுமே. (42)

இர்த்தமனந்தரி மானத லம்பல சென்றிடினுங்
கூர்த்தமனந்தர முண்டாகு மோகதி கூடவென்றுந்
கார்த்தமனந்தர தத்துதிப் பானெனக் காய்ந்தமனைப்
பார்த்தமனந்தர ரேத்துங் குமரனைப் பாடுமினே. (43)

பாடலங்காதுவழிமணங் காட்டும் பழநிமுத
னீடலங்காத னெறிமறை யெங்கு நிறைகுகனைக்
கேடலங்காத மனத்துட்கொண் டார்பவக் கேதமிப்பார்
மூடலங்காத வினைக்கண்ட தென்ன முடிவுறுமே (44)

முடிக்குமராம மலர்க்குழல் வேழ முதல்வியென்ப
வடிக்குமராம னுலகும் பணிவள்ளி யென்றுமிரு
குடிக்குமராம றுவையுண்டு வண்டினங் கூடியிசை
படிக்குமராம லணிபுய னேநின் பதமருளே. (45)

பதக்கமலங்க வளர்மார்ப னேதண் பணைதொறுமுச்
சிதக்கமலங்க டமைமேய்ந்து காவியைச் சேவினம்வாய்க்
குதக்கமலங்க துறங்கும் பழனிக் குருபரநீ
துதக்கமலங்க வலைதவிர்த் தாண்மெய்த் துணிவுதந்தே. (46)

நீந்திக்குமார முடியிமை யோர்க்குமச் சந்துணிந்தோ
னுந்திக்குமார னுறுசிறை நீத்த வுனக்கரிதோ
மூந்திக்குமார னமர்கடந் தோங்கு முனிவருளஞ்
சிந்திக்குமார முதமே யெனக்கருள் செய்வதுவே. (47)

செய்யவடங்கவி மார்ப னயனிந் திரனுவப்ப
வெய்யவடங்கவி புன்மனத் தானவர் விடவன்ப
ருய்யவடங்கவி ரூபஞ் சரவணத் தாடுதித்த
துய்யவடங்கவி னார்முலை மாதர் துறவருளே. (48)

துறக்கவரம்பயர் போகன் றென்னினுந் தாயருளா
மிறக்கவரம்பயர் கட்பார்யின் னூர்பற் றெனினுமதை
மறக்கவரம்பய னுகை வெனக்கருள் வார்செழுங்க
ணறக்கவரம்பயல் சூழ்பழ னுபுரி நாயகனே. (49)

கனவஞ்சனஞ்சின மன்னவொன் னூர்புறங் கண்டவெங்க
கனவஞ்சனஞ்சின மில்வாழ்வும் பெற்றவர் காலமுமோர்
கனவஞ்சனஞ்சின முற்றகன் னூர்சுகங் காட்டுமின்வா
கனவஞ்சனஞ்சினுகைக்கும ராயின் கழலருளே. (50)

கழங்காடியன்ன நடையாரைக் கூடிவெங் கள்ளருந்தி
வழங்காடியன்ன குருள்வகிக் தித்துயிர் மாய்த்தொழிபார்
பழங்காடியன்ன மெனினுமுன் டின்னருள் பற்றுவரி
மிழங்காடியன்ன வங்கர்செந் திற்குக வேடொண்டரே. (51)

வேடுவரிக்கலை நேர்மனத் தோடெறி வெவ்வலைக்குள்
வாடுவரிக்கலை தப்புவ தென்ன மதிக்குநல்லோர்
நீடுவரிக்கலை மண்டலத் தாசை நெருக்ககன்று
கூடுவரிக்கலை செய்குழ் பழநிக் குருவருளே. (52)

குருவருணத்துவர் மெல்லிதழ் வள்ளி கொழுநனங்கை
மருவருணத்துவ கைக்கோ மகன்சுதை வானவர்கந்
தருவருணத்துவ னக்கட லைக்கடைந் தோன்மருகன்
றிருவருணத்துவர் பேர்கூ றினும்பவத் தீதஞ்சுமே. (53)

அஞ்சவர்க்கத்தலை நெஞ்சைத் திருத்தி யனிமகரந்
துஞ்சவர்க்கத்தலை யாழி யணையமெய்த் தூயவனுங்
குஞ்சவர்க்கத்தலை வற்குமெட் டாத குமரனன்பு
விஞ்சவர்க்கத்தலை மோனமுண் டாமெனும் வேதங்களே. (54)

தங்கச்சிலம்பகங் காதி மைந்த தனத்திடைநோ
யுங்கச்சிலம்பகங் காட்டுமின் னுரைவென் றோர்மதியு
மங்கச்சிலம்பகங் காரித்தெய் வோவ்குடை மைதவழுந்
துங்கச்சிலம்பகங் காமுற்று ளோய்தள்ளொன் றெல்பவமே. (55)

பவர்க்கஞ்சமர விழிமாதர் பற்றறும் பற்பலபே
தவர்க்கஞ்சமர சமதாமெய்ஞ் ஞானத் தவம்பலிக்குந்
துவர்க்கஞ்சமர மதுசூழ் பழநிச் சுகபரன்று
ளவர்க்கஞ்சமர ரிடர்தீர்த்த வேள்பத நம்புவர்க்கே. (56)

நம்புங்கவரிய மாதிகண் டோர்பணி நாதர்மலை
ரம்புங்கவரிய வேண்மைத் துனரொன்ன லார்பலமுங்
வம்புங்கவரிய வேல்வேலர் தானை வழுத்தினும்பால்
வெம்புங்கவரிய மன்புகு மோசொலும் வினைகளே. (57)

களவரவிந்த மதியர் சினத்திற் கடியவிட
முளவரவிந்த வெழுமனை யார்கட் பொழித்துனது
தளவரவிந்த பதம்பெறு நேமமுந் தந்தருள்வாய்
மௌவரவிந்த சுகந்தணிந் தோன்பணி வேலவனே. (58)

ஞேலாவலய மடைத்தோன் சார்மக வேந்துமறை
ஞாலாவலய னுவப்பப் பொருப்பற நாறியவேற்
சோலாவலய ரவருந் கொடுங்கதிர்க் கோனுமிணை
சாலாவலய மணிபுய னேமுத்தி தந்தருளே. (59)

தந்தத்தத்திக்கு வருதுணை வாவயக் தந்தருள்வீ
தந்தத்தத்திக்கு மதனை னடைத்துந் தனிரதமீ
தந்தத்தத்திக்குத் தொழுமனைஞ் சூழ்செந்தி லாய்தயிரோர்
தந்தத்தத்திக்கு மடமை தவிர்க்குந் தவக்கொழுந்தே. (60)

தவளவிலங்க றீனயன் றெறித்த தரணுமிடை
துவளவிலங்க மூலைப்பூ மகணலந் துய்ப்பவெண்ணி
யவளவிலங்க மழித்தான்புன் காமகன் றன்றுதொண்ட
கவளவிலங்க ஞறைவேலற் போற்றுமின் காதல்கொண்டே. (61)

காதகப்பாவரைத் தேடிப் புகழ்ந்துபற் கட்டிமுறை
யேதகப்பாவரைக் காசுக்கும் பாடிப்புண் ணெய்துவனே
மூதகப்பாவரைக் கொக்குஞ்செந் தூர்ச்சன் முகாவெவர்க்கு
மாதகப்பாவரைக் குங்கலி தீர்த்தருண் மாசின்மையே. (62)

மாசினமாவரு துன்பத்து னென்னை மயக்குனைக்
கேசினமாவரு னாற்புரத் தோனிகர் கேழ்முகிலே
தூசினமாவரு டேகரத் தோய்முறை யோவிதுநீ
பேசினமாவரு மந்திரி யேன்செய்த பேதமென்னே. (63)

பேதாமனங்கன தம்பட ராமெதனைப் பேனமுடி
யாதாமனங்கன கக்கிரி நேர்புயத் தாந்ததிர்ப
மாதாமனங்கன ஞெப்பீர நீறு வழங்குருரு
ஈதாமனங்கன கல்லோ வின்றேறுநன் னடுகிலேயே. (64)

நடுக்கந்தரத்தம மாமெனச் சூழ்ந்து கவிந்தபவங்
கடுக்கந்தரத்தம னத்தன் மயனுங் கடிதகல
முடுக்கந்தரத்தம ரேசன் றெழுப்புவி முற்றுமுன்கார்
வடிக்கந்தரத்தமர் வான்சொற் படிவலம் வந்தவனே. (65)

வந்தித்தியங்கு மவர்க்கெளி யாய்மெய் மறந்தறிவன்
புந்தித்தியங்கு கயக்காட்டப் பாமைப் பூவையர்பாற்
சிந்தித்தியங்கு மதத்தோ ரிடத்துஞ் செலாமலென்சித்
தந்தித்தி[illegible]ங்கு முழுதும் புகழ்பதந் தந்தருளே. (66)

தந்தாவளக்கரும் பூதர் வாய்த்னிற் சார்ந்தநன்னீர்ச்
செந்தாவளக்கரும் பெண்ணமின் றூர்வசஞ் சேர்தனன்றே
நந்தாவளக்கரும் போதாத மோக நவைதவிர்ப்பாய்
கந்தாவனக்கரும் பூரண ஞானக் கதிக்கொழுந்தே. (67)

கொழுங்கோகனக முகவேளன் றுயர் குடிவிடைத்த
வழுங்கோகனக குபேரனென் றேதுங்கு மச்சுமைகொண்
டெழுங்கோகனக சடரைப் புகழ்ந்துபொய் யிங்குரைப்ப
தொழுங்கோகனக வலைதீர்க்கு மையனை யுன்னுநெஞ்சே. (68)

உன்னங்கிரியை வழுத்தார் கிளைபெண் டொடுதங்யர்
சொன்னங்கிரியை பெறினுமுண் டோகதி ருதயர்ந்து
முன்னங்கிரியை வருக்கருள் செய்த முதன்மருகா
மின்னங்கிரியை யடர்த்தசெவ் வேற்படை வித்தகனே. (69)

வித்தம்புயங்க் மணிதண்டி கைகரி வெம்பரிபல்
வித்தம்புயங்க மிளிர்கண்மி னார்முதன் மெய்த்திருமே
வித்தம்புயங்க டதும்பநின் றூஹுமுள் வேட்கைதுன்ப
வித்தம்புயங்க ணிகர்குகன் றாளில் வீவேகிகட்கே. (70)

கட்கம்பணிய மிளிர்ந்துசெவ் வேலைக் கடிந்துதெவ்வ
ருட்கம்பணிய முதுசிந்த வீறி யுயர்மற்குள்
வெட்கம்பணிய விழிமாத ராசை மிகாதெனையாள்
புட்கம்பணிய வயல்சூழ் பழனிப் புரவலனே. (71)

வலஞ்செய்யவஞ்சக மில்லார்புண் காய்மருந் தேமலர்மெய்
யிலஞ்செய்யவஞ்சக மோடெதிர்ப் போனைவென் றேய்தவர்வின்
டலஞ்செய்யவஞ்சக மேத்துங்கு காகதி தந்தருணித்
திலஞ்செய்யவஞ்சக திசங்கு குஞ்செந்திற் சேவகனே. (72)

சேவற்கனத்து வசமுரு கோனருட் சீர்மறந்து
மேவற்கனத்து நடையார் பதத்தினும் வீழ்ந்துகணிப்
பூவற்கனத்து வரிக்கந்தென் றற்குப் பொருங்குயிற்கு
மாவற்கனத்து முழுமுடர்க் கென்று வருங்கதியே. (73)

வருந்தும்புலவருந் தேகம்பொய் யேயது வான்கமுகும்
பருந்தும்புலவருந் துந்தகைத் தென்ற பரிசுணர்ந்தே
யிருந்தும்புலவருந் தீதகற் றுமதி யீர்மறையுந்
திருந்தும்புலவருந் தேடுங் குகன்புகழ் செப்புமினே. (74)

தீப்பந்தவிரக வான்க டமனுபுன் சிந்தைவிட்டுத்
தப்பந்தவிரக ஞன்குக னன்பர் தமக்கிருக
எப்பந்தவிரக லக்கோதை மார்நக் கனிவலே
யப்பந்தவிரக நோய்தணிக் கின்ற வருமருந்தே. (75)

அரும்பரஞ்சோதிக் குமதனன் செங்கை யயிலெனெடுங்கட்
சுரும்பரஞ்சோதிக் கவின்மாதர் பாசச் சுருக்ககல்புண்
பரும்பரஞ்சோதிக் கவிசொல் பவரும் பணிபழனி
வரும்பரஞ்சோதிக் கடியார்க்கில் கேது மறுசென்மமே. (76)

மறுத்தவிராகம ஞெகர யாவு மதித்துவரை
யறுத்தவிராகம னத்தவர் தேடுமு தாயகுக
சிறுத்தவிராகம லர்ப்பத நாதவென் றினைமுற்றும்
பொறுத்தவிராகம மெய்ப்பொரு டந்து புரந்தருளே. (77)

புரவலருந்தவ வேத்துநக் கீரன் புலம்பொழிய
விரவலருந்தவ ருக்கதி ரோன்பொரு வேல்விடுத்தற்
பரவலருந்தவ ருக்குமெட் டாத பரமவெங்மேற்
கரவலருந்தவ னங்கனு ருவகை காவென்றுமே. (78)

காவிரிவானதி ரும்பல நாகக் கவின்சனேகோ
தாவிரிவானதி தோய்வார் குமரன் சரண்கருதார்
நோவிரிவானதி கத்தா றெழுத்தையு நோக்கலரந்
தோவிரிவானதி கைப்பென்ற கல்வரிச் சோம்பர்களே. (79)

களங்கக்கரவரி நேரல்குன் மாதர்சந் தத்துமுறை
களங்கக்கரவரி புக்கெரி யாத கவடமனக்
களங்கக்கரவரி னத்தும்பு காதெனைக் காத்தருடு
களங்கக்கரவரி மாவுரி யான்பெற்ற கண்மணியே. (80)

கண்ணியரும்பின கொண்டு குமரன் கழலினையை
நண்ணியரும்பின மெய்ப்புள கத்தொடு நாளுமர்ச்சித்
தெண்ணியரும்பின மாமயல் போக்கி பிராரெனினைத்
திண்ணியரும்பின மன்பதி காண்பது திண்ணமன்றே. (81)

அன்றலங்கோதை நெடுங்கடற் சூரை யடர்த்துயர்வேந்
தன்றலங்கோதை புருத வகைவைத் தனைமயின்மேற்
சென்றலங்கோதை யொருத்திக் கொழித்தனை தேன்கதம்ப
மன்றலங்கோதை முருகா வெனக்கொர் வரமருளே. (82)

அருளமருந்து திகன்பல செய்துகொண் டாடியபத்
தருளமருந்து களைநீங்க வூடெழுந் தற்பரகெவ்
வருளமருந்து கதிர்வே லவுபுன் மதித்தயியேன்
றெருள்மருந்து தரங்ய லான்மற்றோர் தேவில்லையே. (83)

தேவாங்குகனகத் தாங்கை குராங்கித் தியமுடிம்பி
ஞவாங்குகனகத் திட்டரைத் தாட்டி நயந்துயிரை
யேவாங்குகனகத் தாமயின் ஞர்பற் றிகந்தமார்
கோவாங்குகனகத் தன்புசெய் வீர்கதி கூடுதற்கே. (84)

கூடங்கடக்குஞ் சரதவி ஞேதக் குமரனைப்போ
ராடங்கடக்குஞ் சிரமுகத் தாருக ஞற்றல்வின்ஞோர்
படங்கடக்குஞ் சரவண வேளைப் பணியதிவி
சேடங்கடக்குஞ் சிரசமின் ஞரன்பு தீருநெஞ்சே. (85)

தீரம்பயிலு மதிதந்து பாவமுந் தீவினையுஞ்
சூரம்பயிலு மயங்கவஞ் சங்குடி கொண்டவிழி
யாரம்பயிலு மினுகாம லென்றனை யாண்டருள்வாய்
வாரம்பயிலு முகிறவழ் சோலை மலைக்கந்தனே. (86)

கந்தனந்தாமஞ் சரிமென் கதம்பக் கனகபுயா
சந்தனந்தாமஞ் செறிவா விகள்பழ னங்கடொறும்
வந்தனந்தாமஞ் சுகச்செந்தி லாய்நின் வரமெனவோ
அந்தனந்தாமஞ் சனகமின் ஞர்மருட் குதொழித்தே. (87)

சூதங்கமுகப் புயலேய் மதுரையிற் குழுமணர்
நீதங்கமுகப் புறுகழு வேற்றுந் திருக்குமரன்
மாதங்கமுகப் புனிதற் கிளைய வரன்பழனிக்
கோதங்கமுகப் பணிமார்ப வேளென் குலதெய்வமே. (88)

குலவம்பரவை பருகிய வேற்கைக் குகாதிகழ்பொற்
கலவம்பரவை நெடுங்குவி சன்மரு காகனைக்குல்
வலவம்பரவை நிகர்மட மாதர் வசத்தழுந்தும்
பலவம்பரவை புகாதாண் டருள்செய் பரகதியே. (89)

பரந்தகரந்தம முண்ணச்செல் வாளெனப் பாய்மதத்த
பரந்தகரந்தம யூரத்து லாவும் பகவசரும்
பரந்தகரந்தம தோதியிற் கொண்டபொற் பாவையராற்
பரந்தகரந்தம தற்குழ வின்னருட் பார்வைசெய்யே. (90)

பூரம்பரிய மிருபந்த பாசப் பயிரொழப்புந்
தாரம்பரிய தனையதிற் சிக்கித் தளர்ந்துமதன்
சூரம்பரிய மயங்காமன் ஞானங் கொடுத்துமயிற்
சீரம்பரிய தனில்வந்து காத்தருள் சிற்பரனே. (9')

சிற்பங்கனிதங் கரண மிலக்கணந் தேர்ந்திடினுங்
கற்பங்கனிதங் கனித்தாலன் னினுநற் கதிவருமோ
வெற்பங்கனிதங் குறைந்தன தாருகன் மெய்கலங்க
முற்பங்கனிதங் கியகதிர் வேலனை முன்னுமினே. (92)

முன்னாட்டமனிய வெற்பனைத் தாயுடன் முற்றுநிறை
கன்னாட்டமனிய னுடனித் தாய்குறு நாதனெனக்குந்
சொன்னாட்டமனிய கல்விதந் தாயெத் தொழிலுமுள்ளா
யுன்னாட்டமனிய ராரறி வார்மறை யுட்பொருளே. (93)

பொருகந்தருவ விரதவெய் யோனைப் பொருந்திநிற்கு
முருகந்தருவ ரிசைசூழ் பழனியின் மோனர்விண்ணோர்
வருகந்தருவ ரெவருந் தொழவள ருங்குமரா
விருகந்தருவ னினைந்நலே வாவின்ப வீடருளே. (94)

விடம்பரந்தரு வேந்தனெஞ் சுந்திரு வெண்கொடிமேன்
மாடம்பரந்தரு விண்ணினு மேவி வளர்ந்தபுக
ழாடம்பரந்தரு னம்பெறி னும்பய னன்றறிவி
சேடம்பரந்தரு நாதாநின் பார்வை செலாவிடினே. (95)

விடியாக்கருவரி யன்ன பவம்பல மேவிடினு
முடியாக்கருவரி னுந்தீர்ந்து பேரின்ப முற்றுமிரு
குடியாக்கருவரி ஞாலத் தமரர் கொடும்பகையைப்
பொடியாக்கருவரி வேலவர் நாமம் புகன்றிடினே. (96)

புகரும்பனக ருரித்தெரித் தாற்குப் புனிதநெறி
பகரும்பனக மகலாத மோனப் பரமனரு
ளுகரும்பனக விவலர் சகாயன் சுருதிதெளி
தகரும்பனகர் தொழுங்கும ரன்பதஞ் சார்ந்தனமே. (97)

தனனத்தனந்தன மென்றே நடிக்குந் தனிமயில்வா
கனனத்தனந்தன வேந்தன்மெய்ஞ் ஞானக் கலசமுனி
வனனத்தனந்தன தன்பணி செந்தில் வளர்குகன்மெய்
யினனத்தனந்தன வைப்பவந் தீர்க்கு மிறைநெஞ்சமே. (98)

சமையஞ்சமய மிகுவென் னியவரந் தந்தருள்வா
யிமையஞ்சமய னெறியிற் புகாம லிருந்திருத்
தினையஞ்சமய மிருகூத்துலாரைச் செயித்தவர்பூ
வனையஞ்சமைய ருறுஞ்சூழ்வை காபுரி யற்புதனே. (99)

புகழ்மலையுந் தவஞ்செய்துற் றேருமப் பொன்னகர்வி
புகழ்மலையுந் தூயர்காய் குமரற் புகழ்நர்விரும்
புகழ்மலையுந் தியாகத்த ராயெதிர் புல்லலர்வீம்
புகழ்மலையுந் திவளங்தொண் டாள்வர் புவனங்களே. (100)

———:o:———

நூன் முற்றும்.

மந்திரவாகுவி கெஞ்சத்து றுத மறைப்பொருளே
மந்திரவாகுவி தந்தார் பவன்றனை வள்ளறெரு
மந்தரவாகுவி யான்சேட னஞ்ச மயிலில்வரு
மந்தரவாகுவி னேதவ ரோதயன் வாழியவே. (1)

கங்கை தருந்திரு மைந்தன் குமரன் கடவுடனிச்
செங்கை யிலங்கிய வேல்வாழி வாழிநற் சேவலெழிற்
பொங்கிய தோகை மயில்வாழி யெங்கும் புகழ்ந்ததந்தி
மங்கையு மின்ப மிகுங்குற நங்கையும் வாழியவே. (2)

குமரனந்தாதி முற்றிற்று.

உ

குமரகுருநாதன் றுணை.

சிவகிரி யமக வந்தாதி.

———:o:———

விநாயகர் துதி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கனகமருவி கொழிக்குஞ் சிவகிரிக் காரணன்மேற்
கனகமருவி னமுதினாந் தாதிசொல் கைக்கிடமுங்
கனகமருவி புதரிடர் தீர்த்த கணபதிபன்கோ
கனகமருவி கசிதமென் பூவடி காப்பென்றுமே.

நூல்.

திருமாதரங்க னவரதம் போற்றுமை செல்வசெங்க
திருமாதரங்க வடவையும் போன்றெதிர் சென்றடுத்
திருமாதரங்க வுணர்த்தேய்த்த வேற்கைச் சிவாசலமுந்
திருமாதரங்க வலைதீர்த் தெனக்கருள் சீர்வரமே. (1)

வரவஞ்சினவ சுரரை வென்மாயன் மருகபவ
வரவஞ்சினவ மலர்சூழ் சிவகிரி வாணபரு
வரவஞ்சினவ மாம்பா னுருந்த மகளிர்பண்பி
வரவஞ்சினவ மதிநல்குன் பாத மலர்தஞ்சமே. (2)

மலரும்பராக வனசமின் னேர்மன்ன வண்மையரு
மலரும்பராக முதிர்தமிழ் செல்வம் வரவருள்வி
மலரும்பராக கெகிழ்ந்தேத்தச் சென்றுமுன் மாத்தடிந்த
மலரும்பராக கணந்தோய் சிவகிரி வந்தவனே. (3)

வந்தனந்தங்க வலையறச் செய்கிலர் மாய்த்தனர்த
வந்தனந்தங்க வணிநிதம் பந்தரு மாதர்பற்று
வந்தனந்தங்க வடமீட்டு வாருப் வகையெவன்சொல்
வந்தனந்தங்க வயல்சூழ் சிவகிரி வாழ்பவனே. (4)

பவளங்களிக்க னயசெவி விதழ்மொழிப் பார்ப்பதியென்
பவளங்களிக்க வருசேய் சிவகிரிப் பண்ணவன்றய்ப்
பவளங்களிக்க வினவலிக் காக்கும் பாசன்பதவின்
பவளங்குறிக்க வலைவேலை நீந்துநர் பற்றவரே. (5)

வரைவருந்தாம தமதிற் சுழன்று வணங்கினேச்செல்
வரைவருந்தாம மகளிரை நம்பிய மன்னிடுப்ப
வரைவருந்தாம திரமே வளைக்க மயங்கியிறு
வரைவருந்தாம மிலஞ்சியாள் சிவகிரி வானவனே. (6)

வானத்தருமை மதிதோய சிவகிரி மன்னநன்கும்
வானத்தருமை முகில்வா கனரு மறையவரும்
வானத்தருமை புறவின் முனிவரும் வாழ்த்துகனல்
வானத்தருமை மகிழ்பால காவென் மருடவிர்த்தே. (7)

மருமஞ்சரிய தனிக்குன் பதங்கள் வணங்கினெக்கா
மருமஞ்சரிய திருந்தையின் ஞர்வினை மாய்ப்பர்விண்ணோ
மருமஞ்சரிய மதிதோய் சிவகிரி வாசவெஞ்சூர்
மருமஞ்சரிய வயில்விடு ஞானதி வாகரனே. (8)

வாகமலாதன மாதி கருஞ்சிவ மால்வரைத்தே
வாகமலாதன குங்கதிர் நேர்கெடன் மானதிரு
வாகமலாதன வாயிடர் நீபுறின் மாறுமன்றே
வாகமலாதன னேத்தவின் னேமயில் வாகனத்தே. (9)

கனத்துப்புடைத்த வனமென் பிறையெழில் காட்டுதகத்
கனத்துப்புடைத்த முலைப்பே தையர்மயல் கைப்பதுபு
கனத்துப்புடைத்த ரணிக்குனே யன்றிக் கதியெவன்க
கனத்துப்புடைத்த வனன்றேய் சிவகிரிக் கற்பகமே. (10)

கற்பவந்தந்து மொளிர்தென் சிவகிரிக் கந்தனைக்கங்
கற்பவந்தந்து னெறியிற் புகாமற் கருதிமது
கற்பவந்தத்து விடக்கற்ப தேபெருங் கற்புமற்றைக்
கற்பவந்தத்து மனமேயிவ் வுண்மையைக் கண்டுகொள்ளே. (11)

கண்டகருவரி பொன்றிட வென்ற கடம்பசொற்கற்
கண்டகருவரி மென்குறக் குஞ்சரி கண்களிகூர்
கண்டகருவரி னந்தீர் சிவாசல காலையென்றாழ்
கண்டகருவரி பேரென் மயக்கறக் கைத்தருளே. (12)

கைக்கும்பரமன முங்கற்ப மாங்கனங் கண்டகர்தோன்
கைக்கும்பரமன வெங்கணை யீர்ல்விழக் காய்ந்தவன்வாழ்
கைக்கும்பரமன னேத்துஞ் சிவாசலன் கான்மலிஇ
கைக்கும்பரமன தன்பான் மயங்குமிக் காரிகைக்கே. (13)

காரியங்கண்ட மனத்தார் தொழும்புனல் காத்தகைக்
காரியங்கண்ட னயதினை மாவின்று ந்தமழைக்
காரியங்கண்ட மடர்தென் சிவாசல ரதத்திற்
காரியங்கண்ட வயைத்தோன் சுதகின் றிருவினை செய்யவே. (14)

கருவந்தவாமந் தரவான் குழலியர் வைப்பமிம்பு
கருவந்தவாமந் தரகம் புகாதெனைக் காத்தருள
கருவந்தவாமந் தரகீள் சிவகிரிக் கந்தமுந்தக்
கருவந்தவாமந் தரவுடற் குர்வமி காய்ந்தவனே. (15)

தவனந்தரவரு வேசைய ராவனந் தவர்கன்னந்
தவனந்தரவரு பாயத்தி டேஅன் சரணெனைச்சந்
தவனந்தரவரு கோங்குஞ் சிவாசலத் தாட்டமிழ்மா
தவனந்தரவரு ளும்பர்கொண் டாடிய தற்பரனே. (16)

பரமருந்தாமனத் தேவருங் கண்டகப் பாதகவம்
பரமருந்தாவனைத் தோருங்கொண் டாடிறை பாசெரும்
பரமருந்தாமனத் தன்பூஞ் சிவாசலன் பற்றருள்சிற்
பரமருந்தாமனத் தந்நுயர்க் கேத்தவன் பாதநெஞ்சே. (17)

பாதவமாகம விச்சூழ் சிவகிரிப் பைந்தொடைமாக்
பாதவமாகம நீதிமி லெண்ணைப் பரிந்திருப்
பாதவமாகம விட்டா துனக்குப் பழிவருமப்
பாதவமாகம நூனமி தென்று பணிந்தருளே. (18)

பணியங்கணமய வணிந்தோன் சுதவம் பரமகவான்
பணியங்கமைய வயன்சூழ் சிவாசல வைந்தனிரும்
பணியங்கமைய விவயர் பற்றிற் படாதவகை
பணியங்கமைய திமதிதக் தானுன் பதஞ்சரனே. (19)

சரதவிராம தசப மதனத ளுதிபத
சரதவிராம வெனவோ பரைப்பழிச் சாதினிவஞ்
சரதவிராம திபுகாச் சிவகிரித் தண்கடம்பின்
சரதவிராம துனைப்பாடச் செய்தருட் சார்புங்கே. (20)

சாரங்கவிய ருமையறி யா தரைப்பவமே
சாரங்கவிய னுனுத்தரை ஞ்சித் தமிழ்ச்சொலிவி
சாரங்கவிய மயங்காமற் சூ ணைச் சந்ததம்பூஞ்
சாரங்கவிய னிசைசூழ் சிவகி ச் சண்முகனே. (21)

முகந்தவனங்க சடுபோக் கி பெய்யு முகிறவழ்க
முகந்தவனங்க விவயற் சி கிரி முத்தயவிம்
முகந்தவனங்க சரத்த தாளெனை முற்றுமிங்குன்
முகந்தவனங்க ளுற கரி சிக்கு முறைமைதந்தே. (22)

தந்தேயமர நடங்கி ாதர் தனயரனந்
தந்தேயமர செ பெறி னுங்கதி சார்வர்கொல்வி
தந்தேயமர ரின சூழ் சிவாசலன் றுள்பவதொந்
தந்தேயமர பினி ப்பணி யாதபொய்த் தாமதரே. (23)

தாமங்கலந்தக ருங்குழற் குஞ்சரி தன்பதிக
தாமங்கலந்தக வோங்குஞ் சிவாசலன் றுணிவோர்
தாமங்கலந்தக னூர்புக வின்மறந் தார்கடல்வாய்த்
தாமங்கலந்தக ருற்றென வீழ்வர்புன் சஞ்சலத்தே. (24)

சலனமனந்தவ ருது கறங்கத் தவித்துநின்றீர்
சலனமனந்தவ லன்கொள லாமென்றுஞ் சற்றுமின்றஞ்
சலனமனந்தவ ளுதியர் போற்றத் தழைத்தசிவா
சலனமனந்தவ ரோதய வேலன் றனைநம்புமே. (25)

தனையமராவதி யன்பினென் னூர்க்கதி சம்புதந்த
தனையமராவதி ரந்தோய் சிவாசலத் தாயெனக்கந்
தனையமராவதி காத்தோனை வாழ்த்தச் சலிப்பெனவித்
தனையமராவதி னிப்புரி யேல்வஞ் சகநெஞ்சமே. (26)

சகவனத்தத்தி லிடேலினை யன்றெர்பத் தன்பயம்பி
சகவனத்தத்தி னிறக்கூற்றட் டோற்கருள் சத்தியவா
சகவனத்தத்தி லகநுதல் வள்ளி தழுவுமுல்லா
சகவனத்தத்தி கடாத்துஞ் சிவகிரித் தாயகனே. (27)

தாயம்பரவின னூரியர் போகமஞ் சார்க்கிரங்கா
தாயம்பரவின குடுஞ் சடிலர்மைந் தாசுனைநீர்
தாயம்பரவின மாவுஞ் சிவகிரிச் சண்முகத்தெந்
தாயம்பரவின தண்டாயு தாநல்குன் றன்பதமே. (28)

பதங்கமலங்கலை கண்முலை பங்[illegible]னும் பாவையர்சிர்
பதங்கமலங்கலை பேடுகொள் வி[illegible]கநறும் பண்பெனவேட்
பதங்கமலங்கலை யுந்தீர்த் தெள[illegible]க்கருள் பாலிகடம்
பதங்கமலங்கலை நீர்சூழ் சிவகிரிப் பாவலனே. (29)

பாவக்கருமங்கு மைத்தே வரருட் பரமவின்பம்
பாவக்கருமங்கு னேர்பயிர் போ[illegible]புத்தி பல்கநல்கப்
பாவக்கருமங்கு முத்தரு நூற்றுப்[illegible] தாங்தொகைதப்
பாவக்கருமங்கு வாழ்த்துஞ் சிவகிரிப் பார்த்திபனே. (30)

பனகமடங்க வருமயி லாய்மஞ்சி [illegible]ளனப்
பனகமடங்க லதிர்சிவ வெற்பவின் பக்க[illegible]
பனகமடங்க ணிகர்புலத் தோர்தொழும் பி[illegible]தலிங்கென்
பனகமடங்க சடுகீத் தருள்செய் பாசுக[illegible] (31)

சுகந்தவரும்பழ கார்தன வள்ளி சுகம்பெறக்கொஞ்
சுகந்தவரும்பழ முண்டுமைபங் காவிற் சுருதிகளஞ்
சுகந்தவரும்பழ கப்பன் சிவகிரித் துங்கனன்னெஞ்
சுகந்தவரும்பழ வல்வினை தீர்த்தரு பேம்மதியே. (32)

மதிக்குமலைக்கு மதற்கு முடைந்திந்த மாதுனையே
மதிக்குமலைக்கு வளைக்கட் சகிகளை வய்யவஞ்சம்
மதிக்குமலைக்கு மருவாய் சிவகிரி வாழ்மலர்த்தா
மதிக்குமலைக்கு வலையமும் போற்று மனோகரனே. (33)

கரவிலகாதவ நீதியிற் சென்றுல கம்பிழைப
கரவிலகாதவ கங்காத் தான்மயங் காதுருறை
கரவிலகாதவ னேர்வேற் சிவாசல கண்டகர்க்காய்
கரவிலகாதவ நாயேனை யூழ்வினைக் கட்டறுத்தே. (34)

கட்டத்தியான மருஞ்செய் புகத்தழை காத்தொறும்ப
கட்டத்தியான துறங்குஞ் சிவகிரிக் கட்குகவின்
கட்டத்தியான கறையாது ஞானக் கனிவருள்பு
கட்டத்தியான முதற்சித்தி கூடக் கடைக்கணித்தே. (35)

கணிக்குமரவம கோத தியமுறுங் கைத்தசொன்முக்
கணிக்குமரவம குஞ்சடை யாற்குங் கவின்புதல்வ
கணிக்குமரவம ரஞ்சூழ் சிவகிரிக் கான்மலர்ப்பூங்
கணிக்குமரவம ரேசமுன் னின்றெனைக் காவென்றுமே. (36)

என்றேகமல மயக்கைக் கடிந்[illegible]ரு னெய்திடுநாள்
என்றேகமல கலானெஞ்சுக்[illegible]தென்செய் வேன்பிணியால்
என்றேகமல மராமுன் சி[illegible] பிடத்தினெனளிர்
என்றேகமல பதந்தொழ வென்[illegible]ன யிணைக்குவையே. (37)

வையத்திரவிய னேத்திர மாத[illegible]வைசத்தழுந்தி
வையத்திரவிய நெஞ்சரைக் [illegible]கெஞ்சி வணங்கிலலோர்
வையத்திரவிய மால்கொணு[illegible]டை யாதென் வயிற்கருணை
வையத்திரவிய னாவுஞ் சிவகிரி வல்லவனே. (38)

வனப்பாவலருள் நாட்[illegible]ன் [illegible]ர்புன் மயக்கெனைப்பா
வனப்பாவலருள வந்தாள் குசபல வாவிமல்க
வனப்பாவலருள தேன்பாய் சிவாசல வாட்டலென்சொல்
வனப்பாவலருள வர்க்கினை யாதமெய்ம் மாதவமே. (39)

மாதவியாம லகஞ்சூழ் சிவாசல வாழிமய
மாதவியாம துரத்தன முண்ட வரவருள்விம்
மாதவியாமன் மனங்கேற்றி முத்தி வழிதனைச்சும்
மாதவியாம லுணர்பண் பெனக்கு வருவிப்பையே. (40)

வருந்தாரமய்ய னிதிசுத ராதி வலைச்சுழன்று
வருந்தாரமய்ய மனத்தாய்வின் மீறெடு வார்கழைக்க
வருந்தாரமய்ய மறமின் சிவாசல வண்மணைநி
வருந்தாரமய்ய தொழித்தே யருள்செய் வளரின்பமே. (41)

வள்ளைவனப்பு மதிநுதி பங்கய மங்கையென்ப
வளமைவனப்பு விரர்மா தருள்கதி வந்துறங்க
வளமைவனப்பு கரிபமு கன்றனை வள்ளறன்று
வளமைவனப்பு னிதச்சிவ வெற்பை வலஞ்செயினே. (42)

வலைவம்பரம னயகட் குறத்தி மணாளசெஞ்சே
வலைவம்பரம வெனச்சிவ வெற்பனை வாழ்த்தியெண்ணு
வலைவம்பரம ன றுயமை யாப்பவ மாற்றுதிதீ
வலைவம்பரம கிளர்காதல் கொண்டு மலைக்குநெஞ்சே. (43)

மலைவருமங்க நிலையன் றிதுநல் வழியுணரா
மலைவருமங்க விழாமுனெஞ் சேபணி மன்னுசிவ
மலைவருமங்க வன்மயில் வீரனை மாற்றுமைக்கம்
மலைவருமங்க டொடுத்தலி னென்பெறு வான்பலனே. (44)

பலவிடையப்பரி பாய்தலி ளூர்வரு பாதகம்பற்
பலவிடையப்பரி வூடழுக் தாதுநன் பார்த்தெனையாள்
பலவிடையப்பரி பாடுஞ் சிவகிரிப் பண்டிதவம்
பலவிடையப்பரி யக்குகட் டான்று பரம்பொருளே. (45)

பரம்பரவச்சிர ஞாலத் தெணந்குன் பணியருள்பம்
பரம்பரவச்சிர கந்தாழ் முலைக்குறப் பாவைபுணர்
பரம்பரவச்சிர தத்தெதிர் சூர்வென்ற பாவனவும்
பரம்பரவச்சிர ரெண்சிவ வெற்பனின் பக்தகளே. (46)

தகரவரும்பல ராரக் குழலியர் கூந்திற்றாழ்ந்
தகரவரும்பல மூடருங் காணத் தகாயவில்வைத்
தகரவரும்பல வத்தாய் சிவாசல சண்டன்வினை
தகரவரும்பல தாபமுந் தீர்த்தருள் சத்துவமே. (47)

துவருமுருக்க மலருநை வாய்ச்சியர் தொந்தமெய்ம்மு
துவருமுருக்க வரிதே லெனக்குத் துறவதெப்போ
துவருமுருக்க முனக்கிலே யாவருள் சூதமஞ்சத்
துவருமுருக்க வனவேற் சிவாசல சுந்தரனே. (48)

தரமனமான வரைப்போய்க்கெஞ் சாதமெய்த் தன்மைமுதிர்
தரமனமான துணையேகொண் டாடத் தயைசெய்நிரந்
தரமனமான நடக்குஞ் சசிபதி தாழ்சிவபூ
தரமனமான தனையேந்து வோர்கந் தனவிரைந்தே. (49)

தனவிலையங்கனை மார்தோட் படிந்தனி தார்துகில்சந்
தனவிலையங்கனை யார்க்கேசம் பாதித் தவிர்ப்பினிமிந்
தனவிலையங்கனை யாமுனைப் புன்மைநச் சாதிதுமு
தனவிலையங்கனை நெஞ்சே சிவாசலந் தான்புகழே. 50)

தானந்தவமரு மைப்பெருங் கல்வித் தரம்பலசி
தானந்தவமரு வப்பெறி னுஞ்சகத் தீர்தழலாய்த்
தானந்தவமரு வோர்வேற் சிவாசலன் றன்னைமறந்
தானந்தவமரு டீர்ப்பரி தாலிது சத்தியமே. (51)

தியங்காமலையம் பிறைக்கிளை யாமலென் சிந்தைதிருத்
தியங்காமலையம் பொலிதமிழ் யாவுந்தந் தேமிகதித்
தியங்காமலையம் பிரிதவர் போற்றுஞ் சிவகிரிச்சோ
தியங்காமலையம் பகவேற் கரிபுத் திரிபங்கனே. (52)

திரியம்பகவ ரதன்கனிக் காகத் திரண்மகரந்
திரியம்பகவ வனிநொடி முன்வலஞ் செய்தசிவாத்
திரியம்பகவ னடிபோற்று நின்னெஞ் சேமிகமு
திரியம்பகவ வினமுதற் பாவலர் சீர்புகன்றே. (53)

புகலப்புவன முடிக்கேவு மெய்க்கும் புலைநெஞ்சையன்
புகலப்புவன வரிபோற் செலேலெனப் போற்றினும்பாய்
புகலப்புவன பூலையாரிற் போமெற்குன் பொன்னடியே
புகலப்புவன சவயற் சிவாசல போதங்கே. (54)

போதகவேத மொழித்தோகை மருகன் புகழ்வனசப்
போதகவேத னிறைந்தகஞ் சிவாசலன் பூங்கழற்கட்
போதகவேத மிழைப்பாடென் றுற்புறம் போவதுபண்
போதகவேத தனிற்பெறு வாய்புன் புலன்கொணெஞ்சே. (55)

புலவாமலின தாந்தா விரகம் பொறுப்பதன்றூற்
புலவாமலின மெனவென் றயற்பெண்ணின் போந்தழலும்
புலவாமலின ரிடத்தும் புகாதெற் புரந்தருண்மெய்ப்
புலவாமலின திகள்சூழ் சிவகிரிப் புங்கவனே. (56)

கவடம்புரிய னயதீயர் கட்புவெங் காமமேன
கவடம்புரிய களவுள னேனுங் கமித்தெனையாள்
கவடம்புரிய புயபர் குனங்கெனக் காள்றருப்பூந்
கவடம்புரிய துரைக்குஞ் சிவகிரிக் கந்தப்பனே. (57)

கந்தங்கவரு பரிந்துள வோரற்றங் கண்டுறச்சிங்
கந்தங்கவரு விகலதிர் சார்பெங்குங் காத்தவிர்க்குந்
கந்தங்கவரு சிவாசல நல்குங் கழல்களன்பு
கந்தங்கவரு வினைதீர்க் கிடத்தொழுங் காதலெற்கே. (58)

காதமருங்குல வன்பரு மேங்கமங் காமுனெனைக்
காதமருங்குல மாமணித் தோட்டுருக் கண்படைத்த
காதமருங்குல நம்மைப ரவெனைப் காமணிமோர்
காதமருங்குல வுந்சிவ வெற்ப கலாநிதியே. (59)

கலாபத்தருண மயிலூர் சிவாசலன் கனநெஞ்சி
கலாபத்தருண குதற்கே யெளிபகண் டார்ப்பாசு
கலாபத்தருண தியினகத் தாய்க்குமெக் காலமயங்
கலாபத்தருண னெதிரிரு வென்னைக் கடிதவிர்ந்தே. (60)

வித்தையிலக்கண நேர்வாரைப் பாடி விழாமலின்ப
வித்தையிலக்கண வாத புகழ்ச்சிவ வெற்பனைச்சே
வித்தையிலக்கண மெய்ப்பாச் செழுலுஞ்செவ் வியர்க்கருமை
வித்தையிலக்கண மைந்தானுங் கூற்றை விலக்குவரே. (61)

குவலயமாவன டாத்தத் தொழுஞ்சிவ ருன்றவயம்
குவலயமாவன சூழ்திண் புயவிறு குமனஞ்சனைக்
குவலயமாவன கக்குண நீவஞ்சங் கூடிலெஞ்செய்
குவலயமாவன சம்போனின் றுனல் குனைவயெனக்கே. (62)

குவையாகவந்த விராகத் திடிறப்பீழ் கடறழீனக்
குவையாகவந்த மலர்போனின் றுனிணிற் கூடயினைபுங்
குவையாகவந்த நறுந்தார்ச் சிவாசல கூர்திறல்வா
குவையாகவந்த விலடரும் பற்செறுங் கோளரியே. (63)

அரிதப்பரிய லரிதொழும் பாதனன் றும்பயிரை
யரிதப்பரிய லறுநெஞ் சுறுன்பண் டழும்டர்ந்தை
யரிதப்பரிய முலைபுண் சிவாசல னன்பர்க்கல்லாற்
அரிதப்பரிய னுளபவந் தீர்க்கரு ளாடுதலே. (64)

ஆடகவற்ப மகற்றிசின் பாத மருளியெனை
யாடகவற்ப ரிறைஞ்சுஞ் சிவகிரி யாய்சமர்பா
யாடகவற்ப சியமயி லூர்கும ரய்யமணி
யாடகவற்ப விருபுயி ஞான சுகாரம்பனே. (65)

ஆரஞ்சலிக்கு நகையுமை பாலன லர்ப்பகழி
யாரஞ்சலிக்கு வினைத்தெய் பவற்குடை யாதமதி
யாரஞ்சலிக்கு மொருசிவ வெற்ப னலறுமின்னை
யாரஞ்சலிக்கு மிசைத்தீர்த்தாற் றூர்க்குற வாவர்களே. (66)

ஆவலிதாங்கு தவாது கதிபொரு ளாதிகிலே
யாவலிதாங்கு மயக்கத ஞானுன் னரியதன்மை
யாவலிதாங்கு படைபோற் கெடாம லைடதிகனி
யாவலிதாங்கு விவயற் சிவவெற்பரசைநெஞ்சே. (67)

அரவமணிக்கு லமதெழுப் புங்குழ லக்கணிகை
யரவமணிக்கு நெறியிற் செலாதெனை யாண்டருள்செய்
யரவமணிக்கு முறுங்கா ருலாவுசி வாசலத்தோ
யரவமணிக்கு ரியன்மா மருகவந் தஞ்சலென்றே. (68)

அஞ்சவித்தார மலரேனைப் பார்த்தன் றவன்கலங்கி
யஞ்சவித்தார கழுகற் பொருளென் னறைகவென்றே
யஞ்சவித்தார கலாவேற் சிவாசல வாய்க்குநகை
யஞ்சவித்தார நகநேயப் பானின் னடைக்கலமே. (69)

கலவியவாவி மட[illegible]ரெங் கென்று கரைந்துபல்ப
கலவியவாவி [illegible]ழு லாதெனைக் காவினைய
கலவியவாவி [illegible] றியவலங் காரவெண்மங்
கலவியவாவி திக[illegible]சிவ வெற்பிற் கடம்பவின்றே. (70)

கடமைவிலங்க தெனப்பரின் றேகொனுங் கள்ளவண்டர்
கடமைவிலங்க விழக்கரைக் கெஞ்சிப்பற் காட்டியசங்
கடமைவிலங்க வருள்புரிந் தென்றனைக் காப்பதுமின்
கடமைவிலங்க லெலாந்தாழ் சிவகிரிக் காவலனே. (71)

காவதங்காத னறைபாய் களபக் கவின்புயக்கு
காவதங்காத வுணர்செல வென்றதுங் காசிவப்பக்
காவதங்காத வினைத்தோய் சிவாசல காணுமெனைக்
காவதங்காத மலர்ப்பதந் தந்து கவிசுதந்தே. (72)

சுரதந்திரிய னயமென் மொழிவிலைத் தோகையர்தந்
சுரதந்திரிய மயத்துமென் றுமதி தொன்மதன்மெச்
சுரதந்திரிய மலர்காச் சிவகிரித் தூய[illegible]ச்
சுரதந்திரிய வினைநீத்தல் வேண்டுந் தூ[illegible]த்திரனே. (73)

தத்தினகரவ றுமனத் தேனைச் சுகவினைப்பர்
தத்தினகரவ நண்பிற்றள் ளாதுன் சரணருள்போ
தத்தினகரவ கன்சிவ வெற்ப தனிக்கனகத்
தத்தினகரவ ரேந்த வருமுத் தமழுதலே. (74)

தமனியமஞ்சந் தனிற்றுயில் வீரதனுச் சாம்பொருள்பந்
தமனியமஞ்சந் தகனோர்முன் சேர்த்துஞ்சித் தக்கனைக்கோ
தமனியமஞ்சந் ததந்தவி ராமுத் தமிழ்முனிவாழ்த்
தமனியமஞ்சந் தமால்சூழ் சிவாசலன் றுள்வகத்தே. (75)

வசந்தனமர தியற்றலிற் சோர்ந்ததம் மாதியற்க
வசந்தனமர கதச்சிமிழ் போன்று வளர்ந்துவிம்மு
வசந்தனமர வடுந்தோகை வந்தும் வராததென்செவ்
வசந்தனமர மலிசிவ வெற்பருள் வாரிதியே. (76)

வாரியங்கஞ்சன விந்திர ஞதியர் வாழுமெம்பேய்
வாரியங்கஞ்சன மார்த்தாடக் கண்டகர் மாயவம்பு
வாரியங்கஞ்சன வென்னவெய் தேரன்சிவ மாமலைக்கும்
வாரியங்கஞ்சன மாலும் புகழுமி மாரத்தரே. (77)

மானத்திலக விலாதயற் றெய்வதம் வாழ்திருநகர்கான்
மானத்திலக தெனத்திகழ் கந்தர வாரணிக்கு
மானத்திலக நுதலுமை சேய்சிவ மாகிரியாய்
மானத்திலக மலனடி சேர்மின் வாரனமரே. (78)

மனத்தானகில மயல்போக்கி முத்தி வழங்குதெய்வ
மனத்தானகில மெலாம்படைத் தான்றொழ வாழ்குகன்சீர்
மனத்தானகில விருஞ்சிவ வெற்பன் வரிசிலைக்கா
மனத்தானகில முகிழ்வள்ளி தோய்தட மார்பத்தனே. (79)

மாரனவாத மார்தருநீழல் வலாரிமுனி
மாரனவாத னேத்தா றெழுத்தை மதித்தடல்விம்
மாரனவாத மெண்ணிற் சிவகிரி வாழுமைகு
மாரனவாத கஞ்சார்க்கெவ் வாறு வரந்தருமே. (80)

தருமத்திகைக்கு மனமின்றிக் கொண்ட தவர்க்குணவு
தருமத்திகைக்கு ளமைத்துக் கொணர்தடஞ் சார்தொழும்பாய்
தருமத்திகைக்கு மனிதரும் சிவாசலன் குருவிற்பித்
தருமத்திகைக்கு ரியர்போற்ற வாழ்வர் தளர்வகன்றே. (81)

தளவந்தரிக்கு மடங்கையுடு மால்வருந் தத்தளர்க்கு
தளவந்தரிக்கு நெலாவே முன் பாதந் தருநிசர
தளவந்தரிக்கு மயற்குந் துயர்நவிர்த் தாய்முகிற்குந்
தளவந்தரிக்கு மதலைய் சிவகிரி தங்கத்தனே. (82)

தங்கவலாரி வியமுலை யானைத் தழீஇமகிவ
தங்கவலாரி கழுத்தவங் கொன்றுபக தத்திடைசித்
தங்கவலாரி தயம்வாழ் சிவாசல தானவென்மா
தங்கவலாரி மருகவின் றூட்கொளென் றன்னைவந்தே. (83)

வந்தேகவிந்த வழிச்சுழல் பஞ்சின் மறுகுமென்பா
வந்தேகவிந்த வருத்தமுந் தீரெதிர் வந்துநெஞ்ச
வந்தேகவிந்த வரிகும் சிவாசல வன்மைபரு
வந்தேகவிந்த மடர்த்தோற்கன் றென்றருள் வாய்மையனே. (84)

வாயவணங்கு பதிபெற் கருளியென் வன்பவம
வாயவணங்கு மனத்தை நினது வசந்திருப்பு
வாயவணங்கு சகாற்குப் பின்னர் விரும்பவள
வாயவணங்கு விபுஞ்சிநீ வெற்பொளிர் மாமணியே. (85)

மாமனம்போருக மேதற் கின்ன வழிமயக்கம்
மாமனம்போருக வேல்விடி தென்றருள் வாதெனசம்
மாமனம்போருக வென்றெனத் தானவர் மாயவெய்து
மாமனம்போருக னேத்து சிவாத்திரி வாழப்பனே. (86)

அப்பங்கரும்பு நகர்யானை சோதர வண்டர்விழி
யப்பங்கரும்பு ணசன்றாய்ய வந்தசி வாத்திரியாய்
அப்பங்கரும்பு விமிர்கொன்றை வேணி யணிகடவுள்
அப்பங்கரும்பு முலையாள் சுதவென்னை யாள்பரிந்தே. (87)

பரியங்கவரி கவிகைமற் றின்ன படைத்தலகும்
பரியங்கவரி தெனுஞ்சீர் பெறினும் பணைமவப்
பரியங்கவரி பணிசிவ வெற்பனைப் பாடிலரேற்
பரியங்கவரி பவத்திய ராயினைப் பாருண்மையே. (88)

பாரப்பனல விலம்கின் கலங்கும் பசலுறவென்
பாரப்பனல றனைப்பிறர் பாலிப் பரோபவமாம்
பாரப்பனல மனனோகம் பேறின வியவெண்ணிப்
பாரப்பனல மலிசிவ வெற்பிரும் பாலருளே. (89)

பானத்தியக்க மணிநகை யார்விழி [illegible] யது
பானத்தியக்க முறக்கொள் பவப்பிணி றும்பவந்திப்
பானத்தியக்க நிறைந்தாஞ் சிவாசலன் பாதமினைப்
பானத்தியக்க விறும்பகல் பேர்புகழ் பாத்திரனே. (90)

திரணங்கடிய பவந்தீர்ப்ப தென்ன திரணத்திலோர்
திரணங்கடிய வயதெஞ்ச மேயிந் திரனுடைமு
திரணங்கடிய ரிடர்குறி றுக்குஞ் சியசுரர்புந்
திரணங்கடிய வெழுந்த சிவாசலஞ் சேவிக்கினே. (91)

விக்கினரம்பை வரம்பு திறம்ப மிடைந்தமன
விக்கினரம்பை விழிக்காட்ட விழுமுன் வீடருள்க
விக்கினரம்பை புகக்கூறு திஞ்சொன் மிகுர்படிவா
விக்கினரம்பை மறப்பாய் சிவகிரி வித்தகனே. (92)

வித்தகவளக்கரிய மதனை வெலுக்கெருட்சி
வித்தகவளக்கரிய வயற்குள் விதைத்திருள்கோ
வித்தகவளக்கரிய துரித்தவன் மெய்ச்சுகமே
வித்தகவளக்கரிய பொழிற்சிவ வேள்கண்டனே. (93)

தண்டவிரும்பு வனமாய வாழ்வைச் சதமென்றுழுத்
தண்டவிரும்பு மனக்குழைத் தாளென் றிரக்குதலித்
தண்டவிரும்பு னிதவாம வள்ளி தலைவகர
தண்டவிரும்பு தமிழ்ச்சிவ வெற்ப சமயமிதே. (94)

சமையமனந்த நினைக்கேத் துனைவந்து சார்குவினை
சமையமனந்த வுரங்கடந் தோர்க்கன்பு தான்செயவந்
சமையமனந்த விரோக்கெற் குன்பத மேயினிக்கரு
சமையமனந்த னவனச் சிவகிரித் தாரகமே. (95)

தாரகலவித மான சிவாசல தாக்கமர்நேர்
தாரகலவித னக்கொண்டர் தீரத் தயங்குயில்வித்
தாரகலவித ரும்புய வுன்வசந் தான்செய்பர
தாரகலவித னிற்செலு மேழைநெஞ் சந்தனையே. (96)

சந்தவமுத கவிவலர் போற்றுகந் தன்கதிசே
சந்தவமுத வமலன் சிவகிரி தான்புகில்வ
சந்தவமுத லன்னுந்தரு செய்கை சகலமுங்க
சந்தவமுத நிடஞானயோகங்கள் சாதிக்குமே. (97)

திக்கினமனவ கக்குரகத்தேரித் தியமுவந்த
திக்கினமனவ ரேத்துந் திருச்சலற் சிந்திக்குமுத்
திக்கினமனவ வாவுற்றி வாய்புர் செயல்கொடுவா
திக்கினமனவ திக்கென்செய் வயத் திறம்புகலே. (98)

கலைநந்தனவன சாசனன் போற்றயிற் கையசமம்
கலைநந்தனவன கச்சிவ வெற்படைவற் காப்பதுண்டேற்
கலைநந்தனவன் மாங்குயிற் றிருசொற் கதிர்மணிமே
கலைநந்தனவன மென்கள, மாதர்கட் காமத்தையே. (99)

காமனம்பத்தி கனைவென் றரிபடர் கட்சசிதோய்
காமனம்பத்தி யொடுரும் சிவகிரிக் கானவர்டங்
காமனம்பத்தி னியதிக்கும் போற்றன் கழலிணைசீங்
காமனம்பத்தி னமுஞ்சேர்த் தருண்மெய்க் கதித்திருவே. (100)

வாழி.

படிபேழு மேழும் பணிதென் சிவகிரிப் பண்ணவன்பூங்
கொடிபோலு நுண்ணிடைக் குஞ்சரி கானக் குறக்குலப்பைந்
தொடிமா திவர்புடை துன்னவெந் நாளுந் துலங்குகதிர்
வடிவேலுந் தோகை மயிலுங்கொண் டென்னெஞ்சுள் வாழியவே. (1)

வாழி தடங்கடல் வாழி செழும்புயல் வாழிசுரர்
வாழி நெடும்புவி வாழி யருந்தவர் வாழிசைவம்
வாழி யறம்பொருள் வாழி சுதுங்கதி வாழியன்பர்
வாழிசெங் கோன்முறைக்கவ்வேற் சிவாசலன் வாழியவே. (2)

சிவகிரியமகவந்தாதி முற்றிற்று.

உ

முருகன் றுணை.

பழனிக்கோயில் விண்ணப்பம்

விநாயகர் துதி - வஞ்சித்துறை.

திருவுயர் புகழ்தரு தருவன முதுசீர்
மருவிய கரிமுக னிருபத மலரே.

இதுவுமது.

நேரிசைவெண்பா.

எந்த வுலகு மிடர்தீர்ந் தினிதுய்ய
வந்த குகனை வழுத்துகின்ற—செந்தமிழா
மிக்கபழ னிக்கோயில் விண்ணப்பத் திற்கருட்கட்
கைக்கயமு கச்சோதி காப்பு.

முருகர்துதி.

நேரிசைவெண்பா.

பரிசுத்த சித்தமுறப் பத்தியொடு நானின்
கிரிசுற்றி முற்றக் கிருபை—புரிமிக்க
காரணா தென்பழனிக் கார்த்திகே யாவகண்ட
பூரணா நீயே புகல்.

கலிவிருத்தம்.

சோதி ஞான சொரூப சுசீலநின்
மீதி னூறும் விரைந்து செழுந்தமி
ழோதி னானினி துய்யும் படிக்கரு
ணாதி தேவதண் டாயுத பாணியே.

முதிய தீவினை முற்றும கற்றியென்
மதியி னூடு வயங்கி வரந்தரத்
துதியி லேனைத் தமிழ்ப்பழ னிபுரிக்
கதிப ஞானதண் டாயுத பாணியே. (2)

கமல பாதங் கருத்தி லிருத்தியென்
முமல பாவ முடித்தருள் செய்குவாய்
விமல னார்கொள மெய்ப்பெரு ளைப்பக
ரமல ஞானதண் டாயுத பாணியே. (3)

கோர நோயுமெக் குற்றமுந் தீர்ப்பதுன்
பார மேழை பயந்திட நீவிடேல்
சேரர் கோன்செய் சிவாசலக் கோயில்வா
ழார மார்பதண் டாயுத பாணியே. (4)

உன்னை யேகதி யென்றுளத் துன்னினே
னென்னை யின்று மேச விடேலினி
முன்னை யூழ்வினை முற்றுந் தவிர்த்தரு
ளன்னை போலுந்தண் டாயுத பாணியே. (5)

இருள்வி ளைந்தவிவ் வேழை மனத்திடைத்
தெருள்வி ளங்கிடச் செய்து [illegible]
மருள்வி டம்பிணி மாற்றிநின் றென்னையாண்
டருள்வி ளைந்ததண் டாயுத பாணியே. (6)

தருண மீது சலிக்கத் தகாதினிக்
கருணை யாலெனைக் காப்பது நின்கடன்
வருண னாதியர் வந்து பணிந்தரு
ளருண தேகதண் டாயுத பாணியே. (7)

வன்மை தங்குநின் மால்வரை சூழ்வர
வுண்மை யன்புமவ் வூக்கமும் யாக்கையிற்
றிண்மை யுந்தரல் வேண்டுந் தினமுமெற்
கண்மை நின்றதண் டாயுத பாணியே. (8)

பத்த னேவென் பாதக னேயெனச்
சித்த நீசெயிற் றிக்கிலை யாற்பரி
சுத்த போதஞ் சுகங்கொடுத் தாளெனை
யத்த னாதண் டாயுத பாணியே. (9)

கோள்வி ரோதமுங் கூற்றின் விரோதமு
நாள்வி ரோதமுந் தீர்த்தரு ளல்குவாய்
கேள்வி யாலுணர்ந் தோர்தமைக் கிட்டநின்
றுள்வி னோததண் டாயுத பாணியே. (10)

ஆ செய்யுள் கo.

வேறு இதுவுமது.

சோதனை நீசெயத் தொடங்கி னற்பல
வாதனை யாலுமுன் மறத்தி னேன்பொறேன்
வேதனை தீரினி வீறாந்து விளிவிச்
சாதனை யாகுமோ தண்ட பாணியே. (1)

அன்னியர் மதிக்கா ளடிமை காட்டினே
னென்னினு மெனக்குநீ யிரங்கல் வேண்மொற்
றுன்னினர் வயிற்பிழை சூழ்கி லார்களோர்
தன்னிகர் மகத்துவ தண்ட பாணியே. (2)

ஓர்வழிப் படவிலை யுள்ள சூழ்வினை
தீர்வதெப் படியெனத் திகைக்கின் றேனருட்
பார்வைவைத் தெனைப்பரி பாலிப் பாய்மலர்த்
தார்வரைப் புயசிவ தண்ட பாணியே. (3)

கலியுக மிதுவிவன் கசட னாதலின்
மலியருள் புரிவதென் னெனமு நித்தியேன்
மெலிவினை விலக்குநர் வேறி யார்கராஞ்
சலியொடு சுரர்புகழ் தண்ட பாணியே. (4)

நன்னிலத் தெவர்க்குமெய் நயமு நல்குநீ
யென்னிடத் தருள்செயா திருப்ப தென்கொலோ
மின்னிழற் சிவகிரி மேற்குப் பார்த்துள
சன்னிதிப் பெரும்புகழ்த் தண்ட பாணியே. (5)

அன்பர்பன் பொருசிறி தாயி னுங்கொளா
வன்பனென் றெனையிது வரைவ ருத்தினு
மின்பமின் றெனக்கரு ளிந்தி டற்கவன்
றன்பதுங் கொடுத்துள தண்ட பாணியே. (6)

என்னைநீ யாட்கொளி னெவர்த டுப்பரிங்
குன்னையேன் யோசனை யுளமி ரங்குவாய்
மின்னைநேர் சடைப்பிரான் வியப்ப வோர்மொழி
தன்னையோ தியசிவ தண்ட பாணியே. (7)

உளதுள மிரங்கினெற் குவகை கைவரக்
கனபகல் செல்லுமோ கணத்தி னாகுமே
யனவர தமுமுனக் கபயம் யான்வரைத்
தனவுமை யருளிய தண்ட பாணியே. (8)

எத்தனை கெஞ்சினா னியம்பி னாலுநீ
யத்தனை யுங்குறி யாதி ருந்தனை
சித்தமெ தென்கொலோ தெரிந்தி லேன்பிணித்
தத்தளை விலக்குவாய் தண்ட பாணியே. (9)

வந்தனை புரிந்திலேன் வாழ்த்து கின்றிலேன்
சிந்தனை பெரிதுளேன் றெளிப்ப துன்கடன்
சுந்தர பிரணவ சொரூப சோதியாய்ச்
சந்தத மொளிர்தரு தண்ட பாணியே. (10)

ஆகச்செய்யுள் உ0.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

எங்கெங் கேயோ விருந்தனந்த ரெழிற்கா வடிக ளெடுத்துவரு
வங்கங் கேபோய் மகிமைவிளைத் தருள்கின் றனையே யடியேற்குத்
தங்கம் போலே வயங்கியநின் சரணங் காட்டத் தடையென்ன
பங்கந் தீர்வா விதுசமையம் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (1)

எண்ண முடியாக் காவடிக ளெய்து வனகா ணிக்கையுமவ்
வண்ண மயிடே கங்களையார் வருக்குற் பாலார் மகிமைபல
நண்ண வளர்நின் சன்னிதியா னடி னேனென் னவைதவிர்ப்பாய்
பண்ண வரைமுன் காத்ததிருப் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (2)

ஆர்க்குந் தெரிய வனேகர்குறை யகற்று நின்று னடியேனைத்
தீர்க்குந் திறமை யுனக்கிலையோ தியங்கக் கொடுமை செய்யிவிந்த
வூர்க்குந் திசைக ளெவற்றினுக்கு மோகோ வழிப்பா முவந்தெனைக்கண்
யார்க்குந் தருண மிதுவருள்கூர் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (3)

ஒருசொற் பொருளு முணரேனின் னுள்ள முவகை யுறவழுத்தி
யருமைத் தமிழைப் பாடவென்று லாமோ வுளறி யதையேற்றுக்
கரும்பிணியைத் தவிர்த்துமுற்றுங் காப்ப துனது கடமைகண்டாய்
பருவக் குறமின் மணவாளா பழனிக் குமரப் பெருமானே. (4)

தடிப்புந் திமிருஞ் சுரவையுங்காந் தளும்பி னசமுந் தாகமுங்கால்
வெடிப்புந் தளர்வு மலபந்த வினையு மிவையால் வெருண்டமனத்
துடிப்புந் துயருந் தவிர்த்தெனையாள் சுருதி யிசையுஞ் சுவைத்தமிழின்
படிப்பும் பலசங் கமுமுழங்கும் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (5)

தேச மனைத்து மதிசயிப்பத் தினமு மகிமை செலுத்திமுழு
நீசர் தமக்கு மின்பல்கு நீதித் தெய்வ நீயென்றே
வாச மிகுத்த வுனதுபதம் வழுத்தா நின்றேன் மனமிரங்கிப்
பாச மயக்க மொழித்தெனையாள் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (6)

மாவச் சிரபா ணிக்குமணி மகுடஞ் சூட்டி மனத்துவகை
மேவச் செயுநீ தமியேனை வெறுப்ப தழகோ விரைந்துமலர்
தூவப் பததா மரைவணங்கத் துதிக்கக் கருணை சுரந்தெனது
பாவப் பிணிதீ ரிதுசமையம் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (7)

கிரம மறியே னொருசிறிதுங் கெஞ்சார் தமையுங் கெஞ்சிவெறுஞ்
சிரம முடையே னையந்தோ திகைத்தே னென்னைத் திருத்திநல்ல
வரம தருள்வாய் புறக்கணித்தால் வருத்தஞ் சகிக்க மாட்டேனென்
பரம குருவே வளமலிதென் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (8)

வாயுந் தனுவு மனமுமொரு வழிநின் றிடநின் மகிமைதனை
யாயுந் திறமை வரவிலையே யையோ வென்ன செய்வேனுன்
றாயும் பிதாவுஞ் சற்குருவுந் தமரு நீயென் றெனைக்காப்பாய்
பாயுந் திரைபொன் கொழிக்குநதிப் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (9)

உனது திருநா மங்கள்சில வுரைப்பேன் வாயா லுருகுகிலேன்
மனம தனையோர் வழிநிறுத்த மாட்டே னெனெவ் வகையுய்வேன்
றினமு மெனைநீ திருத்தியிடர் தீர்த்துக் கருணை செயல்வேண்டும்
பனக ரிமையோர் பணிந்துதொழும் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (10)

ஆகச்செய்யுள் ௩௰.

கொச்சகக் கலிப்பா.

பத்தர்திருக் கூட்டம் பயின்றறியேன் பாடுவதாப்
பித்தர்தமிற் கத்துகின்றேன் பேயேன் பிழைபொறுப்பா
யத்தர்செவிக் குட்பொருளை யன்றோ தியகுமரா
சித்தர்துதிக் கும்பழனித் தேவசே னாபதியே. (1)

வீணாள் கழித்து விபரீத வெண்ணமனம்
பூணு தெனக்குனது பொற்பாத சேவையருள்
பாணு தரிக்கும் பமரம் பலபயிலச்
சேணார் பொழிற்பழனித் தேவசே னாபதியே. (2)

துட்டமன வாதனையோ சொல்லமுடி யாதுதுயர்
விட்டகல நீயருளி வெவ்வினையே னைப்புரப்பாய்
மட்டவிழு மென்மலர்தூய் வாழ்த்திவல மாகவந்து
சிட்டர்பர வும்பழனித் தேவசே னாபதியே. (3)

உன்னுறுதி யெள்ளளவு முள்ளேனல் லேனெனினுந்
தள்ளுவது தன்மமன்று சாமீ யுனக்கபயம்
விள்ளுமலர் வாவிதொறு மிக்கசுவை முக்கனியின்
றெள்ளுநறை பாய்பழனித் தேவசே னாபதியே. (4)

ஆருனது மேன்மை யறிந்து புகழவல்லார்
பாருலகின் யான்புன் பவமெப் படிகடப்பேன்
ஒருணர்வு மின்றி யுழன்றே னெனைக்காப்பாய்
சீருலவு தென்பழனித் தேவசே னாபதியே. (5)

கெஞ்சுறுவோர் தம்மைக் கிலேசக் கடலழுத்தி
நெஞ்சுருகா துற்றிடுத லின்பெருந்தன் மைக்கழகோ
வஞ்சுகதீர் வஞ்சனையி தாகா தடைக்கலநான்
செஞ்சுடர்வே லாபழனித் தேவசே னாபதியே. (6)

இன்னுனித் தெய்வநம்பி யேதேதோ பாடிவந்துந்
தன்னுகப் புன்னோய் தவிர்ந்திலனென் றேனுஞ்
சொன்னலப் போதுனது தொன்மகிமை யென்னருந்
தென்னார்நெற் சூழ்பழனித் தேவசே னாபதியே. (7)

பாதகமோ ரைந்தும் பயின்றிடினுந் தன்குழந்தை
தீதருளே யன்றி வெறுப்புவைப்ப னோமிகத்தா
யாதலினு லென்குறைபெண் ணுழலெனை யாதரிப்பாய்
சீதனர் மாபழனித் தேவசே னுபதியே (8)

*கல்லானையுமுன் கரும்புதின்னக் காட்டிதந்த
வல்லான் மகனீ மனம் வைத்தா லென்னுடைய
பொல்லா வினைமுழுதும் போகாதோ வோர்நொடிக்குட்
செல்லார் பொழிற்பழனித் தேவசே னுபதியே. (9)

மாயா விநோத மலையுந் தகர்த்தனையென்
னேயா னதைவிலக்க நேரன்மையிலை யோவுனக்கு
நீயா ளெனையிதுகண் னேரமுமை யீன்றெடுத்த
சேயா கியபழனித் தேவசே னுபதியே. (10)

ஆகச் செய்யுள் ௪0.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இபமுகற் கிளையாய் போற்றி யினர்மால் கனையாய் போற்றி
சுபகவிப் புலவா போற்றி சுருதிநூல் வலவா போற்றி
விபவசிற் சுகனே போற்றி விமலதே சிகனே போற்றி
தபவனப் பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி. (1)

அருவுரு வானாய் போற்றி யலைவுள மேவாய் போற்றி
குருவென வருவாய் போற்றி குணநலந் தருவாய் போற்றி
பெருவினை யறுப்பாய் போற்றி பிழையெலாம் பொறுப்பாய் போற்றி
தருவுயர் பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி. (2)

கடவுளர் பதியே போற்றி கருணைவா ரிதியே போற்றி
திடமறை முடிவே போற்றி சின்மய வடிவே போற்றி
சுடருமிழ் மணியே போற்றி தொண்டர்கட் கணியே போற்றி
தடமலி பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி. (3)

சீர்வளர் முருகா போற்றி சீதரன் மருகா போற்றி
கூர்வளர் வேலா போற்றி குமரிதன் பாலா போற்றி
பேர்வளர் வீரா போற்றி பிறங்குகெம் பீராபோற்றி
தார்வளர் பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி. (4)

வரநதி புதல்வா போற்றி வானவர் முதல்வா போற்றி
குரவணி வாகா போற்றி குஞ்சரி பாகா போற்றி
யரன்மகிழ் குருவே போற்றி யருட்பெருந் தருவே போற்றி
தரமுயர் பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி. (5)

உரைமன மொன்றாய் போற்றி யுயிர்தொறு நின்றாய் போற்றி
வரைபக வெறிந்தாய் போற்றி மறைமுழு தறிந்தாய் போற்றி
விரைமலர் நீபா போற்றி விண்ணவர் பூபா போற்றி
தரைபுகழ் பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி. (6)

வினைதவிர் மருந்தே போற்றி மெய்யினர் விருந்தே போற்றி
நினைதரு தெருளே போற்றி நித்தியப் பொருளே போற்றி
வினைமல ரடியாய் போற்றி மாமணி முடியாய் போற்றி
தனைநிகர் பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி. (7)

கலையொருங் குடையாய் போற்றி கடுங்குறட் படையாய் போற்றி
மலைவருங் குகனே போற்றி வள்ளிநா யகனே போற்றி
நிலைபெறுந் தனியே போற்றி நிறையருட் கனியே போற்றி
தலைமையம் பழனி மேவுஞ் சண்முகா*போற்றி போற்றி. (8)

திருப்பரங் கிரியாய் போற்றி செந்திலுக் குரியாய் போற்றி
யருட்குணங் கடியாய் போற்றி யாவினன் குடியாய் போற்றி
இருக்குமுந் தேனே போற்றி யேரகத் தானே போற்றி
தருக்குதென் பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி. (9)

இமிழ்த்திரை முடித்தாய் போற்றி யெதிர்ந்தசூர் மடித்தாய்போற்றி
அமிழ்தினு மினியாய் போற்றி யன்பரை முனியாய் போற்றி
யுமிழ்க்கரு கிரனே போற்றி யுயர்குறை பரனே போற்றி
தமிழ்த்தழை பழனிமேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி. (10)

ஆகச் செய்யுள் 50.

சந்தக்கொச்சகக்கலிப்பா.

மடற்கமல மலர்த்தவிசில் வசித்ததிசை முகத்தினனு
மிடற்கருட னுயர்த்தவனு மிகத்தளா வரப்பவுணர்
கடற்படையை முடித்தவயில் கரத்திலகு கரத்தவென
வடற்பிணியை விலக்கிமரு ளனந்தபய முனக்கபயம். (1)

திருத்தமிடு வெறிக்கவியை நிகர்த்திபுலே யகத்திலுள
வருத்தமுறை செயற்கரிது வயற்பழனி மலைக்குளுறை
கருத்தவொரு கணத்துளது கழற்றுணைகள் வழுத்தியவெ
னுருத்தளர்வு தணித்திடுதி யுனக்கபய முனக்கபயம். (2)

மதித்தபடி நொடிப்பொழுதின் மனக்கவலை யொழித்ததிக
துதித்தமிழி னியற்கவிகள் சொலக்கனிவு கொடுத்தருள்செய்
குதித்தமரர் தொழப்புனித குணப்பரம னுதற்கணிடை
யுதித்தசிவ கிரிக்குமர வுனக்கபய முனக்கபயம். (3)

அளப்பரிய மகத்துவநி னடித்துணையை யடுத்தவர்கள்
களப்படுவ திலைச்சகல சவுக்கியமு முறப்பெறுவர்
வளப்பவுல கினிற்பெரிய வழக்கமிது மலைக்குகவெ
னுளப்பயம தகற்றியரு ளுனக்கபய முனக்கபயம். (4)

அமைக்குமுன துளப்பெருமை யளப்பதெவர் தமக்குமரி
திமைக்குமுன மெனைத்தொழிலு மியற்றிடுவை நினைத்தெனது
சுமைக்கவலை தவிர்ப்பதநி சுருக்கமதின் மயக்கமெனு
மமைக்கினிய திருப்புதல்வ வுனக்கபய முனக்கபயம். (5)

அவப்பொழுது கழித்துமன மலுத்திடுவ தறக்கொடுமை
தவப்புனிதர் தொழக்குலவு தனிச்சிகிரி லுதித்தெவனது
பவப்பிணிக டவிர்த்துபய பதப்பதும நினைக்கவரு
ளுவப்புடைய தமிழ்ப்புலவ வுனக்கபய முனக்கபயம். (6)

செழித்தகட லுடுத்தவிரி செகத்தின்மிசை சிலச்சிலர்கள்
பழித்துநகை செயக்குறைவு படுத்திடுவ தியற்கைபல
விழித்துணையி னருட்கனிவு மிகுத்துவிரை வினிற்பிணியை
யொழித்துதவு கிரிக்கதிப வுனக்கபய முனக்கபயம். (7)

இரக்கமுன துளத்தினிடை யிலைச்சிறிது மெனிற்பழுது
புரக்கவிது நலத்ததுதி புலைத்துயரை யொழித்தருள்செய்
கரக்கதைகொள் வரைத்தலைவ கடப்பநறு மலர்த்தெரிய
லுரக்களப புயத்தவனி யுனக்கபய முனக்கபயம் (8)

அரைக்கணமு மினிச்சிறிய னகக்கவலை சகிக்கரிது
தரைக்கணுயர் வுறக்கருணை தழைப்புரிதி தமிழ்ப்பொதிய
வரைக்கலச முனிக்குமுன மதித்தறிய மறைப்பொருளை
யுரைக்கவரு தனிக்குரவ வுனக்கபய முனக்கபயம். (9)

சடைக்கவிட லெனைச்சிறுமை தவிர்த்துனது மலர்க்கழலி
னிடைக்கவிதை களைப்புனைய வினைக்கிலசுகத்தையருள்
விடைக்கடவுள் வியப்பமகிழ விரித்தருக குவட்டினமு
னுடைக்கவிரை படைப்பொருள வுனக்கபய முனக்கபயம் (10)

ஆக செய்யுள் 60.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மருளுந் துயர்மன மாயா விகாரத்தை மாற்றிநல்ல
தெருளுந் தயிரிய முஞ்சுக மும்பெருஞ் செல்வமுமெய்ப்
பெருளுந் தமிழ்மலை ரால்ர்ச்சித் தேத்தும் புனிதர்தமக்
கருளுந் திருமுரு காவடி யேனின் னடைக்கலமே. (1)

நீளுங் கதிர்வடி வேலு மயிலுநன் னீபவரைத்
தோளுங் கமல முகமு மிரண்டுஞ் சுகந்தவெட்சித்
தாளுங் கவினு மிலங்கவந் தன்பர் தமைத்திருத்தி
யாளுங் குகவர தாவடி யேனின் னடைக்கலமே. (2)

சேண்டட வும்பழ னிக்கிரி மீதினிற் சேரலன்செய்
காண்டகு பைம்பொன் விமானத் துவனக கனிந்தவுனை
வேண்ட விரைந்து வினைதிரு மேமுன் விதித்துயர்தீர்த்
தாண்டருள் வந்துகந் தாவடி யேனின் னடைக்கலமே. (3)

மெய்யான காரண தெய்வ முனையன்றி வேறுளதோ
பொய்யா பழைய கதைகளெல் லாயிப் புதுமையென்னே
னையா வகையென யாள்வாய் துதியிது நற்பழனி
யையா பவளமெய் யாவடி யேனின் னடைக்கலமே. (4)

செயத்தகு காரிய மொன்று மெனக்குத் தெரியவில்லை
மயக்க விகார மனஞ்சரி யாக வருவதென்றோ
கயற்கிணை யான கருங்கட் குறத்தி கணவுவினி
யயர்க்குத னீதியன் றூலடி யேனின் னடைக்கலமே. (5)

சரம் பெருநெருப் புக்கில்லை யென்ப தியற்கை யென்னுற்
கோரம் பரவுமெக் குற்றமு நீயுட் கொளத்தகுமோ
தீரம் பலவுமிப் போதரு ளிப்பிணி தீர்கடம்பி
னாரம் புரள்புயத் தாயடி யேனின் னடைக்கலமே. (6)

ஒருவினை யேனு முனக்கெதி ரேநிற்கு மோபழைய
கருமம தேது கடைக்கணித் தாலென் கசடொழிப்பாய்
மருவிரி சோலை புடைசூழ் பழனி மலையின்மிசை
யருளுரு வாயமர் வோயடி யேனின் னடைக்கலமே. (7)

நீதரு கட்டளை யின்படி கன்ம நிகழுமன்றி
யேதக னுக்கொரு சத்தியுண் டென்ப திழிவுடைத்தாற்
பாதக முற்று மகலக்கண் ணாலெனைப் பார்த்தருளி
யாதரி மெய்க்குமா ராவடி யேனின் னடைக்கலமே. (8)

தொழிலைத் தினுக்கு மதிகாரி நீயெனத் தொல்லுலகு
மொழியுங் குறிப்பின் முடியா தனவில்லை முற்றொடர்ந்த
பழியுந் தவிர்த்து வரந்தரல் வேண்டும் பழனிவெற்பி
லழிவின்றி நிற்பவ னேயடி யேனின் னடைக்கலமே. (9)

புகலுங் கவியிற் பிழையிருந் தாலும் பொறுத்திரவும்
பகலுங் கருணைத் துணையா யெனைப்பரி பாலியைய்யா
விகலுந் திதிபுத் திரர்மீது வேலன் றிமையவர்புண்
ணகலும் படிதொட்டு னாயடி யேனின் னடைக்கலமே. (10)

ஆக செய்யுள். 70.

கலிவிருத்தம்.

உலவா தொருகூ றுடல்கூ றிடுவேல், வலவா திருமான் மருகா மறைநூற்
புலவா வுமையாள் புதல்வா பழனித், தலவா வவனே சரணஞ் சரணம். (1)

பமரா ரவபஞ் சதருக் குலநீ, டமரா வதிகா வலனு கவமைந்
தெமரா சனுமெஞ் சவுணர்ப் பொருவெஞ், சமரா குமரா சரணஞ் சரணம். (2)

அலைவா ரிதிசூ ழகிலத் தினில்வெம், புலைவா தனைநோய் புறமோ டிடநன்
னிலைவாழ் வருள்வாய் நிமலா பழனித், தலைவா முருகா சரணஞ் சரணம். (3)

கனிவா யுனதாள் கருதுந் தமியேன், றனிவே தனைதீர் சுருதித் தவமா
முனிவோ ரிமையோர் முறையிற் பரவுந், தனிவே லரசே சரணஞ் சரணம். (4)

வண்டா மரைவா னவன்மான் முதலோர், கொண்டா டுபெரும் பிடவின் புறுவாய்
விண்டாழ் பழனிக் கிரிமீ துறையுந், தண்டா யுதனே சரணஞ் சரணம். (5)

பணியத் தமிழ்பற் பலபா டியுனக், கணியத் தெரியா தவனு னெனினும்
பிணியைத் தவிர்பின் னிடலென் னபெருந், தணிகைக் கதிபா சரணஞ் சரணம்

அருவா யுருவா யறிவா யழியாத், திருவா யுருகிச் சிவனும் பரவுங்
குருவா யடியார் குறைதீர் கருணைத், தருவாய் வருவாய் சரணஞ் சரணம். (7)

அதிகூர் பழனிச் சுகவா ரிதியே, கதிவே றிலைநின் கழலல் லதுநீ
மதியா விடில்யார் வலர்நோய் களையத், ததியி தெனையாள் சரணஞ் சரணம். (8)

கவலைப் பிணியைக் கருதிக் கருதித், துவளத் தகுமோ சுகநீ தருவாய்
பவமற் றுயர்வோர் பரவும் பழனித், தவமெய்ப் பொருளே சரணஞ் சரணம். (9)

நருமா விலைவே லவனல் கவருஞ், சருமா றதுயர்க் கடலூ டடியேன்
வெருகா லமிதா கமெலிந் தழலத், தகுமோ வருள்வாய் சரணஞ் சரணம். (10)

ஆகச் செய்யுள் 80.

கலி நிலைத்துறை.

மலநெ டுஞ்செக வனத்தினி னினைத்துள வழிபோ
யலம ருந்துரு மனக்குரங் கினைவச மாக்கிக்
கலக மொன்றுமில் லாதெனைக் காப்பதுன் கடனாம்
பலவ ளம்புனை பழனிவாழ் சரவண பவனே. (1)

தவமு யற்சியி லலைந்தலைந் தலுப்பதே யன்றி
யிவர மற்பமு முணர்ந்திலே னென்பழ வினைதீர்
குவல யத்தெவர் குறிக்கினுந் திருவருள் கூர்ந்து
பவமொ ழித்தொளிர் பழனிவாழ் சரவண பவனே. (2)

இந்த மானுட வுடல்கிடைத் துளதரி திடையில்
வந்த தீவினை யன்றிநோ யுங்கொள வசமோ
சொந்த னீயுன தடிமைநா னருள்செய்பூஞ் சோலைப்
பந்தர் சூழ்தரு பழனிவாழ் சரவண பவனே. (3)

மனித யாக்கையுந் துளபொழு தேயருள் வருவ
தினிது மேற்பிறப் பெதுகொலோ வறிகிலே னெனையாள்
கனித டேக்கதிர்க் கடவுளு மிடைச்செலக் கவினும்
பனித வாய்பொழிற் பழனிவாழ் சரவண பவனே. (4)

என்ன வாகருத் திலையுனை யிடைவிடா தேத்தி
நன்னா வாடலப் பலதடை யுய்வதெந் நாளோ
வுன்ன வாகனத் தோகைமேல் வந்தருள் வடிவேற்
பன்னா வாதமிழ்ப் பழனிவாழ் சரவண பவனே. (5)

கீருவ மேழுத வெழிந்ததிக் குணமெலாங் கலந்தோ
ருருவ மாகிய வெனக்குனை யலதுதிக் குளதோ
வெருவ நீயெனை விட்டிடேல் விரைந்துநோய் விலக்கப்
பருவ மீதருள் பழனிவாழ் சரவண பவனே. (6)

அதிக வாசையா மெபெரும் பேய்பிடித் தாட்ட
மதியி லாதுநான் வருந்திவா லெவதுசம் மதமோ
மூதிய பாவம்யா வையுந்தவிர்த் தாளெனை முழுதும்
பதித பாவன பழனிவாழ் சரவண பவனே. (7)

சங்கை யென்பது தவிர்ந்திலே னுளத்திலென் றனக்குச்
செங்கை தங்கிய நெல்லி போ லெவற்றையுந் தெளிப்பா
யங்க யந்தோறு மன்னமென் பேடையோ டமர்பூம்
பங்கயந் திகழ் பழனிவாழ் சரவண பவனே. (8)

எந்தங் காரிய மும்பிற ராலல தெளியேன்
சொந்தத் தேமுடி வனவிலை சதாமனத் துயரே
யந்தப் பாடெவ னாற்றலாம் விரைந்ததற் றப்ப
பந்தத் தீவினை பழனிவாழ் சரவண பவனே. (9)

அயல வர்க்குப சரித்துவேண் டுவகொடுத் தமைந்தாற்
செயல்சி லச்சில நடத்தலா மில்லையேற் செல்லா
வியல்ப னைத்தையு முணருமே திருவுள மெளியேன்
பயமொ ழித்தருள் பழனிவாழ் சரவண பவனே. (10)

ஆகச் செய்யுள் 90.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மறிகடல் குடித்த வயவடி வேலு மயிலுஞ்செஞ் சேவலு மார்பும்
வெறிகமழ் கடம்பும் வீறுபன் னிருதோள் விளக்கமுஞ் சண்முக வியப்பு
மறிவொரு சிறிது மமைந்திலா வடியே னகத்துதித் திடவெளி யனவோ
செறிபிரு ளகலச் சேவைதந் தெனையாள் சிவகிரிக் குமரதே சிகனே. (1)

வேதவண் டினம்பண் மிழற்றமுத் தமிழின் விரை கமழ்த் தெழில்விளங் குனது
பாதபங் கயமிப் பாவியே னிதையப் பைந்தடத் தலர்ந்திடப் படாதோ
கோதறுங் கரும்பே கொழுஞ்சுவைக் கனியே குணநிதி யேயருட் குருந்தே
சீதவெண் கிரணத் திங்கடோய் குடுமிச் சிவகிரிக் குமரதே சிகனே. (2)

பற்பல சீருஞ் சொற்பன நேரும் பயன்மறப் புள்ளுற வோரும்
சற்பனை யுலக கற்பனை கலக சமுத்திர மதனில்யான் விலகப்
பொற்பணி யுனது நற்பத மெனது புலனமைத் திரங்குவாய் மனச
சிற்பர வடிவே தற்பர முடிவே சிவகிரிக் குமரதே சிகனே. (3)

அந்தியும் பகலு முந்தினின் றிகலு மதுபெரும் பகைகளென் றகலும்
புந்திநொந் தேனே வந்திதந் தானே புகலுனக் கடைக்கல நானே
மந்திரந் துதித்த விந்திரன் கதித்த வாழ்வுபெற் றிடும்படி யுதித்த
செந்திலம் பதியாய் தந்திர விதியாய் சிவகிரிக் குமரதே சிகனே. (4)

உருவமு நாமு மொழிந்தவ னொருத்தி யொருசது ரனைவச மாக்கக்
கருதிய படியின் கருத்தினைத் திருத்தக் கவியெனச் சிலசொலிக் கதறு
மருவினை யேனை யடிமைகொண் டெந்நா ளாள்வையோ வறிகிலே னருள்செய்
திருவுறை கமலச் செழுந்தடம் புடைசூழ் சிவகிரிக் குமரதே சிகனே. (5)

நரைதிரை முதிர்ந்து நடுங்கிய விருத்தை நடனஞ்சி தத்தையார் நயப்பார்
கரைதவிர் மோகக் கசடனே னுளறுங் கவிக்குன துளங்கனி வுறுமோ
தரைமிசை நானெத் தனைபகற் கவன்று தளர்வலா னுருளிது சமையக்
திரைபொரு நதிநித் திலமணி கொழிக்குஞ் சிவகிரிக் குமரதே சிகனே. (6)

என்னினை வுறுஞ்சற் றிரங்கிலா யந்தோ வேழைநா னென்னசெய் குவனின்
சன்னிதி தனில்வந் தவரெவ ரெனினுந் தளர்ந்தபின் வருந்துறத் தகுமோ
கன்னியு மொருபாற் கனிவான் கடவுட் கங்கையுங் கடுக்கையும் பிறையுஞ்
சென்னியி லிலங்கத் திகழ்ந்தான் போலுஞ் சிவகிரிக் குமரதே சிகனே. (7)

எவ்வயித் தியர்தம் மிடத்துநம் பிக்கை யின்றிநின் சன்னிதி யெய்திக்
கவ்வையத் தனையுங் கழறவோர் மருந்து கைவர நல்கியென் கருத்து
மவ்வயிற் றெளிவித் தனைகுறி மலரா லன்னதே யனுட்டிக்கின் றேன்யான்
செவ்வயிற் கருணை செய்குவாய் முழுதுஞ் சிவகிரிக் குமரதே சிகனே. (8)

மணமுழு லோப முனமெழு கோப மற்சரம் பற்பல தாப
நினைவினு மூடக் கனவினுங் கூட நலிவன வவைபறந் தோட
வுனதிரு பாத நினைவருள் சீத வொளிநில வழகுகுன் றுத
தினகர னுலவுங் கனபொழில் குலவுஞ் சிவகிரிக் குமரதே சிகனே. (9)

மயிலிலே வனுத்த பயல்களா முனுத்த வஞ்சனைக் கெஞ்சிவா யனுத்த
நாயரெலா மொருவ நியமமே மருவத் தொல்வினை யோடியே வெருவத்
தயவுகூர் வாவே யுயர்வுளோர் கோவே சரதஜன் டாயுதத் தேவே
செயகுகா கந்தா சுகசந்தா நந்தா சிவகிரிக் குமரதே சிகனே. (10)

ஆ செய்யுள் 100

வஞ்சித்துறை.

உள்ளிலேனைநீ, தள்ளிடாமலாள், வெள்ளிமுரல்கூர், வள்ளிலோலனே. (1)
புத்திதேறுமோர், சித்திசேருவாய், நித்தியாபரா, சத்திவேலனே. (2)
தொந்தமாயையால், வந்ததெலாம், இந்தவேளைதீர், கந்தநாதனே. (3)
கவடமாகுமோ, பவவியாதியோ, யுவகைகூரநேர், சிவகிரீசனே. (4)
தொழமுயற்சியே, வழல்வகற்றுவாய், நிழல்வருக்கைசூழ், பழனியப்பனே. (5)
தொண்டருநேபோ, யண்டநீசெயா, கண்டலேசர்தாழ், தண்டபாணியே. (6)
ஈகையாளனீ, யாகையால்விடே, ஞேகைவாழ்வுதா, தோகைவீரனே. (7)
உய்வதோதியே, கைவிடாதுகா, தெய்வயானைசேர், மெய்விசாகனே. (8)
சகசமாகநான், மிகநினைதுதாள், புகழமேவியாள், குகசுவாமியே. (9)
தளர்விடும்மைநீர், கிளர்சுரும்புதா, அளர்செழுங்குரா, வளர்கடம்பனே. (10)

ஆ செய்யுள். 110.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பொழிதருகற் பகமலரும் புள்ளினமும் பந்தரிடு போர்ப்பூ மிக்குள்
விழிசுழல்பற் பலபேயும் விண்ணவரும் நாதிக்கவொரு விளையாட் டெய்திப்
பழியுருவப் பிறையெயிற்றுப் படையவுணர் குபிலையுண்டு பரவைமாந்தி [வாம்.
யெழில்கொள்கரத் தூறங்குமெமர் வேலெந்தைதனைச்சிந்தையில்வைத்திடர்தீர்த்துய

ஆலெடுத்த மகவாய்க்குள் நன்றெடுத்த பெரியோனு மலருளானு
மாலெடுத்த மகவானு மறையாது தலையெடுக்க மறலி சாயக்
காலெடுத்த பரஞ்சுடருங் கரத்தெடுத்து முத்தமிடக் கனிவு கூர்ந்தோர்
வேலெடுத்த குமரனைமேன் மேல்வழுத்திக் கொடியபழ வினைதீர்த் துய்வாம். (2)

அண்டர்தளரா திருக்க வயனுநெடு மாலுமடுத் தறியா நீல
கண்டர்மனந் திளுங்கவுரி கருத்தினும்பே ருவகையெழக் கலந்நா ஞானத்
தொண்டர்தவ வேள்விபிடந் தொறுநடக்கத் துன்பமெலாந் தொலைந்தே யோட
வண்டர்பயில் சரவணப்பூ மலர்தவழ்செல் வனைத்துதித்து மயக்கந் தீர்வாம். (3)

கனநரசிங் கத்தையொரு கணத்தில் வென்ற சரபமெனுங் கயிலை யாளி
மனமகிழும் படிகும்ப மதகரட யானையின்பின் வந்து தோன்றிப்
புனமுழுதுந் திரிந்துபெரும் புகழ்வேங்கை யாகிநின்று புலிவா னுய்ய
வினமுயருங் குமரனை விணங்குமெங்கள் கோமானை யிறைஞ்சி வாழ்வாம். (4)

முனைமதியொத் திலங்கெயிற்று முகிற்குரற்கா ருடற்றனது முறையே தோன்றக்
கிளைதழுவிப் பத்திரமுள் செழுமபுமேற் பூமயங்கக் கிளர்தாய்ப் பெய்தி
விளைபலமெப் பொழுதுமரு வித்மேனிச் சாலமது மேவப் பெற்று
வளைகடலிற் பொலிந்தவெந்நூர் மாத்தடிந்த கடம்பரசை வழுத்தி வாழ்வாம். (5)

அடலவுணர் தடம்புயங்கண் ணுநியிடங் களினிடமு மந்ந லார்தம்
முடலில்வல ருமப்பிலத்தாள் ஞாககலை பறைவிய முலக்கும் வெறும்
படபடென நொடிதாடப் பணியாடத் தனியாமெம் பகாங்க லாபத்
திடமயிலில் விளையாடித் திரியுமிளங் குழந்தைதனைச் சிந்தை செய்வாம். (6)

பனிவரையி னுதித்துமுங்கட் பவளங்கை தழுவுபுமற் பலபூ நல்கும்
புனிதமர கதவல்லி புகழிளம்பா லனைவிபுதர் புழுக்கந் தீர்த்த
தனிவிடலை யைப்புலவோர் தலைக்குறிஞ்சிக் கிழவனெனுந் தன்மைக் கேற்ப
வினிதுமகிழ் குறக்குமரிக் கெதிரடுத்த விருத்தனைநெஞ் சிருத்தி வாழ்வாம். (7)

கொடுத்தமய வலைகண்ணி தோன்பிசைக்கொண் டுரியபடை துவன்றித்தோன்ற
வெடுத்ததிக மாயவரை யிடந்தசரப் பிறைநெடுங்கோட் டிகல்வே முத்தைக்
கடுத்தமுதிர் பயிற்சியினைக் கடுங்கொலைச்சிங் கத்தினையுங் கடந்து மேன்மே
லடுத்தபல மாவேட்டை யாடியவே டனைவணங்கி யரந்தை தீர்வாம். (8)

சிவகிரிக்கட் புவனமுய்யச் சேரர்பிரான் புரிதருபச் சிமத்து வார
நவமணிப்பொற் சினகரத்து ஞானகுரு ஞாதியாய் நவைதீ ரன்பர்
தவமுருச்சித் தபசரிக்குந் சமையங்க டொறும்பலகந் தரசொரூப
முவகைமுற்றக் காட்டியிரு ளோட்டியொளிர் செழுஞ்சுடரை யுள்ளி வாழ்வாம். ()

அரியபழ மறைகளுங்கண் டறியாத தனதுதிரு வருளாற் றொண்டர்க்
குரியநெறி சனந்நரத்தன் டொருகையி லூன்றிமருங் கொருகை சேர்த்து
வரியளிகொள் பொழிற்பழனி மலைமிசைமேற் றிசைநோக்கி வயங்கா நிற்குஞ்
சூரியமுடி வாகியசிற் சொரூபத்தைத் துதித்துவினைத் தொடர்பு தீர்வாம். (10)

ஆக செய்யுள். 120.

பழனிக்கோயில் விண்ணப்பம் முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

தயாநிதிக் கண்ணிகள்.

வெண்செந்துறை.

சீர்பூத்த நின்பாத சேவைதந்து தீவினைதீர்
வார்பூத்த கொங்கையுமை மைந்தா தயாநிதியே. (1)

இந்திரனைக் காத்தவுன்ற னென்னமுடி யாதிடர்தீர்
தந்திமுகத் தெந்தை சகோதர தயாநிதியே. (2)

மாமறைநா லுந்தொடர மாட்டா வுனையெளியேன்
பாமரனு லென்னும் பழனித் தயாநிதியே. (3)

கீர்த்தி விஜய கிரித்துரைகா லத்தினிற்செய்
பூர்த்தி மகிமையெல்லாம் பொய்யோ தயாநிதியே. (4)

இக்கலிகா லத்தினுமிங் கேயுனைப்போ லேதுதெய்வந்
துக்கமெலா நீக்குவெட்சி சூடுந் தயாநிதியே. (5)

சற்றுமறி வில்லாத சண்டாள னெனினும்
முற்றுமெனை யாள்வாய் முருகா தயாநிதியே. (6)

பத்திசிறி தேனுமில்லாப் பாவினு னென்றாலுஞ்
சித்தியருளையா சிவாசல தயாநிதியே. (7)

என்னபிழை நான்செய் திருந்தாலு நீபொறுத்து
வன்னமயி லேறியென்முன் வாவா தயாநிதியே. (8)

வாராயோ மாமயிலில் வந்துகலி தீர்த்துவரந்
தாராயோ தென்பழனிச் சண்முக தயாநிதியே. (9)

மாயா விகார மயக்கமெலா மாற்றியெனை
நீயாள் பழனி விமலா தயாநிதியே. (10)

உன்னையன்றி யுண்டோ உலகிலெனக் குற்றதுணை
யென்னைவஞ்சி யேல்பழனி யெந்தாய் தயாநிதியே. (11)

தீராத வெவ்வினையுந் தீர்க்குநீ யேழைமுகம்
பாராத தென்னோதண்ட பாணித் தயாநிதியே. (12)

எப்பா வழுமகற்றி யீடேற்றல் வேண்டுமெனை
யப்பா சிவகிரித்தண் டாயுத தயாநிதியே. (13)

சூதுதான் கற்றனையோ சும்மா விருந்தனைநின்
காதுதான் கேளாதோ கந்தா தயாநிதியே. (14)

ஈராறு காதிருந்து மென்சொற்கே ளாததென்னோ
பேராறு சூடிபெற்ற பிள்ளாய் தயாநிதியே. (15)

பன்னிரண்டு கண்ணிருந்தும் பாராத தென்னவென்னை
யுன்னிரண்டு தாளுநம்பி யுற்றேன் தயாநிதியே. (16)

நீமனது வைத்தா னிரம்பா தனவுமுண்டோ
பூமனது மாமனதை போக்கும் தயாநிதியே (17)

எல்லாம் வினைப்பயனே யென்னி லுனக்கென்ன புகழ்
சொல்லாயுல் லாசவள்ளி தோயுந் தயாநிதியே (18)

ஆறுமு கத்தவமி யாயமுனைக் காகாது
தேறுங் கடம்புபுனை திண்புய தயாநிதியே. (19)

இப்படியே நீயிருந்தா லென்னசெய்வே னேருறுதி
செப்படியே யுக்குச் சிவாசல தயாநிதியே. (20)

நீயிருக்க நின்பேர் நினைந்திருக்க வென்னுடலே
னேயிருக்க லாமோ நவல்குக தயாநிதியே. (21)

அட்டியென்ன வின்னுமெனை யாதரிப்ப தாலுனக்கு
கட்டியென்ன் சொல்லுவள்ளி நாயக தயாநிதியே (22)

காலமெல்லாம் வீணே கழித்துமயங் காதல்ல
சீலமெலா நல்கிவினை தீர்க்குக தயாநிதியே. (23)

எத்தனைநான் பங்கமெனி யேனெப் படிச்சகிப்பே
னத்தனையுந் தீர்பழனி யப்பா தயாநிதியே. (2

நானனந்த மாக நவின்றாயிரங் காதலென்ன
நினைபந்து நீயலவோ செந்தூர்த் தயாநிதியே. (25)

பாடவறி யேனெனினும் பற்றினே னின்னையென்னை
வாடவிட லாமோ வடிவேற் றயாநிதியே. (26)

கற்பனையோ பூர்வ கதைகளெல்லா மல்லதுநீ
சற்பனையோ செய்கின்றாய் சாமீ தயாநிதியே. (27)

பொய்த்தெய்வ பத்தருஞ்சீர் பூண்டனர்கா ணம்பியநீ
மெய்த்தெய்வ மென்னசொல்வேன் வேலா தயாநிதியே. (28)

பானுமுன மேது பனிநீகன் பார்க்கினிடர்
தானுமுள தாமோ சடாக்ஷர தயாநிதியே. (29)

ஒன்றுந் தெரியா தழன்றேனைக் காப்பதுனக்
கென்றுங் கடமைசெவ்வே லேந்துந் தயாநிதியே. (30)

தயாநிதிக்கண்ணிகள் முற்றிற்று.

முருகன் துணை.

ஆனந்த நிதாசம்.

ஞானரசத் தென்பாங்கு.

இராகம், - சாமா அல்லது எதுகுலகாம்போதி.

தந்தைதாய் பந்துஜனர் சற்குருநீ யேயெனது
சிந்தைநோய் தீர்த்தருள் செய் தென்பழனி வேலோனே.

ஆனந்தசிந்து.

இராகம் செஞ்சுருட்டி அல்லது நாதநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்.

பூரணா நந்தசிவ போதகுரு நாதா
புண்யகா ருண்ய சுப்ரமண்ய குணா தீதா
வாரணனன் னாரணனும் வந்துதினமுந் துதிமனோதீதா
காரணவள்ளியைக்கண் டணைந்த சாமி நா
னம்பினனுன் றனை நா நா நன்றானா. (1)

பாவவினை தீர்த்துனது பாதந் தரல்வேண்டுந்
தேவர்முனி வோர்பரவுந் தென்பழனி வேலோனே.

தேசமெல் லாக்துதிக்குந் தென்பழனி வேலா
தேவதே வாமரன சிற்சுக விசாலா
பாசபவமோசன சாம்ப்ராஜ்ய சுபமங்கள சபாலோலா
நேசமா யென்னைமுன் னின்று ரட்சி சாமி நா
னம்பினனுன் றனை நா நா நன்றானா. (2)

நின்பதமே தஞ்சமென நேர்ந்தே னிதுசமைய
மின்பமெலா நீயருள்வா யிங்கிதநன் டாயுதனே.

என்னைநீ யிப்படி யிடர்படுத்த லாமா
ஏழையைக் காவாதிருந்தால் விட்டுப்போமா

அன்னைபிதா நின்னையலா லாரினியபய முனக்கையையா
கன்னியமாம் பழநைபுரி வாழ் சாமி நா
னம்பினனுன் றனை நா நா நன்றுன. (3)

எல்லா முனதுசெய லென்றிருக்கின் றேனினையான்
சல்லாப வள்ளிபுணர் ஷண்முக தயாநிதியே.

பத்தர் பூசித்தபத பங்கய கல்யாணி
பார்வதி யீன்றதிவ்ய பாலதண்ட பாணி
சித்தமகிழ்ந் தித்தருணத் த்யானித்த படிக்குதவி செய்குவாய்
சுத்தசைதன்ய சொரூப குருசாமி நா
னம்பினனுன் றனை நா நா நன்றுன. (4)

மாயா விகற்பஜக வாழ்வைமதி யாமலெனை
நீயா தரித்தருள்செய் நித்யசிவ சற்குருவே.

பஞ்சமா பாதகப் பசாசர் கனைத்தேடிப்
பருவம் பார்த்தே புகுந்து பாடல்படபாடி
நெஞ்சமெலாஞ் சஞ்சலமாய் நின்றதினைக் கின்றேனை நீயாள்வாய்
குஞ்சரிவள்ளி குலாவி மகிழ்சாமி நா
னம்பினனுன் றனை நா நா நன்றுன. (5)

வீண்பொழுது போக்குவதே வேலையா னுனைநான்
காண்பொழுதென் றேவருள்வாய் கானவள்ளி நாயகனே.

தண்டைபொன் கிண்கிணி சதங்கைகள் குலுங்க
சமஸ்தபூ ராதனவே தண்டமு மதுங்க
அண்டவகண்ட மசைந்தாடிட வுலாவு மயிலாநீயா
தொண்டரெங்களுந் துதிக்குங் குகசாமி நா
னம்பினனுன் றனை நா நா நன்றுன. (6)

உண்டுறங்கு கின்றதன்றி யெங்ஙனமறியே னெனையாள்
வண்டுறங்கு பூஞ்சோலை வையா புரிக்கரசே.

மாதர்மே லெப்பொழுது மாறுதில்லை யிச்சை
மனஞ்சுழன்றே யதின்மயங்கு தென்ன லச்சை
யாதரவாய் நீதயியே னல்லலைத் தவிர்த்தருள லாகாதா
சாதனைசெய்வது தர்மமோ வென்சாமி நா
னம்பினனுன் றனை நா நா நன்றுன. (7)

பாடேற்றி வாட்டுமின்னோர் பாலேற்றி டாமலெனை
யீடேற்றி யாள்வா யிமயவர்சே னாபதியே.

ஆசையா லேவரும் அனேகவித தொல்லை
யமைந்திடா நெஞ்சிற் கதுதெரிய வில்லை [னே
வேசையர்பாத்ரசைசெலாம்விணிவினைந்துந்துயர்க்குள்வீழ்வே
மாசையகற்றி மதியருளென் சாமி நா
னம்பினனுன் றனை நா நா நன்றுன. (8)

எப்போதப் போதுனைநா னெண்ணினுமென் னப்படிநீ
யப்போதப் போதுமுன்னின் றுள்வாய்தண் டாயுதனே.

என்னசொன் னாலுநெஞ் சிரக்கமே யிராதா
எளியவன் மீதினைக் கேனித்தனை வாதா.
சின்னமெலா நின்னதுலே சிற்பரதண்டாயுத சிவபோதா
வன்னமயிலேறி வந்தெனையாள் சாமி நா
னம்பினனுன் றனை நா நா நன்றுன. (9)

வெய்யகலி நோய்கவலை வேரோடு தீரவருள்
செய்யவிது நல்லதரு தென்பழனி நாயகனே.

பாவமுந் துன்பமும் பலபிணியு நீக்கிப்
பகையைகிர்த் தளாக்கிப் பாக்கியத்தைத் தேக்கி
நீவரமே தாவிதுநன் னேரமுப காரா விஜயீரா
தேவர் பரவுஞ் சிவகிரிவாழ் சாமி நா
னம்பினனுன் றனை நா நா நன்றுன. (10)

பார்த்தவர்க ளென்னைநிந்தை பண்ணு வகைகவலை
தீர்த்தருளல் வேண்டுஞ் சிவகிரித்தண் டாயுதனே.

முன்பொரு கன்னி முருகாவென நேர்ந்தாய்
முறையிடுந் தேவர் முகங்கண்டருள் கூர்ந்தாய்
வன்பவமாந் துன்பமெலாமாற்றிநினைவோர்களின்மனஞ்சார்ந்தாய்
அன்பனை யாள்வ தரிதோகுக சாமி நா
னம்பினனுன் றனை நா நா நன்றுன. (11)

பாவினா னென்னினுநின் பாதந் தனைத்துதித்தால்
மேவிநீ யாள்வதன்றோ மேன்மைவடி வேலோனே.

தொந்தமாய் நின்று சுழற்றுதே விசாரம்
சொல்லமுடி யாதந்தத் துர்க்குண வகோரம்
எந்தவித முந்தமியே னென்னுணநின்ற வேற்றுதற்கிதுநேரம்
செந்தமிழ் மாம்பழந் தியானிக்கு மென்சாமி நா
னம்பினனுன் றனை நா நா நன்னுன. (12)

———o———

காமரசத் தென்பாங்கு - சிங்காரச்சிந்து.

தண்டா யுதபாணி தன்பவனி வேடிக்கை
கண்டாசை கொண்டேன் கருத்திலிது நீங்காதே.

தண்டபாணிப்பு தடம்புய முந்நாலும்
தயாளமுஞ் சண்முகமும் தாவுபுரிநூலும்
வண்டடர்தார் கொண்டொளிர்பொன் மார்புஞ் செஞ்சேவலும் வடிவேலும்
கண்டவுடனே கனிந்தமோக தாகமென் - புத்திமயக்குது
நா நா நன்னுன. (1)

சற்றுமினி மோகஞ் சகியா திருசமைய
முற்றுமுனை யுற்றேன் முகம்பார் முருகோனே.

சற்றுமென் மோகஞ் சகிக்கமுடியாது
தருணை மிப்போது தயவிலாத தேது
நற்றுணையாய் முற்றுமுனை நம்பினேன் வகைநீ நயந்தேர்து
மற்றுமுலைகள் வளருதேமுருகையா - முத்தமிட்டிட
நா நா நன்னுன. (2)

மோடியினி யென்னமெத்த மோகமா னேன்மகிழ்ந்து
கூடிவினை யாடியருள் கூர்பழனி வேலோனே.

முத்தையா மெத்தவுன்மேல் மோகமாயிரண்டு
முலைகளும் விம்முதென்ன மோடிததிகண்டு
சுத்தமதா மெத்தைதனிற் சொந்தமோடு கொஞ்சிச் - சுகங்கொண்டு
வித்தையனேகம் விளைத்தருளென்சாமி - நானென்ன செய்குவேன்
நா நா நன்னுன. (3)

பாரதன மீறமதன் பாணமெய்தா லென்னசெய்வேன்
சேரநல்ல நேரமிது தேவசே னதிபனே.

சந்தனகும்ப தனந்திரண்டு மீறச்
சகித்திடா நெஞ்சந்தளர்ந்துதடு மாற
வந்தனைமார் சிந்தனையாய் வையவுனை யெண்ணி யெண்ணி வா யூறக்
கந்த மதவேள் கணைபாயு தேசாமி நீ - கொஞ்சியணைத்தருள்
நா நா நன்னுன. (4)

முன்னே யெனைவசஞ்செய் முத்தையனிப் போதொருத்தி
தன்னைய முற்றதெவர் தந்திரமோ செந்திருவே.

ஆதிநா னென்னை யழைத்துவிசு வாசித்
தருமையாய்த் தானே யனேகயம் பேசி
வாதிடுசூர் மோதியவேல் வல்லவனிப்போதொரு மங ராசி
யீதினிலாசை மிகுந்ததென்னமானே யார் - மித்திர மித்தொழில்
நா நா நன்னுன. (5)

கந்தரங்க வுல்லாசங் கண்டேன் வளைகானேன்
அந்தரங்க நீதெரிவித் தாலதிக புண்ணியமே.

கந்த நாதன்பவநி கண்குளிரக் கண்டேன்
கடகமுங் கங்கணமுங் கைவளையும் விண்டேன்
வந்தமதன் பொருந்தமலர் வாரியெதிர் தூவிட மயல் கொண்டேன்
அந்தரங்கத்தை யறிவித்து வாபோடி - யென்சிந்தை மயங்குது
நா நா நன்னுன. (6)

வன்னமயில் வீரன் மருவியதை யென்னசொல்வேன்
சன்னதமெந் நாளுந் தலைசுழற்றி யாட்டுதடி.

வன்னமான் தோகை மயிலுலவுஞ் சோலை
மலைமுருகேசன் மகிழ்ந்துசெய்த லீலை
என்னசொல்வேன் மின்னரசே யெப்பொழுதினும் பார்த்திடா வேலை
சன்னதமென்னைத் தலைசுழற்றியாட்டியே - சொக்குது மெத்தவும்
நா நா நன்னுன. (7)

வள்ளிமண வாளன் வலிதிலெனை முத்தமிட்டுத்
துள்ளியணை யின்பசுகஞ் சொல்ல முடியாதே.

வள்ளி மணாளன் வலிதிலிங்கே வந்தான்
மலரணை மீதில்விசு வாசமாயி ருந்தான்
வெள்ளிலைபாக் கள்ளிரல விந்தை விந்தையாக மிகத்தந்தான்
துள்ளியணைந்த சுகத்தையென்ன சொல்வேனென் - சித்தமுருக்குது
கூ ந நன்னுன. (8)

தூதுவிட்டு மெள்ளவரச் சொல்லியெனை வேலர்மெத்தை
மீதுமுத்த மிட்டணைத்த வித்தைகள னேகமடி.

வேலவ னென்னை விரும்பித்தூது விட்டான்
விரைந்துசென் றேன்பசப்பி மெள்ளமுலை தொட்டான்
ஜாலமிகு லோலனென்னுஞ் சாமிகனிவாய் முத்தமிட்டான்
கோலமா மஞ்சத்திற் கொஞ்சியதை யென்சொல்வே - னத்தனை விந்தைகள்
நா நா நன்னுன. (9)

என்றுந் துதிவேல ரென்னைமரு வுஞ்சமையத்
தொன்றுந் தெரியுதில்லை யுண்மையென்ன பெண்மயிலே.

பார்புகழ் செல்வப் பழனிமலை வாசன்
பசுந்தமிழ் மாம்பழம் பாடுமுரு கேசன்
தார்மலர்பொன் மார்பிலெனைத் தானணைத்து முத்தந்தரு நேசன்
சேர்பொழுதொன்றுந் தெரியுதில்லையென்னடி - யற்புதமற்புதம்
நா நா நன்னுன. (10)

ஆனந்தக்தரசம் முற்றிற்று.

உ

ஷண்முகநாதன் றுணை.

துதிப்பாசுரத் தொகை.

ஸ்ரீ தண்டாயுதப்பிரான் திருவுருவப்புகழ்.

கடியவிடக் கனிமதுவாற் கதித்ததினைப் புனமானைக் கவர்ந்து பாதை
முடியவிடச் சிரக்குறவர்க் கொளித்தோடி வந்தவனுன் முழந்தாள் சேர்ந்தோ
மடியவிடக் கயமகர மதனைநோக் கியவரனுர் மதலாய் நாளும்
நெடியவிடக் கரமதனை யிடைசேர்த்துக் கடியூன்றி நிற்கின் ருயே. (1)

பரங்கிரி நாதன் துதி.

பெடைகாட்டு மொருசிறிய நடைகாட்டி மயல்பூட்டிப் பிளிர்காட் டுங்கட்
படைகாட்டு மாதர்பின்போய்ப் பயில்காட்டி பொயில்காட்டிப் பற்காட் டாமற்
றொடைகாட்டு மினதுபதத் துணைகாட்டி யெனையாள்வாய் துலங்கும் பண்ணை
யிடைகாட்டுங் குளமதி யெழில்காட்டும் பரங்கிரிவா ழெம்பி ரானே. (2)

இதுவுமது.

சேட்டுமதி வாட்டுறுத வீட்டுயிரு கோட்டுமலைத் தெரிவை மாரை
வேட்டுமயல் பூட்டுமவர் கேட்டுவினை யாட்டுளியான் வீழா மற்றென்
பாட்டுவகை கூட்டுபலை தோட்டுமலர்த் தாட்டுணைநீ பாலித் தாள்வா
யிட்டுபவ மோட்டுகதி காட்டுதிருப் பரங்கிரிவா ழெம்பி ரானே. (3)

கலித்துறை

கந்தா வரன்றிரு மைந்தாவென் றன்பிற் கருதுதொண்டர்
சிந்தா குலந்தனைத் திருத்துங் குமரன் சிவகிரியிற்
கொந்தார் செழுங்கம லப்புதுப் பூமணங் கொண்டுவவு
மந்தா னிலம்பதி மார்பமர் மாதையும் வாட்டியதே. (4)

சமஸ்தி வெண்பாக்கள்

திருப்புகழ் முதலடி ஈற்று

வாமுதவிக் காக்கு மனமேவெண் சோதி
பாவியமுத் தைத்தரு பத்தித்—திருநகையத்
திக்கிறை சத்திச் சரவணமுத் திக்கொருவித்
துக்குருப ரன்னெனவோ து. (5)

ஈற்று

கந்தரநீ லத்தரையக் கன்னிகைபாற் றாதுவிட்ட
சுந்தரனே பத்தருக்குத் தொல்சான்றுன்—முந்த
அலைதேர் சிவகிரியா யையாற்றிற் சேய்மு
தலையாலே தான்றருத லால். (6)

4. காசி

இக்கா சினிப்பா விலங்கா சினித்தேவர்
தொக்காசி கூறித் தொழக்கருணை—மிக்காளுங்
கந்தா முருகாசி காவளத்தின் மீதேறி
வந்தா தரித்துதவு வாய். (7)

6. காசி

துங்கா சிவந்த சுமுகா சிலோதிவள்ளி
பங்கா சிகிக்குதிரைப் பாகாசித்—தங்கசி
னிச்சைதனி லேங்கா தெனையாள்கு காசிறந்த
செச்சைவடி வேலா தினம். (8)

10. காசி

வாகாசி ராகாசி வாகாசி ஞகாசித்
தாகாசி யோகாசி தாகாசி—யேய்காசி
வண்குழலி பாகாசி வந்திவுந்துங் காசிறிது
தண்கருணை கூர்சந் ததம். (9)

14. காசி (8. காசிவ 6. காசியென்று)

காசினிபுக் காசிவருங் காசிவனீக் காசிறியேற்
காசிதநே காசிவைபா காசினரு—காசிலேபோற்
காசிவண்வா காசிவதுங் காசிவமோங் காசிவழாக்
காசிவர்தாழ் காசிவுளா கா. (10)

அகர வர்க்க அஃகாசிக நிரோட்டகம்.

அலக கசட தடர ளகட
கலை சயச கதட—சவச
தரள சரத தரக தகல,
கரள சரள கள. (11)

5. பொடி

கரும்பொடிமா வஞ்சமெதி கைப்பொடிசில் லெற்பர்
தருங்கொம் பொடிசைதெய்வத் தையல்—விருப்புய
வான்பொடியா நின்றகதிர் மானுமயி லோயெனையாள்
தேன்பொடியார் பூம்பதந்தந் தே. (12)

கடைப்பூட்டு

சேயனைமுற் கங்கிரு செக்கெழுனை சக்கரந்தன்
டாயபணி மாமணிநா லான்புளன்னம்—மாயைபொன்கொற்
பொற்றேருகை போக்களிப்பு பூப்பரன்மால் வேதனுக்குக்
கற்றுமும் பூவே கதி. (13)

சமஸ்தி

பற்பலநூல் கற்றுனும் பாக்கியங்கள் பெற்றுனுந்
சிற்பரன்மா நற்பதத்தைச் சேர்வரிதா—லற்பநெஞ்சே
பித்தற மேவிப் பிதற்றேல் பெருங்காதல்
வித்தறவி பெம்பிறப்பு மேல். (14)

சமஸ்தி

பத்திபுரி நெஞ்சே பகவிரவும் பேரின்ப
முத்திதரு மையலிடை மூழ்காதே—சத்தியினல்
வானை புருவழித்த வள்ளுவிர்க்கைச் சிங்கமுகக்
கானை யுருவழித்தோன் கண். (15)

நிந்தாஸ்துதி

அப்பனும்பாம் பாட்டியன்னை யானவரு மறத்தியத்வதை யவள்வண் ணுத்தி
செப்பரிய வலையனம்மான் மைத்துனன்மா தாரிதம்பி சின்ன ருடான்
தப்பிலியா கியதமையன் பலவேடன் மூத்தகுடி தனிக்கு சத்தி
யொப்பிலாய குடிகுறத்தி நீசெட்டி நாணிலையோ வணக்கு வேனே. (16)

மடக்கடிவிருத்தம்.

தலையானை முகற்பெறுமைந் தலையானை யரைக்கிசையத் தரித்த நற்றேருங்
கலையானை யமுதமதிக் கலையானைச் செஞ்சடைக்கீ டலைக்குங் கங்கை
யலையானை யிறந்துபிறக் கலையானைக் கடற்பிறந்த வடுநஞ் சுண்ணா
மலையானைக் கற்குடிமா மலையானை யனுதினமு மனத்துள் வைப்பாம். (17)

சுகவனர் அழகுநாதர் துதி

நாகமலை யிடத்திருப்பார் மேன்மைமக்கட் கன்னையுளார் நத்து மாயர்
மோகமலை வில்லாரக் கலைதயுடையார் கஞ்சனைமுன் முனிந்து வென்றார்
மாகமலை நாயகர்கோ பாலரின்ன காரணத்தால் வடிவ மொன்றே
யாகவரு சுகவனரை யழகுநா தரைவணங்கி யருள்பெற் றுய்வாம். (18)

இதுவுமது

அத்திமிசைப் பொருந்துகலா லரியகலை யெடுத்ததனு லமரர் போற்றும்
பத்தியினுற் பிறைகமுள்ள பண்பாற்று ரனிகொளலாற் பானை யேற்குஞ்
சத்தியத னற்பேதஞ் சற்றுமின்றி யொருவடிவந் தானே யான
சித்தசவுந் தரராஜர் சுகவனர்மற் றிவர்சரணஞ் சிந்தை சேர்ப்பாம். (19)

இதுவுமது

தானவரை யடக்கியபித் தார்பசியைத் தணித்துழனை தனைவாய்க் கொண்டு
கானமதை விரும்பியுர கம்பொலிந்து மேன்மைபெறுங் கவினு லொன்றே
யானசுக வனநாத ரழகுநா யகரிவர்தாட் கன்பு செய்து
ஞானபர சுகமிகவு நணுகிவினைப் பவந்தவிர்த்தென் னுளும் வாழ்வாம். (20)

ஸ்ரீராமஜயம்

பாகல்மா நகரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும்

சென்னராயப்பெருமாள்

திருப்பதிகம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி விருத்தம்.

திருவளர் தடம்பொன் மார்புந் திரள்புய வரையுந் தெய்வ
மருவிரி துளவுங் காயா மலர்நிற வடிவு மாகக்
கருதிய வடியார் ஞானக் கண்ணெதிர் தோன்றி வேண்டிற்
றருள்புரி சென்ன ராய வண்ணலே போற்றி போற்றி. (1)

பொன்னியல் வனச வாவி புகுங்கவ ரிகள்கா ரென்ன
பின்னிய மயில்க ளாட வியர்துதேன் பொழியுஞ் சோலை
துன்னிய செழுங்கோ ஹூரிற் சுரரொலாந் தொழுதி றைஞ்ச
மன்னிய சென்ன ராய வரதனே போற்றி போற்றி. (2)

பவளமென் கொடியோர் நீலப் பருவரை படர்ந்த தென்னத்
துவளிடை மலர்ம டந்தை சுடர்மணி மார்பிற் றுன்ற
வுவமையில் வளமைசூழ்கோ ஹூர்தனில் விற்றி ருக்குந்
தவர்பணி சென்ன ராய தயாநிதி போற்றி போற்றி. (4)

கடலிடத் துதிக்குந் தெய்வக் கதிரினங் கிரண நீலத்
தடவரை தவழா நின்ற தன்மைபோற் பதும ராகச்
சுடர்தழைத் திலங்கு மார்பந் தோன்றவத் தெம்மை யாளுந்
திடவருட் சென்ன ராய தேவனே போற்றி போற்றி. (4)

ஒருகருங் கடலி னூடே யுலகெலாம் புகழா நின்ற
விருபெருஞ் சுடருந் தோன்றி யிலங்கிய வெழில்போற் செங்கைப்
பொருவருந் திகிரி சங்கம் பொலியவத் தெம்மை யாட்கொண்
டருள்செயுஞ் சென்ன ராய வமலனே போற்றி போற்றி. (5)

விண்ணகர்ப் பெருமை மிக்க மெய்த்தலத் தெழிற்கோப் பாமோ
கண்ணதிற் காண்டு மென்னக் கடம்புனல் வாளை தாவுந்
தெண்ணதித் தோஹூர் தன்னிற் சிறந்துவீற் றிருக்குஞ் செல்வத்
தண்ணருட் சென்ன ராய சாமியே போற்றி போற்றி. (6)

மணிமுடி விபுதர் காண வரவுஞ்செல் வவுநேர் வைத்த
திண்மர வேணி யேபோற் சிறந்துளின் னிமிருஞ் சோலை
யணிபுனை தோளூர் தன்னி லகிலமுந் திசையும் யாவும்
பணியவாழ் சென்ன ராயப் பரமனே போற்றி போற்றி. (7)

கருதிய வினைத்து நல்குங் கருணையங் கடலே போற்றி
சுருதியின் முடிவாய் நின்ற தொல்பரஞ் சுடரே போற்றி
யிருவினை போக்கி யெம்மை யீடேற்று மிறைவ போற்றி
திருவுயர் சென்ன ராய சீதரா போற்றி போற்றி. (8)

அடியவர்க் கமுதே போற்றி யானந்த மயமே போற்றி
நெடியமெய்ப் பொருளே போற்றி நிர்க்குண நிதியே போற்றி
முடிவிலற் புதனே போற்றி முத்திக்கு வித்தே போற்றி
வடிவருட் சென்ன ராய வள்ளலே போற்றி போற்றி. (9)

பன்மலர்ப் பொழில்சூழ் பாகற் பதிரங்க சாமி யன்பன்
றன்மனப் படிமுன் னின்று சகலபாக் கியமு நல்கும்
பொன்மகட் கிசைந்த மார்ப புண்ணிய முதல்வ போற்றி
சின்மயச் சென்ன ராய தேவனே போற்றி போற்றி. (10)

சென்னராயப்பெருமாள் திருப்பதிகம்
முற்றிற்று.

உ

போதலூர் மடாலய

ஸ்ரீ வீரப்ரம்ஹேந்த்ர குருமூர்த்திகளாகிய

அரிஹராயாச்சார்ய சுவாமிகள்

திருவருட்சமுகவிலாசத் துதித்தமிழ்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருமலர் மிசைப்பிரம தேவன்று வாய்ப்பல சிருட்டியை நடாத்து சமுகம்
சிதரா னந்தகோ விந்தனென நின்றவ்வு திருந்தரட் சித்த சமுகம்
சிகரமலை வாசருத் திரசொரு பமதாய்ச் செகம்பலவு மாற்று சமுகம்
தெளிமஹேசன் வரனெனுந் தெய்வமாய்த் தோன்றித் திரோபவ மியற்று சமுகம்
சிற்பர சதாசிவப் பொருளா யநுக்ரஹஞ் செய்யுஞ் சிலாக்ய சமுகம்
திரளண்ட கோடியேந் தியவிராட் டாகிச் சிறந்துநிற் கின்ற சமுகம்
திவ்யதே ஜோமய பரப்ரம்ஹ மாகியெத் திசையினு நிறைந்த சமுகம்
சித்தர்கின் னரருரகர் வித்யாத ராதிகண தேவர்கள் பராவு சமுகம்,

மருவுலவு வனதபோ தனர்கிரு கிகற்பமுனி வரர்வரம் வேண்டு சமுகம்
வரிசைமறு மயத்வஷ்ட சிற்பிவிஸ் வக்ஞரெனும் வர்க்கப்ர தான சமுகம்
மந்த்ரவே தாகம புராணஷட் சாஸ்த்ரவித மங்கள விலாச சமுகம்
மாகற்ப ஞகாவ்ய நாடகா லங்கார மதுரப்ர சங்க சமுகம்
மகரசல நிதியமிர்த வசனசா மர்த்யகவி வாணர்கள் வழுத்து சமுகம்
வாஹளிசெங் திருவிஜய வனிதையென் னோரமு மகிழ்ந்துகுடி கொண்ட சமுகம்
மணிமுரசு பேரிகை தடாரிதுந் துபிதிமிலை வகைதொனிக் கின்ற சமுகம்
மந்தள மிடக்கைகைத் தாளமல கோசைசூழ் வழுவாம லிசைகொள் சமுகம்,

தருணமுணர் சின்னமெக் காளமொடு பூரிதுத் தாரிகை யிம்பு சமுகம்
தவளசங் கங்கொம்பு கர்ணக்கள் வாங்கா தனித்தனி சிலம்பு சமுகம்
சாரங்கி வீணைதம் புருபிட்டில் வேறுபல தகுவாத்ய கோஷ்ட சமுகம்
தரிகிட த திக்கணத் தோமெனு மடந்தையர் சதுரநடன கீத சமுகம்
தடகரட குஞ்சர துரங்கமொட் டகசன சயின்யமிகும் பீர சமுகம்
தண்டிகை சுருட்டிமச சிவிகை கொடிகள்வெண் சாமரைகள் பரவு சமுகம்
சரியைலாச் சமயகண் டனவுஜித ஷண்மதஸ் தாபனாச் சார்ய சமுகம்
தாரித்ர தோஷாந்த காரபட லத்தைத் தகர்க்குந் தயாள சமுகம்,

விருதுபுனை யணிமாதி யஷ்டசித் திகளும் விளைந்துத் தழைத்த சமுகம்
வேதாள பூதபஞ் சனதுஷ்ட நிக்ரஹ விபூதிப்ர சாத சமுகம்
விந்தைதரு மெந்த்ரதந் த்ரானுபவ பாண்டித்ய வித்யா விநோத சமுகம்
விபவசிவ யோகதிட மெய்ஞ்ஞான வுபதேச மேன்மைப்ர தாப சமுகம்
விரிபொழிற் போதனூர் வீரப்ரம் ஹேந்த்ரவடு வேஷவவ தார சமுகம்
மிகுமாத்ம ராமமய ஸ்ரீஜகத் குருவாய் விளங்குமுத் துங்க சமுகம்
விமலபஞ் சப்ரம்ஹ யாகமுத லுளசகல வேள்வியு நிரப்பு சமுகம்
வினைதீர்க்கு மரிஹரா யாச்சார்ய குருசாமி வீற்றிருந் தருள் சமுகமே.

ஸ்ரீமத் ஷட்சமயு வுத்தாரண சர்வார்ய பரமஹம்ஸ ஸ்வரூபராகிய

திருநெல்லை

ஸ்ரீமாந். பரசமய கோளரிநாத சுவாமிகள்

திருவருட்சமுக விலாசத்துதித்தமிழ்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

மங்கள மிகும்பரி மளங்குலவு பங்கய மடந்தைக்குடி கொண்ட சமுகம்
மதுரநய வசனமதி வதனரம ணியதவள வனிதைநித மருவு சமுகம்
மகிழ்வுதரு யனையதிரு வளமைபெறு முபநிடத மறைகுமுறு கின்ற சமுகம்
வாய்த்தஷட் சாஸ்த்ரவஷ் டாதச புராணவொலி மாறுத புனித சமுகம்,
துங்கமணி சங்கமிரு தங்கமுர சங்கனக துந்துபி முழங்கு சமுகம்
துடிதிமிலை தவில்நாக சுரமுமுறை முறையெதிர் தொனிக்கின்ற திவ்ய சமுகம்
துத்தாரி பூரிசின் னங்கொம்பு காளங்கள் சுருதியி னியம்பு சமுகம்
சூழ்ந்தினிய கட்டியர் பராக்கெச் சரிக்கைகள் சொலித்துதிக் கின்ற சமுகம்,
செங்களப முலைநளின மங்கையர்கள் பாதவணை சேர்ந்துநட னஞ்செய் சமுகம்
தெளிவினைச் சாரங்கி தம்புருவ னேகவாத் தியநாத கீத சமுகம்
சிற்றால வட்டஞ் சுருட்டிவெண் சாமரை சிறந்துமலி கின்ற சமுகம்
சித்திரப் பூச்சக்கரக்குடைகள் மகரிகள் செயடால்க ளோங்கு சமுகம்,
சங்கமிடு கின்றசுரர் தங்கட் கெலாமுரிமை தந்துநிலை நாட்டு சமுகம்
தளர்முல்லை யம்பொழில்கள் வளர்நெல்லை யம்பதி தழைத்திட வுதித்த சமுகம்
தமிழ்மாம் பழக்கவிச் சிங்கத்தை யீடேற்று தானவபி மான சமுகம்
சகல்போ கமுமுதவு சுகமகா சுகுணபர சமயகோ ளரி சமுகமே.

மங்களம்

வரமுதவு சதுர் வேதர் மவுனபிர ணவபோதர்
சுரவிரத மனு நீதர் சுகவிநோதர்
சரசமதி முகசிதர் தவமதுர ரசகீதர்
பரசமய குருநாதர் பதமலர்கட்கு (ஜயமங்களம் சதா சுபமங்களம்);

திருவனிதை விளையாட திவ்யசரஸ் வதிகூட
வருபுலவர் துதிபாட மகிமை நீட
கருதியனை வருநாட கனககட் டியம்போட
விருதுபுனை பரசமய மெய்க்குருவிற்கு (ஜயமங்களம்);

மலர்மகுட கேயூர மகரகுண் டலஹார
திலகமுக புயபார திடமு நேர
நலசமுக வலங்கார நாகரிக ஜனர்சேர
சொலுவில்வரு பரசமய குருபரற்கு (ஜயமங்களம்);

கனமுரசு தவில்பேரி கனகதுந் துமிபூரி
னகஜனர் துதிமுழங்க அருள்வழங்க
னசமல ரணையமுக ண்டலகெம் பீரமிகத்
தினமுமகிழ் பரசமய சிகற்கு (ஜயமங்களம்)

மங்களம் முற்றிற்று.

சுரஜதி.

இராகம் செஞ்சுருட்டி தாளம் ஆதி

மா கா ரீ சா நீ த பா, த ச ரி ரீ சா ரி க
மாயூரகோலாகலா, மருநீவாய்நீயெனே } மாயூரகோலாகலா

ம கா ம பா, ம பா த பா, ம நீ த பா, ம கா ரி க
மயா திபா, மஞு ளமா; மகா குகா, மனோ ஹர } மாயூரகோலாகலா

மா க ரி ச க ரி, மா க ரி சா ரி க
மாமயல்விலகு, மாதனடயேனினி } மாயூரகோலாகலா

மா ம க ம் ரி க ச ரி க ரி க மா, த ப ம ப த ப ம க ம ப மா, ப த நி
மாவுலவுகுயிலிசையி னெடுமா, ருதாத மதிவரு சிஹுமா, ரனுமெ

த நீ த ப ம ப மா, த ப த ம ப மா, ப ம க ரி
திரேவெகு விதமா, விடுகணை சுமா, விடுவ தி } மாயூரகோலாகலா

மா நி த ப ம க மா, த ப ம க க மா, ப ம க ரி க மா, க ரி
மாவிகையு நிலேமா, அவது தருமா, விதி தருமமா, வரு

ச ரி க, மா க ரி, மா ரி க, மா த ப, மா ப த, மா நி த, த ப ம க
மயினு, மாமன, மானமு, மாரமு, மாடையு, மாலேயில், நழுவிட

மா க ரி க ச ரி க
மார்பிலடருமுலே } மாயூரகோலாகலா

இராக மாலிகை.

இராகம். பிலகரி. தாளம், ரூபகம்.

விரும்பிலஹரியானுஞ், உன் மீதிலிங்கொருமானுள்.

பா ம க ரி க, பா ம க ரீ க சா, பா த ச ரீ க ரி க, பா த ப ம க ரி க ரி
பாபரீ ஹிதக, பாவனச்ருணு; பாருலகேழுநிறை, பார்வதிகழுவுஜய

ச நி த, பா த ச ரி க, ப ம க ச ரி க, பா த நி த ப, ம க ரி ச ரி க, பா த ச
ராமனை, பாலித நய, பருவகளப, பாரகனக சயில தனப்ர, பாகர

நி த ப த சா, பா த ப ம க, பா ம க ரி ச, பா த ச ரி க, பா த ச நி த
புய தருணு, பாவலர் புகழ், பாக நடன, பாத திடச, பாவு கிதக

பா த ரி ச நி, பா த க ரி ச, பா த ச நி த, பா ம க ப த
பால கரக்ரு, பாமயசொரு, பாதநி யிது, பார்மனதினில் } விரும்பி

இராகம் வராளி தாளம், ரூபகம்.

திருந்திமைபவ ராளிபோற்றும் திவ்ய சுகவனேசா

பா த ப ம த மா க ரி ச நி சா, க ரி க ம, பா த பா ம கா ரி கா ம
பால்கனிவகைதேனமுதெனலா, மிவளுரை, பொன்னனபூவுலாச

பா ம கா ரி சா ரி சா நி, பா த நி ச, கா ரி கா ம, பா த நி த
பார்வை தோடிபூரிகாழி, பாடியாடல், கூர்விநோத, பாவைசோர்தல்

பா த நி சா, பா த ப ம க, பா ம க ரி ச, பா த ச ரி க, பா த ச நி த
பாதகமே, பாலேயணைய, பால நிலவ, பாயமொடுகு, பார்செயவரு

பா த ரி ச நி, பா த க ரி ச, பா த ச நி த, பா ம க ப த
பாவி மதன, பாணமழைகன், பாயவறிவு, பாதிமறுகி } விரும்பி

இராகம் பூர்விகல்யாணி. தாளம், ரூபகம்.

மருவத்தகுந்த மங்கைய பூர்வி கல்யாணி காணும்.

பா ம க ரி க மா க ரி ச த சா, ச ரி ரி க க ம ம, பா த ப ப ம ம க ரி க ம
பாடலமலர் குடுகுழலினள், கனவிணுமணி, பாயங்கள்பலவுமொருவினள்

பா ம க க ரி ரி ச ரி ச ச, பா த ச ச ரி ரி க க ம ம, பா த நி ப த ப சா
பாதுபுரிபவ ரெவர்புகல், பாரதமனுறவினரிகல், பாடதிகொடுமையே

பா த ப ம க, பா ம க ரி ச, பா த ச ரி க, பா த ச நி த, பா த ரி ச நி
பாலநயன, பானுநிறசு, பாகடல்விட, பாரணைதன, பாரிடசர

பா த க ரி ச, பா த ச நி த, பா ம க ப த
பாமதவிட, பாருடனிரு, பாமிகவுனே } விரும்பி

இராகம் தன்யாசி தாளம், ரூபகம்

அருமைப்பெருந்தன்யாசி தானந்தாயகா

பா க ம ப கா ரி ச நி சா, நி ச க ம ப க ம, பா த ப, ச நி த ப ம க ம
பாடகம தாண்டியணிவாள், விளைமதுர ரச, பாயச, வகையனமுகித

பா த ப, நி ச க் கா ம, பா த ப, நி ச க ரி ச நிச, பா த ப, ப ம க ரி ச
பானமு, நிதமொனுது, பாணிபில், வளைதொடிசரிகள், பாறிட, விடையிலுள

பா த ப ம க, பா ம க ரி ச, பா த ச ரி க, பா த ச நி த, பா த ரி ச நி
பீர்சிமைதுகில், பாலினில்வீடு, பான்மைதவிரு, பாயவிதச, பாவமொடுச

பா த க ரி ச, பா த ச நி த, பா ம க ப த } விரும்பில ஹரியானுள்.
பசசெனவனை, பாவுகுயில்சொல், பாணிலுருகி.

இராகமாலிகை முற்றிற்று.

உத்தமபாளையமென்னும் திருநகரி லெழுந்தருளியிருக்கும்

முத்துக்கறுப்பண சுவாமி

திருவோலக்கச்சிறப்பு.

இராகம் சௌராஷ்டிரம் தாளம்-ஆதி.

பல்லவி

பவனி வரும் வேடிக்கை பாரும்—நம்மைரக்ஷிக்கப்
பவனி வரும் வேடிக்கை பாரும்.

அநுபல்லவி

தன்சிவ ஞானசுந் தரவபி ராமி
தனதருள் வளருமுத் தமபுரி நேமி
கவனக டினதுர கதபதி ஸ்வாமி
குஞ்சீக கிமைமுத்துக் கறுப்பண— ஸ்வாமி (பவனி)

சரணங்கள்

வேத முனிவர்கள் கொண் டாட — வானவர்களுந்
சீ மலர்மழைகள் போட—மகாவிகோர
பூதபூசயின்ய வகை கூட — மதுரிதசங்
கீத சதிராதார் பாட — திந்திமணங்கு

துர்க் கிவெங்குமு மூங்கபிர் தந்தமு மடிக்க—தத்திமியென்று
வட திருக அந்தன சம்பரம் ரம்பையர் நடிக்க— வித்வஜனர்கள்
சந் திரன்டுரு மைந்தசெ முந்தமிழ் படிக்க—அஷ்டதிக்கிலும்
பம்புது ஐக்கள் பசந்துள வெண்குடை பிடிக்க—விசிறியால

வட்டமு நிறப்படி சுருட்டியும் பிடித்திடவுல் லாச —மசகரிகள்
சட்டைவய ஜாம்புமுடி தமைத்திடத் திருக்கவரி வீச — இனிமையாகக்
கட்டிளை நடத்துபல கட்டியர்க ளெச்சரிக்கை பேச— காணிக்கைவைத்து
சிட்ட புலவப்புமுகுசட்டவஜிதக்களப வாச — பூசனைசெய்து

மாலிகை தவளவ சீகர மோக
வடிவெழில் கண்டுமன் மதனும்பி னேக
ஞமலிரு நயனவு லாசனை போக
விகசித முகருப மிகவொயி லாக (பவனி)

நீலக் கொண்டைக்கட்டுரு — மாலும் — நெற்றியிலிக் [illegible]
ஜாலத் திலதமும்முத் — தாலும் — அங்கிஜாருன் [illegible]
கோலச் சல்லடமுமப் — பாலும் — காங்குக்கச்சை [illegible]
சீலக் கவசமுமேன் — மேலும் — ஜ்வலிக்கக்கைய [illegible]

வெங்கணை யுஞ்சிலை யுங்கனல் சிந்தரி — வாளும் — வீரபராதப
கங்கண மும்புள கங்குடி கொண்டுயர் — தோளும் — நவமணிசேர்
அங்கத மும்பகை யஞ்சியொ துங்கிட — நீளும் — வீசைமு துக்குஞ்
செங்கம லங்கனை வென்றுசி லம்பிடு — தாளும் — குழகையும்

பத்தர்தெரி சிக்கவ சித்தர்வர முத்தர்துதி — பேண — வித்யாதரர்கள்
சுத்தமன முற்றகொர் சுவைக்கனி வமைத்தமரர் காண — பருவகால
சத்தமுகில் வர்க்கமு மடிக்கடி மலைத்தருவி — நாண — சகலபேர்க்கும்
உத்தம கருத்தனிவ னெப்பில னெனக்கனிவு — தோண — வனேகவித

தங்கவஸ்த்ராபர ணங்கள்ரு — துங்க
சரசமடந்தையர் தமிழ்ப — சங்க
மங்கள சோபன வரிசை — லங்க
வறுமை கலங்கிட வளமைகள் — பொங்க (பவனி)

தாளம் தவில்முரசு — பூரி — நாகசின்ன [illegible]
காளம் குழல்நகார்மல் — லாரி — சல்லேரி [illegible]
வாளம் கிடுகிடெனும் — பேரி — தடாரி [illegible]
மேளம் கானதாரைதுத் — தாரி — சாரங் [illegible] வீணை

சுந்தரி [illegible] குடுஞ்சு [illegible] மண்டலி — கண்டை — டங்கா [illegible]
தந்தர துந்துபி பம்பை வலம்புரிக் — கெண்டை — உறும [illegible]
கந்துடி யிங்கித கஞ்சரி கொம்புத — வண்டை — முதல [illegible]
ஔந்தநெ டுங்கட துந்திர ளும்படி — மண்டை — தொ [illegible]

துஷ்டர்கச டச்சிறு தொழிற்பெரு மதத்தர்கடு — மாற — பில்லிசூனியங்க
கஷ்டவினை வைப்பொடு கடப்பினுட னெக்கரிசு — நீற — நம்பினபேர்க்கு
நஷ்டமக லத்தினம் நலப்புகழ் திருக்கருணை — மீற — கனிமாம்பழம்
இஷ்டமன மெத்தவு மினித்தகுறி வைப்புநிறை — வேற — குடாக்கம்செய்து

மதியுத வுஞ்சுரபி நதிநிகழ் — பூர்த்தி
வாய்க்காற் கரைதனில் மணியணி — சேர்த்தி
கதிர்பொழி யாலயக் கடவுள்சற் — கீர்த்தி
கதிக்க வுதித்த முத்துக் கறுப்பண — மூர்த்தி. (பவனி)

சிவமயம்.

சிங்கார ரச மஞ்சரி.

பாயிரம்.

விநாயகர் துதி.

விருத்தம்.

திருமேவும் புவிபுவப்பத் திகழ்வடநூற் புலவர்முன்னந் தெரிவித் திட்ட
மருமலர்சிங் காரரச மஞ்சரியைச் செந்தமிழால் வகுத்தல் செய்யக்
குருவாய்வந் தன்பர்மனக் கோயில்குடி கொண்டுறிக் குறித்த வெல்லாம்
தருமோர்குஞ் சரவதனத் தலைவன்மலர்த் தாளிணை [illegible] டலைமேல் வைப்பாம்.

சுகவனேசுவரர் [illegible].

கோலநெடு மாடமின்னார் குழற்கூட்டு மகிற்புகைசூழ் கொண்மூ வென்ன
நீலமயில் வண்டிசைக்கு நெறிநடிக்கக் கனிமலர்தே னெகிழ்ந்து தூவச்
சாலநதி மணிகொழிக்கத் தருத்தலையாட் டிடக்குவளை தருக்கி நோக்குஞ்
சேலநகர் தழைத்தோங்கத் திகழ்சுகவ னேசர்பொற்றாள் சிந்தை சேர்ப்பாம். (௨)

கயிலாசநாதர் துதி.

முதுதலத் தெனுங்கிளைபொன் னகரோபார்த் திடல்வேண்டு நாமென் றெண்ணித்
[illegible]ருக் கானிமிர்த்த தன்மையெனும் படிவிசும்பு தடவி நின்று
மராமிசைத் திடவைபங்கிப் பரிதியயர் வுயிர்ப்பதற்கோர் பந்த ராகிக்
மழுமலர்ப் [illegible]பொழிற்பழனிக் கயிலாச நாதர்பதங் கருத்துள் வைப்பாம். (௩)

சொர்ணம்பிகைதுதி.

நனைநியலை மயிலினைவெண் டலைப்புழைபெற் றரவொடுக்கச் சடைக்கட் டுடு
[illegible] நாகுலைபஞ்சித் திங்கள்புக விழிக்கயல்மான் றிரும்பி நாண
வனசமலர் வயற்சேல மாநகரிற் சுகவனர்பான் மகிழ்வுற் றோங்குங்
கனவமு[illegible] தனசொர் ணம்பிகைதாள் கருதி வாழ்வாம். (௪)

பெரியநாயகியம்மைதுதி.

ஒருமதனுக் கிறைவரைநா மொளிர்கவரி யிரட்டியுமிவ் வூர்மின் னார்தம்
அருகிருந்திடத் [illegible]பழம்பெறுகி லேமினிப்பற் பலதே வர்க்கும்
அருங்குமயினைத் தொழில்புரிந்தா ளுலுமுயர் வாமெனவின் னடர்பூ கங்கண்
மருவுவயற் றிருப்பழனி வளர்பெரிய நாயகிதாள் வழுத்தல் செய்வாம். (௫)

சுப்பிரமணியர் துதி.

குழவிமதி தவழ்தொறுங்கூன் கோடுழலா விறுதுடைந்து குமுறிப் பாய்தேன்
மழலைவரி வண்டிசைக்கு மலர்ச்சுனைபுக் கடங்காமல் வழிந்து மேன்மேற்
கழனிசெல நுகருமிளங் கயன்மகளிர் நயனவெழில் காட்டுஞ் செல்வப்
பழனிமலை வளர்வடிவேற் பண்ணவன்பொற் பதங்களினம் பணிதல் செய்வாம். (௬)

சரசுவதி துதி.

படிகமணி மாலிகையும் பழமறைப்புத் தகமுமின்சொற் பகர்கல் யாழும்
கொடியிடையு மமுதகும்பக் குவிமுலையு மிளநகையுங் குமுத வாயும்
நெடியவருள் விழியுமதி நிகர்முகமு நினையுமன்பர் நெஞ்சிற் றேன்றி
வடிபனுவ லுதவுதமிழ் வாணிபதம் பேணிநிதம் வரம்பெற் றுய்வாம். (௭)

நூற்பெயர்க்காரணம்.

மொழிபலவு மகரந்த முதிர்பொருடே லலங்கார முறைகுழ் வாசம்
கொழிகவிதை யிதழ்பகுதி சுமமன்ன சிற்சிலவோர் குச்ச மாக
வழுவிலவை மூன்றுடைத்தா யறிஞர்மன வண்டுறத்தோன் றழகா லின்பம்
வழிதருசிங் காரரச மஞ்சரியென் றிந்நூலை வகுப்பர் மாதோ. (௮)

இந்நூலாகியமாலையின்றுருக்கு
அணிவோமெனல்.

இனியநடை நாருளமைந் தெஞ்ஞான்று மலர்ந்துபுலர் வின்றி மேன்மேற்
கனியுகவி வபக்குமிச்சிங் காரரச மஞ்சரியைக் கலைஞர் வாழ்த்தத்,
தனிவளமை பெறுசேலந் தனிற்சொர்ணம் பிகையையிடந் தழுவி யோங்கும்
புனிதசுக வனநாதர் பொன்னடியிற் புனைதுமுய்தற் பொருட்டு மாதோ. (௯)

அவையடக்கம்.

உதித்ததின முதற்சிறிது முணர்வின்றி வெறிமேற்கொண் டுழலு மூடன்
விதித்தபல கலைபுமிக விரித்துரைசெய் திடப்புகுந்த விதமே யொக்குங்
கதித்தவட மொழிப்படிசிங் காரரச மஞ்சரியைக் கடல்குழ் பாரிற்
றுதித்ததமிழ்வலர்க்கெதிர்யான்சொல்வலெனத்தொடங்கியதோர்துணிவுதானே.

பதிகம்.

தொகுத்தபல நாயகிக ளிலக்கணமுஞ் சகிகுணமுந் தூதிசபண்பும்
மிகுத்தவித நாயகர்பே தமுநரும சகிவர்களின் வேறு பாடும்
பகுத்துளசாத் துவிகமுஞ்சம் போகமொடு விப்பிரலம் பத்தின் கூறும்
வகுத்ததசா வத்தைதெரி சனமுமற்றை யவுமுணர்த்த வருமிந் நூலே. (௧௧)

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௧௧.

சிவமயம்.

சிங்கார ரச மஞ்சரி.

நூல்.

௧-வது குச்சம்.

விருத்தம்.

சுருதிபுகழ் சேலமதிற் சுயம்புவடி வாயெழுந்த சுகவ னேசர்
திருவருள்கொ டினிதுமுடித் திடத்தொடங்கு மிந்நூலிற் றெரிவிக் கின்ற
பொருளரிய சிங்காரப் புதியசுவைக் கிருப்பிடமாய்ப் பெரியோ ரிற்போர்
அருமையுள நாயகிக ளாமவர்த மிலக்கணமுன் னறைகுவ் மாதோ. (௧)

திரிவிதநாயகிகளின் பெயரும் சுவீயாநாயகியினிலக்கணமும்.

ஆவல்கூர் சுவீயைபர கீயைசா மானியையென் றறிவிக்கின்ற
மூவரா நாயகிக ளவர்தமில்வேட் டவனிடத்தே முழுதுமன்பா
யேவல்கோ ளுகவற்காற் றிடல்சீலம் பொறுமைவஞ்ச மின்மை யின்ன
மேவவாழ் கற்புடைய மெல்லியலே சுவீயைமற் றவம் விரிப்பா மன்றே. (௨)

சுவீயாநாயகிக் கிலக்கியம்.

சகியை நோக்கி நாயகன் சொல்லியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சிறந்த பொறுமை புகழ்வாய்ந்து தீவினை தீர்ந்தெமர்முற்
றாலும் புரிபுண் ணியமோ ருருக்கொண்டென் கற்பினளாய்
ஞாலந் தனில்வரப் பெற்றேன்மற் றோர்தமை நாடுவனோ
மாலன்பி னோடிறைஞ் சுகவன நாதர் வரையணங்கே. (௩)

பரகீயை சாமானியைகளின் இலக்கணம்.

மணம்புரிந்து கொண்டவனை மறந்துபர புருடர்களை மனத்தே வேண்டி
இணங்குகின்ற நேயமுடைந் தியெந்திழையே பரகீயை யிவள் போலாது
பணங்கவர்க்குஞ் சுகந்தருந்த படிபலர்க்கும் காட்டிமுறை பற்று நீதி
குணங்கிருந்த வெட்டுமுடக்கை தானேசா மானியையாஞ் சாற்றுங் காலே (௪)

பரகீயாநாயகிக் கிலக்கியம்.

சகியை நோக்கி நாயகிசொல்லியது.

கதிக்கரை மாம்பொழின் மன்மதன் பூசைக்கு நல்லிடமாங்
குதித்தினி மாருத மின்மணை நல்கு முருவுகைமஞ்

சதிர்த்துத் துளித்த திறற்கென்செய் வேனவ னென்மயங்க
விதித்தன னேயெனை வேதன் சுகவனர் வெற்பின்மின்னே. (௫)

சாமானியாநாயகிக் கிலக்கியம்.

தலைவன் மனத்தொடு சொல்லியது.

அரைப்பணங் காட்டி யநேகம் பணம்பிற ரீற்கவர்வாந்
தரைக்கணென் றுள்ள தனதிறு மாப்பைத் தனமுணர்த்த
விரைத்தீடந் தோயு மிவளைக்கண் டாலெவர் மேவல்லார்
திரைத்துயின் றோனயன் போற்றுஞ் சுகவனர் சேலத்திலே. (௬)

சுவீயா நாயகியின் பேதங்களும், முத்தையி னிலக்கணமும்.

அம்முத்தையின் பேதங்களும்.

எடுத்துரைத்த சுவீயைமுத்தை மத்தியைநற் பிரகற்பை யென்மூப் பேதம்
அடுத்துநிற்கு முத்தைபுதி தாகவரும் யவ்வனத்தா ளையை மாது
தொடுத்துணர்த்தி னஞ்ஞாத யவ்வனையி னெறிகளைபத் தணைப்பொற் கொங்கை
வடுத்தரத்து விழிஞாதயவ்வனையென் றிருபேத மருவு மன்றே. (௭)

முத்தாநாயகிக் கிலக்கியம்.

தலைவன் தலைவியினது நலம்புனைந்துரைத்தல்.

மதன்புரி யவ்வனச் சோலை புதிதின் மலரவதி
விதம்பெறு வண்டிரண் டொத்தகண் டேனெனத் தினித்தசொற்சன்
னதம்புகு மன்னவன் மாமுடி யொத்த நகில்கவிகை
விதந்தமு விற்று முகமிச் சுகவனர் வெற்பினட்கே. (௮)

அஞ்ஞாதயவ்வனை ஞாதயவ்வனைகளின் இலக்கணமு மவருட்பிரிவும்.

உரைசெயுமவ் வஞ்ஞாத யவ்வனையவ் வனமடுத்த துணராப் பேதை
வரைநிகரு முலைஞாத யவ்வனைமற் றதுணர்வாள் வருமின் னோர்க்குள்
விரையளக நவோடையென்றும் விசுரத்த நவோடையென்றும் விரிந்து சூழ்ந்த
திரையுலகி லிருபேதத் தெரிவையருண் டவரியல்பைத் தெரிவிப் போமால். (௯)

அஞ்ஞாதயவ்வனை நாயகிக்கிலக்கியம் சகிக்கூற்று.

சலமூழ்கி நின்றுவப் பாற்செவிச் சென்றசை தன்கணைக்கால்
அலரோ வெனத்தொடு மங்கவு ரோம வணியைபச்சை
வலமோவென் றேவிலக் குங்கடி பார மதித்துவகை
மெலவே வினவுஞ் சகியைச் சுகவனர் வெற்பணங்கே. (௧௦)

அஞ்ஞாதயவ்வனை நாயகிக்கிலக்கியம் தலைவி சகியை வினவுதல்.

நம்பொலி சேல நகர்வாழ் சுகவன நாயகனும்
சயம்பு வடிவிற் பருத்ததென் கொங்கைத் துணையினியெவ்

வியம்புனை புண்ணிய வானுகி ராற்றலை மேற்பிறைகொண்
டியம்புமம் மூர்த்தியி னெந்தமுற் றும்பெறு மேந்திழையே. (௧௧)

நவோடைவிசுரத்தநவோடைகளின் இலக்கணம்.

சகிமுதலோர் பரிகாசத் தால்வருவெட் கமும்பயமுந் தான்மேற் கொண்டு
சகியெனுநா யகன்சுரதத் தொழிற்கிசையா ணவோடை யந்தச் சுழற்சியின்றி
நெகிழ்தருபூ மலரமளி சேர்ந்துமங்க சங்கோச நீங்காப் பேதை
விகிதகலை மதிவதன விசுரத்த நவோடையென விரிப்பர் நல்லோர். (௧௨)

ஈண்டுக்கூறிய நவோடைகளின் குணங்கள்.

விலகாத காமதுபெரு வெட்கத்தா லுளக்குறிப்பை வெளியாக்காமை
பலபேத நூதனவா பரணதி களின்மேன்மேற் படருமாசை
மலர்கோப சமயமதின் மதுரவமு தெனுமிருது வார்த்தையின்ன
குலகீதி கனைக்காக்குங் குவளைவிழி நவோடைகளின் குணங்களாமே. (௧௩)

நவோடா நாயகிக் கிலக்கியம் நாயகன் கருத்து.

காத்தாற் பிடிக்கினும் பூவணை சேர்க்கினுங் கட்டியெ[illegible]ா
டாத்தா லணைக்கினுந் தான்புறஞ் செல்ல வுடன்[illegible]ம்
தாத்தா ளிரதஞ் சிதரா தணைக்கிற் றழுவிடலாம்
வரத்தா னுயருஞ் சுகவனர் வெற்பினிம் மாதினையே. (௧௪)

விசுரத்த நவோடாநாயகிக்கிலக்கியம் நாயகனுரைத்தல்.

உற்றொரு கைதொடைக் குள்வைத் துடைமுடி யூடடக்கி
மற்றொரு கையின் முலைமுடிக் கண்வடி வாள்புதைத்துச்
சொற்றொடர் சூடுஞ் சுகவனர் வெற்பிற் சுருக்கெனவப்
பொற்றொடி யென்னரு கிற்பட்டுத் தானுடல் பூரித்ததே. (௧௫)

மேலேசொல்லிய மத்தியாநாயகி அதி விசுரத்த நவோடா நாயகிகளின்
இலக்கணமுங் குணங்களும்.

கலவிதனிற் பி[illegible]யமும்வெட் கமுஞ்சமமா கப்படைத்த கன்னி தானே
நலனுயர்மத் தியமிவ்வு நாணிலதி விசுரத்த நவோடை யென்பர்
குலபதிதப் பிதம்புரிக போதுதயி ரியமுளதேற் கோனைச் சொல்லும்
பலனுடையத் தயிரியமின் றேற்கடுஞ்சொல் லும்பகர்தல் பண்பா மன்றே. (௧௬)

மத்தியாநாயகிக்கிலக்கியம் சகிக்கூற்று.

துயிலிற் குரிசின் முகங்காண் பரிது துயின்றிலனேற்
பயிலேற் பெரிய விவனங் கரங்களைப் பற்றுவனென்

துயிலிற் சிறந்த விழிமாது வெட்கமு மன்புமொக்க
ஒயிலிற் பதியணை யுற்றாள் சுகவன ரோங்கலிலே. (௧௭)

அதிவிசுரத்தநவோடாநாயகிக்கிலக்கியம். நாயக னுரைத்தல்.

கலவி விருப்பினள் போற்படுக் கைக்குட் கடிதடுத்தும்
விலகு வண்முத்த மிடிற்ெறுடின் மேனி விதிர்த்துழல்வள்
சிலவகை செப்பித் திருத்தினு நாணுவள் சேர்வள்கொஞ்சாள்
உலக மதிக்குஞ் சுகவன ரூர்மின்பண் போர்வரிதே. (௧௮)

பிரகற்பைநாயகியினிலக்கணமுமவளுட்பிரிவும் அவ்விலக்கணமும்.

தலைவனுருகக் கலவிசெயுஞ் சமர்த்திபிர கற்பையெனத் தக்க பெண்மற்
றிவள்சுரதப் பிரியைசுர தானந்த மோகிதையென் றிருபா லாகும்
அவனிமிசைக் கலவிநயப் பவள்சுரதப் பிரியையென்ப ரதிறு மின்பத்
துவகைகொளப் பூவைசுர தானந்த மோகிதையென் றுரைக்க லாமே (௧௯)

பிரகற்பாநாயகிக்கிலக்கியம் தலைவன் றலைவியைப்புகழ்ந்துரைத்தல்.

பொறிபல வஞ்சம வின்பந் திளைக்கப் புளகெழுமென்
அறிவனு வேனு மகலாது தன்வசத் தாழவன்பிற்
குறிமத கேளி நடாத்து மிவளைக் கொடுத்துளதாற்
செறிவுற நான்முன் சுகவனர் வெற்பினிற் செய்தவமே. (௨௦)

சுரதப்பிரியாநாயகிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

தடமுலை தொட்டிகு முண்டணைத் தாடை தணையகற்றிப்
படர்குழல் கோதித்தன் வாண்முகக் தைப்பதி பார்த்தவுடன்
சுட்டெழல் கர்ண்ப னெனநீலப் பூஞ்செவி தோகைபினுன்
மடவர லெங்கள் சுகவனர் வெற்பின் மறைத்தனளே. (௨௧)

சுரதானந்தமோகிதாநாயகிக்கிலக்கியம். நாயகிசகியொடுசொல்லியது.

சூதேது வைத்திருக் கின்றன ளோவென் றணைவனணை
மீதே கலவி தொடுத்தான் சுகவனர் வெற்பினிலப்
போதே யெனையு மறந்தேனங் கேயவன் போன்மயக்க
மாதேநின் ருற்கூற்ற கல்வியொன் றேனும் வரவில்லையே. (௨௨)

தீராதிபேதங்கள்.

பேசிவரு மத்திமைநற் பிரகற்பை யென்னுமிரு பெண்களுள்ளு
மாசிறயி ரியமுளதாற் றீரையென்று மிலாமையினு லதீரையென்றும்
தேசிலக வஃதிருந்து மிராதவியல் பாற்றீரா தீரையென்றும்
காசினியின் மிசைவழங்கு மப்பேதங் களைவிரித்துக் காட்டுவோமால். (௨௩)

மத்தியதீராதிநாயகிகளின் இலக்கணம்.

மனவெகுளிக் குறிப்பையுப சாரவுரை யாலுணர்த்து மடந்தை வாட்கட்
கனதனமத் தியதீரை கடியசொல்லா லழுகையினுற் காட்டு கிற்பாள்
அனநடைகற் றலஃமத்தி யாதீரை யிருவரியல் பாலுந் தோன்ற
முனமறிவித் திடுபவண்மத் தியதீரா தீரையென மொழியலாமே. (௨௪)

மத்தியதீராநாயகிக்கிலக்கியம். தலைவனொடு தலைவி சொல்லியது.

தோகைக ளாடு மலர்க்கா வுலாவித் துவண்டனையோ
ஓகை விடுநின் னுடல்மிக வேர்த்த துணர்குவதன்
றோகையின் மாந்தளி ரால்வீசி நானவ் வயர்வகற்ற
வாகையு ளாய்நினைக் கின்றேன் சுகவனர் மாதலத்தே. (௨௫)

மத்தியாதீரா நாயகிக்கிலக்கியம். தலைவனொடு தலைவி சொல்லியது.

வேறு நிமித்த முறைத்தினு காறும் விழித்திருந்தாய்
ஊறு புனல்சிவப் புற்றவென் கண்களுந் டுள்ளோதடு
மாறுமென் னெஞ்சனக் குச்சோலை யிற்கனி வாய்த்ததுவேள்
சீறுவ னென்னை யிதுவென் சுகவனர் சேலமன்னே. (௨௬)

மத்தியதீராதீராநாயகிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

சரச முதற்பல தன்மைக ளானுஞ் சமானமிலா
வரசனு மென்னுயி ரன்பனு நீயின் றலுத்ததென்ன
விரசு பொழிற்குயில் வேட்டனை யோவென்று விம்மினின்றாள்
முரசதிர் சேலச் சுகவனர் வெற்பிறை முன்னணங்கே. (௨௭)

பிரபுடதீராதிநாயகிகளின் இலக்கணம்.

கருவகைசை யிலாதவள்போன் றிருந்தலினுற் சினமுணர்த்து மதர்வேற் கண்ணி
கருதுபிர புடதீரை யிரட்டியடித் தக்குறிப்பைக் காட்ட வல்லாள்
தருபிரபு டாதீரை யிவ்விருபண் பினுந்தெரியத் தான்செய் கிற்பாள்
திருமினுயர் பிரபுடதீ ராதீரை யெனவடநூல் செப்பு மாலோ. (௨௮)

பிரபுடதீராநாயகிக்கிலக்கியம். தலைவியோடு தலைவன் சொல்லியது.

மலரணை சேர மனங்கொளே யெனு மதுரமொழி
சிலசொல வந்ததை யாதென் சகிகளோச் சிறுதல்போல்
மெலவுத னந்ததைத் திருப்பினை யுண்மை வெளியிடாய்
கலனிலு வன்று சுகவனர் மால்வரை நாயகியே. (௨௯)

பிரபுடாதீராநாயகிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

சடைமதி யூடுதன் சாயைகண் டிங்கொரு தையலுற்று
விடையி லெனச்சினங் கொண்டேசொர் ரும்பிலுக வெண்ணமின்றி

மிடைவலை யோலிடக் கையெடுத் தோங்கி மிரட்டினளாற்
படைமழு வேந்துஞ் சுகவன நாதர் பயப்படவே. (௩௦)

பிரபுடதீராதீராநாயகிக்கிலக்கியம். தலைவன் மனத்தொடு சொல்லியது.

கடிமா மலரணை சேர்த்தா னுடன்புறங் காட்டுவள்பின்
அடியே யென்றுறு மடிப்ப னுபசரித் தாலவட்டம்
விழுகாலே மட்டு மிரட்டினு மெத்த மிரட்டுவளெப்
படியோ சுகவனர் வெற்பினெஞ் சேயிவள் பாவனையே. (௩௧)

சேட்டாகனிட்டாதி பேதங்களும் இலக்கணமும்.

சேட்டைகனிட் டைகளெனவித் திரைமுதன் மூவரினுந் திகழ்வ ரோர்சார்
வேட்டவனு லன்புமிக்காள் சேட்டையது சிறிதுபெற்ற மின்க னிட்டை
காட்டுவர்தீ ராசேட்டை கனிட்டையதீ ராசேட்டை கனிட்டை மற்றும்
கட்டவிழ் தீராதீராசேட்டை கனிட்டையென்று வகுக்குங் காலே. (௩௨)

தீராசேட்டைகனிட்டைகளுக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

இருபா விருவ ருருவக்கோ ரொருவ ரிணங்கியபோ
தொருமான் முக்காடிட் டிறக்குஞ் சொப்பமற் றோர்மயிலின்
அருகே புறம்பொலி யின்றிங் ககிலை யவிழ்த்துமெல்ல
விருதோ னெழுப்பினன் சேலச் சுகவனர் வெற்பிடத்தே. (௩௩)

அதீராசேட்டைகனிட்டைகளுக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

அருத்தியைத் தான்வெளி யாக்கா திருமனை யாட்டிகளில்
ஒருத்தியைப் பூவுக் கனுப்பிச்சற் றேயிமைத் துள்ளகனிற்
கருத்தினைக் காட்டு முகத்தெழின் மற்றொரு கன்னிதனைத்
திருத்தியச் சோலையிற் சேர்ந்தான் சுகவனர் சேலமன்னே. (௩௪)

தீராதீராசேட்டைகனிட்டைகளுக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

இருமட வார்களைத் தோர்பா லுறக்கண் டிணக்குதற்குப்
பருமணி யார மொருத்திகை மேல்வைத்தப் பண்பின்மற்றோர்
பொருவில்பெண் கையில்வைக் கும்போதக் கைதொடல் போலவிலக்கித்
திருமுலை தொட்டு மகிழ்ந்தான் சுகவனர் சேலமன்னே. (௩௫)

முதலாவது மலர் முற்றும்.

இரண்டாவது மலர்.

பரகீயாபேதங்களு மவ்விலக்கணங்களும்.

கீருதுபர கீயைதனிற் கன்னிகைப ரோடையெனக் காட்டும் பேத
மிருவகைகன் னிகைதந்தை தாய்முதலோர்க் கடங்கிமண விச்சை தன்னை

ஒருவருமங் கறியாம லொளிப்பவளாம் பரோடைமணந் துனைகள் வறிது
வெருவிமுன மெடுத்துரைத்த மெல்லியலே யோன்றிருக்கு மின்று மன்றே. (௩௬)

கன்னிகாநாயகிக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

புருவவிற் கோட்டிக்கட் பூங்கணை தீட்டிப் புனைகமுத்தின்
குருமணித் தாமமுன் னூட்டிப் புயந்தைக் குழைமதமூவத்
திருவிரற் காதிற் செறித்துச் சுகவனர் சேலமதிற்
பருமுலைக் கோமின் கிரித்தோரத் தேர்செல்வற் பார்த்தனளே. (௩௭)

பரோடாநாயகிக் கிலக்கியம். நாயகிதானே யெண்ணியது.

இந்தக் குறிசி லுறுமென் மனத்தவர்க் கிட்டதந்தோ
சந்தச் சிலைமன் மதனிவ னோயிவன் றன்னைநண்ணிச்
சொந்தக் கணவ னறியாதெவ் வாறு சுகிப்பனியமன்
பந்தச் சுகவனர் நாட்டெளி யேன்செய்த பாவமென்னே. (௩௮)

பரகீயையினுட் பிரிவுகள்.

வேறு

குத்தைவி தக்தை யிலக்கிதைவெங் குலடை யனுசயா னையிதேக்
கொத்த முதிதை சாகசிகை யிலையாப் பிரதி பாசநரை
த்தைய னைய வபலாய சதுரை முதற்பே தம்பலமுன்
வைத்த பரகீ யையில்வழங்கி வருமென் றுணர்த்தும் வடநூலே. (௩௯)

குத்தையின் பேதங்கள்.

இடயமறைக்க வல்குத்தை விருத்தசுர த கோபனைமேல்
வடிவிருத்த வருத்திச மானசுரத கோபனைவெங்
குடிலவிருத்த வருத்திச மானசுரத கோபனையென்
றடையதிறத்தின் மும்பேத மும்பின்விரித் துரைசெய்வாம். (௪௦)

அப்பேதங்களிலக்கணம்.

நடந்தகலவி தனைமறைத்து நங்கைகுடமு நாணவிப்பி
யிடைந்தகந்த கவியமூலை விருத்தசுரத கோபனையின்
னெடர்ந்தடைப்ப தாமவத ஆயகிரிடைத் தொழிலொளிக்கு
மடந்தையபத்த வருத்திச மானசுரத கோபனையே. (௪௧)

இதுவுமது.

புர்ந்தடந்த கலவியும்பின் முயன்றடைக்குங் கலவியுமங்
கெந்தனிதாக் குறித்தியா திருக்குமறுக்கு மேம்நிறையுபாள்

வந்தவிருத்த வருத்தீச மாணசுரத கோபனையென்
றந்தவடநூல் வகுத்திடுமற் றவர்பண்பினையு மறிவிப்பாம். (௬௨)

குத்தாபேதகிரிவிதநாயகிகளுக்கு யிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

அத்தை வெறுக்கினும் பாங்கிக டேறினு மல்லவர்மற்
றெத்தை யுரைக்கினும் பள்ளி புகேனென் றெலியனோசார்
சத்தி நகவெரு கென்செய்யு மோசற்றுங் கண்பொருந்தா
தொத்தினி தென்றனன் மெய்போற் சுகவன ரூர்வஞ்சியே. (௬௩

விதத்தையினிலக்கணமும் பேதங்களும் அவற்றிலக்கணங்களும்.

சமையவுசித சாதுரிய சமர்த்திவிதத்தை யாமவட்குட்
கமையில்வாக்கு விதத்தையென்றுங் கயற்கட்கிரியாம் விதத்தையென்றும்
[illegible]மையுமி[illegible]பான் [illegible]வள்சொல் லதனுன்மேற்காட் டமைதியுளாள்
சிமையமு[illegible]ன் னவடொழிலாற் றிறமன்னதுபெற் றிடுபவளே. (௬

[illegible]வாக்குவிதத்தாநாயகிக் கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

செங்கதிர் பொங்[illegible]ப் பலபூவும [illegible]ளீஞ செய்யுமந்தத்
துங்க நதிக்கட் [illegible]பொழில்வில காமற் சுகங்கருதித்
தங்க வழிச்செல் பவன்வேண் டுவது தகுந்ததன்றே
எங்கள் சுகவனர் வெற்பினென் றோர்பண் ணியம்பினளே. (௬

கிரியாவிதத்தாநாயகிக் கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

பனிகா ளிலந்தைப் பழத்திற்குச் செல்வது பண்பலவென்
றினிதா மனைக்கறி வித்துத் தருவைவெட் டென்னவொரு
தனியாளை நாயக னேவக்கு டாரந் தனைக்கொணர்ந்து
கனிகீரி விட்டு மறைத்தாள் சுகவனர் நாட்டவளே.

இலக்கிதை குலடையென்னு நாயகிகளின் இலக்கணம்.

வேறு.

ஒளிப்பது தனதுசெய்கை யுலகிலெல் லோருங்காண
வெளிப்படை யாக்கிக்கொண்ட மின்னிலக் கிதையாமென்பர்
களிப்பொடு குலவரம்பு கடந்துசேர்ந் தழுதுங்காமத்
துளிப்புய விடிக்குமஞ்சாத் துரிவுடைக் குலடையாமே.

இலக்கிதநாயகிக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

இதுவரை யாகிய தாகிய தேசத் தினிச்செயப்போம்
அதுவு முறதி நடக்கின்ற [illegible]

பதுமதி யின்மை குருநத்தி லென்ன பலன்சொலென்றான்
விதுமுக் நண்பனை நோக்கிச் சுகவனர் வெற்பொரின்னே. (௬௮)

குலடாநாயகிக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

பிருமழை பெய்யு முகில்பல புல்லினீ லிக்குமலை
தொகுகனி காட்டுந் தருக்களவ் வாறு தனைவர்நல்கத்
தருவன வோவெம் பொருட்டென்ன நீபடைத் தாயென்றுதேன்
கருமலை ரோனை வெறுத்தாள் சுகவனர் நாட்டொரின்னே. (௬௯)

அநுசயானநாயகியின் இலக்கணம்.

தாங்குநற் றிடுசங் கேதத் தலமது தவறியேனும்
ஆங்கதற் பின்வேண் டுஞ்சார் பமையுமோ வமையாதோவென்
றேங்கல்பெற் றேனுமுன்சென் றிருப்பனோ வென்றேகோனப்
பாங்கருக் கென்றே னும்புன் படிபவ ளநுசயானை. (௭0)

அநுசயானநாயகிக் கிலக்கியங்கள். பாங்கிகூற்று.

வன்ன வசந்தம் புகவில வங்கவல் லிப்புகரின்
பன்ன முதிர்ந்தன பார்த்தனுங் கண்புனல் பாய்ந்தவன்றி
என்னை முங்கொள் சுகவனர் வெற்பில வென்[illegible]
மின்னனு வம்பனை யோலையைப் போல மெலிந்தனவே. (௭௧)

இதுவுமது.

நாயகிக்குச் சகி சொல்லியது.

வருந்தேத விருக்கை மருவினி யன்பன் மனைப்புறத்திற்
பொருந்தே திரவி கதிரும் புகாதின்ம் பேடையொடு
திருந்தேர் மயிலுறங் கத்தழைக் கும்பல தேம்பொழில்கள்
இருந்தே பூளவென் சுகவனநாதர்வெற் பேந்திழையே. (௭௨)

இதுவுமது.

கலிக்கூற்று.

விழிப்புனல் பல விளையாது நிற்குமவ் வேளைதனில்
எழில்புனை சண்பகங் காதிலவைத் தாக்கனி யேந்தியன்பன்
வழிவர நோக்கின ளந்தோ சுகவனர் மால்வரையிற்
பொழிமழை மாலைப் புரிகுழற் பூண்முலைப் பூங்கொடியே. (௭௩)

முதிதை சாகசிகை பிரதியாசநுதை யென்னு நாயகிகளினிலக்கணம்.

வேறு.

பையகினைவின் படிக்கமைவு பார்த்துமகிழ்கூர் பவன்முதிதை
செய்யமுடியாக் காரியமுஞ் செய்யத்துணிவாள் சாகசிகை

வெய்பதனது சொல்லையவ்வவ் வேளைக்கிசைந்த விதமாற்றுந்
தையல்பிரதி பாசதுரை யென்பர்வடநூற் சான்றோரே. (௫ச)

முதிதாநாயகிக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

முதுமாமன் மாமிகண் ணில்லாரிந் நாத்தி முழுச்செவிடு
சதுரான நாயக னூர்க்கே கினனொனைத் தாங்குதகி
யிதுவேயென் றோர்பதி கற்கோதிக் கொங்கை யெழுகெகிழ்த்தாள்
புதுவார் சுகவனர் வெற்பினண் மேனி புளகிக்கவே. (௫௫)

சாகசிகாநாயகிக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

என்விழி கட்டுனைக் காண்பனென் றங்கனுற் றேபிடித்து
நின்விழி கட்டுவ னென்னைப் பிடியென கோபதி
தன்விழி கட்டிச் சுகவனர் நாட்டத் ததிவிடனைப்
பின்விழி யானில விற்கூய்த்துய்த் தாளொரு பெண்கொடியே. (௫௬)

பிரதிபாசதுராநாயகிக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

மதிநுதல் யாற்றைக் குடங்கொடு நீந்துழி வள்விரலால்
எதிர்மா முதலைதீன் கிரிப்போய்த்துய்த் தேனவ வின்பமெனுந்
ததிகோன் சகியுருக் கொண்டுற்ற தோர்ந்தித் தகைக்கனவு
விதிபோகண் டேனென் றுரைத்தாள் சுகவனர் வெற்பொரிமின்னே. (௫௭)

அபலாபசதுராநாயகியினிலக்கணம்.

மிக்கமோச வார்த்தைகளை வேளைதெரிந்து விரித்துரைத்தும்
துக்கநீடி யவள்போலச் சும்மா வழுதுஞ் சொந்தனன்பன்
பக்கமேவி வேண்டிநிற்கும் படியேயுபாயம் பாராட்டத்
தக்கபாவை யபலாப சதுரையெனுமிச் சகதலமே. (௫௮)

அபலாபசதுராநாயகிக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

சுகவன ரூர்மின் னிருட்கரந் தன்னியற் றேய்ந்திடக்கான்
புகவுரு யாற்றிலந் தான்கோ னவனைப் புல்லியநிந்
திகழ்திரு டாநிற் பிடிக்க நிதந்திரிந் தேன்கிடைத்தாய்
மிகவெளி யாச்சன்பண் பென்றழு தாள்பதி வேண்டினனே. (௫௯)

சாமானியையினுட்பிரிவும் அவற்றிலக்கணமும்.

ஆங்குமொழிசா மானிபைக்கு வாகந்தகசா மானியையென்ப
றேங்குபவனுண் டொருத்தியன்னு ளூரியகனவற் குப்பயந்து
தீங்குநிலகாண் மறைந்தியற்றித் தேர்ந்துபின்பு வெளிச்சென்று
பாங்குபெறுகாட் டினிற்புதிய பாத்தையாகும் பழிப்பினனே. (௬௦)

ஆகந்தகசாமான்யாநாயகிக்கிலக்கியம். காயகியெண்ணியது.

அன்பிற் கடங்கி மறைவா யிதுவரை யன்னியர்பால்
இன்பத் தினைக்சுகித் தேனித் தமிழொரா டென்னவினித்

துன்பப் படாவிலை மாதர் தெருவடுத் துத்தெளிந்து
தென்பச் சுகவனர் வெற்பிற் சதானந்தந் தேடுவனே. (௬௧)

பதினாறுவிதநாயகிகள் வருமாறு.

வேறு.

மாதருக்குண் மத்திமைபநற் பிறகற்பை யென்றவிரு வருந்தீராதி
பேதவர்க்கத் தவர்களாய்ப் பின்சேட்டா கனிட்டாதி பேதநன்னி
லதமற்ற வியல்பினிற்பன் னிருவர்களாய் முத்தையைச்சேர்த் தெண்ணவன்றோர்
பூதலத்தின் மீதுபதின் மூவகைய ராவரின்னம் புகல்கிற்பேமால். (௬௨)

இதுவுமது.

பரகீயை வகையிலிரு வருமொருசா மானியையும் பகர்ந்துமேர்த்த
தரமேவு பதின்மூவர் தமிற்பொருந்த விருமருங்குந் தருக்கியோடி
அரநேரு மதர்விழிநா யகிகள்பதி னறுவர்களா யமைவாரென்ன
மரபாக வடமொழிநா வலரெவரு மினிதுரைர வகுத்தாரன்றே. (௬௩)

வேறு.

கந்தமலி மலரிரண்டாற் பதின்முப்பேத களபதன சுவீயையிலக் கணமுமன்றிப் பந்தமுளவிருவகையாய்வழங்காநின்றபரகீயையிலக்கண மும்பண்கைக்கொண்டு பிந்தமரு வுறுமொருசா மானியைக்குப் பெற்றவிலக் கணமுமற்றைப் பிரிவுஞ்சொன்ன, மிந்தவித நாயகிக ளெனுமூவர்க்கு மிசைந்தபொதுக் குணங்களைமே லெடுத்துச்சொல்வாம். (௬௪)

உத்தமாதிகுணநாயகிகளின் பேதமும், அவற்றிலக்கணமும்.

உயர்பிரிய நாயகிகள் குணபேதத்தா லுத்தமமத் திமவதம வொழுங்கே, யவ்வப், பெயர்பெறுவ ருத்தமநா யகிதன்கேள்வன் பிழைசெயினுந் தானிதமே மேவிச் செய்வா, ளயர்வரிய மத்திமநா யகிமற்றன்னோ னடுத்தேகின் றெவை செயினு மவையே செய்வாள், அபாதம நாயகிநன் னலஞ்செய்தானுந் துணிந்தது நின் கெனவெகுளுந் தோகை யாமே. (௬௫)

உத்தமநாயகிக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

மறுமான் முலைக்குறி மார்பொடு நேர்மண வாளனைக்கண்
டுறுமூர லாஞ்சந் தனம்பூசி நோக்கெனு முற்பலத்தாற்
சிறுகா மலர்ச்சித்தின் சொற்பனி நீர்தெளித் தேவியப்ப
நறுநேய வேடிக்கை செய்தாள் சுகவனர் நாட்டணங்கே. (௬௬)

மத்திமநாயகிக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

பிழைத்துந் துணிந்து குழல்கோதிக் கோன்சுகம் பேணிநன்னத்
தழைக்குஞ் சினக்கட் கணையா லொதுங்கச்செய் தாளவன்பின்
குழைக்குஞ்சொற் கொண்டுடை நீக்கச் சுகவனர் குன்றவள்பொன்
இழைக்கும் பணித்தன் னுடற்கற் பகக்கொடி யின்கனனே. (௬௭)

அதமநாயகிக்கிலக்கியம். தலைவியை நோக்கிச் சகிசொல்லியது.

கதிரா னுடல்வருந் தும்பொடி யாற்பதங் கன்றாநிற்கென்
றெதிர்மா மரையைக் குடையா வெடுத்துமன் னெங்குமண
முதிர்நீர் தெளிக்கும் பதியைச் சுகவன மூர்த்திவெற்பிற்
கொதிவே லெனச்செங்கண் கொண்டு மிரட்டலென் கோமளமே. (சுஅ)

மேலேசொல்லிய நாயகிகளுக்குத் திருத்தாதிபேதங்களும், அவற்றிலக்கணங்களும்.

வேறு.

திருந்துமிவ ரேதிருத்தை யதிருத்தை யொடுதிருத்தா திருத்தை யென்னப், பொருந்துவராற் கலவிசெயும் பொழுததனிற் றிருத்தியுற்ற பூவையன்றாள், வரு ந்தரிய திருத்தையுறு ளதிருத்தை யுற்றுமுறு வடிவேற்கண்ணி, முருத்தனைய முறு வலிள முலைத்திருத்தா திருத்தையென்பர் முதுநூல்வல்லோர். (சுகூ)

திருத்தாநாயகிக்கிலக்கியம். நாயகன் பாங்கனொடு சொல்லியது.

இளைத்தேன் மிகவுநிற் கோரடிமையென் றின்பவெள்ளந்
திளைத்தே தளரத் தழுவிக் குதலை செழித்தபலாச்
சுளைத்தே னெனப்பல சொல்வாளைக் கூடிச் சுரதவகை
விளைத்தே னெனக்கெதி ருண்டோ சுகவனர் வெற்பிடத்தே. (எ0)

அதிருத்தாநாயகிக்கிலக்கியம். நாயகன் பாங்கனொடு சொல்லியது.

மார்பை யடிக்கடி தட்டிப்புட் போற்கத்தி வைதுகிள்ளிப்
பார்வையி னூற்றொடை யாலெச் சரிக்கை பணிச்சிரிப்பை
நேர்விப ரீதப் படுத்தலுந் தம்பின் னெடிதிழுத்துச்
சேர்வ ளிவளைவெல் வாரார் சுகவனர் சேலத்திலே. (எக)

திருத்தா திருத்தாநாயகிக்கிலக்கியம். நாயகன் பாங்கனொடுசொல்லியது.

கனிவாய் முறைமுறை யோங்கித்தன் கூந்தல் கலைந்தசையத்
தனிமா மலர்குழைந் தென்னவென் மார்பினிற் சாய்ந்துநில்லி
தினிதா மினிக்கொஞ்ச மேலேறென் றேசொலு மேந்திழையைத்
தொனிகூர் கலவியில் வென்றேன் சுகவனர் சோலையிலே. (எஉ)

இன்னுமந்த நாயகிகளுக்கு திவ்வியாதிபேதங்களும். அவற்றிலக்கணங்களும்.

மின்னுறழு நுண்ணிடைநா யகிகண்மற்றோர் விதத்தாற்றிவ் வியையுங்கன்னல்
இன்னுரைசொ லதிவ்வியையுந் திவ்வியா திவ்வியையு மெனமுப்பேத
மன்னுவர்வா னுள்ளவடிவ் வியையல்லா ளதிவ்வியைமுன் வானுளாளாய்ப்
பின்னுலகில் வருபவளே திவ்வியா திவ்வியையாம் பிரிக்குங்காலே. (எங)

திவ்வியாதிபேதமூன்றற்குமிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

சசிமுத லோர்சந் திரமதி யாதியர் தாரளக
வசித சனகி யுருக்கு மணிபுள் ளோடோரெவரும்
கசிவுறு மன்பிற் சுகவனர் பாதங் கருதியன்றோ
சுசிபெறு தத்தங் கருத்தின் பயனின்புறு துய்த்தனரே. (எச)

திவ்வியாநாயகிக்கிலக்கியம். தலைவனெண்ணியது.

அடியாதி சேடன் முடிமேற் படிபடி யாற்றுவிழி
நெடிதோ வியத்தலர் பங்கே ருகத்தை நிகர்த்திலங்க
வடிவா ராம விருணிக்கித் தோன்றுமிம் மாதெவளோ
பொடிபூசு மேனிச் சுகவன நாதர் பொருப்பிடத்தே. (எரு)

அதிவ்வியாநாயகிக்கிலக்கியம். தலைவனெண்ணியது.

மயலா னுளத்துள வாட்டத்தைக் கூந்தன் மலருணர்த்தக்
கயலாய பார்வை யெதிர்த்தோ ரறிவைக் கவர்ந்துவிடப்
புயனூர் சுகவனர் வெற்பிற் பொலியுமிப் பூவைதன
தியலோ மயில்சொற் செயலோ குயில்சிற் றிடையில்லையே. (எசு)

திவ்வியாதிவ்வியாநாயகிக்கிலக்கியம் தலைவனெண்ணியது.

நரகன் னியர்க்கு ளொருகன்னி யாய்கடு நண்ணினுமுற்
சுரகன்னி யேயிவ ளன்று விலக்கனந் தொக்கையியால்
வரகன்னி யல்ல ளொனினிக் கருணை மகிமையுண்டோ
பிரகன்னி நாதர் சுகவனர் வெற்பிற் றிகைக்குநெஞ்சே. (எஎ)

பின்னுமன்னாயகிகளுக்கு அன்னியசம்போக துக்கிதாதிபேதங்களும் அன்னியசம்போக துக்கிதையினது இலக்கணமும்.

மற்றுமவ ரன்னியா சம்போக துக்கிதையின் மதனேங்கச்சென்
றெற்றுவிழி வக்ரோத்தி கருவிதைகள் மானவதி யெனவுநாம
முற்றிடுவ ரன்னியா சம்போக துக்கிதையின் றொருத்திதன்னைப்
பற்றிசைதன் பதியணைந்த பரிசுணர்ந்து துக்கிக்கும் பாவையாமே. (எஅ)

அன்னியசம்போகதுக்கிதைக் கிலக்கியம். தலைவி சகியை வினவுதல்.

இருந்தக லாத சகியே சுகவனர் தஞ்சிலம்பில்
கருக்கமழ் பூம்பொழிற் கேகினை யோவன்றி வாய்மைமன
வருக்கமி லான்மனை யுற்றனை யோவுன் னுடலிலெங்கு
முருக்க மலரணி யுண்டா கியதென் மொழிகுவையே. (எகூ)

வக்ரோத்திகருவிதையின் பேதங்களும் அவற்றிலக்கணங்களும்.

விதித்துளவக் ரோத்திகரு விதைக்குளுயர் பிரேமகரு விதைகும்பம்போற்
கதித்தமுலைச் சவுந்தரிய கருவிதையென் றிருவகைதன் கணவனைய
மதித்துமதர்த் திடுமடந்தை பிரேமகரு விதையுனது வடிவின்பொற்பால்
உதித்தசெருக் கினளந்தச் சவுந்தரிய கருவிதையென் றுணர்ந்துநூலே. (அ0)

பிரேமகருவிதாநாயகிக் கிலக்கியம். தலைவிசகியொடு சொல்லியது.

மாமி பொறாமையென் றுமென்கண் சாடை வழித்திரும்பும்
சாமி யெனக்குத் தருமணிப் பூண்க டராயவிரான்

பூமியி லேனையர் போதனை யாற்றப்பிப் போவைதுன்டோ
தேமியிர் சோலைச் சுகவனர் வெற்பிற் செழுங்குயிலே. (௮௧)

சவுர்தரியகருவிதாநாயகிக்கிலக்கியம். தலைவிசகியொடுசொல்லியது.

வழுவற்ற மோகத் தெளிவேதின் வீர்க்கன் வன்சநகை
முழுமுத் தனைய முதக்கனஞ் செப்பென்றென் முற்றுதிக்குள்
தொழுதற்கு நானென்ன சொல்வேன்சொல் லாவிடத் குற்றமன்றோ
செழுமைச் சுகவனர் வெற்பூ நிலாவிய சித்திரமே. (௮௨)

மானவதியின் பேதங்கள்.

மானவதி மானமிக்காள் மணவாள னபராத மதித்தேயந்தக்
கானளக மயில்வெளியிற் காட்டுசெய்கை மானமது கருதுங்காலை
ஏனமறு குருமான மினங்கியமத் தியமான மிலகுமான
மானவகை யாவொருமூன் றும்வந்தி னியல்பையினி யறிவிப்போமால். (௮௩)

திரிவிதமானங்களும் உண்டாவதற்குக்காரணம்.

வேற்றுவனி தையைக்கொழுநன் மேவுகுறி நாயகிதன் விழிக்குநேராத்
தோற்றுதலு மவனவள்பேர் சொல்லுதலு மன்னவனைத் தோகைதன்னை
ஏற்றுமன மகிழ்வொடுபார்த் திடலுங்கா ரணமாக வெழுந்தேகிற்கும்
சாற்றுகுரு மானமுதன் மூன்றுமுறை வகையினென்பர் சான்றோர்தாமே. (௮

குருமானநாயகிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

எதிர்சக் களத்தி பதவிரற் கொம்பரக் கின்சுவடு
பதிநெற்றி தோன்றச் சுகவனர் வெற்பிற் பதிவரக்கண்
டதிகச் சினங்கொண் டனல்செங்கட் பார்வையி னூற்றெவிரும்
கதிர்முத் தெலாம்புது மாணிக்க மானவக் காரிகைக்கே. (௮௫)

மத்தியமானநாயகிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

தழுவுறு மன்பன் மறுமாதி னுமந் தனைச்சொலவப்
பொழுதி னவன்றிருப் பொன்னு பரணப் புயவரைகள்
விழுமிய செஞ்சல சம்பூத் திலங்க மிகமுனிந்தாள்
மழவணி யுங்கைச் சுகவனர் நாட்டிள மாமயிலே. (௮௬)

இலகுமானநாயகிக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

உவகையிற் காதலி யோடுறை கோன்மற் றொருத்திதனைப்
பவமொழித் தாளுஞ் சுகவனர் வெற்பிடைப் பார்த்திடவிங்
கிவளிதைக் காணினென் னுமோவென் றெண்ணி யெதிர்திரும்ப
அவனுற் றிட்டிய மான்மதஞ் சிந்தூர யாகியதே. (௮௭)

திரிவிதமான நிவர்த்தியின் இலக்கணம்.

மிகவருந்தி நிவர்த்திசெயத் தகுந்ததா குருமானம் வேண்டிபேசற்
றமுறுந்து பரிகரிக்கலாவதுமத் தியமான மவைபோலின்றி

இகழ்விலன்ப னெளிதாகத் தணித்திடப்பட் டதுதான்மற் றிலகுமானம்
பகரினெந்த வகையினுந்தீர்ப் பருமானங் கடினரசா பாசமாமே. (௮௮)

குருமானநிவர்த்திக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

தத்திய தத்தைநின் போற்பேசக் கேட்டதைத் தான்பிடித்தேன்
கொத்திய திப்படி வேற்றோர் நகத்தின் குறியிதெனப்
புத்திசொ லேலென் றனிச்சத்திற் கோன்கஞ்சப் பூப்புனைய
ஒத்தினி தாகக் கலந்தாள் சுகவன ரூர்வஞ்சியே. (௮௯)

மத்தியமானநிவர்த்திக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

(...)கன் மாலை கிடைத்த துனக்கெனு முன்முழுது
(...)கரு தாவவள் பேரெனச் சீறுத னீதியன்றென்
(...)க மதினப் பணிகோன் கொடுவக் தணிந்திடவும்
தேக மகிழச் சுகவன ரூர்வஞ்சி சேர்ந்தனளே. (௯0)

இலகுமானநிவர்த்திக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

பிரிவெனி தோவெப் படித்தனிக் காளிந்தப் பேதையெனும்
பரிவத னன்மெலப் பார்த்தே னலதொரு பாவமுமின்
றரிய வழுதிகழ்ந் தார்கஞ்சுண் பார்முனி வாயுமெனக்
(...)ரிசி றழுவச் சுகவன ரூர்வஞ்சி கூடினளே. (௯௧)

இரசாபாசத்துக்கிலக்கியம். தலைவன்பாங்கனொடு சொல்லியது.

(...)றிந்தே னுபசரித் தேன்றொழு தேன்பொற் பணிகொடுபோய்
அணிந்தே னடிக்கடி யாணையிட் டேனவ் வரிவைசினம்
தணிந்தா ளிலைமனங் கல்லோவென் னுசை தகாதெனத்
(...)ந்தாள் சுகவனர் வெற்பினன் பாவென்ன சொல்லுவதே. (௯௨)

ஏகசையான்னியோன்னிய வியோகசையோகத்திற்கும்
பிரேமாதிக்கியத்திற்கு மிலக்கணங்கள்.

(...)ரு பூவை(...)னியிலொரு வரையொருவர் பிரிதலுள முவந்து சேர்தல்
கருதேக (...)சையான்னி யோன்னியவி யோகசையோ கந்தா னுரும்
இருதேக மோருயிரென் றிடும்படிநா யகிபுருட ரென்போர் தம்பால்
வருநேய மிகுதிபிரே மாதிக்க மெனும்பழைய வடநூன் மாதோ. (௯௩)

ஏகசையான்னியோன்னிய வியோகசையோகத்துக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

துணைவ னதரச் சிவப்பினைக் கண்டு சுருள்பகிரா
தணைமிசை நாயகி பின்காட் டினளஃ தருளிலவன்
றிணையவ னும்புறந் தந்தான் சுகவன ரின்பவெற்பிற்
கணமத னுற்றுயி ரூடலர் நேர்ந்து கலந்தனரே. (௯௪)

பிரேமாதிக்கியத்துக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

கொனித்த மறைக்குமெட் டாத சுகவனர் சோலைவெற்பில்
தனித்தனி நாம்பிரிந் தான்மய லாமொவ் றிதுசின்னதமும்

இனித்த வுரையுங் கிரீடையு மில்லவென் றேபதியும்
கனித்துவர் வாய்மயி லுந்தேர்வர் செய்யக் கடவதென்னே. (௯௫)

இத்தனைமலர்களா லிக்குச்சம் முடிவுபெற்றதெனல்.

கறைதவிர்ந்த பொதுவியல்பாற் கனத்னநா யகிகளிலக் கணமு மற்றும்
முறையுமைந்த மலரிதொன் று முனமலர்ந்த விரண்டுமெனு மூன்று பூவால்
துறைசிறந்த முதற்குச்சந் துலங்கவலங் கரித்தனமத் தொன்னூ லொப்ப
மறைவிலின்ப மலியிரண்டா வதுகுச்சந் தனையினிநாம் வகுப்பா மன்றே. (௯௬)

௯-வது மலர் முற்றும்.
முதலாவதுகுச்சம் முற்றிற்று.
ஆகச் செய்யுள் - க௦ள்

இரண்டாவது குச்சம்.

அஷ்டவிதநாயகிகளின் பெயர்.

தினமகிழ்கூர் சுவாதீன பதிகையொடு வாசகசச் சிகையே யன்றிக்
கனவிரகோற் கண்டிதைவிப் பிரலத்தை கண்டிதைபொற் கலச நாலுங்
தனகலகாந் தரிதைபுரோ டிதபதிகை மலர்ந்தொசிந்த தளிர்ப்பூங் கொம்பர்
அனவபிசா ரிகையிவர்மற் றட்டவித நாயகிக ளாவர் மாதோ. (௧)

சுவாதீனபதிகாநாயகியினிலக்கணமும், அவள் குணங்களும்.

பகலிரவுந் தனதுமன தறிந்துசொன்ன படிநடக்கும் பதிவாய்ந் துள்ளாள்
சுகமருவுஞ் சுவாதீன பதிகையென்ப ரவட்குமலர்த் தோட்டஞ் சுற்றல்
புகழ்மதனன் களிக்கவிழாப் புரிதன்மத மகங்கார மூணல் பின்னும்
மிகநினையுங் காரியமவ் விதமுடித்தல் குணங்களென விளங்கு மன்றே. (௨)

முத்தாசுவாதீனபதிகைக்கிலக்கியம். தலைவிசகியொடு சொல்லியது.

முலையிற் பருமையு மூரலிற் காந்தியும் மோகவிழி
வலையிற் குடிலமு மாடலிற் பாடலில் வல்லமையும்
இலையெற் கெனினு மிமையாமற் பார்ப்ப னெனைக்கொழுநன்
மிலைசொற் சுகவனர் வெற்பணங் கேயென்ன விந்தையிதே. (௩)

மத்தியாசுவாதீன பதிகைக்கிலக்கியம். தலைவிசகியொடு சொல்லியது.

தடமா முலைதொடு தற்கும் பலசர சத்தினுக்கும்
இடமே கொடாதுடை நானிறுக் கிக்கொண் டிடர்செயினும்

திடநா யகனன் பொடுவேண் டுவனெனைச் சீறியெங்கும்
நீடவானி தென்ன வியப்போ சுகவனர் நாட்டணங்கே. (௪)

பிரபுடாசுவாதீனபதிகைக் கிலக்கியம். தலைவிக்குச் சகிசொல்லியது.

முகநகை வாய்கண் மொழிமுலை மற்று முறையினெத்து
மிகவளர் மோகக் கனியா நினையன்றி வேறுளவெம்
மகளிரை யுங்கன வூடுமெண் ணுதுன் வழியொழுகித்
திகழ்பதி யோடென்ன பேதஞ் சுகவனர் சேலமின்னே. (௫)

பாதியாசுவாதீனபதிகைக்கிலக்கியம். தலைவிசகியொடு சொல்லியது.

முனைவேல் விழிமட வார்பலர் தன்மனை மொய்த்துலவப்
புனைமேடை திண்ணை புறமுன்றி லாயம் பொழில்புகினும்
எனையேயவ் வல்லபன் பார்க்கின் றனனிது வென்னவிந்தை
வினைதீர் முனிவர் பரவுஞ் சுகவனர் வெற்பணங்கே. (௬)

சாமானியாசுவாதீனபதிகைக் கிலக்கியம். தலைவிசகியொடுசொல்லியது.

மீனேர் விழிமட வார்மனை தோறு மிருந்திருக்கத்
தானெனைக் கூக் கோக குருவென் றெனையத் தலைவனென்னி
மானே யெனப்பொன் மணிபெய்து தொண்டுசெய் வானிதென்ன
நானேமெச் சிக்கொள்ள வாமோ சுகவனர் நாட்டணங்கே. (௭)

௧-வது மலர்முற்றும்.

வாசகசச்சிகாநாயகியி னிலக்கணமும், அவள் குணங்களும்.

ஆகமுற்ற வணிந்துபதி யனுகுமிப்போ தெனக்கலவிக் கானவெல்லாம்
சேகரித்து வைத்தெதிர்பார்த் திருப்பவளே வாசகசச் சிகையா மென்பர்
மேகமொத்த குழற்சகிமார் தமைப்பரிகா சித்தல்பல விதகோ ரிக்கை
தாகமுற்றுத் தூதிகளைத் தான்வினவல் முதலவவ டன்பண் பாமே. (௮)

முத்தாவாசகசச்சிகைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

சுருள்செயல் புட்பந் தொடுத்தல் வயங்கச் சுடர்திருத்தல்
பொருள்நிறைந்தட லிவற்றிற் சகிகள் புடைவிரையக்
குருநகை சற்றரும் பத்துகில் சோரவுட் கூசவன்பன்
வருவழி பார்த்து மொருமான் சுகவனர் மீண்டலத்தே. (௯)

மத்தியாவாசகசச்சிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

தொழிலைச் சகிகட்குக் காட்டலிற் புட்பந் தொடுக்குமயில்
எழிலிற் பிறரை வெலவேண்டல் போற்பணி யேந்துமன்றிப்
பழியற்ற வோவியம் பார்த்தென மெத்தப் பதிவருமவ்
வழியுற்று நோக்குஞ் சுகவனர் வெற்பின் மதனகவே. (௧௦)

பிரபுடாவாசகசச்சிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

நறைகுழ லாட்டி நகைதுகில் பூட்டி நறுங்களப
நிறைமலர் கஞ்சன மெல்லா மமைத்து நிமிர்படுக்கை
அறைகமழ் சண்பகத் தால்வேய்ந் தெனத்தன் னணிகவுற்
றிறைவரல் பார்க்குஞ் சுகவனர் வெற்பி னிளங்குயிலே. (௧௧)

பரகீயாவாசகசச்சிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

அத்தையைத் தூங்கவைத் துத்திபத் தைக்கடி தாங்கவித்தோர்
தத்தைமுன் மேடைப் புறவொலி காட்டித் தனிப்புறண்டு
மெத்தையி லோலை யசைந்திடச் சுற்றி மிகத்தடவி
எத்தயற் சோரனைப் பார்க்குஞ் சுகவன ரின்புறத்தே. (௧[illegible])

சாமானியாவாசகசச்சிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

கச்சு நெகிழ்க்கக்கைக் காப்பும்பிற் கொங்கை களைப்பிடிக்க
மெச்சு கடுக்கனுஞ் செவ்விதழ்த் தேனுன்ன மேற்சாமு
மச்சுத லெண்ணி மணம்பூசி யன்ப ருளமயங்க
நச்சுற்று கண்ணி யிருந்தாள் சுகவனர் நாட்டிடத்தே. (௧௩)

உ-வது மலர்முற்றும்.

விரகோற்கண்டிதாநாயகியி னிலக்கணமும், அவள் குணங்களும்.

குறியிடமுற் றிதுவரையிற் கொழுநனிங்கே யடுத்திலனே கூடற் கென்று
செறிவிரகத் தோடுசிந்திப் பவள்விரகோற் கண்டிதையாந் தேக நைதல்
அறிவறுகொட் டாவிவிட லழல்வருந்த னெடுங்கவ்வி யாட்டு றுமை
வறியளெனப் பாங்கிகள்பான் மனத்துயர்கூ றுதன்முதலம் மயில்பண் பாமே. (௧௪)

முத்தாவிரகோற்கண்டிதைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

பதியுற்றி லானெவட் கூடினன் கொல்லெனப் பன்னு மின்று
மெதிர்சொற் சொலாதுறும் நாண்மிக் குயிர்க்கு மிலுப்பை மல
ரதின்மெய்க் கவுள்வெளுக் கப்புறம் பார்த்தில ளாய்விழி நீர்
முதிரத் தளருஞ் சுகவனர் வெற்பினெர் மொய் குழலே. (௧௫)

மத்தியாவிரகோற்கண்டிதைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

[illegible]புழைத்தில ளோமின் னழைத்து மிருட்கஞ்சி யண்ணிலனே
[illegible]ழைத்தெவள் பாற்சிக்கி னானோ மன்னென்று பிதற்றியிரு
[illegible]னமுப்பொரி பூந்துகள் விழ்ந்தெனக் கண்புனல் கூர்தரச்செய்
[illegible]மைப்பது மக்கைச் சுகவனர் வெற்புற்ற தோர்குயிலே. (௧௬)

பிரபுடாவிரகோற்கண்டிதைக்கிலக்கியம். தலைவிசொல்லியது.

[illegible]ய விராத்திரி நீயேயெற் கன்னை கடினவிருள்
[illegible] பிசாமரங் காணிங்க ளேகினை நீடிசைகூர்
[illegible]யே யியிர்புகர் நீயே சகியன்ப னெய்திலனென்
வாயே மலர்ந்து சுகவனர் நாட்டென்புன் மாற்றுமினே. (௧௭)

பரகீயாவிரகோற்கண்டிதைக்கிலக்கியம். தலைவிசொல்லியது.

வனம்புகுந் தும்புய னீர்த்துளி மூழ்கியும் மாமலரால்
அனங்கனைப் பூசித்தும் வெட்கத்தைத் தானம தாகவிட்டுத்
தனக்கனி யுற்றும் விழிப்பாம் விரதந் தனைத்தொடுத்தேன்
[illegible]றுதி யன்பன் சுகவனர் வெற்பினிங் கெய்திலனே. (௧௮)

சாமானியாவிரகோற்கண்டிதைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

[illegible]கப் பிரிய னிதுவரை யேனிங் கடைந்திலன்மற்
றெந்தச் சிறுக்கி யகப்படுத்தினளோ பொன் னெலாமவட்குச்
சிந்தத் துணியினென் செய்வேனென் றுள்ளந் திகைத்துருந்தாள்
சந்தச் சுகவனர் வெற்பொர் பெண் மையலிற் கட்புனலே. (௧௯)

௩-வது மலர் முற்றும்.

விப்பிரலத்தாநாயகியினிலக்கணமும், அவள் குணங்களும்.

செப்பியசார் படைந்துபதி வாராமையினிப் படிமோசஞ் செய்தானேயென்
றொப்பிலதா மனத்துயர முழப்பவள்விப் பிரலத்தை யுணர்த்தன் றூட்கு
மெய்ப்பொருவே தனைநெடுமூச் செறிதல்சகி தனைமுனிதல் விரகங் கூர்தன்
மைப்படிவாள் விழிவழிநீர் மருவுதன்மூர்ச் சித்தலின்ன வகைப்பண் பாமே. (௨௦)

முத்தாவிப்பிரலத்தைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

பாங்கியர் தப்பு மொழியானி குஞ்சம் படர்ந்துபதி
ஆங்கில னென்பது கண்டுற நீங்க வறிவிலளாய்த்

தேங்கிய கள்ளுண் வண்டென்ன மருண்டு திசைதொறுமோர்
பூங்கிளி நோக்குஞ் சுகவன நாதர் பொருப்பிடத்தே.

மத்தியாவிப்பிரலத்தைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

உற்றே நிகுஞ்சத் தொருவரு மின்மை யுணர்த்துயிர்ப்பாற்
பொற்றோ ளிதழ்வதங் கப்பாதிப் பற்பதி பூஞ்சுருளுஞ்
சற்றே திறந்தகட் பார்வையும் வார்த்தைத் தழுதழுப்பும்
பெற்றே சுகவனர் வெற்பினின் றுளொரு பெண்மறந்தே.

பிரபுடாவிப்பிரலத்தைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

குறிவழி னெய்தியங் கன்பனி லாமையிற் கூர்மயலே
யறிசகி மார்க்குஞ் சொலவில்லைத் தூது மனுப்பவில்லை
மறிமருள் கண்ணி புறம்பார்த்தி டாதலர் வாளிபொறாப்
பொறிமத னைப்பண் டெரித்த சுகவனர்ப் பேர்ற்றினளே.

பரகீயாவிப்பிரலத்தைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

நாணு நதியைக் கடந்துசர்ப் பத்தை நடுமிதித்து
மாணு விருடீனை யாகக் குறிவையின் வந்துமன்பற்
காணுமை யால்வின் னிடியைவெங் கூற்றின் கடாவொலியாப்
பேணுமின் றுளச் சுகவனர் வெற்பொரு பெண்மெலிந்தே.

சாமானியாவிப்பிரலத்தைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

காமா துரனை வோரையு மெத்துங் கபடியிவ
ளேமா றினளொரு தூதிசொல் லாலென் றிசைந்தபுதர்
தாமா வறியவன் டாம்விழி காட்டிக் கவிர்க்கைகொட்டிப்
பூமா முறுவல் சுகவனர் வெற்பிற் புரிந்ததுவே.

ஈ-வது மலர் முற்றும்.

கண்டிதாநாயகியினிலக்கணமும், அவள் குணங்களும்.

அயல்வனிதை தனைப்புணர்ந்த வடையாளந் துடனுதயத் தலைவ னின்ற
நயபதியை மிகமுனியு நாயகிகண் டிதைகுணங்க ளுடும் காலை
இயல்பொருளி லுரைபகர்த லின்னலொடு தனித்திடுமூச் செறிதல் வாளா
உயர்புகிய சித்திரமொத் துறுதல்கண்ணீர் கொளல்முதலென் றுணர்த்த லாமே. ()

முத்தாகண்டிதைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

கலசக் குறிகடன் மார்பிடைத் தோன்றுவ காண்பனெனச்
சலசக்கை யாற்சொந்த நாயகன் றன்விழி தான்மறைக்கக்
குலபத் தினிவிளை யாட்டிது வென்றிளங் கொண்டுநின்றுள்
புலரிப் பொழுதிற் சுகவன நாதர் பொருப்பிடத்தே. (௨௭)

மத்தியாகண்டிதைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

காலை யொருத்தி சுகவனர் வெற்பிற்றன் கொண்கனெஞ்சி
லிதர தனக்குறி கண்டெதி ரொன்று மியம்பிலள்பின்
பதறி யுயிர்த்திலள் பானு வுதய பூருவமதில்
புதன மிலக்குதல் போலக்கண் ணீர வடித்தனளே. (௨௮)

பிரபுடாகண்டிதைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

அவ்வியு மான்முக குங்கும நெற்றி யணிந்துதயந்
தூன்வியு நாயக னைக்கண் டுயிர்ப்பதுவன் சொற்றவிர்த்தோர்
பின்னிது மங்கை மென்னச் சுகவனர் வெற்பிலவன்
றன்னியல் காணச் சிகைக்கண் முடியைத் தந்தனளே. (௨௯)

பரகீயாகண்டிதைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

மாற்றவ டாயத் தணிதோய் கழுத்தொடு வானுதயத்
தேற்ற பதிவரக் கண்டய லோர்க்கஞ்சி யேகடுஞ்சொற்
சாற்றல ளாய்க்கட் புருவ்விரற் கொண்டுமிற் சார்ந்தசகி
மேற்றெளித் தாண்மைப் சுகவனர் வெற்பொரு மெல்லியலே. (௩௦)

சாமானியாகண்டிதைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

சேர்த்திடு கொங்கை யுதயத்துன் மார்பிற் றெரியுதடா
பார்த்திட வேடிக்கை யாயெனக் கிந்த பணைத்தவிரப்
பூர்த்தி யுடன்மணி யொன்றரு ளென்றொரு பூவையன்ப
னேர்த்திரு வாழி பறித்தாள் சுகவனர் நீள்நிலத்தே. (௩௧)

ஈ-வது மலர் முற்றும்.

கலகாந்தரிதாநாயகியி னிலக்கணமும், அவள் குணங்களும்.

அன்பனைவெஞ் சினத்தாலென் றுதுகிந்தித் தவமானித் தகற்றிச் சென்ற
பின்புகுழைந் தாகுலிக்கும் பேதைகலகாந்தரிதை பெருமூச் சிடு

வன்பிரமை பரிதாப மதனாவே தனையழுகை நகைக்கா காச்சொல்
என்பமுத லானவைமற் றிவள்குணங்க ளாகவெடுத் திசைப்பர் மேலோர். (௩௨)

முத்தாகலகாந்தரிதைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

சினந்தேகு நாதன்பின் சென்றுப சாரஞ் செயாடனது
மனந்தேர் சகிமுத லோர்க்குவெட் கத்தினவ் வாறுசொலாள்
கனந்தோய் சுகவனர் நாட்டிளங் கால்பொரக் கட்புனல்கொண்
டனந்தாழ் சிறுநடை மின்படுக் கைக்கு ளயர்குவளே. (௩௩)

மத்தியாகலகாந்தரிதைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

இடர்சகி மார்க்குச் சொலாவிடிற் றீருவ தில்லைசொல்ல
மடநெடு வெட்கம் விடாதென்செய் வோமென்ன வல்லவனைத்
தொடர்கல கஞ்சொல வன்னவர் பாற்சென் றிருஞ் சொல்கிலளாய்
உடனெதிர் சென்னி வனைத்தாள் சுகவன னுவஞ்சியே. (௩௪)

பிரபுடாகலகாந்தரிதைக்கிலக்கியம், கவிக்கூற்று.

வாதுக்கிங் கேன்மட்டி வாயே தானிந்தனை வாள்விழிகா
ளேதுக்கெங் கோன்முன் சிவந்தீர்கை காள்விரைக் தேன்கலரீ
கீதித்தப் பாக வினைத்தீர்கன் றீனர் நினைகுவதோ
சோதிச் சுகவனர் நாட்டென் றுருகுயில் சோர்ந்தனளே. (௩௫)

பரகீயாகலகாந்தரிதைக்கிலக்கியம். தலைவிசொல்லியது.

தயிரிய பந்தயம் போயிற்றன் றேவெட்கஞ் சாய்ந்ததுற்றே
செயிரெழ நொந்தனர் வாய்க்கால்க ளான திரைநதிகள்
உயிரினு மன்பனைப் போபோவென் றேன்சினந் துள்ளதன்றே
பயில்விதி யின்பயன் யார்க்குஞ் சுகவனர் பாரிடத்தே. (௩௬)

சாமானியாகலகாந்தரிதைக்கிலக்கியம். தலைவி சொல்லியது.

உயர்பொற் குவிபல தந்துஞ் சுகவன னூரிலென்பாற்
றயவுற்றுச் சம்பள மில்லாமற் சேவகத் தன்மைசெய்த
நயசித் தசன்பிழை யொன்றேன் பொறுகின்று நான்சினந்தேன்
வயதுச் சிறிக்கிகட் கையோ பிடரின் மதியுண்மையே. (௩௭)

௪ - வது மலர் முற்றும்.

புரோடிதபதிகாநாயகியினிலக்கணமும், அவள் குணங்களும்.

தனதுநகர் விடுத்துமறு தலத்தினிற் புசன் றுறைந்தசொந்தத் தலைவன் றன்னை
மனதுதனி னினைத்துருகி மழைமுகிற்கா ணுமயில்போல் வருந்தா நின்ற
அனநிகருந் நடையுடைய வரிவைபுரோ டிதபதிகை யவத்தை பத்தும்
பனகபணங் கடிதடவப் பைந்தொடிதன் குணங்களெனப் பகரலாமே. (௩௮)

முத்தாபுரோடிதபதிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

அல்லல் சகிகட் குணர்த்தாள்வைப் பாசி யணையடுத்து
மெல்ல வதிற்றுயி லாள்வெள்கிக் கட்புனல் விஞ்சவிடாள்
சொல்லு மடமிறுக் காள்புத முனிச் சுகவனரூர்
வில்லவி பெண்ணமுத்தை மன்மத னேற்றி வான்மதித்தே. (௩௯)

மத்தியாபுரோடிதபதிகைக்கிலக்கியம். தலைவிசகியை வினவுதல்.

பண்டுன் வேயில் வினையரை ஞான்கதில் பார்க்கினிசை
வண்டுமூல் வேனிலில் வேறுகத் தேன்றிய வாறென்னசொல்
மிண்டு வணங்கும் சுகவன நாயகர் வெற்பின்மிசைச்
சென்டு வருந்தத் திரண்டெழு பூமுலைத் தேன்மொழியே. (௪௰)

பிரபுடாபுரோடிதபதிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

முத்தா ரமுமரை ஞாலுங் கமல முகிழ்வடமும்
பத்தா நடத்தவன் றேயின் னடந்தன் பாசிபந்து
சத்தா முயிருள தோவில தோவெனத் தாதறிய
வித்தாரி முன்கை சுகவனர் வெற்பில் விரைந்துற்றதே. (௪௧)

பரகீயாபுரோடிதபதிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

அம்மாமி நல்கம் புப்பூவைப் பார்ப்ப லல்றுதொடாள்
எம்மாய மோர்வெம் றிரங்குநங் கைக்கு மெதிர்புகலாள்
விம்மா விதுவையர் சொற்கு மனத்துள் விடைகொடுப்பள்
சும்மா சுகவனர் நாட்டுயிர்க் காள்வஞ்சி சோர்ந்தஞ்சியே. (௪௨)

சாமானியபுரோடிதபதிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

அன்புறும் மீதி லுடையரி னிவளென் றறிந்துநன்பின்
பின்பு தனங்க ளனந்த முதவப் பெறுவதென்னித்
தென்புயர் கண்ணின் மினகுரைத் திட்டுச் சிமிட்டி நின்று
மென்புனல் காட்டுந் தெருவிற்சுகவனர் வெற்பொரின்னே. (௪௩)

௫ - வது மலர் முற்றும்.

அபிசாரிகாநாயகியினிலக்கணமும், அவள் குணங்களும்.

தனைத்தலைவ னனுசரிக்கத் தானவனை யனுசரிக்கத் தகுந்த செய்வாள்
நினைத்தவபி சாரிகையந் நேரங்கட் கேற்றவசரி நிறைத்தல் சங்கை
கனத்தபதி வலிகபட மரியவினை முயற்சியைத்தக் கன்னி பண்பாம்
அனத்தைநிகர் சுவீயைபர கீயையபி சாரிகைகட் கற்ற மொன்றே. (சச)

முத்தாபி சாரிகைக்கிலக்கியம். தலைவிக்குச் சகிசொல்லியது.

மேக கணிதன் பயண நிமித்தம் விளக்கமின்றுந்
தோகை யிருடுறந் தாள்சுவர்க் கோழி சுபமொழித்த
நாக ரிகநிகுஞ் சஞ்செலற் கீது நலசமயம்
வாகர் சுகவனர் வெற்பணங் கேயெழு வாய்மகிழ்ந்தே.

மத்தியாபிசாரிகைக் கிலக்கியம். தலைவி தோழியொடு சொல்லியது.

நாக மிதித்து வருவாயேன் பொற்புய நண்பவொவ்வாய்
மேக விடிக்குமங் கஞ்சாயிங் கென்சொல் வெருத்துமுக
கோகன கத்தைத் திருப்புவை யென்செய் குதிதற்கு
மாகர் துதிக்குஞ் சுகவன நாதர் வரைமயிலே.

பிரபுடாபிசாரிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

தனபார நின்னிடை தாங்கா திருளிற் றனிரடியால்
அனமேயெவ் வாறுசெல் வாயென்ற பாங்கிய யாயிழைபார்த்
தெனதா மனோரத முங்காம பாகனு மிங்கிருக்கப்
பினரேது தாழ்வு சுகவனர் நாட்டெனப் பேசினளே. (சரு)

பரகீயாபிசாரிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

இரவே பகல்புய லேகதிர் வல்லிரு ளேயொளிவெங்
கரவா கியவழி யேமார்க்கங் காடுக ளேபடுக்கை
தரநீல மெத்தை யுடைமுந்தி யேயெனத் தான்றிரிவள்
விரகா னலத்தி னொருத்தி சுகவனர் வெற்பிடத்தே. (சஅ)

சாமானியாபிசாரிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

பரிபுர மாட வளைகள்பண் பாடப் பணைத்தமுலை
சரிசரி யென்று குலுங்கவுல் லாசத் தனிநடைபெற்
றரியபொன் னாசை பிடித்தந்த நண்ப னுறையுள்வந்தாள்
அரிய சுகவனர் வெற்பி லொருத்தி யனநிகர்த்தே. (சகூ)

சந்திரிகாபிசாரிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

கலைமதி தோன்றிய போதினிற் றானுங் கலைமதிபெற்
றிலைதிகழ் புன்னை எனப் பனிருக்கு மிடங்குறித்து
மலைமுலை யேந்தி கெடுமா லெனும்படி வந்தனளால்
அலைமதி சூடுஞ் சுகவன நாத ரணிவெற்பினே. (ருo)

திவாபிசாரிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

நதியா னிலைநாற் படிக்கே விழாவணி பார்த்துவர
விதிமுறை யாருஞ் செலும்போது தாமும் விரைந்துடன்போ
யதிக வனுநதி விருப்புற போதப்பின்னின் முடினரோர்
மதிமுக மெலும்பு மானுஞ் சுகவனர் மண்டலத்தே. (ருக)

நாயகிகளின் விரிதொகை.

முதலெடுத்த நாயகிகள் பதினாறையுந்திறத்தான் முறையேயிந்த
விதமடுத்த பெண்மர்களாய் விளங்குமிரவ் வாறுதொகை விரிக்குங் காலை
இயம்பிடுத்த நூற்றிருபத் தெண்மருத்த மாதிகுண வியைபா லன்னோர்
அதிசுற்று முலகின்முன் னூற் றெண்பத்து நால்வர்களா யோங்கு வாரே. (ருஉ)

இதுவுமது

இத்தகைய வினைத்திவ்வி யாதிபே தத்தாலா யிரத்து நூற்றைம்
பத்திருவ ரஞ்சாதி பேதத்தாற் றொகைகிடைப்பற் பலராய் நிற்பர்
அத்தகைய சுவாதீன பதிகாதி பேதமுத்தைக் கமையா வேனும்
உத்தமமுன் மூன்றுளவென் றுணர்த்துமென்பர் சிலர்துகொண் டுரைத்தா மன்றே.

அ-வது மலர்முற்றும்.

இன்னுஞ் சில நாயகிகள் வருமாறு.

இன்னவிந நாயகிக ளொவ்வொருத்தும் பந்த மொன்று மிலராயின்னும்
பன்னரிய பிரவத்சற் பதிகையென்றுஞ் சமாகச்சற் பதிகை யென்றும்
வன்னமுலை நாயகிகள் மற்றிருவ ருளரென்பர் வடநூல் வல்லோர்
அன்னவர்த மிலக்கணமும் மனைமகுணமு மினிவிவரித் தறைதுமன்றோ. (ருச)

பிரவச்சற்பதிகாநாயகியினிலக்கணமும், அவள் குணங்களும்.

அக்கணத்தி லூர்ப்பயண மதுசெயதிச் சயித்தபதி யணங்கே நீங்காப்
பக்கமுற்ற பிரவத்சற் பதிகையினந் துயர்மருண்ட பார்வையாயம்
மிக்கடுத்த மூர்ச்சையெரு துசாமிட நிறுவிபசொல் லென்னும் போலும்
வைக்கையற்கண் ணிரியபணந் தடைக்குறியின் னவவன் மீல்வருபண் பாமே. (ருரு)

முத்தாபிரவச்சற்பதிகைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

தலைவர் பயணஞ் சொலவுட னேயுட் டளர்கின்னாய்
அலைமான் னொடிமுகம் பாதி வளைக்க வதுதெரிந்து
நிலையங் கவன்பிரி யாதச் சுகவனர் நீள்வரையின்
முலையொக் கிடக்குயில் போற்சகி நாவின் முழுங்கினளே. (நசு)

மத்தியாபிரவச்சற்பதிகைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

அயல்போ வதனைச் சுகவனர் வெற்ப னடுத்துணர்ந்தக்
கயலேர் விழிப்புனல் காட்டா டடைச்சொற் களைப்புகல்லாள்
இயல்பா முயிர்ப்புங்கொ ளாடன் றலைபெழுத் தீதெனுமச்
செயல்போல நெற்றியைத் தொட்டா ளடிக்கடிச் சேயிழையே. (நஎ)

பிரபுடாபிரவச்சற்பதிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

பயணசித் தந்தையன் பின்சொல் வெள்ளிலைப் பாகுதவித்
தயவிருக் கட்டுமுற் றும்போய் வருக தடம்புயவென்
இயல்சுபச் செய்தி யினிக்கேட்பை யிவ்வள வேயெனநன்
னயனுறத் தானறி வித்தாள் சுகவனர் நாட்டணங்கே. (நஅ)

பரகீயாபிரவச்சற்பதிகைக் கிலக்கியம். தலைவி தலைவற்கூறிச் சொல்லியது.

மாமணக் கேள்வற் றரும்பாக்கி னேனைத் தனைமணுக்கு
நாமமிட் டேனெறி கெட்டே னுனைநம்பி நான்பயணம்
நீமதித் தாய்விடு மாவூழ் சுகவனர் நீள்வரையோய்
காமவெப் பூடு விழறகு மித்தக் கசட்டுடற்கே. (நகூ)

சாமானியாபிரவச்சற்பதிகைக் கிலக்கியம், கவிக்கூற்று.

அகல்வேனென் றன்பன் சொலநாத வெண்மெய் யதன்முனெய்த்
மிகவே வளைகை நழுவின பார்கின் விரலணியும்
புகலா மிதிலென் றவன்மோ திரத்தையப் போதுமெத்திக்
கசநேரு நோக்கி சுகவனர் வெற்பித் கவர்ந்தனளே. (சய)

க - வது மலர் முற்றும்.

சமாகச்சற்பதிகாநாயகியி னிலக்கணமும், அவள் குணங்களும்.

பதிமறுதே சத்திருந்து வரக்கண்டாள் சமாகச்சற் பதிகை யாமத்
ததியெழுபே ருவகைபுள கதிசயநோக் கொடுவிரக சந்தி முரல்
அதிவிதமா முன்னுரைபா ராட்டன்முக மலர்ச்சியொடு மகிழ்வு முமைம
எதிர்தருமா னந்தவிழிப் புனல்குறிப்பு முடிதன்முத லிவள்பண் பாமே. (சக)

முத்தாசமாகச்சற்பதிகைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

இத்தனை நாட்செல்லும் வாராத தென்னின்ன மென்றிரங்கும்
அத்தகி யன்பன் புகழுலை வேர்வை படியலம்புஞ்
சுத்தனை னீரொனத் தந்து நகைவெண் டுளரினர்ச்சித்
துத்தமி சேக்கை சுகவனர் வெற்பிடத் துற்றனளே. (சஉ)

மத்தியாசமாகச்சற்பதிகைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

ஆரத் திருப்பு திரைக் கண்டவுடன் தாண்டவன்மிக்
சேரத் துயிலொழித் தேகத் துடிப்ப புருந்திரண்டு
நேரொத்த தூலைசை யத்தரி யாது நிறம்புனைசிங்
காரப்பொற் பாவை கொத்தாள் சுகவனர் கானமின்னே. (சங)

பிரபுடாசமாகச் சற்பதிகைக்கிலக்கியம். வினாவிடை.

தனமிசை பொற்புங் கனிமரு ளேனுங் கழுந்த சாயமிகழ்
அனல்நகை யும்பெற நேர்பதி தந்ததென் சொல்லுகேள்
அருநடை யின்னே மொழியம் புயமதிக் கானமென்னை
இனிமை மணந்தன் சுகவனர் வெற்பிறை யிந்தனனே. (சச)

பரகீயாசமாகச் சற்பதிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

வருதலை வன்மிறகு வூடேகத் தன்மனை வாய்க்கதவின்
அருகினின் வந்தொந்த சரிக்தங்கு ளார்சொற்கா டாதசொல்லி
வெருவற நோக்கி விரசக் கனவினை வேர்வைபெனும்
ஒருகட லாலவித் திட்டாள் சுகவன ருர்வருந்தியே. (சரு)

சாமானியசமாகச்சற்பதிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

வந்திடு நேய கொதிர்போய் பெய்போற்கன் மழைபொழியத்
தந்திர மாயுழைத் தின்னாக்கி மெத்தை தனியிருத்திப்
புந்தி மகிழும் படிசெய்து மெள்ளப் பொருண்முடிப்பைச்
சிந்தி விடாதுகைக் கொண்டாள் சுகவனர் சேலமின்னே. (சசு)

சு-வது மலர் முற்றும்.

சுவினதிகளினிலக்கணமும், அவர் குணங்களும்.

அருமையொடு மிகநேசித் தகமகிழும் படியோர யகியின் பக்கம்
மருவியுறை பவள்சகியாம் வசனமுப லம்பனம்பின் வழாத சிட்சை
வெருவில்பரி காசமவள் குணநடாது செலந்தருந்த மின்னுத் தூதி.
பருவவிர கந்தெரியப் படித்தனுஞ்சேர்க் குதலுமிவள் பண்பா மன்றே. (சஎ)

அலங்கரித்தலுக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

வகைவகை கோல முலைக்கிடும் போது மஞ்ஞைவிரற்
றகையுயிர் பாய்வன போலவன் கைபை சகிபெழுக
நகைகொ டகட்டிச் சுகவனர் வெற்பினன் னீங்கைகண்ணின்
முகைவிரிப்பாலிகை யாலடித் தாளொரு மோகினியே. (௬௯)

உபாலம்பனத்துக்கிலக்கியம். தலைவியைச் சகிவினவுதல்.

பருவ மழையி னுலகந் தழைக்கும் படிவருங்கார்
பொருவ வுனதுளம் பூரிக்கச் செய்யும் புமானிடத்தில்
கருணையி லாதிருக் கின்றனை யந்தக் கரணமென்னே
வருண குடில சுகவன நாதர் வரையணங்கே. (௭௦)

சிட்டிடக்கிலக்கியம். தலைவிக்குச்சகிசொல்லியது.

சுகமணை வாளனைத் தேடிப் பொழிற்புதர் துன்னுவையேல்
பகலனி கோடிபண் பாடிச் சுழலும் படரிரவில்
திகழும் நேகச கோரத் திரளிவை தேர்ந்துசெல்வாய்
மகபதி போற்றுஞ் சுகவன நாதர் வரைமயிலே. (௭௦)

சகிகள்நாயகியைப்பரிகசித்தலுக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

பலவு மெழுதி யுளகித் திரப்பொற் படத்தொருபால்
குலவ சுகவன நாத ருருவுங் குறித்தமைத்து
மெல்லிவர் யாரென் றிதுவேயர் கேட்கவுந் தெவ்வக்கைத்
தலர்விழி யால்விடை தந்தாண் மகிழ்ந்துசொர் ணாம்பிகையே. (௭௧)

நாயகிநாயகனைப்பரிகசித்தலுக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

சூதாட லிற்றன் பணிகோன் டறுக்கச் சுகவனநன்
னாதா வெடுத்த தருள்சத் தியத்துக்கு நாணுவையோ
நீதா னனல்விழி கொண்டாய்வெம் பாம்பொடு நீர்தரித்தாய்
ஆதார மேயவை யென்றுள் சிரித்துச்சொர் ணாம்பிகையே. (௭௨)

விரகந்தெரிவித்தலுக்கிலக்கியம். நாயகனுக்குத் தூதி சொல்லியது.

பங்கய னெங்குமி லங்க வருந்திப் படைத்தகுல
நங்கை யெனும்பெருந் தீபங் கடைத்திசை நண்ணியதால்
சங்கை தவிர்ந்தெழில் பொங்கநின் னேய தயிலநிறை
வெங்கய தங்க ணிறைந்தசுஞ் சுகவனர் வெற்பரசே. (௭௩)

சேர்த்தலுக்கிலக்கியம். நாயகனுக்குத்தூதிசொல்லியது.

சரசந் தெரிபவர் மெச்சு மிராவந் தத்துசுரும்பின்
திரளென் றிடவிரு ளெங்கும் வளர்ந்தது தேர்ந்திளைஞர்
விரகங் கொளக்கண் விற்பூட்டி னன்மத வேள்விரைந்து
பரவுஞ் சுகவனர் வெற்போய்செய் வாய்செய் பவைகளையே. (௭௪)

௧௧-வது மலர்முற்றும்.

இத்தனைமலர்களாலிக்குச்சம் முடிவுபெற்றதெனல்.

எட்டுவித நாயகிக விலக்கணமும் பின்னிருவ ரியல்புமபத்து
மட்டுவிரி மலராக மற்றவைமந்த பலவுமொரு மலரேயாகக்
கட்டுளவட் பதினொருக் கவிரண்டாங் குச்சமதைக் கவினச்செய்தாம்
கெட்டுவரிப் புவிமதிக்க நிறைமூன்றாங் குச்சமினி திகழ்த்து வோமால். (௭௫)

இரண்டாவது குச்சம் முற்றும்.

ஆகச்செய்யுள் ௧௭௫.

உ

சிவமயம்.

மூன்றாவது குச்சம்.

நாயகர்களிலக்கணாரம்பம்.

வளமைதிகழ் சேலநகர் வளர்சுக வனேசர்திரு மலர்த்தாள் போற்றி
இளமுறுவ னாயகிக ளிலக்கணமு முட்பிரிவி னியல்பு மேனை
யளபலவு மிரண்டுகுச்சத் துரைத்திவற்றி னினியவர்கட் குரிய நாய
கனவவணி நாயகர்பே தமுமிலக்க ணமும்பிறவுந் தகவிற் சொல்வாம். (க)

நாயகர்பேதமும் பதியினிலக்கணமும் அப்பதியின் பேதமும்.

நாயகர்கள் பதியுமுப பதியுநல்வை சிகனுமென மூவ
ராயமைவ ரங்கவர்க்கு ளுரியபதி விதிமுறைவேட் டவனு மன்னோன்
ஏயவனு கூலனெனுந் தக்கிணனென் றுந்திருட்ட னென்று மேனைத்
தாயசட னென்றுமிபோ னான்குவகைப் படுமென்பர் தொன்னூல் வல்லோர். (உ)

பதிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

அதிவே னிலனுஞ்சொர் ணாம்பிகை மேனிகன் றுறுவப்ப
மதியே யமுத கதிரவி சுனது மணிப்படத்தாற்
புதிதா நிழலினை வாசுகி யேகுடை போற்புரிவான்
நதியே புனறுனி யென்னுஞ் சுகவன் நாயகனே. (௩)

அனுகூலதக்ஷிண நாயகர்களின் இலக்கணம்.

கலகமதர் விழிப்பரமங் கையர் கடமைச் சொப்பனந்தநுங் கருதா தென்று
குலமனைவி மீதிலன்பு கூர்ந்திருக்குங் காந்தனனு கூல னாகும்
பலதருண நாயகிகள் பாலுமொன்று போதிமிரியம் படைத்து நிற்போன்
உலகுபுகழ் தக்ஷிணனென் றுரைப்பர்மற்றோ ரியல்புமெடுத் தாய்ந்துபாமே. (௪)

அனுகூலநாயகனுக்கிலக்கியம். தலைவன் சொல்லியது.

தரையே மிருது வடைபானு வேகஞ் சசிமொளிர்
விரைபாதை யேகுன் றுதிதென்ற லேயுடல் வேர்வைதனி
யுரைசோலை யேயணித் தாவாய் சுகவன ரூர்முலைமால்
வரைநா யகியெழுந் தாண்மலர் கொய்து வருவதற்கே. (௫)

தக்ஷிணநாயகனுக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

சித்தச னுந்தொட ரித்தனை மாதர் திரளிலெவ்வா
றொத்த சமரச பார்வைவைப் பேனென் றொருபுருடன்
முத்த நகையெழ மெய்புள கெய்த முறையினன்பாய்
அத்தர் சுகவனர் வெற்பிற்கண் மூடி யமர்ந்தனனே. (௬)

திருட்டசடநாயகர்களிலிலக்கணம்.

தவறியற்றி யிருந்துமதிற் சங்கையின்றி நாயகிமுன் சார்ந்து பின்னும்
அவள்வெறுக்கக் கண்டுமக லாதுரிமை பாராட்டி யன்பு கூர்வோன்
உவகைமிக்க திருட்டனடர்ந் தோங்குமிரு களபமுலை யுடையோர் தம்பாற்
கவடவித்தை சாதிகுங் கனசமர்த்தன் சடனெனலாங் கருதுங் காலே. (௭)

திருட்டநாயகனுக்கிலக்கியம். தலைவி சகியொடு சொல்லியது.

மணிவடந் தாலடித் தோட்டிவிட் டேயினச மானையவன்
கணிசமுற் றுலெனப் பார்த்திரும் தான்புறங் காப்பினைநான்
தனிவறத் தேடிநின் றேன்றானுந் தோடவந் தான்சிடுத்தன்
நணிபணைக் குட்படுத் தானென் சுகவனர் நாட்டணங்கே. (௮)

சடநாயகனுக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

செழுமலர் சூட்டிச் சரம்பூட்டி நானத் திலகமிட்டு
வழுவற நம்பிய மாதரை ஞானை வளஞ்செயல்போன்
முழுதிருவாணத் தொடுஅள்ளச் சேலை முடியையெல்லா
விழுமிய கேள்வ னவிழ்த்தான் சுகவனர் வெற்பிடத்தே.

சடபேதங்களுமவற்றிலக்கணமும்.

விருசடனி லடங்கியவாய் மானியெனீறுஞ் சதுரனென்றும் வழங்கா நின்றோர்
இருவருள ரவர்கடமின் மானிமனா வுரோசமுள்ளோ னென்னலாகும்
கருவவுரை களிலேனுங் காட்டுதொழில் களினேனுங் கடல்சூழ் ஞாலத்
தருமைபெறு வியக்கியமுள் ளவன்சதுர னெனவுணர்ந்து மாதி நாலே. (௧௦)

மானிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

உனதுள மோவச் சிறுஞ்சொற் கனோவமு தொக்குமெனச்
சொனவுட னேர்கின் றிடாதல போய்ப்பின்னுந் துன்னிமுக
வனமலர் கோட்டிச் சுகவனர் வெற்பவன் வைகலுந்தன்
கனவிச னந்தெரி வித்தெனப் பார்த்தனள் காரிகையே. (௧௧)

வார்த்தையால்வியங்கியத்திற்கிலக்கியம். தலைவன் தலைவியை வினவுதல்.

சமனு நடுங்கு நடுவிசி யூடந் நதிக்கரையில்
கமழ்தரு சோலைசெல் கின்று யுனது களத்தெனசொல்
அயல் சுகவனர் வெற்பி னுனக்கய லானென்றன்
சமர்விழி யாயென் னினுந்துணை யாரத் தனிவழிக்கே. (௧௨)

தொழிலால் வியங்கியத்திற்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

துயிலாக வேயுறு மிச்சம்ப முத்தைக்கைக் குள்ளமைத்துப்
பயிலா துயர்ந்த பதிவிந்தை காட்டிடப் பார்த்துமணி
வெயிலார் மன்னநிலைச் சித்திரச் சூரிய விம்பமிசை
மயிலோர்கத் தூரிப்பொட் டிட்டாள் சுகவனர் மாநிலத்தே. (௧௩)

௪-வது மயிர் முற்றும்.

உபபத்திவசிக நாயகர்களின் இலக்கணம்.

வரம்புகெட மறைத்தொழுக வல்லவனே யுபபதியாம் வகுத்துப் போந்த
உரங்கொளனு கூலாதி பேதமிவ னுக்குமடுத் துள வேனும்
தரம்பரவு சட்டதுவமே முக்கியமாம் பரத்தையர்தஞ் சரச போகம்
விரும்பனின்று இன்றநுகி தா[illegible] சிகனெனலா நினைக்குங் காலே. (௧௪)

[illegible]திக்கிலக்கியம். தலைவிசொல்லியது.

அதிபயக் தாய்மை யாதுற்றுப் பார்க்கவொண் ணுறலனோ
இதிநெலிப் பாமென்ப தாலே முபுங்கற் கிடமுமில்லை
ததிபிதழ்ப் பற்குறி புட்குரல் காணைக் ககாதெனிலிப்
பதிபுடற் றேய்வொரு தோய்வோ சுகவனர் பட்டினத்தே. (௧௫)

௨-வது மலர் முற்றும்.

வைசிகனுக்கிலக்கியம். தலைவன்பாங்கனொடு சொல்லியது.

தண்டை புலம்ப வளைபம்பக் கும்ப தனந்ததும்பக்
கொண்டை குலுங்கக் குமிழ்கை காட்டிக் குலாவுமிவள்
அண்டை யிணங்குவ தேயின்பம் பொன்னிலை வாயினுமென்
பண்டைக்கூந் தண்ட சுகவன நாதர் பதிநண்பனே. (கசு)

வைசிகநாயகபேதமும் உத்தமவைசிகனிலக்கணமும்.

அத்தருவை சிகனுத்த மாதிகுணத் தால்வகைமூன் றாகத் தோன்றும்
முத்தநகை நாயகிமற் றெத்தனைகோ பங்கொளினு முகங்கோணுமன்
மெத்தவுப சாரமவட் கொத்தபடி யடுத்தடுத்து விரும்பிச் செய்வோன்
உத்தமவை சிகனென் றுணர்த்துவர்முன் னூல்களினு முயர்ந்து ளோரே. (கள)

உத்தமவைசிகனுக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

விரிகோபத் தாற்பொது மான்கண் சிவந்த விதந்தெரிந்தும்
தெரியானெனத் தேபுறம் பாராது முன்சொற் சிரிப்பகற்றிப்
பரிவாமெத் தைக்குட் குனிக்குற் றிலைமடிப் பான்பதிபின்
சரியாகத் தாமந் தொடுப்பான் சுகவனர் சார்பிடத்தே. (கஅ)

மத்திமவைசிகனிலக்கணம்.

கருவபரி மளகளப கனதனநா யகிவெகுண்ட காலந் தன்னில்
அருகிலுள தன்சினமு மன்புந்தோன் றுதடக்கி யவடன் பண்பாற்
பருவமன நிலைபறிய லாமெனச்சும் மாவிருக்கும் பதியே யின்பம்
மருவுமதி விதசரச மத்திமவை சிகனென்று வகுக்க லாமே. (கசு)

மத்திமவைசிகனுக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

சரச மகற்றி விழிசிவப் பேற்றித் தலைவிதனைத்
திரவெழு தத்தகுங் கோலம் பலவுமிட் டேர்புனைந்து
வரவிடன் மெச்சி யறிவோ மிவடன் மனதெனப்பூண்
உரக சுகவனர் நாட்டவள் வீட்டின்முன் னுற்றனனே. (உ0)

அதமவைசிகனிலக்கணம்.

கருணையயம் வெகுளிவெட்க மிவைமுழுதுந் தான்விடுத்துக் கனிவு கூர
முருகுவிரி மலரளக முகிழ்முறுவற் களபவின முலைநல் லாளை
மருவுபொழு திதுசெயலா மிதுசெயலா காதெனுமம் மனவி சாரம்
ஒருசிறிது மின்றியிருப் பவனதம வைசிகனென் றுரைக்க லாமே. (உக)

179

அதமவைசிகனுக்கிலக்கியம். தலைவி சொல்லியது.

நீதி கருணைவெட் கங்கோப நம்பிக்கை நீங்கியிந்த
மேதினி வேசையர் மென்மை யுடம்பை மிகவருத்தும்
வாதின னும்மிவ னென்னதந் தானு மனஞ்சகியேன்
போதின னெத்தனுஞ் சுகவன நாதர் பொருப்பிடத்தே. (உஉ)

ரு-வது மலர் முற்றும்.

புரோடிதநாயகனிலக்கணம்.

வேறு.

தணந்துபோய்த் தேயசஞ் சாரத் தற்றுழி
யிணங்குநாயகி தனை யெண்ணி யெண்ணியன்
குணங்கியே மிகவுநெஞ் சுருகு கின்றவன்
அணங்குகூர் புரோடித னாகு மென்பவே. (உங)

புரோடிதநாயகபேதங்கள்.

புரோடித பேதமூன் றும்பு கன்றிடில்
புரோடிதப் பதியெனப் புன்னை றிச்செலும்
புரோடித வுபபதி யெனப்பொ லம்புனை
புரோடித வைசிக னெனப்பொ ருந்துமே. (உச)

புரோடிதபதிக்கிலக்கியம். தலைவன்சொல்லியது.

கடிதட வாவி முலையிள நீர்பொற் கவான்கதலி
படிகுழன் மாலை முகமதி சொற்சுதை பார்வைமலர்
வடிவிடை தோன்ற வளர்பூங் கொடியை மகிழ்ந்தணையா
விடினக லாது சுகவன நாட்டென் விரகவெப்பே. (உரு)

புரோடிதவுபபதிக்கிலக்கியம். தலைவன் சொல்லியது.

புனலாடச் செல்லும் பொழுதிற் றொடர்ந்துபின் போனவென்னை
முனநேயத் தோடுடல் பூரித்துப் பார்த்து முறுவலித்துத்
தனதாகத் தொண்டுகொண் டானை யீண்டுத் தழுவவினை
மனதாவற் கென்னசெய்வேன் சுகவனர் மாநிலத்தே. (உசு)

புரோடிதவைசிகனுக்கிலக்கியம். தலைவன் சொல்லியது.

மெலநடை தோன்றவெண் மெட்டி கலீரென மேனிமின்னப்
பலநிதி மான்கள்ளச் பார்வை வலைக்குட் படத்தெருவூ
டலைவுமவ் வேசை தனைநான் பிரிந்திட வும்படைக்க
மலரய னுக்கென்ன செய்தேன் சுகவனர் மாநிலத்தே. (உள)

அபிஞன்நாயகாபாசனென்னும் இவர்களினிலக்கணம்.

ஆசறு மபிஞனு மன்றி நாயகா
பாசனு மெனவிரு பதிகள் கற்றுணர்
தேசின னபிஞனாந் தெளிவி லாதவன்
ஏசிய நாயகா பாச னென்பவே. (௨௮)

அபிஞனுக்கிலக்கியம். தலைவி சகியொடு சொல்லியது.

எனதுளத் தாடிருக் கின்றவ னென்பதற் கேற்கவினை
வனவனைத் துந்தெரிந் தவ்வவ் வகைமன் மதனுமெச்சத்
தினநடத் துந்தொழி லாற்சகி யேயிச் சிநேகபதி
தனதுபுத் திக்கிணை யுண்டோ சுகவனர் சார்பிடத்தே. (௨௯)

நாயகாபாசனுக்கிலக்கியம். தலைவிசகியொடுசொல்லியது.

ஆரும்பு காமலர்க் கான்றனிச் சென்றரு காயவற்குக்
கோருங் குறிப்பைக்கண் ணாற்காட்டிப் பாகிலை கொள்வதுபோ
நேருந் தனந்தெரி யத்துகி னீத்துமென் னெஞ்சறியான்
தேரும் படிக்கென்ன செய்வேன் சுகவனர் சேலயின்னே. (௩௰)

பரிகாசநாயகனிலக்கணம்.

உளன்பரி காசக னென்ன வோர்பதி
களங்கறு வெவ்விலக் கணனன் னாவெனில்
இளங்கொடி யனையவ ரிதயம் வெள்குற
வளங்கெழு பகடிசெய் வகையில் வல்லனே. (௩௧)

பரிகாசகனுக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

விழியிற் சகிதனை யேவுகின் றயன்றி மென்மதுர
மொழியுத் தரவிலை யென்னச் சுகவனர் மூரல்கொள
வழிபொற் கதிர்மதி மாமுகங் கோட்டினள் வாணுதலோய்
எழிலிற் பொலிகொவ்வைச் செவ்வாய்ச்சொ ரோம்பின [illegible] ளுமின்னே.

திவ்வியாதிநாயகபேதம்.

திவ்விய வியன்முதற் றிகழ்முப் பேதமும்
அவ்வின நாயகி கட்க டுத்தபோல்
இவ்வித நாயகர் கட்கு மேற்குமென்
றெவ்விய வடகலை யுணர்ந்து மென்பவே. (௩௨)

திவ்வியநாயகனுக்கிலக்கியம். தலைவி சொல்லியது.

திங்கள் புயங்க மிரண்டு மிணங்கச் சிரத்தமைத்து
வெங்கன லேந்திப் புலியுடுத் தால மிடற்றடக்கி
அங்கச னைச்செயித் தோராஞ் சுகவன ராமொருவர்
துங்க விடைப்பொலிந் துற்றென் னெஞ்சந் தொடர்ந்ததுவே. (௩௪)

அதிவ்வியநாயகனுக்கிலக்கியம். தலைவிசொல்லியது.

மடங்களைச் சிறி மணிக்கச்சை பெற்றி வனங்கலந்து
திடம்படைத் தோங்கிய வென்முலை யானையைச் சீக்கிரத்தில்
கடம்பனைப் பெற்ற சுகவனர் வெற்பிற்கண் காட்டிநின்றேன்
தடம்புயத் தாணொடு பூட்டிலை லான்மதக் தாழ்வரிதே.

திவ்வியாதிவ்வியநாயகனுக்கிலக்கியம். தலைவி மனத்தொடு சொல்லியது.

வின்முனை ராம னருச்சுன னாதியர் மேன்மையெலாம்
பன்முறை கேட்டிருக் கின்றேனன் னோர்பற் பலருமிவன்
முன்மரு விற்பக லின்மினி போல்வர் முகக்குறிப்பில்
நன்மன மேயிச் சுகவனர் வெற்பன்றென் னாட்டெய்வமே. (௩௬)

௪-வது மலர் முற்றும்.

நருமசசிவர்களின் பேதம்.

வேறு.

செப்பிவந்த பதிகளிடத் தினிநரும சசிவரெனச் சிலருண் டன்னோர்
ஒப்பின்று கிரிடைகளுக் குதவிசெய்பீவா ராம்விவரித் துணர்த்துங் காலை
தப்பிகந்த பீடமர்த்த கனும்விடனுஞ் சேடகனுந் தனைநே ரில்லாத்
துப்பிசைந்த விதூடகனு மென்றொருநால் வகையினராய்த் தோற்று வாரால். (௩௭)

நருமசசிவர்களினிலக்கணம்.

வருபீடமர்த்தகனின் [illegible] பிரிந்தினத்தை மறுப்போ னின்பம்
தருகாம நூலில்வல் லவனன் விடன்றலைவி தலைவர்களைச் சமய நோக்கி
ஒருகூழல் சேர்ப்பவன்சே டகனங்க விகாரமன்ன வுரைமற் றூனும்
தெருளாய பரிகாசஞ் செய்கிற்போன் விதூடகனுந் தெரியுங் காலே. (௩௮)

பீடமர்த்தகனுக்கிலக்கியம்: தலைவியொடு சொல்லியது.

ஆடமன தாடிருந் தானுஞ் சரிசொல்வி னமெளிமை
தொடர்நினை வுன்னை விடாதுடல் வாசிக்குந் தோய்சினத்தன்

விடவிழிச்சேப்பப்பெற் றேன்பெற்ற தேபலன் மேனுமவன்
இடவிர தத்தைவந் திந்தேன் சுகவனர் சேல்மின்னே. (௩௯)

விடனுக்கிலக்கியம். தலைவிக்குச்சொல்லியது.

மதிமலை மாருதம் வந்தவண் டோதை மலிக்கிளை
பதிகுழு தேச்சாஞ் சர்வேச் சுரயதிற் பமிரவமென்
நெதிரா மாத்திரை யாமத பண்டித னைப்நியுகின்
கொதிசின கோபுள தர்மோ சுகவனர் குன்றனாற்கே. (௪௦)

சேடகனுக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

பருவ முகிலங்க தோவரு கின்றது பார்த்துவக்கும்
கருவ மயிலுமி தோவந்த திங்கிளிக் காரியமென்
மருவளர் காவி னமக்கென்று சீர்தெரி வான்றனைப்பேர்ல்
ஒருவன் மெலவெளிச் சென்றான் சுக்வன நேரிடத்தே. (௪௧)

விடனுக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

நாயகி மேன்முக்தி நாயகன் பற்றி நயந்திழுத்துப்
பாயனை நண்ணி முலைக்கச் சவிழ்க்கும் பருவமதில்
போயயல் வைக லதிசேவல் சாதகம் போலொலித்தான்
நேய னொருவன் சுகவனர் வெற்பவ னின்றதுசவே. (௪௨)

௪-வது மலர் முற்றும்.

சாத்துவிகோதயவிலக்கணம்.

அன்னியரின் பத்தைமிச்சிப் பகனுற்றே கத்தினிதுவன் டாகும் தோற்றம்
தன்னிகருஞ் சாத்துவிகோ தயமதுதான் சிறுவேர்வை கம்ப மேன்மேல்
இன்னியெழும் புளகஞ்சொற் றடுமாற்ற நடுக்கமொளி மழுங்கல் பாட்டம்
துன்றிவரும் பெருமயக்க மென்றிருநால் வகைத்து முன்னூற் றுணிவி தாமே.

சாத்துவிகோதயத்திக்கிலக்கியம். சகிவெண்ணியது.

சொற்றளர் வங்கவுள் வெண்மையுங் கொங்கைத் துணைவெயர்வும்
உற்றகண் ணிரு மதர நடுக்கு முடற்பொடிப்பும்
கற்ற நடைமந் தமுமன மூர்ச்சையுங் காணுவவிப்
பொற்றொடி பார்த்தனள் போலுஞ் சுகவனர் பொற்பினையே.

சிங்காரபேதமும் சம்போகசிங்காரத்தினிலக்கணமும்.

வேறு.

கலையு ணர்த்துசிங் காரஞ்சம் போகசிங் காரம்
இலகு விப்பிர லம்பசிங் காரமென் றிரண்டாம்
யலவி தக்கல வியும்புரி பொழுதெழும் பண்பே
மலைவ கற்றுசம் போகசிங் காரமா வழங்கும். (௪௫)

சம்போகசிங்காரத்துக்கிலக்கியம். நாயகன் சொல்லியது.

கூர்மங் குலுங்கக் குலமணி நாகங் குழைந்துலுக்கப்
பார்வின் சலித்த தி[illegible] வெற்பம் பரஞ்சுழன்று
கார்மஞ் [illegible]ந்த மதிபொங்[illegible] கரைமுதிர்ந்த
சீர்மஞ் [illegible] நூர்மானை நான்கொஞ்சிச் சேர்பொழுதே. (௪௬)

விப்ரலம்பசிங்காரத்தினிலக்கணம்.

பிரிவு பெற்ற[illegible] கருத்தியன் முற்றுறும் பிழையால்
பரிய மிப்பரு வத்தினிற் றேன்றிய பான்மை
உரிய விப்பிர லம்பசிங் காரமென் றுரைப்பார்
அரிய பத்தெனு மவத்தையு மதனிலுண் டாமால். (௪௭)

விப்பிரலம்பசிங்காரத்துக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

படர்மழைக் கார்விண்கண் டன்பன் வரும்வழி பார்க்கவுயிர்
மிடறடுத் தன்றவன் முற்பறந் தாயினு மேவவன்றுள்
அடர்தனக் குன்றம் புயவிலைத் தோகை பருகனிந்த
மடலுடைத் தாமச் சுகவனர் நூர்வஞ்சி மால்வியப்பே. (௪அ)

தசாவத்தைகளின்பெயர்.

வேறு.

உரியவ[illegible]சிந்தை மிருதிதுலங் கீர்த்தனைபின் னுத்துவேகம்
சரியில்வில பனந்தனியா வுன்மத்தம் மியாதிபொல்லாச் சடதையோடு
தெரிவிலய மெனுமிவையே திகழ்ந்ததசா வத்தைகளாஞ் செவ்வை யாக
வரிசைவட நூற்படியே யவற்றினிலக் கணங்களையும் வகுத்துச் சொல்வாம். (௪௯)

மேற்கூறிய தசாவத்தைகளின் இலக்கணம்.

கலவிநகை யபிலாசை யிவையிலிவை காண்பமெனுங் கருத்தே சிந்தை
குலவிமரு வியசெயலைக் குறித்திடுதன் மிருதியன்பர் குணவி சேடம்

பலவுமுறை முறையெடுத்துப் பகர்தல்குண கீர்த்தனையுட் பரிவு கூர்ந்து
விலகரிய பிறபொருள்கண் முழுதையுந்தாம் வெறுப்பதுத்து வேத மாமே. (௫௰)

இதுவுமது.

காதலரைக் குறித்தவரு கற்பனைச்சொல் விலபனமுற் கண்டை பென்றோர்
பேதமதிற் படுமதுதம் மவசரத்தாற் பயனிலவாப் பேசும் வார்த்தை
ஏதுமனத் துயரிலுண்டாம் பிரமைமற்றுள் மத்தமது விரண்டாய்த் தோன்றும்
வாதையுடைக் காயகவுன் மத்தமொடு வாசகவுன் மத்த மென்றே. (௫௧)

இதுவுமது.

மதனசர மடரவந்த சந்தாப மெய்யினிடயில் வகை...
அதனமெனு மோகவிகா ரத்தையன்றி மற்... லாத
விதமுடைய வபிருளதோர் வெவ்வலத்தை சடங்கவென்பர் மேலை யோர்
இதமதில திலயமதற் கிலக்கணமோ டிலக்கியஞ்சொற் றிடவேண் ...வே. (௫௨)

அபிலாசைக்கிலக்கியம்.நாயகன்சொல்லியது.

தாவிச் சுகவனர் வெற்பின் மடந்தை சவுந்தரிய
வாவிக்கு ளேயென் மனம்பாய்ந்து வீழ்ந்தன மற்றவற்றில்
பாவித் தனிமனம் பாரத்தி னுழ்ந்தது பார்வைகொய்தின்
மேவிச் சுழன்று மிதந்தவந் தோவென்செய் வேனிதற்கே. (௫௩)

சிந்தைக்கிலக்கியம்.நாயகன்சொல்லியது.

இந்தப் புதருற் றடிக்கடி கூவுகின் றேன்குயில்போல்
அந்தக் குமரி வசந்த பருவ மடுத்ததெனச்
சொந்தத் தொடுதன் விழித்தா மரைமலர்த் தோரணசேர்
முந்தப் புரிவள் சுகவனர் வெற்பின் முயன்றுகின்றே. (௫௪)

மிருதிக்கிலக்கியம். சகிசொல்லியது.

அருமைப் பதியைப் பிரிந்துமென் னேகண் ணருவிகொளாள்
ஒருகொட் டுயிர்ப்பும் விடாண்மெய்ப் புழுப்பொடிப் போயடங்காள்
வெருவச் சமனைமுன் வென்ற சுகவனர் வெற்பிலன்னாள்
மருவிச் சுகித்தபண் பெண்ணினள் போலுமிவ் வாணுதலே. (௫௫)

குணகீர்த்தனைக்கிலக்கியம். நாயகன்சொல்லியது.

மொய்யே றளக மடந்தைபொற் கும்ப முலைநெருநிம்
கையேகை நன்னலங் காணுங்கண் ணேகண் கலந்துழுந்தும்

மெய்யேமெய் சொல்லின வந்தெனி பேசெனி வேறுளவோ
ஐயேய் கிரிப சுகவனர் வெற்பின் மதிவலர்க்கே. (௫௬)

உத்துவேகத்துக்கிலக்கியம்.நாயகிசொல்லியது.

ஆகிச் சுகவனர் வெற்பிடை மானினை யாரைநல்கி
எதிர்சித் தோமதிப் பாலையுந் தென்ற லெனும்புலியும்
வாதிக்குமால்வலை வேள்வே டிவனும் வரப்புரிந்தாய்
நீதிக்கி தோமுறை நீவாழி வேத நிரந்தரமே. (௫௭)

உற்கண்டைக்கிலக்கியம்.நாயகன்சொல்லியது.

அடிக்கடி வீதி வராமற்றன் வீட்டி டைங்குவளோ
படித்தெவ ரென்னிசொன் னரோவின் றேலந்தப் பாவைமனம்
பிடித்திட லேதிது கிடைநீ வாரினிப் பேய்மதவேள்
வடிக்... வேதை ... சுகவனர் மால்வெற்பினே. (௫௮)

நாயகவுன்மத்தத்துக்கிலக்கியம்.கவிக்கூற்று.

மின்னை மேற்பனிக் கின்கவர் தோன்றும் விதுநிழல்பெண்
மானமென விந்தை யகேக மனுவன் மொழிந்தெதிர்சொற்
பகல்கின காற்சிலம் போலு மிவட்கென்று போயகனைச்
சுகவன நூர்த்தன் புளகக்கை நீட்டித் தழுவினனே. (௫௯)

வாசகவுன்மத்தத்துக்கிலக்கியம்.நாயகன்சொல்லியது.

திரும்ப வகைன் சுகவன நூர்வந்தி செவ்விநலம்
விரும்பி நடந்துட் பதிக்குன கெந்தை விடுக்கவகோம்
வரும்பரி சோகிலை சென்றால் வராவுயிர் மாத்திரமுன்
டரும்பிர போசன மென்னிதிற் செய்ய வதுக்குமே. (௬௰)

வியாதிக்கிலக்கியம். தலைவிதோழி சகிசொல்லியது.

பொருதனு வம்புகொண் டுள்ளம் புகவிளிப் பூங்கொடியும்
வருமக ளஞ்சரி யாவா ரெனினுமம் மாமதனுக்
கருவாதிக மதையு மிவளடை யாதிருக்கக்
கருணை புரிதி சுகவனர் வெற்பினங் காதலனே. (௬௧)

சடதைக்கிலக்கியம். தலைவனுக்குச் சகி சொல்லியது.

விழிசுழ... பதுமை யாது விரும்புசெவ்வாய்
மொழியவி வாது வினைகொடி தன்னடை முன்... பொலியா
செழிப்பின பாவையொப் பாமெனு நின்வியப் பேயுரைக்கில்
சுழிபுள கெய்துஞ் சுகவனர் வெற்பினங் காரிகையே. (௬௨)

தெரிசன பேதமும் அவற்றினிலக்கணமும்.

காதலர்தந் தமிற்காணுங் காட்சிதெரி சனமதுதான் கருதுங் காலை
இதருமைச் சொற்பனமுஞ் சித்திரமு மெதார்த்தமுமென் றெருமூன் றாகும்

நோதலறுங் கனவினிடை நோக்கலெழிற் சித்திரத்தி னோக்க லுண்மை
ஆதரவுற் றெதிர்நோக்க லாமவைதா முறையியெனென்ப ரறிந்தோரே. (௬௧)

சொப்பனதெரிசனத்துக்கிலக்கியம். தலைவி சகியொடுசொல்லியது.

நேற்றிர வூடு திருட னொருவனென் னோரடுத்து
மேற்றிகழ் பொற்பணி யொன்றுந் தொடாது விரைவினுள்ளாய்த்
தோற்றிரு யத்தைக் கவர்ந்தேகி னானென்ன சொல்லுவன்யான்
கூற்றினை வென்ற சுகவனர் வெற்பிளங் கோகிலமே. (௬௨)

சித்திரதெரிசனத்துக்கிலக்கியம். தலைவிசகியொடுசொல்லியது.

உல்லாச மாகவென் னுள்ளுறை காளை யுருவகியல்
பெல்லா மமைந்த தெளவும் பேத மிலதெனினும்
சொல்லாது வார்த்தை யணைத்தாலுங் கொங்கை தொடாதிருக்கும்
செல்லாதம் மாவிச் சுகவனர் வெற்பெழிற் சித்திரமே. (௬௩)

எதார்த்ததெரிசனத்துக்கிலக்கியம். தலைவிசொல்லியது.

மனமே வருந்தல் விழிகா னிமையான்மின் மாரனிச்
சினமேகொளேல்குளிர் திங்கா ளலர்பயிர் தேறவெழும்
கனமே யெனும்படி கான்றெரி சித்தக் கருணையினென்
முனமே சுகவனர் வந்தா ரிதோவென்ன முற்றனமே. (௬௪)

இத்தனைமலர்களாலிக்குச்சம் முடிவுபெற்றதெனல்.

திரிவிதா யகர்திறமுப் பூவாகப் பிறரியல்போர் செழும்பூவாகப்
பரிகரும சகிவர்பண்போர் பூவாக வேனையவோர் மையப்பூ வாகச்
சரிமலர்க ளாறினின்மூன் றாங்குச்சம் புனைந்தவன்குர் சந்தன் முன்றுற்
புரிவுற்றசிங் காரரச மஞ்சரிமுற் றிற்றுலகம் புகழ மாதோ. (௬௫)

அ - வது மலர் முற்றும்.

மூன்றாவது குச்சம் முற்றும்.

வாழி.

முகில்வாழி நடல்வாழி முனிவர்தவம் வாழிமறை முதனூல் வாழி
அகிலாதி புவனமுழு வதும்வாழி தமிழ்வாழி பதினர் வாழி
திருகூவு மலர்ச்சோலைச் சேசைதர் வாழிபெருஞ் செல்வம் வாழி
மகிழ்கூர்செங் குன்றைப்பிகைத்தாய் வாழிசுக வனநாதர் வாழி மாதோ.

சிங்காரரச மஞ்சரி

முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் ௨௱௦.

உ

முருகன் துணை.

பழநிஸ்தலம்

முத்தமிழ்ச்சக்கரவர்த்தியாகிய

ஸ்ரீமத்.

மு. மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலரவர்கள்

இயற்றியருளிய

பிரபந்தத்திரட்டு.

இரண்டாம்பாகம்

சந்திரவிலாசமும், தனிச்செய்யுட்கோவையும்.

இவை

மதுரை ஜில்லா பெரியகுளம்தாலூகா மார்க்கயன்கோட்டை

ஸ்ரீமாந். பிச்சாண்டி ஆச்சார்யரவர்கள் குமாரர்

M. P. பழநிச்சாமியாசாரியால்

தொகுக்கப்பெற்று

மதுரை

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

1908.

சேலம் ஜில்லா வேளுக்குறிச்சி ஜமீந்தார்
ஸ்ரீ வேலப்ப கவுண்டரவர்கள் மீது
இயற்றிய
சந்திரவிலாசம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திரிசிரபுரம் எஸ். பி. ஜீ. காலேஜ் தலைமைத் தமிழ்ப்புலவராகிய மகா-௱-௱-ஸ்ரீ

அ. க. அமிர்தம்பிள்ளையவர்களிற்றியவை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

சீர்பூத்த பெருங்கோக்குட் டுயன்வளவன் செழியனிவர் செங்கோ லோச்சி
ஏர்பூத்த குடைகவித்த தமிழுலகிற் சேரலர்கோ னிசைசீர் நாட்டிற்
கார்பூத்த கொல்லிவரைத் தென்பாங்கர் கூவையெனுங் கனக்குன் றண்மிப்
பேர்பூத்த பொழில்வேளுக் குறிச்சியெனும் பதிவாழ்க்கைப் பீடார் செல்வன். (1)

மஞ்சையமை கைத்தலத்தான் வளமிகுவே ளாண்குலத்தான் மாண்பின் மூத்தான்
நஞ்சையபூ பதிதவத்தான் மஞ்சுதரு வென்வுதித்தா னருட்சீர்த்தான்
விஞ்சையனுக் கலைபயின்றான் வேலப்ப பூப்பதியை விரைப்பூந் தார்சே
யஞ்சையகேர் தோளுவப்ப வருந்தமிழின் றாப்பதியு மாக்கி யன்றே. (2)

இறையவன்றான் முன்னன்பின் ஐந்திணையென் றெடுத்திசைத்த வியனூல் சொல்லைத்
தறையவன்பிற் கைகோள்க ளிரண்டினின்மூன் றுறுகளவிற் றனிவில் காதற் [றும்
அறைபுவன்சேர் முதற்றிணையி லியற்கையமை கைக்கிளையிற் றுயர்பெண் கூற்
பிறையவன்முன் னிலையுமமைத் தகப்பொருட்கிங் கிலக்கியமாப் பிறங்குமாறே.()

செந்தமிழு மதுசேர்பன் னிலமொழியு நவமணிபோற் செறிப் வண்ண
வந்தமிழு மெனுமிசையு மடக்குழுதற் சொல்லணியு மருவிப் பா[illegible]
முந்தமிழு வமையிருசி லேடைமுன்னு மணிதிகழ முதிர்பா [illegible]
யிந்தமிழு தென்னினிப்ப வாறகவல் விருத்தயாப் பியற்றிச் [illegible]த்தே. (4)

முந்திரவி லாச கற்றுஞ் செங்கதிர்முற் கோணுன்கண் முயங்கு வாகாமீ
னிந்திரவி லாச லமே கம்புணரி நதிபுடனி யிமையோ ரும்மே
வுந்திரவி லாச வண்ட மொப்பவொரு மான்மதியோ டொசாவு மாற்றுற்
சந்திரவி லாச மென வடவியிற்பேர் விளக்கியித்தா யந்தேட் டானே. (5)

இன்னவனி யாவனெனி னியற்புலவீர் கேண்மின்க ளிமயப் பாவை
முன்னவனி யாவையுந்தன் சிற்றுதரத் தடக்கியருண் முற்றுக் கொங்கை
தென்னவனி லாவுதிரு மகளாகிக் குடைநிழற்றத் திருக்கை லாய
மன்னவனி லாமர்பின் மணிமோலி புனைந்ததுசீர் வையை நாடே. (6)

சொன்னாட்ட விளங்குதமி ழிங்நாட்டி லசுரர்குலங் தொலைத்துத் தாருப்
பொன்னாட்ட ரசுகொடுத்துப் புரந்தரனைப் புரந்தசெவ்வேற் புலவன் மேவித்
தன்னாட்ட மடியவர்க்குத் தந்தருளா வினங்குடிப்பேர்ச் சயில மார்ந்து
பன்னாட்ட வம்புரிந்தார் பரவுதிருப் பழனியெனும் ... வாழ் வுற்றோன். (7)

...நாதுபதி யாதகுணன் விசுவமறை யவர்குலத்துக் குருகு ...லாங்கன்
மாதுபதி யானைமுக னறுமுக னிவர்மறவா மனத்தன் கல்விக்
கோதுபதி வாரகன்போ லுதித்தவன்செம் பியனாட்டி லொளிருங் கோன்மைச்
சேதுபதி வாகனமுங் கவிச்சிங்க மெனுஞ்சிறப்புஞ் செய்யப் பெற்றோன். (8)

காதினியோர் கண்ணுகைக் கருதுமன மேடாகக் கலைக ளெல்லா
மேதினியோர் நூல்விட்ட தில்லையெனக் கற்றுணர்ந்தோ னெப்பா லூறு
மோதினியோர் முறையென்று துரைவிரித்துச் சொல்லவல்லோ னுயர்பாவான ர்
மேதினியோர் மன்னர்சூழா மெச்சுபுகழ் மாம்பழக்க விச்சிங் கேறே. (9)

இச்சிறந்த நூலதனை யிருந்தமிழ்தேர் பெரும்புலவ ரினிதி னாய்ந்து
மெச்சியுளங் களிகூர விரற்கையா லெழுதாது விளங் கெழுத்தி
லச்சியற்றித் தந்தனாற் றிருச் செங்கோட் டிறைவனிணை யடியை யென்றும்
நச்சிமகிழ் நன்மனத்தான் கிட்டினசா மிப்புலமை நலமிக் கோனே. (10)

நாகப்பட்டணத்துக்கடுத்த நாகூர் மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ

வா. குலாம் காதிறு நாவலாவர்களியற்றியவை.

கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

நிலைவணக்கந் தரவு...ிற் குறுநிலமன் னவர்பதியாய் நிற்போ னிக்குச்
சிலைவணக்கந் தராமார னனையவனென் னுளமாழ்கித் திகலே பூத்த
முலைவணக்கர் த...ம ...வார் கிழியெடுத்து மழகினனைம் முகன்றாட் கென்றும்
தலைவணக்க... தரவ ...ர்ந்தோன் றடம்வேளுக் குறிச்சிமிகத் தழைக்க வாழ்வோன்.

வந்திரவி பனிதெறலிற் ...கமுழுதும் புறம்போக்கி வாழும் வாழ்க்கை
மந்திரவி சயசித்தி மாறுத முன்றிலுளான் வள்ளன் மான்மே
கந்திரவி யப்பெருமான் வேலப்ப கவுண்டனிரு கவின்றோன் விம்மச்
சந்திரவி லாசமெனு மியலொரு நறும்பினையல் சமர்ப்பித் தானால். (2)

ஓம்பழுக்க வினைமறவான் புலவர்சூழா மொருங்கேத்து முரிமை யுள்ளான்
பூம்பழுக்க விச்சக்ர வர்த்தியென வுலகுபுகழ் போர்வை போர்த்தோன்
பாம்பழுக்க வியதுணர்ந்தும் பன்னூல்செய் வல்லவன்சீர்ப் பழனி வாசன்
மாம்பழுக்க விச்சிங்க நாவலனெண் டிசைமுழுதும் வயங்கி யோனே. (3)

கொளக்கவரும் பொருட்டாகச் சொற்றுக வழுக்கா றுகளித்தா ருள்ளம்
பிளக்கவரும் வலிகெழுமு மந்நாலே வேலப்பப் பெருமா னென்னும்
அளக்கவரும் புகழுடையா னருமதியே முன்னாக வச்சி லின்னும்
விளக்கவரும் பகுதிசெய்தா...ச்செங்கோட் டுழித்தழைக்கும் வித்து வானால்.

தருங்கனத்தம் புயலியலி ... னிலக்கணத்தே னினிதொழுகக் கல்வி, மான்கண்
மருங்கனத்தம் போ... வப் பிரசங்கத் தொடுகவியும் வழங்க னேக்கில்
இருங்கனத்... பெருமிதமே யெண்டிசைய நிறுவியவ னியன்முற் றோர்ந்து
தருங்கனத்தம் பெற்றகிருட் டினசாமி முதலியெனுந் தமிழ்வல் லோனே. (5)

சேலம் முனிசிபல் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ

சரவணப்பிள்ளையவர்களியற்றியவை.

பண்ணுறு மறைபாடும் பரமனடி யாரெனவே பரிவு கூரு
மெண்ணுறு, யடியேனென் றிறைஞ்சுதலு முளநடுங்கி யென்னே யெங்க
ளண்ணுறுன் அசொலிக்கும் வண்ணமெனன் றுரைத்திடலு மைய யார்க்குங்
கண்ணுறுனர் திருவேட நினைப்பித்தீ ரினிதேகக் கடவீ ரென்றே. (1)

பொருவரிய பத்திவழி நிலைநின்ற வேந்தன்முதற் புகழ்சால் வேந்தர்
மருவியர சியற்றியசீர்ச் சேரலநாட் டினிற்கூவை வரைப்பா லென்றும்
பெருவளஞ்சேர் தருவேளுக் குறிச்சியினுஞ் சையமகிபன் பெற்ற செல்வத்
தருமணியாம் வேலப்ப பூபனைப்பாட் டுடைத்தலைவ னாகக் கொண்டே. — (2)

புந்திமகி ழிரதிமறை... பொருளியல்புஞ் சொல்லினொடு பொருளி னுமாண்
புந்திகழ விந்நூ...யின் னூலெலந் நூலிலெந்நால் புகன்மி னெனச்
சந்திரவி லா...மெனும் பாமாலை புனைந்தெவர்க்குந் தகைமை சேர்தன்
சந்திரப்பேர் விலாசமதைப் புலப்படுத்தா ன...னவன்பேர் சாற்...கேண்மின். (3)

வேறு.

சாந்தணி முலைக்கொம்பர் போலிடையாள் சாம்பவி யளித்தருள் வேலுடையான்
சேந்தொளிர் மலர்ப்பத மேநினைவான் தேம்பொழிற் பழனியில் வேயுறைவான்
ஆய்ந்தவர்க் குறுதுணை யாமறிவான் ஆந்தமிழ்க் கடல்வங்க மேயனையான்
வாய்ந்தநற் கவிச்சிங்க மேவிசையான் மாம்பழக் கவிச்சிங்க நாவலனே. (4)

வேறு.

இன்னநா லதனை யன்னவன் பாலன் பிசைந்துளா னிமையவ ரேத்தும்
பொன்னவிர் திருச்செங் கோடெனுந் தெய்வப் புண்ணியப் பதியிடை வதிவோன்
பன்னருங் குணஞ்சால் கிருட்டின சாமிப் பாவல னினிதவ முயன்று
வன்னயந் திரத்தா லெழுதியிந் தேவர்க்கும் வளிமலி புகழ்மரு வினனே. (5)

திருச்செங்கோடு சிற்றம்பல நாவலரவர்கள் [illegible]க்காரியமகா-ா-ா-ஸ்ரீ

பழனிவேல் உபாத்தியாயரவர்களியற்றியது.

ஆம்பல்கொளித் தாத்திரட்டு மரிமருகன் முருகனென வவனி யோர்கள்
தாம்புகழும் வேள்குறிச்சி நகர்க்கதிபன் வேலப்பன் றரிக்க நாளும்
தேம்பலசொற் சந்திரவி லாசமெனு நாற்பனுவற் றெரியல் தந்தான்
பூம்பழனஞ் சூழ்பழனி மாம்பழக்க விச்சிங்கப் புலமை யோனே.

திருநெல்வேலி ஜில்லா புளியங்குடி. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

முத்துவீரக்கவிராயரவர்களியற்றிய

அகவற்பா.

பூமலி கமலப் பொகுட்டில்வீற் றிருக்கும்
மாமகள் கலைமகள் வளர்திருச் சமுகன்
நன்கலைக் கியான நாலெட் டிரட்டியுந்
தென்கலை வடகலைத் திறமெலா முணர்ந்தான்
நன்மதிக் குடையா னளிர்மதிக் குடையான்
வன்மழுத் தெதிரு மருவலர்க் குடையான்
ஒருபடைக் கையான் புலவரைக் கையான்
தருவென நல்குந் தண்மலர்க் கையான்
வேலப்பன் பேரன் மிகுநிதிக் குபேரன்
வாலசீ வகனென வரும்வியப் பேரன்
மல்லணி புயத்தான் வதனவம் புயத்தான்
கொல்லியம் பொறையான் குவ்வெனும் பொறையான்
கச்சணி முலையார் களமன சங்குலாம்

மச்சகல் லாற்றினன் வல்லிரு ளாற்றினன்
தாழ்விலாப் பவுசு தழைத்திடு மகபதி
ஏழூர் நாட்டினு ளிசைபுகழ் நாட்டினன்
காளையா பிராமன் கைச்சிலை யிராமன்
வேளையம் புரியான் விண்டொழில் புரியான்
குவலயக் காக்குங் குலமணிப் புயத்திற்
குவலயந் தரித்த கொற்றவ னேறு
கும்ப ரிணைத்திண்டோற் கொடுவரி நடந்தென
வெம்பரி நடாத்திமாற் றுரைவெல் வென்றியான்
தம்புரு விசையான் சொற்குறை விசையான்
கம்பமும் பத்தடக் கடாம்பொழி கயத்தான்
மேழியத் துவசன் வித்வஜனத் துவசன்
ஊழியோர்க் கானு முறைபெய ராதான்
பம்முரங் குலையப் படாநகின் கடக்கும்
மும்முர சொலிகளு முழங்கிய வாயிலான்
குருமொழி தன்னைக் குலமறை மொழியாய்
மருவியே நடக்கும் வாய்மைபெற் றுடையான்
எயில்சூழ்த் தெழில்பெறு பிராசசன் னகர்வாழ்
கயிலாச நாதர் கழலிணை பணிவோன்
நித்தநூல் மறைப்பொரு ளாகிய நிமலி
அத்தனா ரம்மை யடியிணை தொழுவோன்
கூகையக் கிரியைக் குமரனைக் கிளிய
வூகையாய்ப் பரவு முசிதசற் குணவான்
புருடனிங் கேறு புருடமா மேரு
அருடரு புருடோத் தமனவிர் சிகாமணி
மஞ்சையன் பாக வழுதிமுன் காத்த
நஞ்சையன் பால னரபதி பாலன்
பாலப்ப மென்னப் பயில்ரச வசனன்
வேலப்ப பூபன் மிகுபுகழ் நாட்டித்
தேம்பழ னங்கள் செறிபொழிற் பழனி
மாம்பழக் கவிச்சிங் கேறுவாக் கமுதாய்
கற்பனை யலங்கா ரக்கவி ஞர்ந்த
சொற்சுவை பொருட்சுவை தொனிச்சுவை யினிதாய்
அடிமடக் கிடைமடக் கந்தம தான
கடைமடக் குறுவகங் கலந்தநற் பொருளாய்
சந்திர விபமென நாவலர் மகிழச்
சந்திர விலாசத் தமிழுரைத் தனனே.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீமுருகன் றுணை.

சேலம் ஜில்லா வேளுக்குறிச்சி ஜமீந்தார்

ஸ்ரீ வேலப்ப கவுண்டரவர்கள் மீதியற்றிய

சந்திரவிலாசம்.

காப்பு விருத்தம்.

மணிகொண்ட கூவைமலைக் குகனருள்சேர் வேலப்ப மாலை வாழ்த்தித்
தினிகொண்ட பசுந்தமிழாற் சந்திரவி லாசமெனுந் தெரியல் சூட்டக்
கனிகொண்ட பொருள்பலவும் பெறற்பொருட்டிங் கன்பர்மனக் களிவண் டுண்ட
வனிகொண்ட வொருதடக்கோட் டற்புதப்பூங் கற்பகத்தி னடிநேர் வாமே.

இராசிபுரங் கைலாசநாதர் துதி.

சீர்பூத்த செழுங்கமலத் திருவருள்சேர் வேலப்பச் செல்வர்க் கேய்ந்த
வார்பூத்த நறுந்தமிழாற் சந்திரவி லாசமெனு மாலை சூட்ட
நீர்பூத்த வயல்புடைசூ ழிராசிபுரத் தினிலமர்ந்து நிலைபெற் றோங்கு
மேர்பூத்த கயிலாய நாதரிரு பாதமல ரிறைஞ்சு வேமால்.

நூல்

பாட்டுடைத்தலைவன் சிறப்பு.

கார்கொண்டவு தாரன்கன பேர்கொண்டகு பேரன்
கங்காகுல துங்கன்பொன லங்காரது ரங்கன்
பார்கொண்டந ரேசன்குண நேர்கொண்டவு லாசன்
பலவண்டமி ழறியுந்துரை லைவண்டிடை செறியுந்
தார்கொண்டபு யத்தான்மிக வேர்கொண்டசெ யத்தான்
றருநஞ்சய தீரன்பெற வருமின்பகு மாரன்
சீர்கொண்டதொல் புகழான்முதி யோர்கொண்டசொ லிகழான்
சேலப்பணி தானேபுனை வேலப்பபு மானே. (1)

இதுவுமது

மலர்மாதைம ணம்புகிய மணிமார்பதி னும்பா
மகளைத்திரு வதனத்தினு முகிழ்கொற்றவை தனையா
நிலமேதொழ நிமிர்தோளினு நெறியானிறு வியசீர்
நீதித்துரை கூவைக்கிரி நேயக்குக விருதாள்
விலகாதொளிர் முனவான்மழை மிடைசோலைகள் புடைசூழ்
வேளைப்பதி வேலப்ப விநோதப்ப புடிகன்
பலவாழ்வினு மகவானிகர் பரிசேபெற தவினு
பரவுஞ்சுக மருவும்புகழ் பகைகொஞ்சா [illegible]லயே. (2)

இந்நூலின் வரலாறு.

அருளே வடிவாந் திருச்செங்கோட் டர்த்த நாரீ சுரனைபெங்க
எம்மை பெரிய நாயகியை யந்த னூரம் பிகையையன்பர்
மருளே தவிர வருங்கூவை மலைவே லவனைப் பணிந்துசெல்வம்
வளர்க்கும் புகழ்வே ளுக்குறிச்சி மன்னன் பரந்தை நகர்த்ததிபன்
பொருளே பொழியும் விளியகுலப் புயலின் சேதந்து சயசாமி
புதல்வ னெனும்வே லப்பதிட புருடன் பவனிப் பொலிவுகண்ட
தெருளே புனபெண் கனிலொருத்த தினிமால் கணியத் தனித்ததித்த
செழுஞ்சந் திரனைச் சகியாமற் சிடுத்தாள் பலசொற் றெடுத்தானே. ()

பாட்டுடைத்தலைவன் வரும்பவனிக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

அடிமடக்கு.

புகழ்வான் புலவர் புடைசூழப் பொருந்துங் கவனத் தந்திரந்தப்
போய்ப்பின் பிரியா மாக்கள்கனி பூப்பக் கனதன் புனைபிரவத்
தகவாம் பலரு முகமலரத் தழைக்கும் பேரிக் குவளையிஞ்சச்
சரிக்குமரிகள் விரும்பிமொய்ப்பத் தனியா தெதிர்த்தார் கலியகலத்
திகழ்பூம் பொழில்வே ளுக்குறிச்சிச் செல்வ நிதிவே லப்பதுரைச்
சிங்க முலவும் பவனியெனத் தெரிய வெழுந்தாய் செழுநிலவே
நகமாங் கிளைக்க வருமுலையார் நகமாங் கிளைக்க வனக்குயில்போ
னடுக்கா துதவிக் கின்றவென்சொ னடுக்கா துதவிக் கேட்பாயே. (4)

சந்திரனுக்கும், தலைவிக்குஞ் சிலேடை.

அடிமடக்கு.

மையல்வளர் மு[illegible]லபொங்கப மானச்சோதி புறந்துவள
வளைந்தவார மு[illegible]குவளை மஞ்சங்கடுக்க வருவாய்நீ
மையல்வளர மு[illegible]லபொங்கிய மானச்சோதி புறந்துவள
வளைந்தவார மு[illegible]குலவ மஞ்சங்கடுக்க வருவேனுன்
செய்பவனிதை [illegible]யிருக்குஞ் செயநின்புய வேலப்பதுரைச்
சிங்கவரவா அடை[illegible]ச் சிங்கவரவா வுடைந்தாய்நீ
ஐயமிலா பிருவரும்ப[illegible] பகருஞ்சரியா மெனத்தனிந்தே
வருமைமதியே பெரு[illegible] யாமன்முழுதுங் கேட்பாயே. (5)

[illegible]மடக்கு.

வருந்தவரும் கரும்பிறையே மறவான் வருமன் கரும்பிறையே
மருவெப்பகலும் படிமுயலே மயல்வெப்பகலும் படிமுயலே
திருந்த மருளுங் கனவிடையே சிந்தை மருளுங் கன்னிடையே
திகழுங் கனமே கலையினமே செறுங்கங் கனமே கலையினமே
பருந்த முலையல் வனக்கனியே பகைதார் முலையல் வனக்கனியே
பரவு மாட்சி யம்மனையே பயிலேன் மாட்சி யம்மனையே
விருந்த முடைய வூர்கோனே விளம்பு முடைய வூர்கோனே
வேலப்பனுமென் முகந்தானே விரும்பாக்கபட முகந்தானே. (6)

கடைமடக்கு.

பாலே[illegible]ந் வெண்ணிலவே படைவேள்விடு வெண்ணிலவே
பரிவாய்ப்பிருக சிரிடமே பார்தன்னெனுமோர் சிரிடமே
மாலே[illegible]த் வருமகமே வருந்திச்சுழன்று வருமகமே
வயங்கித்தோன்று முத்திரமே போருதொலைச் முத்திரமே
[illegible]லேயடுத்த திடவசமே சோமுலைமுந் திடவசமே
[illegible]ளுர்தினமா மாதிரையே செறிந்ததிருளின் மாதிரையே
[illegible]லேகொழித்த வனமணலே வெறுத்தேனந்த வனமணலே
வே[illegible]மென் முகந்தானே விரும்பாக்கபட முகந்தானே. (7)

கடைமடக்கு.

மகளிர்க்கிரங்காக் கலைவிதுவே
மணிசூழ்விமான வாகனமே
நிகரற்றுயர்ந்த மண்டலமே
நீர்கான்றிருந்து பரிசிலையே
ககனத்துலவுங் கார்த்திகையே
கறுத்தமாலை வெம்புள்ளே
மிகமெச்சியரா சிமகரமே
வேலப்பனுமென் முகந்தானே

மாறுதாடைக் கலைவிதுவே
வராதோகடந்த வாகனமே
நிகழ்த்தற்கெளிதோ மண்டலமே
நினைக்குமுருகாப் பரிசிலையே
காணச்சகியேன் கார்த்திகையே
காமற்கிருப்பு வெம்புள்ளே
வெறுப்புமெனவி சிமகரமே
விரும்பாக்கபட முகந்தானே. (8)

கடைமடக்கு.

மதியினலர்ந்த வலிக்குளமே
வயங்குமதன்வாய்ப் பச்சிலையே
புதியகொடியின் முற்றுணரே
பொறிவண்டுகள்வந் தண்ணறவே
யதிகதுலைத் தினமுருகே
யடுக்குங்கிழங்கே யிருந்தூரே
விதிவிணுயருந் சத்தமியே
வேலப்பனுமென் முகந்தானே

மலைக்குக்குயிலின் வலிக்குளமே
வளைப்பானிமதன்வாய்ப் பச்சிலையே
புகலுக்குறிப்பு முற்றுணரே
புலருங்களபந் தண்ணறவே
யன்பிணைற்கித் தினமுருகே
யறியாமயலா யிருந்தூரே
மெலிக்கேன்மூலைவின் சத்தமியே
விரும்பாக்கபட முகந்தானே. (9)

மன்மதனுக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

அடிமடக்கு.

அதிராவண்ட மதனில்வந்தா
அப்புவாரி நீயுதிப்பாய்
பதிமானினைவைத் திருந்தனைவிற்
பாவமுதிரப் பவர்க்கருணி
மதியாதிருதா வளியடக்கு
மார்வம்புணர நயந்தேன்றாய்
புதிதாம்திபே விரைந்துதிரும்
பூச்சந்தனமும் பொலியவணி

யதிராவண்ட மதனில்வந்தனி
அப்புவாரி யவனுதிப்பான்
பதிமானினைவைத் திருந்தவிட்டான்
பாவமுதிரப் பணைவாமோ
மால்வேலப்ப மகராசன்
மார்வம்புணர வருந்தடர்ந்தார்
புதிதாமதியே வுனைச்சகியேன்
பூச்சந்தனமும் புலர்ந்தனவே. (10)

சிவனுக்கும், கோல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.

அடிமடக்கு.

தங்கையேந்தி மானங்கல்
கடுக்கைகாட்டிக் கலைவளைத்துக்
செங்கைதோன்றமழுவினன்போற்
செயபொற்பும் வேலப்பதுரைச்
தங்கையாமற் புகத்திருநித
தானங்கடுத்தாய் மதன்குடையாய்க்
கொங்கையேற்ற மலர்புலர்ந்
கொடுமையலவா வெழக்கொதித்தாய்

கலந்துசூலந் தலையணிந்து
கனத்தேவரைமுன் பரித்தவிறைற்
றிகழுங்கொல்லி மலைக்கதிபன்
சிங்கமகிழுஞ் செழுமலைவேர்
தங்கையாமற் குடியிருக்குந்
தானங்கடுத்தாய் தமியேனைக்
கொங்கையேற்ற முறவலிமை
கொடுமையலவா குறிக்கினிதே. (11)

உமாதேவிக்கும், கோல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.

கடைமடக்கு.

தளராதண்ட மடந்தலையுந்
தாங்கியாண்டு மறைதிகழ்ந்து
யுளமேன்மையிறு துமையெனநின்
றுரவோர்புகழ் வேலப்பசெய
வளராநின்ற ரோகணியே
மறையாதுதிக்குஞ் சித்திரையே
மௌவேசிகஅம் பனித்துளியே
விரிந்தசெய்தற் கொழுந்தடமே

தான்பெற்றருவி புதர்தாமுக்
தழைக்குமரனோர் புறமேவி
ரேங்குங்கொல்லி மலைக்கதிப
வுசிதன்மகிழுஞ் சசிதழுவி
மானுர்கொணர்வா ரோகணியே
மதன்பேரிகைவிஞ் சித்திரையே
மெலிவாமிதயம் பனித்துளியே
விரும்புந்தென்றற் கொழுந்தடமே. ()

முன் குமரக்கடவுளுக்கும், கோல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.

பின் சந்திரனுக்கும், திருமாலுக்குஞ் சிலேடை.

ஆறுமுகங்கொண்டயனகத்தை
டண்டத்திரையா தரித்தருளி
விறுகதிர்வேற் கரகுமர
வேலப்பதி வேலப்பதுரை
யுததியி லுற்பவித்துக்
கெடுத்துரிய
லாயிருந்துங்
றன் றுனக்குனைத்தான்

யடக்கிக்கனிவாய்க் குஞ்சரிவேட்
யங்கேகயமேற் பொலிதலினுல்
வேளாங்கொல்லி மலைவேந்தன்
மெச்சம்புதிய வெண்ணிலவோ
குலவிச்செய்ய வல்லிதழீஇக்
கோலமானை முனங்காட்டித்
தினமுமாலா யிருக்குமெனைச்
சிரியாரோபின் பெரியாரே. (13)

விநாயகனுக்கும் கோல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.
கடை மடக்கு.

துதிக்கைகொடுபா சாங்குசமுந்
தாயவரனை முகமேந்திச்
கதிக்குமியல்பால் விநாயகன்போற்
களிப்புய வேலப்பதுரை
சொதிக்குநிலவு முதிர்கனலே
கொழிக்குமழையா மெனக்கனையே
மதிக்குமனகுந் தேருதே
ழுருந்திறக்கச்கு மருந்தேனே

தோற்றியேக்க் கோட்டித்துத்
சூழ்முத்திருக்கு மருங்கிமிகக்
காணுங்கொல்லி மலைக்கோமான்
கருத்துக்கிசைந்த கனிமதியே
கொலைவேலெடுத்த முதிர்கனலே
கொடுமைகாட்டு மெனக்கனையே
மாதாவுரைகள் [illegible]தருதே
மதுரக்கனியு மருந்தேனே. (14)

பிரமதேவனுக்கும், கோல்லிமலைக்குஞ்சிலேடை.
கடைத்திரிபு.

மாகம்புவன முறைபடைத்து
வரிசைக்கலைமா னினந்தழுவி
யேகந்தவிரு மஞ்சுதலை
யிறைவனெனும் வேலப்பதுரை
யாகந்தனின்மால் கொடுத்தானே
யளித்தான்மகன்போர் தொடுத்தானே
தாகஞ்செயுமென் சிந்தனையே
தணிப்பாயினிக்கோ பந்தனையே

வழுத்தமலர்மீ தினிற்பொலிந்து
மடங்காதிருக்கும் பலவடர்ந்தே
யேந்தியபனுங் கொல்லிமலைக்
கெவருந்தொழவிங் கெதிர்தோன்றி
யங்காளிடரைத் தடுத்தானே
யரும்பார்த்துரைப்பார் வடுத்தானே
சலித்தாளெனைத்தான் முந்தனையே
சகியேயுனக்கோர் வந்தனையே. (15)

இந்திரனுக்கும், கோல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.
கடைமடக்கு.

பூங்குருவச் சிரநீட்டி
மாருத்தேனு மணிபடைத்து
பொங்குதேவர் கோமகனைப்
புலவோர்புகழ் வேலப்பதுரை
இங்குநீதி மறந்தனையே
யிதுமேலவர்தம் பண்பலவே
தங்குதான் கைக்கமையாதே
தமியேன்வருத்த முன்னிலையே

வலியுவரவெண் கரிகாட்டி
மதிக்கவரிசந் தனந்தழுவிப்
போனுங்கொல்லி மலைக்கதிபன்
புந்திக்கினிதாம் புதுநிலவே
யெவர்பாற்பயின்றாய் மறந்தனையே
யிசைக்குங்குயிலும் பண்பலவே
தாழுமெனிற்பின் கமையாதே
தழலிற்கொடிதா முன்னிலையே. (16)

முன் ஆதிசேஷனுக்கும், கோல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.
பின் சந்திரனுக்கும், பாலுக்குஞ்சிலேடை.

அகிலந்தலைமேற் [illegible]மந்தேகாற்
மடக்கிமுனைகாட் [illegible]பல்படைத்
மகிழுங்கலைதே [illegible]ந்தனென
வரிசைத்துரை [illegible]லப்பதிட
துகளின்றியவான் [illegible]னி லுதித்துத்
கருநகிரம்பு முறை [illegible]ழுவித்
[illegible]கரும்பொருளாய் விலைபுமுறும்
பாலைநிகர்த்த நீயெனக்குப்

நூரமிசைந்து கொடியவிட
தடுக்குமர்வைப் புறத்தேந்தி
வளருங்கொல்லி மலைக்கதிபன்
வள்ளற்கழுதாய் வருநிலவே
துன்னற்கடந்தா ழியிற்பிறந்து
அதிவெண்டிசைபு மதியெனவே
பாந்தமதை லவைவருக்கும்
பாலைநிகர்த்த பரிசென்னே. (17)

முன் அகத்தியமுனிக்கும், கோல்லிமலைக்குஞ்சிலேடை.
பின் அகரனுக்கும், [illegible]திரனுக்குஞ்சிலேடை.

கும்பத்திவரும் காரணத்தாற்
கோடண்டலைமுக [illegible]பயின்றுளதாற்
வம்பக்கருளாத் தமிழ்முனிபோல்
வானோர்புகழ் வேலப்பசெய
வெம்பற்பெரிதி தோன்றமெல்ல
மேவுமாகம் பொலியநின்று
இம்பர்ப்பிரிந்தார் தமக்குமுற்று
திருக்குமுனைதோர் பெயர்க்கினங்க

குலவிப்பொதியங் குடிகொளலாற்
குருவிந்தமுமங் கடக்கியதால்
வளருங்கொல்லி மலைக்கதிபன
மதனன்மகிழும புதுநிலவே
விரும்புமுழைவாய் காட்டிவன்மை
மேன்மேல்வடிவாள் புடைவிசி
மிடரேபுரிந்து தானவனென்
னிகல்வதழகோ வியம்பாயே. (18)

திருமாலுக்கும், கோல்லிமலைக்குஞ்சிலேடை.
முதன்மடக்கு.

வருந்தாமதம [illegible] வினைபுடைய
வானந்தெ[illegible]சந் தத்திகிரி
மருங்க[illegible]னி தாங் கனந்தன்மிசை
மா[illegible]யாக வெனும்படிநின்
[illegible]ங்கார்முகக்குங் கட்டுவிரு
[illegible]தன்புயர்கோன் வேலப்ப
[illegible]பாலனங்க னடர்த்திடறு
[illegible]தாக் கினிவடிவாக்

வழிகாட்டியுமை வனம்படைத்தும்
மலிந்துமானை யாதரித்து
மமர்ந்துமந்தி யாண்டழைத்து
நலங்குங்கொல்லி மலைக்கதிபன்
தருங்கார்மகீத்தஞ் சவைத்தறத்தே
[illegible]தன்புயமே தழுவவெண்ணிக்
கரும்பாலனங்கைத் திடுமெனைநீ
காயத்தகாதக் கதிர்மதியே. (19)

சூரியனுக்கும், கொல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.
கடைமடக்கு.

தேறலோடப் புள்ளலம்பச்
திரண்டமுளரி வாய்விரிப்பச்
மாறலாகக் கதிரவன்போல்
வளமைப்புகழ் வேலப்பதுரை
தூறலோயா தினமயலே
தூவுங்கென்றற் பொருந்தாதே
நீறலேதோ முத்தினமே
நித்தஞ்சொலுவள் வடுத்தாயே

சிறப்புத்தருமுற் பனித்துளியத்
தெயுமாதவமெத் திசையுமிக
வளருங்கொல்லி மலைக்கதிபன்
மகிழவுதித்த வருநிலவே
சுழற்றமெனமுக் திரமயலே
சேர்ந்தன்றிலுங்கள் பொருந்தாதே
நிமிடமெனக்கு முத்தினமே
நீயுங்கொதிக்க வடுத்தாயே. (20)

பாட்டுத்தலைவன் புயத்துக்கும், கொல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.

அங்குவலைப மிசைப்பொலிவுற்
யருமைப்புளக மெழுத்தழைத்திட்
லெங்குமுவப்பத் தனதுபுய
னெவரும்புகழ் வேலப்பதுரை
பங்குபெறுபல் கலைநிரம்பப்
பதைக்கமலைவா யலதலையென்
மங்குலனக மாதர்பழி
மதியென்றிடுகற் கெப்படிச்சம்

றகலாவிரைமஞ் சரிதழுவி
டாக்கமேந்து மமைதிநிறை
மெனவாழ்கொல்லி மலைக்கதிப
யிதையமிகமெச் சியநிலவே
பயின்றும்பயிலா தவர்போன்று
பதைக்கமலைவா யதிர்த்தடக்காய்
மதிக்கமதிமி லாவுனையு
மதித்தாரோசொல் விதித்தாரே. (21)

சோலைக்கும், கொல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.
முதன்மடக்கு.

துயவரும்புங் கவருமொய்ப்பத்
தாதிக்கவரிமா விசைகாட்டத்
தாயதமிழ்வே ளுக்குறிச்சி
கதிபனென்னுள் வே[illegible]
மேயவமுத மெனுங்கிரண
வியக்கும்பூர மேமெனைக்கூ
சேயவனுட மேபொருமால்
செப்பும்பரணி யேமுலைமென்

தொடுத்தற்கான மலர்பொலியத்
தோன்றிவளமை சிறப்புவயுங்
யணிதண்டலைநேர் கொல்லிமலைக்
வதலன்மகிழும் புதுநிலவின்
மேயவமுத விடலாமோ
வியக்கும்பூர வரும்பழிப்பர்
சேயவ[illegible] றுவனே
செப்பும்பரணி திருத்தேனே. (22)

சரஸ்வதிக்கும் கரைசையாற்றுக்குஞ் சிலேடை.
கடைத்திரிபு.

திருத்தவளப்பங் கயம்பொலியத்
திவளுமணியாழ் கைசிறப்பச்
பொருத்தமுளசொற் புகழ்வாணி
புனிதகுண வேலப்பசெய
கருத்துமுழு மிரும்பாயே
கருகுங்குளிர்ச்சி திரும்பாயே
யுருத்தவுனது கொதிப்பாரே
யுண்மையிதாக ருதிப்பாரே

தெளிவானவரும் படிகமுந்தத்
செறிந்துமிகப்பல் கலைதோன்றப்
போதுங்கரைசை மாநதியான்
போசன்மகிழும் புதுநிலவே
காய்வாய்கருணை விரும்பாயே
கசப்பளகட்டித் திரும்பாயே
யுடம்பிற்கொளச்சம் மதிப்பாரே
பொருமித்தேசி யதிப்பாரே. (23)

திருமகளுக்கும், கரைசையாற்றுக்குஞ் சிலேடை.
அடிமுதன்மடக்கு.

கனமாமலைபெற் றிடலாலுங்
கனிசெவ்வனமே[illegible] கொளலாலுங்
வனமாவிகைப்பொன் மடந்தையென
வளர்திண்புய வேலப்பதுரை
சனமேயறிய முலைவிழியஞ்
சனமேகோளா யந்தோவி
சினமேதுனக்கிவ் வளவுகுயிற்
சினமேபேசி நீகதிர்வி

கஞ்சங்குலவு சிறப்பாலுங்
காப்பான்மருவ வரலாலும்
வளஞ்சூழ்கரைசை மாநதியான்
மனத்துக்கிசைந்த வான்மதியே
சனமேயணிந்தும் பசந்தனவ
சனமேகொடுத்தாய் தயைவிடுத்தாய்
சினமேவியபா வியும்பலைஞ்
சினமேனியைப்புண் செய்தானே. (24)

பூமிதேவியுத்தரியத்துக்கும், கரைசையாற்றுக்குஞ் சிலேடை.
அடிமடக்கு.

வரிசையாக [illegible]ணைந்துமுலை
மாறுவாரம் படைத்துமிக
நெரிய[illegible]ணியுத் தரியமெனத்
செ[illegible]வேலப்ப பாண்டியன்மெச்
[illegible]யமாலைக் காட்டலருங்
[illegible]டமதனுற் பலனிலையே
பிரியவனைக்கும் புடையடுக்கும்
பின்னுமோதி யவம்புகுமே

மறையப்பரக்கும் புயந்தழுவி
வளமாமுந்தி கொடுபுவிமின்
திகழுங்கரைசை மாநதியான்
சியவெண்ணி[illegible]னக்கொதுங்கி
கரியமா[illegible] காட்டலருங்
கவடமதனுற் பலனிலையே
பிரியவனைக்கும் புடையடுக்கும்
பின்னுமோதி யவம்புகுமே. (25)

பாட்டுடைத்தலைவன் கருணைக்கும், கரைசையாற்றுக்குஞ் சிலேடை.
அடிமுதன்மடக்கு.

அடுத்தாரச்சங் கலைக்கொதாங்க
வயலெங்கினுங்கே ளாமையெய்த
தொடுத்தேவர்தன் கருணையெனத்
சரதமதன் வேலப்பசெய
மடுத்தேயாத மலர்வாச
மலைக்காணின்ற வசந்தமுந்த
கடுத்தானன நீபுமென்னக்
கவருமுனையார் பலரவுங்கக்
வீதிகவலைபு மறைந்தோட
வவ்வானனமும் பொலிவுதரத்
தோன்றுங்கரைசை மாநதியான்
துரைமெச்சிய நற்சுடர்மதியே
மடுத்தேயாத விளைத்தொடுத்தென்
மலைக்காணின்ற வேனிலில்வெண்
கடுத்தானன தாழ்நலமே
கவருமுனையார் களிப்பாரே. (26)

கங்கைக்கும், கரைசையாற்றுக்குஞ் சிலேடை.
அடிமுதன்மடக்கு.

அரவமணிவார் கோடர
மழியாக்கன்கந் தனையேந்தி
விரவுகரைசை மாநதியான்
மேன்மைச்சுதன்வே லப்பனெனை
யிரவிவருமவ்விய மதிநீ
வில்லை நினைத்தா வெருங்காயில்
காவிலென்று மதன்வளைப்பான்
கலையோவாது பெருமுனுளங்
மடுத்துவினைத் தையுந்தழுவி
மலைதுமங்கை பேல்வளமை
விந்தைசபலதோ நந்தபமால்
மேவாவேனை தனிற்கினந்தே
யிரவிவருமவ்விய னினைக்க
வில்லைநினைக்கா நிகழ்ந்ததென்றே
காவிலென்று மிரங்காய்வெங்
கலையோவாது காட்டினையே. (27)

திருப்பாற்கடலுக்கும், கரைசையாற்றுக்குஞ் சிலேடை.
அடிமுதன் மடக்கு.

வானத்தார முதுவாரி
மருந்குபடைத்துக் கனகமலை
தானத்திம்புறங் கடல்போலத்
சரசுனை வேலப்ப[illegible]
பானத்தேனைப் பழத்தினை[illegible]
பாரமரிவை கானினைத்துப்
கானத்தூடு குயிலிசைக்குங்
கருகுமலருங் கொடிதாம்பொங்
மலியத்தோன்றி யரியமவ
வரைச்சூழ்புளினம் பல்வளைத்தாய்த்
தழைக்குங்கரைசை மாநதியா[illegible]
சாம்மகிழுந் தனிநிலவே
பானத்தேனைப் பகைப்பதென்ன
பாரமரிவை பணலாமோ
கானத்தூடு திகழ்மணியுங்
கருகுமலருங் காய்தருமே. (28)

மன்மதனுக்கும், தாசிக்கும், நந்தனவனத்துக்குஞ் சிலேடை.
கடைமடக்கு.

[illegible]விலைமுற் கொளலானுக்
தழைக்குங்கிளையேந் துதலானுங்
முருகு[illegible]னிதின் றெடுத்தமுந்நீர்
மொய்த்தருக்கருகத் தனவனங்கண்
மிகு[illegible]வான் கங்கைகுல
விருதுபுனை வேலப்பமனு
புகுந்தங்கிருந்த மரும்பிணையே
பூத்துப்பொலி[illegible] குவலயமே
தாமாசுகங்காட் டிடலானுந்
தருமாலையும்பெற் றுறலானு
முராசமதனுங் கனிகையும்போன்
முறைசூழிராசி புரநாடன்
விசையன்புவியெண் டிசைவணங்க
வேந்தன்மகிழ விரிநிலவிற்
புடைக்குந்தனமா மரும்பிணையே
பொருந்தாமனந்தாய்க் குவலயமே. (29)

தேவர் நாட்டிற்கும், இராசிபுரநாட்டிற்குஞ் சிலேடை.
அடிமுதன்மடக்கு.

மயன்காரரக வண்டு[illegible]மொய்ப்ப
வாரியமுதங் களித்தண்ணக
செயங்கூர்பொன்னு டெனயங்கிச்
செல்வத்துரை வேலப்பனெனுஞ்
புயங்காதலித்தா ரனந்தருண்டம்
போதென்னகமே பகைகொளல்பன்
தயங்காமன்று மெழுகுனது
தாவாதிற்பா விரக்கமிரா
வாசவனங்கண் முறைசூழ
வருந்தாருவகை சிறந்தோங்கச்
செழிக்குமிராசி புரநாடன்
திடசற்புருட சிகாமணிதன்
புயங்காதலித்தா ரணிவனைந்த
போதென்னகமே புதிதணைந்தார்
தயங்காமன்று தழுவலையாத்
தாவானிற்பாய் தருமதியே. (30)

முன் சக்கரவர்த்திக்கும் வயலுக்குஞ் சிலேடை.
பின் திப்பந்தத்துக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

தேருங்கயமும் பலபடையுஞ்
சிறப்பத்தோன்றி வரிதழுவிச்
[illegible]ரும்பணிசேர் தென்னவய
[illegible]ருள் வேலப்ப சாமியெனை
[illegible]கலைசுற் றுதலானு
[illegible]வான்கட்டங் கிடலானு
சோருந்தமியேன் மனங்கவரத்
சுடர்திப்பந்த மாகிவன்மக்
சேரக்குழையு மணிமுடியுஞ்
செயும்போர்நெருக்கிப் படிகொள்[illegible]
வளர்சூழிராசி புரநாட்[illegible]
யணையாகாளிற் பனிமதியே
திகழ்ந்துமொருகோல் பெறலானு
நிலைக்கத்தயிலம் புகலானுஞ்
தான்ருங்காமக் கள்வனுக்குக்
தொடுத்தாய்வருத்தங் கொடுத்தாயே()

பூமிதேவி முகத்துக்கும், இராசிபுரநாட்டுக்குஞ் சிலேடை.
இடைமடக்கு.

வளமைத்தடங்கண் மலருமணி
விளைவார் செவியும் பொலியநுதல்
கொளலிற்புவிமான் வதனமெனக்
குணவேலப்ப குமணனெனக்
களபத்தனமு கிமிர்ந்தனவெங்
கபடத்தனமு மதனனுள்ளக்
களவக்கணையு மிரங்காத
தழல்பொங்கணையுஞ் சகிப்பினுமீ
வாயுமாம்பல் வரிசைகளும்
வயனத்தோடு மணந்துகனங்
குறைதீர்ராசி புரநாடன்
கூடாநாள்வெண் மதியேயென்
கடுவொத்தனமுங் கசந்தனமா
கள்ளத்தனமு மவன்விடுத்தந்
தாய்வக்கணையு முனைப்பார்க்கத்
தருபுன்கணைநான் சகியேனே. (32)

முன் வித்துவான்களுக்கும், யோகிகளுக்கும், வயலுக்குஞ்சிலேடை.
பின் குறிசொல்லும் பூசாரிக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

அடுக்குமேட்டை விலக்கலின
லாய்ந்திட்டவித்தை யடக்குதலா
லொடுக்குமேன்மைத் தமிழ்வலருஞ்
சுடர்நத்துமிழ்முத் துகைக்குந்
கடுக்கைமுடிப்புங் கவனிருதான்
கருணைச்சுதன் வேலப்பகொடைக்
யுடுக்கைபிடித்துப் பலகறைவைத்
தொருபூசாரி யெனவருமீ
லப்பால்வாசித் திடரிகலா
லணிபாவனந்தந் திறதரலாற்
சுகயோகரும்போற் சூழ்பழனச்
திதிசேர்ராசி புரநாடன்
கருதித்தொழுநஞ் சயதுரைதன்
கன்னன்மகிழ்வெண் கலைமதியே
தோங்கியஞ்சக் கரங்காட்டி
யுள்ளமயலெற் கோட்டிலையே. (33)

தேவரம்பைக்கும், வாழைமரத்துக்குஞ் சிலேடை.
கடைமடக்கு.

மருங்குறவண்டு வருந்தமலர்
வயங்கித்தாங்கு வளைகாய்கண்
செருக்குக்கலை யான்டீடு
கீதிமகவா னர்சுபுரி
பொருக்குமணியாய்ப் பொலிராசி
புயவேலப்ப பூபன்மெச்சம்
மிருந்தமததங் தாவளமே
யிலையோபானந் தாவளமே
வரிசைக்கொங்கை யெதிர்ந்துமுந்த
மதர்ப்பவிழையும் பலரிரம்பி
நிலையாலரம்பை நிகராம்பை
நிழற்கற்பகப்பந் தரைத்தழுவிப்
புரநாட்டதிபன் கிரிகாட்டும்
புலியேநலியேல் புறத்திருளு
மிகலுக்கெங்குந் தாவளமே
மிகழ்ந்தேன்மிகவுந் தாவளமே. (34)

வயலுக்கும், சோலைக்குஞ் சிலேடை.
அடிமடக்கு.

சூழ்ராசி நெருங்குதலாற்
றுமேற்பன்னாந் தழைத்துள்ளதாற்
பொங்கர்நேர்பண் ணையும்பொழிலும்
புவிகாத்தருள் வேலப்பதுரை
கந்துலவி யேவருந்தக்
கந்துலவி யேவருந்தக்
கொங்குமார்க்க வருங்கிளியூ
லெங்குமார்க்க வருங்கிளியூ
நவழ்கூர்மந்தா விலம்புகலாற்
றருவானெல்லை யளந்திடலாற்
புடைசூழ்ராசி புரநாடன்
புனிதன்மகிழ்வெண் மதியேகீ
கடிசகியா திகழ்கின்றாய்
கபடிசகியா மெனவெறுத்தே
ரெத்தனையுந்தீ யையுமறைத்தா
ரெத்தனையுந்தீ தியற்றுவே. (35)

பாட்டுடைத்தலைவன்கைக்கும், முகிலுக்குஞ் சிலேடை.
கடைமடக்கு.

மதிக்குமணிமுத் திரையாழி
வந்தவரையா தரித்தலித
அதிக்குந்தனது கரதலம்போற்
தொடர்ந்தேவருட முப்போகந்
னெதிர்க்கும்பகைவர் மதந்தணிக்கு
வீன்றதுரை வேலப்பபுவ
யதிர்க்குந்தொளிர் தவளவிட
மாவாய்கிறிது மருளாயே
வயங்கியபயம் படைத்துமுன்னி
மகிழ்ந்துகனக முறைதரலாற்
றெருக்கார்மதிமும் மழைபொழியுஞ்
சாக்குமிராசி புரநாட
மெங்களருமை நஞ்சயவே
வேந்தரன்மனமெச் சியகிலவே
மடுத்தார்கீயுந் தவளவிட
யந்தோதமியேன் மருளாயே. (36)

கடலுக்கும், அகழிக்குஞ் சிலேடை.
அடிமுதன்மடக்கு.

வளைவாயிருக்கும் படிதழுவும்
மடங்குமரவத் தையுங்காட்டு
வளைவாய்மடுத்தன் றருந்தியமாற்
வாழ்குழ்கேணப் பதிமுறைகாத்
களையேகொடுத்தா னீயுமிடர்
கனவிலிணைவா னீயுமொரு
விளைமாமயலென் றலையுணைப்போன்
வேளைமதியே யுள்ளமுமவ்
வயங்கக்குளிர்கொண் டலைகிரப்பும்
மாறுளம்பெற் றிடுமகதை
கடங்காக்கடலே யெனத்தழைக்க
தருள்வேலப்ப மகிழ்ந்தோங்கக்
களையேகொடுத்தாயெனக்கெங்கென்
கனவிலிணைவா யெனினுமவன்
மெள்ளக்காத்தகற் றொடுமதன
வேளைமதியே யெனியாதே. (37)

சக்கரவாளகிரிக்கும், மதிலுக்குஞ்சிலேடை.

அடிமுதன்மடக்கு.

அரியமாலைச் சுமந்துளதா
லமர்வண்டரைதின் றடக்குதலா
வரிசைசேர்சக் கரகிரியோன்
மாஞ்வேலப்ப மகராசன்
பரியவீரத்தன மோபெண்
பதங்கட்கினைத்தாய் படைவீரன்
திரிகையாலென் பயனுரைசந்
தியநியம தீயல்து

லீலையாங்கருவி பலைகளா
லனிகிரப்படைத்தா பெதிறத்தால்
மதில்சூழ்வேலைப் பதிக்கதிபன்
மகிழ்மடிதிய வான்மதியே
பரியவிரத்தன மடர்விப்
பதக்கட்கினைத்தா யதைமறந்து
திரிகையாலென் பையுருகுக்குத்
தியநியம தாகவின்றே. (38)

முன் கோபுரங்களுக்கும், இராமனுக்குஞ் சிலேடை.

பின் வைத்தியனுக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

தாணிவரக்கார் முகத்தமுவித்
சூழ்மாகவசந் தொட்டுநின்று
யாணிமணிக்கோ புரங்களெல்லா
மருமைவேலை வளம்பதிகாத்
பாணிபிடித்தா லனம்பிடிக்கும்
பற்பவகைக் ளாத்திரெனு
விணிலெவர்க்கும் பண்டிதமே,
விரக்கரத்தைத் தணிக்காத

தொலையிவடிவா ளிகன்படைத்துந்
தொடருந்தான வதைபடக்கி
மயோத்திக்கரக னெனப்பெரியு
தருள்வேலப்ப மவியனைனைப்
பரிகிதோரான் பழியூரா
பலமாத்திரையு மடுத்துவந்து
மிகக்காட்டினையில் தெனக்குமட்டும்
விரமேதுரைப்பாய் வெண்மதியே.(39)

மேன்மாடங்களுக்கும், கற்பகத்தருவுக்குஞ் சிலேடை.

இடையுங்கடையுமடக்கு.

திருத்தமாக மதிலுனதாற்
சீர்வலாரி வருஞ்சிறப்பாற்
குருத்[illegible]வாத மணிமாடக்
குலவு[illegible]ழக்குங்
கருத்தைத்திருப்பாய் கொதித்திருப்பாய்
தமலங்குவிப்பாய் கலங்குவிப்பாய்
வருத்தத்திலேயே பொருத்தினையே
மயலேவினைத்து வடிவினைத்து

இதையாவண்மை மேற்கொளலாற்
றினமுமணமே பெறுதலினாற்
குழக்கற்பகமே யெனப்பொலிந்து
குமணன் றமிழ் வேலப்பதுரை
காமற்காவா யெனக்காவாய்
களங்கமொழியாய் கதிமொழியாய்
வினைசோர்ந்தயர்க்கு மடந்தையர்க்கு
மதியில்லிறுவே மறுவிறுவே. (40)

நட்சத்திரங்களுக்கும், [illegible]ண்களுக்குஞ்சிலேடை.

கடைமடக்கு.

[illegible]மாழி புட்கரத்துநலால்
[illegible]லையற்று மின்னுதலான்
போற்றுவனரு மினமகளிர்
புகுதவுயரும் வேளைநகர்ப்
தேற்றமனத்தி னினையானே
திகைக்குந்[illegible]திர்த்தி யகற்றுமே
யாற்ற[illegible]ங்மிசையாதே
ய[illegible]முன் கடிதடமே

வருமெல்லிடைதோன் றுமையினுன்
மற்றழுலையா வனமிகலாற்
போற்றுரகையு மணிமேடை
புகழ்வேலப்ப புனிதனைத்
திரிதுஞ்சுகியே னினையானே
சிலைவேளைத்தி யகற்றுமே
யடருங்கலவி மிசையாதே
யலவானிடுதி கடிதடமே. (41)

குபேரனுக்கும் கடைத்தெருவுக்குஞ்சிலேடை.

இடைமடக்கு.

சங்கம்பதும மெனாநிதியந்
தழைத்துவளத்தை யேந்தளகை.
தங்கழ்பரவு தனதனைப்போற்
தாயபுகழ் வேளைப்பதிவாழ்
சிங்கம் பவனிவந்தெனையெச்
சிலைமா மதனவேள்கலகக்
பங்கந் தினைக்குகிலேயிட்
பழியே திருந்தாணிகழ்த்துதிவின்

கழுவிச்சரக்கின் னரர்மதிக்கத்
தாவென்றடுத்த வரிசைபெற்றுத்
துலங்கிப்பவா வனைநெருக்குஞ்
சுமுகசெய வேல்ப்பதுரைச்
சினைன்பின் பவனிகதிகிலேனா
தினமா மதனமயக்கமந்தோ
படிநொந் தினைக்குமெனியேன்மேற்
பகையே திருந்தாதழன்றுமே. (42)

பூமிதேவிதன்னுக்கும், வேளைமாநகர்க்குஞ் சிலேடை.

அடிமுதன்மடக்கு.

விறுதருமம் பல்கவென்று
விரவப்பரவு மணிதோன்ற
கூறுபுகழ் வேளைப்பதியிற்
கோமான்றமிழ் வேலப்பசெய
வாறுபெருக நகர்ந்துபசி
யனுக்குமலக்கு மதநகுமஞ்சி
மாறுமிதயந் தமியேற்கே
மலினமேனி கலந்தொடுத்தாய்

மேன்மைதழைக்க வாய்ந்தவருள்
விளங்கிப்புவிமான் விழிபோலுங்
[illegible]பனைவீற் றிருந்தருளொங்
குமணனெதிர்ந்து கொடுத்தமய
யாறுபெருக முதுமகற்றி
யனுக்குமலக்கு மன்றியுநான்
மாறுமிதயந் தோவுனரா
மலினமேனி வாருமதியே. (43)

தருமசத்திரங்களுக்கும் மேகத்துஞ்சிலேடை.
கடைமடக்கும், அந்தமுதன்மடக்கும்.

பழங்கற்கன்று நல்லவன்னம்
பரிக்கேயமையத் தோகை தந்து
விழுங்கற்புதத்தான் மழைமுகில்போல்
மலியும்புகழ் வேளைப்பதிவாழ்
முழங்கப்பவனி வந்தடுத்தான்
மோகவலையான் விலக்கவச
கழங்கைக்கான விளையைத்தி
கண்டுத்தேனலரை வெறுத்துமனங்
படைத்தாக்கருகை யாதிவரப்
பரவப்பாலப் பன்கிறைந்து
மாறுத்தரும சத்திரங்கள்
மால்வேலப்ப மகிபனிய
முத்திலெனக்கார் வந்தடுத்தான்
மோகவலையான் முயூத்திங்கோள்
கழங்கைக்கான பூவையமிக்
கண்டுத்தேனலரை புகமாலே. (44)

அளகாபுரிக்கும், வேளைமாநகர்க்குஞ்சிலேடை.
கடைமடக்கு.

வளமேயனைய புட்பகவி
மலியவரும்பொன் னில்முழுதும்
தளகாபுரியே யெனத்தழைக்கு
தாரகபுரி வேலப்பசெய
களவேமதனன் படித்தானே
கங்குல்கலைய மாட்டாதே
தளர்வாமிதனைத் திருத்தாயே
சமரி லுனக்குஞ் சடைவிலையே
மானன்களிக்கச் சுகந்திருவர்
வயங்கத்தான வனியிலுயர்
மருமைவேள புரியிலிருக்
வண்ணத்திசைந்த வெண்ணிலவே
காய்வாய்கீயிப் படித்தானே
சகேந்தால்விரக மாட்டாதே
தாரைந்தனைமீ திருத்தாயே
தவறுமெனக்குஞ் சடைவிலையே. (45)

காமதேனுவுக்கும், வேளைமாநகர்க்குஞ் சிலேடை.
கடைமடக்கு.

தருமச்சுவர்க்கம் பொருந்திநிற்குந்
தகவானிறையின், பணிதழுவுந்
கருதிச்சொ லுதிக் காரணத்தாற்
கதிக்கும்புகழ் வேளைப்பதிவாழ்
மருவிச்சுகிக்க வருவதென்று
மய்க்குமெனது பயந்தேற்றாய்
இருளைப்பெரிய தாக்கினையே
யிடைவிடாதில் கதிர்த்தேவே
தழைக்குங்கோட்டை முகங்காட்டுஞ்
சமயத்தமிழ்தன் பால்வழங்குஞ்
காமதேனு வையுதிர்த்துக்
கனவேலப்ப சாமிதமை
மயலோமனங்க வருவதென்று
வருத்தம்பலவும் பயந்தேற்றாய்
யெளிதோமதன தாக்கினையே,
யெடுத்தெய்தனன்பைங் கதிர்த்தேவே.

சிந்தாமணிக்கும், வேளைமாநகர்க்குஞ் சிலேடை.
கடைமடக்கு.

அனந்தங்குதிரை யிடைவரலா
[illegible] வெயில்சுற் றிடுதலினு
கனந்[illegible] தருள் வேளைப்பதியிற்
கனைசுற்[illegible] வேலப்பமனே
சினந்திற[illegible] களிபேற் குறும்பேது
தினகான் [illegible] மெரந் தானன்றே
வினந்[illegible] ரணம் பொழியாயே
யியம்ப[illegible] நின்றிருட்டே
லவ்வாரனையுமே வியசிறப்பா
லணிசூழ்சிந்தா மணியுமெனக்
கலிதீர்த்திடக்கட் டியசெயகங்
கரன்மெச்சியவெண் கலைநிலவே
செய்தாயுனக்கிக் குறும்பேது
தெளித்தாற் சுகிர்தந்தானன்றே
யித்தியுமிழ்பண் பொழியாயே
யெனையச்சுறுத்து நின்றிருட்டே. (47)

முன் வீரலட்சுமிக்கும், குவலைமாலைக்குஞ் சிலேடை.
பின் சைவாசாரியனுக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

மருவுமடலுங் கலைமதுவும்
வண்டர்பரவி வரத்தழைக்கு
மருமையிவையாற் [illegible]ன்றே
யணிசூழ்புய வேலப்பதுரை
பருவமலிவிற் படிந்துபொடிப்
பலகைபொலிந்தக் கரமஞ்சும்
மொருமைமனவா ரிதிமதிமீ
குதவிப்பரத னுகியதென்
வயங்கக்காட்டு முனைநோக்கும்
மானுருக்குட் சிறந்திலங்கு
யாருமதிக்கும் படிகுவளை
யன்புக்கிசைந்த வெண்டிங்காள்
பையும்பெற்றுருத்தி ரர்க்கமுற்றுப்
பயின்றேசைவப் பழம்போன்று
னுதயவலையாற் கவர்ந்துமதற்
னெழுங்கோவுனக்கி துரைப்பாயே. (48)

முன் இருநிதிக்கும், குவளைமாலைக்குஞ் சிலேடை.
பின் இராமனுக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

முன்னுளம்பேர் திவருவதான்
முறையாகக்கண் ணணையுறலான்
சொன்னவலர்வாழ்த் திருநிதிபோற்
தொடையற்புய வேலப்குலோத்
மின்னார்சடைவற் கலைபடைத்து
விஞ்சத்திரா சியிற்பயின்ற
யென்னுடருமன் னதுகிசமே
நிடுதல்வேண்டு மவற்குறவா
மூவாவண்டங் குலவுதலான்
முதிரச்சுகந்தந் தேற்றுகையாற்
றோன்றுகின்ற செழுங்குவளைத்
துங்கற்கிசைந்த துமதிய
யிகக்கோதண்ட மேற்கொண்டு
விதத்தாலிராம னென்பருனை
லெதிருமீனக் கரனையடர்த்
யிருந்தாய்கருத்தே தியம்புகவே. (49)

கடைமடக்கு.

வரிசைப்படி தெரிசித்தெழில் ஷைபிற்கழன் மடவார்
வயனத்தட நயனத்திரள் வலிதிற்பதி வனபோல்
விரிவுற்றிடு குவளைத்தொடை மிடைபொற்புய முடையான்
வேலப்ப குறைலப்ரபு மீதிற்பெரு மயல்கூர்
பரிவுக்கொரு புகலேயுள் பகைவிட்டெதிர் புகலே
பாருங்கரு துகிலேனயல் பாயும்புனை துகிலே
யெரிவிப்பிது தணிபேழுலை யிடைதப்பிய தணியே
யிந்தத்தெனை நிலவேதனை யென்றெய்த் திடுநிலவே. (50)

திருமால் சக்கரத்துக்கும், குதிரைக்குஞ் சிலேடை.
இடைமடக்கு.

அமரர்வணங்க விசையினுயர்ந் தறக்கண்டகர்யா ரையுமடக்கி
யசையாமற்றன் முனையைக்காத் தாடல்புரிடத்துத் திருமாலின்
கமலநெடுங்கைத் திகிரியைப்போற் கதிகொண்டிலாவி [illegible]ரியான்
கருணைத்துரை வேலப்பகுண கனவான்மகிழுங் கதிர்மதியே
தமரதரங்கத் துடனேமெத் தநிரந்தரங்கத் தியதவள்
சங்கவாரி யிடைத்தோன்றித் தழைவாரி யிறைக்கிறைத்துப்
பமரமுயங்கும் புரிகுழலார் பலருமுயங்கும் படிகொடுமை
பண்ணுமுனையோர் தண்ணவனென் பனுவுமுனையோர் படிற்றுரையே. (51)

சிங்கத்திற்கும் குதிரைக்குஞ் சிலேடை.
அடி முதன்மடக்கு.

அங்கநகத்தி னணிபெறலர் லருங்கல்லணைகாட் டிவருதலா
லமரவாயங் காக்குதலா லறமாவெற்றி யதுகொளலாற்
சிங்கநிகர்த்துப் பகைமததந் திகளைத்துகளே செயும்பரியான்
சீர்த்திடனே வேலப்பதிட செயபூபதிமேன் மயலாகிச்
சங்கபுனைந்து மறந்துளங்க சங்கிருக்கு மெனக்கேபித்
தனைவேதனைதந் தனைபலவந் தனைசொல்லினும தனைமதியாய்
போங்கவுதித்திட் டிளம்பிணைமான் போல்வாரையுமிப் படிவருத்தும்
பொருட்டாலன்றோ புலிபுனையம் புலியென்றிடுமற் புதநிலவே. (52)

முன் சரபத்துக்கும், குதிரைக்குஞ்சிலேடை. பின் கள்ளனுக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

முட்டைவிடுத்துத் தோன்றியகான் முற்றுக்காலெட் டுண்மையினுன்
முழங்[illegible]க்கடுந்தோ ளையினுலான் முறைக்கும்குஞ்சரங் காக்குதலாற்
சட்டை[illegible]சித்த மணிமார்பத் தரியாரெனுங்கே சரிகள்சிந்தச்
சராபதிக[illegible]குந் துரகதசந் தரவேலப்ப தனதனென
வட்டை[illegible]நுட்டு முலைநெருடி மருவாநாள்வென் மதியேநீ
வைத்து[illegible]த்தி னெடுமயின்றும் வையத்துறக்கந் தெரிந்துவந்துங்
குட்டை[illegible]த்துங் கனம்புகுந்துங் கொள்ளைக்கள்வ னாகினையின்
கொடி[illegible]றுவ வுணர்வையுங்கைக் கொண்டவியப்பென் கூறுவனே. (53)

அடிமுதன் மடக்கு.

அண்டத்தனி அண்டைத்தொனி யண்டத்தனி விலதர்
யாடிக்குதி போடக்குதி யாடிக்குதி ரிலேபோல்
வண்டீச்சம [illegible]ர்த்தரா வண்டீசம துறநேர்
மாலச்சவ வேலப்ப மகிபற்கிசை மதியே
கொண்டற்கிடை யும்பெற்றெழில் கொண்டற்கிடை வருநீ
கோவித்தனை நீதிக்கழ கோவித்தனை மதமர
கண்டற்பழு தங்கைத்தமை கண்டற்பழு தருளாய்
காமற்கமை நீதிப்பழ காமற்கமை கருதே. (54)

அடிமுதன் மடக்கு.

மனவேகமு மனுவாமென மனவேகமு முகில்வான்
மருளப்பல மொடுசுற்றிய மருளப்பல வகைவர்
கனமேவர சரைமோதுபு கனமேவர வுடன்மீள்
காமர்ப்புரி வேலப்ப கனுளற்கிசை மதியே
யனலார்களை வடிவாலெனி யனலார்களை முனிவா
யாகாதக மீதோர்கிலே யாகாதக குணிநீ
யெனதாவது முனைராய்பழி யெனதாவது மெடுதா
லினியாருகு ளபேரெனி லினியாருளி னரே. (55)

அடிமுதன்மடக்கு.

என்றுந்திட முனிவோர்துதி யென்றுந்திட விரைதே
ரெழுதூசியு மெழுதூசிய தெனவேபணி யினவே
குன்றும்படி யுமுலாயமர் குன்றும்படி யெதிர்பாய்
கோலூப்பரி வேலப்ப குறைநற்கிசை மதியே
யொன்றுங்கன் வினைவிசினை யொன்றுங்கன மறியா
யோகோதய வாகாய்பகை யோகோதய ருளமேல்
கன்றும்பய வொருநாறுபு கன்றும்பய னென்றீர்
கவடத்தன மடர்வுற்றமி கவடத்தன தடமே. (56)

முன் மேகத்துக்கும், யானைக்குஞ் சிலேடை. பின் சிவனுக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

கோடுகடலை மருவியந்தக் கும்பமுகந்து தடித்துவிஞ்சித்
கோவந்திரக் கலகமிசைக் கொண்டுதானங் குலவுதலா
னீடுபருவ மழைமுகிலாய் நெருக்கிப்பகைவெம் படைகள்சிந்த
நின்றுமுழங்கு மால்யானை நிருபனொருபன் னிருக்திரும்
வாடுமருண கிரணமணி மகுடமகவா னிடர்தவிர்த்த
மானபரன் வேலப்பதிட மதிமான்மகிழ மானேந்தி
நாடுவிடையிற் பொலிந்துகன்னி நயந்துகலந்து மெய்வெருத்து
நம்பினிகர்த்த நீமதற்கு நட்பாகியதென் னவின்மதியே. (57)

மந்தரகிரிக்கும், யானைக்குஞ் சிலேடை.

அடிமுதன்மடக்கு.

கனத்தகரமோர் பாற்பொருந்திக் கடம்பமரமொய்த் திடத்தழைத்துக்
கடினப்புரசை யுடைத்தாகிக் காணுயர்ந்தக் கால்வயங்கச்
சினத்தபனகந் தழுவியதாற் சிகரப்பெருமந் தரகிரித்துச்
செறுநர்சேனைக் கடல்கலக்கிச் செயம்பெற்றலவுந் திறற்களிற்றுன்
மனத்தி னினைத்த வினைத்துமரு மனத்தி னவர்க்கு மிகுத்தருசம்
மதிமா நிதி வேலப்பதிட மதிமான் மயலால் வருந்தெனது
தனத்தை வளர்த்தாய் நான்பலதெக் தனத்தை யலர்க்குத் தோற்றசின்னத்
தனத்தை யறியா யந்தோகந் தனத்தை யொடுதோன் றியுஞ்சசியே.

அடிமுதன்மடக்கு.

தரங்கத்தமர மெனவேயுத் தரங்கத்தமர ருடைந்துபல
தரங்கத்தமர முறித்ததும்மாந் தரங்கத்தமர வீசிவந்த
துரங்கப்படையும் பொடித்தடர்சிச் துரங்கப்படையும் படியுழக்கித்
சுழங்குஞ்சர வேலப்பசெய துரைமைக்கலந்து சுசிக்கமுன்னுஞ்.
வரம்பற்றேனை முனிந்துதன்ம வரம்பற்றேனை வித்துகின்றுய்
வஞ்சமான வ[illegible]துகரு வஞ்சமான மிலதுசிந்தை
யிரங்க[illegible]டை [illegible]சாலுமாரு யிரங்கச்சாடை கிழிக்குமுலை
யென்ன[illegible]வ[illegible]துபகை யென்னவாவு மிளகிலவே. (59)

உவமைவிலக்கு.

கரைத்[illegible]டிவே [illegible]டைத்ததன்றி நசிக்கமடைந்து குணக்குடைத்தாய்
நாலுமரு[illegible] முகத்தேந்தி நாளுமிடிவெங் கொடியோனென்
அரைத்[illegible]ற்[illegible] சுமந்தலை தொழியாதயிர் வதமதுவே
வொக்குமக்[illegible]கன் றெக்களித்திட் டுலவிப்பகைவென் றொளிர்யானை
வரைத்[illegible] வேலப்பகுமை மகராசனைக்கண் டாசைகொண்டு
வருந்துமெ[illegible] வருந்துவது மதிபோமதியே வடவைவளர்
திரைத்[illegible]கடலு முனைக்காளிற் திகைப்பாலோடிப் பயமிருத்துக்
[illegible]ம[illegible]கா தலறுமெனிற் சோரா தயிலார் சோகாரே. (60)

திரிபு.

[illegible]ளக்கரு வரிகட்பணி திளக்கரு மலைதால்
[illegible]ரமுற்றட ருவதொத்தெதிர் பொரமுற்றட மதனுல்
விரைப்பணி விலர்கட்டிற திரைப்பணி திழல்புரய்
வேழப்ரபு வேலப்ப விழைதற்கிசை மதியே
புவரிக்கடு வினமெச்சவ தெவரிக்கடு மையினு
குருகாமன முடையாயிடர் தருகாமன லவனே
தவனத்திர [illegible]டதொட்டன னவனத்திர மனைநேர்
தைத்தேறுவ சற்றேமய லைத்தேறுவ தரிதே. (61)

இதுவுமது

நீடிக்கய மோடித்தனி
நீலப்புய னீவிக்கிரி
வாடித்தூள் விரிட்டுவி
மாலைப்புத வேலப்பபு
வேடிக்கைய தாகப்பிறர்
விதித்தலே பேசச்செயல்
பூடிக்கதிர் தாய்நிற்குநின்
ரோதித்தகி மோகித்தெனை

சாடிக்கய கனின்மா
போலப்புய வமரார்
சேடித்துள் கனிதார்
மான்மெச்சிய நிலவே
கூடிக்கய வினராய்
சோதித்தலே குவடா
மோடிக்கதிர் கிளர்பா
வாதித்தகி நயமே. (62)

இடைமடக்கு.

மதமைக்கடல் விதமொத்தெழ
வடவைப்பொறி வடிவைப்பெற
சிதலித்தரி யலர்புக்கிடை
சிலட்புபு வேலப்ப
நிதமித்தனை யெனவுட்பகை
நிலவஞ்சக மிதுவென்றலி
யுதவித்திட மதைவிட்டெனை
வுணர்வேனிலை சகியேனுன

மலிகட்கனி லதில் ...
வருவித்திர மொனநேர்
திரியப்பொரு கனிநாரி
தியாகத்திசை மதியே
நியமித்தனை நாயிலா
னிகழ்வஞ்சக நினையா
புனிவித்திட வியல்போ
தொருவேனிலை யினியே. (63)

கடைத்திரிபு.

வேந்தர்முதலோர்க் குளசகல
மேன்மேலோங்கக் கொழுகொம்பாய்
போந்தகடவுட் காமவல்லி
பூமான்மகிழ் வேலப்பசெய
காந்தகிரியென் மனதிரும்பே
கைகூட்பினுநீ யிரங்காயே
சேர்ந்தலரிது மயலலையே
செருக்குற்றென்றல் வெம்புலியே

விருதுக்கொடியுந் தனிற்படர்ந்து
விளக்கித்தருமக் கற்பகத்திற்
போன்றமேழிக் கொடிக்குதிபன்
பூமானிரண்டு புயதலமுங்
கருவமுனைக்கிய் கெனதிரும்பே
கருதன்செயல்காணு சிறங்காயே
நிதந்திரிவ்வா றியலலையே
நீதிமறந்த வம்புலியே. (64)

தேவர்களுக்கும், மேழிக்கோடிக்குஞ் சிலேடை.

கடைமடக்கு.

முற்றுந்தருவா னலந்தழுவி
முறையினுலகமுங் கண்டுநின்று
மற்றுமன்றியவையோர் பலருமொக்க
வரகைபுரிவே லப்பதுரை
சற்றுங்குளிரா மதித்திலே
தனிப்பொன்னிருந்த கவைத்தானே
சுற்றுங்கிரண வாவனியே
துதிக்கவெழுந்த வருந்ததியே

மெய்யுழிபுமேரு வந்தடுத்து
முன்னிவந்திப் பார்க்கருளி
வளருமேழிப் பதாகைபிறுன்
மயலான்மனச வருந்துமென்பதற்
தமியேற்கிதஞ்சம் மதித்திலே
தாய்தாவெனையோங் கவைத்தானே
சோர்ந்துநூல வாவனியே
துளக்குமவசந்த வருந்ததியே. (65)

கடலுக்கும், மேகத்திற்கும், முரசுக்குஞ் சிலேடை.

அடிமுதன்மடக்கு.

வாரமலைபெற் றிடமணந்தை
வானந்தானை படைக்குமின்ன
சோரவுலவித் திம்படிநித்
செயமும்முரசான் வேலோகர்
யாரமுதிக்குமுலை தெருடி
யருத்திபென்னை முயங்கினன்றி
தாரமதினை விடுத்தனைநிக்
சோமாதருக்கே னல்வபரி

வளர்க்குஞ்செல்வர் திடமேரும்
வகையாற்கடலுஞ் மழைமுகிலுந்
தியமுந்திடு திடெனத்தொனிக்குந்
செழிக்கும்புகழ்வே லப்பதுரை
யாரமுதிக்குமுலை யிதழை
யருத்திபென்னை யடங்குவதோ
தாரமதியை நுதல்வெயர்க்குந்
சோமாதருக்கே தயர்கெயலே. (66)

இந்திரனுக்கும்,பிரம்மனுக்கும், திருமாலுக்கும்,சிவனுக்கும், முரசுக்குஞ் சிலேடை.

நாகமேடுத்துச் சக்கரத்தை
நல்வாகைக் காட்டியிந்த
மோகமவா விதர்த்தகன்றி
முரசபதிவே லப்பனை
சோகமதனை விளைப்பதுவே
துரோகியான வுனக்கெவைநான்
வேகமுடனே தக்கனிட்ட
மேலோர்சாபத் தடிக்கடிபோய்

நாலும்படைத்து வார்பெருந்தி
நான்குவிதகா ரணத்தாலு
மும்மூர்த்திகட்குஞ் சரியாமும்
முயங்கும்படிநீ முயலாமற்
தொழிலாக்கொண்டாய் துணிந்துகுருந்
சொலினும்பழிக்கஞ் சுதல்வருமோ
வெய்யகாப மேற்றுமின்ன
வெள்காதழுந்தும் வெண்மதியே. (67)

வேறு மடக்கு.

விலகுந்தரி யலர்குன் றிடை
மிகவின்பனு குகவந்திவன்
னுகைம்பெரு குகவென் றதி
ஞைசைத்தமிழ் வேலப்ப
மலருந்தனி வடிவங்கொடு
வழிதண்கதிர் பொழிபுங்குண
நிலவன்பழி யலவாபொர
நீதந்தவி ரகமேனெழு

விடர்தங்கு வறியோர்
விரவுஞ்சட மதனு
மொலிமுந்துமு முரசா
வுதாரப்பபு குடைபோன்
வளர்கின்றனை யதுபேல்
வசைகொஞ்சமு மறியாய்
னெடுவன்பழி யலவா
நீதந்தவி ரகமே. (69)

வேறு கடைமடக்கு.

குருவினணை கடவாத
கொடையால்வளர்க்குந் தருமதுரைக்
கெருவினூடு பவனிவரச்
செய்தான்மயலைப் பொறுக்காதே
கருவவாதற் சகமீது
களித்தோர்சமைய மருங்கேது
பொருவதோயா திக்குதித்தாய்
புலம்புமெனக்கு மானலமே

குணவான் றமிழ்நாடு கடவாத
கோன்வேலப்ப தருமதுரை
சென்றேன்மதனென் பவனிவரச்
சிந்தைதிறஞ்செப் பொறுக்காதே
கனத்தாரெவர்வஞ் சகமீது
கலப்பாயுனக்கு மருங்கேது
பூவையனையார் திக்குதித்தாய்
பொருத்தியருள்சோ மானலமே. (69)

அடிமுதன்மடக்கு.

மலையே நிகர்த்துத் தினந்தொறுங்க
மலையே தணித்து வறிஞர்பொரு
முலையே யணைத்துக் குவளையொடு
முகில்வேலப்ப மகராசன்
விலையே முடிக்குங் குழலவிழ
விலையே வளைத்துக் கடற்பெருந்த
னிலையே யகத்துன் னிலையேவே
னிலையே ததிற்சற் றருள்வரம்வி

மலையே யிருந்தற் கிசைந்தறெவ்வர்
மலையே விலக்கி மடந்தையர்பூண்
முலையே மணக்கும் படிவளர்தோண்
முகத்துக்கிளைந்த முழுமதியே
விலையே யுணக்கத் தருகரும்பு
விலையே முழக்கிப் பொருமதன
னிலையே நீயுந் தருவாயேன்
னிலையே நின்று லையேனே. (70)

அடிமுதன்மடக்கு.

மனையே பெரு வம்மம
மனையே நடத்தி வினையிந்தை
முனையே பெறுவி ரியர்நூழ
முறைநகாத்தருள்வே லப்பனெனு
சனையே குயில்காட் டிடக்கொடுவந்
சனையே னுறவு பிடித்தனையோ
வினையே வருமபோற் றுவருடன்றுன்
வினையே நினைந்தால் விரகமத

மனையே மனசு களிக்கவனு
மனையே கணையால் வலியடக்கி
முனையே முலகு மொருகுடைக்கீழ்
முகிலுக்கிசைந்த முழுமதியே
சனையே யிருக்து வருநதிரே
சனையே பணிய தனைவிடுத்தா
வினையே பொரப்பெண் பழிவிளைத
வினையே மையமை முனையாயே. (71)

இடைமுதல் அடிமடக்கு.

அருமைத்தான தமிழ்த்திறமை
வருட்சந்தான மென்பிறர்க்
தருமற்புகற் றுணைநிதியத்
சக்ரபதிவே லப்பதுரைச்
வருமச்சமரு தனக்கென்ன
மமதையாற்று வனக்கொடுங்கா
வுருவக்கனலான் முனிந்தனையே
யுருவக்கனலான் முனிந்தனையே

யறிந்துதான வனிமதிக்க
கனந்ததான முபசரித்துத்
தருமப்பயிரும் வளர்க்குமெங்கள்
சாமிக்கிசைந்த தனிநிலவே
வருமச்சமருள் விளைப்பாய்வீண்
மமதையாற்ற வசமாமோ
யுள்ளமுலையு மெய்தானே
யுள்ளமுலையு மெய்தானே. (72)

இடைமடக்கு.

சொல்முரண்.

அலைகுறுங்கடலை யடைத்திலங்கை
நரக்கர்கடலை வளைப்பவடர்த்
சிலைவாழ்கரத்தான் சதுர்வித்தந்
சேனுபதிவே லப்பகன.
கலையாயறிவைக் கலைத்தாய்மால்
கனலாய்மிகவுங் கனன்றாய்சீர்
மலையாய்கமல மலைத்தாய்தேன்
மறவாய்பசந்தே மறந்தாய்சொன்

யதையங்கடலை யாக்கியெதி
தமரர்க்கடலை விளைத்தாநின்ற
திரத்தானுரத்தான் வரத்தின்மிக்க
சிமான்வரிலென் செய்யவல்லாய்
காணுப்தனைந்தார் கண்டாய்வெங்
கல்லாயல்ல கற்றாயுண்
மணவாயாம்பன் மணந்தாய்போர்
மதியாய்செலத்தா மதித்தாயே. (73)

அடிமுதன்மடக்கு.

ஆனையிடர் தீர்த்த திருமை
யானைநெடுங்காண் டீபமுடை
மானையருளாற் புரந்ததிரு
மானைப்புயவே லப்பசெய
தானைமிருத்த மதப்பாவி
தானையறுத்த தருமமறந்
தேனைமடவார் போலவெளி
யேனைப்போவுன் காந்திசகி
யானை தருங் பார் மை
யானையுடல்வி னையனு
மானையுரக்கி விருத்திவளர்
மானைப்பார்த்தேன் மனம்பூர்ந்துத்
தானையலர்க்க தொன்றொழித்தெய்
தானைநிகர்த்தாய் நீயுமிங்கே
யேனைநினையா யறக்கொடுமை
யேனையெனத்தோன் றியமதியே. (74)

சருப்பத்தக்கும் சந்திரனுக்குஞ்சிலேடை.

ஓடியெலியு மொதுங்கமருண்
டுடல்வானீண்டு வன்படங்கொண்
டாடிவருநேர் மையுந்தழுவி
தப்புற்றிருந்த சீறியெழுந்
பாடிமதுர கவிவலவர்
பதியின்றெடுத்த நயருணவிற்
தேடியீனைவ் ஞகிலென்ன
திடகொக்கோக காருடமந்
திளம்வீணையுந் தழுவிசிந்த
டிரிமையரம்பை வாய்விரித்திட்
யடருமால காலமுயிர்ந்
தரவேநிகர்த்தா யானுனும்
பரவமுதார நஞ்சயபூ
பனன்வேலப்ப சாமியெனைத்
செய்வாய்மதியே யவனுணர்த்துந்
திரத்தானுன்னைநான் செயிப்பேனே. (75)

சோதிடனுக்கும் சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

குப்பல்சேர மருவலர்பொன்
குமரனருள்பூண் டிந்திரன்போற்
சுப்பராய கனயோக.
சொந்தத்துரைவே லப்பசெய
தப்பலோடு ஊக்கமஞ்சுக்
தாக்கற்காமக் கவடிநடை
செப்பமாகக் கணிதமுறுந்
சிறந்து மெனக்குச் சுபபலனைத்
குவித்துவணங்கக் கூவைமலைத்
கொலுவிற்றிருந்து கோன்முறைசெய்
சுமுகற்கினிய துணைவனெங்கள்
இங்கன்மகிழுந் தாய்மதியே
தழுவிமேலோ ரையும்பார்த்துத்
தனைசேர்ந்தஞ்சா தகங்காட்டிச்
திடனுமொருசே திட னைவே
தெரிந்தேன்சொலாமற் றெனக்காயே. ()

யானைக்கும் சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

மயக்கோடியய மெதிர்காட
வானத்துதிக்கை தனைத்தழுவி
யயர்க்காமதமால் யானைக்கர்த்
வளர்பூவனைமேல் விழிதாவிது
நயக்காதலினு லெனதுழலே
காவொலாமென் மனக்குகைவி
செயக்கூர்வடிவேற் காதருண
சிங்கங்கண்டு வொண்டாலென்
வளர்ந்துவருமத் தகம்படைத்து
வனமுமுலைத்துக் கனல்விசி
தடர்க்கின்றனைவெண் சுடர்த்திங்கா
மமையக்கொதுமின் னருள்சுரந்து
களிர்வெற்பிடமு நான்விழிக்கு
னடுவும்பொருந்தி நயம்பயக்குஞ்
செகன்மோகனவே லப்பதுரைச்
செய்வாய்தனைச் செப்புவையே. (77)

குறத்திக்கும் சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

மல்குங்மலர சனமடக்கி
வரிசைப்பழநி வேலதுரை
திலகன்கவிஞர் த தராங்க.
செயவேலப்ப பாகிதியாற்
குலைநிசலே படுத்துநிறை
குன்றிமாலை யிசைத்துவந்து
தல்மெங்கனுமெச் சிபகுறத்தி
தனித்தோர்குறியுஞ் சொலிதழன்றாய்
வளர்கஞ்சயமே ளவற்கினிய
மகிழ்சிற்றையன் மண்டலிகர்
டெரியுமருமை மதிநூகி
சென்றமனத்தைத் தேடுமென்முன்
கூடைதாங்கிச் சிறந்துபின்னுங்
குணமாத்திரைக்கோ லங்காட்டித்
தனைப்போலிருந்து மெனைப்பார்த்துத்
சகியேயுனக்குத் தகாதிதுவே. (78)

அடிமுதன் மடக்குத்திரிபு.

கந்தா கியதைத் தகர்த்துவிண்மே
கந்தா சலமே போற்றிரிந்து
கந்தாவளத்தை யடர்த்துவெல்லுங்
கந்தப்பதிவே லப்பதுரைச்
வந்தானவனை முன்பார்த்து
வனைத்தான்சிலைய ரயாமல்
பந்தாமெனவே திரண்டதனம்
பரிந்தேனந்தோ மயற்கூடே
கந்தா னதிரச் செறுமிமத
கந்தாகவத்திற் கலந்தவொன்னார்
கந்தாவளத்தை நடத்தியெங்கள்
சாமிகீர்த்தி தனிற்பவனி
மகிழ்ந்தேன்மதனும் பின்பார்த்து
வளர்ப்பர்மடவா ரோயாமல்
பருக்குமுனக்கு முரண்டதனம்
பகையேன்றொடுத்தாய் முயற்கூடே. ()

இந்திரனுக்கும் பாட்டுடைத்தலைவனுக்குஞ் சிலேடை.

மடக்கு

சுற்றத்தவரெங் கணுநெருங்கத்
தொடர்கற்பகத்தா ருடன்மலியச்
செழுற்றப்புயவே லப்பதிட
குரிசில்போலப் பவனிவந்தான்
மற்றக்குரிசில் வெளிவயிரம்
வைத்தானறிய வெனதுநினை
முற்றப்பகைப்ப தாகாதே
மோசமதியே வாதுதரு

தொகுபண்ணவர்கள் வாழ்த்தெடுப்பத்
சுபவாவிபமேற் கொண்டுகிமிர்
கோலாகலன்பொன் னுலகாண்ட
கும்பிட்டாசைக் கடல்குளித்தேன்
கைவப்பதியற்கை யிவனதையுள்
வைத்தானறிய மாட்டாய்நீ.
முறையிடேற்கா தாகாதே
மோசமதியே வுனைநானே. (80)

வடவாமுகாக்கினிக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

கடைமடக்கு.

படர்தந்திடலாற் கொழுந்துகளைப்
பற்றியாழி நிற்பதனாற்
லடருங்கடின வடவைநிக
மதுகாணுருவப் பொருள்வெதுப்பு
சுடர்கொண்டுனைப்போற் கவற்றுதே
சோமநீயிப் படிப்போரே
திடமுந்திடவாழ் வேலப்ப
சீமானருளுஞ் செய்யானே

பாரிக்குதலால் வெம்புகையாற்
பலமாதரையு முருக்குதலா
ராகுமொருபோ தனக்கெனலா
மல்லதருவ வறிவினையுந்
துனிக்கண்ணீர்பார்க் கவற்றுதே
தொடுப்பதெனதற் படிப்போரே
சியினோர்தமையான் வேலப்ப
செயில்வேள்களைநெஞ் செய்யானே.()

அடிமடக்குங் கடைமடக்கும்.

பலக்குஞ்சரமுஞ் செயநாடும்
பலக்குஞ்சரமுஞ் செயநாடும்
துலக்குங்கவிநா வலர்க்குதவு
சுதனுகியநீ லப்பகன
கலக்குங்கிரண தானவனே
காமக்கடற்பண் பெண்ணுன
விலக்குங்காமு மஞ்சரியே
மேனிமெலிவுங் கண்டாயே

பரியுமணியு மாடைகளும்
பரியுமணியு மாடைகளும்
சுமுகவிலாச நஞ்சயனேன்
துரைதானென்னைச் சுகியாநாட்
கவடவினைசெய் தானவனே
காயேலினிப்புன் பெண்ணுன
விரிப்பிற்புலரு மஞ்சரியே
வெய்யோன்வரிலிங் கண்டாயே. (82)

கடைத்திரிபு.

மெய்தேர்ப்புறநிக் கந்தனமே
விக்கைதக்கருள்வே லப்பகன
செய்தேன்மிகவிம் முந்தனமே
தினிசொல்வதுநிந் தந்தனமே
பொய்தானுடைய துந்தனமே
போகிற்கனற்று நந்தனமே
பெய்தான்மதன்பூ னொந்தனமே
யிந்துவேநீ யிந்தனமே

வியதான்பாவிச் செந்தனமே
வேங்கையெதிர்ந்து வந்தனமே
தேமற்பலக லந்தனமே
தெரியேன்சகிமார் தெந்தனமே
பூசவெறுக்குந் சந்தனமே
பொருந்தாதனக பந்தனமே
விகவுமவஞ்ச யந்தனமே
யிளரும்பணிப்போற் குந்தனமே. (83)

கடைத்திரிபு;

வந்தான்கெனப்பொன் பேர்தகமே
மகிழ்க்கேறியவே லப்பகுகா
தந்தான்மிகுந்த தோதகமே
சரசக்கலபச் சேதகமே
யந்தகமைதன் னேதகமே
யேற்றைக்குனிலா வேதகமே
சிந்தாமதற்குக் காதகமே
சேர்ந்தும்விடாய்வெம் பாதகமே

வரைவைத்திறைஞ்சப் போதகமே
மகிபனெனக்குப் பேதகமே
தாய்க்குச்சுபாவ சாதகமே
தனத்திலிவினைக்கு மாதகமே
யானேனகசக்கு மோதகமே
யவிழுந்தரித்த பீதகமே
செய்தோன்மனக்குள் ளூதகமே
நிக்காருனக்கிங் கேதகமே. (84)

விலக்கு.

திருமாலெனலா மவன்களிறா
சிவப்புநிறமே தவற்கனங்கள்
வருவாரிவனு ரெனமடவார்
வந்தான்பவனி தொழுதுநின்றேன்
யருமாமனைறதே நந்திரிப்பே
மனையனியற்கை தொழில்களைவிட்
பருமீன்மகர நண்டுமுண்டு
படர்தேனையுங்கைக் கொண்டுமற்றும்

செல்வனலனிந் திருநிற்
சிலைவேள்யாருஞ்செய் தவப்பயன்போல்
மயங்கவனர்வே லப்பதுரை
வழிவேவிதுவேன் மகிழ்த்தனைநி
ரந்தனுனைன் கனிற்செனித்து
டாடுமாடு மார்ந்துகன்றிப்
பழுகிச்சிங்கத் ழுதுமடுத்துப்
பார்த்தும்பாவி யிழுதிலவே. (85)

தலைவிக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை
அடிமுதன்மடக்கு.

மாரா நீரா நதிகுலசோ
மாரா குவளை மலர்ச்செழுந்தா
தாரீர தார நீகார்த்துதவு
தணைப்போற்றினர்மங் கையர்பலருந்
தீராமைய ளன்படைத்தேன்
சேலையணிவாய் நானிடுப்பேன்
போரகிலத்து நானிருப்பேன்
பெருமான்பவனி வாகியெப்

மாரா மாதஞ் சயமால்கு
மாரா ஞாலமே காசதாரா
தாரா வெனவே லப்பதுரை
சந்திக்கவன்சுந் தாம்பார்த்தேன்
தீராமைய னீபடைத்தாய்
சேலையணிவாய் நீயிடுப்பாய்
போரகிலத்து நீயிருப்பாய்
பெருமான்புவனி கண்டாயே. (86)

கண்டமடக்கும் இடைமடக்கும்.

கவளக்களிற்றின் முழ்முரசங்
கறங்கத்தவிது மருந்குழலுங்
குவளைப்புயவே லப்பதுரை
கும்பிட்டனர்மங் கையர்பலருந்
தவளக்கலைபா னிறைநிலவே
தக்கவரையுங் காணேனெத்
வெவ்வருக்கோது வேனிதைம்பா
னிச்சையொருவ் ரடக்குவதோ

கன்கொம்புநமி முழ்முரசங்
கதிக்கரிகைத்தேன் மருங்குழலுங்
குமணமெனவே டவநீவந்தான்
கும்பிட்டனர்நான் கூடுகின்றேன்
தமியேர்கலைபா நிலைகிட்டத்
தனைநாள்வரையுங் கனல்வாயோ
வினைக்கோது வதுந்தவிர்ந்தே
விரக்கியொருவ மாட்டாயே. (87)

தூது.

தாவியுலகெங் கணும்படர்ந்து
எழுகர்தனிற்செல் றிசைவுபெறுந்
வாவியனமுன் டகம்பயிலு
வளர்நந்தினைத் தவிர்க்காது
கூவியலைமென் குயில்காமக்
கொஞ்சுங்கிளிபோர்க் குதிரைதென்றல்
மேவியிவையன் புடனுதவ
மெலியும்பொழுதிங் கெனக்குமன்னோர்

தழைக்கும்புகழ்வே லப்பதுரை
தக்கதுறு விருப்பமெனில்
மலைவாயிருக்கு மயில்புனை
மறைக்கார்கொடையாந் நியம்படைக்குங்
கொடியவிரோதிக் குரிசின்னங்
கொடிஞ்சித்தேர்வன் டவன்சிலைநாண்
விரையாவெனவே நான்வருந்தி
யின்வந்தடுத்தாள் வெண்மதியே. (88)

ஓர்கும்பமுமோர் மீனமுமன்
றுடையாயதுமன் றுடையான்மற்
றிர்கொண்டிருகாற் கிரண்டுதித்த
செழுங்கற்கடகம் படைப்பன்பின்னுஞ்
சேர்கின்றவள்வெம் பணியிரண்டே
திறைத்தாளதனு லுனைவேலனே
தார்மென்கொடிவே லப்பதுரை
தவிர்த்தென்றனைக்காத் திடும்மிருக

நினைக்கில்விரண்டின் டவட்குவில்லொன்
றெருநற்கடக வினைமபெற்றாய்
சிறப்பன்றியுனைத் தலத்துயிரு
சிலராசிகளைப் பலராசி
கோண்பணமெபாற் பணிபணைக்கீ
நிலாசினை நிலாவுக் கத்தகுந்த
தந்தவிரகப் பெருமூர்ச்சை
சந்திசினிபோன் றனைச்சசியே. (89)

மடக்கு.

மின்னனிகர்த்த வவன்பார்த்தென்
வேளைமனது விருப்பென்றான்
னென்னவருத்த மொழியென்றா
னெல்லாங்கூடச் செய்தியென்றா
னன்னநடப்பனந் தோகைகுறிப்
படர்திங்காவே லப்பதுரை
மன்னவனைக்கண் டுருகியபன்
வாட்டந்தவிர்க்க வேண்டுமென்றான்

மீறும்பவா யாதனக்கிவ்
வேளைமனது விருப்பென்றே
னென்னவருத்த மொழியென்றே
னெங்கோன்கூடச் செய்தியென்றே
பதறைக்குறிப்பை யறிந்துமகத்
யருமைக்கொளுமற் றடிவணங்கி
மாதர்தமிலோர் சித்தினிப்பெண்
மதியூகியுஞ்சம் மதித்தானே. (90)

தலைவன்புரிந்த தண்ணருள் கூறல்.

மாலைநினைத்தேன் இளவளவ
மாலைகொடுத்தான் வேலப்ப
வேலைகடக்க வணிகலமு
வெல்லும்படியா னையுங்கொடுத்தான்
காலைதனிற்பூ திருந்தசெழுங்
கனியப்புறஞ்சேர் தனதேடிக்
சோலைமலர்ப்பஞ் சணையடுத்தேன்
துயின்றேன்கிளிதங் கெனதாசைத்

வனிதைதொழுது சொலக்குவளை
மகிபனதுவன் றியுமதன
மேன்மேற்கொடுத்தான் பகைமுழுதும்
மீண்டகுயிலா லவைபெற்றுக்
கமலம்போல முகமுமெஞ்சன்
களபமுலைமேற் கச்சுமிட்டுச்
சேற்றுறுனைக் கூறுமின்றுன்
ஆரைவந்திடச் சொன்னேன்மதியே. (91)

மனதுகனிந்து களவில்வந்த
வழிதிலடுக்கெதன் றனையெடுத்து
தனதுகரங்க ளாலுடம்பைத்
தடவாய்ப்பேசிப் பரிமளசந்
தனதுகிலீந்த வாய்க்கினிக்க
திருந்தசருளுந் திருந்தவளித்
வனதுமதம்பின் னிடத்திடம்பெற்
புசிதக்கலவி செய்தகொடுத்தா

மகராசேந்த்ரன் மலரணைமேல்
மடியிலிருத்தி முத்தமிட்டுத்
தடவிவருத்தந் தனைத்தணித்துத்
தனங்கள்பூசித் தார்சூட்டி
துலவிலவங் காதிகள்சேர்த்
திட்டமனைத்து நிறைவேற
ரேங்கும்புயமே லப்பதுரை
ஜாலகினதற்கொப் பிலைநிலமே. (92)

கலவிச்சிறப்புரைத்தல்.

அடிமுதன்மடக்கு.

கலையு மிரவிக் கையுமணிமே
கனத்தைக் கடித்தேன் பலவாலிக்
பலையு மிதழிற் பதித்தான்கோம்
பனகபடத்தை நெருடினிவிற்
மலையு மமுத கலசமுமோர்
வாய்க்கு ளமைத்துச் சுவைதிருத்தி
னலையு மனமு நிலைபெறநா
யசைத்துரைவே லப்பனெனை

கலையு நெகிழ்த்தா னெகிழ்த்தவுடன்
கனத்தைத்தொடுத்தான்கனம்படைத்தேன்
பலையு மறந்தேன் பருவமதிற்
பனக படத்தை விடுகக்கை
மலையு முலையைப் பிடிகசக்கு
வாய்க்கு மனக்கை மலர்க்கைக்கீ
னலையு மழும் படிதயவா
யணைத்ததன்சொல் வேன்மதியே. (93)

அடிமுதன்மடக்கு.

கனக புயத்தி லணைத்திரண்டு
கனக விழிகாச் சுழற்றியனங்
பனக மிளக்கிக் கழுத்திளஞ்சோ
பனக வினவுற் பலவுறப்பிற்
தனக லைவமேற் றிமிர்ந்தேமெத்
தனக லசங்கைக் கொண்டுபொருந்
யனக குணவான் குபேரனெனை
யருமைக்கலவி நடத்தினமற்

கனக வளையுஞ் சுவைத்தலர்கோ
கனக நிலைக்குங் கடிதடமாம்
பனக முகினிற் புட்குரலன்
பனக மழுத்திப் பரிமளத்ந்
தனக வணிகாங் கியபருவ
தனக ராடுதன் றன்மடக்கி
யனக விகைவே லப்பதுரை
றதுசொல்லுவதற் கடங்காதே. (94)

வேறு.

அரிதாகிய மதனுகம
லறிவைக்கரி கரவித்தைதயி
வரிமாமுலை புரமேபொர
மதுகத்தொடை விறகத்திரள்
புரிமேயிதி னிறைநதேனொரு
பொழுதொத்திட மருவிப்பல
விரிமோகன விதுவேயெனை
மிகவுந்தய வொடுகொஞ்சிய

வறமோகம தளதா
னமையப்பணி முதிரா
வனைமேர்விட விடைநான்
வடமுத்துக மலர்சூழ்
புறமீதெழ நயனோர்
புதுமைத்தொழில் கனிவுல்
வேலப்பமகீபன்
விதமிங்கிது விதமே. (95)

வாமக்கிரி நாணித்தடு
வளருந்தன ரதியுஞ்சிலை
ரேமப்படி சோதிப்பை
நிலகன்டிப ரதிகொண்டிரு
காமகடல் பாயத்தரு
கலவித்தொழின் முடிவிச்சுப
மையாபு வேலப்ப
மத்தைபி லெனைமேர்சிப

மாறத்தரு வனவாய்
மதனுஞ்சரி யெனவே
நிதானித்தமு தளதோர்
நினைவுங்கனி வுறநின்
காமெத்தனை தரமோ
களப்பரி மளமார்
தயாளப்ரபு வனிகூர்
தகிநற்றரி மதியே. (96)

கடைமடக்கு.

கடற்கண்மடவார் நிதம்பரதங்
கைக்கொண்டடங்காத் தனவானை
யடர்க்கவலன்பின் காட்டியது
மாரவார முழக்கியது
நிடத்தபுகழு வேல்ப்ப
நியபூங்குழலே கோதியதுந்
தொடக்குமெய்யு தவந்தவமே
தொடுக்காரிறர்வன். மங்களமே

கருநாசமுக னிதம்பரதங்
கடந்திகையற்கே தனவானை
மசையாமணியங் காட்டியது
மனைத்தோர்சங்க முழக்கியதுங்
சீமான்திரும்ப வேலப்ப
திங்காள்நிலகன் கோதியதுந்
தோன்றுதினிடீர் தவந்தவமே
சுகித்தவகைமீ மங்களமே. (97)

தலைவிக்குஞ் சந்திரனுக்குஞ்சிலேடை.

அடிமுதன்மடக்கு.

மருவினுயர்ந்த மலரணைமேன்
வாசமாயென் கண்மணியே
மருமைமடிக்குள் வைத்துவெயர்
மப்பான்மருங்கிற் கலைகுழ
பெருகவனைகவ் கனம்பொருவியப்
பெற்றுத்தழைக்க மாலைமுத்தப்
தருமதிநிவே லப்பதுரைச்
தரக்கண்டுவந்தே னமிர்ப்பேதஞ்

மருவிலைத்துப்த் தநிகவிசு
வாசபாவென் றெனைமெச்சி
[illegible]ருதிக்கலவி யினைப்பாற்றி
[illegible]வார்முறைகின் றிடவாரம்
பெருங்கற்கடகத் தேமகரம்
பின்னலிலங்க வலங்கரித்துத்
சாமியெனக்கு முனதுதன்மை
சுழ்ழமிலைக்காண் சந்திரனே. (98)

கடைத்திரிபு.

கருணைபுரிந்த வப்போது
கற்குலகலைச் சங்கதிருங்
மருவிமகிழ்ந்த சொற்பனத்தின்
மணிகால்புகவேர்க் காளைநகர்
திருபணுயர்ந்த கூவைவரை
நெஞ்சனனந்தேன் பாலப்ப
பருவமுருந்த னேர்வந்தான்
பலித்ததெனநான் றன்னவனே

கயவா[illegible] யொப்போது
கடற்றோன் றியது செங்கதிரு
மமைமையிசகா மற்பனத்தின்
வளர்வயல்சூழ் [illegible]
நின்றருகன்றுட் பூஞ்வைவரை
நீத்தார்க்கருளும் வேலவ
பார்த்தேனெழுமு னூர்வந்தான்
பணிந்தேனெனக்குங் கண்ணவனே.

வாழி.

தயவோர்வடிவா மபிர்தருண்
ததிபேயினைத்த படிசகல
லயுன்மால்பரவுந் திருச்செங்கோட்
டருமைப்பெரிய நாயகியு
செயமேபுனையுங் கூன்மலைச்
திருவுந்தமிழ்வா ணியும்வாழி
வயல்சூழ்வேளை மாநகரில்
வாழிகிளைஞர் வாழிபுகழ்

சரசத்துரையைத் தெரிசித்த
சவுபாக்கியமுந் தழைத்தனவா
டர்த்தநாரீ சுரன்வாழி
மத்தனாரம் மையும்வாழி
செவ்வேள்வாழி முகில்வாழி
தேவர்முதல்பா வரும்வாழி
வள்ளேலப்பமகாராஜன்
வளமைபலவும் வாழியவே. (100)

சந்திரவிலாசம் முற்றிற்று.

முருகன்றுணை.

தனிச்செய்யுட்கோவை.

மாட்சிமைபொருந்திய இராமநாதபுரம் சமஸ்தானம்

ஸ்ரீமாந் பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

மஹாசமுகத்திலியற்றிய சிங்கார ரசமிக்க

செந்தமிழ்க்கவிகள்.

திரிபு.

தலைவி பாங்கியிடந் தன்னிலைமைகூறித் தூதுவிடுத்தல்

வன்[illegible]மனம்பு மலரெனிதோ முலைகளவை வந்தெப்போதுந்
தன்னவிலக் காமனம்பு துறந்தனியும் வெறுத்தனனீ துயிரயாச
மன்னவிலக் காமனம்பு மென்சொல்பொன்னுச் சாமிமன்ன னெனுநரேந்த்ரன்
முன்னவிலக் காமனம்பு ஞமுமனைக் கலந்துகொஞ்சி முயங்கத்தானே.

தோழிதலைவனிடஞ் சென்றுகூறல்.

மருவமருந் தனங்கனக வனமுலைகள் முழுதுமிருண் மதமாவேறி
வெருவமருந் தனங்கனக மிகுத்தகனை புகுத்தவுனை மேவநிதே
பருவமருந் தனங்கனக படிசகியென் றிரக்குமிவள் பயந்தீர்ப்பாய்கந்
தருவமருந் தனங்கனக சரந்தமிழோர்க் குதவுபொன்னுச் சாமிமாலே. (2)

இதுவுமது.

மனத்தடங்கா வனதுமயல் வலைப்புகுமான் வசந்தமென வந்தபூஞ்சந்
தனத்தடங்கா வெம்புலிக்கு மப்புலிக்கு மயங்கியஞ்சத் தகுமோ காப்பாய்
கனத்தடங்கா முரசதிர்மங் கலசமுக முகசலச கன்று முன்றுட்
சினத்தடங்கா தலித்தகஞ்சந் செயித்தபொன்னுச் சாமியெனுஞ் செங்கண்மாலே

இதுவுமது.

குடங்கனக வடம்பழகு கொங்கைசெங்கை பங்கயங்கைக் குங்கோல்மீனப்
படங்கனக மருண்டவிழி யெனுங்குயில்வந் தீனள்கலந்து பலகிரீடை
தொடங்கனகு குகன்கருணை துலங்கிவள ரலங்கிர்தமெய்ச் சுகுணலோலா
தடங்கனக சயிலபுய சௌர்யபொன்னுச் சாமியெனுந் தனசிங்கமே. (4)

நங்கையின்றுயரறி நற்றாய்கூறல்.

மகரவட நெடுங்கொடிமன் மதனெனது மகண்மனத்தை வலிமையேமிக்
ககரவட ரெனக்கவர்ந்தா னதையிவள்பெற் றிடவருளிக் காப்பாய்முந்நீர்
நிகரவட மொடுவளைந்த நிருதர்படை முழுதுமன்று நெளியவில்லேந்
துகரவட சயிலபுய சுமுகபொன்னுச் சாமியெனுந் துரைச்சிங்கமே. (5)

இதுவுமது.

பொருகரும்பு நெடுஞ்சிலைவேள் பூட்டியமர் கூட்டியடர் போட்டிதன்னால்
முருகரும்பு குழன்மாதுன் மோகமுற்று வருந்துவது முறையோகாப்பாய்
பருகரும்பு தியவமுதப் பசுந்தமிழோர்க் கிசைந்தமனப் படியேயாவுந்
தருகரும்பு னிதமுகிலே சௌர்யபொன்னுச் சாமியெனுஞ் சரதமாலே. (6)

மகணிலையறிந்து தாய் வண்டுகேட்டுணர்த்தல்.

பொருதுவட னயகளிற்றில் வந்தபொன்னுச் சாமிமன்னன் புயங்களின்
பெருகுவட கலைக்கொருதன் பெருங்கடலா மெனநிதவப் பேதைபூங்க
திருதுவட முலைகள்விம்மித் தியங்குவள்சந் திரகலைபுஞ்செந் தீயென்றேசி
யுருகுவட ருமமுமக்குண் டேற்றதையங் கவர்க்களிகா ளுரைசெய்வீரே. (7)

மன்மதோபாலம்பனம்.

வருமதனு கினைச்சிலர்தன் மதிக்குடையோ னென்பரது வழுவேமாதர்ப்
பொருமதனு நீவருமம் புரிவதெலாம் புரிவிரிநீர்ப் புவனங்காக்குந்
திருமதனு திபதிபொன்னுச் சாமிசெழுங் *கத்திகைதான் றருமேலன்றான்
பருமதனு சும்புகரும் பைங்கழைவிற் கொருநாளும் பயப்படேனே. (8)

தூதசென்ற தோழிகூறல்.

வண்டணங்க மிலிதிலவு வலிதுதென்றற் புலியெனமான் வருந்திச் செங்கை
வண்டணங்க னிகள்களப வகைவெறுத்து மிகவுனது மயலினுற்று
வண்டணங்க மலரணையு மறந்தனண்மற் றிவள்முகம்பார் வானர்க்கென்றும்
வண்டணங்க வரிசிவிகை வழங்குபொன்னுச் சாமிமன்னு மதிவல்லோனே. (9)

* கத்திகை = மாலை.

சமஸ்தி 7 சந்தனம் வந்த கட்டளைக்கலிப்பா

கந்தச்சந்தன மெய்யிற்பொருக்கெழக் கலவைசந்தனம் பாலுன்றன்மோகமே
முந்தச்சந்தன மேனிச்செங்கேதனும முழுங்கசந் தனவென்றே மயங்கினள்
இந்தச்சந்தன குந்தளைப்புனைந் தெழுகச்சந்தன மின்னிவட் குச்சுகந்
தந்தச்சந்தன தெய்வமுந்நீந்திடத் தயவுகூர்பொன்னுச் சாமிநரேந்த்ரனே. (10)

வேறு.

வனமாதங்க மேயமுதேவுன தெண்ணம்யாதெம் மிடத்திற் சொலற்கென்ன
மானமாதங்க வந்தவையிதென வழுத்துகென்றனை மார்வேண்ட நின்மய
லானமாதங்க மெல்லாங்குளிர்ந்திட வணைதுவாபொன்ன லார்படை வென்னிட்ட
தானமாதங்க மேறிடாத்துமங் கரபுயாபொன்னுச் சாமிநரேந்த்ரனே. (11)

மடக்கடிவிருத்தம்.

மருவிரி பந்து வெறுத்துநொந்து வனைசிமிழ் கடைபட முந்து
வடகிரி கோடத் தடமுகை வாட முருகன்பெம் பாஞ்சமுள் ளூடப்
பருமணி பொறுத்துக் கருதுகச் சறுத்துப் பணைநெகாளிர் கண்கறு கறுத்துப்
பவத்தொடர் நீங்குந் தவத்தரு மேன்கும் படியடி படர்ந்தடர்ந் தோங்கும்
இருமுலையிருந்து மொருமுலைபொருந்து மெழின்மதன் வாவிவள் வருந்து
மியல்கொள வயம நயதுணைசோமா விங்பரன் கருள்செழுந் தாமா
கருவெனுகேமா பொருபவவிமா சகமெலாம் பணிரகுராம
கத[illegible]னுக் கிசைபுயபொன்னுச் சாமிரா ஜேந்த்ரவுத் தமனே (12)

சாலந்தாழ்த்துவந்த தலைவி காரணங்கூறி வேண்டுதல்.

வருந்தவனை தவிர்கவிக்கு மகுட முன்னான்
வழங்கினையச் செழுங்கருணை மதித்துத் தான்யான்
பொருந்தவனை பொருவிவிரை வினில்வா ராநூ
போதுகழித் தனனிதனைப் பொறுத்தல் வேண்டும்
திருந்தவனை கருங்கடலிற் புரிந்து சென்று
தியரைக் கியர்ப்புலியின் றிரள்வாய் மான்போ
லிருந்தவனை வொருங்கவுட னிலங்கை சாய்த்த
விறைவபொன்னுச் சாமியென்னு மியல்வல் லோனே. (13)

ஒப்புலங்கூறி யுரிய தாய் வேண்டல்.

கனகவனத் தானைதனைக் கடிந்துமுலை வளர்ந்துமையல் காட்டி நானும்
புனகனன்னி யமலைகைத்துப் பசுவடுத்தே மலையேந்தும்பெண்பாள் மாலாங்
கனதுகவப் பேதையைவே ளொன்பவனம் மானெனவு மிரங்கா தெய்தாற்
றினமுமெவ்வா றதுசகிக்குஞ் சேர்திபொன்னுச் சாமியென்னுஞ் செயசிங்கமே.

தலைவியின்; பரிசெலாமுணர்ந்த பாங்கிசென்றுரைத்தல்.

படிபுகழ் நிதம்பத்துப் பணவரவுற் றிருந்துமிளம் பாவை நல்லாள்
வடிவுபெறு மதனனென வளர்கினது டயங்குழலா வகையான் மிக்க
மிடியரென கெடிதுருகி மெலிகுவளோ விவண்முகம்பார் மின்றுரொன்றோ
தடமகுட முடிதடவு சரணதிவ்யா பரண்பொன்னுச் சாமி மாலே. (15)

சமையல் விவரங்கேட்டபோது சொன்னது.

முதிர்கொடிக்கொத் தவரைக்காய் கத்தரிக்காய் நன்பருப்பு முலைமாதஞ்சி
மதிமிகவு மிளகுரச மாகிமத னெய்ததியால் வருந்துவாளோ
கதிர்குலவு நினதுபுயக் காமருபூந் தாமமருள் கவிஞர் நாளுந்
துதிபுதுவைப் பதிபதிபு சமுகபொன்னுச் சாமியென்னுந் துரைச்சிங்கமே. (16)

உவமை விலக்குகள்.

சந்திரன்.

தலைமைபெறு கிருபர்சிகா மணியாய்ச் சான்றோர்
தமக்கணியா யுதித்தபொன்னுச் சாமியென்னுங்
கலைநிதியே கலாநிதிநின் முகம்போ லென்பர்
கவிஞர்சில ரதுநிதமிக் கவின்கொள் வாமென்
றலையினிடைப் பணிந்துபடிந் தெழுந்து மாசோ
டாமைகண்டு வெள்கிமெலிந் தறவுங் கூனி
மலையுமல துனதுமுகம் போன்று வெய்ய
வனுக்குமருக் கலியிருளை மாற்றிடாதே. (17)

கலைவாணி.

வரமுயர்தென் புதுவைபுரி தவத்தின் சீரால்
வந்தபொன்னுச் சாமிமன்னு வளருன் கல்வித்
துமுணர்ந்து வியந்துதமிழ் மடந்தை தானுந்
தன்மெய் வெண்மை யாம்வெறி தவழும் வண்டர்
பரவுமல ரிடைக்குடிபுக் கிருந்துமேலாம்
பயனிலுமா யினமினியப் பயன்கொள் வாமிந்
நரபதியா னமையிவரே பெற்ற தாதா
நாமகளே யாமெனநின் னுவுற் றுளே. (18)

அறுமுகன்–குறுமுனி.

தடசயில புயபொன்னுச் சாமிமன்னு நின்னுகல்வித் தரந்தா. னுனி
யடனுடைய குகனுமறு முகங்காட்டி யையமென வமர்ந்தா னன்றிக்
குடமுனிவ னுந்தமிழி லாங்குவடி மேனியின்னங் குறுகு வானேத்
புடவிதனி லெவருளரற் புகழ்வளருமுனைக்குநிகர் புகலற் கம்மா. (19)

காமதேனு.

குடிலநெறி பயின்றுபுலை விரும்பிமட மிகுந்தபயர் கொடுமுட் டுற்ற
கடியசர மியையடைவோர் கருதுபொருள் பெறுவரெனிற் கபட மின்றிப்
படிமொழிதப் பாதுதிறல் பழுத்தமர்வென் றனந்தநிதி படைத்த நின்னை
நெடிதுறவோ ரவைபொருத்தார் சேமபொன்னுச் சாமியென்னு நிருப நேசே.

கற்பகதரு.

உவந்து வந்து தாழ்வாரை நுருவுகொளக் கடியவல நுடைய தாக
வந்து வெய்ய மரமெனவாழ் கற்பகமுற் றவரேபன் னிதிகொள் வாரேற்
பவந்த விர்மே லவர்பயிலப் பழிமு னிக்கு மகிச்செழுங்கற் பகமாய்ச் சீர்த்தி
நிலன்ற பொன்னுச் சாமிமன்னு நினையடைவோர் பெறும்பயன்யாஞ் சொலற்பாற்றே.

மழைமேகம்.

கழையிழுகில் கடல்கவர்க்கோர் பருவமிரும் புனல்பொழியக் கற்றே மல்லாவ்
வருகுபிறர் பொருள்விரும்பா தருதினமு நவமணிபொன் வாரி வாரித்
திருமுகிழ் சமுகபொன்னுச் சாமிமக பதிசெழுங்கைத் தலம்போ லேமென்
றருவமிகக் கறுத்துவெறுப் பினுமொடாதுங்கிப் பனித்து விண்சென் றுறைநடு மாதோ.

இராஜசமுகத்தின் பெருமை கூறியது.

கரிய பங்கவிடர் வெக்கலியின் முங்கனுறு வார்மீளற்குன்
பொங்கவக ளங்கசமுகங் கருணை வங்கமது போனுமாலே
கொங்கர்சக ரங்கர்கலிங்க வங்கர்பல ருங்கருமுன கூப்பக்கீர்த்தி
தங்கவளர் துங்கஜய சிங்கமென்று மிருங்கள்பொன்னுச் சாமிமாலே. (23)

படிகேட்கேகொண்டது.

வடிகொளமு தனையபல கலைபுமுணர்க் தடைகுநர்ப்புன் மருளாங்கங்குல்
விடிதரகன் கருள்செயுநின் பெருந்தகைமை பரித்திருந்தும் விருப்பாலின்னம்
படிபடியென் றடிக்கடியெப் படிமொழிவல் படிமகிழும் படிசாடோறும்
நெடியபுகழ் வளர்க்குமதா நீதபொன்னுச் சாமியெனு நிருபரேறே. (24)

படியளவுசெய்யக்கேட்டது.

கனப்படிவ மிதுவென்னும் பொற் கமலக்குதலசமுகா கனிந்தசெந்தே
னெனப்படிவண் டிமிர்குழற்பொன் னிணைத்தவீரன்னுச் சாமிமன்னு விம்பக்கேண்மோ
மனப்படிநா னினைத்தபடி வந்துபடிப் படியுணர்ந்த மாட்டேனின்னே
தினப்படியிப் படியுனக்குச் செனும்படியெமு ரொருபடிந் செய்குவாயே. (25)

உத்தரவுப்படி படிவிசாரணைசெய்வோர் நடந்துகொள்ளாததைப் பற்றிச்சொல்லியது.

வாமிவுளித் திடநெடுந்தேர் வானிரவி மறைபமலர் வாவேனோர்தாவ
நேமிமுனங் கொடுத்தபொன்னுச் சாமிமகி பாவொருசொ னிகழ்த்தக்கேண்மோ
பூமிமிசைப் பத்திதனைப் புத்திதனில் வைத்திளிது புகழ்வின்றோர்க்குச்
சாமிவரங் கொடுத்தாற்பூ சாரியிறும் பின்னரென்ன தடைசொல்வாயே. (26)

ஸ்ரீராச்சேவகர் தடுத்தமை கூறியது.

தரும்குண மிகுமுனது சமுகமுறார் வறுமையினச் சமிக்கக்காய்ந்து
வருமிரவி வெயிலதனுன் மயங்கியின்றி யானிங்கு வந்தபோழ்தி
லருமைதவிர் பாராச்சே வகர்தமது பெயர்ப்பொருளை யறியக்காட்டிக்
கருவமொடு தடுப்பதென்னே காமர்பொன்னுச் சாமியெனுங் கருணைமாலே. (27)

இறைவர், தமது கரங்களைப் பிடித்துக்குலுக்கியபோது சொன்னது.

அவனிபுக முனதுதிரு வடிமலரி னெழுந்துகளா லன்றுநீங்காப்
பவமதகன் றொருகரிய பாறையும்பெண் ணுருமேனிற் பாராவாரந்
துவளவமு தெடுத்தினிய சரக்கருணின் றிருக்கரத்தாற் றொடப்பெற்றேற்குக்
கவலையினி யுண்டாமோ காமர்பொன்னுச் சாமியென்னுங் கருணைமாலே. (28)

தமக்குக் காந்தல் வந்திருந்தபோது கூறியது.

உன்னினிய சன்னிதிகா னொருவியபின் மருவியதா றுடனேசைவ
நன்னிலைவிட் டன்னியநா னடைபுகுமீ னவனையன்று நலித்தகாந்த
லென்னிடத்திறந் துன்னிவருத் தியதுசற்றே னுனதருளுப் திருந்தேன்வெண்பூத்
தன்னில்வருந் தன்னிதிரு வென்னுமின்னு முன்னுபொன்னுச் சாமிமாலே. (29)

காந்தல் தீர்ந்தபோது சொன்னது.

சொற்செறிமுத் தமிழ்வலர்க்குத் தூரகமணி சரங்கவிகை துலங்குதந்தப்
பொற்சிவிகை முதலவருள் புனிதபொன்னுச் சாமியெனும் புயலேயுன்றன்
மற்செழுந்தன் கருணைவெடு மழைநனைப்ப வதனுலென் வறுமையாய
முற்சுரமும் பிணிகளுந்தீ முதுவேனாமு மிகவெப்புலாய் முடிந்த மாதோ. (30)

சிரங்குவந்தவிவரம் தெரிவித்துக்கொண்டது.

மிக்கவடி விற்காத்த விரியன் போனகம் விதித்திலன் பாவியென்றே
வேதனை வெறுத்தயர வேதனை விளைக்கின்ற வெஞ்சிரங் கானவைகளென்
மேலெலாந் தானவர்கள் மிசைகொடுத்தின்றாழ் விடுகணை மிடைந்ததொப்ப
மேனின வவற்றியல் விரிக்கவென் னேவின்னு மின்னொன் றிசிப்பனசில
[illegible]ர்வன முள்ளெனச் செறிவசில யாருத தினவுபுரி கின்றனசில
[illegible]பசில பெரியசில வெரிவசில நாலைந்து சேர்ந்தொன்று பட்டனசில
தெரிவையர் தனம்போற் செழித்தடி பரந்தமு சிலந்திசில வுள்ளவாகித்
தேசமொவ் வாமையோ தண்ணீர் விரோதமோ தெரியாது பிணியனேகந்
தொக்கதமி யேனைத் தொடர்ந்ததா லிவெல்லாந் தூக்கமிலை யொருமாதமாச்
சூழ்பணி வருத்தமோ சொல்லமுடி யாதுமேற் றாயசாக் கட்டிரண்டு
தப்பட்டி யிட்டுடன் றொடர்ந்த முழுந்தான் கருட்டினு நடுக்குறுது
தொந்தரை யிவற்றைச் சகிப்பதெப் படிமுன்பு சொன்னசொற் படிநடாத்தித்
தக்கவுத் தரவுதந் தெம்மையெம் மூர்க்குநீ சடுதியி லனுப்பவேண்டும்
[illegible]னவயி மானமுகி லானசிவ ஞானதுரை தமதுமா தவகுமாரா
தமிழ்முத்து ராமலிங் கச்சேது பதிமகிழ் சகோதர சபாபூஜிதா
தர்மப்ர தாபபொன் னுச்சாமி ராஜேந்திர சதுரங்க தளசிங்கமே. (31)

போர்வை கேட்டுக்கொண்டது.

கற்போர்வை நிகரெருங் கவிஞரந்து புதுவைவைபற் கனகமேடோது
நெற்போர்வை யெபடிநன் னிதிப்போர்வைத் திடவுதித்த நிபுணநாளும்
[illegible]ற்போர்வை வேலருள் பூத்தபொன்னுச் சாமிமன்னு புகழுக்கேற்ற
[illegible]போர்வை யின்னமெற்கு நல்கவில்லை பனிவருத்த நவிலொணுதே. (32)

கவிச்சிங்க மென்ற பட்டம் பெற்றபோது.

கங்கக்குலவு கதிர்வேலான் கனகமேரு கருணைமுகில்
பொங்கம்பெறுதென் புதுவைவளர் பொன்னுச்சாமி பூபனெனக்
கெங்குந்திறல்கூர் கவிச்சிங்க மெனுமோர்பெயரிட் டெழில்வாமை
தங்கும்புகழ்மே லாங்கவையுந் தந்தேயெனையா தரித்தனனே. (33)

வெண்பா.

சேயே யனையர் செழும்புலவோ ரென்றெடுத்த
தாயே யனையை பொன்னுச் சாமிமன்னு—தூய
கனங்கொடுத்தன் னோர்மேற் கனியுமன்பா லுன்னைத்
தனங்கொடுத்து நீவளர்ப்ப தால். (34)

உபயார்த்தமுள்ள வித்தைச் சம்பிரதாயம்.

அட்டவரைகளையுண் டனந்தனை விழுங்கியே முண்டத்தை யுங்குலுக்கி
யந்தமாமடியைப் பிடித்துப் பொடித்தொரு துலர்தமையே லாக்கரக்கி
மட்டரியகனலைப் பிழிந்தசா ருக்கியனை வரிதுகொள வாய்மடுத்து
வனவேங்கை பைச்சிமிழில் வைத்தடக்கிக் கொம்மெகிழ்ந்து விண் யாடவல்லேம்
துட்டவெங் கலிதனை வெருட்டவொரு வித்தைசொல்லிக் கொடுத்தல்வேண்டும்
துங்கவக ளங்கசது ரங்கதள விங்கிதசு மங்களவ லங்கர்கருணை
வட்டுடைய கட்டுமொழி விட்டனம ருட்டிமின வட்டமுலை யிட்டமடவார்
மதனவன் ஜம்பூமி துதிசெய்பொன் னுச்சாமி மகராஜ சுகபோஜனே. (35)

சமஸ்தி.

வெண்பாக்கள்.

மாலாம்பொன் னுச்சாமி மன்னர்பிரான் றன்னாட்டிற்
சேலாங்கண் மங்கையர்வா சிக்குநல்யாழ்—நீலாம்
பரியிற் பெரியகொடும் பாலை குளிரும்அ
கிரியிற் கிரியுருகுங் கேட்டு. (36)

என்றுமொரு தன்மைத் தெனவினிக்கு மொன்னலரை
வென்றபொன் னுச்சாமி விறல்வேந்தே—துன்று
வரிசிலைக்கை வேளயிலான் மாய்ந்ததிர வுஞ்சக்
கிரியின்மயல் காட்டறிஞர் கேள். (37)

போதுரைமட் டும்புகல்வர் பொங்குபொரு ளொன்றீயார்
சிலபொன் னுச்சாமியெனுஞ் சிங்கேறே—சால
மனமிரக்க மில்லாத வன்கணரைத் தேடிக்
கனதனவெ ளக்கூறிற் கண்டு. (38)

சமஸ்தி-ஈற்று-கலித்துறை.

அளிக்கும் பனிக்குஞ் சரவுரி யான்முத லாருமஞ்சங்
களிக்கும் பனிக்கும்பிட் டாறு முகனைக் கலர்கெமது
களிக்கும் பனிக்குந் தெரியாமற் சேர்தரு ணத்திலிந்தப்
புளிக்கும் பனிக்கு நடுவேபொழுது புலப்பட்டதே. (39)

மாட்சிமை பொருந்திய இராமநாதபுரம் சம்ஸ்தானம் மஹாராஜா

ஸ்ரீமாந். முத்துராமலிங்க சேதுபதியவர்கள்

மஹாராஜமுகத்திலியற்றிய

கவிரத்னங்கள்.

மங்கலவாழ்த்து.

புகழான்ற நகமீன்ற பொன்னின்முலைக் கன்னியொரு புறந்தழீஇப்ப
லகிலாண்ட முதலாண்ட வருண்மோன சிவஞான வமலன்காக்க
பகர்பூங்காத தொறும்பூவை பதங்கோவைச் செழும்பாவைப் படிக்குந்தேவை
நகரேந்த்ர சமுகமுத்து ராமலிங்க பூமவுனை நாளுமன்றே. (40)

திரிபு.

கோங்குவட்ட முதகனக கும்பமன்பு கொண்டுவண்டு குலவுஞ் செந்தே
றேங்குவட்ட வுண்டுநனி யன்மிமலர்ச் சென்பெயினை பலவென் றேட்டி
யோங்குவட்ட முலைவனிதை யுனதுமபல் பெருகினன்சே ருவந்து வெள்ளிப்
பூங்குவட்டன் மலர்த்திருத்தாள் போற்றுமுத்து ராமலிங்கப் புனித மாலே. (41)

அனங்கனம்பு மறைபுலிங்க மலைசெவிகட் குருக்கியசெம் பனிர்திங் கட்கோ
மனங்கனம்பு மன்னைபொல்லா வஞ்சகியென் றிரங்கிமதி மறந்து சோர்ந்திய
லனங்கனம்பு நியகனிபால் வெறுத்தனன்கண் பார்த்தருள்வாய் வியந்த னேக
வனங்கனம்பு ரவிதமிழோர்க் குதவுமுத்து ராமலிங்க தனசிங்கேறே. (42)

சந்திரோபாலம்பனம்.

பொருப்பவனி தனிற்படர்வ தெனக்குலவு சினக்கனிற்றிற் பொலிந்து தோன்றித்
திருப்பவனி வந்தமுத்து ராமலிங்கச் சேதுபதி சீர்கண் டுற்ற
விருப்பவனி தையாபலர்க்குண் மெலியவள்யா—னேயாகத்தாய் வெகுளிக் குன்றி
நெருப்பவனி தனைபுணர்ந்தன் றேமிதித்தா னினையினமோர்ந் திலைநி லாவே. (43)

மன்மதோபாலம்பனம்.

திடக்கடவி கட்க்களிறு சினக்கடின மனப்பகைவர் திடுக்கிட் டோடி
விடக்கடவி முடுக்கியமர் வெல்லுமுத்து ராமலிங்க வேந்தன் சேர்ந்தான்
சடக்கடவி நடக்கைவிடு சர்க்கரைமுடி புரக்கடற் றடாரி தன்னை
யடக்கடவி யிடைக்கருப்பிலை யகற்றுமினி மதிப்பதிலை யனங்க வேளே. (44)

யமகம்.

வடங்கலங்க ளபங்கமுங்கு மறந்தனன்பு சிறந்திணங்க மதிக்கா நின்ற
வடங்கலங்க சனம்பிறைந்த மனந்திருந்த நிவந்தகொங்கை வரையின் பச்சு
வடங்கலங்க நகம்புரிந்து மகிழ்ந்துகொஞ்சி முயங்கெதிர்ந்த மருவ லார்க
வடங்கலங்க வெலுந்துரங்க மகிபமுத்து ராமலிங்க வரிசை மாலே. (45)

இதுவுமது.

மாமனத்தை யிவர்காவல் வகிதோரா ளச்சுதினி மயங்கிநீவிம்
மாமனத்தை யணிதருக்கு மாட்டுபவரி சூட்டுமணி வளைகள்பூட்டம்
மாமனத்தை யுறவைவிடெவ் வகையினுஞ்சென் றழைத்தினிது வருவன்சேது
மாமனத்தை யலர்புகழு மதனன்முத்து ராமலிங்க மாலைத் தானே. (46)

திரிபு.

அம்மானந் தியும்பகலு மகமிகவான் சன்னை தன்னை யன்னை நோக்கிச்
சும்மானந் தனம்புகினுந் தொடர்வளைவில் நீவிடுத்த தூதுக் கென்று
மிம்மானந் தாங்கமதி யிணங்குமவ சரமேன்கா ணிலங்குஞ் சால்வைச்
சம்மானந் தமிழ்க்குதவு சமுகமுத்து ராமலிங்க ஜயசிங் கேதே. (47)

இதுவுமது வேறு.

கோலப் பம்பர நேர்முலை மீறநிற் கூடமாமயல் கொண்டு மருண்டுநீம்
பாலப் பம்பர மன்னமு மின்னமும் பருகிலாளைக்கண் பார்மது வார்மல
ராலப் பம்பர வாபர ணத்தனை யர்ச்சித் தேதொழு மன்பா வதிர்திரை
சாலப் ப்ம்பர ஞாலம்புரந்திடுந் தாமவேன்முத்து ராமலிங் கேந்த்ரனே. (48)

வேறு.

எல்லியஞ்சு மாதவரை யாகுந் தாய்க்கு
மிலைக்கருணை சகிக்குமன மிரங்காதென்றே
சொல்லியஞ்சு மாதவரை யுடுத்த வாடை
சோருமுனே நேருமெதிர் தொனிக்கும்வேலைப்
[illegible]ஞ்சு மாதவரை வளைப்பான் காமப்
பாவிமெனில் யாவர்சகிப் பார்கா ணிந்தச்
சல்லியஞ்சு மாதவரை யினிது காக்குந்
தலைவமுத்து ராமலிங்கத் தமிழ்க் கோமானே. (49)

வேறு.

ஒருவேடன் கணைவெருவ வுருவமயற் பெருவலைபுற் றமுன்று மற்றுன்
திருநாமங் கருதுமிந்தத் திங்கள்முகச் செவ்வாய்மான் றியங்க லாமா
வருமானை யாதரித்து மருநீதி யதுமானை வாழ்வித் தன்பு
தருமானை யளித்தருளுந் தலைவமுத்து ராமலிங்கத் தமிழ்க்கோ மானே. (50)

[illegible]துமயற் பரவைபடிந் துயகரைகா ணாதுடைந்தாள் ளுருகுங் கன்னி
தனதுதனக் குடமிரண்டுந் தருமெனினீ முத்தமொன்று தரலா காதோ
வனகதங்க வணிகுலுங்கு வமர்கலங்க வடர்துரங்க வருட்பிரசங்க
வனசதுங்க வனிதைபொங்க வளருமுத்து ராமலிங்க வரிசை மாலே. (51)

மிருதங்கம் வாசித்தபோது சொன்னது.

எத்தலமு மதிக்குமுத்து ராமலிங்கச் சேதுபதி யெனுநரேந்த்ரன்
[illegible]கத்தலத்தின் மத்தளவி சித்திரங்கண் டத்தகைதான் கற்பானென்றே
சித்தமதில் வாணனுமந் தியுமருள்பூண் டவராய்வெண் சிலம்பூடின்னஞ்
[illegible]த்தமதி வைத்தசடை யத்தனைநற் பத்திசெய்து துதிக்கின்றாரே. (52)

வீணகானஞ்செய்த பொழுது பாடியது.

ம[illegible]நேர் புயத்தன்முத்து ராமலிங்கச் சேதுபதி மனுரா கித்துச்
செந்தரமோர்ந் தியக்கரெலாந் தினமுமய லுற்றதன்றித் திருந்து வீணைச்
[illegible]ந்தரநா ரதனுமங்கத் தும்புருவு மிம்பரிடை தோற்றுராகி
யந்தரமீ தலைந்தனரே லதற்குவமை யெதைப்புகல்வ தறிந்து மாதோ. (53)

சமஸ்தி.

அஞ்ஞைகளைத் தினந்தினங்கொண் டாடிநனி பாடிமிடி யதனைத் தல்லை
ஞஞ்ஞையெனத் திறக்காதெற் புரக்குமுத்து ராமலிங்க நரேந்த்ர கேண்மோ
கஞ்ஞைபுஞ சிறியர்பெரி யோரையும்வெல் குவர்திரியார் கடப்பா ரேநோகாண்
மஞ்ஞைமிடற் றட்புகுந்த முள்ளெயிற்று வல்லரவ மகிழுந்தானே. (54)

சால்வை பெற்ற போது சொன்னது.

மால்வைத் துப்பட்டி லது வள்ளுதைவேன் மன்னர்மன்னன் மகிழுபா வாணர்
மேல்வைத் துப்பட்டி கையன் னமுங்கொடுத்தா தரித்தருளும் விவேகன் மன்னீ
ரேல்வைத் துப்பட்டி னஞ்சும் முகவைமுத்து ராமலிங்க மெனுநரேந்த்ரன்
சால்வைத் துப்பட்டி யொன்று தந்தெனது புறநடுக்கத் தையுந்தீர்த் தானே. (55)

உருமால் பெற்றபோது சொன்னது.

மருமாலை யணிபுவள மணிமகுட நிருபர்வந்து வணங்கச் செல்வத்
தருமாலை வயல்புடைசூழ் தமிழ்முகவை புரந்தருளுந் தளசிக் கேசன்
திருமாலை நிகருமுத்து ராமலிங்கச் சேதுபதி செழும்பொற் கெண்டை
யுருமாலை யெனக்களித்தா னுனக்கிருந்த மருண்மாலை யோடிற் றன்றே. (56)

விடுகவி.

*மருவுமுலை காட்டுகின்ற வனப்பினார்கீ ரிற்குலித்து வனையும்பின் பூண்
டருமைபெறு பதம்படித்தங் காடிவரு வார்த்தாத ரணிய கேள்வர்
கருதுமுறை விடுவர்கனி கையரல்ல ருபர்படைசூழ் கருத லாரைப்
பொருதுராக விஜயமுத்து ராமலிங்க பூபாவுட் பொருள்சொல் வாயே. (57)

வேறு.

†வரிவளை பூணுவர் கைகாட் டுவர்கடை வாய்த்திருப்பர்
சரிபெறு மத்தளத் திற்றினங் காலிற்பர் சூழ்ந்துகொள்வர்
சுரிகுழல் வேசைய ரல்ல தொடியினிற் சூழ்ந்துசொல்வாய்
விரிகதிர் வேன்முத்து ராமலிங் கேந்த்ர விதரணனே. (58)

‡திரைதரு மெய்யினர் தேம்பி யிளைத்துத் திரிவர்முது
நரையினர் மாலைக்கண் [illegible]ணர் மிகக [illegible]னி நடுக்கமுற்றார்
உரைசெயுங் காலைவிருத்[illegible]மதி யோர்ந்து சொல்வாய்
விரைகமழ் தார்முத்து ராமலிங் கேந்த்ர விதரணனே. (59)

இதுவுமது.

*கலைதாவு மானுங் கலந்து வருஞ்சிங் கமுமெருது
மலையாடு மேயு மருந்துமுண் டாமுள் வளைத்திருக்கும்
அலைபூங் கொடியொடு தோன்றுமென் சொல்வன மல்லவிது
நிலைதோய் [illegible]யமுத்துராமலிங் கேந்த்ர செயசிங்கமே. (60)

குடை கேட்டுக் கொண்டது.

வெண்பா.

கை[illegible]படுத்த கற்குடைக்குந் தோற்றுடைந்த
மைக்கருங்[illegible]ர் நின்னையுற்று வாழுமெனை—யெக்க
நடுக்குவ[illegible]தென் சொல்கமுத்து ராமலிங்க பூபா
தடுத்தருள வேண்டுமினித் தான். (61)

*படை - வாள். †கடை—வழித்திண்ணை. ‡மதி—சந்திரன். *விது—சந்திரன்.

பின்முடுகு வெண்பா.

அஞ்சே[illegible]லைனப்பலந்தக் காளினியார் கேர்கமக்கு
நெஞ்சே கலிப்புலியை நீவெருட்டு—விஞ்சுபெருஞ்
சீர்படைத்த கோனவர்த்த தேசஸ்ப்பொன் [illegible]ாதினங்கு
ம[illegible]ன்முத்து ராமலிங்க மால். (62)

இ[illegible]ந முகத்திவண்மா லெல்லாஞ் சுக்கைபொன்று
தந்தால் லைது தனியாதாற்—பைந்தாது
மொய்த்ததார்வ ளக்குமார்ப முத்துராம லிங்கராஜ
சித்தனேயி னக்கியோகை செய். (63)

காம[illegible]னைன வன்னைக் கருதுமின்னைப் பின்னையிக்கே
காமனென வந்தொருவன் காய்வதென்னோ—கேமமக
ராசதுங்க மேன்மைமுத்து ராமலிங்க பூபமெத்த
[illegible]ாச மொன் அ தாரனுப்பு வாய். (64)

எலிக்கும் புலிக்கும் சிலேடை.

[illegible]ாயுங் கடிக்கும் பசுகருவா ரெம்புசிக்குஞ்
[illegible]ாயுங்குன் றிற்றுளிச் சஞ்சரிக்கும்—தூயபுகழ்
[illegible]க்குமுத்து ராமலிங்கச் சேதுபதிப் பாண்டியனே
வேங்கை யொரு சிற்றெலியா மே. (65)

கொச்சகக்கலிப்பா.

வாகார் கலவி வகைகடத்தும் வேளைதனி
லாகாதென் றேனலதங் காகாதென் றேனோநான்
பாகா மெனுமதுரப் பாவாணர் போற்றுகின்ற
நாகாதி காரமுத்து ராமலிங்க பூபதியே. (66)

ஆசை மிகமீறு தனுசகியேன் மேவுதுரை
யேசலா மென்றதலா லேசலா மென்றேனோ
வாசபா னென்றுதமிழ் வாணரைமெச் சிப்புரக்கும்
ராசரா சேந்த்ரமுத்து ராமலிங்க பூபதியே. (67)

தோடவிழ்பூ வேள்கணையாற் சோருந் துகிலோடுங்
கூடவனை யென்றதலாற் கூடவனை யென்றேனோ
ஆடலனங் காணமயி லாடவண்டு பாடுசெம்பி
நாடனெனுஞ் சேதுமுத்து ராமலிங்க பூபதியே. (68)

தட்டியார் நீக்குவிப்பார் சந்தகமுந் தென்றல்வருந்
திட்டியூடென் றதலாற் றிட்டியூ டென்றேனே
யட்டியா காமலெனை யன்புற் றணைவதினில்
கட்டியா சொல்கமுத்து ராமலிங்க பூபதியே. (69)

வன்னமது ரக்கலனி மாறுது செய்துநா
றென்னகர மென்ற நல்லா வென்னகர மென்றேனே
கன்னல்கமு கொக்குங் கழனிபுடைச் சூழ்முகவை
நன்னயகு ணமுத்து ராமலிங்க பூபதியே. (70)

சந்திரவிலாச நூலேற்ற வேளுக்குறிச்சி ஜமீந்தார்,

வேலப்பக்வுண்டாவர்கள் மீதியற்றியவை.

மங்கல வாழ்த்துக்கள்.

ஆசிரியம்.

பொன்பூத்த தினகரப் புத் தேளினிரதவாம் புரவியுண் டயர் வுயிர்ப்பப்
புனலருவி தெண்டிரை புரட்டு[illegible]பொதியப் பொருப்பிற் பிறந்து பாங்கர்ப்
பொலிசுனை படிந்துபல[illegible]மேற் பூசிமுத் தமிழ் மணந்து
பூஞ்சந்த னட்வி புகுந்துலவி வருசிறு புதுத்தென்ற லால வைசர்தே
மின்பூத்த நுண்ணிடை விசும்பரம் பையர்கலவி வெயர்வகல லால வட்டம்
விசுசெட் டிலைவாழை மென்கனி சொரிந்தமுதம் விரிவயன் மடை யுடைப்ப
விரிகதிர்க் குடவளைக ளுதவுதித் தில்மதனை விரைவொடு திருத்து மின்ப
மிக்கவள மைப்பழுதி வெற்பிலுறை சிற்பரனை வேண்டித் தினந் துதிப்பா
மன்பூத்த காவிநெடு வாவியினை யாடுமட மாதரரி மழைமதர்க் கண்
வலையென வெருண்டுசினை வாளைபா யப்பனிமதிக்கலை கிழிந்து சிந்து
மதுர்வழு தினைமென்ன வாய்மடுத் தரவிந்த மலரமளி தோறு மன்னும்
[illegible]லையம் பார்ப்பின மகிழ்ந்துதுயி லப்பருவ வாழையடர் கின்ற சோலைத்
தென்பூத்த வுண்மெழுநல் வேளையம் பதிசெழுந் திருவிஜய வனிதை புலவோர்
செய்நளத போபலன் சித்திக்க வினியபுகழ் திகழவந் தவதரித்துத்
திசையெலா நிதமதித் திடநீதி மனுமுறை செலுத்துநதி குலசி லாக்ய
சிலப்ர தாபகுண வேலப்ப பூபனுயர் சீர்பெற்று வாழ்க வென்றே. (71)

இரட்டைமணிமாலை.

மர்வானி தோய்ந்தலரு மகுடகோ டிகளைமழை மாமுகி லெனக் குவிந்து
புரகத லாபமயில் பரகட மேபுரிய மருவலவு சோலைக ளெலாம்
மிலகாது தேன்கனி வியந்துதவ மென்குவளை மெச்சியிமை யாது நோக்கு
மிக்கசிர் வளமைதிக ழுத்தலூ ரம்பிகைதன் மெய்ப்பதஞ் சென்னி வைப்பாம்
புலவோரை மூடர்பாற் போவது தகாதுநம் பூபனைக் கண்டு கொளினெப்
பொருளுங் கிடைக்குமிவன் வருகென் றழைத்திடுதல் போன்றசைந் துகிற் பதா
பலமாட நெடுவீதி பயில்வேளை நகராதி பதிபுருஷ சூடா மணி [கைப்
பகருநஞ் சய வுசித மால்பெற்ற வேலப்ப பாண்டியன் வாழ்க வென்றே. (72)

வெண்பாக்கள்.

கங்கா குலவிஜய காண்டீ பனைமதன
சிங்கார ராஜ சிகாமணியை—மங்காத
செல்வமுயர் வேலப்ப சேனைக் கண்டு கவி
சொல்பவர்க்குண் டாமே சுகம். (73)

அஞ்சையினோர் போற்றுகின்ற வேளுக் குறிச்சிவளர்
கஞ்சையமால் பெற்ற நராதிபதி—மஞ்சைநிகர்
புண்ணியவான் வேலப்ப பூபன் சமுகமுற்றோர்க்
கெண்ணியவெ லாம்பலிக்கு மே. (74)

சிதமுசில் போலுஞ் செயகஞ் சைபதியை
மாதவரு மாரன் வசீகரவான்—சேவுகஞ்சேர்
காட்டிவண்டார் மாலைக் கவின்புயவே லப்பதுரை
பேட்டிகண்டார்க் கேதுகவிப் பேய். (75)

கஞ்சமங்கைக் கின்பமனை கல்விக் குரகபதி
தஞ்சமென்றோர்க் குச்சமய சஞ்சீவி—வஞ்சமுறி
ரண்டார்க் கடலரிவே லப்பமகி பன்சமுகங்
கண்டார்க் குளதோ கலி. (76)

வேலனைய கண்ணார் விரும்பி மடலெழுது
சீலகுண வேலப்ப சிங்காரன்—கோலமலர்
மெய்கருணை நெஞ்சம் விளங்குருக வேளிருக்கை
கைகள்கட லுண்டெழுந்த கார். (77)

சிலேடை,

மாகத் தனைப்போற்றி வண்மையுற்று வாலிபம்பெற்
றுருங் தருக்குலவு மற்புதத்தாற்—பாருஞ்செக்
தேதுமென வோதுதமிழ் தேர்ந்தருள்வே லப்பதுரை
தானுமக வானுஞ் சரி. (77)

இதுவுமது.

பார்க்குள் வளம்படைத்துப் பன்னூங் கலையேற்றி
யார்க்கு மிடியை யகற்றியதாற்—போர்க்குவடி
வேலே செலுத்துமெங்கள் வேலப்ப பூபதியை
மாலே யெனலா மதித்து.

உவமையிலக்கு.

கன்னனெனக் கேட்டதன்றிக் கண்டா ரொருவருண்டோ
அன்னதுன்மை யேது மவனுமிந்த—மன்னுபுகழ்
வேலப்ப பூபனெதிர் மேவிற் கலைமதிமுன்
கோலக் கதிருடுவா கும். (80)

இதுவுமது.

மேகமிடி பெற்றதன்றி விண்டருவன் டர்க்குதவு
மாகமிலைமுட்டுளது மற்றிவற்றை—நாகரிக
வந்தமலே லப்பதுரைக் கொப்பிடுவ தெப்படிநாம்
விந்தைசில கற்றிருந்து மே. (81)

சோதிடத்திறமை கூறியது.

வல்லானென் றெருமதித்திட முக் காலமுத
லெல்லா வியல்பு மெடுத்துரைக்கு—முல்லாச
மாதிடஞ்சேர் வேலப்ப மன்னன் கணிதநிட
சோதிடர்கள் யாவருமுணர்ந் து. (82)

வீணைவாசித்தபோது.

தும்புருவு நாரதனுந் துன்னுபல் கின்னரரு
மிம்பர்வர நாணி யிருந்தின்னம்—பைம்பொனெடுந்
தூணைநே ரும்புயவுத் துங்கவே லப்பதுரை
வீணைசா தங்கேட்பார் மேல். (83)

வேட்டைப்பெருமை.

வெம்புலியு மம்புலியும் வெண்கயிலை நாதனைவிட்
டம்புவியில் வாராம லஞ்சியவா—றம்புமொன்னார்
கோட்டையைநித் தூளிசெயுங் கோமான்வே லப்பதுரை
வேட்டைதனைக் கண்டு வெருண்டு. (84)

கோட்டைக்கும் வேட்டைக்குஞ் சிலேடை.

மலையுடைய தாயிருக்கும் மாவானை நேருங்
கலையுளது கோலமிகக் காட்டும்—தலைமைபெறு
நாட்டிகன்வே லப்ப நயாள்மகி மன்சபையிற்
கோட்டைதனை வேட்டையெனக் கூறு. (85)

வேட்டைக்குஞ் சாட்டைக்குஞ் சிலேடை.

கோலங் குலாவுதலாற் கூட்டுவார் காட்டுதலால்
மேலும் பிணையும் விரவுதலாற்—சீலஞ்சேர்
பாட்டையறி வேலப்ப பாண்டியரா சன்சபையில்
வேட்டைதனைச் சாட்டையென விள். (86)

வேட்டைக்குந் துப்பாக்கிக்குஞ் சிலேடை.

வேலைமிகப் பெற்றுளதால் மிக்கபுத்தி மான்கொளலால்
சோலமய மேவுங் குறிப்பதனால்—மாலெனவே
நாட்டையாள் வேலப்ப ராசேந் திரன்சபையில்
வேட்டைதுப் பாக்கி வெடி. (87)

யானைக்கும் பனைமரத்திற்கும் சிலேடை.

மாக்களைமே லேந்துதலால் வாழுமடல் காட்டுதலால்
நீக்கரிய காய்தனையு நீட்டுதலா—லூக்கமிருஞ்
சேனையுள வேலப்ப தேவேந் திரன்சபையில்
ஆனைபனை தானென்ன லாம். (88)

மலைக்கும் வலைக்கும் சிலேடை.

வடமு மடுக்கும் மருவு முளையும்
உடையகுறிப் பன்றியுமே லோங்கும்—நெடிய
கலைபயில்வே லப்பகொடைக் கன்னன் சபையில்
மலையை நிகர்க்கும் வலை. (89)

அஷ்டநாகபந்தம்.
நேரிசைவெண்பா.

காம லகரி கடலா மமையாது
தாமசம தேது சலாமேவி—நீமருவே
சீராமா மாநேம தேகபுனி தாகமுவின்
மாராவே லப்பபூ மா. (90)

நூதன-விசித்ர உபயநாகபந்தம்.

மன்மதன்கை வாகை மடங்காது பன்னலென
தன்ம கனக தனிபனியிற்—றூன்றூது
சிலப்ர தாபசுக தேகீவின்பந் துன்னூதுங்க
வேலப்ப பூபதீ மேவு. (91)

விடைகேட்டுக்கொண்டது.

மஞ்சார் பொழிற்பழனி மாநகர்விட் டுப்புறப்பட்
டஞ்சாறு மாதங்க ளாயினகாண்—செஞ்சாலி
வேளைநல்லூர் வேலப்ப வேளே யிதுநல்ல
வேளையருள் செய்வாயென் மேல். (92)

சதுரங்கபந்தம்.

கலித்துறை.

நேரதி ராகமின் வந்தா டதியிதி னேடியரு
டாரதின் வஞ்ச மிலட்டி தகாதய தண்கமலே
வீரகண் பாரர் விடிற்சந் திரன்பனு மெய்ப்புதுமை
பாரணி நேய புயாசல வேலப்ப பாண்டியனே. (93)

விருத்தம்.

மணிகொண்ட கற்பகப்பூ வண்டினைச்செந் தேனருவி வழங்குஞ் செல்வக்
கணிகொண்ட கூவைமலைக் கந்தனர விந்தபதங் கருத்திற் சேர்ப்பாம்
திணிகொண்ட மேருவெனத் திரண்டுபரி மளகளபந் திமிர்ந்து பைம்பொன்
னணிகொண்ட தடம்புயவே லப்பமக ராசனைக்காத் தருள்க வென்றே. (94)

யமகம்.

கமலவனி தையும்புகழ்மங் களசரசி யுனதுமயல் கனிந்து கங்குற்
கமலவனி தனிலகற்றுங் கதிர்மதியு மெதிர்பொரவிற் காம வேண்மிக்
கமலவனி லானமட்டுங் காட்டவருந் தினவிருமங் கருதல் சன்மார்க்
கமலவனி யுாயமிது கருணைபுரி வேலப்ப கன்ய மாலே. (95)

வாகனமு மிதழும்வகை வகைசுவைத்து முத்தமிடு வளைக்குங் கன்னல்
வாகனமு துரையிரதி மீதனனென மருவுதிச மயமோங் குஞ்செல்
வாகனமு நிதியுநவ மணியுமணி பணியுநற்சால் வையுமே லான
வாகனமு மதுரகவி வலர்க்குதவும் வேலப்ப வரிசை மாலே. (96)

ஒடிவண்டி மிரும்பகழி யோனுமுனக் கிளையலன்மற் றுரையேன் மெத்தக்
கடிவண்டி கழுமெனது கருணையனை புரிதிறமை கைத்தாய் பொல்லா
மடிவண்டி வேளைகண்டு வருவேன்யான் பொறுபொறுடா வலர்க்கு வாசி
கொடிவண்டி முதலவருள் வேலப்ப வீரகனகெம் பீர மாலே. (97)

கடகரட நிடதர்திறை கொளுமணி முனதுமயல் கூர்ந்தே னின்று
வடகரட நெடிதுழுபல் வதலையர் இலளேணய வருவாய் வண்மைத்
திடகரட மானவொரு திடுதிடென மடவியர்க டிரண்டு மொய்ப்பத்
தடகரட கடகளிறு தனிஇலவு வேலப்ப சரசு மாலே. (98)

குடங்கனென வளர்ந்தபுழு கனிந்துபரி மளங்குலவு கொங்கைச் செவ்வாய்
மடந்தையுனை நினைந்துமதி மறந்துமயல் மிகுத்தினிது வந்தனள் சேர்வாய்
கடம்பசுந் தாதிரா தமிழ்வாணர்க் குபகாரா தனது பேரா
திடம்பரவு நஞ்சையரா ஜேந்த்ரனருள் வேலப்ப செயபூ மானே. (99)

பெட்டி வேண்டி கேட்டது.

மட்டிணங்கு முலைமடவார் மடலெழுதும் வேலப்ப மதன கேண்மோ
சட்டியொன்றுஞ் சொல்லாமற் சடுதியிலென் மனப்படிக்குச் சதங்கை மாலை
கட்டியெங்கு மதிக்கவல்ல கடினநடை விடைகளொடு கவின்பெற் றோங்கும்
பெட்டிவண்டி முதல்வரிசை பெரிதருளி யனுப்புவதுன் பெருமை தானே. (100)

அயன்பார்த்துச் சிருட்டித்தா லாயுளுக்குப் பஞ்சமுண்டோ வதுபோ லிந்த
வியன்பார்க்கு ளதிகுண மேன்மைபெறு முனைக்கருளென் மேலுண் டாகில்
பயன்காட்டுமென் வரிசைபெட்டி வண்டிகொடுப் பதுவுமொரு மலையோ சொல்வாய்
நயங்கீர்த்தி படைத்தமகா ராஜதுங்க வேலப்ப நவின வானே. (101)

சுரதருவைச் சார்ந்தவர்க்குச் சுடுவெயிற்கோ டையுநறுநீர்த் துறைகண் டார்க்குப்
பாவுதவ னமுமமுதைப் படைத்தவர்க்கு நரைதிரைவெம் பசியும் போல
விரைவினினின் சமுகமுற்றோர் மிடிபடையா ரென்பதுண்மை வெறுப்பேச் சன்று
சரதநய குணசமுக சௌர்யதிட வேலப்ப தளசிங் கேறே. (102)

தவறுமுன் னசமாசாரமெல்லாஞ் சொல்லிவிட்டேன் சமயங் கண்டாய்
இவனேதோ வெழுதினனென் றெள்ளளவும் பாராமுகஞ்செய் திடக் கூடாது
பவரீடு மிடியகலும் படியுடனே யனுப்புவதுன் பார மையா
சிவகூவை மலைமுருகன் திருவருள்சேர் வேலப்ப செயசிங் கேறே. (103)

வடித்ததமிழ்க் கவிப்புலவோர் மனக்குறிப்பைத் தெரிந்துமுக மலர்ந்தே யந்தப்
படிக்குதவுந் துரைநீயென் பதறலென் கருத்தினுண்மை பலசொல் லின்றேன்
அடிக்கடியிப் படியேதோ வலட்டுகிறு னெனநினையா தருளல் வேண்டும்
கடித்துவரு தூரகதிட நகுலநய வேலப்ப நயபூ மானே. (104)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி விருத்தம்.

சந்ததமுந் தராதரங்க ணுடவரவர்க்குத் தகுவரிசை செயுமுனது சமுகந்தேடி
வந்ததுமென் குறிப்புமவ சியமுந்தோன்ற வூதுத்திருக்கு மிப்படித்தா மதிக்கல்
இந்தவொரு காரியத்திற் கென்னசம்பிர வித்தனையோ சனைபுகலே யினிய செல்வஞ்
செந்தமிழி னருமையுணர் குணவிவேக திடசமுக வேலப்ப செயசிங் கேதே.

கட்டளைக்கலிப்பா.

தப்ப ராய சகிமார் களபசந் தனமி தென்னக் கனலினை வீசிவஞ்
சிப்ப ராய வரிஷம்பொல் லாளென்ன செய்வன் யானினிச் சேர்ந்தெனை யாளுவா
யொப்ப ராய சரமைச்சு ராதிநல் லோர்கள் சூழு லகம் புரந்தருள்
சுப்பராய மகிபன் சகோதர தாய வேலப்ப நேயவெம் பிரனே. (106)

ஆசிரியம்.

உபயார்த்தமுள்ள வித்தைச் சம்பிரமம் கூறியது.

மலையின்றி மாதரணி வளையாழி யேழுமொரு வண்ணக் குடைக்கு நிழலாக
வானத்தை யுந்தாண்டி வரைகள்பல வற்றையு மறைத்தகங் கையிலடக்கி
யலையின்ற கானக மனைத்தையுங் கைகநத் தாற்சின்ன பின்ன மாக்கி
யற்புதத் திறைபெற் றமர்ந்ததக் திகளையு மடக்கிவினை யாட வறிவோம்
கலைநின்று திரிகின்ற கடுவேங்கை யொன்றுண்டு காய்ந்ததனை வெல்ல வகைதாங்
கற்றிலேம் பலர்தமைக் கதியென் றடுத்துமவர் கட்குமது தெரிய வில்லை
சிலைதங்கு புயதுங்க செயசிங்க மெனுநீ தெளிந்தருள் செயிற்செய்ய லாஞ்
சீலக்குணமன வேலப்ப ராஜகன சீரப்ர தாப முகிலே. (107)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சிலைகொண்ட காமன் சினங்கொண்டு போர்செயச் சிந்தை நொந்து
மலைகொண்ட கொங்கை மதங்கொண்டு வாடி வருந்து வளே
விலைகொண்ட பஞ்சணை மேற்கொண்டு லீலை விதம் புரிவாய்
கலைகொண்ட வாணர் கவிக்கருள் வேலப்ப காண்டிப னே. (108)

இதுவுமது.

கோலம் புனைமுலைக் கும்பங்கள் விம்மக் குழைந் துருகுங்
காலந் தனிற்கணை தொட்டான் மதனுங் கருணை யின்றிச்
சாலங்கள் செய்யத் தகாதினி முத்தந் தர வருவாய்
ஞாலம் புகழ்கன வேலப்ப ராஜ நய துங்கனே. (109)

கோச்சகம்.

காரட ரீடியபூங் காவனத்தி லிட்டுளது.
பாரவனை யென்றதலாற் பாரவனை யென்றேனோ
சோரமிது வென்னவெவள் சும்மா மனம்பொறுப்பன்
வீரர்துதி வேளைநகர் வேலப்ப பாண்டியனே. (110)

நம்பினே னின்னையெந்த நாளுமென்ன நீசெயினுங்
கும்பிட்டே னென்றதலாற் கும்பிட்டே னென்றேனோ
வம்பிலே சென்றுழலும் வாணர்களின் வன்கலியால்
வெம்பிடா மற்புரக்கும் வேலப்ப பாண்டியனே. (111)

விருத்தம்.

தருவு மணியு முகிலுநிதி தானுங் காம தேனுவுமோ
ருருவு கொண்டவ் தெனப்பலரு மும்பக் குனையு மொழுங்குமன்புந்
திருவு நலமுங் குலமுநனி திகழத் தோன்றித் திருந்துபுகழ்
மருவு நமது வேலப்ப மகிபன் வாழி வாழியவே. (112)

கலித்துறை.

புயல்வாழி வாழி புவிவாழி நன்மை பொலிந்து செந்நெல்
வயல்வாழி வாழி வளம்வாவி சீர்கிளை வாழி தமிழ்
இயல்வாழி செல்வமு மின்பமும் வாழி யினி வருட்
செயல்வாழி வாழிநம் வேலப்ப ராசசெய சிங்க மே. (113)

செந்தமி ழின்சுவைத் தெள்ளமு தஞ்செவி தேக்கி மிகச்
சொந்தம மைந்தென் மனப்படி நல்கித் துயர் தவிர்த்துச்
சந்தத முங்கன சற்கீர்த்தி செல்வந் தழைக்க வளர்
மந்தர திண்புய வேலப்பபாண்டியன் வாழிய வே. (114)

சேலம்ஜில்லா திருச்செங்கோடு தாசில்தார்

மானுவேல் துரையவர்கள்மீதியற்றியவை.

திரிபு விருத்தங்கள்.

மணிகொண்ட நெடுங்கடல்சூழ் வருபுவன சராசரம்யா வையுமே நல்கி
யணிகொண்ட மலர்மணம்போ லனைத்துநிறை தனிப்பொருளை யகத்துட் சேர்ப்
கணிகொண்ட கல்லெக்டர்ஜட்ஜி கவர்னர்முத லெவருமகிழ் கல்விச் செல்வத் [பாம்
திணிகொண்ட களபபுயன்செயமானு வேலரசு செழிக்க வென்றே. (115)

பனவரிசைத் துதிசெய்திருச் செங்கோடு சங்ககிரி பரிபா லிக்குங்
கனவரிசைத் தாசிலதி காரசெவு பாக்கியவான் களாட் கும்பத்
தனவரிசைக் கண்மடவார் சரசர்மானுவேல் சமுகந் தன்னைச்
செனவரியிற் கண்டுதெரி சிப்பவர்கட் கெப்பொருளுஞ் சித்தி யாமே. (116)

திடக்கரடக் கயமகரத் திருடன்முதல் இடவடர்பூந் தென்றல சேலம்
விடக்கரடக் காடுபயில் வெம்புலிகே ரம்புலிபோய் வெள்கா நிற்ப
வடக்கரடக் கருங்குடக்கர் மற்றவர்கொற் றவர்மயங்கும் மயிலைச் சேர்வி
கடக்கரடக் கடகளிறார் தனமானு வேலெனுஞ்சிங் கார வானே. (117)

இகலுகல விடாமதனம் படாவகைவந் திடாயெனிலிங் கெனையார் காப்பர்
புகலகல மனத்தின்மயல் பொறுப்பரிது மறுப்பதென புகழ்முத் தந்தக்
துகலகல கலெனவணி தொனிபரவ வினியவிதழ் சுவைத்துக் கொஞ்சிச்
சகலகல வியும்புரிசந் தரமானு வேலெனுமுத் தமிழ்ச்சிங் கேறே. (118)

யமகம்.

வண்டனந்த மதப்பயல்சம் மதப்படிதுன் மதத்தொடுநா மதமி லாதென்
வண்டனந்த னிலம்புமைத்து வருத்தியதாற் கருத்துருகி மயலி னுற்று
வண்டனந்த னையுமறந்தேன் மலரணையி லெனைமருவ வருவாய் சித
வண்டனந்த முறைசெழுந்தார் மணிமார்ப மானுவேல் மதிவல் லோனே. (119)

பலக்குமுத மலர்த்துமதிப் பாலிகதிர் துவியெதிர் பகைக்கு மேன்மேற்
பலக்குமுத திமிநெளிவிந் படைமதனப் பயல்கணைதைப் பதுகொங் கைக்கும்
பலக்குமுத நாட்சொனசொற் படிதவறு தெனையினிக்கண் பார்கற் றோர்க்குப்
பலக்குமுத வருட்குணவிற் பனமானு வேலுசித பாக்ய வானே. (120)

தாசிலதி கமதுதுரை தாமமெனிற் றடுப்பள்ளையச் சலியான் காண மா
தாசிலதி சையுங்குழலுஞ் சரியமுலை தடித்ததெனைத் தழுவ லாகா
தாசிலதி னமதாகத் தயவுபுரி யாததென்ன தமிழ்ச்செங் கோட்டுத்
தாசிலதி காரசெய தாமானு வேலுசித சரச வானே. (121)

வெண்பாக்கள்.

தக்கதிருச் செங்கோட்டுத் தாசிலதி காரஞ்செய்
மிக்க புகழ்மானு வேல்மகிபன்—பக்க
லடுத்தோ ரினிச்சிறிது மஞ்சாதே நெஞ்சே
தடுத்தோ மருட்சஞ் சலம். (122)

மாலைமாற்று.

மாருதன லாவேனு மாரதிர வாசரத்
தாருவன காமான தகேரு—மேருவே
தானமா கானவரு தாதுச வாரதிர
மானுவே லானதமா (123)

வேறு.

தாயகரு ணைக்கதிராற் சூரியற்கு மஞ்சாத
மாயமிடி வல்லிருளை மாற்றுமே—நேயமொடு
பூமிதனை யாளும் புகழ்மானு வேலெனுமென்
சாமிமுக சந்திரோ தயம். (124)

அற்பர்கொடைக் கோடைக் கனுக்குலர்ந்த வானரெனு
நெற்பயிரெ லாந்தழைக்க நேருமே—கற்பகம்போற்
கீர்த்தி பரவுங் கிளைமானு வேல்மகிபன்
வார்த்தை யமிர்த மழை. (125)

உற்றோர்க் கமிர்த முறுதார்க் கிடியேறு
நற்றோர்க் குதவுங் கருணைமுகில்—மற்றோர்க்குஞ்
சீமா னெனத்தாசில் செய்துபுவி காக்கின்ற
மாமானு வேல்மன்ன வன். (126)

சதுரங்கபந்தம்.

நேம னதிவித காம னனைவர்க்கு நேயகம
சேம சகாயன் சிதபுஞ்சன் சீர்சின வாகிசய
தாமன் மனதிற் சலிக்கா னருட்கல்வி சால்பிநெறி
மாமணி நேர வளர்மானு வேல்கன வாசகனே. (137)

சிங்கார ரசக்கலித்துறைகள்.

வேடிக்கைக் காரி வெகுசுகக் காரி மிகமதனூல்
வாடிக்கைக் காரி வகைக்காரி யுன்னை மருவவந்தாள்
பாடிக்கை நீட்டிப் படிக்கின்ற தூயசொற் பாவலரைத்
தேடிக்கை யாதருள் செய்மானு வேலெழிற் சித்தசனே. (128

பங்க மிலாதபொற் பாவை யன் னுனைப் பார்த்து மயல்
பொங்க விளமுலை பூரித் தடரப் பொருந்தினள் சேர்
சங்க கிரிதிருச் செங்கோ டெழில்பெறத் தாசில் செயுந்
துங்க குணன் சுகமானு வேலுத் துரைச் சிங்கமே. (129

சினத்துக் கொதித்தன திங்களுந் தென்றலுஞ் சேர்ந் தெனது
தனத்திற் செழிக்கு நகக்குறி வைத்துந் தழுவு கண்டாய்
கனத்துப் பருத்த களப புயாசொற் கவி வல்லவர்
மனத்திற் குறித்த தருள்மானு வேலென்னு மன்ன வனே. (130)

திருத்திய பஞ்சணை மேல்வினை யாடித் தினமு மெனை
வருத்திய காம மயக்கந் தணிய மகிழ்ந் தணைவாய்
தருத்திர னைந்துஞ் சலாஞ்செய்து நாணத் தமிழ்ப் புலவோர்
கருத்தி னினைத்த தருள்மானு வேலெனுங் கா வலனே. (131)

பந்தைப் பழித்துப் பருத்துப் பசும்பொற் பணியணிந்த
விந்தைப் பரிமள மென்முலை மான்மயன் மீறினள் சேர்
முந்தைப் பலகலை யுந்தேர்ந் தறிவின் முதிர் புலவோர்
சிந்தைப் படியருள் செய்மானு வேலெழிற் சித்தச னே. (132)

வேறு கலித்துறைகள்.

படிநாட்டி யும்பர் பதிநாட்டி யாளும் பராபரன் பொன்
னடிநாட்டி வாழ்மனத் தான்மானு வேல்வந் தரசர் கட்கு
முடிநாட்டி நீதி முறைநாட்டி நாளு முதிர் தருமக்
கொடிநாட்டி யெங்குங் குடிநாட்டி நீள்புகழ் கொண் டனனே. (133)

நிசங்கட்டி வேத நிலைகட்டி வேண்டு நிதி வறிஞர்
வசங்கட்டி நல்கு மதிமானு வேலருள் வள்ள லொரு
தசங்கட் டியபொருத் தத்தமிழ் வாணர் தமைப் புரக்கத்
திசங்கட்டிக் கீர்த்திச் சுமைகட்டி னன்கடல் சூழ் சகத்தே. (134)

சொலவு மினிய துரைமார் சபாசெனத் தூயகலை
புலவு முணர்விற் பனமானு வேல்வள்ளல் பாருலகிற்
குலவு கருணைத் துப்பாக்கி நூற்றொடைக் குண்டுகொண்டு
அலவர் வறுமைப் புலிதனை வாட்டிப் புரட்டுவனே. (135)

வீற்றுத பொக்கிச வாரி படிந்து மதுரகவி
கற்று ரெனுமசலங்களி னெய்து தனகமழை
முற்றுசை திர முறைமுறை பெய்ய முதற்சொன சொற்
சற்று கிலுந்தவ றுமானு வேல்கைத் தலமுகிலே. (136)

வெருவா வகோர மிடிநெடுங் கோடை வெயில்வெதுப்ப
வருதீக துன்பத்தை வாணர்க் கிமைப்பினின் மாற்றுங்கண்டீர்
தருவா கிபகுயின் விக்டோரி யாமெச்சத் தாசில்செய்யுந்
திருமானு வேலுத் துரைகட் கருணைச் செழுங்கடலே. (137)

எட்டி பழுத்த தெனவிற் றிருக்கின்ற வின்குண
மட்டி புலுத்தரை வாழ்த்தி யலுத்திகன் வாயினிமேல்
வெட்டியி லெழுதிக் கட்டப் படாதென் மிடிதவிர்ப்பாய்
அட்டி செயிற்பு லவர்மானு வேலென்னு மற்புதனே. (138)

சேர்ந்துமுன் சங்க கிரிதனில் வந்துன் செயசமுகஞ்
சார்ந்தவன் றேசொலிக் கொண்டவின் னைப்பந்தனை முடித்து
சேர்ந்தவெம் மூர்க்கு விரைவிற் செலவிடை நீதருவா
யார்ந்த புகழ்பெற் றருள்மானு வேலென்னு மற் புதனே. (139)

சகல கனமும் பொருந்திய செல்வத் தயாநிதியே
மிகவுய சார மடிக்கடி நான்சொல வேண்டுவதென்
பகலு மிரவு நினையே கொண்டாடும் படிவிடைதந்
தகமகிழ் கூர்ந்தருள் வாய்மானு வேலென்னு மற்புதனே. (140)

விதண்ட வாதிகளான சில மூர்க்கர் வந்து மொட்டைத்தலைக்கும் மயிர்த்தலைக்கு
மிணையாக வோர் விருத்தம் கலித்துறை வெண்பா வியற்றுதிரென்று
வலிந்தறைகூவி விடுத்த கடாக்களை யக்கணமே யெதிர்த்
தழிக்கும்படி தொடுத்த விடைகள் வருமாறு.

விருத்தம்.

குலவுசடை பில்லைசடைக் குச்சுராக் கீடிதாங்கிக் கொண்டை காட்டி
புலவுபரி மளப்புகைகொண் டொளங்கவரு மதுபெண்கட் கொழிந்த தாகிற்
பலருமுண்டை யெனப்பழிக்கப் படுஞ்சகுனத் தடையாமிப் பண்பா லிந்த
வுலகின்மயிர்த் தலைக்கிணையோ வு மொட்டைத் தலையீங்கி ருவாகி லீரே. ()

கலித்துறை.

உயிர்த்துணை மாத ருவப்ப மணந்தங் காளமுருக்குந்
செயிர்த்தவொன் னார்பணி சீர்மானு வேல்துரை தேசமதி
லயிர்த்திடக் கட்டை யெனத்தோன்ற லிடாதமு காமியகன்
மயிர்த்தலைக் குச்சரி யாமோமொட் டைத்தலை வம்பர்களே. (142)

வெண்பா.

வேலைநிகர் சீர்மானு வேலுத் துரைநாட்டின்
மாலைகொணுஞ் சம்பங்கி வாசமிகும்—காலைதொறு
மொட்டைத் தடியர்களே நீல மயிர்த்தலைக்கு
மொட்டைத் தலைசரியா மோ. (143)

விருத்தங்கள்.

கற்பனைசொற் பொருள்சிறந்த கவிபாடி யெப்படிப்பற் காட்டி னாலு
மற்பர்மதிப் பதுகிடையா தருமையில்லை பெருமையில்லை யனந்தந் தொல்லை
பற்பலவித் தையுந்தெரிந்த பாண்டியனே யாதலாற்சகன் பார்த்தல் வேண்டுங்
கற்பரனைப் பணிகனகசுந் தரமானு வேலெனுமுத் தமிழ்ச்சிங் கேறே. (144)

இவைதரும மிவைபாவ மெனமதியார் கமக்கினிமே லெதிரே தென்று
சுவையிலிறு மாந்திருப்பார் தலையசையார் வாய்பேசார் தாகிக் கென்றாற்
குவைகுவைய தாகநிதி கொடுப்பார்மெய்ப் பொருள்புகழாக் குறியா ரிந்த
நவையர்தமி ழறிவர்களோ நவில்மானு வேலெனுநன் னயபூ மானே. (145)

உனதுதிரு வருளொருசற் றுளதாகிற் கதிர்முனிரு ளுடையு மாபோ
லெனதுகுறை முழுதுமிமைப் பினிலகலு மென்பதற்கிங் கெனசந் தேகம்
மனதுதனி லினைத்தபடி வரங்கொடுத்தல் வேண்டுமிதோர் வருத்த மன்று
கனதுதியி னுயர்சயகங் கணமானு வேலெனுஞ்சிங் கார வானே. (146)

துன்பிருட் கடற்படிந்து சுழலுமெனக் குன்கருணைத் தோணி நல்கி
யின்பசுகக் கரைகாட்டி யெப்படியு மெனையினியீ டேற்றல் வேண்டும்
பின்பொருவர்க் குபகாரம் பேசேனெல் லாமுனது பெருமை கண்டாய்
வன்பர்மதத் தினைத்தணித்து வளர்விசய மானுவேல் மதிவ லோனே. (147)

வேறு.

பதிவிசித்தப் பதினொன்கு மாத மான படியாலுங் கடனாலும் பலநோ யாலும்
அநிசிலர்க்கு கெடுகோட்சம் பணங்கள்செல்லாத் தயராலுங் கடைக்கணக்குச் சுமந்த தாலும்
மதிதனிற்சிந் தித்ததின்னம் நிறைவேறாத வகையாலு மிரவுபகல் வருந்தி நொந்தேன்
கதிநீதுகண் பார்த்தெனை ரக்ஷித்தல் வேண்டுங் கனமானு வேல்விஜய சௌர்ய வானே. ()

வேறு.

சொல்லைக் காட்டி யருத்தத்தைக் காட்டிநற் றுதியைக் காட்டிச் சனிக்கு முலுத்தர்பாற்
பல்லைக் காட்டியே யானலை யாவகை பலனைக் காட்டிப் பயந்தனை யோட்டுவாய்
கல்லைக் காட்டி யிளநீரைக் காட்டிமால் கனியைக்காட்டிக் கலசத்தைக் காட்டிப்பொன்
வல்லைக் காட்டி வளர்முலை யார்புகழ் மானு வேல்விசு வாசசக் ரேசனே. (149)

சில அரிய பெரிய சித்திரகவிகளுக்குச்

சூத்திரம்.

சதுரங்கபந்தம்.

விருத்தம்

அறுபத்து நாலறுபத் திரண்டைம்பா னுற்பானுன்
கடுத்தமுப்பத் தாறிருபத் தாறிருபத் திரண்டுஞ்
பெருமக்க ரங்களொன்று முதலேழு வரைநிகர்ப்பப்
பின்னுமைம்பத் தேழைம்பா னுமன்றொடுநாற் பானமூன்
றாறுமுப்பத் தைந்திருபத் தெழுன்பதுபன் னேழ்பதினைந்
துளவெழுபத் திரண்டுமுத லெழுபத்தெட் டீறு
மறுவற்று வரப்பாடுங் கவிதைசது ரங்கபந்த
வழுத்தியவஃ தெழுபத்தெட் டெழுத்தின்முடி குவதே. (150)

துருவக்குறிப்பு.

{ 1+64—2+62—3+50—4+44—5+36—6+26—7+22
{ 15+78—17+77—29+76—35+75—43+74—53×73—57+72 } மொத்தவெழுத்துகள் 78.

அஷ்டநாகபந்தத்தின் சூத்திரம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

முப்பத்து நாலுக்கு நாலாகு மாறுக்கு முப்பதிற் றெட்டாகுமாம்
மொழியுமெட் டுக்கிருப தாம்பன்னி ரண்டுக்கு மூவாறி லக்கமெனலாம்
ஒப்பற்ற விருபத்தி ரண்டுக்கு நாற்பதா மோருமிரு பக்துநாலுக்
கியைபுருமுப் பத்திரண் டிருபத்தா றினுக்குரியதாற் பத்துநாலாம்
தப்பற்ற டச்சிறந் திடுமுப்ப துக்குத் தழைத்தநாற் பத்திரண்டாம்
சார்தர வுரைத்திட்ட விவ்விலக் கங்களிற் றவறும லக்கரங்கள்
செப்பிநாற் பத்தொன்ப தாமெழுத் திற்செய்த செய்யுளெண் ணாகபந்தஞ்
செங்களப குங்கும மணங்கமழ் தரும்படி திரண்டிலகு கொங்கைமின்னே.

{ 4+34, 6+38, 8+20, 12+18,
{ 22+40, 24+32, 26÷44, 30+42. } மொத்தவெழுத்துகள் 49.

நூதன விசித்திரவுபய நாகபந்தத்தின் சூத்திரம்.

எட்டினுக் காறுகு மெண்ணைந் தினுக்கே யியைந்தபதி னைதாகும்
ஈரெட்டி னுக்குவரு பதினெட்டு நாலைந் தினுக்குநாற் பத்தாறுதான்
தொட்டவிரு பத்திரண் டெண்மூன்று நாலேழ் தலக்குமிரு பத்தாறதாந்
தோன்றுமெண் ணாறுக்கு முப்பதாம் பத்தைந்து தாயமுப் பத்திரண்டாம்
திட்டமுறு முப்பத்து நான்கினுக் கைம்பத் திரண்டதா மாறேழுடன்
செப்புநாற் பத்தினா லைம்பதிற் றெட்டுடன் சேர்வதோ ரறுபதாகும்
கட்டமில் லாமலறு பத்துமூன் றக்கரங் களையுடைய வெண்பாவிது
கமழ்விசித் திரவுபய நாகபந் தனமாங் கனிந்தருகு செஞ்சொன்மாதே. ()

திருவக்குறிப்பு.

{ 6+8, 14+40, 16+18, 20+46, 22+24, 26+28
30+48, 32+50, 34+52, 42+44, 58+60. } மொத்தவெழுத்துக்கள் 63.

ஸ்ரீமாந் பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

விருப்பத்தின்படி கூறிய யோகினியறியும்

விருத்தம்.

நிறைமதிமுற் றிதிதொடுத்து நிலைபெ றக்கீழ் திசைபரன்கி நிருதி கூற்ற
னுறைபுனலுக் கிறைகாற்றீ சானியன்மற் றிவர்திசையின் னவனி யாக
முறையிருக்கும் யோகினிதன் முன்மரணம் பால்பிணிமுன் முதிர்சீர் வெற்றி
துறைவினிற்பின் மத்திமமிக் தன்மைகண்டு வழிநடக்கத் தக்க தாமே. (153

சென்னை ஹைக்கோர்ட்டு லாயர்

குருமூர்த்தி அய்யரவர்கள்மீது

ஆசிரியவிருத்தம்.

புவிதாங்கு கணைபண புயங்காதி பதியும் புகன்றிடற் கமையாததின்
புண்யசாம ராஜ்யவற் புதகுண கயங்களைப் புகழ்வதெப் படிமற்றெனாச்
புனிதவே தாகமபு ராணஷட் சாஸ்த்ரசம் பூர்ணவித் யாவிநோதா
பூசரசி ரேஷ்டசத் புருஷோத்த மாதெய்வ பூஜா பலப்ரதாபா

கவிதாங்கு மதுராக கற்பனை லங்கார கமனஜன பரிபாலனா
காயத்ரி மந்த்ரஜப கலசவைப யாஸ்தகங் கனகசல க்ஷீண விவேகா
கடினகர் விதபாப கண்டன சமத்கார காம்பீர்ய நிஷ்களங்கா
கற்பக சமானோப கார சமஸ்தஜன களசமுக ரமணிகரா

செவிதாங்கு மகரகுண் டலமகுட கேயூர தேசாதி தேசராஜ
சேவிதச யின்யகுயின் விக்டோரி யாமெச்சு திவ்யமுத் ராப்ரசன்ன
செயலாய ருக்யோக தீரா க்ருபாகயன திலகமுக சந்த்ரோதயா
சென்னைபுரி வாசரஞ் சிதசுபா விதவஜ்ர தேகா னுரக்தரிகா

குவிதாங்கு கனதன குபேரா வகோரகலி கோபா மஹாராஜ பாவா
குங்கும மகற் பூரம்ருக மதகளப கோலவெக் ஞோபவீத
கோகனக மலர்மாலி காபரண மணிமார்ப கோமள சவுக்ய நிபுண
குலகீர்த்தி யநுகூல பலபூர்த்தி வாசில குருமூர்த்தி மதலோலனே. (154)

விருத்தம்.

மாநிதி சுரபிசிந்தா மணிதருக்கள் பயந்தெனித்து வருப தார்த்த
மேகமது பின்வெளுத்து விடும்வற்றை யுனக்குநிகர் விளம்ப லாமோ
தேகதிட மேதகுல சிகாமணியாய் லாயர்முறை தினந டாத்தும்
கோகனக வதனகன குருமூர்த்தி ராஜநிவ்ய குணபூ மானே. (155)

அஷ்டநாகபந்தம் வெண்பா.

வேத குலதிப மேலா கியலாய
ராதி கருணை யகலாம—னீதநய
மூதறி வாகு முனலோலன் மானபர
நீதகுரு மூர்த்தி நிதி. (156)

கலித்துறை.

கற்றார்க்குக் கற்பகங் கல்லார்க்கு வல்லிடி கண்டுகொள்ளப்
பெற்றார்க்குத் தெய்வந் திருவுங்கும் வாணிக்கும் பீடம்பி
யுற்றார்க் கமிர்தந் துரைமார்க்குக் கண்மணி யோங்குலகின்
மற்றார்க்குந் தாய்கண் குருமூர்த்தி ராஜ வபோதயனே. (157)

பேறையூர் வித்வான் லிங்கையரவர்கள் சந்தித்தபோது அவரது
வித்வ சாமர்த்தியத்தை மெச்சிக்கூறியது.

மலைத்தவனு மலைத்தவனு குவன்சரத நாமகனு மகனே யென்பன்
கலைத்திறமைக் கம்பனுமோர் கம்பமென நிற்பனெனக் கண்டா லென்று
விலைக்கமுது கற்பகக்கா வித்திரத்து வெண்கவரி யிரட்டும் போதை
நிலைத்தபுகழ் விரசைவ லிங்கையனே சிவஞானக்கர் நிகரா வாரே. (158)

அப்போது லிங்கையரவர்கள் சொல்லியது.

காம்பழகாய் மிருதுவுற்ற தோளியர்கள் மதனனிலக் கணங்க ளாதி
யாம்பழமை யான்பதி னெண்புரா ணப்பொருளு மாய்ந்து தேர்ந்து
தாம்பழகி யேயெவருஞ் சபாஜெனமுத் தமிழ்விரிக்குந் தகைமை வாய்ந்த
மாம்பழவா ணனையொருபோ தென்னினுங்கண் டேர்க்கமுத வாக்குண் டாமே.

வேறு யமகம்.

கற்றடங்கா வாணருளக் கருவமெனப் பூரிக்குங் களபக் கொங்கைக்
கற்றடங்கா மனசுகொடுங் கணைபொறுக்கு மோசிறியேன் கலவிக் கெங்கே
கற்றடங்கா தலித்தமின்னார் கருக்கயர்த்தே செனிக்காப்பாய் கலியின் றீத
கற்றடங்கா வதிர்சமுக கோபால சாமியெனுங் கருணைக் கோவே. (160)

தென்றற் சிறப்பு வெண்பா.

ஒத்தகுணத் தன்ப னுரத்துறந்து காதலிக்கு
மெத்தவருத் தந்தை விளைத்ததே—சத்ததடக்
காமனம்பா னுள்ளங் கலங்கும் புதுக்கமலப்
பூமணந்தோய் தென்றற் புலி. (161)

உடுமலைப்பேட்டை தாசில்தார்
விசுவநாத முதலியாரவர்கள் கூறிய வெண்பா.

தும்பமுனி யோவொட்டக் கூத்தனோ சேடனோ
கம்பனோ காளமே கந்தானோ—பம்புவிடப்
பாம்பணியுந் தேவருளும் பாலனுற்று வாழ்பழநி
மாம்பழக்க விச்சிங்க மால். (162)

உபயார்த்தமுள்ள பிரார்த்துவிண்ணப்பக்கவிகள்.

(தாராபுரம் தாசில்தாரவர்கள்மீது)

ஆசிரியவிருத்தம்.

[illegible]லகு தாராபு ரத்தாலு கா தாசில் செயுமகா ராஜராஜ
ஸ்ரீகன்ய பார்த்தசா ரதிமுதலி யாரவர்கள் திவ்யசமு கத்திநுக்கு
நேரிலெழு திக்கொண்ட விண்ணப்ப மென்னெனில் நேற்றிராப் போதுகுப்பான்
செடிநாட் குறிப்பினு லேயென தகத்தெப்தி நிறையுடைமை யைத்திருடினான்
காரிய மெவர்க்குந் தெரிந்ததே யச்சமுங் கைக்குள் ளிருக்கின் றதாம்
காண்பதெளி தல்லவா ரண்டிற் பிடித்திடுதல் கடமையினி லாவுமுளதாற்
கூரிய பழுந்துற்ற வாளிகளு முதலிசிக் கொடியதுஷ் டனைபடக்கக்
கூடா விடிற்சோர குணமொடுங் காத்தமை கூர்ந்தர க்ஷித்தருள்கவே. (163)

பழநித் தாசில்தாரவர்கள்மீது

வளமலி பழநித் தாசில்தா ராகவளர் மகாராஜ ராஜஸ்ரீ
மாதவ ராயரவர்கள் முன்னிலையில் வழுத்துவிண் ணப்ப மென்னெனில்
களவினன் சொக்கத் தலைவனு மொருவன் கரும்பய லாகவந் தெதிர்த்தான்
கொடியகுட் டையுந்தா னுடைப்பனுந் தகப்பன் கையிலங் கினைமுறித் தவனும்
உளமனை தோறும் புகுவனுந் தானு மொருதவ னுயவன் செய்தி
யொன்றல வென்றன் றனமுட்டப் பலிழ்த்தா னுற்றநா ணயமெலாங் கவர்ந்தான்
அளவையில் வயிரக் கற்பையுங்கொள்ளை யடித்தனன் சாக்ஷியுண் டனேகம்
அடுத்திடு சமன்சேர்த் தவைகளை விசாரித் தருள்செலுத் துவதும தருளே. ()

பெரியகுளம் தாசில்தாரவர்கள் மீது.

மகாராஜ ராஜஸ்ரீ தாசில்தா ரிருளப்ப மதியூகி தனதா திவ்ய
வரசக்னி தானத்தி னுக்குவந் தனமொடு வரைந்துகொள் பிராதென்னெனிற்
பகர்வாதி கன்னியெதி ரிகள்காம னென்றுகண பதிபிரண் [illegible]சிகள்
பார்த்திட்ட முத்தொன்று சந்தன மிரண்டுமறு படிசொக்க லிங்[illegible]ன்று
மிகவாதி யாமென்னை முதலாவ தெதிரிகடி விசையினால் வாட்டுகின்[illegible]
வேளையி லிரண்டாவ தெதிரிகர மதனால் வெதுப்பியது கொஞ்சமன்று
திகழ்காய மேயுண்மை தெரிவிக்கு நகைகள்சில சிதறியன கொள்கைகூடச்
சேர்க்கைசா க்ஷிகள்விசா ரணைசெய்தெ திரிகளைத் தெண்டிக்க வீதுசமயமே. ()

ஒருமதனன் பிரானுவா வுடன்வாதி யெதிரி யென்பது ணர்ந்தே லாய
மருகிலிபம் புவனமதிக் கமர்வனசாட் சிகளீபுமங் கதட்டி யாட்டி
யிருதிடமுங் குறிக்தவ்ரி யிசைமோக்கிக் காலணூட ரியல்பாய்க் கொண்ட
கருணைநிதஞ் சாதுரட்சித் தாற்சுகிர்த மிருளப்ப சரச மாலே. (166)

இதுவுமது.

நர்னெழுதிக் கொண்டுவந்த விண்ணப்பங் தனைமதித்து நவிவாங் காய
மானதைநே ரிளிந் பார்த்து மனுசார சாட்சிகளா ல்லீனத்துங் கேட்டு
மேனெதிரி கனையடக்கி யேழையா யெனைக்காக்க வில்லேநித்தங்
கானெனது பாக்கியமெய்த் தயையனந்த ராமையசங் தரூ மானே. (167)

பழநி சிரஸ்தார் சுப்ரமண்ய அய்யரவர்கள் மீது.

மார்க்கமதி லொருவேட்டன் வல்லமையா லெனையெதிர்த்து வளைபூ ணுடை
சேர்க்கையொடு கொள்ளையிட்டான் சிக்குவதோ வரிதுதப்புந் திறத்தான் மெல்ல
மூர்க்கனெனு மவனைவரன் முறையடக்கி யென்குறிப்பை முடிக்க வேண்டுந்
தார்க்களப புயசிரஸ்தார் சுப்ரமண்ய கண்யனெனுஞ் சரச மாலே. (168)

இதுவுமது.

ஏற்றததி பார்த்துநமைந் திடுதிருட்டு வலமாய னென்பான் பெற்ற
சீற்றமத வெங்கட்டன் றினமுமடக் கருப்பனைச்சேர்த் திக்கொண் டென்மால்
மாற்றறிய கலகமிட்டான் மாதரெல்லாஞ் சாட்சிருசு மதித்துத் தீர்ப்புச்
சாற்றவினி யென்னத்தடை தயவுபுரி சுப்ரமண்ய சரச மாலே. (169)

இவர்கள் ஒரு சமயம் நாவலரவர்கள் வீட்டிற்கு வந்து பேசிக்கொண்டிருந்து சற்றுநேரம் நித்திரை செய்யப் பள்ளிகொண்டபொழுது சொல்லியது.

பரிதிநிலா விணுங்குளிரப் பரவுதிரைப் பயோததியிற் பண்ணன்னுகந்
தெரிவரிதாய் நெடுவடபத் திரம்வளர்ந்து நெளித்தலேந்து செயல்யோசிக்கப்
புரிதவம்யா தெனதகமுற் பூண்டதுநிற் பெறவென்னும் புரத்தற் பண்பாம்
விரிதுதிலா வண்யபுண்ய ஷிப்ரகண்ய சுப்ரமண்ய விஜயமாலே (170)

சிரஸ்தார் இராமசாமி அய்யரவர்கள் மீதியற்றிய

பிராது விண்ணப்பங்கள்,

[illegible]ருப்பந் தேவன்மகன் காமத் தேவ னென்னிலத்தி லூடுதென்கா லினைநே ரோட்டி
மிகமதர்த்[illegible]ட் டேறணையைத் தடுத்து நீரை விலக்கிவரம் பையுமழித்தான் விசாரித்தன்னே
னகமொடுங்கிச் சுகபோக மெனக்குவாய்க்க வமுல்செலுத்தி யெனைரக்ஷித் தருள வேண்டும்
சகமதிக்கப் பழநிதனிற் சிரஸ்தா ராகித் தருமநடாத் தியராம சாமி மாலே. (171)

இதுவுமது.

காணிக்க நாட்டாண்மைக் காரன் றண்டற் காரனுக வியினுலே கருப்பன் யாரும் [யான்
[illegible]க்க வயல்புகுந்து போரிற் கொள்ளை யெரிதிட்டா னென்னசெய்வேன் பேதையேன்
ப[illegible]ற்ற பண்ணையில்வாழ் குடும்பர் சாட்சி பன்னிகட்குந் தெரியவரும் பட்ட பாடு
த[illegible]ரிக்கு னவனையடர்த் தெனைர க்ஷிக்கச் சமயமிது மெய்ராம சாமி மாலே. (172)

இதுவுமது.

சங்கன்மக னொருபொல்லாத் தடிவீர விருளனையுந் தான்கூட் டிக்கொண்
டெங்கள்வள வினிற்புகுந்தா னென்னசெய்தா னேநகைமற் றெல்லாங் காணேன்
அங்கவனை யடக்கியென தனிதனத்தை முறைப்படிசேர்த் தருளல் வேண்டுந்
துங்கமிகு வேதகுல துரைராம சாமிமகா சுகுண வாமே. (173)

இதுவுமது.

அடித்தவள வெல்லியதைத் தகையுங் கோதை
யடித்ததையு மாரியுஞ்சேர்ந் தடங்கா மற்போர்
[illegible]டுத்ததையு மடிக்கைசெய்து கொண்டேன் கேட்டிற்
சுற்[illegible]லுள்ளோ ரெல்லாருஞ் சொல்வார் சாக்ஷி
[illegible]கு மேற்றடிப்பு மிப்போ தேபார்த்
ததுதானே யெதிரிகளைத் தண்டி யாமல்
விடுத்ததென்ன நடப்பைவிசா ரிக்க வேண்டு
மெய்ராம சாமிமகா விவேக வாமே. (174)

நாவலர்போற்றும் நடுவெழுத்தலங்காரம்.

மையனுபரி மதிபரிதி வடங்கள்விபூதி யலர்தாற்ற
வலிதுதரணி பகைபுணரி மனதுபதடி கொடிதுபுய
லையவனைமார் தொழில்பவுரி யாவைருந்து வாட்குமுன்பின்
னடுத்தபேர்க ணடுவுநிலே யறிவித்திடுதல் வேண்டாவோ
செய்யவிடைசோர் வனவிரண்டுந் திரண்டுமதனை யன்பைநன்றைத்
தீதைமகிழ்வைக் கவியையென்னைத் திரத்தையெனநின் னுருத்தொழுமித்
தையறனைநீ கலந்துகொஞ்சித் தழுவச்சமய மிதுகண்டாய்
தர்மப்ரபுவா கியராம சாமிராஜ தயாநிதியே. (175)

இ-ள். உபரி, பரிதி, விபூதி, தரணி, புணரி, பதடி, புயல், பவுரி என்பவற்றின் நடுவெழுத்தை பரிபூரண தயவு, இதனை மேற்கூறியவாறு வருந்துவாட்கு அறிவித்திடுதல் வேண்டாவோ என்றவாறு. மற்றைய விரண்டக்கரங்களைச்சேர்த்துப் பின்னர்க்கூறிய, மதனை ....திறத்தை யென்பவைகளிற் கூட்டி முறையே. மதனை-உரி, அன்பைப் பதி, நன்றை-விதி, தீதைத்தணி, மகிழ்வைப்புரி, கவியைப்படி, என்னைப் புல், திரத்தைப் பரி யெனச்சேர்த்துப் பொருண்முடிபுகொள்க.

மாலைமாற்று நேரிசைவெண்பா.

மாநேமி சாமரா மாருதம தானவல
தாநேய மேனோரா தாதாநா—பூநாதா
தாரானே மேயநே தாலவன தாமதரு
மாராம சாமிநே மா. (176)

சதுரங்கபந்தனம், கலித்துறை.

நீங்க ளதனை யடர்முக மாது சினேகியணி
கொங்கியல் போர்தினை நேர்தன மீதிற் குரோதமென்றே
தங்கி வளரு மிணைமேற் கவின்மின்னைச் சாரினிமா
மங்கை திகழும் புயராம சாமி வரோதயனே. (177)

இயற்றமிழ்வலர்புகழெழுத்தலங்காரம்.

பதினறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியம்.

அய்யநீ யனுகூர் மவுத்திக புரமென் றறிந்ததி லேழுநான் கனையா
ளங்கிலே மாற்றெட் டகன்றபின் னுரை சோர்ந் தாதியிற் றயலொடங் தழுதாய்ச்
செய்யவைவந்தேழெட் டணியுக முதனறுச்செறிவினுல் வருமெழுத் திரட்டத்
தீப்புழுப் போன்றைந் தெட்டிகழ்ந் தாறு திகழுதிற் பாதிநான் கினைத்து
வெய்யவங் கதின்முன் விலக்கியைந் தேற்றி மேற் றன துவகையே விரும்பி
மிகமொழிந் தளிங் கைந்துநான் கவட்கு வேறெவ ருனையல தருள்செய்
தய்யமெந் தமிழின் சுவையெலாந் தெரிந்த தொண்டை மண் டலகதிகுலத்துச்
சையதுனை கியபெருந் தகைமைச் சுப்பரா யேந்திர துரையே. (178)

குறிப்பு:—
மவுத்திகபுரம் என்பது கோயமுத்தூர். { 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8 / ம. வு. த். தி. க. பு. ர. ம் }

சமஸ்தி 7 கவரிவருப்படி யமகம்.

சங்கவரி சுதன்காமந் தழைக்கவரி சிலைவளைத்துத் தையல்நாணச்
சங்கவரி னென்செயுமெய்த் தவங்கவரி வனைக்கலக்கு தழுவு நூற்ப
சங்கவரி யகவிசர் தமக்கவரி தப்பபடிகுஞ் சரம்பொன் மாது
சங்கவரி சிவிகையருள் தக்கதுங்க சொக்கலிங்க தளசிங் கேறே. (179)

போடிநாயக்கனூர் ஜமீன்தார்

...ங்காரு திருமலைப்போடய துரையவர்கள்மீது

நலக்குவளை யடற்பேரி தொனிப்பமனு துணைத்தேடி நீள்கபோதஞ்
செலக்குவளை மலர்ப்பகழி மதப்பயனு மெதிர்ப்பவமு தினைக்கைப் பெற்றே
விலக்குவனை யனைத்ததர வினிப்பருண்மாம் பழக்கவியை மெச்சிச் செம்பொற்
பலக்குவளை தருவங்கா திருமலைப்போ டய்யனிற் பன்னு மாலே. (180)

காமராஜய பாண்டிய துரையவர்கள் பட்டாபிஷேக காலத்திற் சொல்லி

வாழ்த்துக்கவி.

ஆசிரியம்.

சீர்பூத்த பங்கயச் செங்கய மெனும்படி திருந்தியின் னருள் பொருந்திச்
செய்யகம் பளமுழுது முய்யவிமை யாதொளிர் செழுங்கட் கொழுங்கட் பசுந்
தார்பூத்த குழலமுதை யன்பரித யத்திற் சரற்கால மதிபோல் வருஞ்
சக்கால தேவிதனை யெக்கால முந்தொழுது தலையால் வணங்குகிற பாம்
வார்பூத்த கொங்கையிசை மங்கைதிரு நங்கைமிக மகிழ்சாசை நகராதிபன்
வரசில வார்குல கிரீடிவங் காருதிரு மலைப்போட யேந்திரன் செய்
நேர்பூத்த மெய்த்தவமு முத்தமிழ்த் தவமுநில நிறைதவமு முறை விளக்கும்
நீதிமான் காமரா ஜயபாண்டிய துரையவர்கள் நீடூழி வாழ்க வென்றே. (181)

மகுடஞ் சூட்டிய தினத்தில் ராஜசபையிற் கவிப்பிரசங்கம் நடந்தபொழுது முன்னிரண்டடிகளாற் சபையிலொருவர் குறித்த வினாவும், உடனே தொடர்ந்து கூறிய கவிச்சிக்கத்தின் விடையுஞ் சேர்ந்த

வெண்பா.

மாம்பழத்தைப் போலு மதுரமிகு மாம்பழஞ்சொல்
லாம்பழமை கேட்டுமுடி யாட்டிலனென்—னாம்புதுமை
யிஃதா சினிபொறுத்தா மென்னுமோ தென்றிருந்தான்
மன்காம ராஜயபூ மான். (182)

கோம்பை ஜமீன்தார்

திருமலை சக்கப்பாச்சி துரையவர்கள் மீது

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி விருத்தம்.

திருமேவு பசுந்தமிழ்மாம் பழக்கவிச்சிங் கேந்த்ர
சிகாமணிவா சகங்கோம்பை சிறந்திடவிற் றிருக்குந்
தருகோர்கஸ் தூரி ரங்க குமாரதன வாய்ப்ர
தாபமகு டாதிபத்ய சற்குணசக் ரேசன்
அருள்யோக திருமலைசக் கப்பாச்சி மதவே
ளன்பினொடு மூன்கவுண் தருமைமிகுதிரி திடமா
மொருவாரமாகவிங்கே யுற்றனமா தலினு
மூடனழைத்து வரிசைசெயி துயர்புகழுண் டாமே. (183)

சந்தக் கோச்சகம்.

வட்டமுலை மெத்தவும தத்தெழில்ப டைத்தகஜ
மத்தகத லத்தினிசி கர்த்துவள ரக்கினைகள்
விட்டனன்ம தப்பயனு றக்கமுமி லைத்தயவெந்
மிசைபுரி தற்குப் போட்டி யாகுமோ
சட்டமொடு மெத்தையிலி ருத்தியொரு முத்தமிடு
சற்றெனினு மிக்கொடுமை யைத்தனிச கிப்பனிது
சிட்டர்புகழ் சற்குணச வுக்யதிட முற்றசெய
திருமலை சக்கப் பாச்சி ராஜனே. (184)

வேறு சந்தம்.

எவர்செ பியவிபுதிநுதமித் திரவகை
யிதம்புரி திபிறைி லிலனித் தனைமன
கவடத் தொழில்சரி யலவற் புதமுலை
களப புயத்திற் சேர்த்து மேவுவாய்
புவனத் தரசர்கள் கிரமப் படிதரு
பொருளிட் டடிமுறை பரவப் பொலிவொடு
திவள்பற் பலவிரு துளசற் குணஜய
திருமலை சக்கப் பாச்சி ராஜனே. (185)

விருத்தம்.

லௌகித வேதாந்த வாரிபடிந் தானந்த மதிச்சூன் முற்றிக்
கலகருண வரவொளிப்பக் கனிவாய்வின் டதிர்ந்துகடைக் கண்பின்காட்டி
அலர்கருணை மழைபொழிபே ரருளானந் தக்குயின்மே வனிவெற் பென்னுங்
குலவுதுரைப் பாண்டியனைக் கண்டவர்தம் பண்டைமனக் குறைதீர் வாரே. (186)

விருதுகொண்ட பசுந்தமிழ்மாம் பழக்கவிச்சிங் கக்குறிக்கும் விவரம் வான
ரருமைகண்டு வரிசைபல்லக் கருள்புரியுந் துரைப்பாண்டிய வதிபர் கேண்மோ
திருவுகந்த வுத்யோகர் சிற்சிலர்கேட் டிருப்பதனுற் றேடி யேனுங்
கருதுகின்ற சுவாகிரல்டு கணமனுப்ப வேண்டுமெனக் கூறிந்து தானே. (187)

உத்தமபாளையம் சீனியாசாரியாரவர்கள் மீது.

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

இருப்பிறெடு வசந்தமன்னை யினிக்குழும் பிணுக்குகித மிடுப தார்த்தம்
விருப்புறபாத் திபமிவற்றி னடுகாமா மற்றிரண்டும் விரிப்பத் கேண்மோ
திருத்தூசுவை யமுதமரு வலர்மீது விடுப்பனமே தினிமே வியார்க்கும்
பெருத்ததிறல் விம்மெனப் பேசமிகுத் தருள்கருணை பெருகு வாமே. (188)

குறிப்பு:— இருப்புமுதற் பாத்திய மீறவுள்ள வைத்தின், பரியாயப்பெயர் முறையே ஆசிர், வேனில், தாயார், மசால், உரிமை என்பன. இவற்றினடு வெழுத்துக்கள் =சினியாசாரி. எனையிரண்டக்கரங்கள் சேர்ந்தன, ஆர், முதலியவற்றை, அமுதாதியவற்றிற்குக் கூட்டி, பொருள்முடிபு கொளக.

அப்பாச்சி பிள்ளையவர்கள்மீது

அப்பாச்சி யம்போல வாகினுந்தா வித்தடைந்தார்க் கருளார் பாறபோ
யப்பாச்சி தறிவினி லலைபுலவிர் பிறமாத ரருமைக் கொங்கை
யப்பாச்சி கரப்புயன்கா ரனையான்சங் கரமூர்த்தி யருள்சே யெங்கள்
அப்பாச்சி யூகியைக்கொண் டாடுமின்கா ரிசிந்தி யாகுந் தானே. (189)

அநுமந்த நகரம் வித்வான்
சுந்தரராஜவய்யங்காரவர்கள் மீது

மதிபரிதி தனதிரு மருங்கினு நெருங்கியெழ மறையாத மின்பொருந்தி
வடமேரு கிரிமீது மழைநீல முகிலொன்று வருகின்ற காட்சியேபோ
லதிர்தவள சங்குசக் கராயுத மிலங்கமல ரிவைதிரு மார்பில்வாழ
வணியுவண மூர்ந்தன் றழைத்தமத யானைமு னடுத்தபொரு ளைப்பணிகுவாம்
கதிதிலவு மநுமந்த பதிமருவு சஞ்சீவி நாதனை பாதனைவழா
ஞானவே தியர்திலக நயவமிர்த குணவழகர் நன்னிதி தவத்துதித்தோன்
அதிமகிமை யண்ணு மதன்சகோ தரனுபித சமுகன்முத் தமிழ்விநோதன்
சுந்தரராஜ னெனையசுந் தரராஜ மணிசெழுந் சுகமொடு தழைக்கவென்றே.(190)

ஷெயாரவர்களியற்றிய பிரபந்தங்கட்குக் கொடுத்த
சாற்றுக்கவிகள்.

திருவுலவு புவிவனிதை திலதமுக மென்னச் செழித்தோங்கு வில்லி புத்தூர்த்
தென்கோதை மன்மகிழ நன்கோதை புதிதருதேவரமு தினுமி னியவாய்க்
கருவுலவு கற்பனை யலங்கார வின்பக் கவிப்பதிக மாலைசூட்டிக்
கருணை கடாக்ஷபரி பூரண விலாசுப கனபோக வாழ்வு பெற்றான்
மருவுலவு சோலைகதிர் வாம்பரி திரிய்தனிய வளருமநு மந்த நகர்வாழ்
மந்த்ரவே தியர்சிகா மணிசகல சாஸ்த்ரதிட மதுரநய வசனப்ரபு
தருவுலவு கரனெங்க ளழகர்மா முகிலீன்ற சற்புத்ர வித்வ சரபம்
சரதகுண புனிதசுந் தரராஜ ஜயமுத்த தமிழ்ச்சக்ர வர்த்தி தானே. (191)

வலசந்த னளிலவர் பொருட்டுச் சென்று மாலெனவான் படிமாட மருகெ லாமங்
கலசந்த னுட விமா ருத்முக மாவிக் கமழ்மதுரை யங்கயற்கட் கௌரி மீது
பலசந்த மாலையினை ருக்கொண் டாடப் பாடினு னனுமந்த பதிவாழ் கின்றோன்
சலசந்த னுதனமார் திருவார் வேத சற்குலசுந் தரராஜ சாமி தானே. (192)

இக்குவிச தக்கமல மெழிலார் கின்ற வின்மொழிவாண் முகத்தமர்ந்த விரண்டு வானை
யக்குவிச தந்தரளத் தசனம் பொலுறு ரலர்திகரு மடிதிகழ்ந்த வமலை யின்சீர்த்
திக்குவிரயப்பதிகந்தமிழாற்செய்தான்செழித்தவனசத்தலங்கறெரிநான்மார்பன்
சொக்குவிசயற்கருள்வோனருள்சேர்ஞானச்சுந்தரராஜக்கவிஞசுகுணன் மாதோ

மதிவலவ ரிதயவன்டு [illegible] ந் றேனுநகர் மணமுஞ் சான்ற
பதிகமல ரனிகயற்கட் பாவைபதஞ் சூட்டியரு [illegible] பெற்றோற்
புதியபொழி லனுமந்த புரிவேத் குலதிலகன் புலவர் கோமான்
சீர்பரவு மழகர்வரோ தயன்சுதன்சுந் தரராஜ சாமி தானே. (194)

கலித்துறை.

செந்தாதி னம்புயத் திண்புயன் வேத சிரேட்டனென்று
நந்தாதி லங்கு நிதியனு மந்த நகரில்வளர்
பந்தாதி பன்சுந் தரராஜ வேள்சொன்ன பட்டர்பிரா
னந்தாதி யின்சுவைக் கொப்போ விளர்த்தகல் லாரமுதே. (195)

திருக்கோதை தாளிற் செழுந்தமிழ் மாலை செகமதிக்கப்
பெருக்கோதை யாரி யமுதிற் புனைந்தருள் பெற்றனை
விருக்கோதை யன்பொற் பனுமந்த நன்னக ரிந்திரமெய்த்
தருக்கோதை வென்றவ சுந்தர ராஜ தயாநிதியே. (196)

பழனித்தலம் வே, மவுனகுரு ருத்ரமூர்த்தி யாசாரியாரவர்களுக்கு அருளிய சாற்றுகவி.

சகலவித புவனரக்ஷகசக்தி த்ரானந்த [illegible]த்துவ சொருப மோக்ஷ
சாஸ்வதீவ கண்டஸா க்ஷாத்கார வற்புத[illegible] தயாவிராட் விஸ்வகர்ம
தாரக ப்ரம்ஹபஞ் சானனோற் பவநித்ய [illegible]மந்த்ர ஜபவிநோதர்
ஷண்மதஸ் தாபனர் சதாமங்க ளாகர சபாசன[illegible] தான வரதர்
சத்யநிஷ் களபஞ்ச வேதவித் தாகத் தழைத்தோர்[illegible]தத்வ கர்த்தர்
ஸாஸ்த்ரவஷ் டாதச புராணாக மப்ரபல சர்வ கலையும் படைத்தோர்
தவள கயிலாசசசி தரநில கண்டர்புகழ் சாமர்த்ய பௌ ரோஹிதத்
தலைவராய் சிருங்கேரி தனில் விளங் கிடுத்வஷ்ட சங்கராச் சார்ய மூர்த்தி

பகரரிய நெல்லையம் பதியிற் றிருக்கின்ற [illegible]கோனரி யெனும்
பரமகுரு சீனந்தல் மேவு சிவ லிங்ககுரு பரஜிதிந் தினி[illegible]ராதி
பத்யதிட மௌனகுரு ருத்ரமூர்த் திக்கடவுள் பலனுதவு [illegible] ஊரிற்
பவரஹித புனிதவி ரப்ரம்ஹ தேசிகன் பலவள நிறைந்த வி[illegible]ர்
பார்த்திபன் வெங்கடாச் சாரி கெம் பீர சௌபாக்யமிகு நந்தி கொண்டைப்
பகவனுஞ் சிவசங்க்ர யோகீஸ்வ ரன்கவிஞர் பன்னுசீர்க் கன்ன புரிவாழ்
பாஸ்கரோ தயஞான மூர்த்தியுயர் தில்லையி[illegible]வாசுற் றுயர்ந்த திவ்ய
பக்திவடி வாங்கமல மூர்த்திமெய்ஞ் ஞானி[illegible]வர் பதத்யான மனசி ருத்தி

விக[illegible] மத தடகும்ப விஜயகுஞ் சரதுரக [illegible]ரவசு ரேசர் சேனை
வெருவிமு[illegible] கிடநடன மிடுகலப மரகத வி[illegible] லேறி வென்று
விண்ணுடர் வெ[illegible] இலக்கி[illegible] திரனுக்கு மேன்மைமணி முடிதரித்து
வேதனுக் கும்பொதிய நாதனுக்[illegible]ம்ப்ரணவ விவரமு தனுக்ர கித்து
வேண்டிமுன் னுளினிற் பாண்டிய[illegible] கூன்சுர வியாதிகளை நீற்றின் மாற்றி
மேவுமொரு நக்கீர தேவனிட ரைந்தீர்த்து விருதருண கிரி நாவினில்
வீற்றிருந் தவ்வு லனேக கவிமாலிகை மிலைந்துசிவ போத மூட்டி
மெய்யான தென்பழநி மலைமீ தமர்ந்தவடி வேற்கந்த நாதன் மீது

மகரசல நிதியனைய வாவிபுடை சூழ்பழநி மாநகர் தழைக்கு நிபுணன்
மதுவுமிழ் சகஸ்த்ரதள வனசகெம் பீரபரி மளதாப களப மார்பன்
மங்கள சுயம்புவிஸ் வப்ரம்ஹ குலசிகா மணிமுத்தை யாச்சாரி தன்
மாதவ குமாரவிஸ் தாரவே லாச்சாரி வரதிட சுபுத்ர ரத்னம்
மதிமௌன குருருத்ர மூர்த்தியாச் சாரியெனு மனுரப்ர சங்க துல்யம்
வடிபிட்ட தெள்ளமுது [illegible]ங்கனி சருக்கரையு மத்தித்த தாமிதென்ன
வழுவாத வகைகீர்த் தனப்ரபந் தத்தினை வகுத்தரங் கேற்றி யப்பால்
வளர்சென்னை யச்சிற் பதித்துமிக நீடுழி வாழ்வுபுகழ் பெற்றன னரோ. (197)

சொக்கநகர் ஆபத்துக்காத்த பிள்ளை அவர்கள் மீது பாடியவை.

திரிபு.

புக்கநகர் தினம்புகழப் புவிவனிதை திருவ[illegible]னும் புயமே போலுஞ்
சொக்கநகர் வள்ளலெங்க ளிணையாபத் துக்காத்த துரையைக் கண்டா
லெக்கநகர் விகளுமுனர் விரைராவர் வ[illegible]மைமன விருளும் பின்னிட் [வநூரே
டொக்கநகர் வுறுமெனிலன் னோவபெருந்தன் மையையெவர்தேர்ந் துரைசெய்

யமகம்.

மானேச ராகவரு ம[illegible]குயில்மூந் தியதானும் வசந்தத் தேர்ப்பூ
மானேசி ராகவரு ம[illegible]ர்க்கணைதூ வுதலா[illegible] மலைத்தாள் காப்பாய்
மானேச ராகவரு மனுமுதன்மற் றெ[illegible]ருமெச்ச மருங்கை நீதி
மானேச ராகவரு மகிழ்பாபத் துக்காத்த மதிவல் லோனே. (199)

இதுவுமது.

கனகமலை யுடையமுகில் கடியவரை மருவுமணி கவனித் தாலவன்
கனகமலை தருமிருகங் கபிலையெனி லுனைக்கிணைநி கராகு மாமோ
கனகமலை வாணிதற்றோர் கங்கைசொக்[illegible]புரிசெய்தவங் களினுற் றோன்றிக்
கனகமலை மிசைவிளக்காய்க் கதித்தபுக [illegible]பத்துக் காத்தவேளே. (200)

ஸ்ரீ

[illegible]மானிய வசனங்களையே செய்யுளுருவாகச் சொல்லுந் திறமை வாய்த்த பிள்ளையவர்கள் கவிச்சிங்க நாவலரவர்களைப் புகழ்ந்து சொல்லிய வசனம்.

கம்பனும், ஒட்டக்கூத்தனும், புகழேந்தியும், ஔவையுங், காளமேகமும், படிக்காசுத்தம்பிரானும், பரஞ்சோதி முனிவனும், சிற்றம்பலமும், வெண்பாப் புலியும், வாலசிம்மமும், மற்ற வித்வான்களும், பழனி மாம்பழக்கவிச்சிங்கத்துக் கிணையா ? வுலகத்தாரே.

விருத்தம்.

கம்பனுமொட் டக்கூத்த னும்புகழேந் தியுமவ்வையுங் காள மேக
மும்படிக்கா சுத்தம்பி ரானும்ப ரஞ்சோதி முனிவ னுஞ்சிற்
றம்பலமும் வெண்பாப் புலியும்வால சிம்மமுமற் றவித்து வான்க
ளும்பழனி மாம்பழக்க விச்சிங்கத் துக்கிணையா வுலகத் தாரே. (201)

அப்போது கவிச்சிங்கம் சொல்லியது.

அருமணிலைக் கயிறுநிரித் தாங்குலக வாசகமே யமைபாட் டாகத்
தருமினறுத் தமமகிமைத் தரத்தனிதினைக் குன்றொருமாச் சரியம் பார்க்கும்
வருமொருவர்க் கெளிதலவிம் மார்க்கம்மா இலசமுனி வனுங்குன் றற்றுன்
கருமுகில்கற் பகமலர்ப்பூங் காவொத்த ராபத்துக் காத்த வேளே. (202)

பிள்ளையவர்கள் சொல்லியது.

பயங்கொண்டு கருத்துமிலை மாறிமதி தோன்றுத படிக்கு நின்று
நயங்கண்ட வாக்கின்றி யோடுமுகி லுனக்குநிக ராகா நற்ச
மயங்கண்டு தீரதிற மோங்கறிவின் பப்ரசங்க மதுரச் சொல்லாற்
செயங்கொண்டு கவிமாரி பொழியுமாம் பிறப்புயலாஞ் சிறப்புற் றேனே. (203)

கவிச்சிங்கம் சொல்லியவை.

மணியுரக பதிகாணல் வணங்கினன்பின் புற்றிருந்தாள் வனவான் மீக
ணணிகலச முனிபயங்கொண் டனன்வாணி மறைவாய்நின் றலர்மேலானுள்
தணிவரிய வுனதுகவித் தரந்தெரிந்தென் றுனுனக்குச் சமானம் யார்காண்
கணிதமுத லுளசகல கலையுமுணர் ராபத்துக் காத்த வேளே. (204)

வனம்புகுதா விராமனிரா வணன்சூர னிரணியனிவ் வலியோர் மாயார்
முனந்துரியோ தனன்சிதையான் முனைகளன்பின் சவர்குதின் முயல மாட்டா
ரனந்தகலா நிதியாயின் னருட்கடலா முனிபோலோ ரமைச்சுண் டானும்
தனம்புகழ்க் குனதருமை கழறுங்யா ராபத்துக் காத்த வேளே. (205)

திருவுலவு சுமீந்திரன்சத் தியகிர்த்தி திருந்துபட்டி திகழப் பாச்சி
யருமைமதி பூகியின்னோர் யாருநிற்கொவ் வாரேனென் றுன்மற் றன்னோர்
சருவஜன் சகாயர்களா தமிழறிந்தா ராகவிதை தான்சொன்னுரா
கருதுபல கலைபியல்புங் கற்றுரா வாபத்துக் காத்த வேளே. (206)

மந்திரிமார் கவியறியார் வாணரா சியலறியார் வழக்க மீதான்
முந்தியுளோர் தமிலெவரை மொழிதுமினக் குவமைமனு முறைசொன் மேன்மை
சுந்திரகா ரியங்கவிமுத் தமிழருமை மிகுந்துதித் தழைக்கப் பெற்றுங்
கந்தருவா திபனுமெச்சக் கனம்படைத்த வாபத்துக் காத்த வேளே. (207)

கலித்துறை.

கல்விக் கொருகடல் காவலர்கட்கிரு கண்மணிசெஞ்
சொல்விற் பனன்மரு வார்க்கிடி யேறு துறையறிந்த
நல்வித் துவஜனர்க் கோருயிர் யாணி நளினமலர்ச்
செல்விக் கிருப்புரம் மாயத்துக் காத்த செயசிங்கமே. (208)

கனத்தினு மன்பினர் கன்னினு மெண்ணில் கலைஞரினுந்தோ
னினத்தினு மன்ன னிடத்தினுஞ் சென்னி யினுமினனு
மனத்தினும் வாக்கினும் வல்லவர் நல்லு மதிப்பினுமெத்
தினத்தினு முள்ளவ னுபத்துக் காத்த செயசிங்கமே. (209)

சில்வர் பலகற் றனமென்பர் பாடத் திகைத்தனுப்பர்
நல்வர் செவிமனந் தித்திக்கச் சொற்கவி காட்டினையெப்
புலவர் வரினும் புலவரன் றேகின் புகழ்தெரியின்
வல்வர் துதிபுரி யாபத்துக் காத்த வரோதயனே. (210)

வெண்பா.

என்னகவி யப்பா வியம்பரிய மற்றகவி
என்னகவி யப்பா விளிதுன்றே—யன்னகவி
நீதா நயப்பு நிதியாபத் துக்காத்த
நீதா நயப்பு நிதா. (211)

முற்று நினைத்தான் முறையறிகின் போல்வாரே
மற்று நினைத்தான் வழுத்தார்யார்—கற்றுவல்ல
வாபத்துக் காத்த வரசே புலவோர்தந்
தாபத்துக் காத்த ஜனர். (212)

செய்ய மதியார் செயமதிப்பார் மீறுகொளார்
செய்ய மதியார் செயமதிப்பார்—துய்யபுகழ்
மாலாபத் துக்காத்த வள்ளலுன்மை யன்பென்று
மாலாபத் துக்காத்த வம். (213)

அன்னவயற் சொக்கபுரி யாபத்துக் காத்தவள்ளா
துன்னருமைக் கென்று முண் டோவுதவி—முன்னுகுறள்
கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு. (214)

இருவர்களுக்கும் வனைருபமான கவிகளால் நடந்த சம்பாஷணைகள்.

பிள்ளையவர்கள் சொன்னது.

முன்பு போசன் சமுகத்திலிருந்த காளிதாசன் போலிலே யெந்த வித்வானும் ரன்பார்கள். நல்ல புத்திமான் மாம்பழக் கவிச்சிங்கத்துக் கொப்பிலேயென்பேனென் றிச்சயமிது.

வெண்பா.

முன்புபோ சீனச முந்திருந்த காளிதா
சன்போ லிலேயெந் தனித்வானு—மென்பார்கள்
நல்லபுத்தி மான்மாம்ப ழக்கவிச்சிந் கத்துக்கொப்
பில்லையென்பேன் நிச்சய மிது. (215)

கவிராயரவர்கள் வசனம்.

நமது துரையவர்களைக் காண வின்றைக்கு மனசு துடிக்குது கண்டு முறை யிட்டுக் கொள்வதுசிதமோ கூடாததோ சொல்லுங்கள் பிள்ளையவர்களே.

வெண்பா.

நமது துரையவர்க ளைக்காண வின்றைக்
குமன சுதுடிக் குதுகண்—டு முறையிட்டுக்
கொள்வ துசிதமோ கூடாத தோசொல்லுங்
கள்பிள் ளையவர் களே. (216)

பிள்ளையவர்கள் வசனம்.

அய்யா கவிராயரவர்களே தங்களுக்குச் செய்யுமரியாதி விஷயத்தில் அய்ய ரும் நானுஞ்சொன்னோம் நம்மெசமானுஞ் சரியென்றதெப்பிமனகஞ்சுமுகமாச்சுது.

வெண்பா.

அய்யா கவிராய ரவர்களே தங்களுக்குச்
செய்யு மரியா திவிஷீபத்தி—லேயருநா
னுஞ்சொன்னோ நம்மெசமா னுஞ்சரியென் றெப்பிமன
சுஞ்சு முகமாச் சுது. (217)

கவிராயரவர்கள் வசனம்.

தாங்களறியாத சமாசாரமென்ன உத்தரவு வாங்கி யென்னை யூர்க்கனுப்பி வைப்பதற்கெல்லாங் கிருபைதான் வேண்டும் மானேஜரவர்களே மெத்த நம்பி னேன் வீண்பேச்சல்ல நிசம்.

வெண்பா.

தாங்களறி யாதசமா சாரமென்ன வுத்தரவு
வாங்கியென்னை யூர்க்கனுப்பி வைப்பதற்கெல்—லாங்கிருபை
தான்வேண்டும் மானே ஜரவர்களே மெத்தநம்பி
னேன்வீண்பேச் சல்ல நிசம். (218)

பிள்ளையவர்கள் வசனம்.

நமது பிரபுவீட்டத்தினிலே மருமசங்கதி முழுதும் பேசி முடிவு செய்திருக் கிறேன் அதிக சந்தோஷந்தானே அய்யா கவிராயரே.

வெண்பா.

நமது பிரபுவி டத்தினி லேம
ருமசங் கதிமுழுதும்பே—சிமுடிவு
செய்திருக்கி றேன திகசந்தோ ஷந்தானே
அய்யா கவிரா யரே. (219)

மருங்காபுரி ஜமீந்தார்

ஸ்ரீரங்க கிருஷ்ணமுத்து விரப்பூச்சய துரை அவர்கள் மீது பாடியவை.

கருதுரங்க வடமுடைய காமன்மலர்க் கணைகொடிதக் கணையாற் சோபந்
தருதுரங்க வருத்தமென்றற் சகிக்கரிது சகிக்கவிது தகிகற் றோர்க்கு
வருதுரங்க மானைவண்டி மாடுபல்லக் கனிசால்வை மணிபொன் னல்கும்
விருதுரங்க கிருஷ்ணமுத்து விரப்பூச் சயராஜ விஜய மாலே. (220)

திசைவளைக்கு போசனிலுந் சிறந்தனைநீ யேனிலுனது திறத்தைப் பாடி
மிசைபொருந்து மென்போல்வா ரேன்காலி தாசனிலு மினிதி .னேங்கார்
வசைதவிர்த்து வளமிகுந்து வளர்மருங்கா புரிதனழுக்க வருகெம் பிர
விஜய ரங்க கிருஷ்ணமுத்து விரப்பூச் சயராஜ விவேக வானே. (221)

வான்மணந்த பொழின்மருங்கை வரோதயன்மன் னவர்கள்சிகா மணியொன் றுரைக்
கான்முயங்க விடுபடையான் கனதொடையான் மனுநடையான் கல்விச் செல்வன்
மேன்மைரங்க கிருஷ்ணமுத்து விரப்பூச் சயதுரைமுன் விரும்பிச் சென்றோ
ரேன்மயங்க வவர்க்கிணையா ரெப்பொருளு மப்பொழுதே யெய்துந் தானே. (222)

விரும்பிரங்க கிருஷ்ணமுத்து விரப்பூச் சயதுரைசெய் விருந்தின் போது
தரும்புழுகு சவ்வாது சந்தனதாம் பூலமணந் தழைத்து லாவ
அரும்புதிய தென்றலையவ் வானவர்கண் டதிசயித்து வாய்மை தேதி
யரும்புகழை யரம்பையர்தோ ளணைந்தனர்மா தவருமதி லன்புற் றாரே. (223)

சிந்தையன்பு திருந்தியசின் செயநீதி யதிகாரத் தினுமஞ் சாமல்
நிந்தைகொண்ட கலிவீர னென்றபயல் கத்திதனை நீட்டிக் காட்டிப்
பந்தையமுஞ் சொல்லிமிகப் பகட்டுகிறு னவனைநிர்த் தாள் படுத்த வேண்டும்
விந்தைரங்க கிருஷ்ணமுத்து விரப்பூச் சயராஜ விவேக மாலே. (224)

விருந்துநடத்தியவிமரிசைகூறல்.

வருந்திபொரு சுவையறிந்தார் விண்ணோ ரன்று
மற்றவரு மிமையோராம் வகையிப் போது
திருந்தியுள வறுசுவையு மெங்கட் கூட்டச்
சிந்தைவைத்தாய் நீதான்மெய்த் திருமா லையா
பொருந்தியுல கினினுங்கள் புரிந்த தேநற்
புண்ணியம்பொற் பதிமருங்கா புரியாள் வேந்தே
விருந்தினிது சுகுணரங்க கிருஷ்ண முத்து
விரப்பூச் சயராச விசைய மாலே. (225)

கற்பகத்தை யடைந்தவர்தொந் தானு நன்னீர்க்
கடலினிடைப் படிந்தவர்தா கங்கொண் டாலும்
பொற்பதிக்கு ளிருக்குமமு தினைக்கைநீ பெற்றோர்
பொங்குகனல் வெம்பசியாற் புழுங்கி னாலு
மற்படைத்த மழைநடுச்சென் றவர்வேர்த் தாலும்
வளருணக்கான் பவர்வருந்து வதுதா னுண்டோ
விற்பனப்ர தாபரங்க கிருஷ்ண முத்து
வீரப்பூச் சயராச விசையமாலே. (226)

வேட்டைச்சிறப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தோள மும்பணி பூங்கொ லும் ரங்க கிருஷ்ணமுத்து
வீரது ரந்தரன் வேட்டைகண் டேயக்கி வேங்கையுஞ் சோர்ந்
தாரணி யந்தனி னின்றன பேர்பற்றி யம்புலின்
வாரண முந்தின மெய்வெளுத் தாற்பின் வகுப்பதென்னே. (227)

வெண்பா.

மிக்கரங்க கிருஷ்ணமுத்து வீரப்பூச் சையதுரை
சக்ரபதி திவ்ய சமுகமதைச்—சிக்கெனவே
கண்டாலும் வாழ்த்திக் கவிபாடி னாலுமன்பு
கொண்டாலுஞ் செல்வ மிணங் கும். (228)

விந்தைரங்க கிருஷ்ணமுத்து வீரப்பூச் சையதுரை
சிந்தைமகிழ் வேட்டைத் திறமதித்து—முந்தி
யொலிப்புலிகம் பித்த வுயர்ந்த தமிழ்வாணர்
கலிப்புலிபோய் விட்டதன்றே காண். (229)

மன்னித்துக் கொள்கவொரு வார்த்தைதவிராந் திக்கடவை
என்னிஷ்ட முற்ற வினிதருள்வாய்—பொன்னுற்ற
விந்தைரங்க க்ருஷ்ணமுத்து வீரப்பூச் சையனென
வந்ததுங்க ராஜனன்னே மா. (230)

திங்கள்கா ணக்குமுதஞ் செங்கதிர்கா ணக்கமல
மங்குல்கா ணப்பயிர்போல் வாடிமுன்பி—னங்கவையை
வெற்றிரங்க க்ருஷ்ணமுத்து வீரப்பூச் சையமன்ன
மற்றிலைநேர்ந் தேத்தேன் மகிழ்ந்து. (231)

கடலூர் ஜமீந்தார்.

கருணைகிரி முத்தைய துரையவர்கள் மீது பாடியவை.

யமகம்.

கனகமலே முலைவளரக் கலைதளர வளையுளரக் கவியுங் கங்குற்
கனகமலே யகற்றுமதி கொதிக்கவெயர் வுதிக்கமயல் கதிக்க மான்ம
கனகமலே தாப்பொருதால் யாரொருத்தி யாற்றுவளே கலந்து சேர்மோ
கனகமலே குலவுபுயா கருணைகிரி முத்தையசற் கன்ய வானே. (232)

இதுவுமது.

தினகர மதின்முலையைக் கசக்கிநெரு டிறுக்குதொடை களைக்கன் னத்தைக்
கடினகர விடாதணைத்துக் கட்டுசெபா வெனக்கிசைமோ கனநீ லீலை
கடினகர ஹுதிக்குமட்டுங் கனிவினொடு நடத்தாசலாங் கடவூ ரென்னுங்
கடினகர மணிமகுட கருணைகிரி முத்தையசற் கன்ய வானே. (233)

இதுவுமது.

தங்கவட்ட னயகளபந் தனமோங்க மனமேங்கத் தயங்கி ராமா
தங்கவட்ட மதிக்கவிகைத் தனிமதனெந் தனன்சகிக்கத் தகுமோ காப்பாய்
தங்கவட்ட டியிற்பகடு சங்குழக்கும் வயற்கடலூர் தனிற்சற் கீர்த்தி
தங்கவட்ட திசைதொழுவாழ் கருணைகிரி முத்தையசந் தரபூ மானே. (234)

விருத்தம்.

விருதரசர் தமில்நளனோர் பிடிபிடித்தா னரிச்சந்த்ரன் விலையா ளானான்
தருமனொரு பொய்புரைத் தனன்விசையன் பேடிபொல்லாத் தடியன் வீமன்
அருள்குமண னடவிபுக்கா னனையகன்னன் கானீன னதனால் யாரைக்
கருதுவது நினக்குவமை கருணைகிரி முத்தயசற் கன்ய வானே. (235)

இபளக் கொண்டம நாயக்கரவர்கள்மீது

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

சுராகளரி தொண்டுநெட்டி தலங்குகப்பஞ் சிவயோகத் தொகையு டொன்று
விரவுதவி மனையினடு விரைந்துதவு முனும்பினுமோ மிகுசன் னூலைக்
கவையன சத்திரத்தைக் கவியைமனத் தன்பையொன்னார் களைச்சி லத்தை
புமருவு திருஞான வோபளக்கொண் டமராஜ வுசித மாலே. (236)

இதன்பொருள்.

(தேவர்-விண்டு-அடிமை-தக்கை-பகுதி-சமாதி-விடுதி) இவைகளின் நடுவெழுத்துக்கள் (வண்டிக்குமாடு.) எனைய முன் பின்னான விரண்டக்கரங்களைச் சேர்த்து, நன்னூல் முத லியவற்றை முறையேகொண்டு கூட்டிப் பொருள் கண்டுகொள்க.

விடுகவி

கவரிகுடை படைமுதலாங் கனசேர்க்கை யமைந்துகுழை கதிக்கப் பூண்டு
திவளுமணி முடிபொறுத்துச் செழுங்களத்திற் போர்கடிந்து செங்கோ லோச்சி
விவரமொடு படியாள்வர் வேந்தரல்ல ரேர்த்திகற்ந விரைந்தர்க் கீந்தசொல்*
லுவகைவளர் திருஞான வேடபளக்கொண் டமராஜ வுசித மாலே. (237)

இதுவுமது.

மருப்பழகு முடியுடையார் வண்டிவருந் தாருரத்தார் வான்மேற் கொண்டார்
விருப்பமுள நலகதியார் மெய்யின் மிக்கார் கான்மருவு மேன்மை யாளர்
பொருப்பனைய களபதடம் புயத்தேவ ரல்லவிடை† புகல்வாய் தன்ம
வுருப்புனித திருஞான வேடபளக்கொண் டமராஜ வுசித மாலே. (238)

ராஜய துரையவர்கள் மீது.

திரிபு.

மோகனகா தனத்தவள மதிகொடிது கனல்வசந்த முழுது மென்றே
யாகனகா தனத்தவள ரளிமுலைபூ ரிப்பவித முழுத மூறக்
கோகனகா தனத்தவள னையவனிதை கூரைகுல குணல ராஜ
மாகனகா தனத்தவள வளைகலைசோர்ந் தனன்கலந்தி வளைக்காப் பாயே. (239)

இதுவுமது.

சிரம்பலக்கு முலைகுறித்தென் னேரமுமம் மாரனெய்யு நிலைமை நானோர்
வரம்பலக்கு மரிசகிக்க வசமோகண் பார்நவமா மணிபைம் பொன்வத்
திரம்பலக்கு மதகளிறு திடதுரகங் குடைகவரி செயடால் கண்ட
சரம்பலக்கு நாவலர்க்குத் தருராஜ ராஜேந்த்ர தளசிங் கேறே. (240)

* சொல்=நெல். † விடை=காளைமாடு.

இதுவுமது.

கனகவடி நிலவுபல கதிர்பெருக்கி மதியுருக்கிக் கரைக்கப் பூங்கோ
கனகவடி வொடுங்கணைபெய்க் காலுமலை போலுமுலை களின்மேல் வின்மோ
கனகவட மொடுதொடுத்தாற் கன்னியென்ன செய்வளினிக் காத்தல் வேண்டுங்
கனகவட புயஜயகங் கணராஜ மகீபனெனுங் கருணை மாலே. (241)

விருத்தம்.

பருவமதி கதிர்விசப் பரியாசத் துயிலேசப் பகருல் லாசக்
கருவமன்ன னைதாறக் கடல்சூழி முலைமீறக் களிவா யூற
மருவயல்ல் பெருமினதென் மனப்படிநீ கலவிசெய்ய வருதல் வேண்டும்
தருவன்னை வுலகமெலாந் துதிராஜ மகராஜ துரைச்சிங் கேறே. (242)

ஜானகிராம துரையவர்கள் மீது

மதிமதோபாலம்பனம்.

திடக்கடக்கடா சலமூர் ஜானகிரா மேந்த்ரனெனைச் சேர்ந்தான் பூநீ
தொடக்கடக்கடா லெரித்துத் தோன்றவகை யிலையினிமேற் சும்மா வில்லை
நீ கடக்கடா நமனை வாய்த்தவராற் சிதைத்துமின்ன மதந்தி ராவுன்
க்கடக்கடா மகனு தனித்தவர்பா லவதானது சமர்செல் லாதே. (243)

குயில்விடுதூது.

மீகடகட திரவிரைவின் முநிகெடு வரையிடுனுடு மூனிந்து போர்செய்
விகடகட களிறுநட வியஜயஜா னகிராம வேள்பாற் சென்றேன்
மகடகட தனிகுழலு மகிழுகிலு நெகிழுமுலை வளரக் கைசோர்ந்
தகடகட கடெனவனை தொடித்தளரு மயல்குயில்காள் சொல்லுவீரே. (244)

கலித்துறை.

அட்டா வினிமால் சுகிபாதென் றன்னை யணைத்துமுத்தங்
கொட்டா முலையைக் கசக்கடடாமனக் கூச்சமதை
விட்டா துகிலை விலக்கித் துடைக்குள் விரைந்துமண்டி
யிட்டா சுகமென் சானகி ராமதெய் வேந்திரனே. (245)

இதுவுமது.

மலைத் திரள்புயன் ஜானகி ராம மகபதிபூந்
துசாலையி லென்னை யழைத்து நிலாவினிற் சுற்றுடையாந்
தசலையை மெல்ல நெகிழ்த்திமல் லாத்திப்பின் செய்தசித்ர
லீவலையை யென்னசொல் வேனன்ன மேவெகு வேடிக்கையே. (246)

கன்னிவாடி ஜமீன்
குமரமலையாண்டியப்பைய துரையவர்கள் மீது

பாடியனவை.

மானகரா வணையைவென்ற வர்ன்புதல்வன் சரங்களினு மனத்தி னூடு
மானகரா திருந்துமிக வருந்துமிது பொருந்துவதோ மலர்க்கன் பார்சன்
மானுகரா வல்லக்க வார்குலகு டாமணியாய் வளர்மேன் கோதை
மானகரா திபகுமர மலையாண்டி யப்பையசன் மார்க்க வானே. (247)

வாகனந்தந் தம்பதிய வைத்துமுலை தொட்டணையுவ் வகைகருதி
வாகனந்தந் தொழிலறியா மதப்பமலை முடுக்கிவிடு வதுசா பர்க்கம்
வாகனந்தந் தமிழ்பயின்ற வாணர்தர மதித்துதவி வைகுமேலா
வாகனந்தந் தருள்குமர மலையாண்டி யப்பையசன் மார்க்க வானே. (248)

―――

பழநித்தாலுகா ஓவர்சியர் ஆசீர்வாதம் பிள்ளையவர்கள் மீது
உபயார்த்தமுள்ள விருத்தம்.

இவ்விட ரோட்டு மராமத்துப் பார்க்க தினிதனை கட்டளை யிசைந்தால்
ஒவ்விய குளமுந் தெற்குவாய்க் காலு மொழுக்குமும் போகமு மோங்கும்
வெவ்விய லாற்றுப் பாலமே லையும்பின் விசிதமாந் தாயக மென்னே
மவ்வலங் குழலார் மதனிக ராசீர் வாதசத் குணசிகா மணியே. (249)

கலித்துறை.

இலங்கைப்புலி யனிகறனை வென்ற விறைமருகோன்
றுலங்கைப்புலி யுடை யான்சுதன் காந்தட் டுணர்தனையி
கலங்கைப் புலி முலை வள்ளிம ணாளன் கருணைநிறை
வலங்கைப்புலி தனைக்காண்போர்க் கிருநிதி வாய்த்திடுமே. (250)

கட்டளைக்கலிப்பா.

பூணங் கோட்டை யடர்முலை சிந்தைமேற்
பூரிக் கப்பெரும் போர்புரி மன்மத
பாணங் கோட்டை யவருரை வாட்ட நின்
பால்வந் தேனெனைப் பார்கண் டதியிது
காணங் கோட்டை படர்நிதி திலகைக்
கமல வாணி துடாக்ஷம்பெற் றோயுயர்
சேனங் கோட்டை யதிபா திருமதைத்
தேசி கப்ரபு டைக சுரேசனே.

இவர்கொடுத்த ஈற்றிற்குச் சொல்லிய
கலித்துறை.

கக்கரக்கோ லென்னுஞ் சேயிது மாவொடு காதலன்மிஞ்
சிக்கரக்கோ கனகம்பதி மேவினன் சேனைப்பிரா
னிக்கரக்கோ தண்டம் வாங்கியு நாவிட் டிடாதிருந்தான்
கொக்கரக்கோ வெனக் கூவுது வாரணக் கூட்டமின்னே. (252)

தேவகோட்டை சின்னையர் செட்டியாரவர்கள் மீது சொல்லிய
கவி.

கலைகனி தெரிவிர் சோமன் காரிகை யுறுமால் சேலை
விலைமதி யாத தென்ன விதுமிதோ விசித்தமையா
சிலைவள மனைமக்கு லெல்லை நிறைமணி மாடம் பைம்பொற்
சிலையினு முயர்ந்த தேவைச் சின்னையச் செட்டி யாரே. (253)

―――

பாகம்பட்டி மிட்டாதார்
ரங்கசாமி பிள்ளையவர்கள்மீது

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

சிமிழ்வரிசை காரதன்கைத் திருவினை தெய்வவணி நிருத்து மோமன்
இருவிருத்த ஆத்திமின் விலைப்பதத்தி னடுவரிப்போர் நிருபகேண்மோ
நமிதமமுரைசென்ன ராயமுந்துந் தனையுறுத்த கரனைச் செஞ்சொ
லமிர்தசாம காவலரை யருள்புகழாம் பரிபாலித் தருஞ்செய் வாயே. (254)

(இதன் பொருள்) சிமிழ் முதல் திமில் ஈறாகவுள்ளவற்றின் பரியாயப் பெயர்கள் பரணி-கங்கை. மகதி-பூசாரி. திமில். இவைகளின் நடுவெழுத்துகள் (ரங்கசாமி) எனைய வெழுத்துகளிரண்டினைச் சேர்த்து பின்னர்க் கூறிய வைத்திருக்கும் பொருள் காண்க.

விருத்தம்.

கட்டிலெனும மயிர்தனைய கவியருமை யறியாமற் கடிநாய் போல
மட்டமெனு வாய்திறக்கும் மட்டி லுத்தப் பயல்களகன்று மன்ச நாணத்
திட்டனை அரசுதமுந் திரவியசம் மானமுநந் திறத்துக் கேற்ப
வட்டருளி விடைதருவா யுரங்க சாமியெனு முயர்வு ளோனே. (255)

holder, or under-tenure-holder by receiving abatements from his rent has subjected himself to the payment of the increase demanded; and that the lands are capable of affording it.

Explanation I.—In order to entitle a tenure-holder or under-tenure-holder to the benefit of this section, it is sufficient for him to show that his tenure or under-tenure existed and could have been registered in the Collector's office at the time of the Permanent Settlement, even though it were not actually registered.

Explanation II.—An abatement of rent granted to a tenure-holder or under-tenure-holder for land taken under the provisions of "The Land Acquisition Act, 1870", is not an abatement within the meaning of this section.

New.

Tenure-holder or under-tenure-holder liable to enhancement for land gained by alluvion and entitled to abatement for land lost by diluvion.

8. Notwithstanding anything contained in section 6 or in section 7, every tenure-holder and under-tenure-holder shall, in the absence of an express contract to the contrary be liable to pay additional rent for land added to his tenure or under tenure by alluvion, and shall be entitled to abatement of rent in respect of any diminution of the area of his tenure or under-tenure caused by diluvion or otherwise. Such increase or abatement of rent shall bear to the rent previously paid the same proportion which the increase or diminution of area bears to the previous area of the tenure or under-tenure.

Limits of enhancement of rent of tenures and under-tenures.

As to the *forum*, see section 132.

9. In any case in which the rate of rent of a tenure-holder or under-tenure-holder is liable to enhancement, such rate may be enhanced up to the limit of the customary rate payable by persons holding similar tenures or under-tenures in the vicinity; or, where no such customary rate exists *or in any case falling within the Exception to section 6* up to such limit *as to the Court shall appear fair and equitable: provided that in cases where no customary rate exists* the profit of such tenure-holder or under-tenure-holder shall not exceed *thirty* per centum of the balance which remains after deducting from the gross rents payable to him the expenses of collecting such rents. *If such tenure-holder himself occupies any portion of the land included in his tenure or under-tenure or has made a rent-free grant of any portion of such land, a reasonable rent shall be calculated for such portions and included in the gross rents aforesaid.*

New.

Enhanced rent not to be more than double the previous rent. Enhancement may be gradual.

10. (*a*) In any case in which the rent of a tenure-holder or under-tenure-holder is found to be liable to enhancement, the enhanced rent shall not be more than double the rent previously payable, and the Court may direct that the enhancement shall be gradual; that is to say, that the rent shall increase yearly by degrees for any number of years not exceeding five, until the limit of the enhancement allowed has been reached.

Rent once enhanced may not be altered for ten years.

(*b*) When the rent of a tenure-holder or under-tenure-holder has been enhanced by a Civil Court under the provisions of this Act, such rent shall not be liable to alteration for a period of ten years next ensuing after the date of the final order so enhancing such rent.

Explanation.—An increase of rent on account of land gained by alluvion or a decrease of rent on account of land lost by diluvion is not an alteration within the meaning of clause (b) of this section.

Person, to whom more than 100 standard bighas demised by Government or a proprietor, otherwise than for a term or year by year, to be deemed a tenure-holder within the meaning of sections 8, 9 and 10.

11. (*a*) Notwithstanding any custom or contract to the contrary, every person, to whom more than one hundred standard bighas of land have been demised by a single demise, otherwise than for a term or year by year, by Government or by a proprietor, whether before or after the commencement of this Act, and who has obtained possession of the land so demised, shall be deemed to be a tenure-holder within the meaning of sections 8, 9 and 10. Every such tenure which has been held by any such person or his heir for twelve years, shall be permanent and transferable.

Person, to whom more than 100 standard bighas demised by tenure-holder or under-tenure-holder otherwise than for a term or year by year, to be deemed an under-tenure-holder within the meaning of sections 8, 9 and 10.

(*b*.) Notwithstanding any custom or contract to the contrary, every person to whom more than one hundred standard bighas of land have been demised by a single demise, otherwise than for a term or year by year, by a tenure-holder or under-tenure-holder, whether before or after the commencement of this Act, and who has obtained possession of the land so demised, shall be deemed to be an under tenure-holder within the meaning of sections 8, 9 and 10. Every such under-tenure, which has been held by any such person, or his heir for twelve years, shall be permanent and transferable.

Limit of enhancement of rent of tenure-holder or under-tenure-holder mentioned in section 11, if more than half the land demised was unreclaimed at the time of the demise.

12. If more than half the land included in any such single demise, as is mentioned in section 11, was unreclaimed at the time of making such demise, and if the reclamation of such unreclaimed land were one of the objects of such demise, and such unreclaimed land were reclaimed accordingly, the rent of any such tenure-holder or under-tenure-holder as is mentioned in section 11, notwithstanding anything contained in section 9, shall not be enhanced, so as to reduce his profit below twenty per centum of the balance mentioned in, and calculated according to the provisions of, section 9; and the Court may, in any case in which such rent is enhanced, allow to any such tenure-holder or under-tenure-holder by way of profit any such share of the said balance exceeding twenty per centum thereof, as to such Court may appear fair and equitable.

New.

Permanent tenures and under-tenures declared heritable, devisable, and transferable.

13. All permanent tenures and under-tenures are declared to be heritable, *devisable*, capable of being transferred by sale, gift, or otherwise at the discretion of the holder, answerable for his personal debts, and subject to the process of the Civil Courts, as other immovable property.

Reg VIII of 1819, ss. 1 and 3. Article 26 of the Digest.

Legal incidents of a patni talook.

14. (*a*) A patni talook is a tenure held at a rent fixed in perpetuity, heritable, *devisable*, capable of being transferred by sale, gift, or otherwise at the discretion of the holder, answerable for the personal debts and subject to the process of the Civil Courts in the same manner as other immovable property.

2 G

இரதபந்தம் வெண்பா.

மோடி கருதினுள்ள மோக மெளிதாமோ
தேடி யுறவே செயுமெவருந்—கூடினவைப
பேதேந்து பூமானெப் பீடு மினிதுதவு
விதேந்து கந்தப்ப வேள். (267)

அஷ்டநாகபந்தம் வெண்பா.

ஆசை மெடிதா மதுதாழ் ஞகாது
வாசமய மேது மதாசலமா—பூசதரு
தேநாம காதேசு தேடிசைவு தாமகலா
வாகா திருட்டிணபூ மா. (268)

விசித்ர உபயநாகபந்தம்.

காசிலதி காரசர சன்கிருட்டி ணதிபதி
யாசைமினே யானேவிக் தந்திவந்து—பூசலிடுக்
திட்டினவு ளவுதிசை தேவமுது மேசகியா
தட்டியே னீயே யருள். (269)

ஆலமரத்திற்கும் அறுகம்புல்லிற்குஞ் சிலேடை.

பூமியுங் காயும் பொலியும் பலனுமுண்டு
சேமவடி யார்மகிழ நின்றிலங்கு—மாமிளையாத்
சிலமுறு மானைமலைத் திவ்யகிஷ்ண பூபதியே
ஆலறுகம் புல்லுநிக ராம். (270)

சேலம் ஜில்லா, முன்சிப் கோர்ட்டு வக்கீலும்
சித்தாந்த சபைத்தலைவருமான

அப்பாசாமி பிள்ளையவர்கள் மீது.

கடின வகங்காரப் பழந்தநிசாய்த் தெழுந்துநெடும் பாசக் காமத்
ட்கிதைய முனிந்துவினைழ் பாகெரிந்து மோகவனந் தொலைய வீட்டி
யடர்த்ரித மடுவுழக்கி யருங்கருணை மதங்கொழித்தங் கடங்கா ஞானத்
தடம[illegible]ருமையப்பா சாமிமழ களிறெமையா தரிக்கு மாதோ. (271)

மலரசித வேதாந்த வாரிபடிந் தானாவெனுஞ்சூல் வயங்கத் தோன்றிச்
சலனவினை நெடுங்கோடை தவிர்பவின்ப மயலெழுந்து தருக்கி யாடப்
பலை[illegible]யர் மனஞானப் [illegible]ழயக் குணவரையிற் படர்ந்தெஞ் ஞான்று
ம[illegible]கருணை [illegible]யப்பா சாமிப்புயலே யடைந்து வாழ்வாம். (272)

பொருவரிய துவிதவிருள் புறமிடப்பப் பலவறமீன் பொலிந்து சூழ
மருவடியர் கரகமல மலர்குவிய வணையர்திரு மனத்தண் காந்த
முருகவியந் தேத்துநர்வா யொண்குமுத நிரைவிரிய வொளிர்மெய்ஞ் ஞானத்
தருணவருட் கிரணவப்பா சாமிமுழு மதி[illegible]நண்ணித் தாகந் தீர்வாம். (273)

தளர்வரிய பற்பலநாற் றடம்பணைவாய்த் துயர்க்குபத்தி தளிர்த்தெஞ் ஞான்றும்
வினைபொறுமை சமந்தமமில் வீதமலர்ந்து சாந்தநறை வியப்ப வீசித்
தினைகருணைத் தேன்பிலிற்றி யன்பர்கட்கின் பக்கனியைத் திருந்த நல்கி
வளர்புகழப் பாசாமி மாலெனுங்கற் [illegible]கத்தைநண்ணி வாழ்து மாதோ. (274)

காமவிருள் விடியவகக் கடுங்குளிரு மொடுங்கநெடுங்கலக்க மீனுந்
தீமதிவெண் மதியுமறைந் திடச்சமய வாதிகள்வாய்ச் செழுஞ்சே தாம்பற்
பூமறுவி யடங்கவன்பர் புனிதமுக மனநளினம் பூப்பத் தோன்றும்
மாமரு[illegible]ப் பாசாமி வான்கதிராற் பொருளுணர்ந்து மயக்கந் தீர்வாம். (275)

[illegible]மதக் களிற்றையடர்த் தகங்கார வாளிசின வேங்கை காமப்
படிட்டம்பக் கடமைதர்க்கப் பன்றிதுவை [illegible]மார்க்க
[illegible]டர்பற் பலவிலங்கு மகன்றொதுங்க வெகுண்டெழுந்[illegible] கதிர்ந்து தோன்றித்
தி[illegible]ழ்ந்திடுமப் பாசாமிச் சிங்கமொன்றுண் டிடர்களிகந் திறகது ருதே. (276)

பொறைநிறைநல்லொழுக்கமுதற்பொருள்செறித்தவிவேகவங்கம்பொலியவூர்ந்து
மறைபகரு நெறிதனைச்சேர் மாண்பினர்க்குக் கதிக்கரைவை மரபிற் காட்டி
நிறைசுகுண மணிதழுவி நிமலவின்ப வமுதநல்கி நிலைபெற் றோங்குந்
துறைபுகழப் பாசாமித் தடங்கருணைக் கடலடைந்து தாகந் தீர்வாம். (277)

பனகமணி முடிக்கிடந்த பாறிலெவ்வா றில்லறத்திற் பரம ஞான
ஜனகனிருந் தனன்கொலெனுஞ் சந்தேக மறவதற்கோர் சான்றே யாகிக்
கனகநிறை மனைவாழ்விற் கலந்துமப்போ ருகநீரிற் கனிந்து தோன்றும்
அ[illegible]சாமிதனை யாவரிணை யாவர்தெரிக் குறையின் மாதோ. (278)

ம[illegible]யெனுங்கருணை நிதிவரத னருட்பாக வழிகைக் கொண்டாங்
கதிர்செனன மரணவென்றோ யகலவுப தேசமருந் தளித்தெஞ் ஞான்றுங்
குதிவிமலப் பத்தியத்தின் றுரையமைத்தன் பரைப்பரம சுகத்திற் சேர்க்கு
நதிகுலவப் பாசாமி ஞானபண்டி தனையினிது நண்ணி வாழ்வாம். (279)

உறுனர்பல நெடுந்தரங்க வொலிக்கடலுங் கலிக்கடலு மொருங்கு நீந்த
மறுவில்பெரும் புணையாய்மும் மைக்ககற்று மிருஞ்சஞ்சி வணியாய் வாய்மை
பெறுமதிஞர் தமக்கணியாய்ப் பிறங்குதிரு வருளுருவாய் பிறழா நீதி
நெறியியலப் பாசாமி நிதிபையடைந் தனமெமக்கு நிகர்மற் றியாமே. (2[illegible])

சேலநகர் சிவகுருநாதபிள்ளையவர்கள்மீது

விருத்தம்.

வளையார வாரநெடு வாரிசிந்த டாரிகிந்த வருந்திக் கைக்குள்
வளையார நிறுத்துவது மறுத்துநிலா வெறுத்துநிலா மனங்கொண் டேங்கி
வளையார மையத்திருந்த வல்லருணை யல்லதினி மனைஞ்சூழ் பூங்கு
வளையார மினிதருள்செய் மதனசிவ குருநாத வரிசை மாலே. (281)

தருணங்கா ரியந்தெரிந்து தகுந்தகவி ராயர்கட்குத் தருஞ்சம் மானங்
கருடன்காற் கெச்சமெனக் காணுமெங்கு மாதலினுற் கனிவு கூர்ந்து
வருமன்பால் கீயெனக்கு வரிசைசெய்கின் றதைப்பலரு மதித்தல் வேண்டும்
துருவன்போல் வளர்மிர்த சுகுணசிவ குருநாத துரைச்சிங் கேறே. (282)

சேதுபதி சம்ஸ்தானஞ் சிவகங்கை முதலிலக்கத் திசைநான் சென்ற
போதுமெவர் பார்த்தாலும் புகழ்ந்துசபா ஷெனமதிக்கப் பொலிவுண் டாக்கி
யோதுகன சிவிகைசிறப் [illegible] வேண்டு முயர்ந்த பைம்பொற்
றூதுகமழ் குவளைபுனை சரசசிவ குருநாத [illegible] சிங் கேறே. (283)

நடுவெழுத்தலங்காரம்- கலித்துறை.

இறைபடிப் பூட லுரைகா[illegible]வை யினிதுணர்ந்து
முறையெனக் கீந்தருண் மற்றவை யோவெனின் முற்றுமணி
நிறைவுறத் தேர்பரி பெற்றிரு போற்றுதி நீள்குவளை
நறைமலர்த் தாம சிவகுரு நாத நராதிபனே. (284)

(இறை, படிப்பு, ஊடல், உரை, நா.) பூபதி. கல்வி. புலவி. வாக்கு. சிறுவை.

போடிநாயக்கனூர் ஜமீன்தார்

காமராஜ பாண்டிய துரையவர்கள்

பட்டாபிஷேககாலத்தியற்றியது.

இராகம்-சௌராஷ்ட்ரம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி

கனராஜரீகங் கைக்கொண்டானே—சென்னைக்
கவர்னர்ஜட் ஜிகலெக்ட ரெவருமெச் சுஞ்சிமானே. (கன)

அநுபல்லவி.

வனச தளசரஸ் வதிதிரு மாது
மருவி வளரவளர் மகிதல மீது
பனக ரதிபனெனும் படிமிக வோது
பனுவற் காமராஜய பாண்டியதுரை யிப்போது. (கன)

சரணங்கள்.

போக வேதவேதியர் துய்ய—தலைவேள்வினை
ருக வாய்மைத்தருமமு முய்ய—தவறிடாமல்
வேக மாதமும்மாரி பெய்ய—வருடமோர்மும்
போக மாகியினிமை [illegible]ய—வஞ்சமும்பொய்யும்

வெங்கலி யும்பிணி யும்பசி யுமட்ட ணேடச்—சுபசோபன
மங்கள முந்தமி ழும்புக ழுங்குதி போடப்—பகைவர்கண்டு
தங்கள கந்தைத விர்ந்துவ ணங்கநீ நாடக்—குளிர்ந்தமுழுத்
திங்களை வென்றுவ யங்குசெ ழுங்குடை நீடப்—பாவாடைகுஞ்ச

ரெய்க்கவிசி ரித்தொகைபி டித்திடுசு ருட்டிகளு லாவ—மசகிரிசொ
லிக்கவிட பக்கொடித னிக்கருட டக்கயமுன் மேவ—மற்றவிருது
மொக்கவிர வித்தினக ரக்கடவு ளைச்சிறிது நீவச்—சமுன்றிரண்டு
பக்குமமைசத்தபரு நித்திலம ணிக்கவரி தாவச்—சகலசட்ட

திட்டமு முறைசெலுத் தியவதி கார
ஸ்ரீஇந்தி யன்சக்ரவர்த் தினிதயை கூர
அட்டதி சையுந்தன தடிநிழல் சேர
அமிர்த வசனனெங்க ளருமைப்ர புகெம் பீரக்

2. மலர்வேள் சுந்தரபாண்டிய போசன்—மனுவிக்ரான
குலசேக ரபாண்டியவல் லாசன்—அவர்க்கிளைய
பலவான் சொக்கலிங்கபாண்டியபேசன்—சுந்தசாமிநன்
னலமு கியதுணைவிஸ் வாசன்—காமயசாமி

யிங்கித னென்றிவ ருஞ்செறி பந்தினர் யாரும்—கார்யாதிபரும்
தங்கிய கம்பள வங்கிச ரும்பெரி யோரும்—ப்ரதானிகளும்
பொங்கிய மந்த்ரிக ளுங்குறி சம்ப்ரதி மாரும்—களிவுகொள
கொங்கின ரங்கர்க லிங்கரெ திம்பல பேரும்—தொழுதெதை ட

ணிட்டிசைவு பெற்றுநிதி கொட்டிவெகு கப்பமது கட்ட—பராக்கெனவே
கட்டியர்மு ழக்கியது திக்கொனிதி ரைக்கடலை யொட்ட—மேருவுக்கர்வம்
விட்டிளகி டப்பரிம ளத்திரள்பு யக்கிரிம ருட்ட—பால்யகன்னிகள்
வட்டிளமு லைத்துணைம தர்த்தனிர விக்கைகளில் முட்ட—மயல்பெருகி

யவரவர் விமரிசை யடிக்கடி பேச
அந்தண ரெவருமந்த் ராக்ஷதை வீச
நவநல வணிகள்விண் ணகரையு மேச
நயசுசரித திடஜெய சமுகவி லாசக் (கனராஜ)

3. மாதர் திவ்யநடன மாட—மதுரிக்கும்
கீதர் கல்லுமுருகப் பாட—சர்க்காருத்யோக
நீதர் கினேகமொடு கூட—கலைக்ஞான்வி
னோதர் கவிஞர்கள்வி சேட—ஜோடிசால்வையுங்

கண்டிகை யுங்கட கங்களு மங்குலி யின்னும்—கணையாழியும்
தண்டிகை யுஞ்சா முந்துகி லுங்குலி பொன்னும்—வர்னவிசித்ர
வண்டிக ளும்பரி யுங்கட தந்தியு மின்னும்—வேணவரிசை
கொண்டித யங்கண்ம கிழ்ந்துதி ருந்தினர் பின்னும்—போஜனவகை

சொற்றிடவ தற்குமினி யிற்புலவர் கட்குமுடி யாது—கொடுத்தபாக்கு
வெற்றிலைம கத்துவம்வி ரிப்பரித தற்குவமை யேது—சந்தனம்பன்னீர்
முற்றியபு துப்புழுகு பச்சைபொடி யத்தர்கள்சவ் வாது—சமகமெனத்
சுற்றிலும் ணப்பதொர்வி யப்பலவி டக்கைதவி லூது—சின்னம்பேரிபாண்ட்

வாத்யமு முரசொலி மலியவு தாரன்
மாம்பழக் கவிச்சிங்கம் வாழ்த்துப காரன்
பாத்யசு ஜனபரி பாலன தீரன்
பருவ காம ராஜய பாண்ட்ய தனகு பேரன். (கனராஜ)

பொள்ளாச்சித் தாலூகா ராமபட்டினம் ஜமீந்தார் ஸ்ரீமத் எம் நந்தகோபாலனர்ராயதுரையவர்கள் அரண்மனையில் நடந்த

கல்யாண வைபவம்.

இராகம்-தோடி தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அரண்மனைக் கல்யாண வைபோகம்—சொல்ல
அமையுமோ இங்குநம விமரிசையுமனேகம் (அரண்)

அநுபல்லவி.

பரமகுரு கங்கப்ப வட்சலை லாபன்
மலையாண்டிக் குரைபெற்ற மதன்குணா தீபன்
பரவு ராமபட்டினப் பாண்டியன்பிர தாபன்
பதுமமுக நந்தகோ பாலனர்ராய பூபன் (அரண்)

சரணங்கள்.

1. இந்த நிலவனமை ... னை—இந்திரவிமானம்
வந்த தெனப்பெருக ... —வெகுவிசித்ர
முந்த மதிவதன ... பேனா—வேலைகளைக்கண்
டந்த ... ஜீமதி ... ண—வாழைமுகு

பொங்கிவி ளைந்தக ரும்புமொ முங்கிளை ளூட்டிக்—கூந்தற்பனைச்ச
ரங்களகு லுங்கமெ ருங்குமொ டுங்கைக ளிட்டி—வர்னப்பொம்மைகள்
சங்கமெ லுங்கொளை யுந்தனி வென்றிட மாட்டி—குளோப்புலஸ்தர்
எங்களு மின்பமி றைந்தவெ ழும்ப்ரபை காட்டிச்—சொலித்திணங்கத்

கொட்டகைதி ருத்திலை வற்புதமி தற்புதமி தென்னப்—பூர்ணகும்பங்கள்
இட்டசுக திப்படிதி சைத்திசைத மைத்திளிது மன்ன—முளைப்பாலிகை
வட்டமிசை யச்சகல பக்கமு மவிக்கவரி பின்னப்—பைந்தோரணங்கள்
கட்டியபி னர்ச்சியிடை மற்றுயர்சி லைத்தலிசு துன்னச்—சப்சேர்பன

மங்கள கீதம டந்தையர் பாட
வாழ்த்திப் பெரியோர்கள் மந்த்ராக்ஷதை போட
இங்கித வாணரெல் லாருங்கொண் டாட
எங்கள் சொந்தமகரா ஜேந்த்ரன் செயப்விசேட (அரண்)

2. சல்லரி துந்துபி தடாரி—டங்காரகாரா
மல்லரி ஜண்டைதவில் பேரி—உறுமிதுடி
வெல்லரி தாகியதுக் தாரி—தாரைசெக்காளஞ்
சில்லரி மாமுரசு பூரி—வாங்காக் கர்ணுக்கள்

கொம்புத வண்டைகு டம்பண வங்குழ லுக—சின்னஞ் சாரங்கி
தம்புரு வின்சுர மண்டலி ரஞ்சித மோக—வீணைபிட்டில்வ
லம்புரி பம்பைத டங்கட லுன்டெழு மேக—கர்ச்சனைபோலப்
பம்பிய திர்ந்துமு ழங்கவு டன்புல மாகத்—தித்திகைதாளம்

மத்தளமி டக்கைசு ரத்தினுட னுத்தமர்கள் படிக்க—திரிகிடஜெணு
தத்திமியெ னப்பரத சித்தினிகள் பற்பலரு நடிக்க—அவர்கள் கற்ற
வித்தையைம தித்தாசர் கட்டிருபு யக்குவடு தடிக்க—வேட்டுபாவடை
மொய்த்திடுசு ருட்டிகொடி வர்க்கநிறை யக்குடைகள் பிடிக்க—ஜவிநோத

வாண வேடிக்கைகள் வகைவகை சேர
வரிசையிட் டனைவரு மகிழ்வது கூர
வேண பந்துஜனங்கள் விகிர்தர்க ளோர
விருப்ப முடனடத்து மேன்மைப்ரபு சிங்கார (அரண்)

3. ஞான வேதியர் பெருங் கூட்டம்—விரியபூரி
தான மதில் வறுமை ஓட்டம்—சித்தமென்றால்
ஆன நிம் போஜனசி ரேட்டம்—என்னசொல்வது
வான காம தேனுவுந் தேட்டம்—கொள்ளைக்கதக்கது

சந்தன குங்கும மும்புழு கும்பனி நீரும்—பச்சைக்கற்பூரக்
கந்தமு மண்டம ணந்தன நின்றிமை யோரும்—எற்றார் தாம்பூல
விந்தைவி ளம்புவ தன்றுவி ருந்தினர் யாரும்—வஸ்த்ராபரணச்
சுந்தர சம்ப்ரம துங்க மடைந்தனர் பாரும்—வேங்கடாசல

சக்காத ரக்கடவுள் சத்யபத தத்யவிசு வாசம்—உள்ள தனது
மக்கள்மரு மக்கள்கன மூற்றபவ னித்திருவுல் லாசம்—விரித்துரைக்க
மிக்கெவர்க ருத்தினிலு திக்குமியல் மெச்சியது தேசம்—அஷ்டைஸ்வர்யமும்
ஒக்கவபி விர்த்திமரு வப்பல லக்ஷ்மிமுழு நேசம்—வைத்தன னென்றும்

பொருந்து புகழ்வளர் புண்ய சரீரன்
புவனபரி பாலன புனிதசெம் பீரன்
இருந்து மாம்பழக் கவிச்சிங்கவு தாரன்
இலஙிதி நந்தகோ பாலனாரைய தீரன்.

{ அரண்மனைக் கல்யாண வைபோகம்—சொல்ல }
{ அமையுமோ இங்குமம விமரிசையு மனேகம். }

சீட்டுக் கவித்திரட்டு.

மாட்சிமை பொருந்திய சிவகங்கைச் சம்ஸ்தானம்
மஹாராணியாரவர்கள்மீதியற்றிய
மங்கலவாழ்த்து.

சீர்கொண்ட கிரணதித் திலமெடுத் தெறியும்வெண் டிரைக்கருங் கடல் குடித்துச்
செறிகொண்ட லைப்பிடி யெனத்தழுவி யகமுனைசெவிப்புகுந் திட மருண்டு
செங்கட் கடாக்கவுட் கும்பகெம் பீரதந் திகள்விரைந் தன திரும்பித்
திடுதிடென் றெதிரத் திடுக்கிட்டு வானரத் திரள்சுர தருப்பாய் தொறுஞ்
சினைமுகைட டைந்தகனிசிந்தவின் வழிந்தபைந்தேன்சுனைநிறைந்துமீறித்
திணைவிழ ச் தருவியாய்ச் சென்றுபுடை வயல்படர் திருப்பரங் குன் றமர்ந்த
சிவசுப்ர மண்யதே சிகனையும் பலவளமை திகழ்கின்றபுல்லத்தி வாழ்
தெய்வமா மையனையு மேனுதி யங்காள தேவியையு மினிது தொழுவாம்

கார்கொண்ட குவளையின் நிமையாது நோக்கக் கனிந்துநதி நிதி யிறைப்பக்
கலமயி லைவுபூஞ் சோலைசூழ் தண்டங் கடந்துமார்த் தாண்ட னித்தங்
கவனவிச் சித்ரமர கதநிறத் துரகதக் கடுநடை விடாய் தணிக்குங்
காவண நிகர்த்துவான் கடவுளர் தமக்குநிழல் காட்டுதென் பாண்டி நாடாங்
கன்னிகண் மணியாய்க் கதித்தசிவ கங்கைமுற் கருதிய தபோ பலத்தின்
காரணத் தாலது சிறப்பவங் கூர்தனிற் கருணைபொறை சீல மன்பு
கற்பறிவு முதலயிர்த சற்குணம் படைத்துங் கலங்கொரு சொரூப மானை
காட்சியிற் கௌரிவல் லவராஜ ஆங்கோ கனன்வரந் தவத ரித்துப்

பார்கொண்ட புகழ்முத்து வடுகநா தேந்த்ரதிட பாண்டியனை யீன்று சினர்
பார்த்திவர் காம்போஜர் சிங்களர்க லிங்கரைம் பத்தாறு தேசத் தரும்
பயபத்தி யோடுகப்ப மிட்டடி வணங்கப் பராக்கெச் சரிக்கை யென்று
பலர்கட்டி யங்கூற நல்வித்வ ஜனர்துதி பாவமுதிர் வேத ஞான
பண்டிதர்க ளாசீர் வதிக்கமந் திரிமார்கள் பக்கத் திசைந்து சூழப்
பந்துக்கள் சேனாதி பதிகள்கரு ணிகர்கார் பார்மணியர் சேர்வை காரர்
பழமைப்ர தானிகள் பணிந்துபணி கேட்பமேற் பனிமதிக் குடை தழைப்பப்
பாவாடை மஜகிரி சுருட்டிகுஞ் சங்கவரி பசியபொன் னுல வட்டம்

தார்கொண்ட டால்விரு தனேகஞ் சொலிப்பத் தடாரிதவில் நாக சின்னந்
தாரைசெக் காளந் தவண்டைதுடி கொம்புதுத் தாரிசின் னங்கள் கர்ணு
தவளசங் கந்திமிலை முரசுறுமி பூரிகைத் தாளமத் தள மிடக்கை
சில்லரி யுடுக்கைடங் காரகார் தணதனை தணனென முழங்கி யார்ப்பச்
சத்யபா ரிஷ்டாதி காரரா பர்ட்பிஷர் தனது கட்டனை நடாத்தத்
தமிழ்வாணி திருமகள் சதாநட மிடத்தர்ம தானுமெண் டிசை வழங்கத்
தங்கநவ ரத்னவிஸ் தாரஜய சிங்கா தனத்திருந் தரசு செய்யுந்
தாயெங்கள் காத்தமமஹாராணிசெங்கோன்மைசவுபாக்யநெடிதோங்கவே. (286)

பழனித்தேவஸ்தானம் தர்மகர்த்தாவாகிய
பாப்பன்பட்டி மிட்டாதார் கனம்
வெங்கிடசாமி நாயக்கரவர்கள்து
வேட்டைப்புகழ்ச்சி.

மதிதும்பை பணிகங்கை நதிகந்த மதுபொங்கு மலர்கொன்றை யணிசெஞ் சட
மகுடமுடி நிமலிரு கமலபத மூதுதினமு மணிகின்மற வாத நேமா
வாய்ந்ததிரை குமுறுகடல் காய்ந்திடினு முயர்சிகர வடமேரு கிரிய சையினு
மருவுதிரி புவனநவ கிரகநிலை பிசகிடினும் வாய்மைதவ றாத பூமா
மதிணபுள கிதகனின களபமுலை வனிதையர்கள் மடலெழுது ரூப காமா
வண்டின மடர்ந்துமது வுண்டுசுதி கொண்டிசை மகிழ்ந்துபயில் கின்ற தாமா
மருவலர்கள் படைகண்முது கிடமுடுகி டைமிட வருவிஜய தீரக பீமா
மண்டல நயம்பரவ வும்பர்பய மன்றகல வந்தகோ தண்ட ராமா

கதிகொண்ட வண்டபகி ரண்டமென் டிசையுங் கலங்கவென் கிரி குலுங்கக்
காந்தார பாஞ்சால காம்போஜ குருநிடத காஸ்மீர மொடுகே ரள
கர்னாட சிங்கள கலிங்ககே கயகுடக கல்யாண சோழ பாண்டிய
கனவங்க முதலான தேசத்தி லுள்ளவர்கள் கையினுற் சலாமே கட்டக்
கனகமணி முரசுதுடி திமிலைதவில் குடமுழவு கருதுமல கோசை திக்கி
கைத்தாள மத்தளஞ் சல்லரி தடாரிசங் கம்பம்பை கொம்பு வாங்கா
கானங்க டாரடங் காநாக சுரநகார் கனகமென் [illegible] முழுங்கக்
கவிகைபல விருதால வட்டஞ் சுருட்டிடால் கதிர்மண் டலத்த ளாவ.

விதிகொண்ட கட்டியர் பராக்கெச் சரிக்கையென வேல்வல்ல யஞ்சக் கரம்
வீரசமு தாநிவனை தடிகுடா ரஞ்சவள மேலனை பிண்டி பாலம்
வெடிகே டயங்கத்தி முதலாயு தங்களொடு வீரியர்கள் சூழ்ந்து போற்ற
வெஞ்சின மிருங்கரடி தந்திபுலி பன்றிமுயல் மேவுகட மான் மரைமுதல்
மிஞ்சுமிருகங்களையடர்ந்தவைகள்குன்றவெதிர்வென்றுதிறல்கொண்டுமீளும்
வீரப்ர தாபாவு தாரப்ர பலசமுக மேன்மைமக ராஜ யோகா
மேதினியை யாள்கின்ற கும்பினித் துரைமார்கள் மெச்சிய குணாள லோலா
மெய்மைசே ராயவார் குலதிலக னெனவளர் விலாசசம் பன்ன சீலா.

துதிகொண்ட சகலலோ கங்களும் பணிகின்ற சுஞ்ஞான பழனி புரித்
தாயதே வஸ்தான தர்மகர்த் தாவெனுந் தோர்த்தண்ட ரமணி கரா
சுருதியுணர் புலவர்கவி யிருளகல வருமுதய சுபகிரண வதன சோமா
துஷ்டரை யடக்குமதி விக்ரம விதக்ஷண சுலக்ஷண சொருபாகரா
சுரப்முக மீனயகவி விஸ்வகுல மாம்பழஞ் சொற்சுருதி யருளு தாரா
துரைராஜ சிங்கமென் றெவருமெச் சியமகா சூரகெம் பீர தீரா
சுத்தகிட முற்றகுரு வப்பமுகில் பெற்றருள் சுபுத்ரனென மார வீரா
அங்கமது நீதமதி வெங்கிட சுவாமியதி சுந்தரச பாவுஜித னே. (287)

சேலம் ஜில்லா முத்தபுரிசமஸ்தானம்
ஜமீன்தாரணியவர்க்ள் மீது
இயற்றியது.

சருவபரி பூர்ணதன் டாயுதக் குமரகுரு சாமிகரு ணைவி லாசம்
சரஸ்வதி கடாக்ஷப்ர சன்னவித் யாபூரபல சாமர்த்ய வித்வ சரபம்
தர்க்கமிடு வோர்பற் களைப்பொடிப் பொடியாத் தக்கின்ற வஜ்ரா யுதம்
சண்டாள ரைப்பிளக் குங்கண்ட கோடாலி சார்ந்தவர்க் கொரு கற்பகம்
ஷட்சாஸ்த்ர பொக்கிஷங் காவ்யக் களஞ்சியம் கவிஸ்வ குல சிரேஷ்டம்
சம்பிரம வளம்பரவு தென்பழனி யம்பதி தழைக்கவரு சந்த்ரோதயம்
கன[illegible] புதிசமஸ் தானமுத லெங்குஞ் சபாஷென மதித்த ரத்னம்
சற்ஜனர்கள் புகழ்மாம் பழக்கவிச் சிங்கத் தமிழ்ச் சக்ரவர்த்தி நிருபம்

விருதுபுனை நாமக்கல் முதலாக வொன்பதெனு மிட்டாஜ் ஜமீந்தாரி யாய்
வீற்றிருக் கின்றமது ரிதவ்மிர்த குணநிதி விவேகசௌ பாக்ய சாலி
மிதிமன்ன தானசத் திரதரும ரட்சகி விளங்குபல தெய்வ பத்தி
விமலகுரு பத்திப்ரா மணபத்தி தவறாத விசுவாசி சாது சங்க
வேதாந்த சிரவண மஹாராசி போலப் விஜயகர் ளைவ தாரன்
மெச்சபக் தினிசலட் சணசிந்த மணிவிதி விடாதமது நீத சீலி
வீற்பூரல வங்கமகி பாலனை ஸ்வீகார விதியிற் படைத்த மாதா
விச்சித்ர முத்தபுரி மேவுமுத் யாலம்ம மேன்மேன் மகிழ்ந்து காண்க

திருகலர்கள் பணிராம நாதபுர சேதுபதி கன்பசமு கத்தி னிற்போய்க்
கவிமழைபொழிந்தேகவிச்சிங்கமெனமகிமைகைக்கொண்டதொன்றுதானே
கற்றிடி மனேகபா ளையகாரர் வண்டிக் கடிக்கன் சரங்கொ லுசுகள்
கவிகைதண்டிகைகுதிரைவெகுஜோடிசால்வைபொற்கண்டையுருமால்கள்சோமன்
கனகவெகு மதியடிக் கடிபெற்ற திடநெடுங் கல்விக் கொடிகட்டி னேன்
கனிணுமிச் சில்லாவில் வேஞக் குறிச்சிவளர் கருணைவே லப்ப பாண்டியன்
கனபெட்டி வண்டிமா டுதவினன் புத்தூர் களிந்தமா நந்தி தூருவங்
குமுதுமர மங்கலங் கொங்கணு புரமெழில் கதித்தவிட் டம்பா ளையம்

அருமைபர வியபால மேடுபா கற்பட்டி யாதியிட் டாதா ரர்க
ளனைவரு நூறுநூ பாவினிற் குறையாம லங்கங்கு நல்கி னார்க
ளதுமுழுது நீகேட் டிருக்கலாம் மதுசெய லறியாத பேர்க ளில்லை
அன்பிலா தவரிடத் தணுகிடா மொருவேளை யணுகினுஞ் சும்மா விடோ
மாயிரம் வசைபாடி யாகிலுந் தூற்றுவோ மதிலழிந் தவ ரனந்தர்
அறிவாளர்தம்மைவளியத்தேடிவாழ்த்துவோமதிலவாழ்ந்தபேர்கள்கோடி
யாதலா லிப்போ தசட்டைசெய் யாமலே யைஞ்ஞாறு பொன் முடிப்பும்
அஸ்வமொன் றும்வண்டிமாடிபண்டுங்கொடுத்ததிகீர்த்திபெறவேண்டுமே. (288)

மருங்காபுரி சமஸ்தானம்

ஜமீந்தார் ரங்ககிருஷ்ண முத்துவீரப் பூச்சய துரையவர்கள் மீது.

பூவார் கடம்பணி புயக்குமர குருபாதம் புயசரோ ஜபத டாகம்
புனிதசரஸ் வதிநடன சாலைநாவ் யாகமப புராணசாஸ் த்ராந்த ரங்கம்
பூர்வவே தாந்தரத் னுகர மிலக்கணப் பொக்கிஷம் புலவர் திலகம்
புனைகற்ப லுலங்கர் தப்ரபந் தத்தமிர்த பூரண விசித்ர கும்பம்
பேர்ற்றுபழ கித்தலத் தேற்றுமா ணிக்கவற் புதமய நிவாத தீபம்
புறமிகழ் பவர்க்குமதி யார்க்குங் குதர்க்கரென் போர்க்குமொரு வஜ்ரா யுதம்.
பொல்லாவு லோபகன் டனகண்ட கோடாலி போதசூர் யப்ர காசம்
புரவலர்கண் மகிழ்மாம் பழக்கவிச் சிங்கமிப் பொழுதுதேர்ந் தெழுது கடிதம்

மூவா வளம்பரவு வேழமலை யானெந்த முனிவரெதி ரிடினு மலையான்
முத்திறைத்தொழுகுபாலாற் றிறைனேனழகளின்முதிர்கொடும்பசியாற் றிறுன்
முகிலணைய கருமலைப் பெருமாள் கயற்கணி மூழக்ருபை ப்ழுந்த செல்வங்க
மோகனசொ ரூபகம் பளசில்ல வார்வம்ச முதல்வன்முத் தமிழ் விநோதன்
மூவகைக் கவர்னர்க லெக்டர்ஜட் ஜிகளாதி மொழிதுரைக ளெவரு மெச்சு
மொய்பொழின் மருங்கா புரிச்சமஸ் தானமது முறைமஹா ராஜ போஜன்
முத்துவீ ரப்பூச்ச யப்ரபு தவத்தினின் மூனாத்தகிறி ரங்க கிருஷ்ண
முத்துவீ ரப்பூச்ச யேந்த்ரனெம் பிரதானை முகமலர்ந் தினிது காண்க.

தேவாதி தேவன திடத்தினிற் பத்தியுஞ் சிவயோகர் பாலி னன்புந்
தீனஜனர் மீதினி லிரக்கமுந் தருமத் தினிற்பிரிய மும் பொறுமையுஞ்
சீலமுமு தாரவது கூலமும் பற்பல சிறப்புங் குறிப் பறிதலுந்
திறமாய்ப் படைத்திட சாவிரீ யாதலாற் சிலசெய்தி தெரிவிக்கி றோம்
சேதுபதி யானபொன் னுச்சாமி முன்சமத் திகள்மாடி. விருது பெற்றோம்
[illegible]க கோம்பைதேவாரமெழு மலையிளசை திகழ்போடி நாயக்க னூர்
தேரிடைய கோட்டைகட வூர்புரவி பாளையஞ் செயராம பட்டி னம்மின்
சேர்ந்தவூற் றுக்குளி சமத்தார் முதற்சமீன் செய்யமிட் டாக்க ளெங்கும்

பாவா லனேகதன் டிகைபெட்டி வண்டிபொற் பணிகுதிரை ஜோடி சால்வை
பாலிக்க யெல்மானி ப்முமுதவ மற்றசம் பன்னர்களு முபசரிக்கப்
பூர்த்தவுத் யோகரை ரோப்பருமி ணங்கவெப் பதிபுளோ ருந்து திக்கப்
பூரெலாங் கல்விக் கொடிகட்டி னேம்நமது பான்மையறி யாதவர்க ளியார்
பா[illegible]து ரந்தரா தரமருமை கண்டுபரி பாலிப்ப தற்கு வல்ல
பாண்டியனென் றுன்னைநெடு நாளாக நம்பிப் பசுத்தேடி வருகன்று போற்
பருவமதி லுனதுசமு கம்புகுந் தோந்தக்க படிசகல சம்மான மும்
பரிவாய்கொடுத்தியோர்சவாரியுந்தந்துசுபபலன்மேன்மைபெறவேண்டுமே. (289)

இதுவுமது.

[illegible]ராம நாதபுர சேதுபதி யாம்பொன்னு ஸாமிமக ராஜன் மெச்சித்
தந்தவெகு மதியோ கணக்குக் கடங்காது தருமவே ளுக்குறி ச்சிச்
சத்ரபதி வேலப்ப முகிலொர்சிட் டுக்கவி தனக்குமுந் நூறு ரூபா
தருபெட்டி வண்டிமா டருளினு னவன்மீது சந்திர விலாசஞ் சொன்னேம்

அருகே யழைத்துரூ பாயிரண் டாயிரமு மதிகவரி சையு நல்கினு
னுங்காங் குயர்ந்தமிட் டாதார் ஜமீன்தா ரனேகபல் லக்கு வண்டி
[illegible]சால்வைமுத லானவிம ரிசையடிக் கடிநடத் துவதி யற்கை
யனகபாப் பன்பட்டி வெங்கடசு வாமிமா லருமைமா னிப சகாயன்

வருமேன்மை தேர்ந்திடைய கோட்டைகட வூர்முதல் வயங்குசிற் றிலப்ர புக்கள்
ஒஜீடத்தி னுக்குரூ பாநூறு நூறுதரு வதுசக்க மின்னு முள்ள
வகையெலாம் விவரிக்க முடியாது கனத்யாக வள்ளலென் றுனை யடுத்தோம்
மரியாதை தருதியாய்ச் செய்துமேலானவொரு வாகனமு முதவல் வேண்டும்

முருகார் புயத்தகின் கீர்த்திபெங் கும்பரவு முதுபுலவர் கட்கிந் திடன்
மூந்துகரு டன்காற் சதங்கையே போலுமனு முறைமருங் காபுரியில் வாழ்
மோகனமுத் துவீ ரப்பூச்ச யேந்த்ரனருள் முகசந்த்ர ரங்க கிருஷ்ண
முத்துவீ ரப்பூச்ச யப்ரபு வெனுந்திரு முருகுந்தசக் ராதி பதியே. (290)

இதுவுமது.

[illegible]குட குண்டல சடானனும் போஜகுக சற்குரு வரப்ர சாதம்
சரஸ்வதி விலாசமுந் தயசேது பதிமெச்சு சண்டப்ர சண்ட வாக்கி
தார்க்கிகர் குடோரிசண் டானவஞ் சகரைத் தகிக்கின்ற வடவாக்கினி
சர்வபூ ஜிதமாம் பழக்கவிச் சிங்கத் தமிழ்ச்சக்ர வர்த்தி சனது

முடவேழுரீ டையடைபலர்கள் செவிகள்கிடு கிடுகிடென முகிலினு முழங்கு வெற்றி
முரசினன் மருங்கா புரிச்சமஸ் தானதுரை முத்தமிழ் விவேக ப்ரபு
முல்லைமலர் மாலிகா பரணகம் பளகுல முழுதயாங ரங்க கிருஷ்ண
முத்துவீ ரப்பூச்ச யேந்த்ரனெம் பிரஜகன் மோகனன் மகிழ்ந்து காண்க

இடம்ந்து மகிமையுந் தாமுங் குறிப்பும் தெரிந்துகொள் ளத்தகுந்த
தீரனென் றுனைநம்பி மெத்தநாட் காத்துளோந் திவ்யகவி ராஜர் தம்மைச்
சிறிதும் வருத்தலா காதசற் கீர்த்தியே சிதையாத நிசப தார்த்தம்
சிலதெலம் கேகாந்த பேட்டிசேட் டோந்தயவு செய்யாத தால துனையுன்

மிடமதனில் வெளியிடும் ரேம்பெட்டி வண்டிமது டிசைசால்வை சோமனுநுமி
லேற்றவா பரணமிவை வரிசையா கக்கொடுத் திடுவதன் றியும ருமைமீற
யிவ்வேளை யாயிரத் தைந்நூறு ரூபாவு மீயவேண் டியது வசியம்
இன்றைத் தினம்பயண மாகிஞுந் தடையின்றி யேற்படுத் துவது நலமே.

இதுவுமது.

காலமே யெழுதியுள கவிதைகளி னுலுட் கருத்தெலாந் தெரிய வரலாம்
கருதுபிர யாணமின் றைக்குநா ளைக்கென்று காக்கவைப் பது ஞாயமா
சீலமே யிபமது வேண்டுமோ வென்னவொரு திரணமல வோ வுனக்குச்
சிறிதும் பராமுகஞ் செய்யத் தகாதினிச் சீக்கிரந் தினி லமைத்து
ஞாலமே புகழக் குறிப்பைநிறை வேற்றிவிடை நல்கவேண் டியது வசியம்
நல்விஷய மிதுமுன்பின் யோசிக்கவேண்டா நமக்கோ சகிக்கு தில்லை
மூலமே யெனவன்று கூப்பிட்ட மதயானை முன்வந்த ரங்க கிருஷ்ண
முத்துவீ ரப்பூச்ச யேந்த்ரகரு ணாகரா முத்தமிழ் முழுத்யா கியே.

மங்கல வாழ்த்து.

புயலிந்து வந்துதவழ் பொழிலுடை யடுத்ததண் புனநாட்டு வனிதை வதனம்
போன்றுள்ள திரிசிர புராசலத் தோங்கியருள் புரிதாயு மான பரனைப்
பொன்னடிக் கங்கையே யன்னகா வேரிநதி புனிதிரு வரங் கேசனைப்
பூந்துழாய்க் கருமலைப் பெருமானை யிருகுழை பொருங்கயற் கட்கு மரியை

வயல்விஞ்சு தென்பழனி மாமலை விமானத்துள் வைகுதண் டாயுதக்கை
வரகுப்ர மண்யபக வானையன் பினர்நெஞ்சில் வருசக்க தேவி தன்னை
வரன்முறைசதாகாலமுங்கருதிமலர்தூய்வழுத்தியெதிர்தொழுதுபணிவாம்
வளரிந்தி யாசக்ர வர்த்தினி யெனப்பெயர் வயங்கு குவின் விக்டோரி யா

செயல்கண்டு தயவுமிக வைத்திடக் கவர்னர்ஜட் ஜிகள்கலெக் டரும திக்குத்
திசைமன்னர் கப்பமிட வறமைபகை யகலச் செழுந்தரும முழுது நீடச்
செந்தமிழ் மருங்கா புரிச்சமஸ் தானத் தினிற்கொலு விருந்து நீதித்
திறநடத் துந்துரைப் பாண்டியன் கம்பளிச் சில்லவார் குலசி ரேஷ்டன்

முயல்கின்ற காரியா காரிய நிதானிகொடை முகிலருமை யறிவி வேகி
முரசபதி முத்துவீ ரப்பூச் சயப்ரபு முழுத்தவத் தானு தித்த
மோகனகி ரீடிகன யோகமக ராஜனெழின் முதிர்சமுக ரங்க கிருஷ்ண
முத்துவீரப்பூச்சயேந்த்ரன்பெருஞ்செல்வமொய்த்தகினைபுகழ்ந்தேழுயவே.

சென்னை ஹைக்கோர்ட் லாயர் செல்லமையரவர்கள் மீது.

தென்பழநி யம்பதித் தண்டா யுதக்குமர தேசிகன் பத சேகரம்
திவ்யதவ ளாம்போஜ ஜபசுல க்ஷணவாணி நிடபரத நடன கூடம்
திகழிலக் கியவிலக் கணசமுத் திரமடை திறந்தமது ரப்ர வாகம்
சேதுபதி சமுகமெச் சியமாம்ப மூக்கவிச் சிங்கமெழு தியபா சுரம்
பொன்பரவு நவரத்ன பூஷணா லங்க்ருத புயாசல சபா பூஜிதன்
புநிதசதுர் வேதபா ராயணன் ப்ரம்ஹகுல புண்யகா ருண்ய தேகன்
புகழ்மதுரை மீனாக்ஷி சுந்தரேஸ் வரனருள் பொருந்துசௌ பாக்ய சீமான்
ஸ்ரீஸ்வா யத்ரிஜப சந்திவந் தனஹோம போதவெக் ஞோப வீதன்
மின்பருவ முகில்போல வித்வஜனர் கட்குதவு விற்பன்ன கன யோகவான்
மேன்மைமேவ் கடாரர் மைந்த்ரன் சுதாகரன் விநோதபட் டாபி ராம
விஸ்தார னச்சிறிய தந்தையெனு முத்தமன் வியந்துதுரை மார்க ளியாருஞ்
சிகமதித் திடுவாயு ரெனுஞ்செல்ல மகாராஜ வேள்கனிவு கூர்ந்து காண்க.
இன்பமுள நின்பேட்டி கண்டுகொண் டப்பா லிசைந்தசஞ் சாரஞ் செய
வெண்ணியுன துத்தரவை யெதிர்பார்த் திருப்பதாலெம்மைவிரை வினில்வ ரவழைத்
திதயக் குறிப்பைநிறை வேற்றுவ துனைச்சார்ந்த தினியதற் குபசார மேன்
எல்லாந் தெரிந்தவர்க் கென்னவிவ ரிப்பதினி யிதுசமய மிதுசமய மே.(294)

நெல்லையம்பதி வாசிகளான ஸ்ரீ பஞ்சப்ரம்ஹ சந்நதியாரவர்கள் மீது.

திடமருட மக்ருகுண் டலதீட் ஷடானன தயாநிதி தியான புனிதம்
சங்கீத சாஹித்ய சம்பூர்ண தனகும்ப சரஸ்வதி சபா மண்டபம்
தனசேது பதிசமஸ் தானபூ ஜிதகவித்வ சாமர்த்ய ரத்ன தீபம்
திருப்பழநி நகர்மாம் பழக்கவிச் சிங்கத் தமிழ்ச்சக்ர வர்த்தி நிருபம்
கடகரட விகடவைக் கரகூர கயமுகக் கடவுளொணு மக்க சாலைக்
கணபதியை யும்பரம கல்யாணி யாய்வந்த காமாக்ஷி யம்மை தனையுங்
கருதுபெரி யோர்கள்பர சமயகோ ளரிநாதர் கமலபத முடி சூடுவோர்
காயத்ரி மந்த்ரஜெப சந்தியா வந்தனர் தனகவெக் ஞோப வீதர்
வடகுவடு சூழல கனைத்தும் படைத்தே வளர்க்குமகி மைப்ர தாபர்
வரஞ்சு வேதபா ராயணர் விநோதமுகில் வாகனர் சமர்த்தர் மாக்தை
மாநகர்க் கதிபர்திரு நெல்வேலி தனில்வாழு மதுரகய குண சுசீலர்
வல்லவிஸ் வப்ரம்ஹ வம்சசற் ஜனர்களும் மகிழ்வுகூர்ந் தினிது காண்க
அடலரசர் முதலாரு மருமையா யுபசரித் தானபல் லக்கு வண்டி
யணிஜோடி சால்வைவஸ்த் ராபரண வெகுமதி யடிக்கடி கொடுத்து மெச்சு
மற்புதக் கல்விக் கொடிகட்டி னேன்மை யறியாத பேர்க ளில்லை
யாதலால் விவரிப்ப தென்னஇனி கீர்த்திபெற் றருளவிது நற்சமய மே.

அம்பாசமுத்திரம் சுப்பராய முதலியாரவர்கள் மீது.

செந்திரு மடந்தைதமிழ் மங்கைகுல வுஞ்சரச திவ்யபொற் கமலா சனம்
திருத்திய விலக்கிய விலக்கண மனைத்தூகையுந் தேர்ந்தஜய கண்டீ ரவம்
செப்பரிய கற்பனை யலங்கார பிம்பஞ் செனித்தகெம் பீர கும்பம்
தேவாமு தேதிகரு நாற்கவித் துறையுந் தெரிந்தமது ரப்ர வாகம்

சத்துன சுகந்தய மந்தர தடம்புய சவுந்தர மிகுந்த வுஜிதம்
சமயநிர் விஷயசிவ குமரகுரு பரனுபய சரணமத வாத சித்தம்
சம்ப்ரம நிறைந்தபதி னெண்கண புராணதிட தத்வப்ர சங்க துல்யம்
தர்க்கங்கள் பேசிக் குதிக்கின்ற பேர்பற் றகர்க்குங் கடுங் குந்தளிழ்

வந்தவர் தமைக்கண் டொளிக்கின்ற லுத்தர்களை வகிர்கின்ற வஜ்ரா யுதம்
வளமைபெறு விஸ்வகுல திலகமாம் பழநிநகர் வளர்கின்ற ரத்ன தீபம்
வட்டநில முற்றும்கிழ் முத்தைய விதக்ஷணன் வரத்தினி லுதித்த செல்வம்
மகிமைபெறு சுகவசன மாம்பழக் கவியேறு மனமகிழ்ந் தெழுது மோலை

சுந்தர விலாசன்ச முத்ரங்க ரரசுபுரி தோர்த்தண்ட கருணா கரன்
தூயபுகழ் சேர்சுப்ப ராயவா ணவராய சுமுகனெதிர் கொண்டு காண்க
சுகிர்தகுண கர்ணவ தாரதுரை யெனவே துதித்துனைப் பாடி வந்தோம்
தொகேடக மொடுக்கிரை பொன்னூறு சரிகையுணி சோமனுரு மாலருள்கையே.

தென்காசைநகரிற் றேவாங்க சரிதம்பாடி அரங்கேற்றிய சமயத்திற் கூறியது.

சீர்பூத்த பழனியம் பதிதனி லிருந்துனது தென்காசை நகர்வந்து நாம்
சேர்ந்தமா தங்களொரு நான்கான தாலருள் சிறந்ததாய் தந்தை யுறவோர்
தேடிய கினைகரிவ ரன்பினு லெங்களூர் சீக்கிரஞ் செலவெண்ணி னேம்
தேவாங்க சரிதந் தனைப்பகற் பொழுதில்மகிழ் செய்துநீ கேட்ப தன்றிக்

கார்பூத்த வந்திதன் னிலுமொரு முகூர்த்தமிக் காதைகேட் டருள வேண்டுங்
கருதுதிரு வனிதையநு தினமுநட மிடுசெமுக கனகபுய சயில விஜயா
கற்பக மெனப்பெயர் படைத்தரு வொத்தவுப காரகர் ளுவ தாரா
கவிவலவர் புகழுமிர்த கிரணமதி வதனசுப கன்னியர்க் கினிய மாரா

தார்பூத்த முல்லையணி மார்பகெம் பீரவிஸ் தாரரண சூரவிரா
தனதனிக ரான்ரா ஜயராஜ போஜன் றவத்தில்வரு நவசு புத்ரா
சக்கார தேவியிரு சரணமலர் பரவுகன சலசெள பாக்ய சீலா
சரசமது ரிதவசன துரிதகோ தண்டவுத் தண்டதோர்த் தண்ட ராமா

வார்பூத்த களபமுறு மதமுலை மடந்தையர்கள் மடலெழுது மதிக ரூபா
மாம்பழக் கவிநா வலன்றமிழை மெச்சிநவ மணிதுலவு மினிய பணிகள்
வளர்சிவிகை குதிரைபல வரிசையுந் தருகின்ற மதனசுக ரமணி கரா
வங்காரு திருமலைப் போடைய தயதுஜய மகராஜ சுக போஜனே. (297)

குமரமங்கலம் சுப்பராயபிள்ளையவர்கள் மீது

பார்கொண்ட நவகண்ட பகிர்கண்ட நிறைதண்ட பாணிபொற் பதநி யானம்
பருவமதி முகதவள பார்வதி கடாக்ஷவிற் பனகலைக் ஞான பீடம்
பலபுனித வளமைசெறி பழனிநகர் வளர்ஞான பாஸ்கரோ தயவி லாசம்
பாவலோ ரிகள்பதை பதைக்கவட ர்கோடையிடி பரமநய சுகுண கரம்

சீர்கொண்ட விஸ்வகுல திலகமெத் திசையுஞ் செயித்தசா மர்த்ய துல்யம்
திவ்யரச வேதாந்த சிரவணவி னோதரஞ் சிதநிட சபா பூஜிதம்
திண்டிமுன் டிப்புலவர் கண்டகோ டாலமுதிர் தீர்க்கவை ராக்ய சித்தம்
சேதுபதி சமுகமெச் சியமாம் பழக்கவிச் சிங்கமினி தெழுது நிருபம்

வார்கொண்ட முலைமலர் மடந்தைமரு விபகளப மார்பநதி குலசி ரேஷ்டன்
வண்டிமிர் செழுங்குவளை மாலிகா பரணம்ருக மதசௌர்ய புய பூதரன்
வரிசைபெரு கிபகுமர மங்கல மெனும்பதியில் வாழுமக ராஜ போஜன்
மதுரம்ருது வசனனை வான்சுப்ப ராயஜய வள்ளலெதிர் கொண்டு காண்க

கார்கொண்ட முகிலைக் கடக்குநின் கொடையுங் கதித்தோங்கு சௌபாக்யமுங்
கல்விப்ர தாபமும னேகராற் கேட்டுனைக் கருதிவந் தனமா தலாற்
கவனவாம் புரவியுங் கண்டையுரு மாலுங் கனின்சோம னுஞ்சால்வை யும்
கனகமைந் நூறுமிக் கணமே கொடுத்ததிக கருணைசெய் திடவேண்டு மே.

இராமபட்டணம் ஜமீந்தார் நந்தகோபாலதுரையவர்கள்மீது.

பாலால் நடந்துவரு கவிராஜருக்கொரு கனக்குநற் குதிரை யேறுங்
கல்விமான் கட்கொரு கனக்குவண் டியில்வருங் கவிவலர்க் கொரு கனக்குங்
கனபெட்டி வண்டியுள வித்வான் களுக்கொரு கனக்குமே னவில் வந்த
கவிஞரா னோர்க்கொரு கனக்குச் சிபாரிசுக் காகிதங் கொண்டு கண்ட

மாலான புலவருக் கொருகனக் குச்சால்வை வஜ்ரக் கடுக்கன் முருகு
வாய்ந்தகெண் டைச்சோம னுருமா லணிந்திட்ட வானருக் கொரு கனக்கு
மற்றுமிப் படியே வழக்கமிப் போதுசில மனிதர்தரு கின்ற வரிசை
வயணம் பங்களை மதிப்பதே யலதுதமிழ் மகிமையா வரு மறிவரோ

மேலான கல்வித் தராதரம் பார்த்துதவு விஜயகர் ளுவ தார
விற்பன்ன னீயன்றி வேறொருவ ரிலையென்று மிகவுநினை யேநம்பி னேம்
வீட்டில்விட் டாலுநின் பெருமையே பள்ளத்தில்விட் டாலுநின் பெருமையே
விதுகைக் குபசார மேனுனக் குச்சகல விதமுந் தெரிந்தி ருக்கும்

கோலாக லக்கீர்த்தி குறையாத செல்வங் கொடுப்பவர்க ளேயு யர்ந்தோர்
கூர்ந்துநல் லோர்தமக் கருளுவது நருடன் குளிர்வுகாற் கெச்ச மாகும்
கோகனக வனிதைகுடி கொண்டமணி மார்பகுங் குமகளப புய பூதரா
குணராம பட்டண சமஸ்தான கணந்த கோபால புவனேந்த்ர னே. (299)

உடுமலைப்பேட்டை பஞ்சப்ரம்ஹ சந்ததியார்கள் மீது மங்கலவாழ்த்து.

சீர்பூத்த கிரணைந் திலமணி கொழிக்குந் திரைக்கடல் விடுத்து இத்த
திமிரபட லந்தைச் சிதைக்குங் கதிர்க்கைசு திங்கவரி போன்ற தாவசச்
சிகரகோ புரகனக மண்டப விதானச் செழுங்காஞ்சி விற்றி ருக்குந்
தேவிகா மாக்ஷியைத் தென்பழனி வருகுமர தேசிகனை யினிது பணிவாம்

தார்பூத்த குமுதப் புயத்தர்முன் னூன்மார்பர் தனியதும விருதுமுடையோர்
தசமெங்கு சிவமகு டத்யாகர் மாக்கைவிங் தாரர்முகில் வாகனத்தோர்
... த்ரமே காகம சமர்த்தர்சா யுக்திஜெய சந்திலக் கனகி மோதூர்
... வஜாஸ் ருஷ்டிப்ர தாபபஞ் சப்ரம்ஹ சந்ததிக ளான மேலோர்

பார்பூத்த வுடுமலைப் பேட்டைவாழ் பெரியதன பாண்டியதுரை யங்கணைந்தான்.
பாவலர் சகாயனுங் கற்பினி மகிபன்விற் பூன்னசுப் பைய திரன்
பதவாகி சந்திரகு மாரகெம் பீரவான் பலசாலி திரிமூர்த்தி வேள்
பருவவழ கிரிசாமி மேருசின் னச்சாமி பாஞ்சால புருஷ ரத்னம்

நேர்பூக்த தாசரம ணிகரன் வரதப்ப நிஜவசன நயவி வேகி
நீதிசங் கரயதாஷ் டீகன்வை யாபுரி நிதானகுரு மூர்த்தி நிபுணன்
நியமமுயர் கருமீவர் முதற்சகல சற்சனர்க ளிடுகிளை தழுவி யெந்த
நிறைசெல்வ முங்கல்வி யுங்கண்ய மும்பெற்று நிதமுந் தழைத்தோங்கவே

இடையகோட்டை ஜமீந்தாரவர்கள் மீது.

தடமகுட விபுதர்பணி சரணசிவ குமரகுரு தனதுகரு ணைவி லாசம்
தவளவடி வுடையநய சரஸ்வதி கடாக்ஷவிட் சணகலைக் ஞான பீடம்
சகலவுஜி தப்ரபங் தமுகொடி தனிற்சொ லுஞ் சண்டப்ர சண்ட வாக்யம்
தமிழருமை யறியாத சண்டாளர் மார்பைத் தடாரிக்கும் வஜ்ராயு தம்

இடசரத குணதபன தீபமெத் திசையுஞ் செலுத்தும்ப்ர சங்க திவ்யம்
திருத்திய விலக்கிய விலக்கண மெனப்பகர் திரைக்கடல் கடந்த வங்கம்
சிற்றறி வுளுத்தரைத் திரணமு மதிக்காத தீர்க்கவை ராக்யசித்தம்
சேதுபதி சமுகமெச் சியமாம் பழக்கவிச் சிங்கமெமு தியவா சகம்

வடகுவடு கிடுகிடென நடனமிடு துரகபதி மாகனக பதிதனபதி
மதனரதி பதிசக்ர பதிமிகு தனுதிபதி மானகம் பளகுலபதி
வளமைதிக மூரயபுரி வரிசைவட சுமிபதி மகிபதி தவத்துதித்த
வரபுத்ர நித்யசுப தவமெய்ப்ப பலசுத்த வசனமக ராஜ போஜன்

அடர்தொடைய லணிமுத்து வேங்கடாத் திரிவிஜப வன்பனைநிர் கொண்டுகொண்க
அதிகமதி யூகியென் றுன துசமு கத்தையா மாவலொடு தேடி வந்தோம்
ஆதலால் மனதில்மகிழ்வாகவுட னேவர வழைத்துநற் கவிதை வினவி
அமைபெட்டி வஸ்திரமொ டரண்டெராடு நூறுபொன் னஸ்வமுந் தரல்வேண்டுமே.

ஆய்க்குடி ஜமீன் மஹாராஜாவர்கள் மீது.

தடகட கடவிகட சமரகஜ குமரகுரு சரணமரு டாதி பத்யம்
சாஸ்வ திவிலாசமுக் தமசேது பதிமெச்சு சண்டப்ர சண்ட வாக்யம்
தன்சமை யறி யாதவர்த மைப்பொடிப் பொடியாத் தகர்க்குங் கனக்கு டாரம்
தருமமுத் தகர்மாம்ப முக்கவிச் சிங்கத் தமிழ்ச்சக்ர வர்த்தி சனது

வடகுவடு நிகர்ப்ருக மதகளப புயகன்ய வானிந்த்ர குலதி லீப
மதகெருவ பருவமுலை வனிதையர்கள் மடலெழுத வளர்மதன கோலா கலன்
வளமைதிக மூரயபுரி யோபலக் கொண்டமா மகராஜ னுக்கி சைந்த
மாஜோஜ ரதிகார மாதுலக நாதமதி மந்திரி மகிழ்ந்து காண்க

இடமுமக ... மதுசெய் திகளெலா நன்றாய்த் தெரிந்தே யிருப்ப துமலா
சிறுவயது தொட்டுப் பழக்கமல வோவனது சித்தமிப் படியான தேன்
செல்வாக் கிருக்கின்ற போதுசற் கீர்த்தியைத் தேடுவது தான்வி வேகம்
திரள்விதைக் காய்கறிக் காயில்லை யாவெல்லி செட்டிமுலக் கேக லெக்கா

இடமுழவ துஞ்செல்லு மெங்கள்சொல் வித்வான்க ளென்னகின் ஞுக்கி னையா
வினியசொல் தப்பபு வெனத்துணிந் தெண்ணியிதை யெழுதினே முன்னை
யெவர்நமக் காதரவு நீயரா முகமா யிருந்தாற் சுமாவிடுவ மா [யன்றி
வெல்லா முடிக்கவேண் டுவதுனது கடமையினி யிதுதேர்ந்து கொளவேண்டுமே.

முருங்கைநகர் மிட்டாதார்
சின்னகிருஷ்ணம நாயக்கரவர்கள்மீது.

தென்பழனி மலையில்வளர் தண்டாயு தக்குமர தேசிகன் பதசேக ரம்
திவ்யகலை வாணிசிம் மாசனத் தேசப்ர சித்தநவ ரத்ன தீபம்
சிற்றறிவு ளுத்தத் திருட்டுப் புரட்டரைத் திக்கின்ற வடவாக் கினி
சேதுபதி சமுகமெச் சியமாம்ப ழக்கவிச் சிங்கமெமு தியவா சகம்

பொன்பரவு களபதிட புயவரத ராஜசருள் பொங்குசெள பாக்யசிமான்
பொழில்சூழ்மு ருங்கைநகர் வளர்கம்ம வார்வம்ச புண்யநய குணவி வேகி
புனிதவான் சுப்பைய பூபதிவ ரத்தில்வரு புத்ரசற் புருஷ மேரு
பூமிப்புகழ் சின்னக்கி ருஷ்ணமா மகராஜ் போஜனென் திர் கொண்டு காண்க

வன்பர்களை மன்மிசை மதிக்கவே மாட்டோ மகிழ்ந்துனைப் போலு யர்ந்த
மதிபூகி களமெத்த வாழ்த்துநின் றதுவே வழக்கமென் னுளநமது
மகிமைதனை யறியாத பேர்களியார் செய்திமுழு வதுமுனக் குத்தெரியு மே
நற்றெருவு ளைப்போல நம்மைநினை யாரெந்த மன்னருங் கொண்டாடு வார்

மின்பருவ மழைமேக மும்பழகு கொடையுடைய விஜயனென் றுனவி ரும்பி
வீறுசிட டுக்கவிய னுப்பினே மாதலால் விடுதியென் றேற்ப டுத்தி
விசுவாச மாயுபச ரித்துவித் யாப்ரபல மேன்மைபார்த் துத்த குந்த
வெகுமான நல்கினு னதுசற் கீர்த்தியபி விர்த்தியா கப்பெருகு மே.(303)

தங்கப்பாட்டுகள்.

வேளுக்குறிச்சி ஜமீன்தார் கனம்

வேலப்ப கவுண்டரவர்கள் மீது.

விசுபுகழ்தாவும் ராசிபுரமேவும்
வேதகயிலாச நாதர்விசுவாச
மிஞ்சுதர்மகர்த்தன் கொஞ்சுதிருநிர்த்தன்
வேலப்பகிரீடி கோலக்கவிபாடி
வித்வஜனர்சூழ எத்திசையும்வாழ
வீரியமங்காத பேரிசைசங்கீத
மேளந்திருந்த தாளம்பொருந்த
மின்னார்களாட பொன்னார்களோட
விருதுகதிக்க திருபர்துதிக்க
வெஞ்சினத்தின்மோது குஞ்சரத்தின்மீது
விதிவரக்கண்டேன் காதல்மிகக்கொண்டேன்
விம்முதுநிதம்பம் கம்முதுகதம்பம்
வேளைபார்த்துகவி செய்தால்—தங்கம்
வெகுகோடி புண்யமடி.

வாரிலைகுபூரி பேரிகைதடாரி
மல்லரியெக்காளம் சல்லரிகைத்தாளம்
வல்லகொம்புதாரை வெல்லுபம்பைபோரை
வாட்டியபடர்ஜண்டை மீட்டியதவண்டை
மத்தளமிடக்கை தித்திகளுடுக்கை
மன்னுதவில்நாக சின்னமுமகீன்க
மணிமுரசுமு மொகிமீற
பணியவர்கலி பசிமாற

வனிதையர்பலதுதிசெய்யக் கனிவொடுஜகதலமுய்ய
மந்திரிமார்புடைதன்ன இந்திரனுமிவனென்ன
மாலைப்பொற்புயவாகன் வேலப்பப்ரபுடீகன்
வந்தனனவனுலாயில்கண்டேன் சந்ததமிகமயல்கொண்டேன்
மனசினி லதுசகி யேனே
தனதுனை யலதிலை மானே

மன்னவனெதிர்சென்று சொன்னபடிநின்று
வணக்கங்கள்காட்டி யிணக்கமாய்க்கூட்டி
வந்துநீயெனை ரக்ஷித்தால் தங்கம்
வாஞ்சை மறுமேனடி. (2)

வில்லைப்பிடித்துப் பல்லைக்கடித்து
மீசைமுறுக்கி யேசியுறுக்கி
விறுகன்கூறிச் சீறுதல்மீறி
வேல்வருவானே வாள்விழிமானே
விடுகனைமுன்னை யடர்வதன்முன்னை
வெற்றிபுரிபிட்டி பெற்றினிமைகாட்டி
வேண்டினிதானை பாண்டியனை
வேலப்ப மகாராசனைத் தங்கம்
மேவவர நீசொல்லடி. (3)

சித்தர்முனிவோரும் முத்தர்முதல்பாரும்
சேவைசெய்துசூழுங் கூவைமலைவாழுங்
திருமுருகேசன் கருணைவிலாசன்
செஞ்சொலுபகாரன் கஞ்சையகுபேரன்
சிந்தைமகிழ்பாலன் விந்தையநுகூலன்
சீலப்ரதாபன் வேலப்பபூபன்
சித்தசனைப்போலே மெத்தையதின்மேலே
செய்யதுகில்நீக்கிப் பையவசமாக்கி
சேர்தொடையிணைத்து மார்பினிலணைத்துச்
செண்டுமுலைதொட்டுக் கொண்டுகுறிபிட்டுத்
தேகதிடமாக மோகசமபோக
திவ்யசுக லீலைதன்னை தங்கம்
செய்ததென்ன சொல்வேனடி.

வேறு.

மங்களகுணநிதிவீர கங்கணவிஜமனுதார
மகிபதிரஞ்சயசாமி சுகிர்தசுதன்கனபூமி.
மாலொப்பப்புகழ்யோகன் வேலப்பப்ரபுடீகன்
வரிமலரணைதனில்வந்து கரிகரவகைகள்புரிந்து
வனைசரிபரிபுரமாட வினைமதசலநதியோட
வண்டிசைகொண்டையனுங்கச் செண்டிருகொங்கைகுலுங்க
மருவியசமரதி யென்னசொல்வேன் தங்கம்
மதனனு மெதிர்வர மாட்டானடி. (5)

வேறு.

மங்கையர்கினேகன் கங்கைகுலவாகன்
மாலற்புதசீலன் வேலப்பகுணலன்
மலரணைமீது மெலவொருபோது
வந்துவினையாடிச் சிந்துகவிபாடி
ஐமயலையுண்டாக்கி தூய்யவிடைநீக்கி
வட்டமுலைகிள்ளித் தொட்டமுதுதுள்ளி
வரிசைவைபோகச் சரிசுகமாக
மன்மதனைப்போலே யென்னியொருக்காலே
மயக்கி விடியு மட்டும் தங்கம்
வாட்டியதை யென்ன சொல்வேன்.

மாலைநெடுநேரம் சோலையதிநேரம்
மாமலர்கொய்து தாமசஞ்செய்து
மகிழ்கின்றபோதே சகியென்றமாதே
வாலப்ரபுகன் வேலப்பனைபோகன்
வந்தென்முலைதொட்டான் பங்கயமுமிட்டான்
மதிமுகங்கோட்டி யதிபங்காட்டி
வணங்கியவென்னை யிணங்கியபுன்னை
மறைவில்வருத்திக் குறைவுதிருத்தி
வலிதில்மல்லாத்திச் சலிதியாய்நேத்தி
மண்டியிட்டுக்கொண்டு கண்டிதழ்த்தேனுண்டு
மன்மதபூசை யென்மனதாசை
வளர நடாத்தியதைத் தங்கம்
மறக்க முடியாதடி.

ஆதயசோமவாரம் மத்தியானநேரம்
தூயபுனலாட நேயமொடுகூடத்
தோகையர்கள் அன்ன வோகைபெறுசின்னத்
தோட்டமதிற்சென்று தேட்டமதாய்நின்று
சேர்க்குகள்விடாது நோக்குகிறபோது
சோலைக்குயில்மாரன் வேலப்பவுதாரன்
சூதிலெனையேச்சுக் காதிலொருபேச்சுச்
சொல்லுவதுபோலே வல்லமையினாலே
தொட்டிதழ்கடித்தான் வட்டிணைபிடித்தான்
சொக்கினேனதமு தலாய் தங்கம்
தூக்கமுங் கிடையாதடி.

சாணையிட்டுத்திட்டி வேணகத்திபூட்டி
தந்திரமாய்வீசிப் பந்தயமும்பேசிச்
சகலருங்கூடிச் சொருசுகொண்டாடி
சடுதியிலேவற் படிவிடுசேவற்
சண்டைபார்த்துநின்றேன் கண்டுநேர்த்தியென்றேன்
காலத்திலிந்த்ரன் வேலப்பசந்த்ரன்
சன்னையொன்றுசெய்தான் யென்னையொன்றுவைதான்
தனித்ததை யாலோசித்தேன் தங்கம்
சம்பரதாயக் காரனடி. (9)

குலவுநிலா ம் பலபலபூவுங்
குளிர்ந்திருக்கேற்றுஞ் சிறுதென்றற்காற்றும்
கொஞ்சிபெயரிலேற்ற வஞ்சியர்கள்போற்ற
கோலப்ரவாகன் வேலப்பத்யாகன்
கோதிலாதமேடை மீதுலாவுசாடைக்
குறிப்பைநன்றாகப் பார்த்தேன் தங்கம்
குமரிப் பிரியனடி. (10)

மருங்காபுரி ஜமீன்தார்
ரங்ககிருஷ்ண முத்துவீரப்பூச்செயதுரையவர்கள்மீது.

புதியபலாவுங் க்தலியுமாவும்
பொலிந்தமருங்கா மலிந்தமருங்கா
புரிமகாராசன் வரிசைசேர்போசன்
பூஜிதகம்பளசோமன் ஸ்ரீஜனரஞ்சிதநேமன்
புஞ்சரசகுணநிதி கஞ்சகுலதனபதி
புத்திமான் வேய்த் தார்ப்புயவரை
முத்துவீரப்பூச்செயதுரை

புத்ரலட்சணதிரன் உத்தமவச்ரசரீரன்
பொங்கமுத்தமிழ்க்குதார ரங்ககிருஷ்ணமுத்துவீரப்
பூச்செயகிரீடமென்ன [illegible]யமாகவுள்ள
பூமலர்மெத்தையில் [illegible] [illegible]டைத்திருபந்து
போலுமுலைச்சிமிழ்தொட்டு மேலு[illegible]குறியிட்டுப்
பொக்கிஷ [illegible] தகண்டு
பக்குவ [illegible] மூண்டு

பொன்னின்வ[illegible]சிந்த மின்னிடை[illegible]தப்
புளகிதமொடு[illegible]டைபூட்டி வளர்பு[illegible]கலவிகள்காட்டிப்
பூரணதய[illegible]தான் தங்க[illegible]
புண்யவுபகா[illegible]

தங்கப்பாட்டுகள் முற்றும்.

183
11926

1702